

Nova plantarvm genera ivxta Tovu'nefortii methodvm disposita. Quibus plantae MDCCCC recensentur, scilicet fere MCCCC nondum observatae, reliquae suis sedibus restitutae : quarum vero figuram exhibere visum fuit, eae ad DL aeneis tabulis CVIII. graphice expressae sunt; adnotationibus, atque observationibus, praecipue fungorum, mucorum, affiniumque plantarum sationem, ortum, & incrementum spectantibus, interdum adiectis ... / avctore Petro Antonio Michelio.

Contributors

Micheli, Pier Antonio, 1679-1737.

Publication/Creation

Florentiae : Typis B. Paperinii, 1729.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/t9n9veu5>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

685/D/2

4 E 11

MICHELI, Pier' Antonio 1679-1737

N O V A PLANTARVM GENERA

I V X T A
TOVRNEFORTII METHODVM DISPOSITA

Quibus Plantæ MDCCCC recensentur, scilicet fere MCCCC nondum observatæ, reliquæ suis sedibus restitutæ; quarum vero figuram exhibere visum fuit, eæ ad DL æneis Tabulis CVIII. graphice expressæ sunt; Adnotationibus, atque Observationibus, præcipue Fungorum, Mucorum, affiniumque Plantarum sationem, ortum, & incrementum spectantibus, interdum adiectis.

REGIAE CELSITVDINI
IOANNIS GASTONIS
MAGNI ETRVRIAE DVCIS.

A V C T O R E
PETRO ANTONIO MICHELIO FLOR.
EIVSDEM R. C. BOTANICO.

FLORENTIÆ. MDCCXXVIII.
Typis BERNARDI PAPERINII, Typographi R. C. MAGNÆ PRINCIPIS
VIDUÆ AB ETRURIA.

Propè Ecclesiam Sancti Apollinaris, sub Signo Palladis, & Herculis.
SUPERIORUM PERMISSU,

S E R E N I S S I M O
IOANNI GASTONI
MAGNO ETRURIÆ DUCI.

PETRUS ANTONIUS MICHELIUS FELICITATEM.

UM multa sint quibus popu-
lorum res iuvari Principum
virtute possit, artium maxime, atque artificum tutela,
nonnulli nominis immortalitatem adepti, inter Heroas

nunc merito habentur. Quorum plurimos REGIAM GENTEM TUAM SERENISSIME MAGNE DUX protulisse in confesso est apud omnes. Quem latet deberi LAURENTIO restitutas orbi, atque ab interitu pene vindicatas humaniores literas, quibus & ceteræ disciplinæ facillime comparantur? Is doctos quosque viros ætatis suæ egregie caros habuit, Politianum, Landinum, Demetrium Chalcondylam, Ficinum, Marcellumque Virgilium, cui & ipse auctor fuit Commentarii in Dioscoridem conscribendi. Adeo mature, & Rei Herbariæ consultum fuit, qua nulla utilior videbatur esse doctrina, quæ scilicet & alimenta sanis corporibus, & ægris medicinam, ac plerisque artibus auxilia præstat, animumque miræ voluptate perfundit; tantam figurarum, colorumque, atque odorum, & facultatum in plantis varietatem exhibens, atque una constantem ita specierum similitudinem, ut iucundissimam sibi vim adhiberi quisque sentiat ad summi Opificis Dei sapientiam agnoscendam. Hanc plurimi factam LAURENTII quoque filio IOANNI qui postea PONT. MAX. LEO X dictus est, inde colligi potest, quod Hermolao Barbaro, viro illius ætatis eruditissimo, ob interpretatos Dioscoridis de medica materia libros impense faverit. COSMUS vero I. Herbariam adeo cordi habuit, ut Hortos publicos, & in hac Urbe fecerit, & Pisis instauraverit, & longe quæsitis plantis ornaverit; Lucam Ghinium, Andream Martigianum Minia-

niatensem, qui Dioscoridem in vernaculum sermonem primus vertit eique dicavit, celebremque Andream Cæsalinum comiter excipiens. Huic quidem mandavit, ut sibi Herbarium in privatum studium conficeret, unde oblata illi occasio fuit egregii de Plantis operis conscribendi, & Philippo Minoritæ favit, de simplicium medicamentorum facultatibus libellum edenti. Nec minus FRANCISCO eius filio Rei Herbariæ studium placuit, qui patrem æmulatus iisdem viris benigne fecit, suoque nomine Cæsalpini opus ornatum voluit. FERDINANDUS I. eam tanti fecit, ut nonnullos e Franciscanorum Cænobio ad omnium Sanctorum Ædem ad eam excolendam excitaverit, inter quos eius favore excelluit Salvator Scalandronius, qui amœnissimum ibi Hortum plurimis, optimisque plantis consevit, & Francisci Malocchii magister fuit. Huius vero consilium optimus Princeps regio sumptu secutus est de instaurando Pisano Horto, cui eum præfecerat, rarioribusque plantis undique conquisitis locupletando, deque ædificanda custodi domo, & Museo instituendo, ubi res ad naturalem Historiam pertinentes ordine ponerentur. COSMI II. liberalitate Dominico Vignæ munus datum Rei Herbariæ in Pisano Gymnasio publice docendæ, qui scriptas a se Animadversiones, & Observationes in Theophrasti libros de Historia, & Causis Plantarum FERDINANDO II. dicavit; majorum exemplo, disciplinarum omnium, & philosophiæ præ-

præsertim apprime docto, & de doctis viris optime merito. Huius favore Angelus Domninus Florentini Horti curam habuit, & diligentis Herbarii famam adeptus est, edita Appendice Plantarum Florentinos Hortos ornantium. LEOPOLDI CARDINALIS liberalitatem sensit Thomas Belluccius, qui ei Pisani Horti Catalogum inscripsit. COSMUS III. Pater tuus tot elegantissimos Hortos, quibus, & Regia in Urbe Domus, nitidæque tuæ Villæ instructæ sunt, & florum suavitate, & pomorum deliciis omnis generis, & remediorum auxiliis ditavit, petitis ex omni regione Plantis, insignium Herbariorum eius ætatis opera usus, Philippi Donnini, cuius est Montis Baldi iter ineditum, & Pauli Bocconii celebris rerum naturalium indagatoris, qui Descriptiones rariorum Plantarum, & Observationes naturales, aliosque libros eius munificentia adiutus conscripsit, Regioque nomini dedicavit. Quam & Michaël Angelus quoque Tillius in edendo Pisani Horti Plantarum Catalogo expertus est, atque ipse ego omnium plurimum, ex quo mea studia REGIÆ TUÆ CELSITUDINIS suasu promoveri aggressus fuit, summa comitate de naturali historia, quam eximie amabat me sæpiissime interrogare non dedignatus, magnisque sumptibus ad plures regiones peragrandas mittens, ut res ad illam spectantes afferrem. Quibus TU SERENISSIME MAGNE DUX patriis, avitisque tuæ Gentis, materni quoque Avi tui GASTONIS BORBONII HENRICI MAGNI F.

fin-

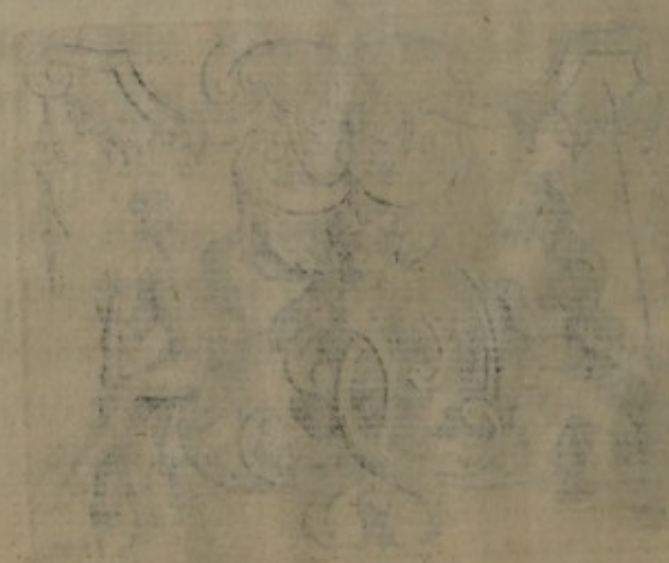
singulare exemplum addens, qui regio, erudito-
que luxu affluens, atque inter Belli curas Rei Her-
bariæ studio incensus, eam semper in deliciis ha-
buit, quæ ille Roberto Morisonio auxilia præstitit,
mibi magnifice præstitisti; ut quod Serenissimi Patris
tui inchoaveram auspiciis, id tua liberalitate per-
ficerem, qua parte scilicet hæc Ars adhuc obscura,
aut manca videbatur, quantam ipse possem ei lucem,
atque amplitudinem afferrem. Huiusce studii exile
hoc specimen REGIÆ TUÆ CELSITUDINI dicatum comi-
ter intuearis precor, & labores qualescumque meos,
ea qua soles clementia fovere pergas, ut alteram
huius operis partem edere, multaque ad hanc rem
facientia iamdudum mihi observata, ac collecta in
ordinem redigere, inque tui populi utilitatem exhi-
bere aliquando valeam. Deus Opt. Max. TE diu in-
columem omnium bono servet.

Florentiæ Calendis Decembribus MDCCXXVIII.

Regibus exemplum dedit, qui regis, credito-
 rebus illis, etque inter belli curas Rei Her-
 edis studio incensus, cum semper in deliciis pa-
 rent, qui ille Roberto Merisio auxilio prestitit,
 et magnifice perstitit, ut quod Serenissimi Patris
 et Imperatoris auxilio, in sua liberata per-
 sona, cum parte solliciti hoc per eum ostendit,
 et merito tribuitur, quantum ipse possit ei iuvare,
 etque in hunc modum afferret. Minus studiis caute
 hoc sectionem Regis. Ius. Celsitudinis dicantur comi-
 ter intueri preces, et labores puerisq; meos,
 et quos solis elementis ferre videret, et ceterum
 hunc opus partem esse, multumque ad hunc rem
 faciente iuvantibus mihi observata, ac collecta in
 ordinem redigere, in re sui generis utilitatem exhi-
 bere, assequendo videretur. Dux. Op. Alex. Te diu in-
 comitatus omnino bene fecerit.

Theoriae Celsitudinis Descriptionem MDCCXXVIII.

L E C T O R I
B E N E V O L O.

Naturalis Historiæ studium ab ineunte ætate incredibili adeo eius amore animum veluti succendente secutus sum, ut nullis laboribus parcendum, nullum periculum pertimescendum duxerim, quo eandem quantum quidem mihi per ingenii tenuitatem liceret ornarem, ac promoverem. Cumque mihi illo tempore, & otium, & unde necessarios in rem sumptus facerem effusa, ac Regia Sereniss. Cosmi III. M. Etruriæ Ducis liberalitate abunde esset, non modo Italiam fere omnem variis itineribus curiose perlustravi, sed longa quoque, atque difficili peregrinatione suscepta in procul dissitas regiones non sine magno vitæ discrimine delatus sum ad penitiores animantium, metallorum, fossilium, ac præcipuæ Rei Herbariæ notitiam mihi comparandam. Iuvabat enim loca invisere, quæ præclari Naturalis Historiæ Scriptores, vel coluissent, vel descripsissent, tum ut tenebras ex eorum lectione mihi aliquando subortas discuterem, tum ut ea, quæ ipsi tradidissent cum ipsa naturæ veritate conferrem, atque eo pacto

††

ne

ne mihi a magnorum nominum auctoritate aliquando imponeretur caverem. Quid his artibus profecerim liber hic longarum curarum fructus edocebit, in quo ceteris missis Botanica tantum pertracto, non eo quidem consilio quasi omnia quaecumque in Botanicis nova mihi reperta sunt, (sunt autem bene multa), hic deponere velim, sed ut præcipua quædam, & quæ clariorem Rei Herbariæ lucem affunderent iuris publici facerem. Quapropter cum ea mihi suppetat rerum novarum copia, ut nulli fere in hoc eruditionis genere versato observatorum numerum invideam, ea solum hoc loco descripsi, quibus vel nova Plantarum Genera statui possent, vel ab aliis iampridem constituta emendari, atque illustrari. Ex utrisque cxxx hac priori operis parte descripta habes: illa vero in plures ordines egregiam doctissimi viri Tournefortii methodum ab ipso in Rei Herbariæ Institutionibus expositam ubique secutus diremi. Adeo quidem ut ob ea Plantarum Genera, quæ Tournefortio adhuc intacta, vel constitui ipse primus, vel ab aliis constituta huc transtuli. Opus hoc præclaræ illius Institutionis veluti appendix quædam; ob illa vero quæ Tournefortio explicata quidem, sed nondum penitus exhausta, vel supplevi ipse, vel illustravi, complementum videri possit. Porro novorum illorum generum quædam ex plantis mihi primum repertis conflata sunt, quædam alias continent pridem observatas, easque vel vagas adhuc, atque palantes certæque sedis nescias, vel quæ in ordinem quidem redactæ fuerant, loco tamen minus suo confederant. Quæcumque vero genera aliis Herbariæ cultoribus memorata hoc libro exposui, ea omnia vel floris, vel fructus, vel utriusque observatione auxi, atque ornavi, iis aliquando reiectis, quæ falsa florum, vel seminum specie Botanicorum oculis illuserant. His factum est,

ut

ut non modo quædam herbarum genera classem alia mutaverint, sed ut classes ipsæ XVI. ac XVII. in unam pene coaluerint ob magnam, quæ inter ambas intercedit florum, ac feminum cognationem. Clarissime ista spectabis in Lichenum, ac Muscorum generibus, interim tamen definire non ausim an Classes has invicem dirimere præstet, atque Lichenas ad Classem XVI, Muscos vero ad XVII referre, sed de his amplior erit agendi locus in altera huius operis parte, in qua Filicum, atque his congenerum plantarum flores demonstrabo. Quin illud quoque contigit aliquando, ut quædam plantarum genera nulla classium a Tournefortio institutarum claudi quiverint, istis vero generibus longe maxima earum plantarum pars recensetur, quæ vulgo Cereales, seu Culmiferæ graminifoliæ audiunt, quocumque demum grano maiori, vel minori donentur. Earum enim flos, qui omnibus hætenus Botanicis communi quodam errore apetalus creditus fuit, bipetalus tandem mihi deprehensus est (Tab. 31. A. B. C.) iisque per omnia fere similis, quos diligentissimus observator Malpighius in sua Plantarum Anatome (Pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD) in Indica planta Mays ostendit. Novam proinde Classem, quæ ea omnia genera exciperet constituere necessum habui, eamque inter XIV, & XV Tournefortianæ Institutionis interim collocare. Hanc in priori hac operis parte ruditer adumbrasse sufficiat, quod quidem ut facerem amicorum preces bipetali floris demonstrationem sæpius a me per literas flagitantium obtinuerunt. Idem pervicerunt, ut de Muscorum floribus nonnulla proferrem, atque aliquot ipsorum species, quas nemo adhuc attigisse videbatur enumerarem. Enim vero hæc omnia clare, copiose, enucleate eo qui nunc prodit libro exponere consilium erat, nisi tabulæ aliquot æneæ, qui-

bus eadem ab artifice graphices perito exprimi curaveram, ac commentarii, in quos quæcumque eo pertinebant retuleram, malo quodam fato mihi periissent, quo casu factum est, ut plenam, atque absolutam earum, quas supra memoravi plantarum historiam in alteram operis partem reiicere coactus sim. Eadem illa pars plantas enumerabit, quæ aquis alte demersæ maris imo degunt, unde marinarum nomine apud Botanicos veniunt, quarum multo me maiorem numerum, quam alius quivis Botanicorum huc usque præstiterit, spondeo allaturum. Quibus quidem colligendis, atque ordinandis quantos labores exantlaverim recte demum extimabis, si profundas Oceani vias hominibus a natura negatas, ac proinde quæcumque sub aquis latent, non certa ratione, atque methodo, sed cæca dumtaxat indagine exquiri debere, ac plurima in hisce sibi tribuere fortunam tecum animo reputaveris. Una opera eas quoque marinas plantas exponere est animus, quæ in celsis etiam montium iugis, vel saxis inclusæ, vel lapideo quodam succo incrustatæ, vel tellure defossæ, vel humi sparsæ magna curiosorum admiratione visuntur. Quod quidem phenomenon Philosophorum curis, atque solertia dignissimum, eorum ingenia mire hucusque torisit, cum ex ipsis nemo satis explicaverit, sublimibus adeo locis incumbere quo tandem pacto profundus Oceani gurges potuerit, vel cur ita deinde subsiderit, ut quæ olim aquis mergebantur vicissim nunc altissime supra maris planitiem emineant. Nam aquarum inundatione, aliave consimili via illuc delatas minime mihi verisimile fit; licet ea coniectura pluribus probata Diluvianarum nomen illis fecerit. His recensitis ac enumeratis totum denique opus absolvetur.

Atque hæc potissimum sunt, quæ de opere hoc deque adhibita mihi industria præfari tecum amice

Le-

Lector opus habebam ; si quid vero alicubi offendes, quod vel incuria fuderit, vel humana parum caverit natura, memineris velim hominem me esse, eoque errori obnoxium, cui proinde in re tam ardua, atque perplexa, totque difficultatibus aspera humana passio, ignosci æquum sit, quæcumque gravibus præsertim curis animum alio distractus peccaverim. Ceterum si liber hic eam, quam spero Naturalis Historiæ studiosorum gratiam iniverit, erunt alia quibus te novarum rerum cupidum diutius detinere valeam, atque in his rariorem plantarum, quæ mihi in museo asservantur elenchus, animantium, metallorum, atque fossilium quotquot Etrusca tellus profert historia, atque id genus complura, lucem & ipsa aliquando, si fata dederint visura. Hisce interea quæ damus benevolo animo frui, ac vale.

ELEN-

ELENCHUS EORUM QUI TABULAS HUIC OPERI ADNEXAS

SUIS SUMPTIBUS ÆRI INCIDI CURARUNT.

* * *

Quæ nomina asterisco notata reperies, ea scito illorum esse,
quibus hujus Prioris Partis Tabulæ inscriptæ sunt.

- * *Erenissima Anna Maria Aloysia Electrix Palatina Rheni, &c. ac Magna Etruriæ Princeps.*
- * *Serenissimus Princeps Eugenius Franciscus a Sabaudia S.R.I. Mareschallus, ac Cæsarear. Copiarum Dux, &c.*
- * *Antonius Franciscus Acciajolius Flor. Marchio.*
- * *Andreas Alamannius Flor. Marchio.*
Bernardus Siegfried Albinus Anat. & Chir. Prof. in Ac. Lugd. Bat.
Lucas Albizius Flor. D. Steph. Eques.
- * *Joannes Altovita Flor.*
Guilelmus Maria Altovita Flor.
- * *Petrus Andreas Andreinius Flor.*
Vincentius Antinorius Flor. Prior Equestris Ord. D. Stephani.
Joannes Dominicus Asplanatius Genuensis Abbas Olivetanus.
- * *Pandulphus Attavantius Flor.*
- * *Josephus Attias Senior D. Liburnensis.*
- * *Antonius Vincentius Bartolinius Flor. D. Stephani Eques.*
Balthassar Bastia Marchio, & Christianissimi Galliarum Regis ad Regiam C. M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius.
- * *Cosmus Gualterottius Bardius ex Comitibus Vernii.*
Pandulphus Maria Bardius ex Comitibus Vernii Abbas Pratensis.
- * *Dominicus Bardius Canonicus Florentinus. Fes. Episc. Vic. Gen. Franciscus Antonius a Bagnano Flor. D. Steph. Eques.*
Matthæus Bazzanius Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Anatomis Profess.
Petrus Beringuccius Senen. Comes R. C. M. E. D. Cubiculi Magist.
- * *Josephus Maria Severus Bertinius Flor. M. D.*
- * *Blasius Biagius Lizzanensis Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Antonius Maria Biscionius Flor. S. T. D.*
Abraham Van Bleiswyk M. D. Senat. Delph. Bat. & ibid. Anat. & Chir. Prælect. Publ.
- * *Philippus Bonarota Senator, & Auditor R. C. M. D. Etruriæ.*
- * *Leonardus Bonarota Flor. C. F.*

* Ca-

- * *Camillus Antonius Boccadiferro Comes, & Senator Bonon.*
Benedictus Brescianus Florent.
Joannes Philippus Breynius Gedanensis M. D.
Hermannus Boerhaave M. Bot. & Chemicæ Prof. in Ac. Lugd. Bat.
Jacobus Boerhaave Lugd. Bat.
- * *Bindus Ferdinandus Bonaparte J. C. Præpositus, & Vicarius*
Generalis Miniatus.
Franciscus Maria Bondelmontius Flor. D. Steph. Eques.
Octavianus Buonaccursius Flor.
Nicolaus Buonaccursius Perinius Flor.
- * *Arctus Cant M. D. Lugduno-Batavus.*
Mauritius Antonius Cappeller M. D. Lucernensis.
Ferrantes Capponius Senator, & Comes Flor.
Petrus Capponius Flor. Marchio.
- * *Scipio Capponius Flor. Marchio.*
- * *Jo: Vincentius Capponius Flor.*
Joannes Baptista Casottius Prat. Comes.
- * *Guilelmus Cavendishius Dux Devonæ, &c.*
- * *Hieronymus S. R. I. Comes de Caymo S. C. & C. Majestatis ad*
R. C. Serenissimi M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius.
- * *Amedeus Cerchiajus Præceptor Nobil. Epheb. Aulæ R. C. M. E. D.*
- * *Cerchius Cerchius Senator Florentinus, & Divi Stephani Eques.*
- * *Nicolaus Cesium Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Simpl. Med. Lect.*
Philippus Maria Cerretanius Flor.
- * *Augustinus Maria Cerretanius Flor. Canonicus Eccles. Metropoli.*
Benedictus Colettius Florentinus.
- * *Franciscus Colman Armiger, Magn. Britan. Reg. Residens apud*
R. C. Mag. Etr. D.
Caspar Comelinus M. D. Amstelodamen. Bot. Prof.
Congregatio Clericorum Regularium Theat. Florentiæ.
- * *Laurentius Corsinius S. R. E. Cardinalis.*
Bartholomæus Corsinius Flor. Marchio, & R. C. M. D. E. Comes
Stabuli Equitum.
Nerius Corsinius Florent. Marchio Prætorianæ Equestris militiæ
Præfectus.
- * *Nicolaus Cyrillius M. D. Neap. ac Præl. Publ. Prim.*
- * *Samuel Dale Anglus M. D.*
- * *Ludovicus Ludovici Van Dam. I. V. D. Lugduno-Batavus.*
- * *Joseph Dandrige Anglus.*
Joannes Jacobus Dillenius M. D. Giffensis.

- Thomas Dereham *Magna Britannia Baronettus.*
 * Carolus Dubois *Anglus Societ. Ind. Thesaur.*
- * Nobiles Ephebi *Aulae R. C. M. D. Etrur. inservientes.*
- Benedictus Fabbrinius *Flor.*
 * Franciscus Sylvius Feronius *Flor. Marchio.*
 * Joannes Sebastianus Franchius *M. D. Lucensis.*
 Jo: Gualbertus Franceschius *Flor. Canon. Metropolitanae.*
 * Andreas Franceschius *Flor. Baro.*
 Franciscus Frolinius *Pistoriensis Archiepiscopus Pisanus.*
- * Franciscus Maria Gabburrius *Flor. D. Stephani Eques.*
 Pius Nicolaus Garellius *Aug. Rom. Imper. Caroli VI. Archiatrorum Comes, Consiliarius, & Bibliothecae Praefectus.*
 * Joannes Gerinius *Flor. Marchio.*
 * Franciscus Julius Ginorius *Flor. Eq. Hierosolym. & Messanae Prior.*
 * Nicolaus Ginorius *Senator Flor.*
 Josephus Ginorius *Senator Flor.*
 Julius Ginorius *Flor. D. Stephani Eques.*
 Dominicus Georgius, *Bibliothecarius Eminentissimi Cardinalis Imperialis.*
 Guido Grandius *Camaldulensis Abbas, in Pisano Lyceo Math. Prof.*
 Guilelmus Jac. 's Gravefande *Astronom., & Math. Profess. in Acad. Lugd. Bat.*
 Joannes a Grenueld *I. V., & Med. D. Poliatrus Lugd. Bat.*
 * Hugolinus Antonius Grifonius *Flor. D. Stephani Eques.*
 * Philippus Maria Guadagnius *Flor. D. Stephani Eques.*
 Philippus Antonius Gualterius *S. R. E. Cardinalis.*
 Franciscus Guicciardinius *Flor. Comes.*
 Joannes ex Comitibus Guidis Volaterranus *D. Stephani Eques.*
 * Jacobus Nicolaus Guiduccius *Flor. Sereniss. Annae Mariae Aloysiae Electricis Palatinae Rheni, &c. ac M. Etr. P. Thesaurarius.*
- * Thomas Herbert *Pembrokiae, & Mountgomery Comes.*
 * Pompejus Herculanus *Senat. Bonon. Comes.*
 Joannes Heiman, *Ling. Or. Prof. in Acad. Lugd. Bat.*
 Robertus Herver *Armiger Anglus.*
 Joannes Henricus Heucherus *Sereniss. ac Potent. Poloniarum Regis, & Electoris Saxonici Consiliarius Aulicus & Archiater.*
- * Institutum Scientiarum Bononiense.

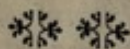
- Jacobus Kant I. V. & M. Doct. Pract. Hagæ Bat.*
Joannes King. Magni Angliæ Cancellarii Filius.
Jacobus Theodorus Klein Reipublicæ Gedanensis a Secretis.
- Carolus Nicolaus Langius Phil. & M. D. Lucernensis.*
 * *Marcus Antonius Laurentius Phil. & Med. Bonon.*
 * *Joannes Henricus Lincke Pharmacopæus Lipsiensis.*
 * *Ascanius Lippius Aretin. D. Stephani Eques.*
Gabriel Longohardius A. R. I. Caroli VI. Consil. & Archiater.
 * *Franciscus Lorenzius Flor. Comes Ord. D. Steph. Bajulivus.*
 * *Joannes Baptista Lucattinius Flor. D. Stephani Eques.*
- * *Scipio Maffejus Veron. Marchio.*
Joannes Franciscus Malaspina ex Marchionibus Mulazzî.
Thomas Manningham Westmonast. Præbend.
Jacobus Mansuetus Pharmacopæus Pontif.
Petrus Paulus Marcolinius Patricius Fanensis, Comes, & Bajulivus
D. Stephani.
Joannes Gregorius Marchesinus Flor. Chirurgiæ, & Med. Professor.
Georgius Markam M. Brit. Baronettus.
Josephus Maria Martellius Archiepiscopus Florentinus.
 * *Philippus Martellius Flor.*
 * *Ludovicus Ferdinandus Marsilius Bonon. Comes.*
 * *Leonardus Martellinius Flor. Abbas Vallis-Umbrosanus.*
 * *Rubeus Antonius Martinus Flor.*
 * *Christinus Martinellius Venet.*
 * *Jo: Franciscus Maurocenus Eques, & Senator Venetus.*
 * *Franciscus Maria Mazzolius M. D. & in Senensi A. Bot. Prof.*
 * *Richardus Mead Anglus M. D.*
Thomas Cajetanus Medices Flor. Bajulivus D. Steph.
Nicolaus Michelangelus Innocentii XIII. Archiater.
 * *Josephus Montius Phil. D. Bonon. Bot. & in Scientiarum Instit.*
Natur. Hist. Prof.
Carolus Maria Morellius Patric. Flor. D. Stephani Eques.
 * *Guilelmus Mylius M. D. & Pract. Lugd. Bat.*
- * *Stanislaus Nardius Flor. Abb. Apostol. Vallis-Umbrosanus S. T. D.*
Appollonius Nasinius Senensis Eques.
Cerbonius Maria del Nero Flor. Baro.
 * *Antonius Niccolinius Flor.*
 * *Gerardus Noodt J. C. Amst. Antecessor in Acad. Lugd. Bat.*

- * *Joannes Baptista dall' Ore Monachus Cassinensis Vicent.*
Hermannus Osterdyk Med. Theor. & Pract. Lugduno-Batavus.
- * *Lazarus Pallavicinius Genuensis, Archiepiscopus Thebanus, & ad*
R. C. M. Etruriæ Ducis Legatus Apostolicus.
- * *Joannes Lucas Pallavicinius Genuensis, Marchio.*
- * *Nicolaus Panciaticus Flor.*
- * *Pandulphus Pandulphinius Senator Florent.*
Palmerius Ludovicus Pandulphinius Flor.
- * *Josephus del Papa RR. CC. SS. Cosmi III. & Jo: Gastonis Ma-*
gnorum Etruriæ DD. Archiatrorum Comes.
- * *Hieronymus Parentius Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Hieronymus Maria Pasqualius Flor. D. Stephani Eques.*
Franciscus Maria Pasqualius Flor. D. Stephani Eques.
- * *Laurentius Patarolus Venetus.*
Joannes Petrus Paulius Florentinus.
Paulinus a S. Josepho C. R. Scholarum Piarum.
Joannes Michael Pieruccius Flor. Comes.
Joannes Andreas Pinus Jurisdictionum R. C. M. D. E. Auditor.
Zenobius Maria Pomius I. V. D. & Archivii Publici Florentini
Cancellarius.
- * *Laurentius Puccius. Marchio, & Jurisdic. R. C. M. E. D. Audit.*
- * *Thomas Puccinius M. D. Pistorien.*
Josephus Pugiol August. Rom. Imper. Caroli VI. Archiater.
- * *Ferdinandus Vincentius Ranutius Cospius Comes, & Senator Bonon.*
Joannes Franciscus Ricafolus Flor. Divi Stephani Eques.
- * *Cæsar Ricafolus Flor. D. Stephani Eques.*
- * *Petrus Franciscus Riccius Flor. Senat. Sacri, & Illustrissimi*
Ordinis Equestris Divi Stephani Præses.
Joannes Baptista Riccius Flor. D. Stephani Eques.
Joannes Baptista Recanatius Venetus.
- * *Octavius Ricciardius Flor.*
Cassandra Riccardia Flor. Marchionissa.
- * *Cosmus Riccardius Flor. Marchio.*
- * *Vincentius Riccardius Flor. Marchio & D. Stephani Eques.*
- * *Franciscus Riccardius Flor. Utriusque Sign. Referend.*
- * *Richardus Richardsonus M. D. Anglus.*
- * *Tancredus Robinsonus Anglus M. Regius.*
Præpositi Bibliothecæ Roncionæ Pratens.
Antonius del Rosso Senator Florentinus.
- * *Franciscus Rota Monachus Benedictinus Venetus, & S. Theol.*
Prof. Pe-

- Petrus Antonius Rubeus Flor. Ordinis Servorum B. M. V.*
 * *Fridericus Ruyschius Anat. Bot. & Chir. Profes. Amstelodam.*
- Alamannus Salviatus. Præses Legationis Urbini.*
 * *Antonius Maria Salviatus Juliani Dux, &c.*
 * *Antonius Maria Salvini Flor. in Patrio Lyceo Græcarum Literarum Prof.*
Tiberius Scalius Pharmacopæus Liburnenf.
 * *Averardus Serristorius Flor. D. Stephani Eques.*
 * *Guilelmus Sherardus Anglus LL. D. R. S. S.*
 * *Jacobus Sherardus Anglus.*
Hans Sloane M. Br. Baronettus Collegii Medici, & Regiæ Societatis Londinensis Præses.
Josephus Stancardius Pract. Med. & Anat. Prof. Bon. Colleg.
 * *Aloysius Maria Strozza Flor. Episcopus Fesulanus.*
 * *Carolus Thomas Strozza Flor.*
 * *Petrus Strozza Flor. Comes.*
 * *Josephus Suares Canonicus Flor., Divi Stephani Eques.*
- * *Franciscus Maria Tanuccius Florentinus Lithotomicæ, & Chirurgiæ in Nosocomio Divæ Mariæ Novæ Florentiæ Prof.*
 * *Cyprianus Antoninus Targionius Med. D. Flor.*
 * *Michaël Angelus Tillius M. D. in Pisan. Lyceo Botanic. Profes.*
 * *Bruno Tozzius Flor. Abbas Vallis-Umbrosanus.*
- * *Antonius de Vallisneria in Acad. Pat. Pub. Prim. Theor. Med. Prof. & Augustissimi Romanor. Imperat. Caroli VI. Archiater.*
 * *Antonius Valsalva Phil. & Med. D. ac Anat. Prof. Bonon.*
 * *Crescentius Vassellius Sen. Med. D.*
Henricus Comes de Watzdorff, Auræ Clavis Eques, ac Serenissimi Poloniæ Regis Consiliarius.
 * *Andreas a Verrazzano Flor. D. Stephani Eques.*
Petrus Ughius Flor. D. Stephani Eques.
Jacobus Vittichius Phil. Prof. in Ac. Lugd. Bat.
Jacobus Ulaardingeword M. D. & Pract. Delphis Bat.
 * *Robertus Wuedal L. L. Anglus.*
Joannes Water M. D. & Pract. Lugd. Bat.
Joannes Wilmer Londinensis.
- * *Hicronymus Zannichellius Pharmacopæus Venetus.*

SYLLABUS AUCTORUM

Quorum nomina brevioribus notis compendii caussa citata sunt.

- A** C. R. Sc. Par. Monumenta, & Historia Academiae Regiae Scientiarum Parisinae. Gallice in 4.
- Adv.* Adversaria novae Stirpium, auctore Petro Pena, & Mathia de Lobel. Londini 1575. in folio.
- Agric. de Nat. Foss.* Georgii Agricolae de Natura Fossilium Lib. 5. Basileae 1558. in folio.
- Aldrov. Dendrol.* Ulyxis Aldrovandi Dendrologia. Bononiae 1668. in folio.
- Alp. Exot.* De Plantis Exoticis Libri duo Prosp. Alpini. Venetiis 1656. in 4.
- Ambros. Phytol.* Hyacinthi Ambrosini Phytologiae Pars prima Tom. 1. Bononiae 1666. in folio.
- Ambros. H. Stud.* Hyacinthi Ambrosini Hortus Studioforum. Bononiae 1657. num. 8.
- Ang.* Semplici dell'Eccellente M. Luigi Anguillara. Venet. 1561. in 8.
- Antidot. Flor.* Antidotario o vero Ricettario Fiorentino 1567. in Folio.
- Athen.* Athenaei Deipnosophistarum Dalechampii interpretatione. Lugduni 1583. in folio.
- Bald.* Josephi Baldi D. Med. Flor. Opus de Fungis nondum editum.
- Ejusdem* Liber de Plantis ad vivum depictis, qui nunc in Bibliotheca Sherardiana asservatur.
- Banyss.* Joannis Banysserii Plantarum in Virginia observatarum Catalogus. Apud Rati H. 1704.
- Barr.* Icon. Plantae per Galliam, Hispaniam, & Italiam observatae a Jacobo Barrelierio, editae a Viro Clarissimo Antonio de Jussieu. Paris. 1714. in folio.
- Barth. Act. Med.* Thomae Bartholinii Acta Medica, & Philosophica. Hafniae 1673. in 4.
- Bellon. de Conif.* Petrus Bellonius Cermanus, de Arboribus Coniferis, & Resiniferis. Parisiis. 1553. in 4.
- Bocc.* Icon. Rar. Plant. Icones, & descriptiones rariorum Plantarum, &c. Pauli Bocconii. 4. Oxonii. 1674.
- Bocc. Mus.* Museo di Fisica Parte I. & Museo di Pianta, &c. Parte II. di Paolo Boccone. Venet. 1697. in 4.
- Bot. Monsp.* Botanicum Monspeliense, Auctore Petro Magnol. 8. Monspel. 1686.
- Bot. Monsp. App.* Ad Botanicum Monspeliense Appendix. 8. Eodem anno ibid.
- Bot. Par.* Sebastiani Vaillant Botanicon Parisiense. Leida, & Amstelodami 1727. in folio.
- Bober. Ind. Plant.* Index alter Plantarum, quae in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. Pars I. & II. conscriptus ab Hermanno Boerhaave. Lugduni-Batavorum 1720. in 4.
- Brass. Exam. Simpl.* Antonii Musae Brasavoli Ferrariensis examen omnium simplicium medicamentorum, quibus in officinis utuntur. Lugduni 1537. in 8.
- Breyn. Prodr.* Jacobi Breynii Gedanensis Prodomus fasciculi rariorum Plantarum secundus. Gedan. 1689. in 4.
- Breyn. Diff. de Fung. Offic.* Joannis Philippi Breynii Gedanensis Dissertatio Medica de Fungis officinalibus, & eorum usu in medicina. Lugduni-Batavorum 1702. 4.
- Breyn.* Liber depictus in quo spectantur Fungorum imagines fere ad vivum suis quaeque coloribus depictae a Cl. Sherardo nobis communicatus.
- Casalp. Andreæ* Casalpini de Plantis libri XVI. Florentiae 1583. in 4.
- Casalp. H. Sicc.* Andreæ Casalpini Hortus ficcus, qui ab ipso memoratur in Epistola nuncupatoria Operis sui de Plantis, ubi refert se Alphonso Tornabonio Episcopo Burgenfi illum parasse, unde tandem in manus Clar. Senatoris Pandulphi Pandulphini devenit. Constat autem paginis majoribus 266. quibus agglutinata sunt plantarum scelela fere 768.
- Cam. Epit.* Camerarius in Epitome Mathioli. De Plantis Epitome utilissima Petri Andreæ Mathioli Senensis, a Joachimo Camerario concinnata. Francofurti ad Moenum 1588. in 4.
- Cam. Hort.* Camerarius in Horto Medico, & Philosophico. Francofurti ad Moenum 1588. in 4.
- Cardan. de san. tuend.* Hieronymus Cardanus de sanitate tuenda.

- C. B. Pin.* Casparis Bauhini Pinax Theatri Botanici. Basileæ 1623. & 1671. in 4.
- C. B. Prodr.* Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Basileæ 1671. in 4.
- C. B. Theatr.* C. Bauhini Theatri Botanici liber primus. Basileæ 1663. in folio.
- Cast. Dur.* Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico, e Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684.
- Cat. Plant. Hort. Reg. Par.* Catalogus Plantarum Horti Regii Parisiensis, nondum editus, sed a Viro Clarissimo D. Antonio de Jussieu in Plantarum specimenibus ab eodem missis memoratus.
- Cat. Plant. Giff.* V. Dill. Cat. Plant. Giff.
- Cat. Plant. H. Pis.* V. H. Pis.
- Cat. Plant. H. Mauroc.* Catalogus Plantarum Horti Mauroceni. Patavii 1713. in 8.
- Cimel. Reg.* Cimelium Regium: continens Plantas exiccatas, &c. A Botanico Parisiense memoratum.
- Clus. Hist.* Caroli Clusii rariorum Plantarum Historia. Antuerpiæ 1601. in folio.
- Clus. App. Alt. ad Lib. VI.* Clusius in Appendice altera ad librum VI. v. g.
- Clus. Pann.* Caroli Clusii rariorum aliquot stirpium per Pannoniam, Austriam, &c. observatarum Historia. Antuerpiæ 1583. in 8.
- Comm. Alt. Reg. Paris.* Commentaria ad Historiam Plantarum ordinandam, Auctore Dodarto fol. & in 8.
- Comm. Cat. Plant. Holl.* Joannis Commelini Catalogus Plantarum indigenarum Hollandiæ. Amstelod. 1683. in 12.
- Compend. della facoltà de' semplici.* Compendio della facoltà de' Semplici, &c. Del Padre Filippo Fiorentino Minorita degli Osserv. Firenze 1572. in 12.
- Col. p. 1.* Fabii Columnæ Ecphrasis stirpium Pars prima. Romæ 1616. in 4.
- Col. p. II.* Fabii Columnæ Ecphrasis pars altera. Romæ 1616. in 4.
- Col. Phytob.* Fabii Columnæ Phytobasanos. Neapoli 1592. in 4.
- Coroll.* Josephi Pittoni Tournefortii Corollarium ad Institutionum Rei Herbariæ. Parisiis 1703. in 4.
- Dill. Cat. Plant. Giff.* Jo: Jacobi Dilleni Catalogus plantarum sponte circa Giffam nascentium cum Appendice. Francofurti ad Moen. 1719. in 8.
- Dill. Suppl.* Jo: Jacobi Dilleni Supplementum ad Appendicem Floræ Giffensis.
- Dill. Nov. Plant. Gen.* Jo: Jacobi Dilleni Hassiacasselani nova Plantarum Genera in eodem Catalogo edita.
- Dill.* Liber depictus imaginibus Fungorum ad vivum expressis in agro Giffensi nascentium a Cl. Sherardo communicatus.
- Dioscorid.* Pedacii Dioscoridis Opera omnia fol. Francofurti 1598.
- Dod. Pempt.* Remberti Dodonæi Mechliniensis Medici Cæsarei, Stirpium Historiæ Pemptades sex, sive Libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.
- Elem. Bot.* Elemens de Botanique, par M. Tournefort. a Paris 1694. in 4.
- Eph. Nat. Cur. Cent. & Observat. & App.* Ephemerides Naturæ Curiosorum.
- Eyfl.* Hortus Eyflettenensis Opera Basilii Bessleri Philatri, & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.
- Fier. in Cæn.* Joannis Baptistæ Fieræ Mantuani Cœna. Patavii 1649. in 4.
- Flor. Altdorf.* Floræ Altdorfinæ Deliciæ silvestres, sive Catalogus Plantarum in agro Altdorfsino sponte nascentium a Mauricio Hoffmanno adornatus. Altdorff 1677. in 4.
- Flor. Jenn.* Henrici Bernhardi Rupprii Flora Jennensis. Francofurt. & Lipsiæ 1718. in 12.
- Flor. Prusf.* Flora Prussica, sive plantæ in Regno Prussicæ sponte nascentes, quarum Catalogus a Joanne Loefelio primum editus est absque figuris; denuo recusum notis, & Iconibus illustravit Joannes Gottsched. Regiomonti 1703. in 4.
- Fuchf.* De Historia Stirpium Commentarii insignes, Auctore Leonhardo Fuchio. Basileæ 1542. in folio.
- Galen.* Claudii Galeni Opera Medica. Basileæ 1549. in folio.
- Ger. Emac.* Joannis Gerardi, Angli, Historia Plantarum emaculata. Londini. 1597. in folio.
- Hist. Plant. Paris.* Historia Plantarum Parisiensis, Auctore Josepho Pittoni Tournef. Parisiis. 1698. in 12.
- Hook. Micrograph.* Hookii Micrographia. Londini 1667. in folio.
- H. Cathol.* Hortus Catholicus Auctore Francisco Cupani. Neapoli 1696. in 4. cum supplemento 1. 2. 3.
- H. Pis.* Hortus Pisanus, sive Catalogus Plantarum Horti Medici Pisani. Auctore Michaële Angelo Tillio. Florentiæ 1723. in folio.
- H. R. Monsp.* Hort. Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspeli 1697. in 8.
- I. B.* Joannis Bauhini Historia Plantarum universalis, tribus Tomis exhibita. Ebroduni 1650. in folio.
- Juss. in Barr.* V. Barr.

Lælii Triumph. apud fratrem. Lælii Triumphetti Catalogus Plantarum, cum observationibus Joannis Baptistæ Triumphetti ejus fratris editus.

Lugd. Historia generalis Plantarum a Dalechampia elaborata. Lugd. 1586. 2. Vol. in folio.

Malpighi. de Plant. in al. veget. Marcellus Malpighius in Anatome Plantarum. de Plantis in aliis vegetantibus. Londini 1687. in folio.

Marc. Aurel. Sever. Marci Aurelii Severini Epistola ad Michaëlem Rupertum. Beslerum de Lapide Fungifero edita in Calce Coenæ Joannis Baptistæ Fieræ.

Marfil. Dissert. de Gen. Fung. Ludovici Ferdinandi Marfilii Dissertatio de Generatione Fungorum. Romæ 1714. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius in Pugillo rariorum Plantarum ad Calcem Indicis Plantarum Ejusdem editus.

Math. Petri Andreae Mathioli Commentarii in Libros VI. Dioscoridis de materia medica. Venet. 1565. & 1583. apud Valgrisi in folio.

Mont. Cat. Plant. Agr. Prod. Josephi Monti Catalogi stirpium Agri Bononiensis Prodomus. Bononiæ 1719. 4.

Mor. Hist. Historia Plantarum Oxoniensis, Auctoribus Roberto Morifone, & Jacobo Bobarto. Oxonii 1680. in folio.

Mor. H. R. Elef. Hortus Regius Blesensis auctus, Auctore Roberto Morifone Londini 1609. in 8.

Mor. Præl. Notat eundem Librum, sive Prælia Botanica.

Park. Theat. Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum. Lond. 1640. in fol.

Petit. Petri Petiti Censura ad Chrysosplenium Tournef. & Plantarum nova Genera. Namurci Gallico Sermone 1710. in 4.

Petiv. Mus. Jacobi Petiverii Musei Centuriæ X. Londini editæ ab anno 1695. usque ad 1703.

Petiv. Gazoph. Gazophilacii naturæ, & artis Decades decem Ejusd. Londini ab anno 1702. usque ad 1706.

Petiv. Ptherigraph. Americ. Ptherigraphia Americana Ejusdem. Eodem loco, & anno ædita.

Petiv. Concor. Gram. Petiverii Concordia Graminum, & Muscorum, &c.

Petiv. in Tabb. Tozz. Petiverius in Tabulis Tozzianis. Cum D. Bruno Tozzius Abbas Vallis-Umbrosanus solers Naturalis Historiæ cultor atque indagator plura sibi observata ad D. Pe-

tiverium dono misisset, is æneis aliquot Tabulis omnia diligenter exprimi curavit, easque deinde amici nomine Tozzianas appellatas in publicum emisit.

Petronii Arbitri. Satyricon.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 8.

Pluk. Phytograph. Leonhardi Plukenetii Phytographiæ Pars I. & II. Londini 1661. Tertia vero anno 1692 quarta demum anno 1696 exhibitæ sunt in folio.

Plum. Cat. Plant. Americ. Catalogus Plantarum Americanarum Caroli Plumetii, editus in calce operis quod inscribitur Nova Plantarum Americanarum Genera ejusdem Auctoris. Parisiis 1703. in 4.

Pon. Bald. Ital. Monte Baldo descritto da Giovanni Pona Veronese. Venezia 1617. in 4. Idem latine prodit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 1691. Basileæ vero in 4. 1608.

Ponted. Anth. Julii Pontederæ Anthologia. Patavii 1720. in 4.

Ponted. Diff. Ejusdem. Dissertationes Botanice, ibidem, anno eodem, eademque forma.

Ponted. Comp. Tab. Ejusdem Compendium Tabularum Botanicarum. Patavii 1718. in 4.

Pent. Epist. Ejusdem Epistola ad Clarissimum Sherardum edita in calce Comp. Tabul. Bot.

Prodr. Par. Bat. Prodomus Paradisi Batavi, Amstelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

Portæ Vill. Joannis Baptistæ Portæ Neapolitani Villæ. Lib. 12. Francofurti 1592. in 4.

Portæ Phytognom. Ejusdem Phytognomica Francofurti 1591. in 8.

Raii Hist. Joannis Raii Historia Plantarum tribus Tomis comprehensa. Londini 1686. 1688. 1704.

Raii Syllog. Sylloge stirpium Europearum Ejusdem. Londini 1694. in 8.

Raii Synops. Synopsis Methodica stirpium Britannicarum Ejusdem. Londini 1690. 1696. & 1724. in 8.

Raii App. Appendix ad Synopsim editionis 1696.

Raii Fasc. Fasciculus post præfationem Synopsim editionis 1696. editus.

Rar. Mus. Best. Rariora Musei Besleriani autore Michaële Ruperto Beslero. Norimbergæ 1616. in folio.

Rup.

- Rup. Flor. Jenn.* Henrici Bernardi Rupprii Flora Jennensis. Francofurti, & Lipsiæ 1718. in 8.
- Scheuchz. Iter. Jo.* Jacobi Scheuchzerii itinera Alpina tria. Londini 1708. in 4.
- Scheuchz. Observat. Botan.* Ejusdem Observationes Botanicae in supradicto Opere inter secundum, & tertium iter auctæ.
- Scheuchz. Prodrom. Agrostograph.* Joannis Scheuchzerii Prodromus Agrostographiæ Helveticæ. Tiguri 1708. in folio.
- Scheuchz. Agrostograph.* Agrostographia, si-ve Graminum, Juncorum, Cyperoidum, iisque affinium Historia Ejusdem Autoris. Tiguri 1719. in 4.
- Schevvenekf.* Caspari Schevvenekfeld Catalogus Stirpium, & Fossilium Silesiæ. Lipsiæ 1600. in 4.
- Schol. Bot.* Schola Botanica Parisina. Amstelodami 1689. & Parisiis 1699. in 8.
- Sibbald. Scot. Illustr.* Scotia illustrata Auctore Roberto Sibbald. Edimburgi 1684. in folio.
- Sloan. Hist. Jam.* Hans Sloane Historia naturalis Jamaicae. Anglicè Londini 1707. in folio.
- Sloan. Cat. Jam.* Catalogus Plantarum Jamaicae Ejusdem. Londini 1696. in 8.
- Sterb. Theatr. Fung.* Francisci Van Sterbeck Theatrum Fungorum. Antuerpiæ 1712. in 4.
- Taber. Icon.* Jacobi Teodori Tabernamontani Icones Plantarum. Francofurti 1590. in forma oblonga.
- Theophr.* Theophrasti Eresii Historia Plantarum. Amstelodami 1644. in folio.
- Tournef. Coroll. V.* Coroll.
- Trag.* Hieronymi Tragi de stirpibus libri tres. Argentorati 1552. in 4.
- Triumph.* Observat. Laëlii Triumphetti Catalogus Plantarum cum observationibus Joannis Baptistæ Triumphetti ejus fratris editus.
- Triumph. H. Siccus.* Ejusdem Hortus siccus qui nunc in ædibus Instituti Scientiarum Bononiensis asservatur, a Joanne Scheuchzero in sua Graminum Historia memoratus.
- Vaill. Nov. Plant. Gen.* Sebastiani Vailantii Nova nonnullarum Plantarum Genera in Commentariis Academiae Regiæ Parisiensis edita. An. 1719.
- Vallisn. Observ.* Osservazioni, ed Esperienze di Antonio Vallisnieri. Venezia . . . in 4.
- V. Lust. & Vir. Lust.* Viridarium Lusitanicum Gabrielis Gryslei. Ulyssipone 1660. in 12.
- Zan.* Istoria Botanica di Giacomo Zanoni Semplicista, e Soprintendente all' Orto pubblico di Bologna 1675. in folio.

APPROBATIONES.

ADmodum Reverendus Lucas Joseph Cerracchini S. T. D. videat attente, & legat Librum hunc cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, &c. & an typis mandandus sit referat. Datum ex Archiep. Palatio die 16. Julii 1726.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

Illustriss. ac Reverendiss. Dom.

ERuditissimum Librum disertissimi Auctoris, cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, attente legi, nihilque in eo, puritati Fidei, morum candori alienum inveni; Idcirco publici Juris faciendum censeo, & subscribo. Die 23. Julii 1726.

Lucas Joseph Cerracchini S. T. D. & Academicus Florentinus.

Attenta supradicta relatione Imprimatur.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

AD Admodum Rever. Dom. Josephum Pistolesi Sac. Theol. Doctorem Priorem SS. Apostolorum, ut videat pro Sancto Officio, & referat. Dat. in Sanct. Inquisit. Florentiæ Decimo Kalendas Augusti 1726.

*Magist. Fr. Joseph Maria Pesenti de Bergamo
Ord. Min. Conv. Vic. S. Officii Flor.*

Librum, cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, &c. de mandato Rever. Patris Inquisitoris General. libentissime legi, & in ipso nihil quod dogmata Fidei tangat, aut mores inveni, sed solum *Nova Plantarum Genera* multa eruditione describit; ideoque publici juris fieri posse censeo, &c.

Joseph Pistolesi S. T. D. & Ecclesiæ SS. Apostolorum Prior S. Officii Revisor.

Attenta supradicta Relatione Imprimatur.

*Magist. Fr. Joseph Maria Pesenti de Bergamo
Ord. Min. Conv. Vicar. S. Officii Flor.*

Imprimatur.

Philippus Bonarota Senat. & Audit. R. S. C.

NOVA

NOVA PLANTARUM GENERA

JUXTA TOURNEFORTIANAM METHODUM
DISPOSITA.

Primæ Classi addenda, quæ sequuntur.

DISTRIBUTIO PRIMA.

*Plantæ humi serpentes, ex mera congerie foliacea constantes,
consistentiæ herbacæ, foliis uno ex altero prodeuntibus,
figura indeterminata, sed plerumque dichotoma, flore
monopetalo, campaniformi a fructu sejuncto.*

MARCHANTIA.

MARCHANTIA est plantæ genus, flore AAA monopetalo, campaniformi, & multifido, sed sterili, staminibus B tenuissimis pulverulentis repleto, qui a gemino calyce CD ejusdem formæ ex longo filo E pender. Fructus autem sunt capsulæ coronatæ F infundibuli formam præferentes, circa mediam cavitatem operculo, seu diaphragmate G munitæ, quod dehiscendo nullum servat ordinem. Harum centro capsularum H, nidulantur multa lentiformia, & ex una dumtaxat parte emarginata semina I. His notis addendi sunt flores ex inferiore capituli parte KK e membranaceis & pulchrè fimbriatis vaginulis L egredientes. Omnia in Tabula a plantis seorsim exhibita, & sub literis A B C D E F G H I L M N O P posita microscopio ampliata sunt.

Tab. I.

Marchantiæ species sunt.

1. Marchantia major, capitulo stellato, radiis teretibus, capsularum seminalium crenis in longiusculum veluti pilum desinentibus Tab. 1. fig. 1. *Lichen petraeus*, sive *Hepatica fontana* C. B. Pin. 362. *Lichen*, sive *Hepatica fontana* L. B. 3. 758. *Lichen Fuchf.* 476. Ad fontium scaturigines, & secus aquarum rivulos per Etruscas Alpes, & præsertim in Falteronæ Jugis, ubi autumnali tempore florentem vidimus.

Sequentibus major est, & tenacioris, ac pinguioris substantiæ, foliorum superficie deassius tessellata; scyphiola, seu capsulæ seminales, quamvis planta sit major, parvæ sunt.

2. Marchantia capitulo stellato, radiis teretibus Tab. 1. fig. 2. *Marchantia Comm. Ac. R. Sc. Anno 1713. pag. 307. Lichen petraeus*, stellatus C. B. Pin. 362. *Lichen secundus* Lob. Icon. 246. *Lugd.* 1084. *Hepatica secunda* Tabern. Icon. 815. In ambulacris hortorum, & ad umbrosos, atque humidus parietes.

Figura hujus plantæ a Dom. Marchantio loco citato exhibitæ, quam nos quoque sub Fig. 6. referimus, ita est exigua, ut diversa a nostra videatur: dummodo hujus parvitas ab alio sinistro casu non pendeat.

3. Marchantia foliis in medio atris, & non tessellatis, capitulo stellato, radiis teretibus Tab. 1. Fig. 3. In agro Florentino, variis in locis, sed rara.

4. Marchantia capitulo eleganter dissecto, radiis ad extremitatem complanatis, & infra Cochlearis instar excavatis Tab. 1. fig. 4. In aquarum stillicidiis ubique circa Florentiam, & præsertim in Ripulensi planitie juxta molendina ubi dicitur *i Gemitivi*, o Balze de' Gesuiti.

Foliis intensè glaucis, capsulis altiùs crenatis, capitulis ut jam diximus, a reliquis suis speciebus faciliè dignoscitur.

5. Marchantia capitulo non dissecto Tab. 1. fig. 5. *Lichen petraeus*, umbellatus C. B. Pin. 362. *Lichen tertius* Lob. Icon. 246. *Lugd.* 1084. *Hepatica tertia* Tabern. Icon. 815. In molendinariis parietibus, & circa fossas udas in loco nuncupato *Quarto*, necnon in monte supra templum Beatissimæ Virginis de Saxo ad rivulos, & aquarum scaturigines, ut in fonte vulgariter dicto *Fonte Rinalda*.

Quidam hanc cum secunda, & Lunularia confundunt, & unam dumtaxat plantam faciunt, in qua capitula stellata, pileata, & capsulas seminales infundibuliformes, & semilunatas oriri dicunt; hanc methamorphosin apud nos contingere numquam vidimus, sed quamlibet plantam suum peculiare capitulum, & seminales capsulas semper procreare observavimus.

Idem D. Marchantius in sui Patris dignitatem, & honorem in Comm. Ac. R. Sc. Anno 1713. pag. 307. hujus generis characterem sub eodem nomine ostendit, non autem de fructu loquitur, quamvis plantarum folia ab eodem exhibita, eo munita sint, videturque in ea esse opinione, ut planta, a qua genus illud constituit, oriri possit ex eodem staminum pulvisculo, qui vel ab ipsis staminibus, vel ab ipsis floribus ob elasticam vim, aut per contractionem partium extra eosdem flores exploditur, ut rectè ad litteram B apparet; hoc autem fieri nequit nullo hæcenus exemplo, aut observatione comprobantibus, unica enim planta geminam seminis speciem producere non potest; nos autem vera semina ab eorum parte sinuosa, vel emarginata M germinare, & incrementum capeffere sæpe vidimus, totidemque novellas plantas progignere, sicuti eorum officium est, & quemadmodum apparet sub littera N.

Foliorum superficies, tam Marchantiæ, quam Hepaticæ cujuscumque speciei, peculiari, & veluti testudinato, aut limaceo ordine est inculpta, prout oculus microscopio munitus discernit O, & cujuslibet areolæ cutis medio in vesiculam quasi elevata, atque elliptico foraminulo perbellè perforata; quæ omnia in Poro Cervino, necnon Anguino Imperati cernere est. Hujusmodi Phænomenon apparet etiam in inferiori parte foliorum Oleæ, sed areolis circinatis, pulchrè striatis, foraminulisque rotundis P.

H E P A T I C A.

HEPATICA est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, in Tab. 2.
 nonnullis speciebus per limbum A A A in plures partes dehiscentibus; in una
 verò dumtaxat apicem B tamquam operculum propellentibus, sed sterilibus, repletis
 filamentis C tenuissimis, & pulverulentis. Qui flores in prima specie calyce D
 sunt donati, & è pediculo longo E propendent, in ceteris vero calyce, & pe-
 diculo destituuntur FF. Fructum autem, quamvis diu, assiduequè requisitum,
 reperire minimè potuimus, verum genus quoddam capsularum tempore autumnali
 per foliorum superficiem G G G G G G G G erumpere vidimus, quales etiam
 occurrunt in generibus Targionia, & Lunularia a nobis institutis, de quibus
 capsulis sub eadem Lunularia descriptione agemus. His notis addendi sunt, flo-
 res omnes ex inferiori parte capituli, vel conici H, vel hemisphærici I a di-
 stinctis capsulis K K K K K prodeuntes.

Hepaticæ species sunt.

1. Hepatica vulgaris, major, vel officinarum Italiae Tab. 2. fig. 1. *Lichen pe-
 traus*, cauliculo pileum sustinente C. B. Pin. 362. *Lichen Plinii primus*, pi-
 leatus Col. part. 1. 331. *Lichen Dill. Nov. Plant. Gen. 78. Tab. 1. Junger-
 mannia nemorosa*, pediculo altissimo, tenerrimo, & candicante Flor. Jen. 345. *Fe-
 gatella* vulgò nuncupata. In stillicidiis agri Florentini ubique provenit, necnon
 ad fontium scaturigines.

2. Hepatica media, capitulo hemisphærico Tab. 2. fig. 2. *Forte Lichen pe-
 traus*, parvus, foliis crenatis Raii Synops. ed. 3. 114. n. 2. *Hepatica capite pal-
 mato* Petiv. Pteridograph. Americ. Tab. XV. n. 6. In parietibus, & saxorum superficie,
 locis Septentrionem respicientibus, atque etiam ad umbrosarum fossarum margines.

3. Hepatica minor, angustifolia, capitulo hemisphærico Tab. 2. fig. 3. Inter
 muscos, & saxorum crepidines, pluribus in locis Florentia non procul, videlicet
 in monte Boni vulgariter nuncupato, juxta molendinum Diaboli, & per Scandi-
 cii alti territorium.

*Hepatica dicitur, vel quoniam ejus folia hepatis lobum emulantur, quem vulgus
 alam vocat, vel quia hepati medeatur.*

T A R G I O N I A.

TARGIONIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, filamentis Tab. 3.
 B tenuissimis, & pulverulentis repleto; sed sterili, & calyce carente, qui in
 adversa, & extrema foliorum parte in bifido C, & quasi bivaluo perianthio re-
 conditur D. Fructum in hoc genere pariter non vidimus, nec ab aliis amicis no-
 stris, & in re Botanica sodalibus adhuc compertum intelleximus. Doctissimus Fa-
 bius Columna hujus generis plantæ inventor pro fructu corpus a nobis Perian-
 thium dictum ostendit. Alii pro fructu accipiunt capsulas secundarias ad latera in-
 ferioris foliorum partis erumpentes, & sub literis E E E F F F incidentes. Plan-
 tulas a cespite segregatas pictor in majorem molem redegit; illa verò, quæ me-
 dium locum obtinet, inferiorem exhibet partem, aliæ verò superiorem.

Targionia speciem unicam novimus.

1. Targionia minima, & vulgaris Tab. 3. *Lichen petraus*, minimus, fructu Orobi
 C. B. Pin. 362. seu potius *Jungermannia latifolia*, nemorosa, capsula Oroboi-
 de Flor. Jen. 345. *Lichen alter acaulis*, ὑποφυλλοκαρπός Col. part. 1. 333.
 Provenit in ericetis, necnon in muscosis locis, & ad sylvarum margines ubi-
 que apud nos, præsertim in Plebaniis Juguli, atque Imprunetæ.

*Excellentissimus Doctor Cyprianus Targionius Florentinus, Academicus Botani-
 cus inter principes Patria Medicos sanè recensendus, cui ob multa medicamenta pro-*

prio Marte salubriter inventa, Medicina, immo cives omnes plurimum debent, domum suam non sumptibus, non laboribus ullis parcens, cum insignium Pictorum tabulis, tum omnis generis rebus naturalibus elegantissime exornavit, atque illustravit; ipsius beneficio uno in loco visuntur quaecumque a remotis, ac dissitis regionibus feruntur; Illic quidquid flumina, quidquid maria omnia, & omnes terra gignunt, cognosci facile potest, adeo ut maximam ad naturalem historiam accessionem inde sperare cuique liceat. Quid? Quod herbas universas mira arte medicatas, velut recte solo decerptas servat, quid vero? quod cujuscumque generis animantes ipsis etiam visceribus integris, quasi vivas, & adhuc spirantes, nullis opobalsamis, nullis liquoribus infusas perpetuat, ipse in memoriam posterorum perpetuo vivere dignissimus.

S P H A E R O C A R P O S .

SPHEROCARPOS est plantæ genus A, cujus florem licet non vidimus adhuc, attamen propter naturam, & affinitatem cum antecedentibus, & nonnullis subsequenter generibus inter perfectas plantas collocamus. Fructum profert sphericum B unicapsularem, seminibus C nullis filamentis interceptis repletum D, & conditum in centro E cujusdam vasculi, seu angiocarpi F ampullæ, aut vesicæ modo inflati, foliorum superficiei undique superpositi, atque affixi G, prout microscopio apparet.

Sphærocarpi speciem unicam novimus.

1. Sphærocarpos terrestris, minima Tab. 3. In hortis Florentiæ tota hyeme, & principio Veris viget, ut in viridariis Cœnobii Sanctorum Omnium, & præfertim in illo, quod ad Officinam Aromatarum pertinet.

Sphærocarpos dicitur a vocibus græcis σφαῖρα sphaera, & καρπός fructus, quasi dicatur fructus sphericus.

D I S T R I B U T I O II.

*Plantæ ut in prima distributione, sed flore patente,
& multifido sejuncto a fructu.*

L U N U L A R I A .

Tab. 4. LUNULARIA est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus, & ita sectis, ut tetrapetali videantur, qui filamentis, seu staminibus tenuissimis, & pulverulentis ad extremum B muniuntur, sed steriles, & calyce carentes, exeuntes ex tubularis radiis C capituli D cruciformis, quod in foliorum margine a geminata membranacea vagina E erumpit. Fructus autem sunt capsulæ F, quæ in Lunulæ decrefcentis figuram dehiscunt, seminibus G lentiformibus, & veluti marginatis repletæ.

Lunulariæ species unica.

1. Lunularia vulgaris Tab. 4. Lichen, sive Hepatica lunulata, ἐπικυλλοκαρπός D. Dale Raii Hist. Tom. 1. 125. & Tom. 3. 47. & Cat. Plant. Angl. App. & Synops. ed. 2. num. 6. Lichen pileatus, parvus, capitulo crucis instar se expandente Ejusdem ed. 3. 115. num. 3. Lichen petreus, caulis foliorum medio lunulis seminiferis donatus Pluk. Almag. 216. Hepatica humi serpens, seminifera Malpig. de Plant. quæ in aliis vegetant pag. 142. fig. M. N. O. An Lichen petreus, muscosus, racemosus C. B. Pin. 362. ? sive Lichen fontanus, capitulis racemosis Ejusdem Prodr. 152. Quamvis hæc planta in agro Florentino, tum in humidis, tum in fossarum aggeribus, & in opacis hortorum ambulacris ubique copiosissima sine

sine flore proveniat; attamen Anno 1710. mense Majo in loco tantum, qui dicitur Scandicci alto (ut puto Scamnicius altus) arridente fortuna floribus totam onustam comperimus.

Præter supradictas capsulas seminales a natura in hoc genere pro conservatione, & propagatione plantæ institutas, alia dantur species, quas Icon exhibet ad literas H H H H H H, quæ sunt ejusdem prorsus naturæ, ac formæ, quarum in Hepatica, & Targionia generibus jam descriptis mentionem fecimus.

Quæ capsulæ in Hepatica, & in planta de qua agimus in aliqua superficiei parte sunt dispersæ, & tanquam gemma in annulo, aut verruca in manibus inserta, atque affixa; in Targionia verò ad foliorum latera inferius posita, & firmata (Tab. 3. FFF) Has aperiri natura non patitur: desuper autem a verrucis minutissimis exasperantur, & interius in diversas, ac perexiguas cellulas (Tab. 2. L) partitæ sunt, in singulis corpus est candidum (Tab. 2. M.) figura elliptica, quod per maturitatem in lactem solvitur liquorem; Idem liquor in eandem capsularum superficiem exudat, & inde evanescit, capsuleque tandem contabescunt.

Qui liquor si a curiosis, & plantarum partes funditus agnoscere cupientibus optimè nota microscopio examinetur, constare patebit aquea substantia, & minutissimis sphericisque corpusculis globulorum instar, qui in lacte, & sanguine humano reperiuntur pro ut (Tab. 2. N.) luculenter apparet.

Quidam has capsulas fructum ipsarum plantarum existimant, sed allucinati sunt; alii esse vasa excretoria contendunt, quorum sententiæ libenter acquiescimus. Cetera, quæ de earum naturâ tradi possent ad studiosorum Philosophorum judicium remittenda duximus.

Lunularia dicitur a fructu Lunæ nascentis, vel decrescens modo falcato.

M A R S I L E A.

MA R S I L E A est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi patente, in quatuor profundas partes dissecto, ac veluti quatuor petalis constare videatur, sed sterili, filamentis, aut potius cum clarissimo Columna staminibus tenuissimis, & pulverulentis, nunc in medio B, nunc ad extremum C donato. Idem calyce caret, & pediculo D insidet, ac è vagina tubulata E egreditur. Capsulæ autem seminales perexiguæ in plantis plerumque non floriferis, in nonnullis speciebus per totam foliorum superficiem F, in aliis vero per eorum extremitatem occurrunt G, in quarum sinu unicum, & rotundum habetur semen H.

Marfileæ species sunt.

1. Marfilea major, atro-virens, floribus albicantibus, è foliorum medio egredientibus Tab. 4. fig. 1. *Lichen petraeus C. B. Pin. 362. Lichen alter minor, caule calceato* ὄρεος ἐδρυένω Col. Par. 1. 332. *Lichenastrum capitulis rotundis*, è foliorum medio enascentibus Raii Synops. ed. 3. 110. num. 3. In loco ubi Marchantia quinta reperitur, aliisque similibus quoque locis frequens.

2. Marfilea media, pinguis, pallidè virens, floribus majoribus, nigricantibus, ad foliorum latera egredientibus Tab. 4. fig. 2. *An Lichenastrum capitulis oblongis juxta foliorum divisuras enascentibus Raii Synops. ed. 3. 110. num. 4.?* Ubi superscripta, & prope molendina, vulgo *le Mulina di Rovezzano*, in agro Ripulensi.

3. Marfilea terrestris, minima, foliis sinuatis, floribus nigricantibus, è foliorum lateribus provenientibus. Tab. 4. fig. 3. In umbrosis, & humidis fossarum aggeribus variis in locis, ut in sylva aucuparia, vulgo, *la Ragnaja del Poggio Imperiale*, & in quodam Imprunetæ castaneto nuncupato *Lojano*.

4. Marfilea minima, angustifolia, floribus nigricantibus ex inferiori foliorum parte a subhirsuta, & turbinata vagina erumpentibus Tab. 4. fig. 4. *Lichen terrestris, supinus, minimus, dichotomos, oblongis segmentis, inter muscos reptans Raii*

Sy-

Tab. 4.

Synopf. ed. 2. 41. n. 9. Ulva saxatilis, furcata, latiusculis, & tenuioribus segmentis Ejusd. ed. 3. 63. n. 8. In umbrosis nemoribus arborum caudices circumvestiens, tum intus, tum extra nostram Urbem, & per annum post diuturnam pluviam regerminat, ac floret.

5. *Marsilea terrestris, minima, angustifolia, nigricans, flore bipartito Tab. 4. Fig. 5. An Lichenastrum gramineo pediculo, capitulo oblongo, bifurco Raii Synopf. ed. 3. 109. n. 1. ? D. Petiver in Tabulis Tozzianis delineavit hanc plantam adinventam a Reverendis. Abb. Vallumbrosano D. Brunone Tozzi secus viam sub Ecclesia S. Miniatis de Podio ditionis Vallis-Umbrosæ.*

Nulla hæcenus semina in hac, & antecedenti specie conspeximus. *Lactuca aquatica, tenuifolia, segmentis bifidis Mus. Petiv. Cent. 2. num. 253. sive Ulva palustris, furcata, angustioribus, & firmitioribus segmentis Raii Synopf. ed. 3. 63. n. 9. (quæ apud nos copiosissima etiam crescit) ad hoc genus forsan spectare videtur; cujus figuram nos pariter exhibemus Tab. 4. n. 6.*

Illustrissimus, etque Excellentissimus D. Comes Aloysius Ferdinandus Marsilii Patricius Bononiensis, Academia Regia Parisiensis, & Londinensis socius, Vir omnibus virtutum numeris præclarissimus. Qualis, quantusque sit in scientiis omnigenis, atque artibus excitandis, proprioque ære fovendis, satis luculenter testantur, non duntaxat inclytum scientiarum, & artium Bononiensium Institutum ab eo fundatum, & magnopere locupletatum, cujus fama per integram jam percrebuit Europam; sed & plura præclara ejus scripta, partim excusa, partim excudenda. Quæ verò ab ipso in lucem emissa fuerunt, sunt de Bosphoro Thracio tractatus. Roma 1681. in quarto. De Potione Asiatica. Vienna Austriae 1685. in 12. Dissertatio Epistolaris de Phosphoro Bononiensi minerali. Lipsia 1698. in quarto. Prodromus Operis Danubialis. Amstelodami, vel Hage Comitum in 8. Specimen Physicum circa Maris Historiam una cum Kermes observationibus. Venetiis 1711. in quarto. Dissertatio de Fungorum generatione. Roma 1714. in fol. Nobilissimi hujus Viri amplius multa supersunt adhuc edenda, verum nobis satis erit recensere egregium ipsius Physicum opus de Maris Historia, typis Amstelodamensibus literario Orbi donatum in folio Anno 1725. ut & perinsigne Danubiale opus in sex Tomos in fol. digestum, quod ad præsens sub prælo Lugduni Batavorum itidem versatur. Cum verò tanti Viri memoria omni jure celebranda, posteritatisque commendanda nobis videretur, hoc nostrum planta genus ipsius condecorare nomine jure merito existimavimus.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ humi plerumque serpentes, foliis simplicibus, in surculos dispositis, flore monopetalo, campaniformi patente sterili.

J U N G E R M A N N I A.

Tab. 5. **J** U N G E R M A N N I A est plantæ genus, a *Marsilea* diversum, foliis in furculis bino ordine *Trichomanis*, & *Polygonati* more quadamtenus dispositis. Semina in externa plantarum parte extant, pro ut infra demonstrabimus.

O R D O I

Jungermannia foliis denticulatis, superna parte auritis A, foliorum apicibus B in ramulorum summitate C in semina abeuntibus D.

J U N G E R M A N N I A Alpina, palustris, purpurea, Cambrica, foliis rotundioribus, auritis, tenuissimè denticulatis Tab. 5. fig. 16. *Muscus Trichomanoides*,
pur-

purpureus, *Alpinus*, *rivulis innascens* Lhrvvd. *Raii Synops.* ed. 1. 18. num. 22° & ed. 2. 40. num. 1. *Lichenastrum Trichomanis facie pralongum*, *foliis concavis*, *unam partem spectantibus* Ejusd. *Synops.* ed. 3. pag. 112. num. 17. Londino a Clarissimo Sherardo transmissa.

2. *Jungermannia nemorosa*, *foliis acutioribus*, *auritis*, *tenuissime denticulatis*, *flore insidente pediculo breviori* Tab. 5. fig. 8. *Muscus squamosus*, *Nummularia folio*, *fructu pediculo carente* Hist. Paris. 503. In Sylva cædua Lojani per territorium Plebania Imbrunetanae, & a Domino Vaillantio etiam habuimus.

3. *Jungermannia Alpina*, *supina*, *foliis acutioribus*, *auritis*, *tenuissime denticulatis*, *flore insidente pediculo breviori*. Per Pistorienfes Alpes, in rivulo nuncupato *il Borro*, o *Lama del Teso* prope magalia custodum equorum non adhuc domicorum.

O R D O II.

Jungermannia foliis non dentatis, *inferna parte auritis* E, *seminibus desuper undique*, & *precipue circa margines* F *positis*.

JUNGERMANNIA *foliis circinatis*, *auritis*, *imbricatim dispositis*, *ex viridi flavescentibus* Tab. 5. fig. 21. *Lichen parvus*, *in corticibus arborum humidis repens*, *foliis subrotundis squamatim incumbentibus* Raii *Synops.* ed. 2. 41. num. 10. & *Hist. Tom.* 3. 48. In arborum caudicibus, & in sepiariis plantis apud nos occurrit.

O R D O III.

Jungermannia foliis non auritis, *denticulatis* G.

JUNGERMANNIA *major*, *foliis subrotundis*, *tenuissime denticulatis* Tab. 5. fig. 1. Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ ad aquarum rivulos, necnon in umbrosis sylvis Florentia non distantibus ad arborum radices.

2. *Jungermannia major*, *altera*, *foliis subrotundis*, *tenuissime denticulatis* Tab. 5. fig. 2. Specimen hujus plantæ accepimus primum ab amico nostro Domino Sherardo nomine Musci *Trichomanoidis*, *foliis rotundioribus*, *pellucidis*, *squamatim conjuncte sibi incumbentibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. sect. 15. Tab. 6. fig. 42. Et paulo post recepimus ab eodem laudato Viro sub nomine Musci *Trichomanis facie*, *foliis utrimque rotundis* Jungermanni Cat. Altdorf. & Raii *Synops.* ed. 2. pag. 35. num. 1. Item ab Excellentiss. D. Sebastiano Vaillant, nomine Musci *Nummularia foliis subrotundis*, *dense positis* Inst. R. H. 555. & nomine Musci *Nummularia folio*, *majoris* Ejusd. Ad quam plantam forsau reducendus videtur *Muscus Lichenoides*, *capitulis*, & *tubulis membranaceis*, *pediculo longiori insidentibus*, *quadripartito divisus* Pluk. Almag. Bot. de foliorum vero denticulis nemo loquitur.

O R D O IV.

Jungermannia foliis non auritis, *angulosis* H, *seminibus I dispositis in racemos* K *per ramulorum longitudinem* L.

JUNGERMANNIA *foliis latiusculis*, *obtusis*, *undulatis*, & *veluti angulosis* Tab. 5. fig. 10. An *Lichen terrestris*, *minimus*, *viridis*, *crispus*, *Lactuca Marina accedens* D. Doody Raii Hist. Tom. 3. 48. ? Planta initio sui ortus *Lactuca cespitem perbelle representat* M, *deinde paulatim in surculum se extendit* N. Provenit circa fossas udas sub nemorum umbris, sicut etiam in apricis ericetis.

2. Jun-

2. *Jungermannia Alpina*, foliis subrotundis, latiusculis, angulosis Tab. 5. fig. 11. *An Muscus Polytrichoides*, pellucidus, fere foliis denticulatis, ad margines veluti crispis Pluk. *Almag.* 747. & *Phytograph.* Tab. 98. fig. 8. ? In Alpibus Venedotiæ crescit simul cum *Musco terrestri*, vulgari, simili lanuginoso Raii *Synops.* ed. 2. pag. 37. & cum eodem obiter commixto accepimus Londino.

O R D O V.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis O.

JUNGERMANNIA major, foliis brevioribus, & obtusioribus, non dentatis Tab. 5. fig. 3. *An Muscus bifolius*, procumbens, foliis rotundioribus Flor. Pruss. 167. ? In Hercynia sylva, variis in locis ad arbores.

2. *Jungermannia* foliis oblongis, acuminatis. *Muscus Lichenoides*, foliis cauli squamatis incumbentibus, angustior Raii *Synops.* ed. 2. 339. *Lichenastrum imbricatum*, minus Raii *Synops.* ed. 3. 111. num. 11. Ex Anglia ab eodem D. She-rardo missa.

3. *Jungermannia terrestris*, viticulis longis, foliis perexiguis, densissimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 4. In Petresanctæ Prætura inter Rosinam, & Stazzemam, ferti fodinas versus, ad saxa, subumbris, & in eorum cavernis cum *Lingua Cervina* foliis costæ innascentibus Inst. R. H. 541. provenit.

4. *Jungermannia palustris*, repens, foliis densissimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 5. Ad Garzæ torrentis originem, & in stillicidiis juxta Rovez-zani molendina.

5. *Jungermannia palustris*, minima, repens, foliis subrotundis, densissimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 6. In agro Florentino copiosa ad aquas guttatim decedentes, vulgariter *luoghi detti Gemitivi*.

6. *Jungermannia palustris*, omnium minima, foliis subrotundis, densissimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 7. Prope Florentiam ad Ecclesiam Virginis Deiparæ Imprunetæ, in loco *il Borro del Poggio del Castellare*.

O R D O VI.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis, sed bifidis P, seminibus Q vel in corymbos per ramulorum summitates R, vel in racemos S secus foliorum margines T digestis.

JUNGERMANNIA repens, foliis cordatis, carinatis Tab. 5. fig. 9. In Im-prunetanæ Plebanæ tractu, per castanearum sylvas, & ad earum radices, necnon in sterilioribus non longe ab Eremulo Divi Stephani, in loco nuncu-pato *il Poggio del Castellare*.

2. *Jungermannia terrestris*, repens, foliis ex rotunditate acuminatis, bifidis, apertura pene visibili Tab. 5. fig. 14. *Lichen minimus*, albescens, cauliculis reptans, foliis pinnatis, capitulis nigris, lucidis Raii *Synops.* ed. 2. 41. num. 5. Ad arborum radices in sylvis apud nos, nec non in fossarum aggeribus, & Londino quoque habemus.

3. *Jungermannia major*, repens, foliis bifidis Tab. 5. fig. 12. *Muscus pennatus*, foliis subrotundis, bifidis, major Inst. R. H. 555. *Lichenastrum Trichomanis facie*, foliis bifidis, majus Cat. Pl. Giff. 212. & Raii *Synops.* ed. 3. 113. n. 19. *Lichen viridis*, foliis dense stipatis Petiv. *Gazophyl. Nat. & Art.* Tab. 13. fig. 4. Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ.

4. *Jungermannia minor*, repens, foliis subrotundis, bifidis, vagina florum cylindracea Tab. 5. fig. 13. *Muscus pennatus*, foliis subrotundis, bifidis, minor. Inst.

Inst. R. H. 555. *Lichenastrum Trichomanis* facie, foliis bifidis, minimum *Cat. Plant. Giff.* 212. & *Raii Synops. ed.* 3. 113. num. 20. In sylvarum foveis ad umbras, per territorium Scandicci alti.

4. *Jungermannia minima*, repens, foliis bifidis, vaginâ florum cylindraceâ. *Tab. 6. fig. 17.* In prædicto territorio juxta nemus Dominorum de Vitis.

5. *Jungermannia minima*, repens, foliis bifidis, vaginâ florum ventricosâ *Tab. 5. fig. 15.* Ipsa planta duplo minor est, quam exprimat *Icon.* Ubi antecedens, & in stillicidiis vulgò *le Balze de' Gesuiti* in Ripulensi planitie.

Præter unicam Jungermannia speciem, in ordine secundo descriptam, tres insuper infra demonstramus, quæ ad eundem ordinem referri debent.

JUNGERMANNIA minima, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, flore nigricante, vaginâ cylindraceâ *Tab. 6. fig. 18.* Per Scandicci alti nemora, & signanter in Ilicifera sylva D. Marchionis de Niccolinis.

2. *Jungermannia minima*, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, punctatis, ac veluti perforatis, floribus virentibus, vaginâ cordiformi *Tab. 6. fig. 19.* Ad arborum radices per viridarium Boboli.

3. *Jungermannia*, omnium minima, seu vix conspicua, Serpylli, aut Herniariæ foliis, auritis, floribus ex albo virentibus, vaginâ cordiformi *Tab. 6. fig. 20.* Plantula duplo minor est *Icone.* In eodem viridario Boboli pariter ad arbores provenit.

Huic Plantæ Jungermannia nomen indidimus cum D. Ruppio, qui in sua Floræ Ienensi, tali usus est nomine, in laudem D. Ludovici Jungermannii Auctoris Cat. Horti Medici Altdorfini editi Altdorff, anno 1662. & 1677.

MUSCOIDES.

MUSCOIDES est plantæ genus ab *Jungermannia* discrepans, furculis tribus, *Tab. 6.* quatuor, aut quinque foliorum ordinibus vestitis: inferiores verò ordines superioribus sunt valde minores. Semina A non in externa foliorum parte, sed recondita in sinu squamarum B cujusdam fructus C, qui locustarum Graminis amoris formam præferens, per furculos vel per plantas non floriferas DEFG innasci solet, ut patet sub litteris HIKL.

ORDO I

Muscoidis furculis quinque foliorum ordinibus tectis, duobus nempe in superna parte M, reliquis in inferiori N.

MUSCOIDES squamosum, saxatile, maximum, compressum, ex obscuro virens, foliis subrotundis non nihil denticulatis *Tab. 6. fig. 1.* *Figura Musci terrestris, squamosi, elegantis, in humidis nascentis, furculis; & foliis Thuyæ instar compressis Mor. Hist. Oxon. Par. 3. 625. n. 16. sect. 15. Tab. 5. fig. 15. melius respondet hujus Muscoidæstri speciei, quam sequenti, & subsequenti.* In Monte Murello circa vaccarum stabulum D. Marchionis Dantis de Castilione, in loco dicto *le Balze*, nec non in collibus Imprunetæ per Morzani nemus juxta rivulum in opacis locis.

2. *Muscoides squamosum*, majus, atro-virens, foliis subrotundis *Tab. 6. fig. 3.* *Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis Inst. R. H. 554. Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllos Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. sect. 15. Tab. 6. fig. 44. Muscus muralis, platyphyllos D. Bobart Raii Synops. ed. 2. 22. num. 10. & Hist. Tom. 3. 40. Lichenastrum imbricatum, majus Ejusdem Synops. ed. 3. 111. n. 10.*

B

& Cat.

& Cat. Giff. Suppl. 172. 174. An *Muscus terrestris*, squamosus, elegans, in humidis nascens, furculis, & foliis *Thuyia* instar compressis Raii Synops. ed. 2. 39. num. 17. & Mor. Hist. Oxon. Par. 3. 625. n. 16. sect. 15. Tab. 5. fig. 15. ? In sylvis per arborum caudices, & in vetustis parietibus, opacisque locis frequens apud nos.

3. *Muscoides squamosum*, medium, rotundifolium, atro-virens Tab. 6. fig. 4. In iisdem locis cum antecedente.

4. *Muscoides squamosum*, saxatile, nigro-purpureum, furculis angustioribus, foliis circinatis, minoribus Tab. 6. fig. 5. *Muscus Lichenoides*, foliis cauli squamatis incumbens, angustior Raii Synops. ed. 2. App. 339. *Lichenastrum imbricatum*, minus E. usdem in Synops. ed. 3. 111. num. 2. In ericetis montosis, ut in loco dicto *Casignano*, & præsertim circa D. Joannis Laurentii de Puccis Villam copiosissimum, tum ad arbores, tum ad saxa.

O R D O II

Muscoidis furculis quatuor foliorum ordinibus indutis, duobus in superiori, foliisque planis O, reliquis in inferiori parte, foliisque cucullatis P.

MUSCOIDES minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente Tab. 6. fig. 6. *Muscus squamosus*, *Nummularia folio*, minor Hist. Plant. Paris. 503. *Muscus saxatilis*, *Nummularia folio*, minor Inst. R. H. 555. In arborum caudicibus variis locis circa Florentiam, & per ipsam Urbem crescit copiosum, ut in Regio Viridario Boboli. Lutetiâ Parisiorum a D. Vaillantio etiam transmissum.

O R D O III

Muscoidis furculis tribus foliorum ordinibus vestitis, duobus scilicet in superna parte Q, tertio verò in inferiori R.

MUSCOIDES terrestre, repens, ex obscuro virescens, foliis superioribus, & inferioribus ad extremitatem dentatis Tab. 6. fig. 2. In Etruria inter Petram sanctam, & Seravezam per margines, & aggeres viæ publicæ circa medium iter.

Muscoides dicitur quasi planta ad Muscos accedens.

D I S T R I B U T I O IV.

Plantæ ut in prima, & secunda distributione, sed flore monopetalo, corniculato, bipartito a fructu disjuncto.

A N T H O C E R O S.

Tab. 7. **A**NTHOCEROS est plantæ genus, flore A monopetalo, corniculato, in duas veluti carinas B usque ad centrum dehiscens, qui filamentum, seu stamine pulverulento donatus in medio C, sed sterili, e calyce, aut potius vaginâ tubulatâ D surgens. Fructus autem sunt capsulæ, quæ quandoque in plantis floriferis E, quandoque in non floriferis F reperiuntur, & in plures radios G ore suo expanduntur, in quarum unaquaque modo singula, modo terna, & interdum quaternâ comprehenduntur semina H.

An-

Genera.

II

Anthoceri species sunt.

1. Anthoceros major Tab. 7. fig. 1. In Viridarii Boboli ambulacris, plerumque umbrosis, & extra Urbem in fossarum aggeribus, præsertim fecus viam ducentem ad Castellum Villam Regiam.

2. Anthoceros minor, foliis magis carinatis, atque eleganter crenatis, subtus incurvatis Tab. 7. fig. 2. In sylvis cœduis, per ericeta, & muscosa loca ad radicem montis Fesulani, videlicet prope Rus D. Equitis del Turco, necnon circa Pistorium extra portam Divi Marci ad aggeres agri molendini Abbatiae S. Michaelis in Furculis, sicut etiam inter Aquampendentem, & Volsiniensem lacum in loco S. Lorenzino alle Grotte.

Hujus plantæ folia, floribus decorata, & ad latera posita sub literis II, ut melius ostendantur, a naturali eorum mensura duplo sunt ampliata, sed a Chalcographo depravata, cum sint etiam satis carinata, ad margines eleganter denticulata, deorsumque retorta, velut avis rostrum, ut in addito folio K.

Anthoceros dicitur a vocibus Grecis ἀνθος flos, & κέρας cornu, quasi diceret florem corniculatum.

D I S T R I B U T I O V.

*Plantæ non crustacea, flore monopetalo, campaniformi
a fructu sejuncto.*

F L U V I A L I S.

FLUVIALIS est plantæ genus, flore A quodam monopetalo, & ad campanæ Tab. 8. formam accedente, in quatuor veluti foliola deorsum reflexa altius diviso; sed sterili, & è vaginulâ B, tubulatâ, ac bilabiâtâ emergente: Embryon autem C abit deinde in fructum D, inclusum folliculo, qui vel abit in plura capillamenta E, vel in unicum F. Primæ speciei fructus memoratus in quatuor loculamenta dividitur G, quatuorque semina continet H, in reliquis unica cavitate donatur I, unicumque semen fovet K.

Flos prædictus quamvis diversus ab illo, quem D. Vaillantius describit in Actis Reg. Scien. Acad. anno 1719. pag. 17. & 62. attamen unum eundemque censemus, quod discrimen ab aliquo fortuito casu oriri potuit; ideoque diligentiori relinquimus observationi.

Fluvialis Species sunt.

1. Fluvialis latifolia, fructu obtuso, tetraspermo Tab. 8. fig. 1. In iisdem locis cum sequenti provenit, sed rara.

2. Fluvialis latifolia, fructu minus obtuso, monospermo Tab. 8. fig. 2. *Fluvialis Pisana*, foliis denticulatis I. B. 3. 779. *Fluvialis vulgaris*, latifolia D. Vaillant. Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno 1719. 17. & 62. *Fucus fluviatilis*, aculeatus Inst. R. H. 569. *Potamogeton fluviatile*, *Sargazo simile*, lucens, foliis margine dentatis Pluk. Phytograph. Tab. 216. fig. 4. Raii Hist. Tom. 3. 121. Copiosa legitur mense Augusti cum floribus, & fructibus per canalem Pisis Liburnum tendentem, ubi etiam a D. Agerio Medico Argentinenfi reperta.

In Icone Bauhiniana hæc & sequens planta expressa est, sed utraque corrupta, depravata, & simul juncta, ut in ramulo ad dexteram; ab Auctore pro una tantum specie exhibetur.

3. Fluvialis minor, foliis angustissimis, denticulatis, deorsum reflexis, fructu acuto, tenuiori, monospermo Tab. 8. fig. 3. *Fluvialis angusto*, longoque folio D. Vaillant. Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno 1719. 17. Ubi an-

tedicta non solum, sed etiam prope Florentiam, ut & in agro Bononiensi juxta Buthrium, ubi ab excellentissimo Domino Amadeo nobis primum fuit demonstrata.

Fluvialis dicitur quod in fluviiis pigrioribus, vel leniter fluentibus plerumque oriatur.

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum.

ANGUINA.

Tab. 9. **A**NGUINA est plantæ genus, a Momordica diversum, flore A capillamentis tenuissimis ornato, & fructu B per se minimè dehiscente.

Anguinæ speciem unicam novimus.

1. Anguina Sinensis, flore albo, elegantissimo, capillamentis tenuissimis ornato, fructu longo intorto, sub initium ex albo, & viridi variegato, per maturitatem prorsus rubro Tab. 9. *Cucurbita Sinensis*, fructu longo Anguino, vario, flore candido, capillamentis tenuissimis ornato Hort. Pis. Tab. 22.

Anguina dicitur a fructus forma.

Ex seminibus e Sina a D. Abbate Ignatio Cordero Eminentissimi Card. de Tournon comite ad Illustrissimum, & Clarissimum Dominum Senatorem Philippum Bonarrotam transmissis; Hec planta, una cum alia Cucurbita specie enuntianda in Elencho nostro rariorum plantarum in hortis nostris germinavit, & fructus ad maturitatem perduxit. Utriusque junioribus fructibus Sinenses, ut aliis Cucurbitarum spectibus vescuntur; prima ab ipsis Patola, altera verò Pipingai appellantur.

VALLISNERIA.

Tab. 10. **V**ALLISNERIA est plantæ genus, in aquis nascens, cujus flos monopetalus A in tres bifidas partes usque ad centrum sectus, itaut tribus petalis constare videatur, superna parte convexis, inferna cavis, & filamento quodam tere- ti B, tamquam stamine instructis, è vaginulâ cylindraceâ C, cum ore bifido, ac ad latera veluti marginata flos ipse confurgit, & calyci D tripartito insidet. Hujus autem calycis pars posterior abit deinde in fructum longum, teretem, æqualem, cylindri æmulum E, unicapsularem F, seminibusque fœtum ob- longis G. His notis adjungi debet caulis crinium retortorum in modum pulchrè convolutus H, & circa florum basim I, vel calycem inter & florem K, alia tria alba, nuda, & complanata capillamenta prodeunt.

Vallisneriæ speciem unicam novimus.

1. Vallisneria palustris, Algæ folio, Italica, foliis in summitate denticulatis, flore purpurascens Tab. 10. *Potamogeton Algæ folio*, *Pisanum Bocc. Mus. Part. 1. 289. E.* In fossis Pisanis ob nimiam, & importunam repentem radicem suam ita se latè diffundit, ac propagat, ut integrum aquarum fundum occupet, & foliis earum superficiem operiat, sicque navicularum transitus interdum retardatur.

Clarissimus Antonius Vallisnerius ab inclita Nobilium de Vallisneria Stirpe natus, sexagesimum tertium ægens annum, Josephi celeberrimi Principum Estensium Medici nepos, Cesaris Magati de rara vulnerum curatione auctoris famigeratissimi pronepos, in Patavino Archilyceo Theoricam Medicinam publicè professum Prin-

Princeps, AUGUSTISSIMI ROMANORUM IMPERATORIS CAROLI VI. Archiater cubicularius, & Archiattrorum comes; Collegiatus Regiensis, ac Venetus, Regia Londinensis Societatis, Casarea Naturæ curiosorum Academia, Apathistarum Florentia, Philosophica Bononiensis, Mutorum Regii, Recuperatorum Patavii, Arcadium Roma, Innominatorum Bradensium, Physiocriticorum Senarum, Archontum Italia socius, ac Ruscianensis Academia Consiliarius Promotorialis perpetuus; de naturali, ac medica historia apprime meritis, tot tantisque editis præstantissimis operibus in toto literario Orbe est celeberrimus, quem singulari doctrinâ non impari fortunâ praxin medicam cum laude publicâ facientem Patavina Civitas, & Veneta Respublica demirantur.

VALLISNEROIDES.

VALLISNEROIDES est plantæ genus, natura, & forma Vallisneriæ adeo Tab. 10. simile, quod absque floribus a nemine distingui possit: flores enim edit monopetalos L vix conspicuos, in tres æquales, & cucullatas partes usque ad centrum sectos, itaut tribus petalis constare videatur, sed steriles, & calyce carentes, collectos in capitulum M quod è vaginulâ naturaliter bipartitâ N, obiter quadripartitâ O erumpit. De fructu nihil hæcenus tradere possumus, sed si vita, & valetudo suppetat, ad posteriores observationes reservamus.

Vallisneroidis speciem unicam novimus.

1. Vallisneroides palustre, Algæ folio, Italicum, foliis in summitate tenuissimè denticulatis, floribus albis, vix conspicuis Tab. 10. *An Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio Inst. R. H. 569.* Nascitur in canalibus, & fossis frequenter circa Pisas, ubi Vallisneria, necnon prope Florentiam, quamvis rarior.

In prædictis floribus admiratione dignum est, & quasi sine exemplo, quod antequam dehiscant, a planta sejunguntur, & a centro ad aquarum superficiem elevati, ibidem subito, & quasi vi elastica aperiuntur, & eodem tempore foliola deorsum inter se contrahuntur, ut pater ad litteram P, ac deinde quandiu flores vigent per aquæ superficiem, turmatim vagantur Q, ideoque æstivo, atque autumnali tempore floribus, qui quotidie germinant, tamquam pratulum floridum aliqua ex parte ipsam aquam dealbatam spectavimus.

Vallisneroides dicitur quasi planta ad Vallisneriam accedens.

DISTRIBUTIO VII.

Plantæ floribus monopetalis, campaniformibus, in eodem fructu ternis.

VALANTIA.

VALANTIA est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, Tab. 7. patentibus, multifidis, ac perforatis B, in eodem fructu, seu capsulâ C difformibus, scilicet duobus in parte superiori tripartitis D, & sterilibus, tertio vero quadripartito E, & fecundo. Cujus autem pistillus F, qui in centio capsulæ G reconditus abit deinde in semen reniforme H.

Valantiæ speciem unicam novimus.

1. Valantia annua, quadrifolia, verticillata, floribus ex viridi pallefcentibus, fructu echinato Tab. 7. *Valantia quadrifolia, verticillata Comm. Ac. R. Sc. anno 1705. Rubeola echinata, saxatilis C. B. Pin. 334. Rubia quadrifolia, verticillato semine J. B. 3. 719. Cruciatâ muralis, Romana Col. part. 1. 297.* In toto Tyrreno littore locis plerumque siccis, & saxosis erumpit, necnon in antiquis parietibus

tibus a mari etiam remotis, uti per Urbem Romam in muris horti Farnesiani, in Thermarum Diocletiani ruinis, & alibi.

Nos quoque ad imitationem D. Tournierfortii, planta hujus characterem decrevimus nomine *Valantie*, tum gratificandi gratia amicissimum nostrum, cum viveret, & numquam satis laudatum Excellentissimum Dominum Sebastianum Vaillantium ostensorem plantarum in Horto Regio Parisiensi, tum etiam ut clarius demonstrarentur hujus generis nota.

Inter SPHÆROCARPUM, & LUNULARIAM addenda.

B L A S I A.

Tab. 7. **B**LASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubularo, elephantinam proboscidem quadamtenus æmulante, sed sterili, & calyce carente. Fructus verò sunt capsulæ secus foliorum margines B, in quibus decem, ut plurimum minima rotunda nidulantur semina C. Exiguitati plantæ augmentum dedimus ope microscopii D.

Blasiæ speciem unicam novimus.

1. Blasia pusilla, Lichenis pyxidati facie Tab. 7. Invenimus trans torrentem Limam secus viam, quæ ex Cutigliano ducit ad summam Alpium Lacus Nigri in Alnorum plano, vulgò il Piano degli Ontani, ad scaturigines aquarum, signanterque in loco dicto Barbazzana.

Hanc novam plantam jure quidem optimo Blasiam denominavimus a Pat. D. Blasio Biagi Congregationis Vallis-Umbrosæ Monacho, Botanico non gregario, ac in Etrusci itineribus nostris ad indagandas plantas sæpe sedulo comite.

Secundæ Classi addenda, quæ sequitur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo rotato, & multifido, cujus pistillus abit in fructum unicapsum.

A N A G A L L I D A S T R U M.

Tab. 18. **A**NAGALLIDASTRUM est plantæ genus, ab Anagallide diversum, foliis per caulem alternis: flore in quatuor dumtaxat partes diviso A.

Anagallidastri speciem unicam novimus.

1. Anagallidastrum exiguum, foliis lanceolatis, alternis, flore albo, fugaci, & vix conspicuo Tab. 18. *Alsine palustris*, minima, floribus albis, fructu Coriandri, exiguo Mentz. Tab. 7. *Centunculus Ephem.* N. Cur. Cent. 5. & 6. *App. & Cat. Plant. Gif.* 161. Provenit in Ericetis montosis, & in castanearum sylvis, speciatim circa templum Beatissimæ Virginis de Saxo, sicut etiam juxta Abbatiam Sancti Casiani de Monte Scalario, loco dicto le Crocelline, mense Majo floret, ac semina perficit.

Anagallidastrum quasi planta ad Anagallidem accedens.

Tertiæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo, anomalo sterili.

L E N T I C U L A.

LENTICULA est plantæ genus, aquis stagnantibus innatans, flore monopetalo, anomalo, initio cucullato A, postea in patentis auris formam B, veluti dilatato, sed sterili, & calyce destituto. Flos iste osculo cuidam C quod ex altero foliorum latere hiat innascitur, cujus è regione embryo D, e simili pariter hiato prodit, abique deinde in fructum membranaceum rotundum compressum E, in prima specie quatuor, quinque, vel sex semina F, in secunda verò duo G tantum intus includentem hinc gibba, & striata H, inde vero plana I, Umbelliferarum more. Tab. 11.

Prædictus flos A prout eum Junio mense observare contigit, antequam auricula formam B acquirat vividus, albus, & diaphanus est, postea dum se explicat, ita contabescit, ut nemo illum distinguere possit: stamina autem, & pistillus steriles K diutius luxuriantur, ideoque nonnulli prædictum florem apetalum, seu stamineum credidere. Omnia quæ sub prædictis literis in Tabula nostra sunt expressa R majora multo fecit microscopium.

Lenticulæ species sunt.

1. Lenticula palustris, major, inferne magis convexa, fructu polyspermo, Tab. 11. fig. 2. Lenticula aquatica, foliis minoribus, inferna parte in vesiculam ductis Flor. Altdorf. In agro Florentino copiose provenit ubique.

Hujus plantæ Icon occurrit etiam in ima parte Tabulæ Lenticulæ palustris J. Bauhini, quæ ob typographi incuriam perperam ad pag. 773. t. 3. pro Tabula Nymphææ minoris, sive Morfus Ranae transposita est, qua de re Robertus Morisonius in sua Animadversione ad Historiam Plantarum ejusdem J. Bauhini nullam mentionem fecit.

2. Lenticula palustris. media, pallide virens, inferne minus convexa, radicibus longissimis, fructu dispermo Tab. 11. fig. 2. *An Lenticula Vallisneriana? Vallisner. Obs. 1.* In Scandicci planitie circa villam Domini Marchionis della Rena ultra Vingonem torrentem, loco dicto Beccavette.

3. Lenticula palustris, minima, atro-virens, utrinque pene convexa Tab. 11. fig. 3. In Divi Andreae tractu ad Moscianum, in quadam fovea juxta rusticalem domunculam, nuncupatam la Torricella.

Lenticula dicitur, quod folium sit Lenticula forma.

L E N T I C U L A R I A.

LENTICULARIA est plantæ genus, natura, & forma Lenticulæ non dispar; Tab. 11. cuius flores hætenus videre non licuit quamvis sæpissime, ac avide omni industria perquisitos, semina vero sub supina foliorum cute undique nascentia, & eorum substantiæ inordinate affixa, nunc rotunda sunt L, nunc elliptica M, quæ post corruptam, quemadmodum supra monuimus, cutem N auxilio microscopii oculis offeruntur.

Len.

Lenticulariæ species sunt.

1. Lenticularia major, polyrhiza, inferne atro-purpurea Tab. 11. fig. 1. *Lenticula palustris*, foliis majoribus, subius rubescentibus Flor. Altdorf. *Lens palustris* superne virens, inferne nigricans I. B. 3. 784. quoad descriptionem tantum, non ad Iconem. *Lenticula palustris*, major Com. Cat. Plant. Holl. 36. & Raii Synops. ed. 3. 129. num. 2. Tab. IV. fig. 2. In fossis stagnantibus, circa stabulum vaccarum, vulgo *Le Cascine del Poggio a Cajano*; necnon ultra Montem Lupum, non procul a Regio Rure *Ambrogiana* dicto, & alibi in agro Florentino.

2. Lenticularia media, monorrhiza, foliis oblongis, utrimque viridibus Tab. 11. fig. 2. Provenit ubi antecedens. Hujus plantæ Icon occurrit etiam in Epitome Camerarii pag. 852. & in Mathiolo ejusdem ed. Germ. 391. super rusticalem domunculam sub signo †.

3. Lenticularia minor, monorrhiza, foliis subrotundis, utrinque viridibus Tab. 11. fig. 3. *Lenticula palustris*, vulgaris C. B. Pin. 362. *Lens palustris* Dod. Pempt. 587. Math. 1115. Lugd. 1014. Ger. Emac. 829. Lob. Icon. Part. 2. 282. (I. B. 3. quoad Iconem, non vero quoad descriptionem.) *Lenticula palustris* Trag. 690. Tabern. Icon. 504. & Cæsalp. 612. Circa Florentiam in aquarum receptaculis ubique.

4. Lenticularia omnium minima, arthiza Tab. 11. fig. 4. Sub hoc numero nonnullæ plantæ juxta magnitudinem suam delineatæ sunt, & aliæ in majorem molem redactæ, quarum unam dumtaxat a juniore, vel novella planta sejunximus. In Piscinis Regii suburbani ruris, vulgo *i Vivai dell' Imperiale*, & alibi paucis in locis.

5. Lenticularia ramosa, monorrhiza, foliis oblongis, pediculis longioribus donatis Tab. 11. fig. 5. *Lenticula aquatica*, trifurca C. B. Pin. 362. I. B. 3. 786. *Hederula aquatica* Lob. Icon. 36. *Hederula palustris* Tabern. Icon. 889. In fossis lutulentis agri Pisani, tam stagnantium, quam labentium aquarum, præsertim ad radicem Montis S. Juliani in loco *Cardaccoli* per Auxerium flumen, nonnulli teste Cæsalp. Lib. XVI. Cap. XXXVI. *Oserin*.

Tertiam, quartam, & quintam Lenticulariæ speciem nullum hætenus fructum facere vidimus, nihilominus habito respectu ad earum proprietatem, & ad alias conjecturas sub hoc genere ponere placuit, donec ad clariorem observationem veniamus.

Præter Lenticulæ palustris fabulosam metamorphosin a nonnullis traditam, & admirandam ejus vegetationem descriptam a Celeberrimo Viro Antonio Vallisnerio superius laudato, admirationem omnem ad se rapiunt tubi tegentes extrema radicum tam Lenticulæ, quam Lenticulariæ omnium specierum, nonnulli quasi cylindracei O, alii formam extensorii referentes P, substantia rariori, colore initio luteo-viridi, qui plerumque senescente planta nigrescunt, deinde absque ulla partium laceratione decidunt, ut patet sub litera Q. Phænomenon hujusmodi curiositate, & meditatione si quod aliud dignissimum, a nemine, quod nos quidem sciamus, demonstratum, Naturæ studiosorum judicio subiicere opportunum duximus, ut ipsi de eo philosophandi ansam arripiant. Nos enim de illorum tuborum usu in diversas sententias trahimur atque adhuc incerti nutamus, quid enim si a natura eo consilio conditi fuerint, ut natante planta in superficie aquarum, radicum momenta augentes anchoræ vicem gerant, ut in æquilibrio sustineatur ne e supina prona reddatur: & si quando hoc fortuito accidat ob eandem tuborum, & radicum gravitatem, paulatim in æquilibrio restituatur? quod non ita facile evenire posset hujusmodi auxilio destitutis, præsertim illis plantis, quæ utraque parte sunt quasi complanatæ, aut parum convexæ; quod quarta Lenticulariæ species comprobare nobis videtur, quæ inferiori parte magis convexa, densiori, ac ponderosiori substantia constat, ideoque ab æquilibrio numquam recedit, quare supervacaneum duxit natura huic apponere radices, & tubos.

Præterea hujusmodi tubi possent inservire ad munienda, & roboranda extrema radicum, quando deficiente aqua, cui planta supernatat, ut nos observavimus, insinuari debent in limo, ut sitienti plantæ alimenta ministrent.

Nec videtur a ratione alienum, hujusmodi tubulos, fungi ventriculi munere in humore nutritio conficiendo, subigendoque: denique posset quis suspicari esse veluti vaginam, quæ mollem, ac tenuissimam radicem tueatur, ut subtilissima ejus oscula, per quæ nutrimentum subingreditur, non lædantur; neve eadem oscula obstruantur a visciditatibus, quæ in aquis stagnantibus occurrere ut plurimum solent.

Lenticularia dicitur quasi planta ad Lenticulam accedens.

C Y-

CYNOMORION.

CYNOMORION est plantæ secundariæ, aut parasiticæ genus, quemadmodum in Libello nostro de Orobanche Florentiæ anno 1720. in lucem edito tradidimus, quod aliarum stirpium radicibus A innascitur, & alitur, ut Anblatum, Clandestina, Hypopitys, Orobanche, & similia; initio squamis densissimis B testum, postea dum incrementum acquirit, & ad magnitudinem suam pervenit, squamarum agmina inter se paulatim dilatantur C, foliolis D infra squamarum spatium creberrimè vestitum, inter quas emergunt flores monopetali, anomali, vomeris, aut cunei turbinati formâ, ex unâ parte cavi E, alterâ verò convexi F, stamine crassiori G, apice biventri H instructi, sed steriles, & calyce carentes. Embryo verò ab eisdem floribus vix sejunctus I, tubâ K donatus, & foliis plantæ, tamquam calyci obvolutus L, abique deinde in subtorundum semen M.

Tab. 12.

Cynomorii speciem unicam novimus.

1. Cynomorion purpureum, officinarum Tab. 12. *Fungus Typhoides, coccineus, Melitensis* Bocc. Icon. Rar. Plant. 80. *Fungus Typhoides, coccineus, tuberosus, Melitensis* Ejusdem Part. 1. Mus. 69. *Fungus Typhoides. Liburnensis* Cat. Plant. H. Pis. *Fungus Mauritanicus, verrucosus, ruber* Petiv. Gazophyl. Tab. 39. fig. 8. Gignitur in Mauritaniæ littoribus super radices Lentisci, Myrti, aliorumque fruticum, & suffruticum. In Siciliâ ut Drepani, per Lampedosam, atque Melitensem Insulam, speciatim in scopulo adjacente, vulgò *Scoglio del Generale*, etiam provenit, ubi super Halimum, seu Portulacam marinam C. Bauhini evulsum retulimus a summâ humanitate Illustrissimi Joannis de Borgherinis, Sacræ, & Eminentissimæ Religionis Hierosolymitanæ Bajulivi. Nunc verò circa Portum Labronis, sive Liburni super radicem Cali, sive Vermicularis marinæ arborecentis J. Bauhini à diligentissimo pharmacopola, ac de Botanicâ, aliisque rebus naturalibus benemerito Domino Tiberio Scali fuit detectum, in Valetudinarii veteris aggere ad meridiem, in prospectu Pontis nuncupati *il Ponte delle due Scale*, in quo ad palmarem, sesquipalmarem, quandoque verò ad cubitalem altitudinem, inter Novembrem, & Martium menses crescit, ibique decidente semine se propagat.

Hujus Plantæ vires sunt eadem, sed longè efficaciores, quam eæ, quas Galenus lib. 6. Simplicium medicamentorum. & Dioscorides Lib. 1. Cap. 108. de Hypocistide tradunt, idèque alterum pro alterò in medicos usus substituere possumus, ut & cæteras omnes secundarias plantas pariter censemus; quod quidem prudentissimo Physicorum judicio, vel iis, qui confecta analysi exactius experimentum sument, remittimus.

Cynomorion dicitur a canini genitalis similitudine.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

MONTIA.

MONTIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & bilabiato, pars superior A pene tripartita, inferior B una cum tubo C bifida. Ex cujus calyce bifolio D surgit pistillus E, posticæ floris parti F, instar clavi, infixus, qui deinde abit in fructum G, subrotundum obtusum, & ferè trigonum, unicapsularem, in tres partes H dehiscentem, quarum

Tab. 13.

C

rum

rum singulæ vehementer vi elastica lateralibus oris, tamquam valvulis introrsum convolvuntur, ut in Clandestina, tribus plerumque seminibus I fetum, ut plurimum reniformibus. Flores, & fructus, cæteræque ejus partes a plantis seorsum exhibitæ per microscopium sunt auctæ.

Montiæ species sunt.

1. Montia aquatica, major Tab. 13. fig. 1. *Alsine aquatica*, surrectior J. B. 3. 786. *Cameraria aquatica*, major Eph. N. C. Cent. 5. & 6. App. & Cat. Plant. Giff. 61. Tab. 6. In Bohemiæ udis, necnon circa lacunas, & piscinas, & a D. Dillenio specimen peculiare etiam habuimus.

2. Montia aquatica, minor Tab. 13. fig. 2. *Portulaca arvensis* C. B. Pin. 288. *Portulaca exigua*, sive *Adrachion arvense* Cam. Hort. 131. *Alsine-formis paludosa*, *tricarpos*, *flosculis albis inapertis* Pluk. Phytograph. Tab. 7. fig. 5. *Alsine parva*, *palustris*, *triccocos*, *Portulaca aquatica similis Raii* Hist. 1035. & Synops. ed. 2. 211. n. 13. & ed. 3. 352. *Alsine palustris*, *Serpyllifolia* Ger. Emac. 614. In Pistoriensibus montibus, multis in locis, speciatim prope cauponam, vulgo l' Osteria dell' Erba minuta.

Hanc plantam Montia nomine insignire optimum duximus, cum maximè id nobis fuerit in causa, ut pergratam, jucundamque inferamus memoriam amici nostri Domini Josephi Monti Bononiensis, Philosophiæ Doctoris, in ipsâ Almâ studiorum parente publici Botanices professoris, Hortique Medici Præfetti, necnon in Patrio Scientiarum, & Artium Instituto, ejusque Academiâ Naturalis Historici munus gerentis. Quantum verò Clarissimus hic Vir, omnibus atatis nervis, industriaque suâ ad præsens contendat in Naturali Historiâ illustranda, haud obscure conjectari licet, tum ex ipsiusmet Agri Bononiensis stirpium Catalogi Prodomo, tum ex Dissertatione de Diluviano monumento, tum ex plantarum, atque exoticorum simplicium variis Indicibus, quæ Bononiæ annis 1719. & 1724. in quarta typis excudenda curavit.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato, cujus calyx abit in fructum.

L A U R E N T I A.

Tab. 14. **L**AURENTIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & quasi bilabiato: calyx verò B abit in fructum C, membranaceum, septo intermedio, in duo loculamenta distinctum D, & seminibus fetum ovatis, planis, exiguis E, placentæ affixis F.

Laurentiæ speciem unicam novimus.

1. Laurentia annua, minima, flore cæruleo Tab. 14. *An Rapunculus aquaticus*, *repens*, *minimus*, *Alpinus*, *Bellidis folio*, *flore cæruleo inaperto*, *albâ maculâ notato*, *caule folioso* H. Cathol. suppl. 3. & Bocc. Mus. Part. 2. 35. Tab. 27. ? *Rapunculus aquaticus*, *repens*, *flore cæruleo*, *inaperto*, *Raii* Hist. Tom. 3. 383. In Ilva insula prope Sacellum Deiparæ Virginis Mariæ, vulgo la Madonna delle Grazie, per saxorum rimas, locis plerumque humectis; necnon in territorio Pisciensi per fossarum aggeres, & circa Altum Passum, vulgò Alto Pascio, prope lacum in herbidis, & muscosis, mense Junio.

Eximius Vir Marcus Antonius Laurenti Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor collegiatus Bononiensis, in celebratissimo Patrio Archigymnasio Lector publicus; Nosocomii, quod Vita appellant, Archiater, spargyrice peritissimus, ejusque in Academiâ, atque Instituto Scientiarum Bononiæ professor expertissimus.

DI-

D I S T R I B U T I O IV.

*Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato,
cujus pistillus abit in fructum.*

B O N A R O T A.

BONAROTA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, *Tab. 15.* tubulato, in duo labia distincto, quorum unum in prima, & secunda specie integrum B, in tertia verò bifidum C, alterum autem in omnibus speciebus tripartitum D, rarò quadripartitum E. Ex calyce autem F surgit pistillus G posticæ floris parti H instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum I oblongum, bifidum, & nonnihil compressum, biventrem, ab imo ad medium septo intermedio K munitum, quamobrem in duo loculamenta divisum, & in quatuor intortas partes L valvularum more usque ad centrum dehiscens, seminibusque fetum M granorum Tritici æmulis, placentæ affixis N. Quæ omnia per microscopium ampliata in icone exhibentur.

Bonarotæ species sunt.

1. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio, flore cæruleo *Tab. 15. fig. 1.* *Chamædryos Montis Summani J. B. 3. 289. Veronica Montis Summani, Hederæ terrestris folio Dom. Ponted. Epist. ad Clarissimum Sherard. pag. V.*

Hæc planta magnam habet similitudinem cum Veronica petrea semper virente Pon. Bald. fol. CCCXXXVI. ut asserit idem Bauhinus. Quidam hodierni Botanici amici nostri faciunt unam, & eandem, idque audacter asserunt; quæ sententia comprobari videtur a peculiari ejusdem Veronicæ specimine, quod inter alias rariores plantas Montis Baldi Dominus Bartholomæus Martini summa benignitate nobis transmisit. Dominus autem Pontedera loco supracitato plantas facit diversas; quarum opinionum varietatem futura æstate in perquisitione plantarum ipsius montis oculariter Deo dante dirimere speramus.

2. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio rotundiore, & quasi circinato, spicâ cæruleâ, habitiore *Tab. 15. fig. 2.*
3. Bonarota montana, Italica Chamædryos folio, minus crenato, spicâ luteâ ex Monte Cavallo.

Hæc plantarum species accepimus recentes a summa liberalitate Domini Jo: Hieronymi Zannichelli Veneti Pharmacopœi insignis, ac de re herbaria benemeritis; quarum primam speciem ut nobis hujusmodi beneficium enixè requirentibus exhiberet, nullis parcens sumptibus, & incommodis ad Summani Montis verticem prope Vicentiam libens consultoque, se contulit; ubi, referente Jo: Bauhino, Dominus Agerius primus olim collegit.

Philippus Bonarota Senator Florentinus MAGNI DUCIS ETRURIÆ Auditor, Academia Botanica Florentina socius, omnigena eruditione præstans, & rei antiquariæ peritissimus; ut ejus ea de re Opera in lucem edita, longè, latèque commostrant.

T O Z Z I A.

TOZZIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, personato, *Tab. 16.* in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius B tripartitum. Ex calyce autem C surgit pistillus D, posticæ floris parti E clavi instar infixus, qui deinde abit in fructum F, seu testam subrotundam, bifariam dehiscens G, semine fetam H ejusdem formæ.

Tozzia speciem unicam novimus.

1. Tozzia Alpina, lutea, Alsinis folio, radice squamatâ Tab. 16. Euphrasia lutea, Alsinis folio, radice squamatâ Bauhini, sive Anonyma, radice Dentaria Columna Park. Theat. 1329. Anonyma F. Gregorii radice Dentaria Col. Part. 2. 49. Dentaria Bugoloides, radice globosâ, squamulis myodontoideis, Alpina Mentz. Pug. Tab. 9.

Huic rarissima planta Tozzia nomen tribuimus ab inventore Reverendissimo Patre D. Brunone Tozzi Abbate Vallumbrosano Regia Societatis Londinensis, & Botanica Florentina ob rei herbaria peritiam Socio meritissimo, necnon in reliquis philosophia naturalis partibus per quam versato, crebrò peregrinationibus nostris botanicis præcipuè per Apuinas Petras, Alpes Pistorienses, Lucenses, Bononienses, Mutinenses, per inhospita ac hospita Maris Tyrrheni littora, insulasque adjacentes alacri, studiosoque comite. Hanc ipse plantam in Etruriâ solus reperit, in Alpibus scilicet Archicænobio Sancta Maria Vallis-Umbrosæ supereminentibus, signanter in colle, qui dicitur Hellerema, circa solstitium æstivum floribus ornatam decoratamque collegit.

Quartæ Classi addenda, quæ sequitur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo, labiato, cujus labium superius falcatum, & tripartitum.

P A P I A.

- Tab. 17. **P**APIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A falcatum, & usque ad centrum tripartitum, inferius verò integrum, & ad extremum dilatatum, ac veluti fimbriatum B. Ex calyce autem C surgit pistillus D, posticæ floris parti E ad instar clavi infixus, ac quatuor veluti embryonibus stipatus, qui deinde abeunt in totidem veluti ovata semina F recondita in capsulâ G, quæ calyx floris fuit.

Papiæ speciem unicam novimus.

1. Papiæ Garganica, foliis Urticæ, altius & eleganter incisus, flore purpureo Tab. 17. Nascitur hæc elegans, & rara planta in quadam valle Gargani Apuliæ montis inter vepres, & fenticosa loca, necnon in opacis nemoribus, ubi mense Junio, cum aliis rarioribus plantis florentem invēnimus. Anno 1710. in plurimis Philobotanorum Bononiensium viridariis cultam observavimus, præsertim apud Reverendum Dominum Valerium del Buono, non minus in rei herbariæ, quam in cognitione Lapidum, Gemmarumque, & antiquarum delineationum apprimè versatum: apud quem etiam Clarissimus Guillelmus Sherardus anno 1717. mense Junio, dum a Smyrnâ in Angliam rediret, hujusmodi plantam non sine admiratione observavit.

Josephus del Papa Francisci Maria Cardinalis Medicei, COSMI III. & JOANNIS GASTONIS I. Magnorum Ducum Etruriæ Archiater, Academicus della Crusca, in Athenæo Pisano per omnes prælectionum gradus ad primam docendi sedem elevatus, in hac rogatâ militiâ emeritus, Vir libris philosophicis editis celebris, medendi prudentiâ, doctrina, peritia insignis, scientiarum varietate, dicendi copiâ, & elegantia, vita gravitate, morum nitore, comitate, affabilitate clarus, in promovendis studiis præsertim Medicinæ, & Botanices, ut liquido experti sumus assiduus, in colendis amicitiiis diligens, virtutumque omnium splendore ornatus. Sextæ

Sextæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum bicapsularem.

G L A U C O I D E S.

GLAUCOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, constante sex petalis B sub- Tab. 18.
rotundis in orbem positis, & calycis pelviformis C ore, ut in Salicaria, infidentibus D. Hic calyx pro parvitate floris satis amplus, & in duodecim radios sectus, duabus appendicibus tenuissimis in externâ basi E instructus est. Ex hujus medittullio surgit pistillus F, qui deinde abit in fructum G, seu testam subrotundam, membranulâ, vel pelliculâ diaphanâ, & tenuissimâ contextam, septo intermedio munitam H, vel in duo loculamenta divisam, seminibusque fetam I, plerumque exiguis triangularibus, viperinum caput æmulantibus, placentæ K affixis. Floribus, fructibus, eorumque partibus notabile dedimus incrementum auxilio microscopii.

Glaucoidis speciem unicam novimus.

1. Glaucoides palustre, Portulacæ folio, flore purpureo Tab. 18. *Glaux palustris*, flore striato, clauso, foliis Portulacæ Inst. R. H. 88. *Glaux aquatica*, folio subrotundo Flor. Pruss. 106. *Glaux altera, palustris, repens*, subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 107. Tab. 84. *Alsine rotundifolia*, sive Portulaca aquatica Ger. Emac. 614. *Anagallis Serpylli folio aquatica* J. B. 2. 372. Cujus Icon. etiam idem Bauhinus exhibet in opere de fossilibus, stirpibus, & insectis Agr. Bolesf. pag. 194. Portula Cat. Plant. Giss. 120. An *Alsine palustris*, minor, folio oblongo C. B. Pin. 251. ? In Pisanis, atque Florentinis locis udis, præsertim in Monte Scallari prope Abbatiam S. Cassiani loco la Croce di Faule.

Nota dignum est, quod hujus generis plantæ accidit, dum quandoque floribus abundat, & interdum quasi destituta, calycibusque tantum, in quibus ipsi flores oriri solent, onusta spectatur. Omnes autem calyces, tam sine floribus quam cum floribus, fructum ferunt, quamobrem in hac planta, dum fructus perficiuntur, flos nullo videtur officio fungi. D. Tournet. & ejus asseclæ, qui florem in supradictis calycibus non observarunt, eosdem calyces pro floribus acceperunt; ideoque hujusmodi plantam inter monopetalas, campaniformes reponunt.

Glaucoides dicitur, quasi planta ad Glauca accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

P S E U D O - R U T A.

PSEUDO-RUTA est plantæ genus a Ruta diversum, flore A A pentaplanipetalo, nudo, nempe villis destituto, ceteris verò characteristicis notis Rutæ prorsus respondet. Tab. 19.

Pseu-

Pseudo-Rutæ speciem unicam novimus.

1. Pseudo-Ruta Patavina, trifolia, floribus luteis, umbellatis Tab. 19. In Monte Saxo Nigro, prope Arcuatam seu *Arqua*, non longè Patavio, copiosè nascens; nobis hanc plantam hæcenus Botanicis ignotam observare nuper contigit.

Pseudo-Ruta quasi falsa Ruta nuncupatur.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum ex pluribus veluti capsulis compositum.

T I L L E A.

Tab. 20.

TILLEA est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C trifolio, surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ membranaceæ, internâ parte per longitudinem F dehiscentes, singulæ, ut plurimum duobus seminibus G ovatis fætæ. Plantulæ in Tab. ad latera H H positæ magnitudinem suam ostendunt, media verò ad litteram I in hortis sata; inferior autem sub litterâ K arte, & microscopio in majorem formam redacta.

Tilleæ speciem unicam novimus.

1. Tillea muscosa, annua, perfoliata, flore albo Tab. 20. *Sempervivum omnium minimum*, repens, muscosum, Polygoni facie Bocc. Mus. Part. 2. 36. Tab. 22. *Polygonum muscosum*, minimum Ejusdem Rarior. Plant. 56. Per Ilvæ Insulam cæsarum rimis, variis in locis erumpit, præcipuè secus viam, quæ ex Marciano ducit ad Sacellum S. Mariæ Gratiarum, necnon in agro Florentino circa Eremum Divi Stephani, & in ambulactis Horti Medici Pisani, etiam sponte per Aprilem, & Majum menses crescit, ac floret.

Excellentissimus D. Michaël Angelus Tillius ortum habuit in Castro Florentino nobili Etruria loco anno sal. 1653. vir omnibus eruditionis numeris præstans, Med. Doct. Regia Soc. Londinensis, ac Botanica Florentina socius, in Pisano Athenæo rei herbariæ professor ordinarius, & Horti medici custos, quem multis exoticis plantis locupletavit, earumque Catalogo decoravit, edito Florentiæ an. 1723. in fol. Tab. æneis quinquaginta, in quo ulterius recensentur rara quadam planta ab ipso observata duabus in peregrinationibus jussu Regiæ Celsitudinis COSMI III. Mag. Etruriæ Ducis feliciter susceptis, una scilicet Constantinopolin ad curandum Musæippium Bassâ Turcarum Imperatoris generum, altera autem Tuneta, ut Muametho ejusdem loci Beyo medicamen afferret.

Octavæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore caryophylleo, cujus pistillus abit in fructum.

L I N O K A R P U M.

Tab. 21.

LINOKARPUM est plantæ genus, flore A caryophylleo, quatuor scilicet petalis B cordiformibus, in orbem positis constante, & surgente, & vix apparente extra calycem campaniformem C, usque ad medietatem in quatuor tricusp-

cuspidata segmenta D divisum, ex quo etiam erumpit pistillus E, qui deinde abit in fructum F, ferè globosum, sulcatum, qui statim dividitur in quatuor partes G, quarum singulae deinde in duas capsulas H segregantur, introrsum dehiscences I, semine K fetus oblongo. Figura prima magnitudinem naturalem demonstrat, altera ramulum a pictore magis auctum, reliqua quæ subsunt ad florem, & fructum pertinent, valde amplificata per microscopium.

Linokarpi speciem unicam novimus.

1. Linokarpum Serpylli folio, multicaule, & multiflorum Tab. 21. *Polygonum minimum*, seu *Millegrana minima* C. B. Pin. 282. *Millegrana minima* Lob. Icon. 482. Ger. Emac. 569. & Raii Hist. 1026. *Millegrana minima*, seu *Herniaria minor* Park. Theatr. 447. In agro Florentino provenit, scilicet in Castanearum sylvis sub Templo Beatissimæ Virginis Mariæ de Saxo, tum etiam circa Casignanum in ericetis, necnon in monte *Scalari*, non longè ab Abbatia Sancti Cassiani, in loco *la Croce di Faule*, & alibi.

Linokarpum dicitur a fructu plantæ, quod ad fructum *Lini* accedit.

FRANCA.

FRANCA est plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis scilicet petalis B Tab. 22. constante in orbem positis, è calyce C cylindraceo emergentibus. Pistillus autem D ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum E nunc longiorem, nunc brevior, ab imo ad summum trifariam quamvis in ipso calyce contentum, dehiscens F, seminibus fetum ovatis G, minutissimis, placentæ H affixis.

Francae species sunt.

1. Franca maritima, supina, saxatilis, glauca, Ericoides, semper virens, flore purpureo Tab. 22. fig. 1. *Erica supina*, maritima Anglica Park. Theatr. 1484. & Raii Hist. 1716. & Synops. ed. 2. 314. *Cali* seu *Vermiculari marina* non dissimilis planta L. B. 3. 703. *Anthyllis perennis*, supina, flore purpurascens H. R. Monsp. *Coris repens*, Italica, *Thymi foliis*, rubente flore, *Polygoni facie* Cat. Plant. H. Pis. *Polygonum maritimum*, minus, foliis Serpylli C. B. Pin. 281. *Polygonum fruticosum*, supinum, Ericoides, cineritium, *Thymi folio*, *Hispanicum* Barr. Icon. 714. Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 7. fig. 11. *Polygonum alterum*, pusillo vermiculato Serpylli folio Lob. Icon. 422. & Ger. Emac. 567. *Lychnis supina*, maritima, *Erica facie* Raii Synops. ed. 3. 338. num. 3. Forte *Chamaepeuce* Ang. 20. In saxoso littore circa Portum Liburni, juxta locum, vulgò i *Cavalleggeri*, nec alibi in Italiâ nos inveniri meminimus.

2. Franca maritima, supina, saxatilis, glauca, Ericoides, semper virens, flore albo. Eodem loco, quo supradicta, sed rara. Præterea hanc eandem cultam quondam observavimus in Horto Medico Sapientiae Romanæ, demonstrante ipso Clarissimo Præfecto D. Jo: Baptista Triumfetti Bononiensi, ibidemque Simplicium medicamentorum olim Lectore expertissimo.

3. Franca maritima, supina, multiflora, candida, caulibus hirsutis, foliis quasi vermiculatis Tab. 22. fig. 2. *Alsine Cretica*, maritima, supina, caule hirsuto, foliis quasi vermiculatis Tournef. Corol. 45. *Polygonum Creticum*, *Thymi folio* C. B. Prod. 131. Juxta Juvenantium Urbem in Apuliâ locis plerumque humectis tantum comperimus.

4. Franca maritima, quadrifolia, annua, purpurea, supina, *Chamaesyces folio*, & facie. *Quadrifolio annuo*, planta di Persia Zann. 164. Non longè a Portu Liburnensi, in quodam agro prope vetus Valerudinarium, pro peregrinis mercibus expiandis, & signanter, ad pontem vulgò delle due Scale.

5. Franca maritima, quadrifolia, annua, supina, *Chamaesyces folio*, & facie, flore ex albo purpurascens. *Alsine maritima*, foliis *Chamaesyces* Inst. R. H. 665. *Anthyllis maritima*, *Chamaesyce similis* C. B. Pin. 282. *Anthyllis Valentina* Clus.

Clus. Hist. C L X X X X I. In Apulia prope Manfredoniam urbem, ad Maris litora, inter saxa, speciatim circa Divi Laurentii Sacellum.

Excellentissimus Doctor Joannes Sebastianus Franchi, Lucensis, inclyto Florentinorum Medicorum Collegio adscriptus, Medicam facultatem summâ cum laude Florentia exercet, adeunt ad Regiam Celsitudinem Serenissimi COSMI III. Magni Etruria Ducis gravissimè agrotantis, in secundum Medicum accersiri meruerit. Præ cæteris, quibus ipse pollet, humanioribus disciplinis, rei herbaria est studiosissimus, illamque ingenti amore prosequitur, nil magis in deliciis habens, quam innocentes plantarum lepores, in quibus & Historia naturalis, & Physica, & Medicina amplissimam meditationum occasionem inveniunt; quamobrem inter Academia Botanica Florentina socios meritò recensetur, illiusque primæ Institutioni multam operam dedit.

D R Y P I S.

Tab. 23. **D**RYPIS est plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis plerumque bifidis constante, ex calyce C tubulato emergentibus. Pistillus autem D ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum E subrotundum, siccum, unicapsularem F, semine singulari G reniformi fetum.

Drypidis speciem unicam novimus.

1. Drypis Italica, aculeata, floribus albis, umbellatim compactis Tab. 23. Drypis Ang. 147. Ger. Emac. 1312. Drypis Theophrasti Anguillare Lugd. 1480. Parck. Theat. 982. I. B. 3. 178. Lob. Icon. 789. Tabern. Icon. 144. Carduus foliis tenuissimis spinosis ad instar Juniperi Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 161. sect. 7. Tab. 32. n. 8. Spina umbella foliis vidua C. B. Pin. 388. Apud Samnites per Sulmonensem tractum multis in locis, videlicet in saxoso, & eminenti colle, qui in amplissimo prato exurgit inter Roccam Rasole, & Castrum Rivisomnuli: ut etiam apud Nursinos in prærupto, & saxoso loco juxta oppidum Campi: ubi ab Incolis dicitur erba Ciuccia, scilicet Asinina, eo quod Asini ibidem Ciucci dicti, nobis Ciuchi, libenter eam depascant.

Drypis dicitur forte a verbo Græco δρῶωτο lacero, vel lanio: hinc herba nuncupata, quod attrectantes, & colligere volentes aculeis suis vulneret, & laceret.

Nonæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore Liliaceo, hexapetalo, cujus pistillus abit in fructum.

S C O R O D O P R A S U M.

Tab. 24. **S**CORODOPRASUM est plantæ genus, floribus Porri, idest cum staminibus latis, planis, ac tricuspидatis A: radice verò Allii B, seu pluribus nucleis compositâ.

O R D O I

Scorodoprasa foliis planis, & carinatis.

SCORODOPRASUM I. Clus. Hist. 190. Allium sphaericocapite, folio latiore, sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. Inst. R. H. 383. Scorodoprasum dictum I. B. 2. 558. In hortis nostris tantum habemus.

2. *Scorodoprasum latifolium*, spontaneum, Italicum, floribus dilutè purpureis, odoratis Tab. 24. fig. 5. *An Porrum sylvestre, vinearum Inst. R. H. 382.?* In vineis, atque agrorum limitibus circa Florentiam, ac alibi per Italiam.

Hoc est illud, quod forsitan Jo: Rajus in sua Sylloge Plantarum pag. 269. *Allii speciem, an Ampeloprasum vocat?* Præter bulbos, qui in externa basi radices continentur, duo ulterius intra tunicas Castaneæ magnitudine, & formâ reconduntur, quorum unius proportionato in Tabula spatio imaginem exhibemus sub litera C.

O R D O II

Scorodoprasa foliis junceis, seu teretibus plerumque fistulosis.

SCORODOPRASUM campestre, Juncifolium, capite rotundo, compacto, floribus saturatè, & eleganter purpureis, cum primis tribus petalis externè verrucosis. *Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. Inst. R. H. 384. Allium Spherocephalum, purpureum, sylvestre I. B. 2. 562. Allium, seu Moly montanum Clus. Hist. 195.* In collibus prope Florentiam, ut in monte Fesulano, Imprunetæ, Montui, & paulo supra Transplanum vulgò, *Trespiano*, tam in cultis, quam in incultis, & ruderatis locis.

2. *Scorodoprasum montanum, Juncifolium, capite rotundo, dilutè janthino, floribus parvis Tab. 24. fig. 2.* Per ericeta, myrtera, atque Imprunetæ prædia, præsertim circa Divæ Christinæ Templum, necnon in Divi Antonii Monte.

3. *Scorodoprasum campestre, Juncifolium nucleis, & floribus dilutè purpureis Tab. 24. fig. 1. An Allium sylvestre Casalp. 409.?* In nemoribus, ad sepes, in agris, & in sylvulis ixcuticis Boboli, & circa medium ambulacrum Regiæ Villæ vulgò *il Poggio Imperiale*.

4. *Scorodoprasum campestre, Juncifolium, purpurascens, gemino, & trigemino nucleorum capite, nucleis tenuioribus.* Est potius varietas, quam species distincta a præcedenti, & in iisdem, ac consimilibus locis provenit.

5. *Scorodoprasum campestre, Juncifolium, nucleis capitulorum Ciceris magnitudine, plerumque crinitis, & purpurascens, floribus concoloribus. An Allium caninum Trag. 748? Allium sylvestre, alterum Fuchsf. Hist. 737.* Ubi antedictum, speciatim in aucuparia sylva circa medium ambulacrum Regiæ prædictæ Villæ.

6. *Scorodoprasum montanum, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus purpurascens. Cera sylvestris, tenuifolia, prolifera Tournef. Hist. Paris. 413. Allium sylvestre, tenuifolium, proliferum Lob. Icon. 136. Dod. Pempt. 687.* Exacta hujus plantæ capitis descriptio est in Appendice Bot. Monsp. Per Imprunetæ colles, & in Monte Ferrato, atque Murello, videlicet circa stabulum Vaccarum D. Marchionis de Castilione.

7. *Scorodoprasum montanum, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus albis.* Cum superiori in iisdem locis provenit.

Nomina reliquarum plantarum in prædicta Tabula expressarum sub figura 3. & 4. in nostro plantarum rariorum Elencho demonstrabimus.

Scorodoprasum dicitur a vocibus Græcis σκόρπον Allium, & πορρον Porrum, quasi diceretur Allioporum, idest planta Allium inter & Porrum, quod sit utriusque generis notarum particeps.

Decimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore papilionaceo, foliis ternis.

T R I F O L I A S T R U M.

Tab. 25. **T**RIFOLIASTRUM est plantæ genus, a Trifolio diversum, solum siliquâ A in calyce B non reconditâ: a Meliloto, & a Fæno-Græco floribus in capitulum C congestis: a Medicagine siliquâ in circulum non falcatâ: ab Anonide tandem siliquâ non bivalvâ.

O R D O I

Trifolias tri floribus in fasciculum, seu corymbum laxum, vel minus compactum D digestis, qui dum pistillus in fructum abit, deorsum paulatim reflectuntur, & coma instar pulchrè dependent E. Siliquis teretiusculis F, plerumque tetraspermis G.

TRIFOLIASTRUM pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & sagittatâ maculâ notatis, corymbis florum magis sparsis, pediculis longissimis insidentibus, siliquis tetraspermis Tab. 25. fig. 1. Supra Marinum Oppidum in loco nuncupato *i Corsi*, Româ cundo Neapolim observavimus.

2. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & sagittatâ maculâ notatis, siliquis tetraspermis. *Trifolium pratense, album Park. Theat. 1110. Trifolium minus, pratense, flore albo, seu 2. Ger. Emac. 1185. Trifolium pratense Dod. Pempt. 565. & Lob. Icon. Tom. 2. 29.* In pratis, & pascuis, & ad fossas udas mense Majo, & Junio cum floribus ubique apud nos.

Hujusmodi Trifolium Botanici plerumque confundunt cum *Trifolio pratensi, albo C. B. Pin. 327.*

3. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, sagittatâ, & in acutum longius productâ maculâ notatis, siliquis tetraspermis Tab. 25. fig. 4. Ubi antedictum, & in Populeto juxta Arni ripam suburbano loco, vulgò *le Cascine*.

4. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, foliis oblongis, obtusioribus, maculâ albicante, supernâ parte pyramidatâ, infernâ cordis instar pulchrè excavatâ, siliquis tetraspermis. Cum superioribus.

5. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, folio subrotundo, albâ, semilunatâ, & in dorso nonnihil excavatâ maculâ notato, siliquis tetraspermis. *Trifolium pratense, folio maculâ candidâ, Luna falcata figurâ Casalp. 240. An Trifolium pratense, palustre, saepe resupinum, majori folio subrotundo, albâ, falcatâ maculâ insignito H. Cath. App. 2.? Ubi supradictum.*

6. Trifolium pratense, corymbiferum, majus, repens, folio cordato, albâ maculâ ejusdem formæ insignito, siliquâ tetraspermâ. In prædicto Populeto.

7. Tri-

7. *Trifolium pratense*, corymbiferum, majus, repens, folio obtuso, duabus maculis albis insignito, quarum superior minor triangularis, inferior major cordata, siliquâ tetraspermâ. Ubi reliquæ ipsius species.

8. *Trifolium pratense*, corymbiferum, majus, repens, foliis obtusis, & veluti cordatis, non maculatis, siliquis tetraspermis. *Trifolium repens Rivin. Ord. Plant. Flor. Irreg.* Cum antedicto, sed non ita frequens.

9. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens medium, foliis oblongis, acutioribus, maculâ latâ, sagittatâ, siliquis tetraspermis. In locis similibus.

10. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens, medium, rotundifolium, maculâ albâ, sagittatâ, perangustâ, siliquis tetraspermis. In superius enuntiato loco *le Cascine*.

11. *Trifolium pratense*, corymbiferum, repens, minus, folio subrotundo, maculâ albâ, sagittatâ, minimâ, siliquis tetraspermis. Oritur in incultis, atque etiam requietis agris, necnon in aggeribus fossarum, per territorium Parochiæ Divi Martini ad Palmam, & præsertim in loco, quem dicunt, *la Madonna delle Calle*.

Ad hanc *Trifolii* speciem, ob suam parvitatem, facile reduci potest *Trifolium pratense*, parvum, maculatis foliis, flore albo: cujus mentionem facit Jo: Bauhinus Tom. II. pag. 380, in descriptione *Trifolii pratensis*, flore albo, minoris, & femina glabri.

O R D O II

Trifolii floribus ut supra: Siliquis teretibus, tetraspermis, supernâ parte aequalibus, infernâ veluti nodosis, aut in semicirculos discriminatis H.

TRIFOLIASTRUM *pratense*, corymbiferum, repens, minimum, foliis obtusis, non maculatis, siliquis tetraspermis, supernâ parte æqualibus, infernâ veluti nodosis, semine subluteo Tab. 25. fig. 3. Juxta torrentem Ema, in colle *la Fioraja* dicto per fata Divi Valentini.

Puilla est planta, nec Icone major, folia obtinens obtusa, & fere cordata, idcirco ad Iconem, & descriptionem *Trifolii pratensis*, flore albo, minoris, & femina glabri L. B. melius, quam alia *Trifolii* species a nobis proposita respondere videtur.

2. *Trifolium annuum*, corymbiferum, album, & procumbens, folio cordato, subtus atro-virente, splendente, siliquâ tetraspermâ, infernè falcatis discriminatâ Tab. 25. fig. 6. Intra, & extra Florentiam in pratis fenariis, necnon in pascuis copiosissimum.

O R D O III

Trifolii floribus ut supra: Siliquis nonnihil compressis, supernâ parte tantum marginatis I, tetraspermis.

TRIFOLIASTRUM *pratense*, corymbiferum, non repens, humi stratum, altè radicatum, foliis subrotundis, albâ, falcatâ maculâ, vix notatis, floribus minoribus, suave-rubentibus, siliquis tetraspermis, supernâ parte tantum marginatis, semine suboscuro, maculato. In alveis Arni fluvii exiccatis, & in Populeis secus eundem fluvium; In magna ubertate verò per montosos agros, circa Templum Beatissimæ Virginis Mariæ de Saxo, prope Villam D. Marchionis de Castilione, vulgò dictam *Roncolino*.

O R D O IV

Trifolialstri floribus ut supra: Siliquis latis, incurvis, compressis, ac dispermis, & superna parte tantum marginatis K.

TRIFOLIASTRUM pratense, corymbiferum, erectum, annuum, & præaltum, caule crassiore, fistuloso, folio longiore, cordiformi, flore albo, siliquâ incurvâ, latâ, compressâ, ac dispermâ Tab. 25, fig. 2. *An Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo Tournef. Coroll. 27.?* Circa Bientinam, in locis, ubi per hyeme stagnant aquæ.

2. Trifolialstrum supinum, corymbiferum, annuum, album, majus, folio longiore, obtuso, siliquâ incurvâ, latâ, compressâ ac dispermâ Tab. 25, fig. 5. Non longè a Portu Liburni in via, quæ ad Montem Nigrum ducit, paulo ante Patrum Cappuccinorum ædem, juxta pyramidem aquæductûs.

O R D O V

Trifolialstri floribus in fasciculum, seu corymbum minus speciosum per binos tantum ordines dispositis, qui, dum pistillus in fructum abit, deorsum reflectuntur: Siliquis ut in ordine antecedenti.

TRIFOLIASTRUM Alpinum, purpureum, humile, caule nudo, simplici, foliis angustioribus, acutis, floribus amplioribus, siliquis planis, incurvis, & dispermis. *Anonis Alpina, humilior, radice amplâ, & dulci Inst. R. H. 408. Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhaticum, Astragaloides L. B. 2. 376. Trifolio angustifolio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194. Provenit in Italiæ Alpibus, multis in locis, scilicet in Monte Baldo Veronæ, aliisque Galliæ Cisalpinæ montibus, sicut etiam prope Pistorium in Etruria, in quodam Jugo, vulgò il Corno alle Scale.*

O R D O VI

Trifolialstri floribus in capitulum compactum, seu minus laxum L dispositis, & axi mediâe adherentibus, qui, dum pistillus in fructum abit, deorsum reflectuntur, & eorum vexillum in quamplurimas species introrsum repanditur M: Siliquis brevissimis, incurvis, ac compressis, quarum quadam sunt monosperma N, quadam verò disperma O.

TRIFOLIASTRUM, quod Trifolium pratense, luteum, capitulo Lupuli, vel agrarium C. B. Pin. 328. Inst. R. H. 404. *Trifolium pratense, luteum, femina, flore pulchriori, sive Lupulino L. B. 2. 381. In montosis Italiæ pratis, videlicet per Etruriam ubique.*

2. Trifolialstrum pratense, Lupulinum, erectum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, capitulis florum pediculis sesquiuncialibus, & biuncialibus insidentibus, siliquâ compressâ monospermâ. Nasceitur apud nos in montanis pascuis copiosum, ut supra Templum Beatissimæ Virginis de Saxo, & circa Pratolini Villam Regiam, & Cauponam tabellionum, vulgò l'Uccellatoje loco dicto i Pratoni, necnon per Senarium montem.

Hoc ut præcedens erectum est, sed magis strigosum, idcirco unam eandemque plantam censemus cum Trifolio capitulo Lupuli, croceo Catal. Plant. H. R. Paris. non edit. Ex munificencia Clarissimi D. Antonii de Jussieu habuimus.

4. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, annuum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, viticulis longis, procumbentibus, capitulis parvis, siliquâ compressâ, monospermâ. Prope Florentiam per prata, & pascua Regii ruris Collis ad Cajanum copiosum, sicut etiam in pratis Urbi propinquieribus in loco *le Cascine* jam superius indicato.

5. *Trifolium arvense*, sive *Lupulinum*, minus, folio cordato, partim supinum, partim erectum, capitulis florum crassioribus, initio è luteo virefcentibus, postea albicantibus, & tandem fulvis, pediculis semiuncialibus, & uncialibus insidentibus, siliquâ compressâ, monospermâ. *Trifolium arvense*, sive *Lupulinum minus*, folio cordato, partim supinum, partim erectum, capitulis initio è luteo virefcentibus, postea albicantibus *Micheli Hort. Pis. Trifolium pratense*, floribus pallidiusculis *Casalp. 240.* In pratis, in agris, & graminosis locis affatim provenit.

6. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, minimum, folio cordato, capitulis florum subluteis, pediculis semiuncialibus, & uncialibus insidentibus, siliquâ compressâ, monospermâ. *Trifolium Lupulinum*, alterum minus *Raii Synops. ed. 2. 195. num. 14. & ed. 3. 330. num. 17. Tab. XIV. fig. 3.* In pratis, & pascuis copiosissimum provenit apud nos, præsertim circa Florentiam, & ex Anglia habemus.

7. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, luteum, erectum, minus, caule tenuissimo, vix se sustinente, & plerumque non ramoso, foliis absque pediculis, capitulis uncialibus, & capillaribus pedicellis insidentibus, siliquâ compressâ, dispermâ *Tab. 25. fig. 8. Melilotus pratensis*, lutea, erecta, *Trifolii Lupulini facie*, foliis absque pediculis, floribus longis pediculis insidentibus *Micheli H. Pis. In Etruria*, tam in alpinis quam montuosis pratis, signanter circa Pratolini Villam, & montis Senarii Cœnobium.

8. *Trifolium pratense*, *Lupulinum*, annuum, luteum, omnium minimum, foliis cordatis, siliculis compressis, monospermis. *Trifolium Lupulinum*, minimum *Mor. Hist. Oxon. P. 2. 142. num. 2. & Inst. R. H. 404. & Raii Synops. ed. 3. 331. Tab. XIV. fig. 4.* Specimen hujus plantæ a Clarissimo Sherardo, Londino transmissum accepimus.

O R D O VII

Trifolii floris in capitulum rotundum, vel subrotundum, densè digestis P,
& axi mediâ adhærentibus, ac continuo erectis: *Siliquis*
dispermis Q, tumidioribus.

TRIFOLIASTRUM, quod *Melilotus major*, odorata, violacea *Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 161. Inst. R. H. 407. Lotus hortensis*, odora *C. B. Pin. 331. Lotus sativa*, odorata, annua, flore caruleo *I. B. 2. 368. Trifolium odoratum*, alterum, sive *Lotus sativa* *Dod. Pempt. 571.* In agris Urbi proximis per Ripulensem planiciem, sed rarum.

2. *Trifolium pratense*, annuum, erectum, minimum, foliis longis, angustis, pulchrè venatis, ac tenuissimè serratis, floribus albis, in capitulum sphericum congestis, siliquis minimis, dispermis *Tab. 25. fig. 7. Melilotus pratensis*, annua, minima, (erecta,) foliis longis, & angustis, tenuissimè serratis, floribus albis, in capitulum sphericum congestis *Micheli H. Pis. In pratis, & pascuis, necnon in ericetis, mense Majo, ut in Monte Scalario, & prope Casiniani Ecclesiam, tum etiam circa Pratolini Villam Regiam.*

Huic generi ob florum dispositionem accenseri deberet *Melilotus capsulis reniformibus in capitulum congestis* *Inst. R. H. 407.* Sed obitare videtur silicularum structura, quam ad Medicaginem potius spectare credimus.

Trifolium quasi planta ad Trifolium accedens.

Un-

Undecimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore polypetalo, anomalo, cujus calyx abit in fructum.

P S E U D O - O R C H I S .

Tab. 26. **P**SEUDO-ORCHIS est plantæ genus, ab Orchide diversum, ob bulbulorum in radice copiam, & longitudinem A, ut videre est in Asparago, & Asphodelo: a Limodoro totius plantæ facie, & labello floris B tripartito: ab Helleborine flore calcari C donato.

Pseudo-Orchidis speciem unicam novimus.

1. Pseudo-Orchis Alpina, flore herbaceo Tab. 26. *Limodorum montanum*, flore ex albo dilute virescente Com. Ac. R. Sc. Anno MDCCV. pag. 517. Tab. 8. Per Pistorienses Alpes reperitur, in loco vulgò Mandormini.

Pseudo-Orchis quasi falsa Orchis, seu testicularis planta ad Orchidem accedens.

O R C H I A S T R U M .

ORCHIASTRUM est plantæ genus, ab Orchide diversum, radice ex pluribus bulbulis Napi, aut Rapunculi radicis æmulis constante D: flore calcari destituto.

Orchiastri species sunt.

1. Orchiastrum æstivum, palustre, spirale, album, odoratum Tab. 26. In humectis agri Florentini inter juncos provenit, scilicet per Montem Ferratum, & in collibus Imprunetæ mense Augusto.

2. Orchiastrum autumnale, pratense, spirale, album, odoratum. *Orchis spiralis*, alba, odorata, minor C. B. Pin. 84. *Orchis spiralis*, alba, odorata I. B. 2. 769. Inst. R. H. 433. *Testiculus odoratus*, sive *Orchis spiralis*, minor Lob. Icon. 186. In pratis, & pascuis Autumnali tempore viget ubique.

Orchiastrum quasi planta ad Orchidem accedens.

M O N O R C H I S .

MONORCHIS est plantæ genus, ab Orchide diversum, flore calcari destituto E: & radice ac unico tantum prædita bulbo F. Flores a planta separati, ut melius innotescant, microscopii beneficio creverunt.

Monorchidis speciem unicam novimus.

1. Monorchis montana, minima, flore obsoleto, vix conspicuo Tab. 26. *An Monorchis foliis angustioribus, floribus luteis, ceram olentibus* Mentz. Pug. Tab. 5? Mense Julio in Tirolensibus Alpibus, variis in locis.

Monorchidis nomine hanc plantam insignivimus, quod unico tantum constet bulbo, seu testiculo, µὲνς enim apud Græcos est solus, ὄρχις vero testiculum denotat.

Duodecimæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

*Plantæ flore flosculoso, seminibus non papposis, & thalamis
florum foliosis.*

S A N T O L I N O I D E S.

SANTOLINOIDES est plantæ genus, a Santolina diversum, substantia herbacea, & foliis in tenuissimas lacinias divisis, ut in Anthemide, & Chamæmelo. Tab. 27.

Santolinoidis species sunt.

1. Santolinoides Alpina, saxatilis, foliis glaucis, & veluti argenteis, floribus luteis Tab. 27. *An Pyrethrum alterum, minus, cespitosâ radice, Anthemidis flore, Italicum Barr. Icon. 522.* In valle Cupa Moronis montis apud Samnites inter diruta Saxa, mense Junio florentem vidimus.

2. Santolinoides Orientalis, foliis pennatis. *Chamamelum Orientale, foliis pennatis Tournef. Coroll. 37. & Boerha. H. L. Bat. p. 1. 110.* D. Sherardus Smyrnâ misit.

Santolinoides dicitur quasi planta ad Santolinam accedens.

Decimætertix Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore semiflosculoso, semine nudo.

L E O N T O D O N T O I D E S.

LEONTODONTOIDES est plantæ genus, a Dente Leonis, Caranance, Hedypnoide diversum, seminibus A nullis pappis, vel barbulis, aut villis coronatis, in calyce B cylindriciformi comprehensis, qui per maturitatem non dehiscit, ut in Dente Leonis, sed potius nonnihil clauditur, veluti in prædicto Hedypnoide: ab Hyosiride verò, caule simplici, & nudo distat. Tab. 28.

Leontodontoidis speciem unicam novimus.

1. Leontodontoides Alpinus, glaber, Erysimi folio, radice crassâ fœtidâ Tab. 28. *Dens Leonis tenuissimo folio C. B. Pin. 126. Prodr. 62. Hieracium fetidum III. Col. part. 2. 32.* In Mutinensi ditone paulo supra Castrum novum secus viam, quæ ad Oppidulum Saxi, & Elli ducit, necnon in Petræ Apuanæ Alpibus occurrit.

Leontodontoides dicitur quasi planta ad Leonis Dentem accedens.

Decimæquartæ Classi addenda, quæ sequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore radiato, semine pappis instructo.

B E L L I D A S T R U M.

Tab. 29. **B**ELLIDASTRUM est plantæ genus, à Bellide dumtaxat diversum feminibus pappis A instructis, & thalamo floris non pyramidato B.

Bellidastri species sunt.

1. Bellidastrium Alpinum, glabrum, foliis longioribus acutis, altè dentatis, flore albo. In Falteronæ Etruriæ Jugo, & per Petræ Apuanæ Alpes, necnon per sylvas Gargani Apuliæ Montis.

2. Bellidastrium Alpinum, foliis brevioribus, hirsutis, caule palmari, flore albo. *Bellis sylvestris, media, caule carent C. B. Pin. 261. Inst. R. H. 490. Bellis sylvatica I. B. 3. 114. Bellis media Clus. Hist. XLIIII. & Cam. Epir. 654.* In Tirolensi Comitatu, variis in locis observavimus.

Bellidastrium dicitur quasi planta ad Bellidem accedens.

D I S T R I B U T I O II.

*Plantæ flore radiato, semine pappis destituto,
& capitulo folioso munitæ.*

A N T H E M I S.

D. Tournefortius in decimæquartâ Classe Sect. 3. constituit herbas flore radiato, semine pappis, & capitulis foliis carente, inter quas perperam connumerat *Chamamelum*, *Bupthalmum*, & *Asteriscum*, quia capitulis foliosis munitæ sunt, exceptis quibusdam Chamamelorum speciebus; optimè ab oculatissimo autore ibidem collocatis, cum ejusdem notis ad unguem respondent. Nos igitur ab eodem genere reliquas ejus species segregamus, & in præsentì genere constituimus.

Tab. 30. **A**NTHEMIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò D, & semiflosculis E componitur, embryonibus F G insidentibus, & calyce H squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, thalamo K affixa, & foliolis imbricatis L inter se distincta. His notis addenda sunt folia in tenuissimas lacinias divisa.

Anthemidis species sunt.

1. Anthemis Italica, arvensis, annua, major, vulgatissima, flore maximo, disco pungente. *Chamamelum annuum, flore maximo, capitulis spinosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 8. fig. 12. Chamamelum annuum, ramosum, Cotula fetida floribus amplioribus, capitulis spinosis Ejusdem 36. & Rai Hist. Tom. 3. 223. & Cat. Plant. Hort. Pis. Tab. 19. fig. 2. Cota vulgò, sive Cotula fetida Casalp. in Opere de plant. 492. & in Horto sicco pag. 69. num. 173. Cotula maggiore Compend. della Facoltà de' Sempl. 19. Per Etruriam copiosissima, & præsertim in agro Florentino, ubi omnibus sub Cota nomine nota est.*

2. Anthemis maritima, lanuginosa, annua, foliis crassis, Pyrethri sapore, semiflosculis albis, juxta discum luteis Tab. 30. fig. 1. *An Chamamelum annuum,*

ramosum, *Coronopi folia*, flore misto *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. pag. 36. num. 18. Tab. 18. fig. 15.* Forte *Chamamelum foetidum*, *marinum* *I. B. 3. 121.* Circa Portum Liburni, atque Petram Sanctam, aliaque littoralia Etruriæ loca, necnon a mari remota, videlicet Pisas inter, & Florentiam, secundum viam publicam, paulo ante Cecinæ fluvium.

3. *Anthemis arvensis*, annua, patula, modo odora, modo inodora, modo foetida, folio glauco, capitulis, & ramulorum extremitatibus crassioribus *Tab. 30. fig. 2.* Suprema ramulorum pars tumida, & fistulosa, ut in *Hedypnoide*. In agris circa Florentiam, & in urbanis hortis affatim provenit.

4. *Anthemis arvensis*, annua, erecta, *Chamæmeli officinarum* facie, Abrotani odore, sapore amaro, & acri, flore majore *Tab. 30. fig. 3.* In *Campestribus Pratolini Regiæ Villæ*.

5. *Anthemis arvensis*, annua, erecta *Chamæmeli officinarum* facie, Abrotani odore, sapore amaro, & acri, flore minore *Tab. 30. fig. 9.* *Chamamelum foetidum* *C. B. Pin. 135. Inst. R. H. 494.* In arvis cum *Chamæmelo* vulgari apud nos, sed raro crescit.

6. *Anthemis maritima*, annua, odorata, præcox, flore albo, caule purpurascente. *Chamamelum maritimum*, odoratum, præcox, flore albo, caule purpurascente *Micheli Cat. Hor. Pis. Tab. 21. fig. 3.* An *Chamamelum maius*, folio tenuissimo, caule rubente *H. R. Monsp?* In Romæ maritimis abundè crescit, speciatim circa Ostiam, & in pratis secus Tyberis ripas, necnon Insulam Tyberinam inter, & Centum Cellas multis in locis.

7. *Anthemis hortensis*, repens, odorata, flore luteo, semisflosculis concoloribus, vix conspicuis. An *Chamamelum luteum*, capitulo aphylo *C. B. Pin. 135?* In hortis nostris colitur.

8. *Anthemis maritima*, perennis, foliis crassis, punctatis. *Chamamelum maritimum*, *Dalecampii Lugd. 1394. Inst. R. H. 494. Matricaria maritima* *C. B. Pin. 134. Chamamelum maritimum* *I. B. 3. 122.* In Ilvensi, & Ostiensi littore.

9. *Anthemis maritima*, perennis, foliis crassis, punctatis, flore ampliore. In horto medico Sapientiæ Romanæ cum antedicta cultam observavimus.

10. *Anthemis montana*, perennis, incana, & sericea, caulibus non ramosis. *Chamamelum Alpinum*, *Abrotani folio* *Inst. R. H. 494. Absinthium montanum*, *Chamæmeli flore magno* *C. B. Pin. 140. Absinthium montanum*, *Abrotani femina flore* *Col. Phytob. 23.* Apud Hirpinos in Monte Beatissimæ Virginis, vulgò Monte Vergine, ubi Fabius Columna ipsum invenisse tradidit.

11. *Anthemis Alpina*, saxatilis, umbellata, perennis, calyce nigricante. *Matricaria Alpina*, *Chamæmeli foliis* *C. B. Pin. 134. Millefolium Alpinum* *I. B. 3. 139. Parthenium Alpinum* *Clus. Hist. 336. & Pann. 560.* In locis a Carolo Clusio enunciatis legimus, necnon in Tridentinis, & Vettarum Alpibus.

12. *Anthemis Alpina*, saxatilis, perennis, foliis crassis, virentibus. In summo Cymmerio Antro, vulgò la Grotta della Sibilla di Norcia.

13. *Anthemis Alpina*, perennis, incana, & villosa, flore albo, calyce nigricante. *Chamamelum montanum*, incanum, *Absinthioides*, *Italicum* *Barr. Icon. 457. Leucanthemum Plinii* *Ang. 181.* Supra Cimmerium Antrum, & apud Samnites, tum in magno Italiæ saxo, vulgò Monte Corno, ubi Anguillara indicat, tum in aliis similibus, & propinquis jugis, & præsertim in illo nuncupato il Mozzo di Camicia, & in illo la Foce della Pietra Camela.

24. *Anthemis Alpina*, saxatilis, odorata, minima, perennis, floribus exiguis, umbellatim, compactis. *Tanacetum Alpinum*, odoratum *C. B. Pin. 132. & Scheuch. Obs. Botan. Anno 1708. ed. Lond. pag. 70. Tab. XXI. fig. 3. Millefolio Alpino* affinis planta quibusdam Iva Moscata *I. B. 3. 140.* In summo Gottardi Monte.

Anthemis dicitur a voce Græca ἀνθος, idest flos, quasi florida, nam hac planta plurimos, & diuturnos flores plerumque profert.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore radiato, semine pappis, & capitulis foliosis carente.

CHAMÆMELUM.

CHAMÆMELUM est plantæ genus, ab Anthemide tantum diversum flosculis, aut seminibus nullis foliolis imbricatis intermixtis.

Chamæmeli speciem unicam novimus.

1. Chamæmelum (annuum,) vulgare, Leucanthemum Dioscoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum* I. B. 3. 116. *Chamæmelum vulgare* Dod. Pempt. 257. In arvis, & in hortis tempore Veris ubique apud nos.

Chamæmelum dicitur quasi parvum Malum ob odoris similitudinem, quam habet cum fructu Mali Apoli.

PARTHENIUM.

Tab. 29. PARTHENIUM est plantæ genus, a Matricaria diversum non modo odore, & sapore quasi destitutum, verum etiam radice perenni, semineque in superna parte C magis umbilicato.

Parthenii species sunt.

1. Parthenium majus, Tanacetii folio, flore ampliori. In hortis Italiae.
2. Parthenium quod Matricaria Tanacetii folio, flore majore, semine umbilicato Inst. R. H. 493. *Tanacetum inodorum, flore Bellidis majoris* H. Eyst. In horto Pisano tantum vidimus.
3. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, Alpineum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 786. In Montibus majoris Carthusiæ.
4. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, crispum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 782. Circa Trifultinam Carthusiam.
5. Parthenium quod Matricaria Tanacetii folio, flore minore, semine umbilicato Inst. R. H. 493. Juss. in Barr. 100. In Sylvis Montis Januarii.
6. Parthenium foliis tenuissimis, Achillæ cæsuris Tab. 29. *Cotula quadam in Sylvis, altior, & erectior sine odore* Cæsalp. 492. In ericetis, & sylvis apud nos.
7. Parthenium minus, foliis tenuissimis, Achillæ cæsuris. *Chamæmelum Sophia folio* Inst. R. H. 494. In hortis nostris.

Parthenium dicitur quasi Virginalis planta, nam apud Græcos παρθένος est Virgo.

BELLIS-LEUCANTHEMUM.

Tab. 29. BELLIS-LEUCANTHEMUM est plantæ genus, a Bellide diversum caulibus ramosis, ac foliosis D: a Bellidastro seminibus non papposis E: a Leucanthemo verò seminibus planis, & quasi marginatis F, & a thalamo floris pyramidato G.

Bellidis-Leucanthemi species sunt.

1. Bellis-Leucanthemum, annuum, Lusitanicum, rotundifolium Tab. 29. *Bellis minima, ramosa, annua* V. Lusitan. Lutetia Parisiorum a Clarissimo Domino de Jussieu specimen pulcherrimum accepimus.
2. Bellis-Leucanthemum, annuum, Italicum. *Bellis minima, pratensis, caule folioso* Bocc. Mus. Part. 2. 96. Tab. 35. *Bellis minor, alba, ramosa* Park. Theat. 350. Raii Hist. 158. 351. *Bellis minor* Cam. Epit. 655. *Bellis minor, caule folioso* Mentz. Pug. In ericetis Etruriæ admodum copiosum.

Bellis-Leucanthemum dicitur quasi planta ad Bellidem, & Leucanthemum accedens.

In-

*Inter decimamquartam, & decimamquintam Classem ob peculiarem
florum structuram alia Classis esset apponenda, in qua plantæ
Graminifoliæ Culmiferæ, grano tam majore, quam minore,
tam esculento, quam non esculento comprehenduntur.*

FLORES prædicti, qui nostram, & novam Classem constituunt, dipeta- Tab. 31.
li A B C sunt, petalis uno tantum versu D, alarum Papilionis instar dispo-
sitis, tribus plerumque A C, raro sex, ut in Oryza B staminibus muniti. Ex his
aliqui donantur petalis acutis A, obtusis alii, ac veluti detruncatis B C. In non-
nullis plantis iidem flores fecundi sunt E, in aliis steriles F, nempe pistillo de-
stituti, in certis verò speciebus tam steriles, quam fecundi in eadem plan-
ta inveniuntur; At in plantis omnibus hi disponuntur in Locustas simplices G,
vel in Locustas compositas H, sicque propter eorundem florum, ac locustarum
varietatem, plantas supra memoratas in sequentia genera distribuimus, quorum
nomina tantum nunc subjicimus. Cetera verò quæ pertinent ad hanc Classem
in altera parte Operis pertractabimus.

DISTIBUTIO I.

Plantæ locustis compositis, flore a semine non separato.

1 TRITICUM.	4 PSEUDO-TRITICUM.	8 BROMOS.
2 ZEA.	5 LOLIUM.	9 ARUNDO.
3 AGROSTARIUM.	6 GRAMEN.	10 AVENA.
	7 FESTUCA.	

DISTIBUTIO II.

Plantæ locustis simplicibus, flore a semine non disjuncto.

1 HORDEUM.	4 SPARTUM.	7 ISCHÆMUM.
2 PHOENIX.	5 ORYZA.	8 PANICUM.
3 PHALARIS.	6 POLYDACTYLON.	9 MILIUM.

DISTIBUTIO III.

*Plantæ locustis simplicibus, in eadem planta duarum specierum, di-
versæ nempe structuræ, & consistentiæ, quædam floriferæ
tantum, aliæ floriferæ, & seminiferæ.*

1 ÆGILOPS.	2 SORGUM.	3 SCHOENANTHUM.

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ locustis simplicibus, in eadem planta binarum specierum, diversæ nempe structuræ, & consistentiæ, nonnullæ sunt floriferæ, aliæ seminiferæ.

I ÆGILOPOIDES

DISTRIBUTIO V.

Plantæ locustis compositis, in eadem planta binarum specierum, diversæ scilicet structuræ, & consistentiæ donatis, nonnullæ tantum floriferæ, aliæ semen ferunt.

1 SESAMUM. 2 SESAMASTRUM. 3 LACRYMA JOB. 4 MAYZ.

Mirum sanè videtur tot insignium Botanicorum oculos in plantis prædictis ita obviis, florum petala fugisse, & stamina tantum pro vero flore considerata, licet Clarissimus Malpighius in suo præclaro opere Anat. plant. pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD. in Tritico Indico, seu Mayz duntaxat consideraverit.

Decimæquintæ classi addenda, quæ sequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ culmiferis, & graminifoliis affines, floribus apetalis, polystemonibus, seu pluribus staminibus constantibus, per locustas compositas adactis, & in unaquaque locustarum flos unus sterilis, alter vero secundus existit.

PANICASTRELLA.

Tab. 31. **P**ANICASTRELLA est plantæ genus, floribus A apetalis, tribus staminibus B constantibus, in locustam compositam biglumam C, uno flore sterili D, altero vero pistillo E donato. Pistillus autem ab initio deinde in semen F, ut plurimum subrotundum. His notis additur locustas esse plerumque ternas G in folliculis H laciniatis, echinatis, ac per basim etiam villis I circumdatis, reconditas. Itemque eosdem folliculos in spicam longam, teretem singulatim esse digestos.

Panicastrellæ species sunt.

1. Panicastrella Americana, major, annua, spicâ laxâ, purpurascente. *Gramen echinatum, maximum, spicâ rubrâ Sloane Cat. Jam. Raii Hist. Tom. 3. 602. Gramen Americanum, spicâ echinatâ, majoribus locustis Pluk. Alm. 177. & Phytogr. Tab. 92. 3. Schol. Bot. 258. Gramen locustis tumidioribus, echinatis Scheuchz. Hist. Gram. 77. Gramen aculeatum, Corassavicum Prodr. Parad. Bat. 338.*

2. Pani-

2. *Panicastrella Americana*, minor, annua, spicâ angustiori, densâ, albicante. *Gramen echinatum*, maximum, spicâ albâ. Sloan. Cat. Jam. Raii Hist. Tom. 3. 602. An *Gramen Tribuloides*, spicatum, maximum, *Virginianum* Pluk. Alm. 177? Utraque species nostris colitur in hortis, è seminibus ab Amicis exteris communicatis. *Panicastrella* dicitur quasi planta ad *Panicum* accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ flore apetalæ, polystemone, seu pluribus staminibus composito, & calyci polyphylo insidente: cujus pistillus abit in fructum unicapsularem.

J U N C U S.

JUNCUS est plantæ genus, flore A apetalæ, plurimis scilicet staminibus B Tab. 31. constante, e calyce C hexaphyllo surgentibus. Pistillus autem D abit deinde in fructum, nunc rotundum E, nunc subrotundum F, modo longiorem G, plerunque trigonum, in tres partes dehiscentem H, quarum singulæ introrsum per longitudinem ab intermedio I septæ, cui semina oblonga K adhærent.

O R D O I

Junci aphylli, viminosi, ad radicem squamis vaginiformibus circumamicti.

JUNCUS acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. & Theat. 176. Inst. R. H. 246. *Juncus foliaceus* L. B. 2. 521. *Juncus acutus* Dod. Pempt. 605. In humidis, & in ripis fluminum ubique.

2. *Juncus lævis*, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. Theat. 182. Scheuchz. Hist. Gram. 341. & Inst. R. H. 249. *Juncus paniculâ arundinaceâ* L. B. 2. 520. *Juncus lævis* Dod. Pempt. 605. In aquis stagnantibus, & ad fluviorum ripas.

3. *Juncus lævis*, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. Theat. 183. Inst. R. H. 246. *Juncus lævis*, vulgaris, paniculâ compactiore Raii Hist. 1304 & Synops. ed. 2. 273. & ed. 3. 442. *Juncus Math.* 1190. ed. Valgrif. in fol. 1578. *Juncus Mathioli* L. B. 2. 520. *Juncus lævis*, glomerato flore Lob. Icon. 84. In humidis, & aquosis circa Florentiam variis in locis, speciatim in planicie, quæ jacet ad radicem Montis Ferrati, propè Pratum Urbem.

4. *Juncus lævis*, paniculâ glomeratâ, minore, nigricante. In Prato Spada, supra Templum Beatissimæ Virginis de Saxo ditionis Florentinæ.

5. *Juncus parvus*, calamo supra paniculam compactam longius producto Raii Hist. 1305. & Synops. ed. 2. 273. num. 11. & ed. 3. 432. num. 6. Pluk. Alm. 200. *Juncus lævis*, paniculâ sparsâ, minor C. B. Pin. 12. Theat. 183. Scheuchz. Hist. Gram. 347. Tab. 7. fig. 11. Londino a D. Sherardo missus.

O R D O II

Junci viminosi, caulibus desuper nudis, ad radicem tantum foliis longis teretibus vestitis.

JUNCUS acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. & Theat. 173. Inst. R. H. 246. Park. Theat. 1193. Scheuchz. Hist. Gram. 338. *Juncus pungens*, seu *juncus acutus*, capitulis Sorghi L. B. 2. 520. In littoribus Italiæ maritimis copio-

piofissimus, necnon in locis a Mari longe diffitis, videlicet circa Florentiam, nempe in collibus Imprunetæ, & ad Montis Ferrati radicem.

2. Juncus acutus, maritimus, Anglicus Park. Theatr. 1193. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 232. Tab. 10. fig. 14. & Raii Synopf. ed. 3. 431. num. 2. Scheuchz Hist. Gram. 340. Circa Portum Liburni, & ad Mare Pisenum copiose crescit.

3. Juncus acutus, minor, umbellatus Micheli Hort. Pis. In collibus Imprunetæ Florentiâ non distantibus rarissimus occurrit, & an conveniat cum maritimo Anglico supradicto ulterius videndum.

O R D O III

Junci foliosi, quidam foliis teretibus, alii paululum compressis, quæ per siccitatem omnia nodosa efficiuntur.

JUNCUS aquaticus, erectus, major, foliis compressis, articulosis, cum internodiis semiuncialibus, capitulis florum spadiceis, umbellatim, & paniculatim dispositis, In Etruria, sed ubi præcipue, nunc non recordamur.

2. Juncus aquaticus, erectus, minor, foliis teretibus, articulatis, cum internodiis brevissimis, capitulis florum spadiceis, umbellatim, & paniculatim dispositis. *Juncus foliis articulosis, floribus umbellatim, & paniculatim dispositis Inst. R. H. 247.* Ex agro accepimus Parisiensi, & in Por di Lio Insula circa Venetias sponte nasci vidimus, necnon inter Bononiam, & Lojanum juxta Sevanæ fluvium, sicut etiam in Apennino, & signanter in monte nuncupato *il Sasso di Castro*.

3. Juncus foliis articulosis, erectus, radice repente, crassiore Micheli Hort. Pis. *An Juncus nemorosus, folio articulato Inst. R. H. 247?* Nascitur in lacustribus, cœnosisque locis circa Altum Passum in Etruria admodum frequens.

Radix hujus plantæ valida, simplex, palmaris, & sesquipalmaris, pennæ aserinæ crassitiem æquans, colore plerumque obsolete luteo, fibris crassis, rigidis, & lanuginosis firmata, ex qua cubitales, sesquicubitales, & majores etiam surgunt caules, teretes, & erecti, qui in fastigio paniculam edunt parvam, capitulis minoribus, minusque coloratis, quam in *Junco foliis articulosis, floribus umbellatis Inst. R. H.* compositam.

4. Juncus aquaticus, maritimus, erectus, radice repente, foliis articulosis, cultri instar compressis, & leviter striatis, paniculâ speciosâ, initio sui sparsâ, per maturitatem verò contractâ, capitulis florum exiguis. In littore Pisano ultra locum *le Cascine* nemus inter, & littus Maris.

Peculiaris est planta, & a nemine forsan adhuc demonstrata; folia profert cultri more inæqualiter valdè complanata, idest supernâ parte tenuissima, infernâ verò crassiore, ibique nonnihil striata. Figura *Junci aquatici, majoris, sparsâ paniculâ Park Theatr. 1269. & 1271.* pro Icone hujus plantæ antequam panicula contrahatur inservire potest.

5. Juncus aquaticus, erectus, radice repente, foliis articulosis, cultri instar compressis, & leviter striatis, paniculâ minori, & minus speciosâ, initio sui expansâ, per maturitatem verò contractâ, capitulis florum exiguis. In Palude Bientinæ per eam partem, quæ ad Altum Passum pertinet.

6. Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis Inst. R. H. 247. *Gramen junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Theatr. 76. Scheuchz. Hist. Gram. 331. Juncus foliaceus, capsulis triangularibus I. B. 2. 521.* In aquosis, & uliginosis ubique apud nos.

7. Juncus foliis articulosis, aquaticus, supinus, repens, humilior, & crassior, floribus umbellatis Micheli H. Pis. In aquosis circa Altum Passum, in Etruria vulgò *l'Alto Pascio*.

Capfu-

Capulae seminales hujus plantae non sunt ita nigricantes, nec laxius dispositae ut in *Juncus foliis articulosis*, floribus umbellatis *Inst. R. H.* sed densiores, & ad fulvum colorem tendentes, ac instar capituli *Graminis hirsuti*, capitulo globofo *C. B.* in oblongo axiculo alligatae.

9. *Juncus foliis articulosis*, aquaticus, supinus, repens, minor, & tenuior, floribus umbellatis. In palustribus circa Altum Passum.

10. *Juncus foliis articulosis*, repens, humilis, sarmentosus, longissimus, (capitulis florum crassioribus, rufescentibus) Micheli *H. Pis.* In ripis, & in alveo Arni fluminis propè Florentiam, ubi viticulis suis usque ad duas, vel tres ulnas extenditur.

11. *Juncus Alpinus*, foliis articulosis, capitulis florum umbellatis, crassioribus, & rufescentibus Micheli *H. Pis.* In Alpibus Camaldulensibus inter Oppidum Meggionam, & Eremum, secus viam publicam.

12. *Juncus foliis articulosis*, erectus, minor, floribus umbellatis, capsulis nigricantibus Micheli *H. Pis.* In collibus Imprunetae cum sequenti.

13. *Juncus foliis articulosis*, parvus, aquaticus, capsulis seminum oblongis, albicantibus Micheli *H. Pis.*

O R D O IV

Junci foliosi, foliis inferioribus triangularibus, superioribus teretibus, & articulatis, floribus umbellatis.

JUNCUS aquis innatans, foliis inferioribus non articulosis, longissimis, & capillaceis, superioribus brevibus, crassioribus, & articulosis, floribus umbellatis Micheli *Hort. Pis. Graminifolia lacustris, prolifera, seu plantulis quasi novis hinc inde cauliculis succrescentibus D. Loyd. Raii Synops. ed. 2. 283. & ed. 3. 434.* In Palude Bientinae prope Altum Passum.

O R D O V

Junci ut supra, sed foliis superioribus non nodosis, & superna parte vix canaliculatis.

JUNCUS parvus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum albicantibus. *Juncus minimus, terrestris, annuus, foliis teretibus, non articulosis, imis capillaceis, superioribus verò crassioribus, floribus umbellatis Micheli Hort. Pis.* In ericetis, & humidioribus agrorum foveis, circa Castrum Sanctae Mariae ad Montem, & in palustribus propè Altum Passum.

2. *Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus. Gramen junceum, capsulis triangularis, minimum Raii Hist. 1307. & Synops. ed. 2. 275. & ed. 3. 434. n. 11. Gramen Bufonium, glomeratis utriculis Barr. Icon. 94. Ex Anglia unice habemus.*

3. *Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articulosis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus, foliatis. Gramen junceum, minimum, paniculis foliaceis Mor. Hist. Oxon. 227. Tab. 9. fig. 2. Juncoides calycibus paleaceis, glomeratis, foliis varians Scheuchz. Hist. Gram. 330. Tab. 7. fig. 10. In agro Romano, & ex Anglia etiam habemus.*

O R D O VI

Junci foliosi, foliis omnibus carinatis, floribus umbellatis.

JUNCUS palustris, humilior, erectus, floribus pluribus simul junctis. Circa Altum Passum, & Castrum Divae Mariae ad Montem, necnon in maritimis Pisanis.

2. *Juncus*

2. *Juncus palustris*, humilior, supinus, floribus pluribus simul junctis Micheli Hort. Pis. In Alveo Arni fluminis.

3. *Juncus foliatus*, minimus I. B. 2. 523. & Inst. R. H. 247. In agro Florentino locis montosis, & humectis, tum etiam per ericeta obvius.

O R D O VII

Junci foliosi, foliis omnibus carinatis, paniculâ sparsâ, floribus solitariis, capsulis rotundis.

JUNCUS parvus, cum pericarpiis rotundis I. B. 2. 522. Inst. R. H. 297. & Raii Synopf. ed. 3. 433. n. 10. *Juncus repens*, ἀρκαρπῶς, minor, botryoides Barr. Icon 114. num. 1. An *Gramen juncoides junci* sparsâ, paniculâ Prak. Theat. 1190? Forte *Gramen junceum*, polystachyon C. B. Pin. 5. In aquosis per Etruriam copiosissimus, & speciatim in maritimis.

2. *Juncus palustris*, exiguus, erectus, annuus, capsulis seminum rotundis. An *Gramen junceum Milii* paniculâ Barr. Icon. 747. num. 2? In ericetis montosis agri Florentini copiosus, necnon in herbis circa paludem Bientinam prope Altum Passum.

O R D O VIII

Junci ut supra, sed capsulis seminum oblongis.

JUNCUS palustris, annuus, erectus, caule cubitali. An *Gramen Bufonium*, erectum, angustifolium, majus Barr. Icon. 264? *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis species altera, procerior Scheuchz. Hist. Gram. 328. In Pisano Agro.

2. *Juncus palustris* humilior, erectus Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Theat. 100. Scheuchz. Hist. Gram. 327. *Holosteum Mathioli junceum* I. B. 2. 510. *Holosteum Mathioli* Lob. Icon. 18. In humidis ubique.

3. *Juncus palustris*, humilior, repens Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. Theat. 99. Scheuchz. Hist. Gram. 329. *Gramen Bufonium*, supinus, mollis, sive umbellatum Barr. Icon. 93. Cum superiori, sed minus obvius.

O R D O IX

Junci foliosi, foliis carinatis, floribus nunc singularibus, nunc pluribus simul junctis in eadem planta.

JUNCUS acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. Prodr. 22. Theat. 185. Inst. R. H. 246. *Juncus trifidus* I. B. 2. 521. *Juncoides Alpinum*, trifidum Scheuchz. Hist. Gram. 325. In scopulis Alpibus per Italiam pluribus in locis è saxorum crepidinibus exit, ut in Petra Apuanæ Alpibus, necnon in quodam Pistoriensi jugo, nuncupato il Corno alle Scale.

O R D O X

Junci foliosi, foliis carinatis, monanthi, quibus in singulo stilo tantum unicus flos insidet.

JUNCUS Alpinus, monanthos, capsulâ nigricante. *Juncus Alpinus*, minimus, bifidus Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 27. An *Juncus Alpinus* μονανθὸς & μονόσπερος Ponted. Comp. Tabul. 112? No-

Noster polyspermus est, & in Alpibus nostratibus rarissimus occurrit, & an sit diversus ab antecedenti, vel potius altera ejusdem species nondum clarè nobis innotescit.

O R D O XI

Junci spicati, caulibus aphyllis, & ad radicem tantum foliis carinatis vestitis.

JUNCUS montanus, palustris Raii Hist. 1303. & Synops. ed. 2. 272. n. 6. & ed. 3. 432. Inst. R. H. 247. *Gramen junceum, foliis, & spicà junci* C. B. Pin. 5. Theat. 78. & Scheuchz. Hist. Gram. 322. *Gramen junceum, maritimum* Lob. Icon. 18. *Gramen junceum, semine acuminato* Fl. Prus. 115. Ic. 29 Londino, & Lutetia Parisiorum habemus, & in salis maritimis Apuliæ collegimus.

Nonnulli Joannem Bauhinum sectantes hunc cum *Junco parvo*, pericarpis rotundis Ejsdem Bauhini perperam confundunt.

Juncus (ut ajunt) a *jungendo*; utuntur enim ipsa ad fasciculos colligandos. Tournef. Inst. R. H. pag. 247.

JUNCOIDES.

JUNCOIDES est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce C D hexaphyllo surgente. Pistillus autem E F abit deinde in fructum subrotundum G, plerumque trigonum, trifariam dehiscens H, tribus seminibus fetum I, centro affixis K. His notis addenda sunt folia minime juncea, sed compressa, & prorsus graminea. Tab. 31.

O R D O I

Juncoidis floribus in paniculâ sparsâ solitariis, seu inter se distinctis.

JUNCOIDES nemorosum, villosum, latifolium, majus, flore minore. *Juncus nemorosus, latifolius, major* Inst. R. H. 246. *Gramen nemorosum, hirsutum, latifolium, majus* C. B. Pin. 7. Theat. 101. *Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula* I. B. 2. 492. *Gramen hirsutum, nemorosum* Lob. Icon. 16. Provenit in Etruria, dumtaxat quantum nobis hætenus observare licuit, in nemorosis Falteronæ jugis, & in Piscienfi agro per saltum Cœnobii Patrum Capucinatorum vulgariter dicti del Torricchio.

Non desunt, qui confundunt hoc cum *Gramine Luzula, maximum* I. B. alii vero unum idemque cum sequenti erdunt, sed qua ratione moti prorsus ignoramus. Icon hujus plantæ a Lobelio exhibita super alias a ceteris Auctoribus propositas magis aridet. Hoc insuper sequente majus est, sed flore duplo minore C, cum tribus calycis foliis internis albidis, ac obtusè mucronatis, & stilum proferente brevissimum embryonis E.

2 *Juncoides nemorosum, villosum, angustifolium, minus, flore majore. Gramen hirsutum, angustifolium, perenne, Lini utriculis* Barr. Icon. 748. *Gramen nemorosum Dalecampii* Lugd. 429. *Holosteum* Math. ed. Valgrif. in fol. 1018. & Lugd. 1188. An *Cambreto* Plinii, & *Herba Luzula* Ang. 179? In omnibus ferè sylvis apud nos, & a rusticis *Erba Lucciola* appellatum.

Juncoidis ut supra, sed floribus pluribus simul junctis, & plerumque ternis.

JUNCOIDES nemorosum, hirsutum, latifolium, maximum. *Gramen nemorosum, hirsutum, latifolium, maximum Raii Hist. 1292. & Synops. ed. 2. 263. n. 4. & ed. 3. 416. num. 4. Gramen Luzula, maximum I. B. 2. 493.* In montosis nemoribus per Etruriam crescit, videlicet circa Archicœnobiam Vallis-Umbrosæ, & Eremum Montis Senarii.

Huic mirè respondet *Gramen hirsutum, latifolium, minus C. B. Theat. 102.* verum hujus exiguïtas opponitur, si sit naturalis.

2. *Juncoides*, quod *Gramen hirsutum, angustifolium, majus C. B. Pin. 7. Theat. 105. Prodr. 16. Scheuchz. Hist. Gram. 318. An Gramini Luzula affine, flore albo I. B. 2. 491. A Domino Scheuchzero accepimus.*

3. *Juncoides montanum, nemorosum, flore niveo Scheuchz. Hist. Gram. 320. Juncus angustifolius, villosus, floribus albis, paniculatis Inff. R. H. 247. Gramen hirsutum, angustifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Theat. 106. Gramen Luzula affine, flore albo J. B. 2. 492. Herba Lucciola vulgò Casalp. 185.* In sylvis nostratibus non rarò obvium, & signanter circa Florentiam pluribus in locis.

4. *Juncoides*, quod *Gramen hirsutum, angustifolium, Alpinum, paniculis obscurè rufescentibus Scheuchz. Agrostograph. Prodr. 25. Tab. 6. & Hist. Gram. 312. Ab Auctore.*

Juncoidis floribus in capitulis rotundis, vel subrotundis dispositis.

JUNCOIDES montanum, nemorosum, villosum, latifolium, elatius, capitulis florum candidis, & splendentibus. In Apennino Bononiam inter, & Florentiam, ac precipuè in sylvis trans locum nuncupatum *Scarica l' Asino*.

2. *Juncoides latifolium, Alpinum, glabrum, paniculâ subluteâ, splendente Scheuchz. Hist. Gram. 314. Ab Auctore accepimus, & in summo Cimonii Mutinensis Montis cacumine legimus.*

3. *Juncoides villosum, capitulo Psyllii Scheuchz. Hist. Gram. 310. Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin. 7. Theat. 103. Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B. 2. 493.* In montosis pratis per Etruriam ubique.

4. *Juncoides hirsutum, capitulo glomerato Scheuchz. Hist. Gram. 312. Gramen hirsutum, capitulo globoso C. B. Pin. 7. Theat. 104. Gramen capitulo lucido, globoso Tabernamontani I. B. 2. 468.* Tiguro ab eodem prælaudato Domino missum.

5. *Juncoides*, quod *Gramen hirsutum, elatius, paniculâ junceâ, compactâ Raii Synops. ed. 2. 263. num. 2. & ed. 3. 416. num. 2. Gramen nemorosum, hirsutum, majus, angustifolium Park. Theat. 1185.* Ramulus ibidem à planta seorsim exhibitus advocatur. Plantam in Italia nunquam visam munere D. Sherardi possidemus.

6. *Juncoides Bohemicum, paniculâ minore, nigricante, scapo super eandem erecto, & longius producto. In summo Montis Gigantum Bohemiæ, & Silesiæ contermini.*

7. *Juncoides*, quod *Juncus Alpinus, latifolius, paniculâ racemosâ, nigricante,*

cante, pendulâ Micheli Hort. Pis. Apud Samnites in quadam jugi summitate, vulgo *la Foce della Pietra Camela*.

Juncoides dicitur quasi planta ad *Juncum* accedens.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ flore apetalo polystemone, seu ex pluribus staminibus composito, insidente super calycem polyphyllum: cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

C A L A M U S A R O M A T I C U S.

CALAMUS AROMATICUS est plantæ genus, flore A apetalo, sex scilicet Tab. 31.
staminibus B constante, calyci hexaphyllo C insidente, ex cujus meditullio surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E in tria loculamenta divisum F, feminibusque fœtum oblongis G. His notis addendi sunt flores in spicam conicam H Piperis longi similem densè, & pulchrè digesti.

Calami Aromatici speciem unicam novimus.

1. Calamus Aromaticus, vulgaris, multis Acorum J. B. 2. 734. Calamus Aromaticus Petit. 49. & Mont. Cat. Plant. Agri Bon. Prodr. 29. Acorus verus; sive Calamus officinarum Park. Theat. 140. Raii Synops. ed. 3. 437. Acorus (Acorum) sive Calamus officinarum C. B. Pin. 34. Theat. 626. Acorum verum Officinis falso Calamus Ger. Emac. 62. In Apulia sponte crescit, sed rarissimè occurrit, obvius vero in hortis Italiæ.

Calamus Aromaticus a foliorum Calami similitudine, vel ab aromatico odore, quem tota spirat planta. Acorum vero dicitur a voce græcâ ἄκρον idest sine satietate.

D I S T R I B U T I O IV.

Plantæ flore apetalo astemone, seu pluribus apicibus absque pediculis constante, & surgente è calyce polyphylo: cujus pistillus abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

J U N C A G O.

JUNCAGO est plantæ genus, flore A apetalo, pluribus scilicet apicibus B, seu Tab. 31.
capsulis, farinaceis latis, ac compressis dumtaxat constante, super calycem polyphyllum C insidente, ex eodem floris meditullio surgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, per basim dehiscentem, in prima, & secunda specie tribus F, in tertia verò quinque G vaginulis compositum, in quarum singulis H unicum continetur semen oblongum I.

O R D O I

Juncaginis fructu tricapsulari.

JUNCAGO palustris, (annua), & vulgaris Inst. R. H. 266. Gramen junceum, spicatum, sive Triglochin C. B. Pin. 6. Gramen Triglochin J. B. 2. 508. Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon. 17. Calamagrostis 4. Lugd. 1006. Inter

Oenipontem, & Salisburgum in humidis, & cœnosis, sicut etiam in variis Saxoniæ consimilibus locis Julio mense cum floribus.

2 *Juncago maritima*, perennis, bulbosa radice. *Juncago maritima* Juss. Obs. in Barr. 55. *Juncus bulbosus*, *maritimus*, *floridus*, *siliquosus* Barr. Icon. 271. *Hyacinthi parvi facie Gramen Triglochin* I. B. 2. 508. In pratis humidis littoralibus Italiæ, & in locis ubi per hyemem aquæ stagnant, signanterque circa salinas Ostienses, juxta Orbetellum, ac per Plumbini pascua mense Martio floret.

O R D O I I

Juncaginis fructu quinquecapsulari.

JUNCAGO palustris, & maritima, perennis, fructu brevior, quinquecapsulari. *Gramen junceum*, & *spicatum*, alterum C. B. Pin. 6. *Gramen spicatum*, cum *pericarpis parvis*, *rotundis* I. B. 2. 508. *Gramen marinum*, *spicatum* Lob. Icon. 16. Inter nostras collectiones Italiæ plantam hanc asservamus, sed ubi invenerimus memoria excidit, probabile est nasci, vel in littoribus Apuliæ, vel in Insulis circa Venetias, & ex liberalitate D. Sherardi etiam habemus.

Quidam veluti in Inst. R. H. primam cum secunda specie confundunt, alii secundam cum tertia, ut in Synops. Raii editionis 1724. pag. 435. revera tamen tres distinctæ, ac diversæ sunt species, ut earum descriptiones, ac Icones clarè demonstrant.

Juncago dicitur quasi planta ad Juncos accedens.

D I S T R I B U T I O V.

Plantæ floribus apetalis polystemonibus, seu pluribus staminibus compositis, insidentibus super calyces monophyllos, dispositos in locustam squamosam, disticham: quorum pistillus abit in semen nudum.

C Y P E R U S.

Tab. 31. **C**YPERUS est plantæ genus, flore A apetalò, tribus plerumque staminibus B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus Dabit in semen E ut plurimum triangulare. His notis addendum est caules esse concinnè triquetros, & calyces florum in locustas distichas F digestos. Locustæ vero prædictæ in nonnullis speciebus dispositæ sunt in capitula laxa G, in aliquibus vero densa H.

Cyperi species sunt.

1. *Cyperus omnium maximus*, *Papyrus dictus*, (locustis minimis) Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Papyrus Syriaca*, vel *Siciliana* C. B. Pin. 19. Theat. 333. *Papyrus Casalp.* 191. In hortis nostris è Siciliæ udis habemus; in Calabriæ palustribus sponte crescere vidimus; in Perusio per Trasimenum Lacum, ubi Strabo lib. 5. crescere asserit, nondum perquisivimus.

Hujusce plantæ panicula quibusdam locustis onusta extat apud Bocconium in secunda parte sui Musei Tab. VII. num. 6. Ejusdem vero paniculæ portiuncula in Historia Graminum D. Scheuchzeri demonstratur pag. 387. Tab. 8. n. 14. nomine *Cyperi enodis*, nudi, culmis è vaginis brevibus prodeuntibus, spicis tenuioribus: quam nos pariter exactius, & accuratius exhibemus in Tab. 19. una cum tubo, in quo ejus basis est affixa B, aliosque tubos CC, quibus adhærent pediculi spicarum locustarum. Circa Papyri Historiam plura addemus in Appendice.

2. *Cyperus longus*, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Provenit in aquis circa Pisas, & alibi.

3. *Cyperus odoratus*, radice longa, sive *Cyperus officinarum* C. B. Pin. 14. Inst. R. H. 527. & Scheuchz. Hist. Gram. 378. *Cyperus longus*, odoratus C. B. Theat. 216. *Cyperus panicula sparsa*, speciosa I. B. 2. 501. In humidis locis, & stagnantibus aquis ubique apud nos.

4. *Cyperus radice repente*, odorâ, locustis unciam longis, & lineam latis Tab. 31. fig. 1. Circa Florentiam rarus variis in locis.

5. *Cyperus odoratus*, radice longa, seu *Cyperus officinarum* panicula compactiore, circa Bononiam nascens D. Lælii Triumfetti Scheuchz. Hist. Gram. 380. In Bononiensi, & Florentino agro crescit, sed rarus.

6. *Cyperus rotundus*, odoratus, parvus. *Cyperus rotundus*, vulgaris C. B. Pin. 13. Theat. 210. *Cyperus alter*, exilis, palmi altitudine, numerosis radicibus Oleæ figura, valde odoratis Casalp. 189. *Cyperus parvus*, radice Olivari Antid. Floren. An *Cyperus rotundus*, pumilus, Hispanicus C. B. Pin. 14? In ripis, & alluvionibus Arni fluminis copiosissimus, cum in Pisano, tum in Florentino agro, ubi vocatur *Scialino*.

Ab hac specie non immerito distinguimus, & segregamus *Cyperum panicula crassiore*, minus sparsa I. B. 2. 501. & ad Scirpo-Cyperum revocamus, cujus Synonyma sunt. *Cyperus rotundus* Dod. Pent. 338. *Cyperus rotundus*, vel *Juncus angulosus*, & *triangularis* Celsi, & Plinii Lob. Icon. 75.

7. *Cyperus rotundus*, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. Th. 222. Inst. R. H. 527. Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. & Scheuchz. Hist. Gram. 382. *Dulchichinum* Dod. Pempt. 340. *Cyperus esculentus*, *Ethiopicus* Ambros. Hor. Stud. 79. & Phytol. 191. Quem ad Portum Liburni ex Africa mercatores afferunt, & illinc nostris in hortis nomine *Bacicii* colitur.

8. *Cyperus rotundus*, esculentus, angustifolius, minoribus, ac rotundioribus radicibus Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Trasi I. B. 2. 504. Et ab ipso supradicti Catalogi Auctore accepimus specimen hujus plantæ.

9. *Cyperus serotinus*, odoratus, radice longa, paniculis ex locustis latis ferrugineis compositis Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Tab. 1. num. 2. Scheuchz. Hist. Gram. 380. *Gramen Cyperoides*, aquaticum, panicula *Cyperus longi* ex crassioribus glumis compacta, & brevibus petiolis donata D. Lælii Triumfetti in Observat. Frat. 64. & Raii Hist. Tom. 3. 626. In alveo Arni fluvii, cum infra, tum supra Florentiam.

10. *Cyperus aquaticus*, radice repente, molli, tenuiore, odora, panicula sparsa, locustis, brevioribus, habitioribus, fuscis, dense congestis. In Insulis circa Venetias D. Zannichellius invenit.

11. *Cyperus aquaticus*, minor, radice repente, tenuiore, molli, odora, panicula minus sparsa, locustis brevibus, obesis, dense collectis. Secus Arni ripas.

12. *Cyperus aquaticus*, Italicus, procerior, locustis tenuissimis, in racemum dense congestis, (semine cinereo, longo, perangusto) Micheli Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Cyperus paniculis glomeratim congestis*, seminibus aristatis Ejusd. Ibid. Tab. 1. num. 1. In paludibus, & fossis Vallium Bononiensium, præsertim in loco, qui dicitur *Mal' Albergo*.

13. *Cyperus aquaticus*, annuus, parvus, caule palmari, locustis tenuissimis, ex rubro ferrugineis, in capitula rotunda dense dispositis, semine cinereo, longo perangusto. *Cyperus parvus*, panicula è rubro fusca, conglomerata Scheuchz. Hist. Gram. 383. *Gramen Cyperoides*, spica globosa, divisa Lælii Triumfetti Hort. Sicc. In Bononiensi agro, ubi per hyemem aquæ stagnant.

An sit idem, vel dissimilis a præcedenti nondum clare nobis innotescit.

14. *Cyperus annuus*, caule cubitali, locustis minimis, nigricantibus, in paniculas glomeratas dense dispositis Tab. 31. fig. 1. Circa Ficetulum vulgo *Fucchio*.

15. *Cyperus minimus*, (annuus,) panicula sparsa, nigricante Inst. R. H. 527. & Scheuchz. Hist. Gram. 384. *Gramen Cyperoides minus*, panicula sparsa, nigricante, C. B. Pin. 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, panicula compressa, nigricante* I. B. 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante panicula* Adv. Part. 2. 463. In salictis ubique apud nos cum sequenti.

16. *Cyperus minimus*, (annuus,) panicula sparsa, subflavescente Inst. R. H. 527. Scheuchz. Hist. Gram. 385. *Gramen Cyperoides, panicula sparsa, subflavescente* C. B. Pin. 6. *Gramen pulchrum, parvum, panicula lata compressa* I. B. 2. 470. *Calamagrostis altera* Trag. 679.

Cyperus a voce Græca κύπερος ob radicis effigiem, ut ait C. B. κύπερος *Vasis* genus est.

MELANOSCHÆNUS.

Tab. 31. **M**ELANOSCHÆNUS est plantæ genus, a Cypero diversum caule rotundo A, calycibus florum collectis in locustas obesas B, & minus speciosas, quam in Cypero.

Melanoschæni species sunt.

1. *Melanoschænus maritimus*, humilis, Cyperi effigie. *Scirpus maritimus, capite glomerato* Inst. R. H. 528. & Scheuchz. Hist. Gram. 367. *Gramen Cyperoides, maritimum* C. B. Pin. 6. Theat. 91. *Gramen marinum, Cyperoides* I. B. 2. 498. *Juncus maritimus* Lob. Icon. 87. In Tyrreni maris littoribus admodum frequens speciatim iuxta Viam Regiam, vulgo *Viareggio*.

2. *Melanoschænus palustris*, angustifolius, Junci facie, *Lithospermi semine. Juncus Lithospermi semine* Mor. Hort. Bles. Bot. Monsp. & Raii Hist. 1305. *Juncus lavis, minor, panicula glomerata, nigricante* Cat. Plant. Angl. 174. & Synops. ed. 1. 201. num. 10. & ed. 2. 273. num. 10. & ed. 3. 430. num. 10. *Gramen spicatum, Junci facie, Lithospermi semine* Inst. R. H. 518. *Gramen spar-teum, nigro capitulo* Merr. Pin. *Juncus affinis, capitulo glomerato, nigricante* Scheuchz. Hist. Gram. 349. In humectis Italiæ littoribus, sicut etiam in montosis locis a Mari longe distantibus, videlicet circa Florentiam per Imprunetæ colles, & ad Montis Ferrati radices ultra Urbem Pratum.

Melanoschænus dicitur a vocibus græcis μέλας, niger, & σχῆνος *Juncus*, quasi diceretur niger *Juncus*.

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ floribus apetalis polystemonibus, seu pluribus staminibus compositis, insidentibus calycibus monophyllis, dispositis in capitulum squamosum teres: quorum pistillus abit in semen villis plerumque circumdatum.

SCIRPO-CYPERUS.

Tab. 31. **S**CIRPO-CYPERUS est plantæ genus, a Scirpo diversum caule Cyperi, a Cypero vero capitulis Scirpi A. B. cujus plerumque more semina profert, vel ad basim C, vel ad extremum D aristiformibus villis obvallata.

O R D O I

Scirpo-Cyperi ad radicem bino, vel terno folio tantum donati: paniculâ sparsâ, infra culmi extremitatem erumpente sine ullo subjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, altissimus, caule rigido, pallidè virente, paniculâ ampliore, sparsâ, capitulis oblongis, inter se distantibus, ferrugineis Tab. 31. *Cyperus maritimus*, paniculâ sparsâ, mucrone pungente Micheli Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 13. In fossis paludosis, & stagnis maritimis Pisas inter, & Liburnum, necnon in Insulis circa Venetias copiosissimus.

Hic sequente procerior, & rigidior est, totus pallidè virens, caulis latera non cava, angulifque minus quam in sequenti acutis, paniculam gerit ramosam, & valde effusam, ad rufum ferrugineum tendentem, capitulis pyramdatis, quinque lineas longis, ac etiam modicum inter se distantibus onustam; quemadmodum in Tabula exhibemus A. Sequens vero caulem fert in nostra Regione duas ulnas longum, atro-virentem, mollissimum, lateribus cavis, atque angulis tantum cultri acies acutis, paniculâ non ramosâ, ac minus effusâ, cujus pediculi sustinent plura coacervata capitula, subrotunda, ac subfusca B, ut in Plukenetiana figura videre est. Folia & scapus supra paniculam utriusque plantæ carinam ferunt albam.

2. *Scirpo-Cyperus palustris*, caule molli, atro-virente, paniculâ sparsâ, minore, capitulis subrotundis, pluribus simul junctis, subfuscis. *Juncus acutus*, maritimus, caule triquetro, maximo, molli, procerior, nostrâs Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 2. & Raii Hist. Tom. 3. 629. & Synops. ed. 3. 428. num. 4. Propè Florentiam, tum in fossis circa Latifundium Collis ad Cajanum, tum in rivulo dicto *Lenfana* provenit, & Londino etiam habemus.

O R D O II

Scirpo-Cyperi ad radicem ternis foliis tantum donati, paniculâ non sparsâ infra culmi verticem egrediente sine ullo subjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, humilis, caule pallidè virens, paniculâ glomeratâ. *Juncus acutus*, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. Prodr. 22. Theat. 175. Park. Theat. 1194. Mor. Hist. Oxon. 111. 232. Sect. VIII. Tab. 10. fig. 20. *Cyperus maritimus*, capitulis glomeratis Inst. R. H. 527. *Juncus acutus*, marinus, caule triquetro, rigido, mucrone pungente Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 1. & Raii Hist. Tom. 3. 629. & Synops. ed. 3. 429. num. 5. In stagnis maritimis agri Pisani, ut in loco *le Cascine*, præsertim inter nemus, & littus Maris.

In Historia Graminum D. Joannis Scheuchzeri pag. 402. sub prædictis synonymis alia, & longè diversa demonstratur planta.

O R D O III

Scirpo-Cyperî caulibus ad radicem duobus tubis membranaceis vaginiformibus tantum vestitis: paniculâ ut supra.

SCIRPO-CYPERUS palustris, caule molli, paniculâ nitidâ, glomeratâ, semine nigro. *Cyperus paniculâ glomeratâ*, è spicis imbricatis compositâ Scheuchz. Hist. Gram. 404. Tab. IX. n. 14. In palustribus circa Bientinam, & Altrum Passum, necnon per agrum Florentinum in fossis juxta locum ubi *Oryza* feritur.

Panicula ad maturitatem vergente scapus supereminens in acutum angulum deorsum rectitur, & interdum etiam decidit, tunc planta facillè poterit esse eadem cum *Juncus acuto*, maritimo, caule triquetro, molli, spicâ glomeratâ, in stylo sessili Pluk. Phytograph. Tab. 40. fig. 3. Raii Hist. 3. 629.

O R D O IV

Scirpo-Cyperus foliosus, paniculâ sparsâ foliis decoratâ: capitulis è squamis bifidis conflatis: seminibus per basim villis aristiformibus obsessis.

SCIRPO-CYPERUS palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ sparsâ, capitulis majoribus. Juxta Signiam in pratis paludosis Dominorum de Stufa.

2. *Scirpo-Cyperus palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ sparsâ, capitulis minoribus. Cyperus rotundus* Dod. *Pempt.* 338. *Cyperus rotundus, vel juncus angulosus, & triangularis* Celsi, & Plinii Lob. *Icon.* 75. *Cyperus paniculâ crassiore, minus sparsâ* I. B. 2. 501. *Pseudo-Cyperus Casalp.* 191. *Cyperus* Ejusdem in *Hort. Sicc.* pag. 111. n. 285. Provenit apud nos in ripis fluviorum, & aquosis locis ubique.

Figura Dodonei, & Lobelii perelegans est, Bauhiniana vero pessima, & forte potius ad sequentem, vel ad subsequentem plantam spectat. Differt plane à *Cyero rotundo*, vulgari C. B. *Pin.* 13. *Theat.* 210. ut paulo supra retulimus. In omnibus verò convenit cum Iconibus, & descriptionibus *Cyperus vulgarioris*, paniculâ sparsâ *Inst. R. H.* idcirco ab eodem non distinguimus.

O R D O V

Scirpo-Cyperus ut supra, sed paniculâ non sparsâ.

SCIRPO-CYPERUS palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis crassioribus, semine majore. In Por di Lio Insula circa Venetias.

2. *Scirpo-Cyperus palustris, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis crassioribus, & brevioribus. Cyperus paniculâ compactâ, è spicis teneribus, crassioribus compositâ* Scheuchz. *Hist. Gram.* 400. *Cyperus rotundus, inodorus Germanicus* C. B. *Pin.* 14. *Prodr.* 24. & *Th.* 215. Pisas inter, & Liburnum ad stagni Pontes.

3. *Scirpo-Cyperus aquaticus, radice repente, nodosâ, inodorâ, paniculâ non sparsâ, capitulis longis, angustioribus, semine minore. Cyperus rotundus, littoreus, inodorus* Lob. *Icon.* 77. I. B. 2. 503. *Raii Synops.* ed. 2. 426. num. 3. Crescit non solum ubi antecedens, sed etiam non longè Venetias juxta Lacunarum initium in loco dicto Brondolo.

Qui descriptioni Rajanæ *Synops.* maximè convenit; minimè verò ejusdem plantæ Iconibus a prædictis Auctoribus exhibitis, ac si de alia planta intelligerent.

O R D O VI

Scirpo-Cyperus foliosus, paniculâ sparsâ, foliis circumdatâ: capitulorum squamis non bifidis: seminibus per basim villis aristiformibus coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, latifolius, annuus. *Cyperus Gramineus* I. B. 3. 504. *Inst. R. H.* 527. *Scheuchz. Hist. Gram.* 393. *Gramen Cyperoides, Miliaceum* C. B. *Pin.* 6. *Theat.* 90. *Cyperus Graminea, sive Miliacea* Lob. *Icon.* 79. *Gramen Arundinaceum, foliis acutissimis, paniculâ multiplici, Cyperi facie* Flor. *Prus.* 119. In Bohemiæ udis, & per paludem Bientinæ in Etruria copiosus, necnon per pratulum vulgariter dictum de' Carboni juxta Castrum Fluminis Albi in ditione Mutinensi.

O R D O VII

Scirpo-Cyperi ut supra, sed seminibus in superna parte villis aristiformibus deorsum reflexis coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, foliis angustis, glaucis, & lanuginosis, capitulis pulchellis, aristatis. In herbidis, & pratis, ac etiam humidis ericetis circa Altum Passum.

O R D O VIII

Scirpo-Cyperi ut supra, sed seminibus nudis, seu nullis filamentis circumdatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, capitulis ferrugineis, semine striato, pulchro. *Cyperus supinus*, minor, sparsâ paniculâ, ex rarioribus locustis confertâ Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 13. *Cyperus minimus*, *supinus*, capitulis teretibus, umbellatim, & paniculatim dispositis Micheli Ejusdem ibidem. In humidis inter juncos apud nos provenit, & ad fluviorum ripas non raro oritur.

O R D O IX

Scirpo-Cyperi non paniculati, capitulis in glomeratam compagem foliis decoratam densissime digestis, seminibus nudis.

SCIRPO-CYPERUS annuus, omnium minimus, capitulis in globum congestis. *Cyperus Italicus*, omnium minimus, locustis in capitulum subrotundum collectis Micheli Hort. Pis. Tab. 20. fig. 5. In Ficetli palude juxta pontem Alle Calle.

Plantam ordinis VI. denominavimus annuam, nam semel, & iterum in Hortum nostrum translata a Bientinæ Palude, quæ maturato semine periit; an hoc casu obvenerit, non liquet, etenim ex icone Floræ Prusicæ dubitamus radicem ejus esse repentem, ac perennem.

Scirpo-Cyperus dicitur quasi planta inter Scirpum, & Cyperum.

S C I R P U S.

SCIRPUS est plantæ genus, cujus notæ sunt eadem, quæ in Scirpo-Cype- Tab. 31. ro, a quo differt dumtaxat in caulicorum rotunditate A.

O R D O I

Scirpi paniculati, paniculâ sparsâ, infra culmi extremitatem egrediente, seminibus villis aristiformibus per basim obvallatis.

SCIRPUS palustris, altissimus Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 354. *Juncus maximus*, sive *Scirpus major* C. B. Pin. 12. *Juncus maximus*, seu *Scirpus* C. B. Theatr. 178. *Juncus maximus*, *Holoschænos* I. B. 2. 522. *Juncus palustris*, major Tabern. Icon. 249. *Juncus aquaticus*, *maximus* Lob. Icon. 85. In omnibus ferè locis palustribus copiosissimus apud nos, ubi nonnulli peculiari nomine *Biodo* eum appellant.

Hoc nomen juxta Salvinianam sententiam a voce Greca *φλέως* ortum creditur, nam *φλέω* facit *Biō* (ut in voce Bladum Etrusce *Biada* prima syllaba *Bia*) & *δε* Græcum facit nostram vernaculam terminationem *Do*, unde conficitur planissime *Biodo*.

2. *Scirpus palustris*, medius Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 15. *Scirpus palustris*, humilior Scheuchz. Hist. Gram. 356. *Juncus*, sive *Scirpus medius* C. B. Pin. 12. Theat. 181. *Juncus sylvaticus* Tabern. Icon. 250. In ripis Arni fluvii, aliisque confluentibus, & pigrioribus aquis, necnon in fossis lutulentis abunde crescit.

O R D O I I

Scirpi non paniculati, capitulis absque pediculis, infra culmi extremitatem exeuntibus, seminibus nudis.

SCIRPUS setaceus, capitulo singulari, semine non striato. In ima parte sylvæ aucupariæ DD. Sacchettiutorum non longe Florentia, nuncupatæ il *Pollajo*.

2. *Scirpus setaceus*, capitulo turbinato, singulari. In humidis circa Portum Liburni.

3. *Scirpus setaceus*, per maturitatem albicans, capitulis plerumque ternis, semine non striato. In Piscienſi ditione, multis in locis obviis invenitur.

4. *Scirpus setaceus*, binis plerumque capitulis, nigricantibus, semine non striato. Ubi superius diximus, & in Agro Florentino crescit.

5. *Scirpus setaceus*, omnium minimus, binis plerumque capitulis, nigricantibus, scapo supra eadem capitula longius producto, semine striato. *Scirpus omnium minimus*, capitulo breviori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 358. *Juncus omnium minimus*, capitulis *Equiseti* Raii Hist. 1306. *Juncellus inutilis*, sive *Chamaeschœnus* C. B. Prodr. 22. & Pin. 12. & Theatr. 183. Ex Anglia, & a D. Joan. Scheuchzero etiam accepimus.

O R D O I I I

Scirpi caulibus in capitulum singulare compactum terminatis, seminibus pileatis, villis aristiformibus circumdatis.

SCIRPUS palustris, clavatus, caule rotundo, mollissimo, nitido, atro-virente.

Scirpus Equiseti capitulo majori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 360. *Juncus capitulis Equiseti*, major, scirpis altioribus C. B. Pin. 12. *Juncus Equiseti capitulis*, scirpis triplo altioribus Ejusd. Theat. 187. *Juncus capitulis longis*, seu clavatus I. B. 2. 523. *Juncus clavatus*, major, & altior Petiv. Concor. Gram. numer. 208. Raii Synopf. ed. 3. 429. Circa Florentiam in aquosis, & Londino a D. Petiverio habuimus.

2. *Scirpus palustris*, clavatus, caule nonnihil compresso, mollissimo, lævi, atro-virente. Ibidem provenit.

3. *Scirpus palustris*, clavatus, culmo compresso, rigidiusculo, cinereo, ac leviter striato. Cum superioribus in iisdem locis oritur, sed non ita obviis.

4. *Scirpus palustris*, minor, culmo tereti, tenuiori. *Scirpus Equiseti* capitulo majori alter Scheuchz. Hist. Gram. 361. *Juncus Equiseti capitulis minor*, scirpis triplo angustioribus C. B. Pin. 12. *Juncus Equiseti capitulis*, scirpis triplo angustioribus Ejusd. Theatr. 187. In udis, & ad nos a D. Scheuchzero missus.

Figura *Juncelli Cyperoidis*, capitulo simplici Flor. Prus. 131. hanc *Scirpi* speciem adamussim repræsentat.

5. *Scirpus palustris*, clavatus, scapis pedalis, tenuioribus, teretibus, capitulorum squamis amplioribus, & retusis, quarum infra plerumque bifida. *Juncus Equiseti capitulis*, alter Park. *Theatr.* 1196. In Pisanis, atque Piscienfibus, & Alti Passus udis, admodum frequens est, & ex Anglia a D. Petiverio etiam communicatus.

Prima species *Scirpi* hujus Ordinis in Petiveriana Graminum Concordia, & in Rajana Synopsi, tamquam a nemine descripta exhibetur. Quinta vero species nominis *Junci capitulis Equiseti majoris* C. B. ibidem proponitur, quod confirmant exemplaria utrarumque plantarum, quæ nobis misit claræ memoriæ vir Dominus Jacobus Petiverius amicus optimus, & in communicando Anglicas, & Orientales Plantas liberalissimus.

In hac tantum specie semina vidimus inter capitulorum squamas germinare, & novam sobolem procreare, quemadmodum in cepaceis, & spicosis interdum occurrere solet. Insuper si calliculi reflectantur, ita ut capitula terram tangerent, nova germina, seu novæ soboles radices agunt.

O R D O IV

Scirpi ut supra, sed capitulis laxis, & seminibus non pileatis.

SCIRPUS montanus, capitulo brevior Inst. R. H. 528. & Scheuchz. Hist. Gram. 363. Tab. 7. fig. 18. Raii Synops. ed. 3. 429. num. 9. *Juncus montanus*, cum parvis capitulis luteis I. B. 523. *Juncus parvus*, palustris, cum parvis capitulis *Equiseti* Raii Synops. ed. 2. 15. Pluk. Alm. 200. Tab. 40. fig. 6. In Italia nondum vidimus, sed ex Anglia, & Tiguro tantum habuimus.

O R D O V

Scirpi caulibus in capitulum singulare terminatis, seminibus nudis, pileatis.

SCIRPUS omnium minimus, capitulo longiori Inst. R. H. 528. *Scirpus minimus*, capitulis *Equiseti* Cat. Plant. Giff. 165. Raii Synops. ed. 3. 419. *Juncellus minimus*, capitulis *Equiseti* Bocc. Rav. Plant. 42. & Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 234. sect. 8. Tab. 10. fig. 37. An *Scirpus minimus*, spicâ brevior, squamosâ, spadicâ Scheuchz. Hist. Gram. 364? In Palustribus Etruriæ copiosus, videlicet circa Altum Passum, & apud Ficetulum.

O R D O VI

Scirpi ut supra, sed seminibus non pileatis.

SCIRPUS *Equiseti* capitulo minori Inst. R. H. 528. Scheuchz. Hist. Gram. 365. Tab. 7. fig. 20. Raii Synops. ed. 3. 431. num. 12. *Juncellus capitulis Equiseti fluitans* C. B. *Theat.* 187. & Prodr. 23. *Juncellus capitulis Equiseti minor*, & fluitans *Ejusd.* Pin. 12. *Gramen junceum*, clavatum, minimum, seu *Holosteum*, palustre, repens, foliis, capitulis, & seminibus *Psyllii* Raii Synops. ed. 2. 267. num. 7. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 230. sect. 8. Tab. 10. fig. 31. Pluk. Alm. 180. Tab. 35. fig. 1. In palude Bientinæ oritur, & ex amicorum exterorum munificentia habuimus.

Scirpus dicitur a verbo *scirpo*, hoc est ligo, cum aptus sit ad varias res simul ligandas ex Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.

SCIRPOIDES.

Tab. 31. **SCIRPOIDES** est plantæ genus a D. Scheuchzero in sua Graminum Historia pag. 371. jam institutum, quod a Scirpo distinguitur, cum proferat semina A nuda, seu nullis villis decorata, & capitulis B in glomeratam compagem C densissimè congestis, ut in Platano, & Sparganio videre est.

O R D O I

Scirpoidis paniculati: capitulis omnibus in pediculis insidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, paniculâ sparsâ, capitulis omnibus in pediculis insidentibus. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis* C. B. Pin. 11. Theatr. 174. *Pluk, Alm. Tab. 40. fig. 4. Juncus acutus, maritimus, alter Park. Theatr. 1194.* In Monte Ferrato, & alibi apud nos, sed rarum; Londino autem habuimus.

O R D O II

Scirpoidis paniculati: capitulis non omnibus in pediculis insidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, altissimum, scapo super paniculam brevissimo, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus. *An Scirpoides maritimum, capitulis sparsis, glomeratis, in Gallo-Provincia collectum Scheuchz. Hist. Gram. 372. in descript?* In Vepretis maritimis agri Pisani, & Liburnensis.

2. *Scirpoides maritimum, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus, foliis, & scapo supra paniculam, carinam ferentibus viridem. Scirpoides maritimum, capitulis sparsis, glomeratis Scheuchz. Hist. Gram. 371. Tab. 8. fig. 2. Holoschoenus Lugd. 987. Juncus lavis, floccis orbiculatis, nigris Casalp. 188. Juncus minor, acutus, maritimus, prolifer, ex uno capitulo multa Pluk, Alm. Tab. 40. fig. 5. Crescit apud nos cum sequenti, sed non ita obvium.*

3. *Scirpoides maritimum, paniculâ sparsâ, capitulis non omnibus in pediculis insidentibus, foliis, & scapo supra paniculam, carinam ferentibus albicantem. Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis, calamo supra paniculam carinato, & glauco Raii Hist. Tom. 3. 629. In palustribus, & humectis locis, tum mari contiguus, tum valde remotis copiosissimum, apud nos.*

4. *Scirpoides maritimum, paniculâ minore, floccis crassioribus, & paucioribus, non omnibus in pediculis insidentibus. Circa Florentiam.*

O R D O III

Scirpoidis non paniculati: capitulis cauli mediatè adhaerentibus.

SCIRPOIDES maritimum, capitulis apodibus, ad caulem conglobatis, foliis, & scapi summitate carinam viridem præferentibus. *An Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis ad caulem conglobatis sine pediculis C. B. Theatr. 174. in descriptione?* In Agro Florentino.

2. *Scirpoides acutum, maritimum, capitulo glomerato, solitatio Scheuchz. Hist. Gram. 373. Tab. VIII. fig. 6. Scirpus humilis, maritimus, capitulis subfuscis, singularibus, in stylo sessilibus Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 16. Juncus minor, glabro, singulari capitulo, radice tomentosa Barr. Icon. 255. num. 3. In Insulis circa Venetias, aliisque Italiæ littoribus, sed rarum.*

Scirpoides dicitur quasi planta ad Scirpum accedens.

DI.

D I S T R I B U T I O VII.

Plantæ flore apetalæ, distemone, duobus scilicet staminibus composito: super calycem monophyllum squamiformem insidente: cujus pistillus abit in semen villis circa basim ornatum.

C Y P E R E L L A.

CYPERELLA est plantæ genus, flore A apetalæ, duobus scilicet staminibus Tab. 31.
B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus D abit deinde in semen triquetrum-planum E, in basi filamentis aristiformibus circumdatum F. His notis addendum est, quod calyces florum in capitula G H sunt digesti, capitula vero, vel in parvas umbellas I, vel in spicam K disposita.

O R D O I

Cyperella umbellata.

CYPERELLA palustris, capitulis florum umbellatim compactis, primum albis, deinde fulvis. *Cyperus minor, palustris, hirsutus (glaber potius) paniculis albis, paleaceis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 239. sect. 8. Tab. 9. fig. 39. Raii Synops. ed. 3. 427. num. 6. *Gramen Luzula accedens, glabrum, in palustribus proveniens, paniculatum* Pluk. Alm. 178. Tab. 36. fig. 11. *Gramen Cyperoides, palustre, Leucanthemum* Raii Synops. ed. 2. 266. num. 15. & Hist. 1295. Scheuchz. Hist. Gram. 503. In palustribus circa Altum Passum mense Augusto cum floribus legimus.

2. *Cyperella palustris, capitulis florum umbellatim compactis, fuscis. Cyperus minor, angustifolius, palustris, capitulis fuscis, paleaceis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 239. sect. 8. Tab. 11. fig. 40. Crescit apud nos cum antecedenti, a qua differre non videtur, nisi paniculæ colore, qui propter vetustatem forte variat.

O R D O II

Cyperella spicata.

CYPERELLA montana, spicata, radice repente, caule rotundo-triquetro, spicâ fuscâ, compressâ, distichâ, semine cinereo. *Gramen Cyperoides, spicâ simplici, compressâ, distichâ* Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 9. Raii Synops. ed. 2. 269. num. 13. & ed. 3. 425. num. 14. Scheuchz. Hist. Gram. 490. Nascitur in Italiâ dumtaxat, quantum nobis innotescit, in Mutinensi ditone, paulo supra Castrum Fluminis Albi in prato juxta quamdam domum, quæ vulgo nuncupatur *de' Porcelli*, cujus mentionem facit Bocc. in part. 2. sui Musei pag. 24.

Cyperella dicitur, quia folia instar foliorum Cyperi producit.

L I N A G R O S T I S.

LINAGROSTIS est plantæ genus, flore A apetalæ, duobus scilicet staminibus Tab. 31.
B constante, è calyce monophyllo squamiformi C surgente: cujus pistillus D abit deinde in semen E, plerumque triangulare, pappis sericeis in basi F circumdatum. His notis addendum est, quod calyces florum in capitulum teres G digesti sunt.

O R-

O R D O I

Linagrostis caulibus in capitulum singulare terminatis.

LINAGROSTIS Alpina, major, capitulo singulari, minori. *Juncus Alpinus*, capitulo lanuginoso, seu *Schœnolaguros* C. B. Pin. 2. Prodr. 7. & Scheuchz. Hist. Gram. 302. & Agrost. Prodr. 26. Tab. 7. *Juncus Alpinus*, capitulo lanuginoso C. B. Theatr. 188. *Juncus Alpinus*, cum cauda leporina I. B. 2. 514. In Gigantum Montibus invenitur, & ex Anglia, ac ab auctore ejusdem Agrostographiæ habuimus.

2. *Linagrostis Alpina*, media, capitulo singulari, majori. *Juncus Alpinus*, capitulo tomentoso, majori Scheuchz. Hist. Gram. 304. & Prodr. 271. Tab. 7. *Gramen tomentosum*, *Alpinum*, & minus C. B. Pin. 5. Prodr. 28. Theatr. 62. In vertice Gottardi Montis.

3. *Linagrostis Alpina*, minima, caule triangulari, capitulo parvo, pappo rariore. *Linagrostis Juncea*, *Alpina*, capitulo parvo, tomento rariore Scheuchz. Hist. Gram. 305. *Juncus Alpinus*, *bombycinus* C. B. Pin. 12. Prodr. 6. Theatr. 188. I. B. 2. 515. & Agrost. Prodr. 27. Tab. 7. In summitate Gigantum Montis, præsertim in jugo Riefengrund dicto, locis siccis, & è saxorum rimis erumpit, necnon in Gottardo, & ab eodem Auctore etiam nobis communicata.

O R D O II

Linagrostis paniculata.

LINAGROSTIS paniculâ ampliore Inst. R. H. 664. Scheuchz. Hist. Gram. 306. *Gramen tomentosum*, *pratense*, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 4. Theatr. 60. *Gramen Tragi*, sive *Juncus Bombycinus* I. B. 2. 514. *Linum pratense* Tabern. Icon. 250. Ab amicis exteris communicata, ac in Monte Gigantum Bohemiæ, & Silesiæ finitimis collegitur.

2. *Linagrostis paniculâ minore* Inst. R. H. 664. *Pseudo-Linum Cast.* Icon. 262. Inter Fananum, & Cimonem, ac per pascua vulgo dicta delle Rotare ditionis Mutinensis.

3. *Linagrostis palustris*, angustifolia, paniculâ sparsâ, pappo rariore Scheuchz. Hist. Gram. 308. Ab Auctore missa.

Linagrostis vocatur, quasi Linum gramineum, cum folia instar Graminis, & floccos Lini similes producat.

D I S T R I B U T I O VIII.

Plantæ floribus apetalis, distemonis duobus scilicet staminibus constantibus: in calyce squamoso coniformi plerumque hexaphyllo, binis semper innascentibus: quorum pistillus abit in fructum semine osseo fœtum.

P S E U D O - C Y P E R U S.

Tab. 31. **P**S E U D O - C Y P E R U S est plantæ genus, floribus A apetalis, duobus scilicet staminibus B constantibus, in calyce squamoso, coniformi, plerumque hexaphyllo C binis semper provenientibus D: quorum pistillus E abit deinde in fructum

Atum F pyriformem, officulo subrotundo fœtum G, in quo nucleus continetur H ejusdem formæ. His notis addendi sunt calyces florum in capitula teretia digesti I, & eadem capitula in parvas umbellas K, longam paniculam efficientes.

Pseudo-Cyperus speciem unicam novimus.

2. Pseudo-Cyperus palustris, foliis, & carina serratis Scheuchz. Hist. Gram. 375. Tab. 8. fig. 7. *Scirpus palustris, altissimus, foliis, & carina serratis* Inst. R. H. 528. *Cyperus longus, inodorus, Germanicus* C. B. Pin. 14. & Theatr. 21. *Gramen Cyperoides, altissimum, foliis, & carina serratis* Bocc. Rar. Plant. 72. *Cyperus longus, inodorus, sylvaticus Lobelii* I. B. 2. 503. In palustribus Italiæ frequentissimus, unde loca præcipua indicare non est opus.

Pseudo-Cyperus, quasi planta ad Cyperum accedens.

D I S T R I B U T I O V I I I I .

Plantæ flore apetalo, distemone, duobus scilicet staminibus composito, insidente super calycem monophyllum, in eadem plantâ a semine in capsulâ recondito, separato.

C Y P E R O I D E S .

CYPEROIDES est plantæ genus, flore A apetalo, duobus scilicet staminibus B plerumque constante, sed sterili, & insidente super calycem monophyllum squamiformem C: Embryon autem D clauditur in capsulâ E, quæ prodit è sinu alterius calycis F, antecedenti non absimilis, abique deinde in fœmen G, ut plurimum triangulare, quod cum adhuc embryon esset, filamentum ejus H extra capsularum foraminulum I protrudit suum cirrosum, & multifidum apicem K. His notis addendum est, quod florum calyces in teretem spicam L sunt digesti, sicut etiam calyces seminum in aliam pariter teretem spicam M disponuntur, ex hoc potissimum Cyperoides differt a Carice. Tab. 32.

Sub hoc autem genere multæ comprehenduntur species, quas dividimus in monostachyas, & polystachyas. Monostachyas autem eas appellamus, quæ in unoquoque cauliculo N unicam dumtaxat spicam ferunt, vel floriferam O, aut seminiferam P. Polystachyas eas dicimus, quæ in eodem caule Q gestant unam R, aut plures S spicas floriferas, ac etiam unam T, aut plures spicas V seminiferas; & has species propter earum notas, & præcipue ob capsularum varietatem in aliquos subdividimus ordines, ut facilius inter se mutuo dignoscantur.

Plantæ, quæ in Tabula sub figura 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. comprehenduntur, non eodem tempore cum spicis cassis, floribus onustis, & spicis seminalibus perfectis, nempe seminibus turgidis exoriuntur, quemadmodum exhibemus. Nam dum spicæ floriferae vigent, seminales perangustæ, & immaturæ sunt; Sed ad clariorem sententiæ nostræ distinctionem taliter ut supra demonstravimus. Capsulæ seminales, quæ in calce ejusdem Tabulæ extant, sunt eodem ordine dispositæ, ac species hujus generis, & simili numero indicatæ. Insuper punctulorum ordines, qui ab uno ad alterum Tabulæ latus excurrunt, earumdem capsularum altitudinem ostendunt juxta mensuram linearum Parisiensium, nam quodlibet spatium, quod inter unum, & alterum ordinem intercedit, lineam unam Parisiensem designat, idest duodecimam unciaë partem.

CYPEROIDEA MONOSTACHYA.

CYPEROIDES parvum, caulibus, & foliis tenuissimis, triangularibus, spicâ longiori, capsulis oblongis, in angustum collum, vix bifidum, attenuatis Tab. 32. fig. 1. *Gramen Cyperoides, minus, Ranunculi capitulo, longiore* D. Scherard. *Raii Synops. ed. 2. 270. num. 15. & ed. 3. 425. num. 16. Gramen Cyperoides, spicâ simplici, cassâ* Raii *Synops. ed. 2. 267. Petiv. Concord. Gram. numer. 173. Scheuchz. Hist. Gram. 497. Londino, Tiguro, & Lucerna habuimus, & in Silesia prope Kupferbergam legimus.*

2. *Cyperoides parvum, caulibus, & foliis tenuissimis, triangularibus, spicâ subrotundâ, capsulis oblongis, in angustum collum, vix bifidum, attenuatis* Tab. 32. fig. 2. *Gramen Cyperoides, Ranunculi capitulo, rotundo* D. Bobart *Mor. Hist. Oxon. p. 3. sect. 8. Tab. 12. fig. 36. Raii Synops. ed. 2. 270. & ed. 3. 425. Gramen Cyperoides, spicâ echinatâ, simplici* Merr. *Pin. Petiv. Concord. Gram. n. 189. Ex Anglia tantum.*

CYPEROIDEA POLYSTACHYA.

O R D O I

- I. *Spicâ floriferâ unicâ* R.
- II. *Spicis seminalibus, plus, vel minus inter se distantibus* V.
- III. *Vaginis, a quibus spicæ seminales prodeunt a, vel in foliorum rudimentum b, aut in folium c prolongatis.*
- IV. *Capsulis seminalibus oblongis, statim, vel sensim, in angustum, longamque collum parum, vel manifeste bifidum attenuatis.*

CYPEROIDES spicâ pendulâ breviorē Inst. R. H. 529. & Scheuchz. *Hist. Gram. 440. Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ breviorē* C. B. *Pin. 6. Pseudo-Cyperus Lobelii, spicis, vel paniculis pendentibus, ex longis pediculis* I. B. 496. *Pseudo-Cyperus* Dod. *Pempt. 339. & Lob. Icon. 76. In fossis paludosis circa Latifundium Collis ad Cajanum, non longe Florentia, ac alibi per Italiam copiosum.*

4. *Cyperoides sylvarum, tenuius, spicatum* Inst. R. H. 530. & Scheuchz. *Hist. Gram. 418. Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuius spicatum* Lobell. *Illustr. Stirp. 60. Raii Synops. ed. 2. 266. num. 14. & ed. 3. 419. num. 10. & Hist. 1295. Park Theat. 1171. In sylvis apud nos frequentissimum.*

5. *Cyperoides sylvarum, angustifolium, caule trilatero, spicis parvis, capsulis rarius dispositis, obesis, in angustum collum vix ab una parte, ab altera vero magis bifidum coarctatis* Tab. 32. fig. 5. In nemoribus, & in sepibus prope Florentiam, sed rarissime occurrit.

6. *Cyperoides sylvarum, latifolium, caule exquisitè triangulari, foliis ad margines ciliis instar pilosis, & angustissimè denticulatis, spicis strigosis, capsulis oblongis, incurvis, rarius dispositis, parum bifidis. An Cyperoides latifolium, hirsutum, spicis tenuissimis* Scheuchz. *Hist. Gram. 412? Prope Florentiam in quercetis, & sylvis cæduis, secus torrentem Emam, inter Pontem Divi Felicis, & Jozzoli.*

7. *Cyperoides Alpinum, saxatile, caule exquisitè triangulari, foliis angustioribus, spicis uncialibus, crassioribus, fuscis, squamis acutis, capsulis oblongis, sensim ad extremitatem angustatis, bifidis. In Mutinensi ditione, tum in Cimone Monte, cum in Lacus Sancti rupe.*

8. *Cyperoides Alpinum, saxatile, angustifolium, caule rotundo-triquetro, tenuiore, spicis gracilioribus, fusco-ferrugineis, squamis acutis, capsulis oblongis, angustis, subhirsutis, bifidis. In Alpibus Petræ Apuanæ.*

9. Cy-

9. *Cyperoides Alpinum*, angustifolium, tenuius spicatum, caule gracili, rotundo-triquetro, spicis brevibus, capsulis oblongis, rarius dispositis, bifidis. In montibus prope Bargam Etruriæ Oppidum.

O R D O II

I. Omnia ut in ordine antecedenti, sed spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES aquaticum, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, erectis, squamis in aristam longius productis, capsulis oblongis, bifidis Tab. 32. fig. 7. *Cyperoides latifolium*, spicâ rufâ, sive caule triangulo Inst. R. H. 529. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ, sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Theatr. 83. Gramen Cyperoides, majus, latifolium Park, Theatr. 1265. Gramen Cyperoides Ger. 11.* In scrobibus, & paludosis locis apud nos abundè crescit.

11. *Cyperoides aquaticum*, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, erectis, squamis curtis, in aristam veluti productis, capsulis bifidis, minoribus, ac densioribus Tab. 32. fig. 6. In iisdem, ac consimilibus locis cum superiori provenit.

Cum spicarum seminalium descriptione *Cyperoidis latifolii, spicâ rufâ, sive caule triangulo Scheuchz. Hist. Gram. 458.* hæc *Cyperoidis* species meliùs convenit, quàm antecedens.

12. *Cyperoides aquaticum, latifolium, majus*, foliis sex lineas latis, caule exquisitè triangulari, spicis longis, quarum infima ex longo pediculo pender, squamis medio nervo tamquam in aristam prolongato, capsulis oblongis, bifidis. In Agro Florentino, & signanter in quadam fossula juxta paludosum locum, ubi feritur *Oryza*, qui locus *le Risaje* vulgò dicitur.

Prædictæ tres *Cyperoidis* species in Etruria peculiari nomine *Sala* vocantur, quasi *Salictaria*, quod in salictis etiam exoriantur, & unamquamque illarum vulgus in marem, & feminam dividit. Marem vocat plantam seniolem, quæ caulem producit: feminam verò plantam adolescentem, quæ nondum in caulem luxuriavit, & folia longiora, ac latiora, quàm supradicta, producit. Hujusce feminæ folia ad varios expetuntur usus; Fabri Vittrarii ad vasa, & præcipuè ad ænophora circumvestiendâ; Sellarii ad vulgares fellas texendas, & Doliarii ad doliorum rimas, commissurasque obturandas, quemadmodum fieri solet de foliis Typhæ, ut Cæsalp. lib. IV. cap. LXVIII. refert.

13. *Cyperoides vesicarium*, glabrum, (caule exquisitè triangulari,) spicâ pendulâ, longiori Hist. Plant. Paris. 263. & Inst. R. H. 530. *Cyperoides vesicarium, spicis viridantibus, vel subfuscis Scheuchz. Hist. Gram. 470. Gramen Cyperoides, majus, præcox, spicis turgidis, teretibus, flavescentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 242. Tab. 12. fig. 6. Petiv. Concord. Gram. n. 152.* In fossis juxta Pisana mœnia ad Septemtrionem oritur.

14. *Cyperoides vesicarium, angustifolium*, caule molli, exquisitè triangulari, foliis trientem uncie circiter latis, spicis omnibus inter se distantibus, & erectis; seminalibus autem spicis ad flavum colorem tendentibus, squamis brevibus, acutis, capsulis ampullaceis, bifidis. Primùm vidimus in Samnio ultra Sulmonensem agrum in amplissimo prato vulgariter dicto *il Piano di cinque miglia*, & postea propè Florentiam in nemoribus udis circa Latifundium Collis ad Cajanum.

15. *Cyperoides polystachyon, lanuginosum* Inst. R. H. 529. Scheuchz. Hist. Gram. 478. *Gramen Cyperoides, polystachyon, lanuginosum Raii Synops. ed. 2. 165. n. 6. & ed. 3. 418. num. 7. Hist. Plant. 1294. Gramen spicatum, foliis, & spicis hirsutis, mollibus C. B. Theatr. 48.* Provenit in pratis, & sylvis humidis, non solum ubi antecedens, sed etiam alibi in Agro Florentino copiosum.

I. Spicâ floriferâ unicâ R.

IV. Capsulis seminalibus in breve, & angustum collum, non ita manifestè bifidum coarctatis.

CYPEROIDES spicis parvis, longè distantibus Inst. R. H. 530. & Scheuchz. Hist. Gram. 431. *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longissimè distantibus Raii Hist. 1295, & Synops. ed. 2, 266. & ed. 3. 420. num. 16.* In humectis circa Florentiam copiosum.

17. Cyperoides spicis parvis, longè distantibus, & in basi duabus aliis perexiguus spicis, tamquam auriculis, exornatis. Propè Neapolim in loco nuncupato *il Padule*.

18. Cyperoides spicis parvis, longè distantibus, absque pediculis. In ripis Arni fluvii.

Figura Graminis Nigri Lugd. 1004. vel hanc plantam refert, vel ejus saltem vices gerere potest.

19. Cyperoides angustifolium, caule, & spicis floriferis triangularibus; spicis autem seminalibus longè distantibus, pediculis brevibus insidentibus, squamis curtis, capsulis nitidis, & ferè splendentibus, in cuspidem vix bifidam desinentibus. In ripis, & salicetis Arni fluvii, cum infra, tum supra Florentiam.

In hac specie spica florifera uncialis, tam recens, quàm arefacta trilatera est, ad cujus basin alia spicula longa tridentem unciae partem, pariter florifera, plerumque exurgit.

20. Cyperoides maritimum, caule rotundo-triquetro, foliis triangularibus, lineam latis, spicis brevibus, rigidis, pediculo orbatis, squamis obtusè fastigiatis, quarum costa in mucronem aristiformem paulisper prolongata, capsulis turgidis, parum bifidis. *Juncus exiguus, maritimus, floccis inaequalibus, subruis, ex granis trilateris constantibus Casalp. 188. Juncus parvus, 11 H. Sicc. Ejusdem pag. 109. num. 280.* In Tyrreno littore, variis in locis, videlicet circa Portum Liburni provenit, quemadmodum, & in tractibus Hadriaticis V. G. juxta Paerentium.

21. Cyperoides echinatum, capite longè distante Petiv. Concord. Gram. num. 170. à Domino Sherardo missum.

22. Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo brevior Inst. R. H. 529. & Scheuchz. Hist. Gram. 426. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Theatr. 109. Gramen palustre, echinatum Lob. Icon. 15. & I. B. 2. 497. Gramen aculeatum Lugd. 1003.* In paludosis apud nos.

23. Cyperoides echinatum, majus Petiv. Concord. Gram. n. 169. & Raii Synops. ed. 3. 421. Ex Angliâ à Domino Petiverio missum.

24. Cyperoides Alpinum, angustifolium, caule triquetro, spicis brevibus, longè distantibus, squamis obtusè mucronatis, capsulis ventricosiss, mollibus, in bifidum mucronem terminatis. In Alpibus prope Pistorium juxta equorum Fontem.

25. Cyperoides caule tenuiori, rotundo-triquetro, spicis seminiferis subruis, brevibus, squamis acutis, capsulis in angustum, & bifidum collum fastigiatis. *An Cyperoides Alpinum, spicis seminiferis tenuioribus, atro-spadicis Scheuchz. Hist. Gram. 415?* Lucerna à D. Carolo Nicholao Langio sine ullo nomine transmissum.

O R D O IV

I. *Spicis floriferis plurimis S.*

CYPEROIDES vesicarium, (caule rotundo-triquetro), spicis teretibus, erectis, majus Scheuchz. Hist. Gram. 476. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis* C. B. Pin. 6. Theatr. 84. In variis Herciniæ locis circa piscinarum margines crescit, & a D. Scheuchzero quoque communicatum.

Icon Bauhiniana secundum nos vitiosa est, quia duas pro una tantum ostendit plantas; ramulus enim, qui medius exurgit, ad hanc plantam fortè spectare credimus, ceteræ ejus partes, quæ sunt ex Icone Lobeliana depromptæ, ad aliam Cyperoidis speciem pertinent, quam ordine VI. sub num. 40. demonstrabimus.

27. *Cyperoides vesicarium*, (caule rotundo-triquetro,) spicis teretibus, erectis, medium Scheuchz. Hist. Gram. 474. *Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis* Hist. Plant. Paris. 428. & Inst. R. H. 529. *Cyperoides spicis longioribus, flavescentibus* Ejusdem 530. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis* Raii Hist. 1294. Synops. ed. 2. 265. n. 8. & ed. 3. 419. n. 9. Londino, & Lutetia Parisiorum habuimus.

O R D O V

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

IV. *Capsulis seminalibus utrinque acuminatis, rhomboideis, triquetris, in nullum, vel brevissimum apicem non, vel vix bifidum terminatis.*

CYPEROIDES spicâ pendulâ, longiore, & angustiore Inst. R. H. 529., & Scheuchz. Hist. Gram. 445. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longiore, & angustiore* C. B. Pin. 6. Prodr. 13. Theatr. 85. Raii Hist. 1294. *Gramen Cyperoides, latifolium, typhâ pendulâ, longiore* Barr. Icon. 45. In sylvis passim apud nos.

29. *Cyperoides latifolium*, caule triangulo, spicis longis, strigosis, squamis acutioribus, capsulis angustis, rarius dispositis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majusculum, latifolium, spicis multis, longis, strigosis* Raii Synops. ed. 2. 265. n. 9. & ed. 3. 419. num. 11., & Petiv. Concord. Gram. 155. Ex Angliâ tantum habuimus, & in Italiâ numquam observavimus, dummodo non sit idem cum sequenti.

30. *Cyperoides sylvarum*, pallidè virens, foliis semiunciam latis, caule exquisitè triangulari, spicis strigosis, erectis, capsulis rarius dispositis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis, caducis. In nemoribus, & in sylvis aucupariis prope Latifundium Collis ad Cajanum, & præsertim in illa, quæ vulgariter dicitur *il Ragnajone*.

A colore totius plantæ, spicarum tenuitate, capsularum seminalium lapsu, antequam exarescant, plantam hanc a præcedenti diversam suspicamur.

31. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, spicis erectis, in foliorum alis, squamis nigricantibus, obrusè mucronatis, capsulis rhomboideis, subtriquetris, spadiceo-viridibus, peracutis. *Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, spicis erectis, sessilibus, è seminibus confertis compositis* Raii Synops. ed. 2. 264., & ed. 3. 418. num. 4. *An Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus* C. B. Pin. 6. Prodr. 13. & Theatr. 84?

In exemplaribus hujus plantæ missis ex Angliâ ab amicis unicam dumtaxat spicam floriferam animadvertimus.

32. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, spicis brevibus, erectis, densis, in foliorum alis, squamis exiguis, subrotundis, nigris, capsulis curtis, rhomboideis, subtriquetris, spadiceo-viridibus. In Silesiæ pratis.

33. *Cyperoides* spicâ pendulâ, squamis è spadiceo, vel fusco rutilante viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 443. Tab. 10. fig. 13. *Gramen Cyperoides*, spicâ pendulâ, brevior, minus C. B. Theatr. 85. à D. Scheuchzero tantum missum.

O R D O VI

I. Spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis erectis, squamis in aristam longiusculam desinentibus, capsulis lanceatis, subtriquetris, pedunculo perbrevis veluti insidentibus. In Pisano, & Florentino agro sponte crescit.

35. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis longis, pediculis longioribus insidentibus, squamis in aristam longius productis, capsulis rhomboideis, subtriquetris. Oritur in eodem loco cum antedicto, sed minus obvium.

36. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis tres lineas latis, spicis erectis, squamis acutis, & veluti in aristam prolongatis, capsulis rhomboideis, subtriquetris, angustioribus. *Gramen Cyperoides*, majus, angustifolium Park. Theatr. 1265. Ger. Emac. 29. Raii Synops. ed. 3. 417. n. 2. Ex Angliâ D. Petiv. misit.

37. *Cyperoides* caule exquisitè triangulari, aspero, foliis duas lineas latis, spicarum floriferarum squamis obtusè mucronatis; spicarum autem seminalium squamis longis, angustis, & peracutis, capsulis rhomboideis, subtriquetris. *Gramen Cyperoides*, minus, angustifolium Park. Theatr. 1266. fig. 3. à D. Sherardo missum.

38. *Cyperoides* Ilvense, præaltum, caule concinnè triquetrum, foliis trientem uncie partem latis, spicis strigosis, erectis, palmaribus, squamis acerosis, capsulis lineam longis; rhomboideis, subtriquetris. In Ilvâ Insulâ, cundo Cosmopoli ad Marcianum Oppidum.

39. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis prælongis, seminalibus autem spicis biuncialibus, & triuncialibus, erectis, squamis fuscis, acerosis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. In Pisano agro ad fossas, variis in locis, sed rarum.

In hac specie spicæ seminales ultra sui dimidium, vel paulò ultra floriferæ sunt, vel in portionem tantum floriferam prolongatæ; quod etiam occurrit in *Cyperoide palustri*, angustifolio, spicis habitioribus, spadiceo-viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 452.

40. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis prælongis, tenuioribus; seminalibus autem spicis biuncialibus, & habitioribus, erectis, squamis brevibus, acutis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. *Gramen palustre*, majus Lob. Icon. 11. *Gramen angustifolium*, spicis longis, erectis C. B. Theatr. 84. sed Icon absque ramulo in medio. An *Cyperoides latifolium*, spicâ spadiceo-viridi, majus Inst. R. H. 529? Cum superiori in iisdem locis provenit.

Quamvis à plerisque Botanicis sub alia *Cyperoidis* specie constitutum sit dictum *Gramen palustre*, majus Lob. Icon. 11. attamen ad hanc potius, quam ad quamcumque aliam a nobis hætenus perspectam attinere videtur, non solum ob Iconismum, & ambitum totius plantæ, sed etiam ob cauliculorum nuditatem, atque trilateram eorum formam, & spicarum situm.

41. *Cyperoides* angustifolium, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis floriferis uncialibus, & sexquincialibus; seminalibus autem spicis unciam circiter lon-

longis, squamis fuscis, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. *An Cyperoides palustre, angustifolium, spicis habitioribus, spadiceo-viridibus Scheuchz. Hist. Gram. 452? Circa Lucernam crescit, & à D. Langio communicatum.*

42. *Cyperoides angustifolium*, caule exquisitè triangulari, aspero, foliis angustioribus, spicis erectis, squamis nigricantibus, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, sexquilineam longis, rhomboideis, subtriquetris. *Cyperoides latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus Inst. R. H. Scheuchz. Hist. Gram. 464. Ab eodem Domino Scheuchzero habuimus.*

43. *Cyperoides angustifolium*, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis erectis, squamis nigricantibus, obtusè mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, lineam longis, rhomboideis, subtriquetris. Provenit in Samnio ultra Sulmonensem agrum in planicie, vulgò *il Piano di Cinque miglia*.

44. *Cyperoides Alpinum*, caule exquisitè triangulari, foliis angustioribus, spicis brevibus, obesis, squamis retusis, capsulis densè dispositis, spadiceo-viridibus, rhomboideis, subtriquetris. Per Mutinenses Alpes variis in locis, & præsertim in prato nuncupato *de' Carboni*, non longè à Castro Fluminis Albi.

O R D O VII

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

II. *Spicis seminalibus plerumque densis, vel parum inter se distantibus V.*

IV. *Capsulis seminalibus ellipticis.*

CYPEROIDES polystachyon, flavicans, spicis propè summitatem caulis Tab. 32. fig. 13. *Inst. R. H. 530. Scheuchz. Hist. Gram. 430. Gramen Cype. oides, polystachyon, flavicans, spicis propè summitatem caulis Raii Hist. 1294. & Synops. ed. 2. 265. n. 7. & ed. 3. 419. num. 8. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 234. Sect. 8. Tab. 12. fig. 16. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 5. In montosis nemoribus, veluti circa Florentiam, cum in Monte Senario, tum propè Archicœnobium Vallis-Umbrosæ.*

O R D O VIII

IV. *Capsulis seminalibus turbinatis.*

CYPEROIDES nemorosum, caule exquisitè triangulari, spicis parvis, strigosis, inter se distantibus, squamis latis, derepentè in aristam longiusculam attenuatis, capsulis rariùs dispositis, turbinatis, gibbis, trilateris, cum rostrulo adunco Tab. 32. fig. 15. Nascitur in feticosis locis non longè Florentiâ, cum circa Casiniani Ecclesiam secus rivulum sylvæ aucupariæ DD. Pucciorum nuncupatum *il Borro di Vingone*, tum in Divi Leonardi Curâ, in loco dicto *Carraja* juxta nemus Donniniorum.

47. *Cyperoides Germanicum*, foliis brevibus, rigidis, acutis, caule rotundo-triquetro, spicis parvis, squamis obtusè mucronatis, capsulis oblongis, turbinatis, in angustum, & longiusculum apicem attenuatis Tab. 32. fig. 16. Inter Rottembergam, & Salisburgum Mense Julio.

48. *Cyperoides Alpinum*, saxatile, parvum, angustifolium, caule rotundo-triquetro, nudo, spicis brevibus, fuscis, squamis non acutis, capsulis oblongis, turbinatis, in angustum, & longiusculum apicem attenuatis. In Æquicolorum Jugis, & signanter in loco nuncupato *il Mozzo di Camicia*.

49. *Cyperoides foliis Caryophylleis*, (caule rotundo-triquetro,) spicis è rarioribus, & tumidioribus, vesicis compositis Tab. 32. fig. 11. *Inst. R. Herb. 538.*

Græ-

Gramen Cyperoides, foliis Caryophylleis, spicis è rarioribus, & tumidioribus vesicis compositis Raii Synops. ed. 2. 264 n. 3. & ed. 3. 418. n. 3. Pluck. Alm. 178. Tab. 91. fig. 7. In herbidis circa Lacum Bientinæ copiosissimum, & præsertim Altum Passum versus, raro autem in Insulis circa Venetias. Londino, & Lutetia Parisiorum obtinuimus.

Si verum est, quod *Graminis nigro-lutei verni varietas minor I. B.* ad Cyperoidum Caryophylleorum familiam spectare debeat, ut Botanici recentiores credunt; in sententia nostra, & quantum ab Icone Bauhiniana animadvertitur, ad hanc Cyperoidis speciem attinere videtur; ratio est, quod unicâ dumtaxat spicâ floriferâ constat, & spicas seminales inter se distantes locatas habet, quarum ultima, quæ circa imam partem unius caulis prodit, a longo pediculo in altum erigitur, quæ omnia in hac specie occurrunt.

§ 0. Cyperoides caule exquisitè triangulari, spicis parvis, inter se distantibus, ac pediculis insidentibus, squamis acutis, capsulis turbinatis, perexiguis, a medio ad summum subhirsutis. Crescit plane in Etruriâ, sed ubi præcipuè nunc non recordamur.

§ 1. Cyperoides parvum, pratense, caule triangulari, spicis semiuncialibus, obesis, sitis circa fastigium caulis, squamis curtis, obtusè mucronatis, nigricantibus, capsulis turbinatis, perexiguis, densè positis, glaucis, ac subhirsutis. *Cyperoides spicis brevibus, erectis è granis parvis, subhirsutis, & glaucis densè congestis Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 20. In pratis udis circa Latifundium Collis ad Cajanum, & Bononia ab Authore quoque missum.*

O R D O IX

I. Spicis floriferis plurimis S.

CYPEROIDES foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis habitioribus, squamis curtis, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, brevibus, confertis Tab. 32. fig. 12. In territorio Scandicci, secus torrentem Grevis, in ambulacro ante sylvam aucupariam D. D. Altovitorum ad meridiem.

§ 3. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule trilatèro, spicis brevibus, obesis, squamis curtis, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, densis, in apicem brevissimum terminatis. In saltu eorundem Altovitorum juxta Pontem Scandiccium, nuncupatum *il Bosco di Bruco*.

§ 4. Cyperoides parvum, foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis parvis, squamis obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, durioribus, nitidis, subfulvis, apice longiusculo auctis. In *Æquicolorum* montibus, non longè a Villâ Flaminiana prope dirutum Templum Sancti Angeli, necnon per Insulas circa Venetias.

§ 5. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule triquetro, spicis brevibus, strigosis, squamis curtis, obtusioribus, cum nervo medio productiore, capsulis turbinatis, exiguis, densè positis, & subhirsutis. In ripis torrentis Mugnonis.

§ 6. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule rotundo-triquetro, spicis crassioribus, squamis brevibus, obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, polline veluti conspersis. Circa Florentiam in nemoribus cum reliquis suis speciebus.

§ 7. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, squamis brevibus, acutis, capsulis turbinatis, densè dispositis, ac polline veluti conspersis. Inter varietates *Graminis Cyperoidis, foliis Caryophylleis, spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis Raii Synops. ed. 2. 264. num. 5., & ed. 3. 418. num. 5. Londino ab Amicis nostris communicatas, observavimus.*

§ 8. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule rotundo-triquetro, spicis strigosioribus, squamis in anistam longam, veluti desinentibus, capsulis rarius dispositis, oblon-

oblongis, turbinatis, polline veluti conspersis. *An Phalaris caule triangulo, angulis obtusioribus, foliis Cyperi, spicis ex alis foliorum dependentibus Casalp. 193?* Non longè Pisis circa Carthusianorum Cœnobium.

59. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule trilatèro, spicis habitioribus, squamis obtusè mucronatis, capsulis turbinatis, nitidis. Secus torrentem Grevis, per ambulacrum ejusdem sylvæ aucupariæ, paulò supra memoratæ.

60. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, spicarum squamis longioribus, acutis, & quasi in aristam terminatis, capsulis oblongis, majoribus, turbinatis, glabris, rariùs dispositis. In omnibus ferè sylvis apud nos.

61. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule trilatèro, spicis longis, strigosis, rufescentibus, squamis in mucronem aristiformem prolongatis, capsulis oblongis, turbinatis, rariùs dispositis, nitidis. Eodem in loco provenit cum antecedente.

62. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, spicis tenuioribus, squamis veluti in acutissimam, & longiusculam aristam desinentibus, capsulis angustis, oblongis, turbinatis. In territorio Scandicci, secus agrorum foveas.

63. *Cyperoides* foliis Caryophylleis, caule triquetro, spicis longis, tenuioribus, squamis longis, acutis, capsulis parvis, oblongis, turbinatis, glabris. In umbrosis ripis torrentis Grevis.

64. *Cyperoides* præaltum, foliis Caryophylleis, caule exquisitè triangulari, aspero, spicis parvis, longè distantibus, ac pediculis longioribus insidentibus, squamis acutis, capsulis oblongis, turbinatis, glabris. In eadem sylvâ aucupariâ Dominorum Altovitorum superius indicata.

O R D O X

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*

II. *Spicis seminalibus per caulem sparsis V.*

III. *Vaginis, à quibus spica seminales prodeunt, in nullum folium abeunt, sed in semetipsis ampliatis d.*

CYPEROIDES montanum, humile, angustifolium, culmo veluti folioso, spicis obfesso [capsulis oblongis, turbinatis, gibbis, trilateris]. Tab. 32. fig. 8. Scheuchz. Hist. Gram. 407. Tab. 10. fig. 1. Ab Authore accepimus tantum.

O R D O XI

II. *Spicis seminalibus circa fastigium caulis, vel confertis, vel paululum inter se distantibus provenientibus X.*

III. *Vaginis, à quibus spica seminales exeunt, in nullum folium e, vel in foliorum rudimentum f, aut in parvum folium g desinentibus.*

CYPEROIDES Alpinum, saxatile, caule cubitali, rotundo-triquetro, nudo, spicis brevibus, binis, vel ternis, in summitate caulis confertim nascentibus, squamis obtusè mucronatis, capsulis oblongis, turbinatis, crassioribus, subhirsutis, in pellucidam, & membranaceam cuspidem vix bifidam terminatis. Tab. 32. fig. 4. Apud Samnites, in summitate Montis Moroni inter scopulos.

67. *Cyperoides* montanum, venum, parvum, angustifolium, caule nudo, rotundo-triquetro, imbecilliori, & plerumque reclinato, spicis exiguis, densioribus, squamis obtusè mucronatis, atro-rufis, capsulis oblongis, crassioribus, turbinatis, trilateris, cum rostrulo adunco, & ad latera hiantes. In Regio Viridario Boboli, & per Murellum Montem, variis in locis, & præsertim in collibus ante stabulum vaccarum Domini Marchionis de Castilione nuncupatis *le Trasitte*.

68. *Cyperoides montanum*, vernum, foliis angustis, superna parte pilosis, caule tenuissimo, rotundo-triquetro, spicis parvis, atris, squamis obtusioribus, medio nervo tamquam in aristam prolongato, capsulis oblongis, crassioribus, subhirsutis, trilateris, turbinatis. *Cyperoides angustifolium*, *montanum*, folliculis seminum villosis Scheuchz. *Hist. Gram.* 423. *Gramen spicatum*, *angustifolium*, *montanum* C. B. Pin. 4. *Theatr.* 47. In Bavaricis, & Tirolensibus montibus repertum; nec non à Domino Scheuchzero missum.
69. *Cyperoides Alpinum*, saxatile, capillaceo folio, caule rotundo-triquetro, spicâ seminali nigricante, plerumque unicâ, capsulis oblongis, turbinatis, trilateris, subhirsutis, in apicem tenuissimum nonnihil bifidum terminatis Tab. 32. fig. 3. In Alpibus Petræ Apuanæ.
70. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis feminalibus densioribus, binis, vel ternis, squamis ferrugineis, obrusè mucronatis, & tamquam in aristulam prolongatis, capsulis turbinatis, subhirsutis, trilateris. *Cyperoides minus*, spicis densioribus *Inst. R. H.* 530. & *Hist. Paris.* 264. *Cyperoides Alpinum*, *Caryophyllata* foliis, spicis tenuibus, è fusco rufescentibus Scheuchz. *Hist. Gram.* 433. *Gramen Cyperoides*, vernum, minimum Raii *Synops. ed.* 3. 421. num. 17. *Gramen Caryophyllatum* Tabern. *Icon.* 210. *Phalaris parva*, in cacumine tres, aut quatuor racemos ferens, semine triangulo Casalp. 193. Londino, & Lutetiâ Parisiorum habuimus, & in Italia copiosè quoque collegimus.
71. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis feminalibus densioribus, & plerumque ternis, squamis latis, brevibus, ferrugineis, capsulis turbinatis, subhirsutis, trilateris, foliolis spicis subjectis longioribus. Inter Florentiam, & Pisas in Emporiensi agro.
72. *Cyperoides vernum*, caule rotundo-triquetro, spicis brevibus, congestis, fulvis, squamis obrusè mucronatis, & tamquam in aristam prolongatis, capsulis oblongis, angustis, utrinque quasi turbinatis, subhirsutis. In ericetis Scandicci alti territorii, non longè Florentiâ.
73. *Cyperoides vernum*, caule rotundiore, vix se sustinens, spicis brevibus, confertis, fulvis, squamis acutioribus, capsulis trilateris, turbinatis, subhirsutis, brevioribus. An *Cyperoides montanum*, foliis angustis, parvis, spicâ spadiceâ, divisâ Scheuchz. *Hist. Gram.* 419. Tab. 10. fig. 8., & 9? In pratis, & pascuis, necnon in ericetis, & dumetis frequentissimum.
74. *Cyperoides montanum*, minimum, vernum, caule rotundo-triquetro, tenuissimo, reclinato, spicis congestis, rufescentibus, capsulis subhirsutis, turbinatis, trilateris. In montosis, salebrosisque locis, ut per Imprunetæ Plebaniam, ac signanter in colle nuncupato il Gabbreto.
75. *Cyperoides montanum*, foliis ad margines tenuissimè pilosis, caule rotundo-triquetro, spicis ferrugineis, squamis brevibus, cordatis, capsulis subhirsutis, trilateris, turbinatis. An *Cyperoides montanum*, foliis angustis, parvis, spicâ spadiceâ, divisâ Scheuchz. *Hist. Gram.* 419. Tab. X. fig. 8. & 9? Ejusdem Amici munere habuimus ante suæ Historiæ editionem nomine *Graminis Caryophyllata* foliis, spicâ squamatâ C. B. Pin. 3. & *Theatr.* 46.
76. *Cyperoides* caule rotundo-triquetro, nudo, spicis parvis, congestis, capsulis turbinatis, subhirsutis, in longiusculum, & tenuissimum apicem coarctatis, ac in basi veluti pediculo donatis. *Gramen Cyperoides*, spicis brevibus, congestis, foliis mollibus Raii *Hist.* 1910. & *Synops. ed.* 3. 421. num. 19. Petiv. *Concord. Gram. num.* 165. Londino à Domino Sherardo missum.

O R D O XII

- II. Spicis seminalibus rarius Y, vel densius Z dispositis, quarum superior circa basim spica ~~fer~~ifera prodit, & longius quam illa se erigit.
 III. Vaginis, a quibus spica seminifera consurgunt, in nullum, vel brevissimum foliorum rudimentum terminatis h.
 IV. Capsulis oblongis, turbinatis, trilateris.

CYPEROIDES montanum, nemorosum, caule triquetro-compresso, spicis ferrugineis, tenuioribus, inter se distantibus, capsulis rariùs dispositis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 9. *Gramen Caryophyllum*, montanum, spicâ variâ C. B. Pin. 4. Prodr. 23. Theatr. 48. Scheuchz. Hist. Gram. 448. Tab. X. fig. 14. *Gramen Caryophyllum*, polycarpon, fructu triangulo Flor. Prus. 112. In quercetis, & sylvis cæduis, & locis montosis circa Florentiam, sed rarum.

78. *Cyperoides montanum*, nemorosum, minus, caule triquetro-compresso, spicis strigosis, ferrugineis, circa fastigium caulis sitis, capsulis rariùs dispositis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 14. *Gramen Caryophyllum*, nemorosum, spicâ multiplici C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hist. Gram. 450. *Gramen parvum*, sylvaticum, paniculis formâ pedum avium I. B. 2. 497. In Morone Aprutii Monte, atque etiam per Etruscas Alpes legimus, & Tiguro missum.

O R D O XIII

- II. Spicis seminalibus, ut plurimum inter se distantibus †, longis pediculis insidentibus, quarum superior adeo se erigit, ut spica florifera altitudinem ut plurimum aequet.
 IV. Capsulis seminalibus, turbinatis, rotundo-triquetris, in apicem tenuissimum, una præcipue parte apertum, coarctatis.

CYPEROIDES foliis tenuissimis, caule subtriquetro, spicis exiguis, albicantibus, pediculis longis insidentibus, capsulis turbinatis, rotundo-triquetris, lutescentibus, in apicem tenuissimum, una præcipue parte apertum, coarctatis. *Gramen sylvaticum*, angustifolium, spicâ albâ C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hist. Gram. 410. Tab. X. fig. 3. *Cyperoides polystachyon*, minimum, spicis per maturitatem albicantibus Inst. R. H. 530. In Tirolensibus Alpibus crevit, & Tiguro quoque habuimus.

80. *Cyperoides foliis tenuissimis*, caule subtriquetro, spicis exiguis, albicantibus, pediculis longis insidentibus, capsulis durioribus, turbinatis, rotundo-triquetris, nigricantibus, in apicem tenuissimum una præcipue parte apertum coarctatis Tab. 32. fig. 10. Inter Tridentum, & Reipublicæ Venetæ Ditionem, & signanter per juga propinquiora Valetudinario, ut vulgo dicitur *il Lazzaretto di Premolano*.

Differentia capsularum inter præcedentem, & hanc plantam, an sit naturalis, vel accidentalis, nunc affirmare non audemus.

Cyperoides dicitur quasi planta ad Cyperum accedens.

C A R E X.

Tab. 33. **C**A R E X est plantæ genus in omnibus notis cum Cyperoide conveniens, præterquam quod flores, & fructus in capitula potius, quam in spicas sunt digesti. Sicut etiam, quod in unoquoque capitulo flores, & fructus comprehenduntur, tali autem modo dispositi, ut in nonnullis speciebus flores supernam capituli partem occupent A, in aliis infernam B; fructus verò semper opponuntur floribus CC, si flores nempe in supernâ sint parte, fructus sunt in infernâ, & e contra; a qua peculiari notâ, & a capsularum formâ pender etiam plantarum hujus generis subdivisio.

Hujusmodi plantæ genus primum a D. Ruppio in Florâ Jennensi institutum fuit, postea a D. Dillenio in Supplemento Appendicis ad suam Floram Giffiensem pag. 165. longius, & accuratius descriptum; veruntamen inter Dillenianas, & nostras notas non parvum intercedit discrimen [dummodo de his plantis loquatur] nam ille huic generi semen nudum, seu in capsulâ non reconditum tribuit, nos verò, ut in Cyperoide, in eâ comprehensum.

O R D O I

- I Capitulis oblongis, strigosis, supernâ parte floriferis D, in nudorum qualibet culmorum summitate unico.
- II. Capsulis oblongis, variis dispositis, utrinque acuminatis, & quasi rhomboideis E, non bifidis.
- III. Seminibus plano-convexis F.

CA R E X minima, caulibus, & foliis capillaceis, capitulo singulati, tenuiori, capsulis oblongis, utrinque acuminatis, & deorsum reflexis Tab. 33. fig. 1. *Carex minima*, seminibus reflexis, puliciformibus Dill. Suppl. ad Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides, minimum*, seminibus deorsum reflexis, puliciformibus Raii Synops. ed. 11. 269. n. 12. & ed. 3. 424. n. 13. *Gramen Cyperoides*, spicâ simplici, cassâ Ejusd. Synops. 11. 267. 20. & Mor. H. Oxon. P. 3. 244. Sect. VIII. Tab. 12. fig. 21. 22. *Cyperoides pulicare* Mer. Pin. & Petiv. Concor. Gram. n. 172. Londino, & Lucernâ habuimus, & in variis Silesiæ locis legimus.

O R D O II

- II. Capsulis oblongis, gibbis, trilateris G, utrinque acuminatis, & magis infernâ, quàm superne prolongatis.
- III. Seminibus trilateris H.

CA R E X nemorosa, angustifolia, caule exquisitè triangulati, capitulis strigosis, inter se distantibus, atque in foliorum alis insidentibus, capsulis crassioribus, trilateris, utrinque in acutum fastigiatis Tab. 33. fig. 2. *Gramen Junceum*, spicatum, minus Barr. Icon. 117. num. 2. In sylvis, & dumetis apud nos, & præcipuè in Monte Fesulano.

- I. Capitulis per maturitatem non expansis I, in supernâ parte floriferis A, & in spicam, vel raram K, vel densam L singillatim dispositis, atque axi immediatè adhaerentibus, seu nullis pediculis fultis.
- II. Capsulis M ex una parte planis, ex alterâ vero convexis, ad extremitatem in angustum, planumque, & aliquantisper bifidum collum attenuatis.
- III. Seminibus plano-convexis N.

CAREX palustris, elatior, radice repente, caule trilatero, spicâ spadiceâ, capitulis crassioribus, capsulis marginatis Tab. 33. fig. 3. *Carex polystachya*, spadiceâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen nemorosum*, paniculâ rufescente, molli Inst. R. H. 522. *Gramen nemorosum*, spicâ rufescente, molli C. B. Pin. 7. *Gramen sylvaticum*, parvum, tenuifolium, rigidiusculum I. B. 2. 509. *Gramen Cyperoides ex Monte Ballon simile*, spicâ totali, e pluribus spicis compositâ Raii Hist. 1297. Synops. ed. 2. 268. num. 4. & ed. 3. 423. num. 4. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 7. Petiv. Concord. Gram. num. 176. *Gramen sylvaticum*, sive nemorosum, 1 Tabern. Icon. 226. An *Gramen Cyperoides*, elegans, multifera spicâ Park. 1172? Londino, & Lutetiâ Parisiorum transmissa.

2. *Carex maritima*, humilis, radice repente, caule trilatero, spicâ spadiceâ, non-nihil foliosâ, capitulis crassioribus, capsulis marginatis Tab. 33. fig. 4. *Gramen Cyperoides ex monte Ballon simile*, humilius, in maritimis, & arenosis nascens Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 268. num. 4. & ed. 3. 423. num. 5. Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 8. Petiv. Concord. Gram. num. 177. D. Sherardus Londino misit.

Figura *Graminis Cyperoidis*, minoris, repentis, spicâ divisâ Flor. Pruss. 116. sin minus ad hanc plantam pertineat, saltem pro hac inservire potest.

3. *Carex radice fibrosâ*, caule triquetro, spicâ spadiceâ, brevi, capsulis marginatis. *Carex polystachya*, spicis partialibus, brevibus, mollibus Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicâ e pluribus spicis brevibus, mollibus compositâ Raii Synops. ed. 2. 268. n. 2. & ed. 3. 422. num. 2. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ divisâ Mor. Hist. Oxon. P. 3. 244. Sect. 8. Tab. 12. fig. 29. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ divulsâ C. B. Pin. 6. Theatr. 88. *Gramen Cyperoides*, ex monte Ballon, spicâ divulsâ I. B. 2. 497. *Gramen Cyperoides*, palustre, minus Park. Theatr. 1287. *Gramen Cyperoides*, parvum, aquaticum Lob. Icon. 19. In rivulis Alpina, videlicet ad Lacum Nigrum, & in montosis pratis humidioribus, præsertim supra templum Beatissimæ Virginis de Saxo, non longè Florentiâ. Londino, & Tiguro habuimus.

In Synopsi Raii tertiæ editionis pag. 422. num. 2. adversus aliorum Botanicorum sententiam, atque ipsius Morisonis, planta Morisoniana distinguitur a Bauhiniana, quod nos non sequimur, quia nondum vidimus plantam, quæ Bauhiniorum peculiaris existimatur.

4. *Carex radice longâ*, repente, crassiori, & rigidâ, caule trilatero, capitulis in spicam brevem, densam, ac fuscâ digestis, capsulis crassioribus, nitidis, non marginatis, parum bifidis Tab. 33. fig. 5. *Scirpoides Juncifolium*, spicâ ex pluribus spicis congestâ, radice repente Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 18. *Juncus Gramineus*, Cyperi radice, tenuifolius, elatior Barr. Icon. 118. An *Juncus repens*, grumosa, & echinatâ spicâ Ejusd. Icon. 114. num. 2? In agro Florentino, secus fossarum aggeres, ac in ipsis aquosis, & lutulentis fossis crescit, videlicet juxta viam, quæ ad Collem ad Cajanum ducit, præsertim paulo ante pontem vulgò il Ponte all' Asse, & signanter circa pasqua quæ dicuntur i prati di Vingone. Copiosissima verò crescit in arenoso solo Pisas inter & Liburnum.

Planta hæc in arenosis, & sterilibus locis multo minor, & strigosa provenit, quam illa, quæ in aquosis, & cœnosis gignitur, atque adeo fortasse duabus Iconibus apud Barrillerium expressa; nam illa, quæ extat in Tab. 118. demonstrat plantam in neglecto, & arido solo ortam; altera vero in Tab. 114. n. 2. in aquosis, & cœnosis foveis nascitur, quæ aliquando spicam compactam, aliquando raram gerit.

5. *Carex Alpina*, minima, caule trilatero, capitulis in summitate caulis atro-fuscis, squamis angustis, capsulis non marginatis, in longiusculum collum magis bifidum attenuatis Tab. 33. fig. 6. In Alpibus Petræ Apuanæ.

6. *Carex Alpina*, minima, Juncifolia, caule rotundo-triquetro, spicâ in summitate caulis atro-fuscâ, squamis amplioribus, plerumque bifidis, ac limbo membranaceo cinctis, capsulis crassioribus, non marginatis, in breve, & angustum collum terminatis. *Gramen Cyperoides*, *Juncifolium*, spicâ simplici, in summitate culmi atro-fuscâ Scheuchz. *Iter. Alp.* 1709. & *Hist. Gram.* 492. Tab. XI. fig. 7. Tiguro ab Auctore missa.

O R D O IV

I. Capitulis ut supra, sed per fasciculos, & quasdam congeries O in spicam laxam P dispositis.

CAREX radice repente, caule exquisitè triangulari, spicâ multiplici, ferruginea. *Gramen Cyperoides*, palustre, elatius, spicâ longiore, laxâ Raii *Hist.* 1296. & *Synops. ed.* 2. 267. 1. & *ed.* 3. 422. n. 1. *Mor. Hist. Oxon.* P. 3. 244. Sect. VII. Tab. 12. fig. 23. & Scheuchz. *Hist. Gram.* 499. *Cyperus Alpinus*, longus, inodorus, panicula ferruginea, minus sparsâ Scheuchz. *Agrostograph. Prodr.* pag. 27. Tab. 8. Tiguro, atque Londino ad nos missa, & in nostris Etruscis peregrinationibus reperta, sed ubi, nunc in mentem non venit.

2. *Carex* radice repente, caule exquisitè triangulari, spicâ multiplici, fuscâ Tab. 33. fig. 7. In Mutinensi ditione paulo supra castrum Fluminis albi, loco dicto il Prato de' Carboni.

Reperitur etiam quandoque spicâ una cum fasciculis capitulorum brevissimis, in quo statu magnam videtur habere affinitatem cum descriptione, & iconè *Cyperoidis polytachii*, spicis laxis, paniculam veluti componentibus Scheuchz. *Hist. Gram.* 487.

O R D O V

I. Capitulis in supernâ parte floriferis A, per maturitatem expansis Q, & extantibus, in spicam, vel densam R, vel raram S, singillarim dispositis, atque axi immediate adhaerentibus, seu nullis pediculis fultis.

CAREX minor, fibratâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ unciali, compactâ Tab. 33. fig. 8. *Gramen Cyperoides*, palustre, echinatâ spicâ, medium Barr. *Icon.* 20. n. 3. Circa Florentiam in pratis udis, & ad fossarum margines.

2. *Carex* minor, radice fibrosâ, foliis angustioribus, caule exquisitè triangulari, spicâ unciali, compactâ. In vepretis, & ad sepes circa Florentiam, variis in locis cum sequenti.

3. *Carex* minor, radice fibrosâ, foliis angustioribus, caule exquisitè triangulari, spicâ sexquunciali, mutilatâ Tab. 33. fig. 9. *Carex* minor, spicâ divulsâ, radice comosâ Dill. *Suppl. ad App. Flor. Giff.* 166. *Gramen Cyperoides*, spicis minoribus, minusque compactis C. B. *Pin.* 6. *Theatr.* 87. I. B. 2. 497. Scheuchz. *Hist. Gramin.* 488. *Phalaris* cauliculo brevi, nudo, unâ in cacumine spicâ rectâ, seminibus latioribus Casalp. 123. *Juncus parvus*, 1111 *Ejusd.* in H. Sicc. 112. n. 291.

4. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ, capitulis solitariis, præterquam ultimo Tab. 33. fig. 10. *Carex minor*, spicâ divulsâ, seu interruptâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicatum, minus, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 269. num. 10. & ed. 3. 424. num. 10. In sylvis apud nos, & ex Angliâ etiam habuimus.

5. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ, capitulis omnibus solitariis Tab. 33. fig. 11. *Gramen Cyperoides*, echinatâ, & rara spicâ, nemorum, minus Barr. Icon. 20. num. 2. In sylvis aucupariis Regii Viridarii Boboli, & alibi in agro Florentino.

6. *Carex nemorosa*, fibrosâ radice, angustifolia, minima, caule exquisitè triangulari, spicâ brevi, interruptâ Tab. 33. fig. 12. *Carex nemorosa*, spicis parvis, asperis Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, spicatum, minimum, spicâ divulsâ, aculeatâ Raii Hist. 1298. & Synops. ed. 2. 269. n. 11. & ed. 3. 424. n. 12. Scheuchz. Hist. Gram. 485. *Gramen sylvaticum*, tertium Tabernamontani, parvum, tenuifolium, cum spicâ aculeatâ I. B. 2. 509. *Gramen nemorosum*, spicis parvis, asperis C. B. Pin. 7. Theatr. 100. Rara est admodum apud nos hujusmodi planta, nam in udis circa Archicœnobium Vallis-Umbrosæ, & in rivulis per Lacûs Nigri Alpes dumtaxat invenimus; veruntamen ex amicorum nostrorum munificentia e variis regionibus habuimus.

O R D O VI

I. Capitulis ut in ordine antecedenti, sed per fasciculos, seu partiales spicas T, in spicam, vel densam V, vel laxam X, dispositis.

CAREX palustris, major, radice fibrosâ, caule exquisitè triangulari, spicâ brevi, habitiori, compactâ. *Carex major*, spicâ compactâ Flor. Jennens. 306. & Dill. Suppl. ad App. Flor. Giff. 166. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus, spicâ compactâ C. B. Pin. 6. Theatr. 87. Raii Hist. 1297. & Synops. ed. 2. 268. & 3. 423. num. 8. *Gramen palustre*, Cyperoides Ger. 19. *Gramen Cyperoides*, palustre, majus Park. Theatr. 1266. *Gramen palustre*, Cyperoides Lob. Icon. 19. In agro Florentino secus aquarum foveas, ac in humidis etiam vepretis.

Figura Graminis Cyperoidis, palustris, triquetri, spicâ integrâ I. B. 2. 497. ob gracilium ejus partium tenuitatem potius ad primam, vel ad secundam, vel ad tertiam plantam Ordinis antecedentis, quam ad hanc Caricis speciem pertinere videtur.

2. *Carex palustris* major, radice fibrosâ, caule exquisitè triangulari, spicâ longâ, divulsâ, seu interruptâ Tab. 33. fig. 13. Cum superiori simul exoritur, a quo in spicâ solum differt.

3. *Carex palustris* media, radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spicâ brevi, compactiori Tab. 33. fig. 14. *Gramen Cyperoides* spicatum, minus Raii Hist. 1297. Synops. ed. 2. 269. n. 9. & ed. 3. 424. n. 9. Londino a D. Sherardo missa, & apud nos crescit etiam. Ex capitulorum dispositione a Gramine Cyperoidis, spicis minoribus, minisque compactis C. B. supradictis diversa est.

O R D O VII

I. Capitulis compactis Y, pulchellis, ima parte floriferis BB.

CAREX Alpina, foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, capitulis compactis, pulchellis, attris, & tumentibus, spicamque veluti componentibus, ac aliquibus pediculis insidentibus. *Cyperoides Alpinum*, pulchrum, foliis Caryophylleis,

leis, spicis atris, & tumentibus Scheuchz. *Iter Alp.* 1709. & *Hist. Gram.* 481. *Tab. XI. fig. 1.* Ab Auctore habuimus, & in Monte Gottardo vidimus.

2. *Carex angustifolia*, caule triquetro, capitulis pulchellis, habitioribus, inter se distantibus, & in foliorum alis sessilibus *Tab. 33. fig. 15.* Crescit in agro Florentino, sed rara.

3. *Carex angustifolia*, caule triquetro, capitulis pulchellis, strigosioribus, compactis, inter se distantibus, & in foliorum alis sessilibus *Tab. 33. fig. 16.* *Cyperoides angustifolium*, spicis sessilibus in foliorum alis *Inst. R. H.* 530. *Scheuchz. Hist. Gram.* 483. & 428. *Gramen Cyperoides, angustifolium*, spicis sessilibus in foliorum alis *Raii Hist.* 1295. & *Synops. ed. 3.* 424. n. 11. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3.* 293. *Seft. VIII. Tab. 12. fig. 3.* *Cyperoides minimum Boelii, tenuifolium*, parvis per caulem distinctis torulis *Lob. Ill.* 54. *Juncus parvus*, 1 *Casalp. Hort. Sicc. pag.* 108. num. 276. In agro Florentino ad fossas udas, ac umbrosas copiosa.

4. *Carex fibratâ radice*, angustifolia, caule exquisitè triangulari, capitulis pulchellis, longioribus, & angustioribus, albicantibus, confertim nascentibus *Tab. 33. Fig. 17.* Lucernâ a Domino Nicolao Langio transmissa.

5. *Carex fibratâ radice*, angustifolia, caule exquisitè triangulari, capitulis pulchellis, albicantibus, paululum inter se distantibus *Tab. 33. Fig. 18.* *Gramen Cyperoides, palustre, elegans*, spicâ compositâ, asperiore *Raii Synops. ed. 2.* 268. num. 6. & *ed. 3.* 423. n. 6. & *Petiv. Concord. Gram.* 180. *Gramen Cyperoides, spicis curtis, divisis Flor. Prus.* 117. Londino a Domino Sherardo missa.

O R D O VIII

- I. Capitulis oblongis, angustis, non compactis Z, imâ parte floriferis, in glomeratam spicam a digestis,
- II. Capsulis prelongis b, planis, in angustum, & complanatum collum, magis ab unâ, quam ab alterâ parte bifidum attenuatis.

CA'REX Bohemica, aquatica, annua, Cyperi facie, caule molli, exquisitè triangulari, capitulis in glomeratam spicam digestis, capsulis lanceatis, quatuor lineas longis, angustis, marginatis, atque denticulatis, & in duas veluti aristas attenuatis *Tab. 33. fig. 19.* In Bohemiâ udis, & ad piscinarum margines copiosa, videlicet eundo Pragâ Nacot.

Ad hoc genus forsan spectare videtur *Gramen montanum, Juncum, capite squamato C. B. Prodr.* 13. & *Theatr.* 80.

Carex dicitur fortè a Græco Κάρα, vel Κάρων caput, hinc Κρῡαός asper, cum hac planta sit acuta, & aspera in capite, idest cacumine.

D I S T R I B U T I O X.

Plantæ flore apetalæ, monostemone, seu singulari stamine constante, sterili, ac nudo, calyce scilicet destituto, cujus embryo abit in fructum multicapsularem.

Z A N N I C H E L L I A.

- Tab. 34.* **Z**ANNICHELLIA est plantæ genus, in aquis nascens, flore apetalæ, singulari stamine A, apice oblongo B, nunc bicapsulari C, nunc tricapsulari, & quadricapsulari D constante, sed sterili, & calyce carente. Embryo autem E vasculo membranaceo F calycis vice veluti fungenti insidet, abitque deinde in fru-

fructum G , & pluribus capsulis oblongis H , ex una parte gibbis I , altera vero æqualibus , vel introrsum aliquantulum excavatis K , compositum , in quibus includitur unicum tantum semen L , reniforme .

Corpora , seu clypeolos albos , & diaphanos , qui naturaliter summitati corniculorum embryonis M adhærescunt , quidam esse veros flores suspicantur , ut D. Pontederà in sua Anthologia Lib. 2. cap. 7. cujus rei nullum hæcenus exemplum vidimus , quod hanc sententiam comprobet , scilicet florem esse a stamine disjunctum . Characterem hujus plantæ ostendit etiam D. Dillenius in Supplemento suæ Floræ Gissienf. pag. 165. sed de flore ne verbum quidem facit , & clypeolos tantum animadvertit .

Omnia quæ in ima parte Tabulæ sunt expressa , in majorem formam Microscopii usu redacta sunt .

Zannichellia species sunt .

1. *Zannichellia palustris* , major , foliis Gramineis , acutis , flore cum apice quadricapsulati , embryonis clypeolis integris , & vasculo non barbato , capsulis seminum ad costam dentatis Tab. 34. fig. 1. *Algoides vulgaris* Comm. Acad. Reg. Sc. A. 1719. p. 15. T. 1. f. 1. *Potamogeton capillaceus* , capitulis ad alas trifidis C. B. Pin. 193. Prodr. 101. I. B. 3. 779. Raii Hist. 190. *Potamogetoni affinis* , *Graminifolia* , aquatica Ejusdem Raii Ibidem . *Potamogeton omnium minimus* , *Graminis facie* , capillaceus , siliculis curvulis , binis , ternis , dorso dentato H. Cath. & Raii Hist. Tom. 3. 122. *Potamogetoni similis Graminifolia* , ramosa , & ad genicula polyceratos Pluk. Alm. 305. Tab. 102. fig. 7. *Aponogeton aquaticum* , *Graminifolium* , staminibus singularibus Ponted. Antholog. 117. & Raii Synops. ed. 3. 135. *Graminifolia* Dill. Suppl. Flor. Giff. 168. In fossis aquosis agri Florentini copiosa .

2. *Zannichellia palustris* , minor , foliis Gramineis , acutissimis , flore minimo , cum apice bicapsulari , embryonis clypeolis circumcrenatis , & vasculo barbato , capsulis seminum ad costam asperis Tab. 34. fig. 2. Circa Florentiam , non solum ubi antedicta , sed etiam in montanis scrobibus , ubi Rustici purgant columnas ligneas , præsertim in Cura Divi Martini ad Palmam .

D. Joannes Hieronymus Zannichellius , insignis Pharmacopæus Venetus , in cognitione plantarum , ceterarumque rerum naturalium apprime versatus , in his perquirendis adeo diligens , ut nullis parcat sumptibus , & laboribus , nec ardua , & periculosa itinera , quamvis atate proventus pertimescat . Magnum viri studium Plantas præcipue marinas , quæ in mari vivunt animantes indagandi nos equidem experti , & demirati sumus , præsertim quando in lustratione littorum , Insularumque Maris Adriatici humanissime nobis se comitem adjunxit . Extant ejus opera Laboratorium Zannichellianum Chymicum cum indice remedium ad plures morbos curandos , editum Venetiis apud Antonium de Bartolis anno 1701. in 8. Item de Ferro ejusque nivis præparatione disputatio Physico-Chymica : Ibidem anno 1713. in 8. Item de Myriophyllo pelagico , aliæque Plantula marina anonyma : Ibidem 1714. in 8. Item de Lithographia duorum montium Veronensium Epistola : Venetiis 1721. Apud Josephum Corona in 8. Ulterius ibidem apud eundem de quodam Insecto aquatico Epistola 1727. in 8. Item de Rusco , ejusque medicamentosa præparatione apud Bonifacium Vierzorum eodem anno in 8. Præterea , cum nihil intentatum relinquit , ut quod est in arcanis Natura detegat , & assequatur , alia opera singulari eruditione referta , brevi in lucem proditura expectamus , præsertim Catalogum Plantarum , quæ in Insulis circa Venetias nascuntur , & varia Itinera Alpina .

DISTRIBUTIO XI.

Plantæ flore apetalo, astemone, seu apode, apice, aut potius capsulâ singulari constante, sed sterili, cujus embryo abit in fructum multicapsularem.

BUCCAFERREA.

Tab. 35. **B**UCCAFERREA est plantæ genus, in aquis nascens, flore apetalo, singulari scilicet apice A reniformi, & bivalui B constante, sed sterili, & nullo pediculo fulto, in spicatum, & distichum agmen C veluti disposito. Embryo autem D ab ipso nonnullorum exortu florum E exit, deinde abit in fructum ex pluribus capsulis F compositum, pediculis longis insidentibus G, ac caput Aviculæ æmulantibus, quibus continetur unicum tantum, & subrotundum semen H. Buccaferreæ species sunt.

1. Buccaferrea maritima, foliis acutissimis. *Corallina Feniculi folio breviori* Inst. R. H. 571. *Fucus Ferulaceus* Lob. Icon. 255. *Fucus Folliculaceus*, *Feniculi folio longiore* C. B. Pin. 365. *Gramen maritimum*, *fluitans*, *cornutum* Ejusdem Prodr. 7. *Gramen aqua innatans cum utriculis*, seu *Feniculacea marina* I. B. 3. 784. *Potamogeton maritimus*, *pussillus*, *alter*, *seminibus singulis longis pediculis insidentibus* Ejusdem Synops. ed. 2. 62., & 3. 134. Tab. VI. Pluk. Phytograph. Tab. 248. fig. 4. *Potamogeton maritimus*, *Gramineus*, *longioribus foliis*, *fructu ferè umbellato* Pluk. Alm. 305. In fossis maritimis circa Viam Regiam, vulgò *Via reggio*, & ex Angliâ a D. Sherardo etiam missa.

2. Buccaferrea maritima, foliis minus acutis Tab. 35. In fossis paludosis salinæ Capitis Istriæ.

Buccaferrea ab Illustrissimo Domino Comite Camillo Antonio Buccaferro Patrio, ac Senatore Bononiensi; omnium bonarum artium cultore, & fautore eximio.

Decimæ sextæ Classi addenda, quæ sequuntur.

ET si Tournefortius decimæ sextæ Classi nullum tribuat florem, neque florem, neque semen tribuat sequenti; attamen pro certissimo habemus non solum plantas in decima sexta Classe contentas florem proferre, verum etiam in decima septima comprehensas florem, & semine præditas esse, quemadmodum & omnes alias a natura productas, itaut nullam omnino existere plantam sine flore, & semine credamus. Et quamvis inter veteres & recentiores (ne eos quidem qui nostris temporibus clarent excipiendo) non nemo sit, qui dicat plantas florem, & semine viduas reperiri; hoc evenit, quia accuratè hæc notas non exquisiverunt, vel tanta fuit aliquarum exiguitas, ut facile oculorum aciem effugerint; eo magis quia in quibusdam adeo perspicax non est, ut ope etiam Microscopii adjuta, minutissima quæque assequi possit. Ad hæc nimium insolens hujusmodi florum, vel seminum forma in causa fuit, cur minimè sit animadversa, neque florum, aut seminum speciem præferre, atque eorum officio fungi credita sit, ut exempli gratia in Lichenis floribus contigit. Ad nostræ sententiæ confirmationem, nempe omnem plantam florem, & semine præditam esse, non verborum copia opus est, sed sola sufficit demonstratio quorundam paucorum florum, & seminum, ac præcipue plantarum illarum, quæ non solum a nonnullis iis orbatæ censentur, verum nec ut plantæ quidem considerantur, sed casu, aut alia ridicula causâ productæ existiman-

stimantur, quarum in numero Fungi, Tubera, Mucres, & cetera his affinia ab iis ponuntur. Quamobrem cum contigerit nobis detegere in nonnullis generibus Classium superscriptarum, atque in aliis a nobis excogitatis ad easdem Classis pertinentibus id, quod vulgus adhuc ignorat, & quod tamen nos semper credidimus ita se habere, nempe decimæ sextæ Classis flores, & decimæ septimæ flores & semina, aggressi sumus ea sub prædictis generibus exhibere, simulque exactiorem, & accuratiorem specierum, quæ proxime memoratis generibus subjiuntur, distributionem tradere. Verum quidem est non in omnibus hujusmodi generibus flores nobis videre contigisse, sicut semina vidimus. Veruntamen ob affinitatem, & similitudinem, quæ inter aliquos decimæ sextæ, & decimæ septimæ Classis flores intercedit, dubium suboritur, utrum singuli in suis Classibus relinquendi, & confirmandi sint, an potius ad unam, eandemque Classem omnes redigendi. Sed nobis in secunda hujus Operis parte, ubi agemus de plantis Submarinis, & Capillaribus, Muscisque terrestribus, opportunior hujusce dubitationis decernendæ dabitur occasio.

In antecedenti pagina ad lineam decimam quartam Classis decimæ sextæ, ubi scriptum est, in Lichenis floribus, emenda, in plantarum capillarium floribus.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ plerumque crustacea, substantia vel coriacea, vel farinacea, vel gelatinosa, vel tartarea, floribus apetalis nudis a semine sejunctis.

L I C H E N.

LICHEN est plantæ genus, flore apetalò non eandem plane figuram in omnibus adeptò, nam in nonnullis est orbiculatus (Tab. 36. A, & Tab. 48. A), in aliis sphaeroides (Tab. 36. B, & Tab. 52. L), in aliis testiculatus (Tab. 36. C, & Tab. 52. D), in quibusdam clavatus (Tab. 36. D, & Tab. 59. D), in aliquibus tandem Erinaceorum aculeos referens, itemque nodosus (Tab. 36. E, & Tab. 51. F). Omnes hi flores sunt steriles, & nudi; scilicet calyce, pistillo, atque staminibus destituti. Ex his quidam insiguntur in receptaculis solidis (Tab. 36. F. G, & Tab. 52. E. M), vel planis (Tab. 36. H), vel cavis (Tab. 36. I), vel convexis (Tab. 36. K), vel rotundis (Tab. 36. L, & Tab. 59. A). Quidam reconduntur, ut plurimum, una cum massa gelatinosa (Tab. 37. M, & Tab. 54. B. K) in cavitate receptaculi (Tab. 37. N, & Tab. 54. C. L), vel sphaerici (Tab. 37. O, & Tab. 54. D. M), vel pyramidati (Tab. 37. P, & Tab. 54. N), vel transverse oblongi non ramosi (Tab. 37. Q, & Tab. 54. O), vel transverse oblongi ramosi (Tab. 37. R. & Tab. 56. G). In utriusque vero generis receptaculis, solidis nempe, & cavis, flores vel singillatim disponuntur (Tab. 36. G, & Tab. 52. M), vel in linea sibi incumbunt (Tab. 36. F, & Tab. 52. E. F). Semina autem videre est inter se nexa, vel in filamenta simplicia, aut multifida disposita (Tab. 37. S), vel quasi in racemum, aut corymbum aggesta (Tab. 37. T. V). Aliquando in plantis floriferis, seu feminis (Tab. 47. 48. & 49.); interdum in non floriferis, seu maribus (Tab. 46. A): tum in peculiaribus locis, veluti in eadem Tab. sub litera B, & in Tab. 50. B. C. E. F. G. H; tum per totam plantarum superficiem, ut in Tab. 53. fig. 4. reperiuntur. Quæ quidem omnia, dum singulos ordines recensimus, melius patebunt.

Difficile quidem, ac periculosum est hujus generis plantas exacte distribuere; tum quod raro admodum inveniuntur omnino perfectæ, flore scilicet, semine-

que ornatae; tum quod ex iis aliqua sint adeo parvae, ut neque microscopio inspectae structura earum ne dum flores deprehendi queant; ideoque de illis floribus in distributione ipsarum plantarum nullam mentionem facimus. Eas tamen in octo, & triginta ordines distribuimus distinctos ex diversa earum forma, & constitutione, varietateque receptaculorum florum, & seminum, atque utrorumque situ; tum ut singulae facilius dignoscantur; tum quia luculentius hoc modo ostendi potest in unaquaque locus, ubi reperiuntur flores, & semina, ex quibus rebus sententia nostra firmatur, quam modo exposuimus; omnes nempe cujuscumque generis plantas & flore, & semine praeditas esse. Flores hujusmodi fortasse sunt ea corpora, quae Auctor Institutionis Rei Herbariae pag. 548. semina vocat, & quae Auctor Catalogi Giffienfis pag. 201. frustra quaesivisse ait. Rationes, quae nos cogunt, ut supradicta corpora flores appellemus, & non semina sunt haec: Prima est affinitas, quam habent cum floribus Muscorum, quemadmodum in Tab. 59. sub literis A. B. C. D. videre est. Altera, quod in quibusdam ex his non observatur substantia seminalis, quia apparent aëre solummodo repleti, veluti illi Lichenoidum (Tab. 56. A. B). Tertia, quia genuina semina a nobis observata germinare, & incrementum capeßere deprehendimus, ut ostendimus in Tab. 41. tum super lapillum Q, tum in tubi dorso R, quod quidem in praedictis floribus accidere non vidimus. Si quis curiosus hujusmodi flores cognoscere cupiat, auxilio microscopii optimi indiget, licet in quibusdam plantarum speciebus nudis oculis fere possint videri, ut in *Lichene latifolio*, *ramoso*, *minore*, *hirsuto* Inst. R. H. dummodo ad perfectam maturitatem sint perducti. Flores vero, qui microscopii operam requirunt, hoc modo facile videri poterunt: si accipiaturo, vel callum, seu pars interior receptaculorum florum, eaque dividatur a superficie ad centrum in partes tenuissimas, & diaphanas, veluti in Tab. 52. ad litteram G apparet; quae aliquantulum madefactae talci, aut vitri laminis applicentur, & microscopio objectae, ut fieri solet, luci exponantur. Qui vero flores extra callum velit intueri, callum ipsum comprimatur, & quodammodo subigatur, ut flores erumpant, ac segregentur; inde se gerat, ut supra monuimus. Flores autem, qui sunt in cavitate receptaculorum sphaericorum conspicui fient, si massa gelatinosa (Tab. 37. M, & Tab. 54. B. K) prius madefacta talchum illinatur, aut potius massa super eundem comprimatur, & extendatur, eodemque modo per microscopium, ut supra diximus, observentur.

O R D O I.

- Tab. 36. I. *Lichenes non crustacei, erecti, vel penduli.*
 II. *Flores in receptaculis planis H, cavis I, convexis K, & sphaericis L.*
 III. *Receptacula florum in una M, vel in utraque parte N, vel ad extremitatem O plantarum posita.*
 IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T), vel in peculiaribus scrobiculis X, vel in tuberculis Y, vel sub omnium foliorum cute Z eascentia.*

LICHEN Pulmonarius, rufescens, durior, in amplas lacinias divisus (Tab. 36. fig. 1.) Inst. R. H. 549. *Lichen arboreus, cinereus*, *παρὰ βάλανος*, *cornucopiosides* Ponted. Comp. Tab. 21. *Lichenoides arboreum, ramosum, scutellatum, majus, & rigidius, colore virescente* Dill. Cat. Giss. 207. *Raii Synops. ed. 3. 75. num. 79.* *An Lichen arborum* Tabern. Icon. 813? In arborum stipitibus locis montosis, ut plurimum apud nos, & e Lutetia Parisiorum, & e Paravio possidemus.

2. *Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias divisus* Inst. R. H. 549. Tab. 325. A. *Lichen cinereus, Laetuca folio* Elem. Bot. 438. & *Bot. Paris. 115.* D. Vaillantius misit, & in maritimis nostratibus non semel vidimus.

3. Lichen cinereus, latifolius, ramosus Inst. R. H. 550. Bot. Paris. 115. Tab. XX. fig. 11. *Lichenoides arborum*, ramosum, angustioribus cinereo-virescentibus ramulis Raii Synops. ed. 3. 75. num. 81. *Muscus alter*, *Quernus*, latifolius, *Coralloides*, ἀφύλλον Col. Part. 1. 335. In omnibus arboribus occurrit in Etruria.

4. Lichen cinereus, angustior, scutis [scrobiculis feminalibus potius] in marginibus segmentorum Bot. Paris. 115. *Lichen Pulmonarius*, arboreus, angustifolius, scutis in marginibus foliorum Ejusdem Tab. XX. fig. 14. *Lichenoides arborum*, ramosum, cinereo-virescens, segmentis angustioribus, circa margines crispis Raii Synops. ed. 3. 76. num. 84. In iisdem fere locis cum duobus antecedentibus.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durus, creberrime divariegatus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 36. fig. 2. In Abietum, & Fagorum ramis circa Vallis-Umbrosæ Cænobium, atque Camaldulensem Eremum.

6. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durior, segmentis crebris ad extremitatem tenuissime divisus. Alpinus est, sed ubi inveniatur, nunc non recordamur.

7. Lichen Pulmonarius, mollior, cinereo-rufescens, segmentis latioribus, receptaculis florum peramplis. In Ostiensi litore, & præcipue circa Tyberis fauces super neglectas arbores.

8. Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, segmentis latioribus, varie divisus, receptaculis florum rufescentibus. Ad Illicēs, Subera, & Cerros per sylvas Pisas inter, & Liburnum, atque inter Pisas, & Petram Sanctam.

9. Lichen Pulmonarius, mollior, dichotomos, superne cinereus, inferne albus, receptaculis florum interna parte ferrugineis Tab. 36. fig. 3. *Lichen cinereus*, vulgarissimus, cornua Damae referens Bot. Paris. 115. *Lichen*, qui *Muscus arboreus*, ramosus Bot. Paris. Tab. XX. fig. 11. I. B. 3. 764. *Lichenoides arboreum*, ramosum, majus, & mollius, colore candicante Raii Synops. ed. 3. 75. num. 80. In arboribus, locis plerumque montuosis, copiosissimus apud nos: florentem vero unicam dumtaxat plantam comperimus.

Icon *Alga tinctoria* I. B. 3. 796. hujus plantæ imaginem adamussim præsentat.

10. Lichen cinereus, ramosus, verrucosus Bot. Paris. Tab. XX. fig. 13. In Laci nigri Alpibus ad Abietes. Varietate potius, quam specie a præcedenti distinctus.

11. Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, crispus, varie divisus. In muris Alti Passi, vulgò *la Fattoria dell' Alto Pascio* ad Septentrionem, nec non in saxosis locis, in agro dicto *la Fattoria delle Ginestre*.

12. Lichen Pulmonarius, minimus, subluteus, receptaculis florum coronatis, Mali Aurantii coloris Tab. 36. fig. 4. In Abietibus Montis Sinarii, & Regiæ Villæ Pratolini, sicuti in *Boboli* Viudatio ad Pyros, tum in loco dicto *i Razzuoli*, tum per areas ubi culinares plantæ coluntur.

O R D O II.

III. Receptacula florum ad foliorum extremitatem locata A.

IV. Semina in filamenta, plerumque multifida disposita (Tab. 37. S), & ad marginem B, vel e suprema planta superficie C erumpentia.

Tab. 37.

LICHEN Alpinus, membranaceus, elegans, in amplas lacinias divisus, inferne albus, superne e glauco subvirescens, receptaculis florum amplioribus, interna parte fuscis Tab. 37. In Alpibus Etruriæ occurrit ad Fagos, & Abietes, videlicet juxta Abbatiam Vallis-Umbrosæ, & Camaldulensem Eremum.

- Tab. 38. III. *Receptacula florum in utraque planta parte sita A. B.*
 IV. *Semina*

LICHEN terrestris, membranaceus, mollior, fuscus, receptaculis florum sordide rubris, perexiguus Tab. 38. *Lichen terrestris, minimus, fuscus Bot. Paris. Tab. XXI. Fig. 15. Musco-Fungus terrestris, minor, fuscus, foliis e latitudine crenatis; Musco innascens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. num. 4. Selt. VIII. Tab. 7. fig. 4.* In collibus sterilibus inter Muscos, & Gramina crescit, nec non in sylvis ad arbores, sed rarus.

Planta hæc variæ est magnitudinis, & densitatis, aliquando major est, & laxa, ideoque inter Iconem nostram, & propositam in Botanico Parisiensi aliquam notavimus differentiam; verum quidem est nostram a pictore paululum ampliata esse. Præterea apud eundem Auctorem pag. 144. num. 5. sub Nostoci nomine indigitatur: cur vero unica planta in eodem opere diversis locis, & generibus reponatur, non intelligimus, atque eo magis, quia dicta planta procul dubio ad hoc genus spectat.

O R D O IV.

- Tab. 38. III. *Receptacula florum in una tantum foliorum parte C. D locata.*
 IV. *Semina in filamenta simplicia disposita [Tab. 37. S], quæ per totam foliorum superficiem E crebra nascuntur.*

LICHEN Alpinus, cornua Cervi referens, subrus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fuscis Tab. 38. fig. 1. In Abietibus, & Fagis Abbatia Vallis-Umbrosæ, aliisque similibus locis, sed rarus.

2. *Lichen maritimus, albus, subhirsutus, cornua Damæ referens, receptaculis florum interna parte flavescens* Tab. 38. fig. 2. In litore Ostiensi in sylvestrium Prunorum ramis, & caudicibus.

3. *Lichen maritimus, albidus, angustior, receptaculis florum nigricantibus* Tab. 38. fig. 3. In eodem loco, ut & circa Venetias, in Insula, vulgò *i Tre Porti*.

Secundæ, & Tertiæ speciei semina non vidimus adhuc, attamen propter earundem structuram in hoc ordine reposuimus.

O R D O V.

- Tab. 39. I. *Lichenes ut plurimum teretes, non tubulati A, erecti B, vel penduli C.*
 III. *Receptacula florum secundum cauliculorum longitudinem D, vel in eorum extremitate locata E.*
 IV. *Semina, vel subhirsuta, & inter se connexa [Tab. 37. T], in peculiaribus locis F, vel levia, & in filamenta simplicia, aut multifida [Tab. 37. S] per totam plantarum superficiem G disposita.*

Plantæ hoc ordine comprehensæ propter situm receptaculorum florum, & seminum formam pluribus ordinibus distinguendæ fortasse forent, sed quoniam in omnibus illa observare nobis non contigit, idcirco unum tantum ordinem earum constituimus; excludentes tamen, & ad ordinem XXXVIII. referentes *Lichenoides non tubulosum, ramulis scutellis nigris terminatis Raii Synops. ed. 3. 66. num. 13.* cum in capsulas sphericas H potius, quam in scutellas definat, quæ per rimulas I tantum dehiscunt.

LICHEN nodosus, cinereus, longissimus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 1. *Muscus arboreus, nodosus C. B. Pin. 361. Raii Synops. ed. 3. 65. num. 4. Dendrobryon geniculatum, sive nodosum Col. Part. 2. 84.* Circa Archicænobium Vallis-Umbrosæ, & Camaldulensem Eremum, in Abietibus.

2. Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus, & mollior, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 2. *Muscus arboreus*, candidus, *Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. Variet. In Alpibus Camaldulensibus, Falteronæ, & Laci Nigri, ex Fago, & Abiete pendens.

3. Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus, & mollior, alter. In Alpibus Stiria ad arbores.

4. Lichen ex cinereo candicans, longissimus, furculis rigidioribus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 39. fig. 4. *An Muscus caule rigido, instar fili chalybei* Met. Pin. & Raii Synops. ed. 3. 65. num. 2? Ubi numero secundo reperitur.

5. Lichen luteus, rugosus, tinctorius, furculis brevioribus. Simul cum numero tertio crescit, ac reperitur.

6. Lichen cinereus, longissimus, rugosus, junceus, & subasper Tab. 39. fig. 3. In Abietibus juxta Vallis-Umbrosæ Cænobium.

7. Lichen capillaceus, longissimus, sive *Muscus arboreus*, nigricans, *Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. Variet. *Muscus niger* Dod. Pempt. 471. *Musco-Fungus trichoides, e nigredine cinereus, juba instar saxi, & arboribus dependens* D. Richardson Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. num. 15. *Muscus Corallinus, saxatilis, Feniculaceus* Mus. Petiv. num. 78. Raii Synops. ed. 2. App. 322. & ed. 3. 65. numer. 7. In Abietibus, non longe ab Oppido, vulgò *Fiumalbo*, nec non in Clusentini tractu ad Castaneas, sed rarus.

8. Lichen capillaceus, longissimus, ex Fago, & Abiete pendens Coroll. 40. *Muscus arboreus, villosus, magis tenuis* I. B. 2. 763. Descript. *An Musco-Fungus arboreus, Norvegus, cinereus, foliis capillaceis, tenuissimis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 635. num. 15? Lutetia Parisiorum D. Vaillantius misit.

9. Lichen cinereus, longissimus, barbatus, receptaculis florum rufescentibus, coronatis. *An Muscus arboreus, villosus, crassior* I. B. 3. 763. Descript. ? In Falteronæ jugo, circa Camaldulensem Ereum, & Vallis-Umbrosæ Cænobium in Fagis, & Abietibus.

10. Lichen purpurascens, Lusitanicus, capillaceo folio, major Inst. R. H. 550. *An Muscus arboreus, rutilans, Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. Variet. ? Parisiis ab eodem amico missus.

11. Lichen capillaceus, ex cinereo rutilans, receptaculis florum subcinereis, & barbatis Tab. 39. fig. 5. *An Muscus arboreus, rutilans, Usnea officinarum* C. B. Pin. 361. Variet. ? In glandiferarum arborum caudicibus ubique apud nos, sed cum receptaculis florum inter Liburnum, & Vallem Benedictam, ad Subera dumtaxat legitur.

Muscus arboreus, trichophyllos, major, ramulis, crassioribus Raii Synops. ed. 2. 340. ob speciminis exiguitatem a Domino Sherardo ad nos transmissi, utrum ad nonam speciem, vel ad hanc pertineat, ut nos suspicamur, decernere arduum est.

12. Lichen capillaceus, ex cinereo-rutilans, tuberculis rufescentibus undique oblitus. In sepiariis plantis, paulo ante planitiem Montis Ferrati, duobus miliaribus ultra Urbem Prati.

13. Lichen cinereus, capillaceo folio, minor Inst. R. H. 550. *Muscus arboreus, cum orbiculis* C. B. Pin. 361. *Muscus arboreus, peltatus, & scutellatus* I. B. 3. 764. *Muscus Quernus, fruticosus, τροχόφυλλον* Col. Part. 1. 331. Per Hirciniam Sylvam passim vidimus, & subinde in nonnullis Italiae sylvis, sed cum receptaculis florum rarus invenitur. Totus cinereus est, ideoque a supradicto facile distinguitur.

14. Lichen Græcus, Polypoides, tinctorius, saxatilis Coroll. 40. *Lichenoides non tubulosum, πλατυδασόφυλλον, tuberculis pulverulentis donatum* Raii Synops. ed. 3. 66. num. 12. *Fucus verrucosus, tinctorius* I. B. 3. 797. Inst. R. H. 568. *Fucus verrucosus* Imper. 650. *An Muscus saxatilis, incanus* Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.

Tab. 92. ? In Insulis nostris, præcipue in Ilva, & Gorgona reperitur, & Londino, & Lutetia Parisiorum etiam ad nos missus.

Variat aliquando ramulis teretibus, interdum nonnihil compressis, item crassioribus, & tenuioribus, quare non immerito ad hanc plantam reduci potest *Fucus capillaceus, tinctorius* L. B. 3. 796.

Insectores nostri hanc Plantam appellant vernaculo nomine *Roccella*, vel *Orcella*, vel *Raspa*, ejusque ope sericum, & lanam, non solum peculiari quodam colore subpurpureo imbuunt, quem Columbinum vocant, ob similitudinem cum collo Columbino, sed etiam aliis compositionibus admiscunt, ut diversos colores efficiant. Præparant vero illam hoc modo. Plantam in pulverem adeo tenuem reducant, ut per cerniculum facillimè trajiciatur; deinde vetere maris urina (nam mulieris perniciofa habetur) leviter illam irrorant vase ligneo contentam, & semel in die agitant; atque eodem tempore in eam demittunt aliquantulum cineris ex Soda, donec expleto opere, ejus quantitas singulis diebus immissa ad quantitatem pulveris sit in ratione 1. ad 12. sive plus, sive minus, prout planta est magis crassa, vel tenuis, vel recens, vel vetus, idque fit donec totum compositum prædictum colorem columbinum exhibeat; postea ligneo doliolo reponunt, & urinam, vel lixiviam calcis, aut gypsi, quo dealbantur parietes, superinfundunt, ut tota quantitas contegatur, & ad usum servant. Compositionem hanc vocant *Oricello*, forte a nomine plantæ *Roccellæ*. Suspiciari subit nonnullas hujus generis plantas eodem, vel alio modo præparatas, eundem colorem, vel alium præbere posse. Quod nunc innuisse sufficiat, ut instituta experimenta ad has cognitiones deducant.

15. Lichen saxatilis, Italicus, Polypoides, cinereo-fuscus, crispus. *An Muscus saxatilis, incanus* Bocc. *Mus. Part. 2.* 133. Tab. 92 ? In mœniis Romæ Urbis, & præsertim in interiori parte inter Portam S. Joannis, & S. Laurentii, reperitur etiam in externis Ostiensibus mœniis ad Septemtrionem.

16. Lichen terrestris, fuscus, hirsutis asperus, receptaculis florum atro-rufis, coronatis Tab. 39. fig. 7. In ericetis Plebania Juguli, atque Imprunetæ, Florentia non procul.

17. Lichen terrestris, angustior, ramosissimus, fuscus Bot. Paris. 115. num. 7. *Muscus montanus, fuscus, ramosissimus, non tubulatus* Ejusdem Tab. XXVI. fig. 8. *Raii Synops. ed. 2.* 21. num. 7. *Lichenoides non tubulosum, ramosissimum, fruticulis specie, rufo-nigrescens* Dill. *Cat. Giff.* 202. *Raii Synops. ed. 3.* 66. num. 10. Londino, & Lutetia Parisiorum ad nos transmissus.

18. Lichen terrestris, atro-fuscus, minor, ramosior, ac rigidior, & veluti aculeatus. In summitate Montis Murelli tempore brumali.

19. Lichen Alpinus, Coralloides, cinereus, dichotomos, dense ramificatus, apicibus vix bifidis. Circa Eremum Camaldulensem, & Vallis-Umbrosæ Cœnobium.

20. Lichen cinereus, fruticosus, saxatilis, racemulis seminum undique obductus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 5. *Lichenoides non tubulosum, cinereum, ramosum, totum incrustatum* *Raii Synops. ed. 3.* 66. num. 11. *Musco-Fungus Coralloides, fruticosior, & lignosior* Mor. *Hist. Oxon. Part. 3.* 633. num. 12. *sect. XV. Tab. 7. fig. 12.* In Italia numquam vidimus, sed ex Anglia tantum possidemus.

21. Lichen saxatilis, cinereus, fruticosus, ramulis habitioribus, minus ramosis, racemulis seminum undique, & dense refertis, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 6. In Monte Arcis Radicofani copiose crescit ad Orientem super ingentia, & densa saxa, præsertim paulo supra fontem, vulgò *Antese*.

22. Lichen Alpinus, glaucus, ramosus, botryoides (Tab. 53. fig. 7.) Scheuchz. *Observat. Bot. Itin. Alp. 2. ed. Londini pag. 64. Tab. XIX. n. 4. An Muscus compressiformis, ramosus* *Flor. Prus. 168. num. CDLX. Icon. 48. ?* Ex liberalitate Domini Joannis Scheuchzerii possidemus.

23. Lichen terrestris, fruticosus, cinereus, minimus Tab. 53. fig. 8. In antiquis murorum fissuris, nec non in saxorum cavernis, locis montuosis, ut plurimum apud nos.

24. Lichen saxatilis, minimus, nigerrimus, capillaceus. *An Bissus petrea, nigerrima* D. Richard. *Raii Synops. ed. 3. 57. num. 8?* In Monte Fesulano, & in collibus inter Ecclesiam Casiniani, & Juguli Plebaniam.

25. Lichen arborum nigerrimus, vix conspicuus. In rimis arborum corticum, & præcipue Populi nigri.

O R D O VI.

I. *Lichenes fruticosi, teretes, tubulati* A, *Corallio amuli*.

Tab. 40.

III. *Receptacula florum in ramulorum apicibus* B.

IV. *Semina subhirsuta plerumque simul juncta* (Tab. 37. T) *ob totam plantarum cutis solutionem* C *provenientia*.

LICHEN Coralloides, tubulosus, major, candidus, ramosissimus, receptaculis, florum rufescentibus, perexiguus Tab. 40. fig. 1. *Lichenoides tubulosum, ramosissimum, fruticuli specie, candicans* Dill. Cat. Giff. 202. *Raii Synops. ed. 3. 66. numer. 14. Coralloides corniculis candidissimis* Inst. R. H. 565. *Muscus Coralloides, sive cornutus, montanus* C. B. Pin. 361. *Muscus Corallinus, sive Corallina montana* Tabern. Icon. 810. In sylvis, & ericetis montosis passim apud nos.

2. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereus, caulibus crassioribus dense ramificatis, receptaculis florum rufescentibus. In iisdem locis cum antecedente reperitur.

3. Lichen Coralloides, tubulosus, Alpinus, medius, cinereus, caulibus crassioribus plerumque foliosis, brevissime ramificatis, receptaculis florum rufescentibus, perexiguus, ramulorum apicibus & caulicum dorso, atque foliotum superficie nascentibus. In Falteronæ jugo.

4. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereus, caulibus tenuioribus, crebris, ramosissimis, ramulis expansis, receptaculis florum rufescentibus. Per planiciem, vulgò *Scandicci* in Castaneto nuncupato *la Palina del Sig. Cav. D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra*.

5. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, cinereo-candicans, caulibus crebris, tenuioribus, minus ramosis, receptaculis florum rufescentibus. *Lichen terrestris, candidus, tubulosus, & ramosus* Ponted. Compend. Tabul. 22. num. 4. *Muscus Coralloides* Barr. Icon. 1277. num. 2. *An Muscus terrestris, Coralloides, erectus, cornibus rufescentibus* C. B. Pin. 361. Prodr. 152. Cum prima, & secunda specie oritur.

6. Lichen Coralloides, tubulosus, albidus, major, & mollior, caulibus crassioribus, minus ramosis, receptaculis florum perexiguus, rufescentibus Tab. 40. fig. 2. *Lichenoides tubulosum, caulibus mollioribus, & crassioribus, majus* *Raii Synops. ed. 3. 67. num. 20. Musco-Fungus ceranoides, mollior, & elatior, albidus, tubulosus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. *Seit. XV. Tab. 7. fig. 7. Coralloides tubulosa, ramulis crassioribus* Bot. Paris. 42. num. 5. Londino, & Lutetia Parisiorum ad nos missus.

7. Lichen Coralloides, tubulosus, albidus, minor, & mollior, caulibus crassioribus, minus ramosis, receptaculis florum perexiguus, rufescentibus. *Lichenoides tubulosum, caulibus mollioribus, & crassioribus, minus* *Raii Synops. ed. 3. 67. num. 21. D. Sherardus Londino misit.*

8. Lichen Coralloides, tubulosus, major, ex cinereo-fusco virescens, caulibus crassioribus, & durioribus, minus ramosis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum exiguis, rufescentibus Tab. 40. fig. 3. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus* Inst. R. H. 565. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens* C. B. Pin. 361. *Lithobryon Coralloides* Col. Part. 2. 82. In collibus prope Florentiam, & in Urbe per viridarium Boboli.

9. Li-

9. Lichen Coralloides, tubulosus, Alpinus, major, & durior, ex cinereo virescens, caulibus primariis nonnihil compressis, ab imo ad summum in ramulorum apicibus receptaculis florum perexiguus, ac rufescentibus ornatis. In Falteronæ, & Camaldulensibus Alpibus.

10. Lichen Coralloides, tubulosus, major, montanus, e cinereo-viridi rufescens, caulibus recurvis, nonnihil foliosis, inordinate dispositis, receptaculis florum crassioribus rufescentibus Tab. 40. fig. 5. *An Muscus montanus, coriaceus, ramulis inordinate dispositis Raii Synops. ed. 2. 21. num. 6.?* In summitate Montis Murelli Florentia non procul.

11. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo viridans, ramulis aduncis, plerumque foliosis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum rufescentibus Tab. 40. fig. 6. *Muscus arboreus, Coralloides, auritus Bocc. Mus. Part. 2. 135. Tab. 95. Lichen montanus, Coralloides, cornibus reflexis, μεταλωτος Ponted. Compend. Tabul. 22. num. 3.* In montosis nemoribus prope Florentiam, & in ipsa Urbe per viridarium Boboli quoque crescit.

12. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo viridans, ramulis erectis, nonnihil foliosis, extremitatibus apertis, & palmatis, receptaculis florum rufescentibus, exiguis Tab. 40. fig. 4. *An Lichen terrestris, Coralloides, erectus, incanus, μεταλωτος Ponted. Compend. Tabul. 21. num. 11.?* In territorio Scandicci per quoddam Castanetum, in antecedenti pagina sub num. 4. indicatum.

13. Lichen Coralloides, tubulosus, medius, e cinereo viridans, caulibus tenuioribus, acutis, minus ramosis, receptaculis florum rufescentibus. *Coralloides cornua Cervi referens, glabra, corniculis tenuioribus, bifurcatis Hist. Plant. Paris. 423. & Bot. Paris. 42. An Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens, minor C. B. Pin. 361.?* In ericetis Casimiani, & Juguli, atque Scandicci alti territorio, & Parisiis a D. Vaillante transmissus.

14. Lichen Coralloides, tubulosus, minor, & gracillimus, subviridis, ramulis erectis, nonnihil foliosis, receptaculis florum rufescentibus. Circa Cœnobium Vallis-Umbrosæ.

15. Lichen Coralloides, tubulosus, cinereus, minor, parum ramosus, receptaculis florum coccineis. *Lichenoides Coralliforme, apicibus coccineis Raii Synops. ed. 3. 68. num. 24. Musco-Fungus montanus, corniculatus, minor, erectus, apicibus coccineis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633. num. 2.* Londino Dominus Sherardus transmisit.

O R D O VII.

- Tab. 41. I. *Lichenes cauliferi, e crusta foliacea per exigua A enascentes, caulibus tubulatis B. plerumque ramosis C, vel in cornicula D, vel in pyxidiculis E, vel in pyxidiculis F minus quam in sequenti ordine speciosas, atque patentes, & in ore clausas desinentibus.*
 III. *Receptacula florum, e pyxidicularum marginibus G erumpentia.*
 IV. *Semina subhirsuta, ut plurimum simul juncta (Tab. 37. T), & e solutione cutis cauliculorum H, & inferna foliorum parte I nascentia.*

LICHEN pyxidatus, & corniculatus, prolifer (e viridi obsolete lutescens) Scheuchz. Observat. Bot. Iter. Alp. 1. ed. Lond. pag. 37. Tab. V. fig. 3. Ab Augusto, & a D. Ponted. communicatus, & in Alpibus Nursinis a nobis visus.

2. Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus repandis (Tab. 41. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. D. Vaillantius communicavit.

3. Lichen pyxidatus, corniculis aduncis (Tab. 41. fig. 2.) Inst. R. H. 549. & Hist. Plant. Paris. 482. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis aduncis Bot. Paris. 42.* Ab eodem amico acceptus, qui & apud nos exoritur.

4. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, major, & crassior, plerumque multifidus. In territorio Scandicci, non longe Florentia.
5. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, corniculis brevioribus. *Lichenoides tubulosum, cinereum, ramosum, & crustaceum* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 67. num. 18. *Muscus Licheniformis cornu ramoso* Ejusdem Synops. ed. 2. App. 332. Londino D. Sherardus communicavit.
6. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, angustior, & elatior, corniculis longioribus Tab. 41. fig. 3. *Coralloides Cervi cornua referens, corniculis longioribus* Hist. Plant. Paris. 425. Inst. R. H. 565. Bot. Paris. 42. Ex agro Parisiensi habuimus.
7. Lichen pyxidatus, & corniculatus, albidus, minor, & gracilior. *Lichenoides tubulosum, cinereum, minus crustaceum, minusque ramosum* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 67. num. 17. *Muscus corniculatus* Ger. 1372. I. B. 3. 767. Park. 1308. In montosis ericetis apud nos frequens.
8. Lichen pyxidatus, & corniculatus, leprosus, corniculis tenuioribus, bifurcatis Tab. 41. fig. 4. *Coralloides cornua Cervi referens, aspera, corniculis tenuioribus, bifurcatis* Hist. Plant. Paris. 423. Bot. Paris. 42. Tab. VII. fig. 7. In territorio Casiniani prope Florentiam, & a D. Vaillante missus.
9. Lichen pyxidatus, & corniculatus, ramosus, Alpinus, e fusco cinereus, pyxidulis crenatis Tab. 41. fig. 5. In Nursinis jugis, & signanter ubi dicitur la Portella.
10. Lichen pyxidatus, ramosus, acetabulis fimbriatis Inst. R. H. 549. Hist. Plant. Paris. 484. Bot. Paris. 115. *Lichenoides pyxidatum, cinereum, elatius, ramulis pyxidatim desinentibus* D. Richard. Raii Synops. ed. 3. 69. num. 32. *Musco-Fungus pyxidatus, gracilior, ramosior, calycibus serratis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 6. In Italia nunquam vidimus, sed ex munere amicorum nostrorum dumtaxat possidemus.
11. Lichen cinereus, crassus, ramosus, & non ramosus. *Lichenoides tubulosum, minus ramosum, cauliculis crassioribus, difformibus* Raii Synops. ed. 3. 68. num. 22. *Corallina montana, difformis* Ejusdem ed. 2. App. 332 a Domino Sherardo accepimus.
12. Lichen cinereus, proboscideus, & corniculatus, ut plurimum non ramosus. *Lichen tubulosus* Mer. Pin. *Lichenoides tubulosum, cinereum, non ramosum* Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. ed. 3. 68. num. 27. *An Muscus corniculatus, fistulosus, candidus* Bocc. Mus. Part. 2. 149. Tab. 128? In ericetis apud nos rarissime occurrit.
13. Lichen albus, proboscideus, & corniculatus, plerumque non ramosus, proboscidem oris coccineis. *An Muscus corniculatus, tubulosus, candidus* Bocc. Mus. Part. 2. 149. Tab. 128? In castanetis, & quercetis Plebanie Imprunetæ, & signanter in Lojani territorio.
14. Lichen ex albo subcinereus, proboscideus, & corniculatus, minor, ut plurimum non ramosus. In ericetis Plebanie Juguli.
15. Lichen tubulosus, nivei fere candoris, ramosus, & non ramosus, apicibus recurvis, acutis Scheuchz. Observat. Bot. Itiner. Alp. 2. ed. Lond. pag. 63. num. 58. Ab Auctore per D. Joannem fratrem suum simul cum sequenti missus.
16. Lichen tubulosus, verrucosus, ex obscuro virore flavescens Ejusdem Ibid. num. 56.
17. Lichen pyxidatus, albus, gracillimus, pixidulis multifidis, & altera alteri innata. In quercetis, & sylvis cædus inter Casinianum, & Ecclesiam, vulgo Mosciano.

Plantæ, quæ ad hunc, & sequentem ordinem pertinent, multum variant, tum in figura, tum in magnitudine, adeo ut accidere possit nonnullas vel non suo, vel utrique ordini annuerari.

- Tab. 41. 1. *Lichenes communiter dicti pyxidati, aut biformes, constantes e crustula foliacea K,*
 & 42. *& pyxidiculis L. M. N. speciosis, atque majusculis, & in ore clausis O, vel*
simplicibus L, vel ramosis M, vel e margine N, vel e medio (Tab. 42. P)
altera ex altera innascente.

LICHEN pyxidatus, major (Tab. 41. fig. 1. K L) Inst. R. H. 549. *Muscus pyxioides, terrestris C.B. Pin. 361. Muscus pyxidatus I. B. 3. 767. Muscus terrestris, pyxidatus, alabastriculos imitatus Lob. Icon. Part. 2. 267.* In omnibus sylvis obvis apud nos.

2. Lichen pyxidatus, major, Alpinus, receptaculis florum copiosioribus, & rufescentibus Tab. 41. fig. 2. In Pistoriensibus Alpibus per scopulos Lacum vulgo Scaffajolo ambientes.

3. Lichen pyxidatus, (rugosus, prolifer, & non prolifer), acetabulorum oris coccineis, & tumentibus [Tab. 41. fig. 3.] Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. Tab. XXI. fig. 4. *An Musco-Fungus pyxidatus, calyce altero alteri innato, apicibus nonnumquam coccineis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 4?* Parisiis D. Vaillant misit.

4. Lichen pyxidatus, prolifer, acetabulis rudibus, & minus cavis, receptaculis florum coccineis. *Muscus pyxidatus, labellis saturate croceis Bocc. Mus. Part. 2. 142. Tab. 104. An Lichenoides tubulosum, pyxidatum, tuberculis amœne coccineis Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. ed. 3. 69. num. 35?* Inter Fagos, & Abietes Falteronæ.

5. Lichen pyxidatus, acetabulorum oris proliferis, receptaculis florum rufescentibus Tab. 41. fig. 7. Circa Florentiam in nemoribus, & montosis ericetis.

6. Lichen pyxidatus acetabulorum oris fuscis, & tumentibus Inst. R. H. 54. Bot. Paris. 115. *An Lichenoides tubulosum, pyxidatum, tuberculis fusco-nigris, proliferum Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. 3. 69. num. 34?* D. Vaillantius communicavit.

7. Lichen pyxidatus, ramosus, & prolifer, major, receptaculis florum rufescentibus Tab. 41. fig. 8. In sylvis, & ericetis Casiniani.

8. Lichen pyxidatus, ramosus, & prolifer, medius D. Scheuchzerii. Ab inventore tantum accepimus.

9. Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, prolifer, (superne flavescens, inferne albidus), acetabulorum oris crispis (Tab. 42. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. num. 2. Tab. XXI. fig. 3. *An Lichenoides pyxidatum, marginibus eleganter foliatis Raii Synops. ed. 3. 69. num. 33?* *Muscus pyxidatus Barr. Icon. 1278. num. 11.* In ericetis nostris passim, & a D. Vaillante quoque communicatus.

10. Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, superne cinereus, inferne ex albo rufescens, acetabulis alter alteri usque ad quartum, & quintum gradum innascentibus Tab. 42. fig. 2. *Lichen pyxidatus, verticillatus, prolifer Bot. Paris. 115. Lichen pyxidatus, prolifer Ejusdem Tab. XXI. fig. 5. Inst. R. H. 549. An Lichenoides pyxidatum, marginibus eleganter foliatis Raii Synops. ed. 3. 69. num. 33?* *Muscus pyxidatus Barr. Icon. 1278. num. 11?* Cum superiori in iisdem locis oritur, & ab eodem amico habuimus.

Dum hæc, & supradicta planta ad maturitatem acetabula perducit, corrumpitur in his crusta foliacea, nec amplius agnosci potest; ideo expressimus crustam utriusque plantæ cum acetabulis recentioribus, seorsum a maturis.

11. Lichen pyxidatus, terrestris, Endiviæ crispæ folio, superne ex flavo, & glauco subvirescens, inferne albidus, pyxidulis plerumque simplicibus, receptacu-

receptaculis florum rufescentibus Tab. 42. fig. 3. *Lichen Pulmonarius, cinereus, crispus* Inst. R. H. 549. *Muscus foliis crispis, Licheniformis, superne e flavo virescens, subtus albicans* D. Vernon Raii Synops. ed. 3. 27. num. 7. In locis ubi duo antecedentes, & non minus illis ferax. Londino, & Lutetia Parisiorum possidemus.

D. Vaillantius hanc plantam ad nos transmisit, nomine in Institutione R. H. superius inscripto, quod in Botanico suo Parisiensi duabus plantis attribuit, quarum neutra huic nostræ respondere videtur, tum similitudine, tum magnitudine; nam illa, quæ extat in Tab. XXI. fig. 13. ampla est, & longe diversa, altera vero, quæ est in Tab. XXVI. fig. 10. admodum parva, & densa.

12. *Lichen pyxidatus, minor* (Tab. 41. fig. 4.) Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 115. Tab. XXI. fig. 6. *Muscus pyxioides, saxatilis* C. B. Pin. 361. Prodr. 151. I. B. 3. 767. In iisdem locis cum *Lichene pyxidato* majori crescit.

13. *Lichen non ramosus, acetabulis fimbriatis* (Tab. 41. fig. 5.) Inst. R. H. 549. *Lichenoides tubulosum, pyxidatum, marginibus serratis* Dill. Cat. Giff. 204. Raii Synops. ed. 3. 69. num. 30. Parisiis ab eodem Amico sæpe memorato missus. Varietas est *Lichenis pyxidati, ramosi, acetabulis fimbriatis* Inst. R. H. in ordine antecedenti memorati.

14. *Lichen pyxidatus, minimus, foliis tenuiter, & eleganter incis, receptaculis florum rufescentibus* Tab. 41. fig. 6. In ericetis Juguli Plebanæ, & signanter circa fontem vulgo *del Lippi*.

O R D O IX.

1. *Lichenes pyxidatis affines, constantes e crustula foliacea A, & caulibus plerumque ramosis B, ad extremitatem C, & divaricationem D hiantibus, & fere pyxidatis.* Tab. 42.

LICHEN tubulatus, ramosus, albus, crassus, scaber, & elatior, receptaculis florum rufescentibus Tab. 42. In montosis sylvis, præsertim in Imprunetæ Plebania ad putrida Castanearum ligna.

2. *Lichen tubulatus, minor, albus, ramosus, & scaber, receptaculis florum rufescentibus. An Lichenoides tubulosum, cinereum, pulverulentum, & crustaceum, ramulis ex acetabulis enascentibus, minus copiosis* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 68. num. 25? Ultra pontem ad Vingonem in ericeto prope Villam D. Marchionis de Ximenes.

3. *Lichen, qui Lichenoides tubulosum, cinereum, valde crustaceum, ramulis brevibus, & crebris ex acetabulis enascentibus* Dill. Cat. Giff. 203. Raii Synops. ed. 3. 68. num. 26.

Inter specimen hujus plantæ transmissum a D. Sherardo, & alterum communicatum a D. Dillenio, tanta intercedit differentia, ut dubitemus, an sit unum, & idem.

4. *Lichen tubulatus, albus, ut plurimum, non ramosus, scaber, receptaculis florum eleganter rufis, crispis, & confertis. Muscus in ericetis proveniens* Lob. Icon. part. 2. 243. In ericetis, & sylvis cædis apud nos, sed rarus.

Quamvis nonnulli nomine, & figura Musci Lobeliani supradicti aliam plantam indigitari velint, nihilominus nos hanc esse, & hanc ab ipso significari contendimus. Qui, quantum ab Icone desumi potest, crustaceus potius, quam foliosus est. Nec insimulanda chalcographi incuria, qui non aliam ob causam in hoc folia prætermisit, nisi quia foliis penitus destituitur. Verum considerandum, superest nos nondum plantam vidisse, cui hanc Iconem Lobelianam applicent, saltem sub hoc nomine, nempe *Muscum parvum, stellatum* C. B. Pin. 361.

5. Lichen tubulatus, minor, vix semiunciam altus, scaber, & albus, extremitatibus coccineis. In sylvis cæduis Lojani ad dejectarum Castanearum putrescentia ligna.

O R D O X.

- Tab. 42. I. *Lichenes pyxidatis affines, e crustula foliacea E, & caulibus simplicibus, strigosus F, minime vel vix cavis G, constantes.*
 III. *Receptacula florum, vel simplicia H, vel multifida I in cauliculorum summitate locata.*

LICHEN minimus, lignis adnascens, foliis crispis, tenuissime divisus, inferne albis, superne e flavo virescentibus, receptaculis florum rufis. In loco ubi & sequens, sed non ita obvius.

2. Lichen minimus, lignis adnascens, foliis eleganter, & tenuiter incisus, inferne albis, superne e flavo virescentibus, receptaculis florum coccineis. Per sylvas cæduas Lojani ad emortua, & semiputrida Castanearum ligna.

3. Lichen minimus, lignis adnascens, foliis latiusculis, eleganter, tenuiterve incisus, inferne candidis, superne cinereis, receptaculis florum rufescentibus. In Monte Fesulano per saltum Fratrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*, & in territorio Scandicci in castaneto in ordine VI. sub num. 4. memorato.

4. Lichen minimus, terrestris, foliis perexiguus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 42. fig. 1. In Scandicci alti ericetis, ut v.g. in illis, quæ spectant ad Villam Dominorum de Vitis.

5. Lichen minimus, terrestris, foliis perexiguus, receptaculis florum fuscis Tab. 42. fig. 2. *Lichenoides Fungiforme, capitulis fuscis, nondum descriptum D. Dillenius.* Ex agro Gissienfi misit idem.

Non est idem ac *Lichenoides Fungiforme terrestre, capitulis fuscis Raii Synops. ed. 3. 70. n. 39.* de quo agemus in ordine XXXV.

O R D O XI.

- Tab. 43. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.*
 III. *Receptacula florum (si in hac planta ita ea vocari licet) in adversa planta parte undique sparsa A.*
 IV. *Semina disposita in filamenta multifida (Tab. 37. S) tum in foliorum marginibus B, tum per totam supernam eorum superficiem C.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, fusco-rufus, receptaculis florum albidis Tab. 43. *Lichenoides peltatum, & saxatile, fusco-rufum, inferne scabrum Dill. Cat. Giss. 209.* Ex agro Gissienfi ab Auctore transmissus.

O R D O XII.

- Tab. 44. III. *Receptacula florum in superna plantarum parte, tum ad latera A, tum ad extremitates B posita.*
 IV. *Semina, ut in ordine antecedenti, sed in peripheria C plerumque erumpentia.*

LICHEN Pulmonarius, maximus, superne e cinereo rufescens, inferne subrufus, margine crispo, & veluti fimbriato, receptaculis florum rubris, vel ferrugineis, plano-orbiculatis. In Monte Murello, Florentia non procul.

2. Lichen Pulmonarius, maximus, e cinereo rufescens, inferne subrufus, receptaculis florum rubris, plano-orbiculatis. *Lichen Pulmonarius, saxatilis, rufescens,*

scens, *superne planus*, *inferne reticulatus* Hist. Plant. Paris. 483. Inst. R. H. 549. *Lichen Pulmonarius*, *saxatilis*, *digitatus* Bot. Paris. 116. num. 9. Tab. XXI. fig. 16. ubi figura non laudabilis. *Lichen terrestris*, *cinereus*, per longitudinem laciniatus, apicibus rubris, orbiculatis Pluk. Alm. Bot. Raii Hist. Tom. 3. 48. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *cinereum*, *majus*, *foliis divisis* Dill. Cat. Giff. 208. Raii Synops. ed. 3. 76. num. 87. *Musco-Fungus terrestris*, *latifolius*, *cinereus*, *Hepatica facie* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 632. sect. 15. Tab. 7. fig. 1. Cum antedicto provenit, & a Clarissimis Sherardo, Vaillantio, & Dillenio ad nos missus.

3. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *verrucosus*, *superne e cinereo-virescens*, *inferne obscurus*, *receptaculis florum rubris*, *circinatis*. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *virescens*, *foliorum superficie verrucosa* Dill. Cat. Giff. 208. Ab Auctore habuimus.

4. *Lichen Pulmonarius*, *major*, *inferne obscurus*, *desuper e cinereo virescens*, *receptaculis florum nigricantibus*, *primum circinatis*, *deinde teretibus* Tab. 44. fig. 2. *Lichen terrestris*, *foliis angustioribus*, *virescens* Raii Synops. ed. 2. 23. num. 2. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *rufescens* Dill. Cat. Giff. 208. In Regio viridario Boboli, in pratulo vulgo il *Laberinto* cum sequente crescit, & ex Anglia a Domino Sherardo transmissus.

5. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *inferne subobscurus*, *superne cinereus*, *receptaculis florum rubris*, *circinatis*. In fylvis Montis Senarii.

6. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *inferne obscurus*, *desuper cinereus*, *receptaculis florum nigricantibus*, *circinatis* Tab. 44. fig. 6. In quercuum caudicibus circa Pratolinum Villam Regiam.

7. *Lichen Pulmonarius*, *minor*, *angustifolius*, *spinis tenuissimis ad margines ornatus*, *receptaculis florum transverse oblongis*, *rubris*, vel ex rubro-ferrugineis Tab. 44. fig. 4. *Lichen arboreus*, *Jacoea cinerea folio similis* Ponted. Comp. Tab. 22. *Lichenoides rigidum*, *Eryngii folia referens* Raii Synops. ed. 3. 77. num. 90. *Muscus Islandicus Bartholini* Act. Med. An. 1671. Observat. 66. & Sibald. Prodr. Hist. Nat. Scot. *Muscus Islandicus*, *purgans* Bartholini Raii Synops. ed. 2. App. 333. *Musco-Fungus terrestris*, *superne cinereus*, *Islandicus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. pag. 633. *Muscus Pulmonarius*, *terrestris*, *sanguineus Breyni* Eph. German. Anno 30. Decuria 1. Observat. 209. Ic. & descript. Ob ingentem ejus amaritudinem conjici potest hanc esse plantam, quæ appellatur *Muscus amarus*, *Abfinthii folio* I. B. 3. 674. Apud Samnites in Moronis Montis summitate, nec non in Etruria in montium Pistoriensium vertice præsertim circa Lacum, vulgo il *Lago Scaffajolo*, & a Clarissimis viris Sherardo, & Vaillantio ad nos missus.

8. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *superne e cinereo rufescens*, *inferne subrufus*, *receptaculis florum rubris*, *ad latera oblongis* Tab. 44. fig. 1. Circa Florentiam in loco Scandicci per marginem viæ dictæ *la Corbinaja*.

9. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *cinereus*, *inferne albus*, & *niger reticulatus*, *receptaculis florum rubris*, *transverse oblongis*. In Monte Murello cum eo, quem recensuimus numero primo, invenitur.

10. *Lichen Pulmonarius*, *maximus*, *inferne nigricans*, *superne cinereus*, & *splendescens*, *receptaculis florum rubris*, *transverse oblongis*. In montibus Pistoriensibus in loco, vulgo il *Teso* ad rivulos.

11. *Lichen Pulmonarius*, *major*, *inferne albidus*, *desuper cinereus*, *receptaculis florum rubris*, *ad latera oblongis*. In eodem viridario Boboli simul cum memorato num. 4. provenit.

12. *Lichen Pulmonarius*, *minimus*, *inferne albus*, & *niger reticulatus*, *superne e cinereo-virescens*, *receptaculis florum nigricantibus*, *ad latera oblongis* Tab. 44. fig. 3. *Lichenoides peltatum*, *terrestre*, *virescens*, *minus*, & *non verrucosum* Dill. Cat. Giff. 209. Ex munificentia Auctoris Catalogi Giff. accepimus.

13. Lichen Pulmonarius, minimus, inferne albus, & niger, reticulatus, desuper e cinereo virescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 5. In Pistoriensibus montibus ab amne *Lima* non longe, in loco il *Ponte di Livogna*.

O R D O XIII.

Tab. 44. I. Receptacula florum in inferiori plantarum parte adfita, sed ita sursum reflexa D, ut desuper locata esse videantur.

LICHEN Pulmonarius, major, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris, amplioribus, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 1. In Pistorii montibus per Castanearum caudices admodum frequens.

2. Lichen Pulmonarius, minor, ex obscuro cinereus, inferne ex albo rufescens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 2. In Florentino agro ad *Quercus* circa Regiam Villam vulgo *Pratolino*.

O R D O XIV.

Tab. 45. III. Receptacula florum ad margines plerumque superne plantarum partis A.

IV. Semina in parvis globulis digesta B, tum per totum marginem C, tum undique in eorum superficie secundum lacunarum os D nascentia; quemadmodum in portione magis aucta E melius apparet.

LICHEN arboreus, five Pulmonaria, arborea I. B. 3. 759. Inst. R. H. 549. *Muscus Pulmonarius* C. B. Pin. 361. *Pulmonaria* Dod. Pempt. 474. Trag. 524. In montanis sylvis ad arbores copiosus.

2. Lichen arboreus, five Pulmonaria arborea, minor, & angustifolia Tab. 45. *An Muscus Pulmonarius, laciniis angustioribus* C. B. Pin. 361. *Variet?* In Apennino nostro ad *Fagos*, & *Abietes* familiaris, præsertim circa *Camaldulensem Eremitum*, atque *Vallis-Umbrosæ Cænobium*.

O R D O XV.

Tab. 45. III. Receptacula florum in medio superne plantarum partis nascentia F.

IV. Semina in filamenta ramosa, aut multifida (Tab. 37. S) disposita, quæ filamenta singillatim erumpunt per totam foliorum superficiem G, in plantis plerumque femineis, seu non floriferis.

LICHEN Pulmonarius, Querno folio, inferne nigricans, superne cinereus, receptaculis florum fordide virescentibus Tab. 45. In caudicibus pomiferarum arborum, uti *Mali*, *Pyri*, & similibus, locis ut plurimum montosis, videlicet *Scandicci alto*, & *Monte Hugone*, vulgo *Montui*, nec non in *Abietum* corticibus *Montis Senarii*, & *Regii Pratolini* ruris.

2. Lichen Pulmonarius, Alpinus, inferne nigerrimus, superne pulchre cinereus, receptaculis florum obsolete gilvis. In Pistorii montibus ad Castanearum radices, inter Castrum, vulgo *San Momme*, & *Beatissimæ Virginis Templum* nuncupatum *la Madonna di Ponte Petri*.

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, tinctorius, tenuiter divisus, inferne nigricans, desuper e sulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, fuscis. Per *Imprunetæ*, *Casiniani*, *Pratolini*, & *Plebanix Cercinæ* colles ad saxa abunde oritur.

4. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, in segmenta latiora divisus, sub-
tus niger, desuper ex obscuro virens, receptaculis florum concoloribus. *Lichenoides arborum, & saxatile, crusta foliosa, tenui, fusco-virenti, in segmenta latiora plerumque divisa* Dill. Cat. Giss. 207. Raii Synops. ed. 3. 74. num. 74. Londino D. Sherardus misit, & prope Florentiam in loco nuncupato *la Fioraja* in Fraxinorum corticibus crescit.

5. Lichen Pulmonarius, faxis, & arboribus adnascens, inferne nigricans, superne obscurus, receptaculis florum concoloribus. In Olearum caudicibus, & ad saxa in loco, vulgo *Montui*.

6. Lichen Pulmonarius, crustæ modo faxis adnascens, pullus Inst. R. H. 548. *Lichenoides crusta foliosa, scutellata, pullum* Dill. Cat. Giss. 206. Raii Synops. ed. 3. 72. num. 60. Ex Anglia tantum habuimus, & apud nos numquam vidimus.

7. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, tenuiter divisus, inferne nigricans, superne obscurus, & verrucis perexiguis undique exasperatus, receptaculis florum concoloribus. Per Falteronæ jugum ad arbores, & in summitate montis Murelli in sylvestrium Prunorum caudicibus exoritur.

8. Lichen Pulmonarius, saxatilis, tenuiter, & eleganter divisus, inferne circosus, & antracinus, desuper obscuro-fuscus, & veluti rugosus, receptaculis florum fuscis. In sterilibus collibus Imprunetæ, & circa Plebaniam Cercinæ in saxorum superciliis.

Planta, quæ in sequenti ordine primum locum obtinet, ob seminum formam, & receptaculorum florum situm ad hunc ordinem pertinet; sed ob suam gelatinosam substantiam eam in illo constituimus, in quo etiam alias natura consimiles non sufficienter examinatas addemus, quoniam in nonnullis vel semina, vel florum receptacula desunt, in aliis utrumque desideratur.

O R D O XVI.

I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, substantia gelatinosa.

LICHEN Pulmonarius, membranaceus, gelatinosus, pullus, in segmenta latiora divisus, receptaculis florum exiguis, obscure rubeis, numerosissimis. *Lichenoides saxatile, membranaceum, gelatinosum, tenue, nigrescens* Dill. Cat. Giss. 209. Raii Synops. ed. 3. 72. num. 53. Apud nos ad arbores, & ad saxa copiosus; & Londino etiam transmissus.

2. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, atro-virens, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem vero fusco-ferrugineis. Per viridarium *Boboli* ad saxa, & alibi circa urbem, sed rarus.

3. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, ex obscuro nigricans, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem vero fusco-ferrugineis. Ubique apud nos frequentissimus in saxosis locis.

4. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, minor, ex obscuro gilvus, receptaculis florum concoloribus, per siccitatem autem fusco-ferrugineis. In prædicto viridario *Boboli*.

5. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, minor, foliis latiusculis digitatis, e griseo subobscurus, per vetustatem fuscus, & in uvam se colligens, receptaculis florum concoloribus, postea fusco-rubris. In ambulacris hortorum Florentiæ copiosus.

6. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestis, atro-virens, foliis crassis, brevibus, congestis, & rudibus, receptaculis florum fulvo-fuscis. In *Boboli* juxta urbis mœnia in ambulacro e variis lapillis diversimode coloratis constructo, vulgo *l'Imbrecciato di lungo le mura*.

7. Li-

7. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, fuscus, arboribus adnascens, parvus, crassus, & crispus, receptaculis florum In Fraxinorum caudicibus juxta urbem secus torrentem vulgo *Rimaggio*.
8. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassus, e griseo subfuscus in segmenta latiora divisus, globulis minutissimis plerumque, & undique aspersus, receptaculis florum concoloribus per vetustatem fusco-rubeis. Cum reliquis suis speciebus iisdem locis, & præcipue in viridario *Boboli*.
9. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, crassior, & mollior, crispus, rugosissimus, e griseo subfuscus, receptaculis florum In arborum caudicibus interdum ad saxa, sed rarissime occurrit.
10. Lichen, qui Lichenoides terrestre, membranaceum, gelatinosum, & fusco-virescens, crispum, & rugosum Dill. Cat. Giss. 209. Idem ex agro Gissien- si misit.
11. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, parvus, foliis crassis, cristatis, e gilvo fordide virescentibus, receptaculis florum concoloribus. Per viridarium supradictum in parietibus aqueductuum.
12. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestris, membranaceus, atro-virens, segmentis rotundioribus, receptaculis florum fusco-rubeis. In ambulacris viridarii *Boboli*, & signanter circa olitorias areas.
13. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, terrestris, mediæ crassitie, atro-virens, foliis carinatis, Jacobææ Marinæ in modum divisus, receptaculis florum fusco-rubeis. *An Fucus fontanus, pinguis, corniculatus, viridis Bot. Paris. 56. Tab. X. fig. 3?* In supradicto viridario nullo negotio invenitur, tum per ambulacra, tum secus aqueductus.
14. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, saxatilis, mediæ crassitie, atro-virens, foliis carinatis, angustioribus Jacobææ Marinæ in modum divisus, receptaculis florum fusco-rubeis. *An Lichenoides saxatile, membranaceum, gelatinosum, tenuissimum, erectum, Brassicam crispam emulans Dill. Cat. Giss. 209. Raii Synops. 3. 72. num. 56.* Per montem Fesulanum ad saxa, & præcipue circa torrentis Africi originem.
15. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, Opuntioides, exiguus, fontanus, griseo-fuscus, segmentis brevioribus, teretiunculis, receptaculis florum *An Lichen aquaticus, cinereus, minor, crispus D. Richards. sive Lichenoides gelatinosum, Opuntioides Raii Synops. ed. 3. 72. num. 58?* In crateribus fontium per viridarium *Boboli*, sed rarus.
16. Lichen Pulmonarius, gelatinosus, Opuntioides, griseus, parvus, aquaticus, segmentis teretibus, acutis. Per Fesulanum montem in stillicidiis, veluti circa Molendinum, vulgo il *Molino d' Africo*.

O R D O XVII.

- Tab. 46. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.*
 IV. *Semina in femineis, seu non floriferis plantis A ad laciniarum exortum cumulatim aggesta B.*

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, maximus, infetne obscurus, desuper e glauco-cinereus, receptaculis florum rubris, feminibus nigricantibus Tab. 46. Per Pistorienses Alpes Castanearum, Fagorumque caudicibus adhæret, atque latius se diffundit, tum inter Ecclesiam, vulgo *la Madonna di Ponte Petri*, & Marefcam, quam circa Castrum dictum *San Momme*, sive Mamantii, verum etiam in Clusentinis montibus, præsertim per Falteronæ Jugu.

O R D O XVIII.

IV. *Semina in comosa arbuscula disposita A, & per totam Plantæ superficiem sparsa. Tab. 47.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, inferne reticulatus, & lacunatus, superne cinereus, ac verrucosus, receptaculis florum, & seminibus nigricantibus, & veluti deustis Tab. 47. *Lichen crusta modo, saxis adnascens, verrucosus, cinereus, & veluti deustus* Inst. R. H. § 49. Bot. Paris. 116. num. 32. Tab. XX. fig. 9. ubi figura minus laudabilis, ob nimiam suam exiguitatem. Parisiis ex liberalitate amici nostri, atque Rei Herbariæ studiosissimi D. Vaillant's possidemus.

O R D O XIX.

IV. *Semina circa foliorum margines A crebro nascentia, collecta veluti in corymbos Tab. § 1. (Tab. 37. V, & Tab. § 1. B) basi tubulata (Tab. 37. *, & Tab. § 1. C) insidentes.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, subtus nigricans, desuper olivæ conditæ colore, receptaculis florum concoloribus Tab. § 1. *An Lichen crusta modo arboribus adnascens, olivaceus* Bot. Paris. Tab. XX. fig. 8? Per montem Fesulanum, & alibi in consimilibus locis, nec non in viridario Boboli crescit ad saxa.

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, subtus nigricans, desuper ex obscuro fuscus, receptaculis florum concoloribus. Circa Florentiam, sed ubi præcipue memoria excidit.

3. Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore flavescente Col. Part. 1. 331. Inst. R. H. § 48. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore flavescente* C. B. Pin. 361. In arboribus, tectis, muris, aliisque consimilibus locis undique, & abunde provenit.

Semina in hac planta non vidimus adhuc, quamquam diutissime a nobis perquisita, sed quia suspicamur, quod semina proferat, sicut ambæ antecedentes plantæ, in hoc ordine eam ponimus, donec ad clariores observationes deveniamus.

O R D O XX.

IV. *Semina subhirsuta in glomerulos veluti distincta A, atque non modo per totum Tab. 48. foliorum spatium B, verum etiam in dorso receptaculorum C, disrupta cuncte, crebro nascentia.*

LICHEN Pulmonarius, saxis, & arboribus adnascens, major, inferne nigricans, superne e sulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus sordide, & obsolete viridibus Tab. 48. fig. 1. *Lichenoides crusta foliosa, ex cinereo, & luteo virescente superne, inferne nigra, & lavi* Dill. Cat. Gist. 207. Raii Synops. ed. 3. 73. num. 62. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, major, lutescens* C. B. Pin. 362. *variet. An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331? In petris, & arborum stipitibus copiose cum legimus, & ex Anglia etiam habuimus.

2. Lichen Pulmonarius, saxis, & arboribus adnascens, medius, inferne nigricans, superne sulphureo-cinereus, receptaculis florum . . . In quodam colle Florentia non longe, nuncupato *Montui*, dumtaxat vidimus.

3. Lichen Pulmonarius, medius, arboribus adnascens, inferne ex albo rufescens, superne cinereus, & lacunatus, receptaculis florum fulvo-spadiceis. *An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331? In dome-

sticarum, atque spontanearum arborum caudicibus admodum familiaris est per agrum Florentinum, in saxis vero nunquam observavimus.

4. Lichen Pulmonarius, inferne obscurus, desuper e glauco subvirescens, receptaculis florum amplioribus, ac densioribus, atro-fuscis Tab. 48. fig. 2. *An Lichen Pulmonarius, arboreus, e cinereo viridis Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 13? An Lichenoides arborum, cinereo virens, tenue, & leve ubique, scutellis minoribus Raii Synops. ed. 3. 73. num. 64.? Forte Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore viridante Col. Part. 1. 331? In Abietibus Pratolini, Montis Senarii, Camalduli, & Vallis-Umbrosæ.*

Arduum & fere impossibile est determinare, quid sit Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, tum colore cinereo, tum viridante. Fabii Columna propter multiplices species, quæ in colore illis respondent, atque ita Botanici inter se non conveniunt, quoniam unus unam, alius aliam plantam ostendit. Nos equidem fatemur, visis, & requisitis locis, quos præfatus Auctor lustravit, plantas supradictas, ac ab eo præcipue descriptas prorsus ignorare, quamobrem in nonnullis obviis, cinereis, & viridantibus Italicis Lichenibus illos æmulantibus Columniana synonyma sub dubium adjungemus; & aliis vaticinandi curam relinquemus.

O R D O XXI.

Tab. 49. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) tum per totum plantarum marginem sine ullo intervallo A, tum in eorum plano disrumpit cute, in distinctos veluti glomos B egredientia.

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, inferne obscurus, desuper lacunatus, ex glauco, & cinereo flavescens, receptaculis florum rubeis Tab. 49. *Lichenoides arboreum, foliosum, cinereum, & sinuatum, inferne scabrum Raii Synops. ed. 3. 75. num. 77. Musco-Fungus Lichenoides crusta modo adnascens, major, cinereus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 633? num. 1. Sect. XV. Tab. 7. fig. 1. Per Plebaniam Imprunetæ variis in locis, & signanter in querceto juxta Divi Stephani Sacellum, vulgo il Romitorio di Bifonica, nec non ad Castanearum radices, tum circa Cœnobium Vallis-Umbrosæ, tum secus torrentem Linæ, in Pistoriensis ditione. Londino D. Sherardus misit.*

O R D O XXII.

Tab. 49. IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) tum per totam plantarum peripheriam C, tum in earum superficie per reticulatas rimas D emergentia.

LICHEN Pulmonarius, foliis eleganter divisis, inferne nigerrimis, & cirrosis, superne lacunatis, & glauco cinereis, receptaculis florum fusco-virescentibus Tab. 49. fig. 1. *Lichenoides crusta foliosa, superne ex cinereo glauca, inferne nigra, & cirrosa, scutellis nigricantibus Dill. Cat. Giss. 206. Copiose crescit apud nos in Abietum caudicibus, raro vero in fruticibus, & saxosis locis. D. Dillenius ex agro Gissiensis transmisit.*

2. Lichen Pulmonarius, tinctorius, foliis eleganter, & tenuiter divisis, inferne nigricantibus, & cirrosis, superne purpureis, & lacunatis, receptaculis florum concoloribus Tab. 49. fig. 2. *Lichen nigricans, Omphalodes Inst. R. H. 549. Bot. Paris. 116. num. 13. Tab. XX. fig. 10. Lichen crusta modo saxi adnascens, tinctorius Inst. R. H. 549. Lichenoides saxatile, tinctorium, foliis pilosis, purpureis Raii Synops. ed. 3. 74. num. 70. In Italia nondum vidimus, sed a Clarissimis Viris Sherardo, & Vaillantio specimen possidemus.*

O R D O XXIII.

IV. *Semina subhirsuta* (Tab. 37. T) circa foliorum margines erumpentia D. Tab. 43.

LICHEN Pulmonarius, crassus, superne e cinereo plumbeus, torosus, ac filamentosus, inferne albus, & villosus, receptaculis florum ex rubro ferugineis Tab. 43. fig. 1. In Fagorum, Abietum, Castanearumque caudicibus, non solum per Pistorienfes Alpes, verum etiam per Camaldulenses, & Falteronæ tractus.

2. Lichen Pulmonarius, minor, superne cinereus, inferne nigricans, receptaculis florum atro-rubeis, externa parte verrucosis Tab. 43. fig. 3. *Muscus crusta*, aut *Lichenis modo arboribus adnascens*, cinereus Raii Synops. ed. 2. 23. num. 1. Circa Florentiam pluribus in locis ad Quercus, Cerros, Castaneas, cæterasque consimiles arbores admodum provenit, ut prope Pratolini rus, Montis Senarii Cænobium, & Casiniani Ecclesiam, præsertim per sylvas cæduas DD. de Puccis. Londino, & Lutetia Parisiorum ab amicis nostris sæpe memoratis transmissus.

3. Lichen Pulmonarius, vulgatissimus, superne albo-cinereus, inferne nigricans, segmentis angustis, & eleganter divisus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 43. fig. 2. *An Lichenoides arborum crusta foliosa, albo-cinerea, tenuiter, & eleganter dissecta, scutellis nigris* Dill. Cat. Giff. 207. & Raii Synops. ed. 3. 74. num. 72? *An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331. *Inst. R. H.* 548? Ad arbores ubique oritur.

4. Lichen Pulmonarius, minor, tenuiter divisus, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis florum obsolete spadiceis. In Regio viridario ad Cupressos, videlicet in loco dicto *il Fruttaro de' Razzernoli*.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, foliis angustissimis, eleganter divisus, superne e cinereo virentibus, inferne nigricantibus, & cirrosis, receptaculis florum fuscis, coronatis, seu foliosis Tab. 43. fig. 4. In Pistoriensibus Alpibus ad Fagos.

6. Lichen Pulmonarius, aureus, vix conspicuus, tenuissime divisus, receptaculis florum concoloribus Tab. 43. fig. 5. In arborum, & fructuum stipitibus ubique frequens v. g. in *Boboli*, & in Botanicae Societatis horto, nec non per magnum ambulacrum, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.

O R D O XXIV.

III. *Receptacula florum pedunculo veluti insidentia* A.

Tab. 50.

IV. *Semina subhirsuta* (Tab. 37. T) circa margines supremæ foliorum partis B, & in dorso receptaculorum florum C e cutis laceratione veluti nascentia.

LICHEN Pulmonarius, crispus, inferne nigerrimus, & glaber, superne cinereus, receptaculis florum subobscuris Tab. 50. fig. 1. *Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus* *Inst. R. H.* 549. *Hist. Plant. Paris.* 484. *Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 12. An Lichen Dioscoridis, & Plinii secundus, colore cinereo* Col. Part. 1. 331? In arborum caudicibus, locis præsertim montanis in Etruria affatim provenit, sed cum receptaculis florum rarissime occurrit, nam in omnibus nostris peregrinationibus geminas tantum plantas comperimus, quarum unam non procul Florentia circa Casiniani Ecclesiam in sylva aucuparia DD. de Puccis, alteram in Illiciferis, & Suberiferis sylvis, Pisas inter, & Liburnum.

2. Lichen Pulmonarius, latifolius, inferne albidus, superne cinereus, receptaculis florum concoloribus Tab. 50. fig. 2. In Suberibus, & Illicibus sylvæ supradictæ

dictæ copiosus provenit, cum floribus vero non minus raro, quam præcedens.

3. Lichen Pulmonarius, minor, cinereus, flabelli-formis, lympo superna parte repando. In Abietum dorso Villæ Pratolini, atque Montis Senarii, ut & ad Cupressos in Boboli.

O R D O XXV.

Tab. 50. I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, tubulati D, ramulorum apicibus in prima specie clausis E, in secunda vero laxis F.

IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) nascentia e solutione cutis, vel ab externis E, vel internis F ramulorum extremitatibus.

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, corniculatis, ad extremitates clausis, receptaculis florum subrubentibus Tab. 50. fig. 1. In Abietibus tum circa Archicœnobium Vallis-Umbrosæ, tum Camaldulensium, ac Montis Senarii Eremum, atque etiam prope Regiam Pratolini Villam.

2. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, corniculatis, crebre divisus, ad extremitates hiantibus, & veluti cristatis, receptaculis florum rubeis Tab. 50. fig. 2. Lichen crusta modo arboribus adnascens, tenuiter divisus Inst. R. H. 548. Bot. Paris. 116. num. 12. Hist. Plant. Paris. 344. & 481. Lichenoides ceratophyllum, obusum, & minus ramosum Raii Synops. ed. 3. 76. num. 85. Ex Anglia, & Lutetia Parisiorum transmissus, atque in iisdem locis cum præcedenti non raro legitur, a quo procul dubio diversus est.

O R D O XXVI.

Tab. 50. I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, non tubulati.

IV. Semina subhirsuta (Tab. 37. T) circa margines inferioris foliorum partis G, e solutione cutis veluti nascentia.

LICHEN Pulmonarius, cristatus, arboribus adnascens, exiguus, inferne albidus, desuper cinereus, receptaculis florum subobscuris Tab. 50. fig. 1. In Castaneis corticibus secus torrentem Limæ juxta Curtilianum dictionis Pistoriensis.

2. Lichen Pulmonarius, cristatus, arboribus adnascens, exiguus, angustioribus segmentis, receptaculis florum obscurioribus Tab. 50. fig. 2. Inter Liburnum, & Cœnobium Vallis-Benedictæ, prope Villam de Grifonis nuncupatam Limone in Suberum caudicibus.

Præcedenti in omnibus similis est, sed paulo minor, & angustior, quod non exprimit Icon, nam ob pictoris incuriam fuit male expressa.

3. Lichen Pulmonarius, saxi, & arboribus adnascens, exiguus, inferne albus, superne cinereo-virescens, receptaculis florum nigricantibus. Per Montem Fesulanum copiosissimus, tum ad arbores, tum ad saxa, præsertim secus viam, quæ ducit ab Ecclesia Cathedrali ad Sacellum, vulgo dictum il Crocifisso di Fonte Lucente.

O R D O XXVII.

- I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei, ad margines radicati, seu barbati.* Tab. 50.
 IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) posita in scrobiculis a disrupto, & laxo foliorum apice H, & margine I efformatis, quemadmodum in portione hujus planta per lentem visa, & radicibus destituta melius apparet.*

LICHEN Pulmonarius arboribus adnascens, exiguus, angustifolius, superne cinereus, inferne albus, receptaculis florum obscuris Tab. 50. In Abietum corticibus Montis Senarii, & Regiæ Pratolini Villæ.

O R D O XXVIII.

- IV. *Semina subhirsuta [Tab. 37. T) recondita in tumidis receptaculis, vel ab inferna K, vel a superna L foliorum parte efformatis.* Tab. 50.

LICHEN Pulmonarius, exiguus, faxis, & arboribus innascens, ad margines radicatus, inferne albus, desuper subcinereus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 50. Musco-Fungus arboreus, cinereus, minor, marginibus pilosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 634. num. 9. Lichenoides saxatile, & arboreum, tenerius, foliis pilosis, scutellis in adversa foliorum superficie apparentibus Dill. Cat. Giss. 207. Raii Synops. ed. 3. 74. num. 69. An Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, minor Bot. Paris. 115. num. 4? Lichen cinereus, minor, marginibus pilosis Ejusdem Tab. XX. fig. 5. Copiosissimus apud nos crescit, unde loca præcipua indicare non est opus. Londino, & Lutetia Parisiorum accepimus.

Quamvis in sequentibus plantis nulla adhuc animadvertantur semina, nihilominus, ob radices ad foliorum margines, & respectu habitus totius plantæ sub hoc ordine eas subnectimus, & collocamus.

2. Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, major Bot. Paris. 115. num. 3. Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis Ejusdem Tab. XX. fig. 4. Inst. R. H. 550. Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus Inst. R. H. 549. Item Lichen latifolius, ramosus, minor, hirsutus Ejusdem 550. Tab. 325. fig. C. Muscus arboreus, pyxidioides, pilosus Flor. Prus. 171. Ad arbores copiosus.

3. Lichen Pulmonarius, minor, ad margines radicatus, inferne albus, superne cinereus, receptaculis florum nigricantibus. An Lichen cinereus, arboreus, marginibus pilosis, minor Bot. Paris. 115. num. 4? Lichen cinereus, minor, marginibus pilosis Ejusdem Tab. XX. fig. 5. In fruticibus ubique.

O R D O XXIX.

- IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) adsita in scrobiculis per margines D & superficiem foliorum E.* Tab. 51.

LICHEN Pulmonarius, minimus, arboribus innascens, ad margines radicatus, superne cinereo-fuscus, inferne anthracinus, receptaculis florum fuscis Tab. 51. Ad Populos ante, & post urbem, juxta Arni ripas, item in Boboli, & per magnam ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, loco dicto lo Stradone del Poggio Imperiale ad Cupressos, itemque in via, quæ ad B. Virginis Pacis Templum ducit in Ulmorum stipitibus.

2. Lichen Pulmonarius, minimus, arboribus innascens, ad margines radicatus, desuper cinereus, subtrus albus, receptaculis florum fuscis. Cum prima specie in iisdem locis reperitur.

OR-

Tab. 51. I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, arctissime adnascetes, per siccitatem rimosi, ex substantia plerumque farinacea, & ex loco, in quo proveniunt, nisi in fragmenta separabiles.*

IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) vel per totam superficiem, vel in peculiaribus locis in plantis, ut plurimum non floriferis, reperiuntur.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, major, foliis crassiss, subrotundis, e cinereo virescentibus, inferne albis, receptaculis florum subruvis Tab. 51. fig. 1. In saxorum rimis per Montem Murellum, variis in locis, & præsertim circa Garzæ torrentis originem.

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis brevibus, inferne albis, desuper e cinereo virescentibus, receptaculis florum rufis Tab. 51. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 1? In antiquis parietibus, & ad saxa circa Florentiam ubique.*

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis brevibus, fordide virescentibus, ad fulvum colorem tendentibus, receptaculis florum nigricantibus. In Monte Murello ubi prima species crescit.

4. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis exiguis, multum laciniosis, viridantibus, receptaculis florum nigris. Secus torrentem, vulgo *Rimaggio*.

5. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis exiguis, inferne albis, superne aurantiacis, receptaculis florum nigris. In Monte Acuto Florentia non longe, in Plebania Cercinæ.

6. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, glauco-virescens, angustioribus segmentis, receptaculis florum griseis Tab. 51. fig. 4. *An Lichen Discoridis, & Plinii secundus, colore virescente Col. Part. 1. 331? Hic est apud nos ita obvius, ut nullum inveniatur tectum, atque paries, & saxa, in quibus non reperiatur.*

7. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, foliis pulposiss, pulverulentis, receptaculis florum griseo-rufis Tab. 51. fig. 5. *An Lichen Discoridis, & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331? In saxis, & prædiorum muris extra urbem nostram sine tædio reperitur.*

8. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, foliis pulposiss, pulverulentis, sulphureo-virescentibus, receptaculis florum griseo-rufis. In parietibus aquæductum Boboli viridarii. Varietas præcedentis solummodo est.

9. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, albus, foliis pulposiss, ad extremitatem magis complanatis, receptaculis florum cinereis Tab. 51. fig. 3. In monte Murello prope stabulum Vaccarum Domini Marchionis Dantis de Castilione.

10. Lichen Pulmonarius, arboribus adnascens, farinaceus, desuper e cinereo albicans, inferne ex albo rufescens, foliis pulposiss, receptaculis florum nigris. In Cupressorum caudicibus, non solum in magno ambulacro Imperialis villæ, sed etiam in viridario Boboli.

11. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, cinereus, crispus, receptaculis florum . . . In muris, & tectis admodum familiaris est.

12. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, cinereo-fuscus, foliis pulposiss, angustioribus, receptaculis florum fuscis. In spondis Pontis Divi Felicis, & per montem Fesulanum copiosus.

13. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, tenuiter divisus, desuper sulphureus, inferne nigricans, per siccitatem in portiunculas perexiguas magis dividens, receptaculis florum griseo-rufis. In saxorum superciliis, locis montanis etiam siccioribus apud nos, & signanter in Monte Murello, & Fesulano.

14. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, coloris aurantiaci, foliis magis appressis, receptaculis florum concoloribus. Per Montem Murellum supradictum, variis in locis.

15. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, luteus, vulgatissimus, foliis pulposis, receptaculis florum concoloribus. In muris, & tectis obuius.

16. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, sulphureus, & mollior, receptaculis florum ex rubro aureis. In Montis Acuti vertice, nec non in prædiorum muris circa Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di Montui*.

17. Lichen Pulmonarius, saxatilis, farinaceus, ex fusco nigricans, foliis angustissimis, & creberrimis, receptaculis florum ferine nigris Tab. 51. fig. 6. In saxis circa Cercinæ Plebaniam, speciatim ubi dicitur *le Lepricine*; crescit etiam in quamplurimis locis per Fesulanum Montem.

O R D O XXXI.

I. Lichenes crustacei, Pulmonarii, coriacei.

III. Receptacula florum A in substantia plantæ affixa, atque recondita B, & minime apparentia, nisi laceratione cutis C, quemadmodum in folio per microscopium valde aucto luculenter apparet.

Tab. 52.

IV. Semina

LICHEN Pulmonarius, Alpinus, terrestris, glauco-virescens, receptaculis florum fuscis Tab. 52. In Alpibus Nursiæ; veluti in loco *la Portella*, & in Apennino Etruriæ per Clusenrinam ditionem; per illam montium catenam, vulgo *la Falterona*.

O R D O XXXII.

I. Lichenes crustacei, non Pulmonarii, seu non foliosi, nec in lacinia secti, substantia ut plurimum farinacea. Tab. 52.

III. Receptacula florum in interna verrucarum parte H adfisa, & solum per rimam I apparentia, rarissime extra easdem verrucas prorsus exeuntia K.

IV. Semina

LICHEN crustaceus, verrucosus, Alpinus, arboribus adnascens, cinereus, receptaculis florum rufescentibus Tab. 52. In jugis Falteronæ ad Fagos, & Abietes.

O R D O XXXIII.

I. Lichenes crustacei, non Pulmonarii, nonnihil sinuati, substantia farinacea. Tab. 52.

III. Receptacula florum in superficie plantæ locata.

IV. Semina

LICHEN crustaceus, sinuatus, farinaceus, verrucosus, cinereus, Musco innascens, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. Inter Castrum Prati Veteris, & Falteronæ juga circa medium iter.

Tab. 52. I. *Lichenes crustacei, non Pulmonarii, indivisi scilicet, neque laciniati, neque sinuati, substantia farinacea, vel ex tartaro.*

& 53.

IV. *Semina subhirsuta (Tab. 37. T) in plantis ut plurimum non floriferis, seu femineis (Tab. 53. fig. 1. 2. 3. 4.) vel per totam earum superficiem fig. 3. 4. vel in peculiaribus scrobiculis fig. 1. 2. nascentia.*

LICHEN crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, candidus, omnium crassissimus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. In collibus sterilioribus, circa Florentiam ubique ad saxa.

2. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, verrucosus, candidus, receptaculis florum rufescentibus. Non longe ab Abbatia S. Cassiani, vulgo *Monte Scalari*, in loco dicto *il Piano della Vite*, ad Cerasa; ut etiam in Pistoriensibus Montibus per loca *l' Erba minuta*, subinde in Cerasorum stipitibus.

3. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, candidus, receptaculis florum concoloribus. Ad Cerros circa Paternum Vallis-Umbrosæ horreum, in loco *Monte Pescoli*.

4. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, sulphureus, receptaculis florum fuscis. In Quercuum caudicibus circa rus Patrum Dominicanorum S. Mariæ Novellæ, loco dicto *Carmignanello*, item circa Pratinam Villam Regiam.

5. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, verrucosus, ex albo subvirescens, receptaculis florum eleganter rufis, extrinsecus veluti striatis. In Abietum stipitibus Montis Senarii.

6. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, albus, receptaculis florum concoloribus, & copiosioribus. In Casiniani collibus, inter rus Domini de Arrighis, & rivulum *Soglia*, nec non in Plebania Cercinæ, per loca *le Masse*, in capite viæ, quæ ad supradictam Ecclesiam ducit.

7. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum nigris, crispis, & copiosioribus. Per Montem Fesulanum secus torrentem Mensa x.

8. Lichen crustaceus, saxatilis, & arboreus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum nigricantibus. *Lichenoides crustaceum, & leprosum, scutellare, cinereum* Dill. Cat. Giff. 205. Raii Synops. ed. 3. 70. num. 42. Specimen a D. She-rardo communicatum e Fraxinea crusta depromptum esse videtur.

9. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, obscurus, receptaculis florum nigris, non tumentibus. Super saxa circa Abiegnam sylvam Montis Senarii, præsertim prope rusticalem domunculam nuncupatam *il Tufo*.

10. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, saturo-cinereus, receptaculis florum amplioribus, nigris, non tumentibus. Juxta fluvium Emæ, inter pontem Divi Felicis, & pontem Jozulum, nec non in Casiniani Cura, Soliæ rivulum inter, & Villam DD. de Arrighis.

11. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, subobscurus, receptaculis florum nigris, amplioribus, & tumentibus. Per locum *la Consuma*.

12. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, subobscurus, receptaculis florum nigris, minoribus, & tumentibus. In viridatio *Boboli*.

13. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, sulphureo-cinereus, receptaculis florum nonnihil tumentibus, primum nigris, deinde rufescentibus. In vetustis prædiorum muris circa Florentiam, & in spondis pontis Divi Felicis copiose oritur.

14. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, & nonnihil tumentibus. In saxis, & antiquis parietibus per Fesulanum montem. Varietas præcedentis solummodo est.

15. Lichen crustaceus, saxatilis, viridis, non verrucosus, receptaculis florum ferrugineis. In muris aquæductuum viridarii *Boboli*, & ad saxa circa Ecclesiam Divi Felicis ad Emam.

16. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, sulphureus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuissime striatis. In margine viæ inter Cœnobium Divi Dominici, & Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

17. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, albus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuissime striatis. Per viridarium *Boboli*, in aquæductis juxta urbis mœnia, secus marginem ambulacri ex lapillis varie coloratis incrustatum.

18. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, Alpinus, albus, molliissimus, receptaculis florum nigricantibus, majoribus, per oras tenuissime striatis. In Petræ Alvernæ rupibus ad Septentrionem.

19. Lichen crustaceus, saxatilis, luteus, receptaculis florum nigris. *An Lichenoides crustaceum, tenuissimum, segmentis quadratis, flavo, & nigro colore elegantè variegatis Dill. Cat. Giff. 206?* In collibus prope Florentiam ad saxa copiosus, præsertim per montem Fesulanum, & Casiniani Curam.

20. Lichen crustaceus, saxatilis, recens luteus, per siccitatem fuscus, receptaculis florum semper nigris. In *Boboli* viridario, in saxis secus aquæductum.

21. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in substantia plantæ veluti infixis. In tectorum tegulis, & ad saxa ubique, præsertim locis montosis circa urbem.

22. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in substantia plantæ veluti infixis. In montanis locis supra urbem. Præcedentis varietas est.

23. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, non verrucosus, albus, receptaculis florum exiguis, nigricantibus, concavis, & crispis, ac in substantia plantæ veluti infixis. In Clusentinis montibus, ut in loco dicto *la Consuma*.

24. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, non verrucosus, ex albo subcinereus, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In saxis secus torrentem dictum *Rimaggio*, & in collibus Imprunetæ.

25. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, crusta cinerea, tenui, ex albo subcinerea, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In hortis ad Ficus.

26. Lichen crustaceus, saxatilis, glaucus, tenuissimus, receptaculis florum exiguis, carneis. In lapidibus circa PP. Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di sopra*, Conceptioni B. M. V. dicatum.

27. Lichen crustaceus, Alpinus, arboribus adnascens, luteus, receptaculis florum aureis. In Castanearum corticibus per Clusentinam ditionem, nec non in Abietibus per Falteronæ Jugum.

28. Lichen crustaceus, saxatilis, crusta tenuiori, lutea, receptaculis florum saturo-aureis. In saxosis locis prope Florentiam, ut per Murelli Montem, & circa Pratolini villam, atque etiam per Plebaniam Cercinæ veluti in Cupresseto dicto *le Lepricine*.

29. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex cinereo albicans, receptaculis florum crebris, subfuscis, limbo albo, crenato, cinctis. *Lichenoides crustaceum, & leprosum, sentellis subfuscis Raii Synops. ed. 3. 71. num. 45.* Circa Podium ad Cajanum ad Cerros, quem etiam Londino Dominus Sherardus misit.

30. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, verrucosus, receptaculis florum crebris, subfuscis, limbo albo, non crenato, cinctis. In monte Fesulano ad arborea.

31. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, receptaculis florum subfuscis, minus crebris. Per ambulacrum Regiæ villæ suburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale* ad Cupressos.

32. Lichen crustaceus arboribus adnascens, griseus, in transversalem lineam longe se diffundens, receptaculis florum copiosioribus, ac concoloribus. In Falteronæ Jugis ad Fagos.
33. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex albo subcinereus, receptaculis florum aureis, nudis. Circa Castrum Florentinum ad Fraxinos, & non longe a Paterni horreo, in loco monte *Pescoli*, prope Vallem Umbrosam.
34. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, griseus in longam, & transversalem lineam, veluti excurrentem, receptaculis florum tuberculosis, nigris, & tumentibus. Ad Fagos, & Abietes per Falteronæ Jugam.
35. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, crusta tenuiori, cinereo-virescens, receptaculis florum nigris, & tumentibus. *Lichenoides leprosum*, crusta cinereo-virescente, tuberculis nigerrimis Dill. Cat. Gifs. 205. Raii Synops. ed. 3. 71. num. 52. In arborum corticibus, tum intra, tum extra Florentiam, speciatim in agris Divi Valentini, & per loca vulgo *la Fioraja*, & Londino a D. Sherardo possidemus.
36. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, pulverulentus, luteus, receptaculis florum rufis, & tumentibus. In Suberum corticibus prope Liburnum.
37. Lichen crustaceus, lignis adnascens, pulverulentus, sulphureus, receptaculis florum nigris, tumidis. In agris supradictis nuncupatis *la Fioraja* ad columnas ligneas.
38. Lichen crustaceus, Alpinus, lignis putridis adnascens, glaucus, receptaculis florum carneis, & tumentibus. In dejectis, atque decorticatis Abietum truncis, per Falteronæ Jugam Autumnali tempore.
39. Lichen crustaceus, saxatilis, cinereus, crusta tenuissima, receptaculis florum luteis, exiguis. Prope Liburnum in saxis secus Mare, juxta locum vulgo *i Cavalleggeri*.
40. Lichen crustaceus, polline tenuissimo eleganter virenti veluti conflatus, receptaculis florum aureis. In Monte Fesulano.
41. Lichen crustaceus, Musco plerumque innascens, polline cinereo, veluti conflatus, receptaculis florum nigris. In Monte Murello circa vaccarum stabulum D. Marchionis de Castiglione, nec non in ericetis Scandicci alti, Casiniani, Juguli, atque Imprunetæ, & etiam in *Boboli* crescit circa Neptuni Piscinam, vulgo *il Vivaio del Forcone*, o di *Nettunno*.
42. Lichen crustaceus saxis, & humo adnascens, polline cinereo veluti conflatus, receptaculis florum ex rufo fulvis. In Casiniani tractu circa rus DD. de Arrighis.
43. Lichen crustaceus, saxis, & arboribus adnascens, gelatinosus, & verrucosus, niger, receptaculis florum concoloribus. In antiquis parietibus, tum intra, tum extra Florentiam, & etiam in Falteronæ Jugis ad Fagos vidimus.
44. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, rugosus, ex cinereo virescens, receptaculis florum nigris, exiguis, tumidis. Ad Pyros in loco vulgo *le Cascine*.
45. Lichen crustaceus tuberculatus, arboribus adnascens, tenuissimus, ex cinereo virescens, semina copiosissima lutea fundens, receptaculis florum concoloribus. In Cupressuum corticibus per magnum ambulacrum Regiæ villæ suburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.
46. Lichen crustaceus, tuberculatus, arboribus adnascens, ex cinereo virescens, semina lutea copiosissima fundens, receptaculis florum ex rufo fulvis. In eodem loco, ac in iisdem arboribus crescit.
47. Lichen crustaceus, saxatilis, saturo-virens, receptaculis florum rufis. In ædificiis antiquis per urbem nostram.
48. Lichen crustaceus, saxatilis, læte virens, receptaculis florum fusco-cinereis. Ibidem provenit.
49. Lichen crustaceus, saxatilis, ex verrucis minutissimis, multifidis, atque viridibus veluti conflatus, seminibus luteis, receptaculis florum concoloribus. In viridario *Boboli*, ad vetustos muros.

50. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, e cinereo virefcens, verrucis perexiguus, femina lutea ad latera fundentibus, receptaculis florum concoloribus. In muris aquæductuum in eodem viridario.

51. Lichen crustaceus, saxatilis, tuberculofus, tuberculis minoribus, non cavis, viridibus, fed cum arefcunt farina veluti afperfis, receptaculis florum nigris. In antiquis murorum cavernulis, & commiffuris cum fequenti oritur.

52. Lichen crustaceus, saxatilis, tuberculofus, tuberculis majoribus, cavis, veficam referentibus, viridibus, fed cum arefcunt farina veluti afperfis, receptaculis florum nigris.

53. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo fubcinereus, receptaculis florum nigris, exiguis. In faxis fecus torrentem vulgo *Rimaggio*, in Ripulenti planitie, & in quamplurimis locis circa Urbem.

Et quia in fequentibus plantis hafcenus receptacula florum non comperimus, a prædictis, quæ iifdem non carent, eas diftinguimus, & fegregamus.

54. Lichen crustaceus, arboribus adnafcens, farinaceus, albus, fuperficie in acetabulis pulverulentis veluti efflorefcente Tab. 53. fig. 1. *Musco-Fungus tartaricus*, *albescens*, *rugofus*, *farinaceus* Mor. *Hift. Oxon. Part. 3. 634. num. 11. Lichen crustaceus*, *albescens*, *scutis farinaceis* D. *Petiv.* In Cerris, & Quercubus circa Paterni horreum, ac alibi in agro Florentino, & Londino a D. Sherardo accepimus.

55. Lichen crustaceus, arboribus adnafcens, farinaceus, fubcinereus, fuperficie in acetabulis minoribus, pulverulentis veluti efflorefcente Tab. 53. fig. 2. Ad Cupreffus, & Ilices per magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ Villæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.

56. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, albus, globulis minutiffimis undique refertus. In faxis per Montem Murellum.

57. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, cinereus. In prædiorum muris extra portam vulgo *S. Gallo*, initio viæ Bononiam ducentis cum fequenti crefcit.

58. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, rimofus, tenui fubfiantia, ex albo rufefcens.

59. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, tenui fubfiantia, dilute luteus, & velut fulphureus. Per Clufentinos Montes, præfertim in illo dicto *la Confuma* juxta viam publicam.

60. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, & granulatus, luteus Tab. 53. fig. 3. Ad pedem Montis Senarii in faxis prope ruficam cafam nuncupatam *il Tufo*, & paulo fupra Jugulum, verfus Cafinianum copiofus.

61. Lichen crustaceus, arboribus adnafcens, farinaceus, verrucosus, & non rimofus, luteus. In Castanearum, & Abietum corticibus per Falteronæ Montem, nec non in saltu Regiæ Pratolini Villæ ad Cerros.

62. Lichen crustaceus, arboribus adnafcens, neque rimofus, neque verrucosus, candidus, pulvifculo concolore undique confperfus Tab. 53. fig. 4. Circa dictam villam, & per Montem Murellum in Quercuum ftipitibus.

63. Lichen crustaceus, saxatilis, neque rimofus, neque verrucosus, e fulphureo virefcente, pulvifculo minutiffimo concolore undique confperfus. In fonte fontis cujufdam diruti Eremuli Sanctiffimæ Virgini Mariæ, & Divæ Catharinæ V. ac M. dicari in fummitate Montis Murelli. Item ad Montis Fefulani radices in muris prædiorum viæ, quæ a Cœnobio D. Dominici ducit ad Patrum Francifcanorum Ecclefiam dictam *la Doccia*, circa medium iter, itemque in loco nuncupato *il Piano di Giullari* ad parietes fylvulæ ruris Domini Senatoris, & Comitris Ferrantis Capponi.

64. Lichen crustaceus, saxatilis, tenuiori substantia, neque rimosus, neque verrucosus, pulverulentus, citrini coloris. In dicto Monte Fesulano prope Villam D. Equitis *del Turco*, & juxta amnem *Ema*, inter Pontem Divi Felicis, & Pontem Jozoli.

65. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, neque rimosus, neque verrucosus, totus pulverulentus, griseus. In Castanearum corticibus, per Falteronæ juga.

66. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, seminibus cervini coloris undique refertus. In interioribus urbis mœniis, quæ viridarium *Boboli* cingunt.

67. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, molliissimus, cinereo-glaucus, seminibus concoloribus repletus. In saxorum commissuris, non solum per eundem viridarium, sed etiam extra urbem plurimis locis.

68. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, nonnihil sinuatus, ex albo subcinereus, pulverulentus. In iisdem fere locis cum antecedenti.

69. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, aureus, colore elegantissimo, & immutabili. Ad Pinos in loco *le Cascine*, & in *Boboli* ad Illices, Cupressos, & columnas ligaeas.

70. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, pallide-luteus, seu ochroleucus. In agris circa Castrum Florentinum ad Fraxinos; & ad Cetros, atque Castaneas per Clusentinam ditionem.

71. Lichen crustaceus, arboribus, & lignis adnascens, tenuissimus, pulverulentus, spadiceus. In prædicto viridario *Boboli* super varias arbores, caudices, & ligna viget.

72. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, griseus. Ubi num. 17. in iisdem arboribus provenit.

73. Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, ruber. Ad Populos circa urbem.

O R D O XXXV.

Tab. 59. III. *Receptacula florum rotunda A, interna parte cava B, & basi superposita C.*
IV. *Semina*

LICHEN crustaceus, terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis, pediculo insidentibus Tab. 59. *Lichen terrestris ericetorum, basi muscosa, capitibus fungoidibus, carnei coloris Flor. Jen. 350. Lichenoides fungiforme crusta leprosa, candida, capitulis, & pediculis incarnatis Dill. Cat. Giff. 205. Raii Synops. ed. 3. 70. num. 40. Fungelli incarnati coloris minuti Musco innati March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6. In ericetis nostris copiosissimus.*

Et si in supradicta Synopsi hæc planta credatur eadem cum *Fungo coccineo, capitulo sphaerico, liquore flavesciente repleto* D. Richards. *Raii Synops. ed. 2. App. 336.* nihilominus diversam esse suspicamur; quoniam in regione nostra, ubi dicta planta copiosissima crescit, numquam in suis capitulis liquorem prædictum continere vidimus, sed potius quamdam lanuginem araneæ telæ non absimilem, quæ pariter occurrit in plantis, quas ex Angliâ, & agro Giffiensi possidemus; idcirco supradictus Fungus coccineus, potius ad tertiam speciem *Lycogalactidis* a nobis propositam, quam ad dictum Lichenem pertinere existimamus.

2. Lichen crustaceus, terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, fuscis, pediculo insidentibus. *Lichenoides fungiforme, terrestre, capitulis fuscis Raii Synops. ed. 3. 70. num. 39.* Londino Dominus Sherardus misit.

O R D O XXXVI.

- I. *Lichenes crustacei, Pulmonarii, substantia coriacea.* Tab. 54.
- II. *Flores A commisti cum gelatinosa massa B, comprehensa in cavitate C receptaculi sphaerici D.*
- III. *Receptacula florum in substantia foliorum sunt inserta E, & in earum superficie F, vix apparent.*
- IV. *Semina, (Tab. 37. T) quæ in illis plantis observari nobis contigit, ad foliorum margines occurrunt G.*

LICHEN Pulmonarius, saxatilis, e cinereo fuscus, minimus (Tab. 54. fig. 1.) Inst. R. H. 549. Hist. Plant. Paris. 483. Bot. Paris. 116. num. 31. Tab. XXI. fig. 14. *Lichenoides saxatile, foliis minus divis, cinereo-fuscis Raii Synops. ed. 3. 73. num. 66.* In faxis ad Montis Boni radicem juxta molendinum Diaboli, & secus Soliæ rivulum, atque etiam Paternum inter & Tosi molendinum in prærupto loco dicto *le Coste*, & Lutetia Parisiorum habuimus.

Tres hujusce plantæ imagines a Botanico Parisiensi exhibentur, quum autem Pictor, nimis juvenes, nec adhuc foliis luxuriantes, & nimis venustâ forma repræsentaverit, dum veluti torno elaboratas, & quasi oculi humani effigiem præferentes effinxit, quam figuram nec in speciminibus ab autore nobis communicatis, nec in plantis, quæ apud nos exoriuntur, adhuc vidimus; ideoque Iconem exactiorem, licet parvam in Tabula nostra exhibere voluimus. Color insuper ejusdem albus, subcinereus solum ob vetustatem in cinereo-fuscum vergit.

2. Lichen Pulmonarius, saxatilis, minimus, fulvus, foliis pulposis. Per Urbem nostram in parietibus Arni fluvii, & signanter ad meridiem inter Pontem vulgo *alle Grazie*, & viam olim *delle Torricelle*, nunc vero *delle Casine*.

3. Lichen Pulmonarius, saxatilis, sordide virescens, foliis minimis Tab. 54. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Paris. Tab. XXI. fig. 1?* In arboribus, & prædiorum vetustis muris, tum intra, tum extra Florentiam.

4. Lichen Pulmonarius, terrestris, clypeatus, minimus, & indivisus, virescens Tab. 54. fig. 3. Ultra Juguli Plebaniam in Castaneto Monialium Divæ Felicitatis, & in umbrosis ambulacris viridarii Boboli.

5. Lichen Pulmonarius, saxatilis, viridis, foliis vix conspicuis, squamatim sibi incumbentibus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 4. In vetustis parietibus, tum intra, tum extra urbem copiosus.

O R D O XXXVII.

- I. *Lichenes crustacei, non Pulmonarii, seu indivisi, substantia farinacea, & ex tartaro.* Tab. 54.
- II. *Flores H. I. commixti ut plurimum cum massa gelatinosa K, comprehensa in cavitate receptaculi L sphaerici M, pyriformis N, transverse oblongi simplicis O, vel transverse oblongi multifidi (Tab. 56. G)*
- III. *Receptacula, vel in Plantarum superficie P, vel in earum substantia Q.*
- IV. *Semina.*

LICHEN crustaceus, tartaricus, niger, & veluti deustus, receptaculis florum crebris, rotundis. In exiccatis, & semiputridis Abietum radicibus per Falteronæ juga.

2. Lichen crustaceus, tartaricus, lignis adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum pyramidatis, & verrucosis. In saltu Montis Alvernæ, in ea parte, quæ Septentrionem respicit.

3. Li-

3. Lichen crustaceus, tartaricus, in arborum cavernulis proveniens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum Pyriformibus, non verrucosis Tab. 54. fig. 1. Per Ilicum, & Quercuum cavernulas in viridario *Boboli*, & alibi.

4. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum exiguis mammiformibus Tab. 54. fig. 4. In Ulmorum cæsuris intra, & extra Florentiam.

5. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum rotundis, per siccitatem nonnihil appressis, & umbilicatis. Per Murelli Montem in arborum cæsuris, & speciatim circa Stabulum vacarum D. Marchionis de Castilioniis.

6. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, & intortis. In emortuis Ilicum cæsuris, plurimis locis, & potissimum per viridarium *Boboli*.

7. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, & quasi reniformibus non intortis, brevibus Tab. 54. fig. 2. Per ambulacrum Imperialis villæ in Ilicum cavernulis late se diffundens.

8. Lichen crustaceus, tartaricus, corticibus arborum adnascens, niger, & veluti deustus, receptaculis florum transverse oblongis, compressis. In Monte *Pescoli* ad Cerros non longe a Paterni horreo.

9. Lichen crustaceus, tartaricus, corticibus arborum adnascens, cinereus, receptaculis florum sub cute erumpentibus, nigricantibus, transverse oblongis, varie divarigatis, & compressis. *Lichenoides crusta tenuissima, peregrinis veluti literis inscripta Raii Synops. ed. 3. 71. num. 48.* In Ilicum stipitibus crescit, & Londino a D. Sherardo possidemus.

10. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo fulvus, receptaculis florum sub cute erumpentibus, nigricantibus, transverse oblongis, varie divarigatis, & compressis. In corticibus arborum, & præcipue ad Corylos cum sequenti crescit apud nos.

11. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, ex spadiceo fulvus, receptaculis florum in superficie nascentibus, nigris, transverse oblongis, ac varie divarigatis, & non compressis Tab. 56. fig. 3.

12. Lichen crustaceus, farinaceus, saxatilis, ex albo roseus, receptaculis florum nigris, transverse oblongis, ramosis, & non ramosis. Circa portum Polæ in interioribus Cisternarum muris, quæ Romanis antiquis inservierunt.

13. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus innascens, sordide cinereus, receptaculis florum nigris, & rotundis. In Aceribus, & Fagorum stipitibus per Falteronæ Jugæ.

14. Lichen crustaceus, tartaricus, arboribus adnascens, olivaceus, receptaculis florum nigris, perexiguus Tab. 54. fig. 9. Ad Corylos in sylva aucupariâ circa medium ambulacri Regiæ suburbanæ villæ, vulgo lo *Stradone del Poggio Imperiale*.

15. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, ex albo rufescens, receptaculis florum nigris, perexiguus Tab. 54. fig. 6. Ad Cupressos, per ambulacrum villæ antedictæ.

16. Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, albus, receptaculis florum rotundis, nigris, & inter se longe distantibus Tab. 54. fig. 3. In iisdem arboribus crescit, non solum ubi præcedens, verum etiam per viridarium *Boboli*, & alibi intra, & extra urbem.

17. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, Alpinus, aureus, & crispus, receptaculis florum rotundis, nigris. In rupibus Sacri Montis Alvernæ ad Septentrionem cum sequenti crescit.

18. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, Alpinus, ex cinereo albus, & crispus, receptaculis florum rotundis, nigris.

19. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, perexiguus. Per *Boboli* viridarium secus urbis mœnia in murorum canaliculis in pilis aquam ducentibus, ubi aves sitim extinguunt.

20. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, rimosus, & veluti tessellatus, ex cinereo albicans, vulgarissimus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 7. In imbricibus, & testorum tegulis, nec non ad saxa ubique.

21. Lichen crustaceus, saxatilis, minimus, valde rimosus rimis, & inferiori parte pullus, desuper dum recens est, luteo-viridis, per siccitatem fuscus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 8. In vetustis parietibus ubique viget.

22. Lichen crustaceus, verrucosus, arboribus adnascens, grandinatus, flavesceus, receptaculis florum tribus, vel quatuor, vel pluribus in singulis tuberculis comprehensis. Per Pistorienses Alpes multis in locis ad arborum stipites, & signanter circa cauponam, vulgo *l' Erba minuta*.

23. Lichen crustaceus, verrucosus, albus, in arborum corticibus in transversalem lineam veluti excurrrens, receptaculis florum in singulis verrucis pluribus. Circa Castrum Florentinum secus Fluvium vulgo *l' Elsa*, ad Fraxinos.

24. Lichen crustaceus, saxatilis, verrucosus, pallidus, receptaculis florum concoloribus, & basi quadam superpositis, priapum perbelle repræsentantibus. In Pistoriensi ditione, paulo ante Castrum S. Mamantii, in loco dicto *Piteccio* ad saxa.

O R D O XXXVIII.

I. *Lichenes fruticosi, non tubulati* K.

III. *Receptacula florum, ut in ordine antecedente, sed in cauliculorum summitate locata* H.

IV. *Semina*.

Tab. 39.

LICHEN fruticosus, Coralloides, non tubulosus, cinereus, ramosissimus, receptaculis florum sphaericis, concoloribus Tab. 39. fig. 6. *Lichenoides non tubulatum, ramulis, scutellis nigris terminatis* Raii Synops. ed. 3. 66. num. 13. *Muscus Coralloides, Tumbriensis, bracteolis nigerrimis* Mus. Petiv. num. 437. In Laci nigri, & Falteronæ Alpibus, ut plurimum ad Fagos, & Londino Dominus Sheppardus communicavit. De qua planta in ordine V. loquuti sumus.

2. Lichen saxatilis, maritimus, Muscosus, minimus, nigerrimus. Non procul Liburno juxta locum vulgo *i Cavalleggeri*, super saxa, quæ a Mari interdum alluuntur.

Plures Lichenum species recensentur apud nos, in quibus non plane acquiescimus.

Lichen dicitur a sanandis Lichenibus, seu Impetiginibus, sive quod eas ut plurimum referat.

LICHEN - AGARICUS.

LICHEN-AGARICUS est plantæ genus, floribus apetalis, subrotundis (Tab. 54. *Tab. 54.* *OR*), vel filo nodofo-formibus (Tab. 55. S) sterilibus, & nudis, scilicet calyce, pythillo, atque staminibus destitutis, & massæ gelatinosæ affixis (Tab. 54. T, & Tab. 55. T) quæ massa reconditur in cavitate receptaculi (Tab. 54. V, & Tab. 55. V) sphaerici (Tab. 54. X, & Tab. 55. X) vel cylindranei (Tab. 55. Y,) qui vel supra (Tab. 55. Z) vel infra (Tab. 54. a & Tab. 55. a) plantarum superficiem locati. Semina autem in plantis, quas observavimus, plerumque rotunda, nitida, & solitaria (Tab. 55. b) in exteriori plantarum parte summa-

Tab. 54.

OR 55.

mitatem versus (Tab. 54. c, & Tab. 55. c) tamquam pollen nascentia. His notis adjungimus plantarum crassitiem, & substantiam, quæ ad Agaricum potius quam ad Lichenem pertinent.

O R D O I.

Tab. 54. *Lichenes-Agarici erecti, ramosi, & non ramosi.*
& 55.

LICHEN AGARICUS, nigricans, ligno adnascens, plerumque multifidus, & compressus, ima parte villosus, summa vero glaber, albidus, & pulverulentus Tab. 55. fig. 1. *Coralloides ramosum, nigrum, compressum, apicibus albidis* Inst. R. H. 565. *Coralloides digitatum, nigrum, apicibus albidis* Pet. Gazophyl. Tab. LXII. fig. 12. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis* Raii Synops. ed. 3. 15. num. 8. *Fungus lignosus, rostratus, Antuerpiensis* Bocc. Mus. Part. 1. 296. Tab. 116. & 266. *Muscus palmatus, farinaceus, digiti altitudine, e caudicibus Quercuum putrescentibus, caule nigro, gracili assurgit, summumque ejus capitulum depressum in aliquot extrema acuta, quasi palma in digitos scinditur, candidoque polline efflorescente albescit* Flor. Altdorf. In aridis, & putrescentibus lignis, non solum per viridarium Boboli, sicut etiam in quamplurimis sylvis circa Florentiam.

2. Lichen-Agaricus, qui Litophytoides terrestre, digitatum, nigrum (Tab. 54. fig. 4.) Comm. Ac. R. S. Anno 1711.

Nostri Icon deprompta est ex Commentariis Academiae Regiae Scientiarum, anno supra citato, quoniam genuina planta haecenus ad manus nostras non pervenit, quam proculdubio diversam esse credimus ab *Hypoxilo*, seu excremento ligni putridi fungoso Menz. Pug. Tab. 6. quamvis aliis idem esse videatur. Sub initium, quo rei herbariae operam dedimus, & Fungis adhuc animum non applicavimus, in saltu Montis Alvernæ observavimus plantas ad Fraxinorum radices omnino respondentes Iconi Mentzelianæ, & prorsus diversas ab illis, quæ in supradictis Commentariis, & in nostra Tabula extant.

3. Lichen-Agaricus nigricans, Cupressiformis, ramosus, & non ramosus, lignis aridis adnascens Tab. 55. fig. 2. In Quercineis lignis, circa Casiniani Ecclesiam.

4. Lichen-Agaricus terrestris, digitatus, niger, apicibus albo-rufis, seminibus griseis, undique conspersis, radice membranacea, longissima, varie divaricata, & implexa Tab. 54. fig. 4. In umbrosis ambulacris horti Medici Florentini sponte crescit, ubi radicem suam usque ad cubitalem longitudinem in humo demittit.

Ad hoc genus, & ordinem spectare videtur *Clavaria militaris, crocea* Bot. Paris. 39. Tab. VII. fig. 4.

O R D O II.

Tab. 54. *Lichenes-Agarici, alii tuberosi, alii crustacei, receptaculis florum, vel supra (Tab. 55. Z) vel infra superficiem (Tab. 54. aa, & Tab. 55. aaa) locatis.*

LICHEN-AGARICUS tuberosus, niger, Agarici officinalis facie, cortice nitido, & fere splendente. In Etruriæ maritimis, Aprili mense ad dejectarum arborum caudices oritur.

2. Lichen-Agaricus crustaceus, initio subhirsutus, & Oleæ conditæ coloris, per siccitatem glaber, niger, & veluti deustus, receptaculis florum mammiformibus elegantissimis Tab. 55. fig. 1. Ad emortuas Lauri radices, per viridarium Boboli, ac alibi intra, & extra urbem.

3. Lichen-Agaricus crustaceus, crassus, Bovinum renem veluti representans, niger, & quasi deustus Tab. 54. fig. 1. In viridario Boboli ad emortuas Lauri radi-

radices, in sylvula aucuparia, juxta locum ad Trutas servandas.

4. Lichen-Agaricus, crustaceus, crassus, lignis emortuis adnascens, albus. In Falteronæ, atque Pistorii Montibus, ad putrida Castaneorum ligna.

5. Lichen-Agaricus crustaceus, niger, & veluti deustus, sub soluta Castaneorum cute innascens, & late se diffundens. Prope Marescam in Pistoriensibus Montibus.

6. Lichen-Agaricus crustaceus, niger, & veluti deustus, sub soluta arborum dejectarum cute innascens, capsulis oblongis, cylindraceis. In Patrimonio Sancti Petri, inter Cornerum, & Montralum.

7. Lichen-Agaricus, obscurus, in arborum corticibus, & præcipue ad Ilices innascens, superficie lævi, & veluti subhirsuta Tab. 55. fig. 2. In viridario Boboli, & per magnum ambulacrum suburbanæ villæ, vulgo lo Stradone del Poggio Imperiale in Ilcibus plerumque.

8. Lichen-Agaricus, bullatus, parvus, ex obscuro nigricans, sub cute arborum exiccatarum erumpens Tab. 54. fig. 2. Provenit per Pistorienses Alpes, & Falteronæ jaga.

9. Lichen-Agaricus terrestris, scutatus, albus Tab. 54. fig. 3. In agris prope Telamonem in Etruria, Martio mense.

O R D O III.

Lichenes Agarici, non crustacei, sed cespitosi; receptaculis florum in superficie A. Tab. 55.

Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, nigricans, sub cute Anagyridis non feride erumpens Tab. 54. fig. 5. Autumnali tempore per Senarii, atque Murelli Montem occurrit.

1. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ruber, sub cute Anagyridis foetide erumpens. In Camaldulensibus, & Falteronæ jugis tempore supradicto.

3. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ruber, in Abietum corticibus innascens, receptaculis florum sphaericis, & nitidis. In eodem tempore, ac consimilibus locis, ut præcedens crescit.

4. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, ex rubro ferrugineus, in arborum castris innascens. Ad Ulmos, & Castaneas plerumque oritur.

5. Lichen-Agaricus cespitosus, acaulis, nigricans, & dum sub arborum cute erumpit, pulvisculo farinaceo, quo est involutus sese exonerat. Prope Florentiam in sylva aucuparia circa medium Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrum, in variis arborum exiccatarum ramis.

Lichen-Agaricus dicitur quasi planta inter Lichenem, & Agaricum.

LICHENOIDES.

LICHENOIDES est plantæ genus, floribus apetalis, siliquam quodammodo Tab. 56. repræsentantibus A, in singulis internodiis cavis B, & aere dumtaxat repletis, sterilibus, atque nudis, orbatis scilicet calyce, pistillo, & staminibus, in massa gelatinosa C commixtis, atque inclusis D, quæ massa, vel singula, vel bina, vel terna, in fornicatis cellulis E, ac summa parte perforatis F, & ab ipsa substantia plantæ tantummodo formatis comprehenditur. Semina autem hætenus perspecta non habemus.

Lichenoidis species sunt.

1. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo rufum, capsulis majoribus, & rarioribus Tab. 56. fig. 1. In sylvis ad arbores, & præcipue ad Corylos per agrum Florentinum.

2. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo album, capsulis majoribus, crebris. In Piscienſi ditioſe per ſaltum PP. Cappuccinorum, vulgo *del Torricchio*.

3. Lichenoides crustaceum, arboribus adnascens, tenuissimum, ex cinereo rufum, capsulis exiguis, crebris Tab. 56. fig. 1. *Musco-Fungus tartareus, leprosus, scutellaris, cinereus* Mor. Hist. Oxon. Par. 3. 637. Londino D. Sherardus miſit, & in quamplurimis ſylvis apud nos reperitur, ſed minus obvium, quam prima ſpecies.

Lichenoides dicitur quaſi planta ad Lichenem accedens.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ crustaceæ, ſubſtantiæ herbaceæ; flore apetalo monoglyme, ſeu unico dumtaxat filamento conſtante, apice, vel capsula farinacea deſtituto a fructu unicapſulare, & polyspermo remoto.

R I C C I A.

Tab. 57. **R** I C C I A eſt plantæ genus, floribus A apetalis, ſingulari ſcilicet filamento apice deſtituto B conſtantibus, ſterilibus, & calyce orbatis, in nonnullis ſpeciebus a rima nervi medii foliorum C ſurgentibus, ut in foliis per longum dimidiatis D melius apparet, in aliis vero ſuperficie tantum innafcuntur E. Fructus ſunt capsulæ F, aliquando in plantis non floriferis G, aliquando verò in floriferis E, ſed in iſarum foliis, quæ florem non proferunt H; In plantis primi ordinis e foliorum rimis H, vel ſtellatis ſcrobiculis egrediuntur I, & ſupra eorumdem planum extolluntur. In ſecundo vero ordine in ipſa foliorum ſubſtantiâ K continentur, nec priuſquam cutis corrumpatur L oculis ſeſe offerunt; omnes ſingulari cavitatē donatæ M, ſeminibus minutiffimis N repletæ, neque dehifcunt, ſed jam maturæ paulatim diſſolvuntur.

O R D O I.

Riccia fructu e rimis foliorum ſurgente, & ſupra eorumdem foliorum planum ſe extollente.

R I C C I A major, Coriandri ſapore, foliorum ſuperficie, veluti teſſellata, fructu ſubrotundo, aſpero Tab. 57. fig. 1. In herbidis, & ericetis montofis, ab Autumno uſque ad Ver vigeſcit; ut in Montibus Feſulano, Lupo, & Bono, nec non in collibus Montis Hugonis, ſive *Montu*, Scandicci alti, Caſiniani, & ſimilibus; item Piſtorii extra portam Divi Marci ad aggeres Molendini Abbatæ S. Michaëlis in Furculis.

2. Riccia media, obſcurè virens, foliis altius ſulcatis, in ſuperficie veluti punctatis, fructu pyramidato, glabro Tab. 57. fig. 2. Per Feſulanum Montem inter Muſcos vigeſcit, potiſſimum in via, quæ ducit ad PP. Franciſcanorum Cœnobium, dictum *la Doccia*.

C R D O II.

Riccia fructu in foliorum substantia contento.

RICCIA minor, latifolia, pinguis, aspergine chrySTALLINA perfusa Tab. 57. fig. 3. *Hepatica palustris, lobis cristatis Bot. Paris. num. 5. Tab. XIX. fig. 2.* Brumali, atque Vernali tempore in urbanis hortis ubique, & ita copiose crescit, ut ab hac hortulani, & floricultores abhorreant.

2. *Riccia minima*, pinguis, foliis latiusculis, ample fulcatis, e glauco virescentibus Tab. 57. fig. 4. *An Hepatica palustris, bifurcata, lobis brevibus, carinatis Bot. Par. 98. num. 6. Tab. XIX. fig. 1?* In Insula horti Medici Societatis Botanicae Florentinae, Autumno germinare incipit, & usque ad totam Hyemem, & initio Veris viget.

3. *Riccia minima*, glauca, segmentis angustioribus, ad margines pilosis Tab. 57. fig. 5. In limitibus viae paulo ante Oppidulum dictum *la Romola*.

4. *Riccia minima*, nitida, segmentis angustioribus, acutis Tab. 57. fig. 6. In Juguli Plebania per sylvam caeduum, Castaneis confitam Ascetiarum Divi Felicis, & alibi in eodem territorio.

5. *Riccia minima*, pinguis, aspergine chrySTALLINA perfusa Tab. 57. fig. 7. In sylvā Cænobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia* supra memorata.

6. *Riccia minima*, angustifolia, cinericia, segmentis crassis, non fulcatis Tab. 57. fig. 8. In viculo secus praedictam sylvam caeduum ad rivulum rami torrentis Vingonis ducentem.

7. *Riccia minima*, segmentis brevioribus, & obtusioribus, ample fulcatis Tab. 57. fig. 9. Cum duabus praedictis, ab Autumno usque ad Aprilem mensem germinat, si tellus a frequenti pluvia madefiat.

Riccia dicitur ab Illustrissimo, & Clarissimo Domino Petro Francisco Riccio, Senatore, Praefide Equestri Ordinis Divi Stephani Pontificis, & Martyris, Almae Pisanae Academiae Auditore, Societatis Botanicae Florentinae Socio, ac studiorum omnium patrono vigilantissimo, cujus nomini dicatam volumus.

S A L V I N I A.

SALVINIA est plantae genus, aquis stagnantibus proveniens, & innatans, Tab. 58. floribus A apetalis, singulari scilicet filamento B apice destituto, ac in spirae modum intorto constantibus, & in foliorum superficie C ex verrucarum cacumine D, quaternis plerumque exeuntibus. Fructus ejus ex media fibrarum radice coma erumpit E, modo singularis F, modo duplex G, modo triplex H, quandoque quadruplex, subrotundus, uncapularis I, feminibus ovatis, & verrucosis K repletus.

Salviniae speciem unicam novimus.

1. *Salvinia vulgaris*, aquis innatans, foliis subrotundis, punctatis, late virentibus Tab. 58. *Lenticula palustris, latifolia, punctata C. B. Pin. 362., & Prodr. 153. Lens palustris Patavina L. B. 3. 785. Stratiotes aquaticus Dioscoridis Casalp. 612.* In fossis paludosis, tam stagnantibus, quam lene fluentibus, Pisas inter, & S. Juliani Montem, & ad ipsius radices in Auxeri fluvio, praesertim in loco *Cardacoli*. Omnia in tabula a planta segregata per microscopium, & arte in majorem formam redacta.

Nomen huic planta praebeat Antonius Maria Salvinius Patricius Florentinus, celeberrimus Gracarum literarum in patrio Lyceo professor doctissimus, & omnibus fere Sapientum, per Europam Collegiis adscriptus, editis operibus, poetica laude, jucundis, integerrimis moribus, & summa erga omnes humanitate clarus, egregiumque urbis nostrae, vel potius Saculi ornamentum.

Decimæ Septimæ Classi addenda.

Quamquam ante Lichenum descriptionem indicaverimus, Muscorum terrestrium characterem, & distributionem in secunda hujus Operis parte nos esse datururos, nihilominus, ut amicorum, studiosorumque curiositati quamprimum satisfaciat, & ad ostendendam citius affinitatem superius indicatam, quæ inter decimæ sextæ, & decimæ septimæ Classis flores interest, sicut etiam ad confirmationem florum Lichenum, nempe, quod sint tales, quales exposuimus, specimen florum Muscorum interim exhibemus, eorundemque species hucusque animadversas, & ubi repetiantur. Prædictorum florum hætenus quatuor tantum novimus species, quas in Tab. 59. sub literis A. B. C. D. ostendimus, quorum illi ad literas A. B. sunt vulgares, & communes, quos scilicet in Muscorum speciebus circiter triginta jam observavimus, & tam in prima, quam secunda florum specie juxta plantarum varietatem, parvam tantummodo notavimus differentiam, quemadmodum sub prædictis literis A. B. luculenter apparet, quæ forsitan provenit ob deficientem, vel nimiam eorundem maturitatem, sed favente Deo, sedulis, & repetitis observationibus veras ipsorum formas aliquando assequemur. Hujusmodi flores A. B. simul in iisdem plantis permixti semper reperiuntur, ut in E. F. G. patet; idcirco suspicandi ansam præbuere, alios esse mares, alios feminas, quemadmodum in complexu florum radiatorum evenit, & ad eorum similitudinem impares numero deprehenduntur, nam in *Musco capillaceo*, majore, pediculo, & capitulo crassioribus *Inst. R. H. 551*. plures sunt mares *a a a a*, quam femina *b b b*, & in *Musco squamoso*, foliis acutissimis, in aquis nascente *Ejusd. 554*. plures sunt femina *c c c c*, quam mares *d d d*. Hi flores A. B. semper observantur in Muscis fructum non proferentibus, quæ plantæ apud Botánicos feminae solent dici, ut *Urtica*, *Mercurialis*, & *Lupulus*; quorum Muscorum nonnullas feminas in Tabula expressimus H, plerumque juxta suum masculum appositas I. Omnium nomina sunt sequentia *Muscus capillaceus*, major, pediculo, & capitulo crassioribus *Inst. R. H. 550*. (fig. 1.) *Muscus stellatus*, palustris, Alpinus, major, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutissimis, hamatis, & unam partem tantum spectantibus, capitulo subrotundo, crassiore, eandem partem respiciente, præalto pediculo insidente *Tab. 59. fig. 4.* *Muscus Polygoni folio* *Inst. R. H. 555*. (fig. 5.) *Muscus capillaris*, minor, capitulis erectis, vulgarissimus *Raii Synops. ed. 2. 28. num. 2.* (fig. 7.) *Muscus capillaceus*, major, stellatus *I. R. H. 551. Bot. Paris. Tab. XXIV. fig. 5.* (fig. 2.) *Muscus trichoides*, parvus, capitulo conglomerato, seu botryoides *Raii Synops. ed. 2. 33. num. 1. & App. 323.* (fig. 8.) *Muscus squamosus*, foliis acutissimis, in aquis innascens *I. R. H. 554.* (fig. 9.) Omnes autem supradictæ triginta Muscorum species, vel in capitulis nudis K, vel squamosis L, vel foliis circumdati M, vel in medio suorum cespitum G, flores ferunt; Capitula vero in stellatis, & capillaceis Muscis sunt semper in cauliculorum summitate M, squamosi autem semper eadem capitula in foliorum sinu N. secundum furculorum longitudinem producant. Unum horum capitum, quod ad primam Musci speciem pertinet, ut melius percipiatur integrum adversa facie O. & per longum sectum P. exhibemus, simulque unicam ex pluribus squamis Q illud componentibus, portionemque florum, quos in sinu suo fovet, ac sua basi R. firmatos. Tertiæ speciei flos C. superioris, Aloës facie, late virentis, & quasi lucidi, foliis pyramidalis, floribusque in superna parte undique ornatis, quorum latera initio ita arte, & valde desuper complicata, ut unum alteri coeat, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem producto, calyptra brevi, subfusca *Tab. 59. fig. 6.* Quartæ denique speciei flos, qui sub litera D. continetur, provenit in apice foliorum T, quæ ramorum summitates

tates V. convestiunt *Musci Alpini*, viticulis longis, bifurcatis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem spectantibus, ad ramulorum summitatem in apice flores præferentibus, capitulis fig. 3. Utriusque speciei flores C. D. granis distinctis constant X. Y. quæ suapte natura fortasse dirimuntur, quod nobis non omnino liquere fatemur, tum maxime, quod exigua sint, & immatura, quæ vidimus, tum quod in duabus tantum illis Muscorum speciebus observationes licuit instituere, ulterius aliquando confirmandas. Supervacaneum fortasse non fuerit hic indicare quæcunque in Tabula sunt ad literas A. a. B. b. C. c. D. d. E. e. F. G. O. P. R. S. X. Y. majora, quam re ipsa erant, a nobis fuisse repræsentata, qualia scilicet oculis microscopio instructis apparere.

Et cum præter plerasque Muscorum species ab Auctoribus descriptas, quas in Museo nostro asservamus, fere ducentas insuper possideamus, a nemine forsitan adhuc animadversas, eorum quoque nomina exhibebimus, iis exceptis, de quibus nondum plane constat.

1. *Muscus medius*, foliis *Juniperinis*, acutissimis, non ferratis, capitulo tetragono, calyptra tomentosa, rufa.
2. *Muscus medius*, foliis *Juniperinis*, glaucis, non ferratis, in longum, & canescentem pilum desinentibus, capitulo tetragono, calyptra tomentosa, rubra.
3. *Muscus major*, *Alpinus*, foliis *Juniperinis*, tenuissime ferratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentosa.
4. *Muscus major*, *Alpinus*, foliis *Juniperinis*, tenuissime ferratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentosa, brevissima.
5. *Muscus medius*, *Alpinus*, ramosus, foliis *Juniperinis*, tenuissime denticulatis, expansis, & retro reflexis, capitulo longo, tereti, calyptra tomentosa, flavescente, longa.
6. *Muscus medius*, ramosus, foliis *Juniperinis*, tenuissime ferratis, expansis, & retro reflexis, capitulo tereti, brevissimo, calyptra tomentosa, candicante, longa.
7. *Muscus medius*, foliis *Juniperinis*, minoribus, subrectis, brevibus, tenuissime ferratis, capitulo longiori, tereti, pediculo brevi, calyptra tomentosa, longa, candicante.
8. *Muscus medius*, foliis *Juniperinis*, minoribus, subrectis, tenuissime ferratis, capitulo tereti, in præalto pediculo, calyptra brevi, tomentosa, candicante.
9. *Muscus minor*, foliis *Juniperinis*, minoribus, subrectis, minus acutis, tenuissime denticulatis, capitulo tereti, pediculo brevi, calyptra tomentosa, candicante.
10. *Muscus minimus*, foliis *Juniperinis*, tenuissime ferratis, minus acutis, capitulo exiguo, turbinato, calyptra villosa, albicante.
11. *Muscus minor*, foliis *Juniperinis*, minus acutis, non dentatis, capitulo rotundo, calyptra tomentosa, albicante.
12. *Muscus minimus*, foliis *Juniperinis*, minus acutis, non ferratis, capitulo rotundo, calyptra tomentosa, alba.
13. *Muscus nanus*, tuberosa radice, foliis *Juniperinis*, tenuissime ferratis, capitulo magno, ovato, ventricoso, calyptra tomentosa D. Montius.
14. *Muscus minor*, & minus ramosus, foliis acutis, capitulis brevibus, nudentibus, pediculis longiusculis insidentibus, calyptra striata, subhirsuta, conoidea, fusca.
15. *Muscus minor*, ramosus, foliis acutioribus, magis expansis, capitulis pluribus caulibus adhærentibus, quasi sine pediculis, calyptra conoidea, striata, subhirsuta.
16. *Muscus stellatus*, *Alpinus*, minimus, foliis *Serpylli* non ferratis, capitulo tenuiori, corniculato, corona non dehiscente, quatuor tantum radiis composita, operculo brevi, pyramidato, calyptra conoidea, striata, infra aperta, atque
fim-

fimbriata, vel lacera. Huic propter radiorum corollæ quaternum numerum in tota Muscorum classe nullus datur suppar, ideoque ab omnibus facile distinguitur.

17. *Muscus minor*, foliis latiusculis, acutioribus, capitulis oblongis, rectis, tenuioribus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ, infra apertâ, & coronatâ.

18. *Muscus stellatus*, Serpylli folio, minor, foliis e medio ad summum tenuissime denticulatis, capitulo singulari, nutante.

19. *Muscus stellatus*, polycephalus, foliis subrotundis, tenuissime ferratis, costâ in aculeum veluti productâ, capitulis subrotundis, nutantibus.

20. *Muscus stellatus*, parvus, foliis Myrti, tenuissime ferratis, capitulo crassiore, & rotundiore, cernuo, corollâ elegantissimâ.

21. *Muscus stellatus*, foliis subrotundis, in peripheriâ neque ferratis, neque nervo rubro cinctis, capitulis.

22. *Muscus stellatus*, parvus, foliis latis, subrotundis, & undulatis, capitulo crassiori, brevi, nutante.

23. *Muscus Alpinus*, palustris, furculis longioribus, simplicibus, habitioribus, foliis latis, acutis, non multum expansis, ac cochlearis instar excavatis, capitulis cylindraceis, nutantibus, in præaltis pediculis.

24. *Muscus foliis congestis*, latiusculis, acutis, in pilum brevem desinentibus, capitulis brevibus, Pyri inversi-formibus, nutantibus.

25. *Muscus Alpinus*, minor, foliis angustis, acutis, longioribus, capitulis cylindraceis, nutantibus.

26. *Muscus palustris*, foliis congestis, pyramidatis, acutis, in pilum non, vel vix desinentibus, capitulo tenuiore, nutante, operculo mammoso.

27. *Muscus Alpinus*, minor, foliis angustis, acutis, capitulis cylindraceis, longioribus, & tenuioribus, nutantibus.

28. *Muscus fontanus*, uncialis, foliis longis, angustis, juniperinis, cauliculo rubente, capitulo ovato, nutante.

29. *Muscus minor*, flavescens, in humidis proveniens, foliis capillaceam tenuitatem præferentibus, per caulem brevibus, & alternis, in summo vero crebris, & stellatim dispositis, capitulis Pyri inversi-formibus, nutantibus.

30. *Muscus saxatilis*, minimus, cespitosus, non lanuginosus, foliis angustis sensim in acutum productis, & retro nonnihil reflexis, circa fastigium albis, & fere crystallinis, capitulis ovaris, nutantibus, pediculo bilineari insidentibus, operculo in angustum, rectumque, & brevem mucronem attenuato.

31. *Muscus saxatilis*, minimus, cespitosus, foliis in pilum desinentibus, capitulis sphaericis, nutantibus, pediculo bilineari insidentibus, operculo in angustum, rectumque, & longum mucronem prolongato.

32. *Muscus cespitosus*, minor, foliis brevibus, cucullatis, congestis, in longum, & canescentem pilum desinentibus, capitulis ovatis, reflexis, operculo in angustum, longumque mucronem procurrente.

33. *Muscus minor*, foliis latiusculis, expansis, acutis, capitulis Pyri inversi-formibus, rectis, brevioribus, tantisper incurvatis, operculo mammoso.

34. *Muscus minor*, foliis latiusculis, capitulis Pyri inversi-formibus, longioribus, & tenuioribus, erectis, parum incurvis, operculo mammoso.

35. *Muscus minimus*, foliis latiusculis, capitulis Pyri inversi-formibus, saturate rubris, operculo mammoso.

36. *Muscus minimus*, cespitosus, foliis latiusculis, acutis, capitulis erectis, Pyri inversi-formibus, inter arescendum secundum longitudinem striatis, operculo longo, obliquo.

37. *Muscus minimus*, in humidis, & aquosis arborum cavernis nascens, foliis, latiusculis, acutis, atro-virentibus, costâ purpurea, capitulis erectis, Pyri inversi-formibus, inter arescendum secundum longitudinem striatis, operculo longo, obliquo.

38. Mu-

38. *Muscus stellatus*, palustris, Alpinus, major, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutissimis hamatis, unam partem tantum spectantibus, capitulo subrotundo, crassiore, eadem partem respiciente, præalto pediculo insidente Tab. 59. fig. 4.

39. *Muscus stellatus*, palustris, foliis acutis, subrectis, viticulis curtis, tenuioribus, capitulis subrotundis, brevibus, unam partem spectantibus, operculo mammoso.

40. *Muscus Alpinus*, major, ramosus, foliis longis, tenuissimis, & angustissime denticulatis, capitulis sphaericis, per caulem sparsis, & plerumque ab eodem exortu geminis, breviori pediculo fultis.

41. *Muscus Alpinus*, medius, foliis tenuissimis, & angustissime denticulatis, capitulis subrotundis, unam partem spectantibus.

42. *Muscus minimus*, foliis latiusculis, acutis, in longiusculum, & tenuissimum apicem, tamquam pilum attenuatis, capitulis sphaericis, crassioribus, pediculo orbatis.

43. *Muscus Alpinus*, acaulis, foliis latiusculis, congestis, trifidis, in tres pilos (ex quibus medius longior) desinentibus, fructu magno, pyramidato, & nonnihil incurvo, corolla non fimbriata, operculo, & caliptra conoidea.

44. *Muscus minor*, foliis longioribus, crispis, tenuissime ferratis, capitulo longo, falcato.

45. *Muscus ramosus*, elatior, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro nonnihil reflexis, cum oris subtrus repandis, costa rubente, atque in pilum album aristæ more dentatum desinente, capitulis longioribus, corniculatis.

46. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro nonnihil reflexis, cum oris subtrus repandis, costa rubente, atque in linearem pilum desinente, capitulis longioribus, corniculatis.

47. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, retusis, cum oris subtrus repandis, costa in cuspidem vix visibilem desinentem, capitulis corniculatis.

48. *Muscus ramosus*, minor, foliis latiusculis, obtusis, expansis, & retro reflexis, cum oris subtrus repandis, costa in cuspidem, tertiam lineæ partem longa, veluti producta, capitulis longioribus, corniculatis.

49. *Muscus minor*, foliis angustis, undulatis, & veluti crispis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, quorum costa in cuspidem sextam lineæ partem longam exprorecta, capitulis corniculatis, operculo in mucronem longius producto, calyptrâ brevi, subfusca.

50. *Muscus minor*, vernus, foliis longis, crispis, & pellucidis, nonnihil intortis, ac retro reflexis, paulo ultra medietatem suam, sensim in acutum productis, ac deinde in aculeum veluti prolongatis, capitulis corniculatis, operculo, & calyptrâ brevibus.

51. *Muscus saxatilis*, cespitosus, minor, glaucus, & veluti argenteus, foliis congestis, crassis, exiguis, obtuse mucronatis, superne planis, inferne hinc inde ad costam dumtaxat aliquantisper sulcatis, in pilum duplo, vel triplo longiorem desinentibus, capitulis corniculatis, corolla brevi, operculo productiore.

52. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, foliis latiusculis, brevibus, ac retusis, in pilum perbreve desinentibus, capitulis corniculatis.

53. *Muscus minor*, foliis latiusculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in brevissimam cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis longissimis, corniculatis per siccitatem simul cum pediculis atris.

54. *Muscus minor*, foliis latiusculis, brevibus, subrotundis, capitulis corniculatis, operculo in longiusculum, & curvulum mucronem attenuato.

55. *Muscus minor*, foliis latiusculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, & in cuspidem vix perceptibilem, tamquam pilum terminatis, capitulis longioribus, corniculatis.

56. Mu-

56. *Muscus minor*, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve, & vix visibilem cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis corniculatis, per maturitatem simul cum pediculis aureis.

57. *Muscus minimus*, tertiam unciae partem altus, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis ovatis, fuscis, corolla non expansa, pyramidata.

58. *Muscus minimus*, tertiam unciae partem altus, foliis latiusculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbreve, & vix conspicuam cuspidem, tamquam pilum terminatis, capitulis ovatis, operculo brevi, instructis.

59. *Muscus minimus*, semiuncialis, & forte annuus, foliis latiusculis circa medium, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, costa in brevissimum tenuissimumque veluti pilum prolongata, capitulis ovatis, operculo statim in brevior, & curvulum mucronem coarctato.

60. *Muscus minimus*, tres lineas altus, foliis latiusculis, non expansis, concavis, in cuspidem longiusculam, tamquam aristam prolongatis, capitulo non coronato, brevi, fusco, operculo longiore, sensim in acutum fastigiato.

61. *Muscus minimus*, tres lineas altus, foliis latiusculis, brevissimis, concavis, ac congestis, in pilum longiusculum desinentibus, capitulo ovato, non coronato, operculo statim in brevius, atque incurvum corniculum coarctato.

62. *Muscus minimus*, tres lineas vix altus, & forte annuus, foliis latiusculis, acutis, in pilum perbreve desinentibus, capitulis ovatis, fuscis, operculo brevissimo, pyramidato.

63. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, angustis, sensim in acutum non productis, capitulis longiusculis, non coronatis, fuscis, operculo in longum, & angustum mucronem sursum expositum coarctato.

64. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, angustis, sensim in acutum productis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar crispantur, capitulis ovatis, non coronatis, fuscis, operculo in longiusculum corniculum, attenuato.

65. *Muscus saxatilis*, minimus, tres lineas altus, foliis non multum expansis, pyramidatis, & fere triangulis, cochlearis instar excavatis, atque in pilum longum auctis, nec non per siccitatem sulculum teretem Cupressi instar efficientibus, capitulis ovatis, calyptra brevissima parum, & varie dehiscente, operculo cum mucrone brevissimo.

66. *Muscus ramosus*, ex viridi flavescens, vulgatissimus, foliis longis, angustis, crispis, sensim in acutum productis, magis expansis, & deorsum reflexis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar crispantur, capitulis oblongis, corniculatis.

67. *Muscus ramosus*, ex viridi flavescens, minimus, foliis angustis, crispis, sensim in acutum productis, magis expansis, & retro reflexis, quæ per siccitatem etiam crinium retortorum instar crispantur, capitulis tenuioribus, corniculatis.

68. *Muscus Alpinus*, ramosus, ex viridi flavescens, foliis crispis, longis, & angustis, sensim in acutum productis, expansis, & retro reflexis, quæ per siccitatem crinium retortorum instar pulchre crispantur, capitulis longioribus, corniculatis.

69. *Muscus pallide virens*, foliis longioribus, tenuissimis, & acutissimis, aduncis, & unam partem spectantibus, capitulis brevibus, tenuioribus, erectis, in præaltis, aureis, & capillaceis pediculis, calyptra longissima, operculo conoideo.

70. *Muscus Alpinus*, pallide virens, foliis tenuissimis, aduncis, & unam partem spectantibus, capitulis curvulis, & veluti pendulis, pediculis altioribus, insidentibus, breviter coronatis.

70. *Muscus Alpinus*, minor, cujus portio caulis vestita, magis reclinata, foliis capillaceis, acutis, aduncis, & uno versu dispositis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo longo sursum exprorecto.

71. *Muscus minimus*, sericeus, pallide virens, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutissimis, nonnihil aduncis, ex uno latere spectantibus, capitulis curtis, crassioribus, gibbis, corolla brevi, operculo

72. *Muscus minimus*, semiunciam circiter altus, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutissimis, aduncis, & uno latere spectantibus, capitulis curtis, gibbis, breviter coronatis, calyptra leucophæa, operculo curto, & curvulo.

73. *Muscus minimus*, semiunciam circiter altus, foliis capillaceis, rarius dispositis, acutissimis, nonnihil aduncis, ex uno latere spectantibus, capitulis gibbis, breviter coronatis, operculo curto, curvulo.

74. *Muscus minor*, Aloës facie, late virens, & quasi lucidus, foliis pyramidatis, floribus in superna parte undique ornatis, quatum latera initio ita arte, & valde desuper complicata, ut unum alteri coëat, capitulis corniculatis, calyptra brevi, subfusca Tab. 59. fig. 6.

75. *Muscus Alpinus*, saxatilis, uncialis, & sexquiuncialis, plerumque non ramosus, foliis expansis, angustis, undulatis, atque in obtusam cuspidem terminatis, capitulis exiguis, curvulis, curto pediculo nixis, breviter coronatis, operculo in longum mucronem procurrente.

76. *Muscus minor*, ramosus, parvus, in humidis nascens, atro-viridis, foliis subrectis, tenuissimis, e latiuscula basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, brevibus, erectis, operculo, mucrone longo, & angusto instructo.

77. *Muscus ramosus*, parvus, sordide luteus, ad fulvum colorem tendens, foliis angustissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo cum mucrone pyramidato, adunco, calyptra brevi, subfusca.

78. *Muscus ramosus*, parvus, foliis brevibus, expansis, e lata basi sensim in acutum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem producto.

79. *Muscus parvus*, ramosus, *Alpinus*, foliis angustissimis, magis expansis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, nonnihil undulatis, per siccitatem etiam eleganter crispantibus, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem attenuato, calyptra brevi.

80. *Muscus parvus*, ramosus, in humidis nascens, foliis expansis, crispis, brevibus, e lata basi sensim ad extremitatem in minus acutam cuspidem attenuatis, capitulis erectis, corniculatis, breviter coronatis, operculo simul cum subfusca calyptra brevibus.

81. *Muscus minor*, semiunciam altus, foliis subrectis, non expansis, brevibus, e lata basi sensim ad extremum in acutam cuspidem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem exprorecto, calyptra brevi.

82. *Muscus minor*, terrestris, luteo-viridis, foliis oblongis, crispis, costa rubente, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis longis, corniculatis, operculo, & calyptra longioribus.

83. *Muscus cespitosus*, minor, luteo-viridis, foliis brevibus, subrectis, e lata basi sensim in minus acutum, & sursum reflexum apicem attenuatis, capitulis erectis, curtis, corniculatis, corolla, operculo, & calyptra brevibus.

84. *Muscus minor*, cespitosus, densissimus, foliis exiguis, creberrime dispositis, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis ovatis, operculo, & calyptra brevibus,

85. *Muscus minimus*, quatuor lineas altus, densissimus, tapeti instar per magnum tractum terram operiens, foliis creberrimis, omnium brevissimis, e lata basi sensim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis erectis, oblongis.

86. *Muscus Alpinus*, pennatus, vertebrae Piscium referens, foliis capillarem tenuitatem aequantibus, capitulis corniculatis.
87. *Muscus pennatus*, aquaticus, ramosissimus, *Linariae* folio, capitulis . . .
88. *Muscus pennatus*, aquaticus, ramosus, strigosus, foliis brevibus, acutis, capitulis . . .
89. *Muscus pennatus*, omnium minimus, capitulis in summitate caulis erectis.
90. *Muscus Filicifolius*, non ramosus, unciam longus, capitulis incurvis, circa mediam costam egredientibus.
91. *Muscus pennatus*, repens, foliis *Myrti*, costa ferme carentibus, ex una parte caulis utrinque tendentibus, ex altera quoquoersum, capitulis . . .
92. *Muscus apocarpus*, hirsutus, saxi adnascens, foliis acutissimis, non multum expansis.
93. *Muscus Alpinus*, viticulis longis, bifurcatis, foliis acutis, deorsum reflexis, capitulis e furculorum apicibus egredientibus.
94. *Muscus Alpinus*, viticulis longis, bifurcis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem spectantibus, ad ramulorum summitatem in apice flores proferentibus, capitulis . . . Tab. 59. fig. 3.
95. *Muscus aquaticus*, ramosus, atro-virens, foliis oblongis, latiusculis, expansis, obtuse mucronatis, ac cum limbo subtus repando, capitulis cylindraceis, in foliorum alis sine pediculis, dupliciter, & pulchre coronatis.
96. *Muscus squamosus*, erectus, palustris, albicans, & strigosus, capitulis subrotundis, absque pediculis.
97. *Muscus squamosus*, aquaticus, *Hollandicus*, longissimus, & fluitans, foliis expansis, longioribus, subtilissimis, capitulis . . .
98. *Muscus squamosus*, *Filicinus*, repens, atro-virens, crispus, ramulos *Abietis maris*, conis onustos perbelle referens, foliis minimis, subrotundis, creberrimis, ex una parte caulis appressis, altera expansis, capitulis oblongis, erectis, pediculis quasi orbatis, calyptra subhirsuta.
99. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, ramulis confertis, foliis acutissimis, crebris, pulchre deorsum obvolutis, & unum latus spectantibus, capitulis incurvis, pediculis altioribus, insidentibus, operculo brevi.
100. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, foliis acutissimis, crebris, pulchre deorsum obvolutis, & unam partem spectantibus, capitulis incurvis, longis pediculis insidentibus.
101. *Muscus squamosus*, pennatus, aquaticus, foliis longiusculis, acutis, unam partem spectantibus, & nonnihil aduncis, capitulis . . .
102. *Muscus squamosus*, palustris, viticulis crassioribus, foliis angustis, acutissimis, aduncis, & unum latus spectantibus, capitulis brevibus, habitioribus, incurvis, operculo turbinato, brevissimo.
103. *Muscus squamosus*, minor, viticulis crassioribus, brevibus, foliis acutissimis, deorsum reflexis, & unum latus spectantibus, capitulis oblongis, curvulis, operculo acuto.
104. *Muscus squamosus*, albicans, viticulis longis, compressis, tenuioribus, foliis acutissimis, aduncis, & unum latus spectantibus, capitulis brevioribus, habitioribus, nonnihil incurvis, altioribusque pediculis insidentibus, operculo brevi, firmo, acuto.
105. *Muscus squamosus*, viticulis non pennatis, tenuioribus, foliis acutissimis, unum latus spectantibus, & sursum reflexis, capitulis oblongis, parum incurvis, operculo brevi.
106. *Muscus squamosus*, *Alpinus*, foliis acutissimis, unum latus spectantibus, & deorsum reflexis, capitulis oblongis, curvulis.
107. *Muscus squamosus*, aquaticus, longissimus, & ramosissimus, atro-virens, foliis longis, angustis, falcatis, & unum latus spectantibus, capitulis crassioribus, incurvis, brevibus pediculis insidentibus.
108. *Mu-*

108. *Muscus squamosus*, ramosus, palustris, minor, viticulis tenuioribus, foliis acutis, concavis, ex una parte caulis sursum, ex altera deorsum spectantibus, capitulis incurvis, operculo brevissimo.

109. *Muscus squamosus*, aquaticus, atro-virens, viticulis tenuioribus, foliis brevibus Myrti, costa donatis, obtuse mucronatis, concavis, ex una parte cauli nonnihil appressis, altera magis expansis, & subrectis, capitulis.

110. *Muscus squamosus*, aquaticus, atro-virens, viticulis longis, tenuioribus foliis hamatis, angustis, & unam partem spectantibus, capitulis incurvis.

111. *Muscus squamosus*, ramosus, elatior, sordide virens, foliis Rusci, striatis, & expansis, capitulis incurvis, operculo brevissimo, mammoso.

112. *Muscus squamosus*, minor, viticulis crassioribus, foliis Rusci, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longo, & adunco.

113. *Muscus squamosus*, terrestris, minimus, foliis expansis, capitulis incurvis, operculo brevi.

114. *Muscus squamosus*, minor, sordide luteus, foliis Rusci, brevibus, concavis, & striatis, non multum expansis, tenuissime denticulatis, capitulis incurvis, brevibus, operculo cum mucrone longo, & angusto.

115. *Muscus squamosus*, minor, repens, ramulis confertioribus, foliis Rusci, costulatis, tenuissime denticulatis, & admodum expansis, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longiore.

116. *Muscus squamosus*, repens, minor, furculis confertioribus, aduncis, foliis Rusci, striatis, capitulis incurvis, operculo in angustum, & acutum mucronem prolongato.

117. *Muscus squamosus*, minimus, furculis densioribus, pennatis, foliis Rusci, striatis, ac tenuissime denticulatis, & admodum expansis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

118. *Muscus squamosus*, repens, minimus, serici modo lucens, foliis oblongis, tenuissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appressis, altera vero expansis, capitulis longioribus, operculo in longum mucronem procurrente.

119. *Muscus squamosus*, repens, omnium minimus, atro-virens, non splendens, foliis oblongis, tenuissimis, e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appressis, altera vero expansis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

120. *Muscus squamosus*, aquaticus, parvus, viticulis crassioribus, brevibus, foliis concavis, latis, obtuse mucronatis, & quasi rotundatis, capitulis subrectis, operculo in longum mucronem producto.

121. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis brevioribus, teretibus, semunciam circiter longis, foliis Myrti, concavis, capitulis crassioribus, nonnihil incurvis, operculo in angustum mucronem longius producto.

122. *Muscus squamosus*, aquaticus, repens, furculis Cupressinis, foliis pyramidalis, acutis, capitulis parvis, curvulis, operculo brevi, sensim in acutum producto.

123. *Muscus Filicifolius*, non ramosus, unciam longus, capitulis incurvis, mediam costam egredientibus.

124. *Muscus squamosus*, ramosus, repens, furculis, foliis, & colore varians, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem attenuato.

125. *Muscus squamosus*, repens, ramulis confertioribus, Cupressinis, foliis triangularibus, brevibus, & concavis, capitulis incurvis, operculo mucrone longiusculo insignito.

126. *Muscus squamosus*, minimus, furculis brevibus, plerumque simplicibus, tenuioribus, foliis acutissimis, capitulis oblongis, subrectis, curvulis, operculo brevissimo.

127. *Muscus Alpinus*, squamosus, strigosus, erectus, luteo-viridis sericeus, foliis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis . . .
128. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis tenuissimis, brevibus, foliis e lata basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo.
129. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis capillaribus, parum, & inordinate divisus, foliis e latiuscula basi sensim in acutissimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo.
130. *Muscus squamosus*, pennatus, furculis Cupressinis, parum compressis, foliis pyramidatis, concavis, obtuse mucronatis, in ramulorum extremitatibus ita invicem implexis, ut veluti rigidum, & obtusiusculum aculeum efficiant, capitulis . . .
131. *Muscus squamosus*, fruticosus, aquaticus, atro-virens, valde compressus, foliis utrinque tendentibus, oblongis, obtuse mucronatis, & a medio ad summum tenuissime denticulatis, capitulis . . .
132. *Muscus squamosus*, aquaticus, fluitans, viticulis longissimis, compressis, foliis Rusci, acutis, costa donatis, capitulis incurvis, operculo brevissimo, mammoso.
133. *Muscus squamosus*, repens, caulibus compressis, foliis Rusci, minus acutis, capitulis incurvis, operculo in tenuem, & longiusculum mucronem attenuato.
134. *Muscus squamosus*, repens, minor, caulibus compressis, foliis angustis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.
135. *Muscus squamosus*, minor, repens, viticulis compressis, foliis Rusci, concavis, in acutum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo in longiusculum, & tenuem mucronem prolongato.
136. *Muscus squamosus*, minimus, repens, viticulis compressis, foliis angustis, sensim in acutum productis, capitulis brevibus, incurvis, operculo in longiusculum mucronem exprorecto.
137. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis pennatis, foliis brevibus, pyramidatis, hinc inde tendentibus, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem prolongato.
138. *Muscus squamosus*, minimus, viticulis pennatis, foliis longiusculis, utrinque tendentibus, pyramidatis, capitulis incurvis, operculo in longiusculum mucronem attenuato.
139. *Muscus squamosus*, minimus, caulibus compressis, plerumque simplicibus, foliis angustis, acutissimis, capitulo incurvo, operculo in acutum, & longiusculum mucronem prolongato.
140. *Muscus squamosus*, ramosus, repens, ramulis Cupressinis, aduncis, foliis oblongis, pyramidatis, concavis, capitulis brevissimis, rectis, longis pediculis insidentibus.
141. *Muscus squamosus*, repens, furculis densioribus, aduncis, Myosuroideis, foliis acutissimis arcte vestitis, capitulis oblongis, rectis.
142. *Muscus squamosus*, aquaticus, viticulis longissimis, chordam musicam minorem referentibus, foliis pyramidatis, acutis, costa donatis, capitulis . . .
143. *Muscus squamosus*, Alpinus, repens, viticulis tenuissimis, teretibus, foliis longiusculis, subrectis, pyramidatis, peracutis, capitulis oblongis, sursum exprorectis, operculo brevissimo, acuto.
144. *Muscus squamosus*, repens, furculis tenuissimis, foliis Rusci, angustioribus, capitulo oblongo, erecto, operculo brevissimo, mammoso.
145. *Muscus squamosus*, repens, perexiguus, viticulis capillaribus, foliis Rusci, in acutissimum, & longiusculum apicem, tamquam pilum prolongatis, capitulis rotundis, operculo brevissimo, mammoso, pediculo sexquilineari insidente.

146. *Muscus squamosus*, *Alpinus*, viticulis procumbentibus, plerumque indivisis, foliis unam partem spectantibus, capitulis erectis, brevibus pediculis indidentibus.

147. *Muscus squamosus*, minor, *Alpinus*, repens, furculis tenuioribus, foliis concavis, triangularibus, unam partem spectantibus, capitulis oblongis, erectis, operculo cum mucrone brevi, acuto.

148. *Muscus pennatus*, splendens, arboreus, minor, capitulis erectis, brevissimo pediculo fultis.

149. *Muscus squamosus*, argenteus, furculis Cupressinis, brevibus, ut plurimum indivisis, capitulis tres lineas longis, falcatis, & veluti pendulis, Cucurbitam longam repræsentantibus, operculo brevissimo, mammoso.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ simplicissimæ, plerumque carnosæ, anomalæ, seu irregulares, flore apetalæ, monostemone, scilicet unico filamento constante, a semine sejuncto.

IN sequentibus plantarum generibus eadem methodo, qua in antecedentibus uti non possumus, in ipsarum charactere constituendo totaliter a florum forma, quoniam flores in tribus, vel quatuor dumtaxat generibus hætenus observavimus, in aliis novimus perfunctorie, in reliquis nullatenus scrutari licuit. Cum verò semina in omnibus viderimus, ab eorum situ, & ab ipsarum forma plantarum, cujuscumque generis characteristicas notas statuendas duximus, florum mentionem tantum facientes in iis generibus, in quibus eos videri contigit, tum ad firmandam sententiam nostram jam expositam, omnibus nempe plantis flores inesse, tum ad ostendendam affinitatem, quæ inter flores hujusce Classis, & antecedentis intercedit.

A G A R I C U M

AGARICUM est plantæ genus, cujus notæ pendent præcipue a forma earum- Tab. 60. 61.
dem specierum, quarum nonnullas ostendunt Icones Tabularum 60. 61. 62. 62. 63. 64.
63. 64. 65. 66. ideoque ab his desumi debent. Hujusmodi species, vel dupli- 65. & 66.
ci (Tab. 60. A B,) vel simplici (Tab. 61. A E,) parte constant. Ex his quædam
inferne sunt porosæ (Tab. 60. 61. 62. 63.) alix pectinatæ (Tab. 64.) alix lamel-
latæ (Tab. 65.) & alix læves (Tab. 66.) Harum flores sunt apetalæ monostemonæ,
seu unico filamento (Tab. 65. C C) constantes, steriles, & nudi, nempe calyce,
pistillo, atque staminibus destituti, & vel in lacunarum (Tab. 63. A) vel in fora-
minulorum ore (Tab. 61. C F G) nascentes. Semina autem rotunda, vel subro-
tunda (Tab. 61. D.) quorum situs in singulis ordinibus indicamus.

O R D O I

Agarica duplici substantia A B prædita, quorum pars inferior C, a superiori D facile separabilis, & innumeris, cylindræis, angustissimis, & in ore marginatis tubulis inter se segregabilibus E composita, in quibus continentur ovata, & minutissima semina F, ut in Suillo demonstrabimus. Tab. 6.

AGARICUM esculentum, Castaneæ adnascens, latissimum, hepatis facie, superne ex rubro ferrugineum, interne sanguineum, subtus ochroleucum Tab. 60.
Fungus latus sanguinei coloris C. B. Pin. 371. Fungus jecorinus, præterlatus, sanguineus,

neus, cristatus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305*. *Lingua in caudicibus Castanearum* Casalp. 619. *An Fungus arboreus, rubens, carnosus, hepatis facie* Raii Synops. Ed. 2. App. 340? & Ed. 3. 23. num. 12? *Lingua di Castagno rossa buona*. Vere, & Autumno provenit ad Castancas ubique, venalis interdum Florentiam asportatur.

O R D O I I

Tab. 61. *Agarica simplici substantia A, quorum inferior pars B, in nonnullis speciebus breviter, in aliis altius perforata, in omnibus vero ex angustissimis, & cylindraceis tubulis invicem conjunctis C, ut in Arundine Indica facta constat, quibus tubulis adherent semina D.*

AGARICUM igniarium, Agarici officinalis facie, sed non amarum, superne ex albo cinereum, & glabrum, inferne primum ejusdem coloris, deinde obscurum, argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus pedis equini facie* I. R. H. 562. *Fungus in caudicibus nascentis unguis equini figura* C. B. Pin. 372. *Agarico similis Fungus, diversarum arborum caudicibus adherens* Ejus. 375. *Fungi arborei ad ellychnia* I. B. 3. 840. *An Agaricus porosus, igniarius Fagi, superne candicans, inferne fuscus* Cat. Giss. 193? *Fungi igniarii, vulgo Esca Casalp.* 620? *Pan Cuculio, o Lingua di Faggio, di Cerro, e di Abeto da fare Esca*. Super prædictas arbores, locis plerumque montuosis abunde crescit apud nos.

2. Agaricum Quercubus, & Ilcibus adnascens, ferrugineum, & glabrum, inferne album, & argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus nigricans, & subrufus* Brasav. Exam. Simpl. 286. *An Fungus, vel Agaricus Quercus* I. B. 1. Part. 2. 87? *Esca bastarda, o Lingua di Quercia*. Figura Agarici, qui ad litteram B. in Tab. 330. Inst. R. H. ad hanc, vel ad subsequentem speciem spectare videtur. In Quercetis, & in Sylvis Ilciferis tempore prædicto.

3. Agaricum Gelsis, seu Moris adnascens, ex obscuro ferrugineum, inferne album, tenuissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva*. Circa nostram urbem, & alibi, ubi arbores prædictæ, &c:

4. Agaricum Quercubus, & Ilcibus adnascens figura varians, superne ferrugineum, inferne album, & argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. *Fungus Ventilabri figuram habens* Aldrov. Dendr. 120. *Lingua legnosa di Leccio, o di Quercia gambata*. In Ilcum sylvis sæpe vidimus, speciatim in Aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, in loco dicto Scandicci alto, necnon in Regio Viridario Boboli, & Montis Oliveri saltu.

5. Agaricum flabelliforme, superne e rufo flavum, cute lacera, & veluti subhirsuta, inferne album, & tenuissime porosum, foraminulis rotundis, pediculo breviori ad latera donatum. *Lingua di Cerro*. Augusto mense in Camaldulensibus sylvis ad Cerros, & ad alias glandiferas arbores erumpit.

6. Agaricum squamosum, Ilcibus, Lauris, & Oxiaanthæ plerumque innascens, superne hirsutum, & obscurum, subtus ex fulvo aureum, densissime, & tenuissime perforatum, foraminulis rotundis, brevissimis. *Lingua dura cattiva, di Marruca, di Alloro, e di Leccio*. In sylvis, & ad sepes circa urbem nostram passim, necnon in ipsa urbe in Regio Viridario Boboli.

7. Agaricum Gelsis, seu Moris adnascens, squamosum, & lignosum, sordide luteum ubique, superne subhirsutum, inferne tenuissime, & breviter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva*. In eodem loco, ut supra.

8. Agaricum tuberosum, crassum, odoratum, tenacioris substantiæ, intus, & extra e griseo rufescens, inferne tenuissime, densissime, & superficialiter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Olmo cattiva*. Ad Ulmorum radices juxta aquosas foveas, secus magna ambulacra Granciae Collis ad Cajanum.

9. Agaricum tuberosum, durum, Prunis, aut Malis adnascens, initio album, deinde e fulvo flavesceus, inferne perbreuibis, rotundis, atque angustissimis foraminulis munitum Tab. 61. *Lingua cattiva di Susino, e di Melo*. In Pomariis, atque in agris ad prædictas annosas arbores faciliter invenitur.

10. Agaricum esculentum, flabelliforme, superne fulvum, cute lacera, & veluti squamosa, inferne album, tenuissime, densissime, ac rotunde perforatum, pediculo concolore, obeso. Septembri mense ex arbore Fici, tum in hortis, tum in agris erumpit, sed non ita obvium.

11. Agaricum squamosum, superne sericeum, & versicolor, inferne album, foraminulis brevibus, densissimis, angustissimis, & quasi pentagonis. *Agaricus*, seu *Fungus mesentericus* Sterb. *Theatr. Fung.* 259. K. Tab. 27. K. *An Fungus arborum, & lignorum putrescentium, coloris varii* Raii *Hist.* 109? *An Fungus lignosus, roseus, variegatus* Bocc. *Mus. Part.* 1. 29. Tab. 8. fig. 5? *Lingua rigata*. Autumni tempore, tam in aridis, quam viridibus domesticis, atque spontaneis arboribus, apud nos familiare.

12. Agaricum squamosum, & lichenosum, superne hirsutum, & album, inferne griseo-plumbeum, foraminulis rotundis, densissimis, brevissimis, ac perexiguis. Tempore prædicto in iisdem arboribus per regiones Casiniani, Juguli, Scandicci alti, & alibi.

13. Agaricum squamosum, cespitosum, esculentum, cristatum, & laciniatum, superne obscurum, inferne album, foraminulis brevissimis, rotundis, exiguis, ac densioribus. *An Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis, & crispis* Bocc. *Mus. Part.* 1. Tab. 304. fig. 1. Barr. *Icon.* 1272? *Florum fasciculus* Sterb. *Theatr. Fung.* Tab. 28. A. *Grisele*. Autumni tempore in Fora nostra ex Pistoriensibus, Clusentinis, & Vallis-Umbrosæ montibus portatur.

14. Agaricum squamosum, superne varii coloris, inferne aureum, tenuissime, ac densissime perforatum, foraminulis brevissimis, rotundis. In territorio Scandicci, aliisque consimilibus locis Autumni tempore invenitur.

15. Agaricum squamosum, superne album, & villosum, inferne cæruleum, tenuissime, ac densissime perforatum, foraminulis brevissimis, rotundis. Cum superiori, sed rarius.

16. Agaricum squamosum, albidum, superne villosum, & per longitudinem sulcatum, inferne foraminulis rotundis, angustis, brevibus, ac densis. A Domino de Chelinis e Scandiccio alto advectum.

17. Agaricum squamosum, superne villosum, per longitudinem sulcatum, album, inferne dilute griseum, & foraminulis rotundis, densissimis, ac minutissimis insculptum. In hortis urbanis, & præsertim in olitorio Monialium Divi Felicis, in via Bossi, ad veteres Pyros, Februario mense.

18. Agaricum crustaceum, placentiforme, superficie in semiglobulos veluti subdivisa, foraminulis rotundis, & densioribus. Ex munificentia Domini Joannis Caccia Turinensis accepimus.

19. Agaricum Gelsis, seu Moris adnascens, subpurpureum, superne hirsutum, inferne porosum, foraminulis angustis, rotundis. *Lingua maculis purpureis oblongis picta* Raii *Hist. tom.* 3. 26. num. 3. *Pelliccia di Re*, idest paludamentum Regium. Cum superioribus, sed rarissime occurrit.

O R D O I I I

Agarica simplici substantia E, quorum inferior pars, modo late F, modo anguste G, & varie perforata, in ipsius foraminulis autem adherent semina ut supra. Tab. 61.

AGARICUM, sive Fungus Laricis (Tab. 61. fig. 1) C. B. Pin. 375. I. R. H. 562. *Agaricus* Dod. Pempt. 486. *Agarico ordinario, officinale, di Larice*. In Tridentinis Montibus provenit.

2. Aga-

2. Agaricum cespitosum, maximum, esculentum, Abietibus adnascens, superne rufescens, & veluti filamentosum, inferne album, varie, & argute perforatum. In Apennino monte, in ea parte, quæ Falterona vocatur, Autumni tempore.
3. Agaricum Dædaleis sinibus excavatum I. R. H. 562. *Fagi Fungus Striliis usum præbens Aldovr. Dendr. 250. Fungus ad cutem extergendam aptus G. B. Pin. 372. Fungus ligneus, Dædalideus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305. Lingua dura, cattiva, detta altrimenti Striglia. Nascitur, tam in domesticis, quam in spontaneis arboribus ubique.*
4. Agaricum esculentum, Gelsis, seu Moris adnascens, luteum, tinctorium, superne villosum, inferne subasperum, altius perforatum, foraminulis angustis, & ore inæqualibus. *An Fungus villosus, arboreus, coloris Ochra, tinctorius I. B. 3. 840? Forte V Genus esculentorum Fungorum I. species Clus. Hist. CCLXV? Rusticæ mulieres non solum hoc Agaricum coquunt ad esum, sed etiam ad pannos lineos colore sordide luteo tingendos, ideoque dicitur Lingua di Moro buona a tingere, e a mangiare. Autumnali tempore circa Urbem in Moris, seu Gelsis viget.*
5. Agaricum tuberosum, esculentum, album, inferne tenuissime, ac brevissime, & varie perforatum. *Lingua di Cerro bianca buona. Ad Cerros in territorio dicto Scandicci alto, æstivo tempore plerumque.*
6. Agaricum squamosum, superne aureum, & in aliqua parte rubore vivacissimo perfusum, inferne ochroleucum, & favi ad instar perforatum, foraminulis brevibus, densis, & angustis. *Lingua dura, cattiva, dorata di Cerro. In Valle Torrentis Pesæ, mense Augusto.*
7. Agaricum squamosum, crispum, superne album, & lanuginosum, inferne primum ejusdem coloris, postea rufescit, tenuissime, eleganter, & varie perforatum. In Scandicci, & Montis Boni territorio, mense Decembri.
8. Agaricum esculentum, candidum, flabelliforme, multiplex, pediculo donatum, & favi modo ample perforatum Tab. 61. fig. 2. *Fungo ventaglio bianco buono. Junii initio, ex Territorio Scandicci habuimus.*
9. Agaricum squamosum, crassum, & mollius in Rosam plerumque congestum, lobis cristatis, altius radicatam, ex rufo ferrugineum, inferne tenuissime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Ulivo, leonata. In agris ad Oleæ radicem mense Decembri, ut plurimum.*
10. Agaricum squamosum, crassum, & mollius, in Rosam plerumque congestum, lobis cristatis, altius radicatam, album, inferne tenuissime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Ulivo bianca. Cum superiori facile reperitur.*
11. Agaricum squamosum, album, superne non striatum, sed instar serici nitens, inferne pulchrè, & tenuissime perforatum. Tempore brumali in variis Arborum caudicibus Casiniani, Scandicci imi, & alti lectum.
12. Agaricum squamosum, villosum, esculentum, album, inferne pallescens, pulchrè, varie, & omnium angustissime perforatum. Mense Novembri ex territorio Scandicci a Domino de Chelinis accepimus.
13. Agaricum squamosum, superne album, & villosum, inferne griseum subtilissime, pulchrè, & diversimode perforatum, foraminulis brevioribus, ac densioribus. Mense Octobri, in Genistarum prædio, ad Castaneas.
14. Agaricum squamosum, purpureum, superne lanugine serica præditum, inferne subtilissime, densissime, & varie perforatum. In Boboli, & per Imperialis Villæ ambulacrum, mense Octobri, in arborum stipitibus.
15. Agaricum squamosum, pediculo donatum, rufescens, inferne albidum, & varie perforatum. In Casiniani Cura, ad Quercus.
16. Agaricum squamosum, durum, totum album, superficialiter in filamenta tenuissima serici instar veluti scissum, inferne argutissime, & varie perforatum. In agris super putrida ligna a Cella Vinaria Prædii Genistarum non longe distantibus mense Octobri.

17. Agaricum terrestre, album, crassum, Lichenis facie, varie perforatum, foraminulis usque ad supernam superficiem excurrentibus. In montis Oliveti nemore, mense Octobri.

18. Agaricum squamosum, & villosum, album primum, postea ad fulvum vergens, inferne favi instar perforatum, foraminulis densis, brevibus, & angustis. Autumni tempore in Acerum campestrium semimortuarum caudicibus, necnon Vitium columnis, & quandoque in sylvis ad glandiferas arbores.

19. Agaricum squamosum, Gelsis, seu Moris innascens, superne album, & villosum, inferne griseum, densissime, & pulchre perforatum. Juxta Urbis nostræ mœnia, inter Divi Fridiani, & S. Petri in Gattolino portam, a fodina lateritia non longe, mense Febuario.

20. Agaricum squamosum, superne variegatum, & instar serici nitescens, subtus album, pulchre, & tenuissime perforatum. Eodem tempore per montis Oliveti saltum.

21. Agaricum Lichenis facie, rufescens, cartilagineum, verrucosum, & varie perforatum. Ad Ilices in Boboli.

22. Agaricum terrestre, Lichenis facie, minimum, album, in humidis proveniens, varie perforatum. Per Falteronæ montes in humectis, ad aquarum scaturigines, & stillicidia, mense Octobri.

23. Agaricum crustaceum, durum, varie perforatum, ossibus Equinis innascens. Mense Decembri, extra Portam Divi Fridiani, juxta Arni ripam in Equorum carnario, vulgo *la Sardia*.

24. Agaricum crustaceum, album, tenuioris substantiæ, varie perforatum. In territorio Juguli, mense Januario, super, & inter semiputrida querna folia, & ligna viget.

O R D O I V

Agarica simplici substantia, & ex pluribus laminis, vel asserculis invicem superpositis A constantia, quorum singuli ex una B, usque ad alteram superficiem C, ita densissime, & tenuissime perforati, ut quasi cylindraceis tubulis D, inter se colligatis, quemadmodum in Arundine Indica, compositi videantur, in quorum cavitate semina conduntur, ut supra.

Tab. 62.

AGARICUM durum, crassum, assulatum, Ilicibus innascens, griseum Tab. 62. Per plures annos viget in arborum caudicibus, secus magnum ambulacrum Imperialis Villæ.

O R D O V

Agarica simplici substantia, ubique spongiosa, quorum in foraminulorum superficie A, adhærent semina.

Tab. 63.

AGARICUM album, terrestre, medullam panis referens Tab. 63. fig. 2. Autumni tempore ad arborum radices, speciatim in Scandicci alti prædiis.

2. Agaricum spongiosum, nigrum, imæ plantarum diversarum caulibus parti innascens, eamque amplectens Tab. 63. fig. 1. Januario, ac Febuario mensibus, in sylva Cœnobii montis Oliveti, præsertim secus superiorem semitam ad pratum Lunæ ducentem; ubi in Tino, Buxo, Gramine, Viola Martia, Cyclamino, aliisque consimilibus plantis, ut in Icone patet adnascitur, easque amplectitur.

3. Agaricum album, spongiosum, Brunellæ plerumque adnascens. Julio mense sub Pinis, & per Populeum in loco *le Cascine*.

O R D O VI

Tab. 64. Agarica singulari substantia A; semina B adherent superfici denticulorum, vel teretum C, vel planorum D.

AGARICUM esculentum, album, Clavæ effigie, aculeis longis, innoxiiis, munitum Tab. 64. fig. 1. *Coralloides Hystricis forma* Inst. R. H. 565. *Fungus Erinaceus*, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307. *Fungo Istrice*, buono. In sylvis Divi Martini ad Palmam, necnon in nemoribus Abbatiae S. Cassiani de monte Scalario, mense Decembri.

2. Agaricum esculentum, album, cespitosum, multifidum, & denticulatum, denticulis asperis Tab. 64. fig. 2. *Agaricus multifidus*, & villosus Inst. R. H. 562. *Fungus muscosus*, albus, villis pallentibus, rufiformis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. Mense Octobri, circa Florentiam ad Ilices, & ad Moros oritur, sed rarum, copiosissimum vero in Apennino, super Fagos, & Abietes.

3. Agaricum esculentum, latum, maximum, superne, & inferne Capreolini coloris, denticulis longioribus, teretibus, pediculo breviori ad latera donatum. *Fungus esculentus*, echinatus, maximus, superne, & inferne Capreolini coloris D. Breyonii ex libro ejusdem depicto.

4. Agaricum squamosum, album, superne villosum, inferne denticulis longioribus, & planis præditum Tab. 64. fig. 3. Mense Novembri, e Scandiccio alto territorio habuimus.

5. Agaricum squamosum, album, superne subhirsutum, inferne pectinatum Tab. 64. fig. 4. *Lingua dentata*, bianca. Ad vitium pedamenta tam in urbanis hortis, quam in agris, mense Febuario.

6. Agaricum squamosum, villosum, superne album, inferne griseum, folliculis, seu denticulis tenuissimis Tab. 64. fig. 5. *Lingua dentata*, o fogliata, bianca. In Boboli, mense Martio, & e Scandiccii territorio etiam repertum.

7. Agaricum squamosum, coriaceum, Illicibus adnascens, superne glabrum, & ferrugineum, inferne album, & denticulatum. In Scandiccio alto, per Illiciferam sylvam D. Marchionis de Niccolinis.

8. Agaricum squamosum, squamis longis, & angustis, superne glabris, & leucophæis, inferne denticulis teretibus, & purpureis, exasperatis. Extra Portam Divi Nicolai super truncos Populi nigrae.

9. Agaricum terrestre, Lichenis facie, obscurum, denticulis longioribus teretibus linguae Vitulinae instar ornatum. In collibus Imprunetæ inter Templum Beatissimæ Virginis, & locum i Sassi neri, secus viam Crucis in aggeribus, speciatim ante quandam foveam, ubi rustici columnas quernas purgandas immergunt.

O R D O VII

Tab. 65. Agarica singulari substantia; inferna parte A in laminas tenuissimas B, dissecta, ac distributa, super quas, ut in Fungis lamellatis, reperiuntur flores CC, & semina D.

AGARICUM squamosum, arboribus adnascens, lobis pectunculorum mentientibus, superne subhirsutis, & albis, ac albicantibus striis secundum longitudinem excavatis, inferne lamellis crassioribus, prorsus albis. Mense Decembri, per territorium Plebaniae Decimi, secus Palostram rivalum, ad Arbutos.

2. Agaricum esculentum, squamosum, glabrum, superne obscurum, inferne subalbidum, & lamellatum. *An Agaricus praecox*, albo-gilvus, cristatus I. R. H. 562? *Fungi ad arborum radices nascentes*, qui dum parvi sunt, vulgo Famiglia, adulti vero Ragagni dicuntur Aldouv. Dendr. 172. Gelone, Cardela, & Cerrena. In Pisto-

storienfibus, & Vallumbrosanis montibus copiosum; necnon ad domesticas arbores prope Florentiam interdum reperitur, brumali tempore.

3. Agaricum esculentum, fulvum, non hirsutum. In Ripulensi plano per aggeres viæ secus Populetum, quæ a magno prædio Domini Equitis de Castellis ad molendina perducit.

4. Agaricum Auriculæ, vel Flabelli forma, superne subobscurum, inferne album, & lamellatum Tab. 65. fig. 1. Cum superiori eodem loco, ac tempore vigeat.

5. Agaricum squamosum, album, coriaceum, superne glabrum, inferne lamellatum, lamellis cartilagineis. Cum superiori invenitur.

6. Agaricum squamosum, superne cinereum, & glabrum, inferne lamellatum, & album. *An Fungus auritus Juglandium, albicans I. B. 3. 839?* Ad Juglandium caudices interdum reperitur.

7. Agaricum squamosum, gilvum, non hirsutum, squamis amplioribus, fornicatis, inferne lamellatum. In Casiniani Parcæcia, ceterisque consimilibus locis, brumali tempore viget.

8. Agaricum squamosum, ex rufo fulvescens, squamis amplioribus, & longioribus, laciniatis, non hirsutis, inferne lamellatis. Cum superiori.

9. Agaricum squamosum, fulvum, lobis Pectunculi forma, superne hirsutum, inferne lamellatum. Ad Quercus verno tempore viget.

10. Agaricum squamosum, esculentum, non hirsutum, totum album. Ad Quercus per nemora Abbatiae Florentinæ, in territorio Scandicci.

11. Agaricum squamosum, superne album, & villosum, inferne lamellis densis, aureis, & undosis. In viridario Boboli.

12. Agaricum squamosum, squamis parvis, superne fulvis, & glabris, inferne lamellis purpureis Tab. 65. fig. 3. Ad Populos nigras, semimortuas, per Ripulense planum.

13. Agaricum esculentum, carnosum, album, desuper globulosum, subtus lamellatum. In Mali Armeniaci caudicibus aliquando reperitur.

14. Agaricum squamosum, & laciniatum, superne album, & villosum, inferne lamellis subrubentibus Tab. 65. fig. 4. *Lingua pilosa Raii Hist. Tom. 3. 26. num. 7.* Ad Pinus, & Quercus non raro oritur.

15. Agaricum squamosum Juglandibus adnascens, totum album, superne villosum, inferne lamellis cartilagineis. *An Fungus auritus Juglandium, albicans I. B. 3. 839? Lingua di Noce cattiva.* In Juglandium caudicibus, atque ramis hyemali tempore.

16. Agaricum infundibulum dimidiatum imitans, per oras undulatum, superna parte obscurum, & veluti sericum, inferne lamellatum, & album Tab. 65. fig. 2. Mense Octobri, in Scandiccio alto, in fovea sylvæ Aucupariæ Domini Marchionis de Niccolinis.

17. Agaricum infundibuli forma, ad oras undulatum, superne gilvum, inferne album, & tenuissime lamellatum. Mense Octobri, in Boboli.

18. Agaricum squamosum, rufescens, pediculo donatum, subtus lamellis densis Tab. 65. fig. 7. Mense Decembri, in sylvis, ad detruncatas arbores, & in campestribus, ad vitium columnas.

19. Agaricum cespitosum, sordide luteum, Cochlearis, vel Spatulæ forma, glabrum Tab. 65. fig. 6. Ad Quercus Autumnali, atque Brumali tempore, in territorio Scandicci.

20. Agaricum cespitosum, fulvum, Cochlearis, aut Spatulæ forma, hirsutum, Tab. 65. fig. 5. Cum superiori.

21. Agaricum squamosum, adiposum, lamellatum, fœtidum, fulvum. *Agaricum squamosum, adiposum, fœtidum, superna limbi parte ramosa, supra Balena ossa adhuc pinguedine referta natum H. Pis. Tab. 3. Ab auctore ad vivum depictum accepimus.*

Tab. 66. *Agarica singulari substantia, nullis foraminulis, denticulis, & lamellis interrupta, sed laevi, quadam superna, quadam inferna superficie A semine donata.*

AGARICUM Auriculæ forma (Tab. 66. fig. 1.) *Inst. R. H. 562. Fungus membranaceus, auriculam referens, sive Sambucinus C. B. Pin. 372. Fungus auricula Judæ, coloris ex cineraceo nigricantis, perniciosus, in Sambuci caudice nascens I. B. 3. 840. 1 Genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. CCLXXXVI. Fungus Sambuci, vel auricula Judæ Sterb. 256. Tab. 27. H. Orecchio di Giuda, o Fungo di gelatina, o Orecchiaccio. Mense Decembri, non solum in agris, sed etiam in urbanis hortis ad putrida ligna, necnon in tectorum tabulis, & ostiis ligneis.*

2. Agaricum membranaceum, violaceum, minimum. Mense Decembri, in Scandicci alto ad detruncatarum Ilicum radices, necnon in prædio Domini de Chelinis, ad columnas vitium.

3. Agaricum gelatinosum, membranaceum, aureum, sinuatum, & crispum. *Agaricus membranaceus, sinuosus, substantia gelatine Dill. Cat. Giff. 194. & Raii Synops. ed. 3. 21. n. 3. Fungus membranaceus, parvus, aureus Sterb. Theatr. Fung. 242. Tab. 26. E. Fungi perniciosi genus 24. Species 3. Clus. Hist. CCLXXXVII. Nostoch luteum, mesenterii forma Bot. Paris. Tab. XIV. fig. 4. Fungo giallo, incre-spato, di gelatina. Januario, & Febuario mensibus, in dejectis, & semiputridis arboribus sæpe legimus.*

4. Agaricum gelatinosum, cespitosum, infundibulum dimidiatum referens, fordide aureum. Mense Octobri, in Falteronæ jugis, in loco Campigna, juxta officinam, ubi fabri ferrarii Abietum caudices in tabulas scindunt.

5. Agaricum squamosum, & Lichenosum, substantia gelatinosa, superne variegatum, & villosum, inferne primum violaceum, postea griseum, & mesenterii instar corrugatum Tab. 66. fig. 4. *An Agaricus mesentericus, violacei coloris Dill. Cat. Giff. 194. & Raii Synops. ed. 3. 22. num. 4? Tempore brumali ad Ulmos, multis in locis, speciatim ultra Vingonis pontem, inter rus Domini de Ximenes, & Domini de Arrighis, in via publica.*

6. Agaricum squamosum, & Lichenosum, rufum. In Ilicibus, tum in Regio viridario Boboli, tum in ampla semita villæ Podii Imperialis perennat.

7. Agaricum Alpinum, squamosum, membranaceum, superne obscurum, & sericeum, inferne ex albo rufescens Tab. 66. fig. 2. In Nursinis jugis, ut in saxoso loco, vulgo la Portella, Julio mense.

8. Agaricum squamosum, & Lichenosum, membranaceum, superne hirsutum, & variegatum, inferne subobscurum, & instar lintei sericei nitens. Juxta Cœnobium montis Oliveti, in consili sylva aucuparia dicta l' Uccellare del Sig. Principe di Forano, mense Febuario.

9. Agaricum Lichenis facie, cæruleum Tab. 66. fig. 6. Post autumnalem pluviam, usque ad Januarium, & Febuarii mensem, in pergularum lignis.

10. Agaricum Lichenis facie, cinereum. In Ilicum caudicibus Imperialis villæ, mense Januario.

11. Agaricum Lichenis facie, aureum. Tempore prædicto in Monte Murello circa stabulum Vaccarum Domini Marchionis de Castilionis, ad truncata ligna.

12. Agaricum Lichenis facie, rufescens, læve, mollioris substantiæ. Circa Altrampassum, vulgo l' Altopascio, in Etruria.

13. Agaricum Lichenis facie, fordide rufum, rugosum, & verrucosum, odoratum Tab. 66. fig. 7. In pergularum lignis, Januario, & Febuario mensibus, per urbanos hortos, ut in via, quæ dicitur Bossi.

14. Agaricum terrestre, Lichenis facie, album. In montis Oliveti sylva juxta locum il prato della Luna, mense Octobri.

15. Agaricum Lichenosum, album, eleganter laciniatum, brumali tempore inter humum, & putrida arborum folia late se diffundit, ac crescit Tab. 66. fig. 5. In Regio viridario Boboli, aliisque similibus locis.

16. Agaricum coriaceum, latissimum, rufescens, in emortuarum Fagorum ligni substantia crescit. Cum sequenti.

17. Agaricum membranaceum, dichotomum, spadiceum, in emortuarum Fagorum ligni substantia crescit. In Camaldulensibus, atque Falteronæ jugis rarum, supradictum vero magis obvium.

18. Agaricum terrestre, erectum, membranaceum, fulvum, ensiforme, in summitate bifidum. Majo mense in Regio viridario Boboli per sylvulam aucupariam juxta locum ubi Truttæ servantur, necnon in montis Senarii nemore, cæterisque similibus locis, sed rarum.

19. Agaricum luteum, radicibus arborum fibrosis simile, inter humum, & ligna, vel lapides innascens. Per viridarium supradictum, Novembris initio.

20. Agaricum nigrum, reticulatum, compressum, emortuis arboribus inter corticem, & lignum, interdum in ipso ligno innascens, ac late se diffundens Tab. 66. fig. 3. *Fungus niger, compressus, varie divaricatus, & implexus inter lignum, & corticem Raii Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 15. Fungus ramossissimus, niger, compressus, in cribrum veluti formatus Ejusd. Hist. Tom. 3. 21. Corallo-Fungus niger, compressus, varie divaricatus, & implexus, inter lignum, & corticem Bot. Paris. 41. num. 9.* In Falteronæ, Camaldulensium, & Vallumbrosanorum sylvis, necnon in nemoribus circa Florentiam toto anno.

21. Agaricum nigrum, reticulatum, non compressum, Quercuum cavernis innascens, ac late se diffundens. Per Casiniani querceta, sed rarum.

22. Agaricum candidum, radicibus arborum fibrosis simile, inter humum, & lignum, vel lapidem innascens. Figura hujus videtur expressa in Dissert. De Fungis D. Comitum Marfilii Tab. X. A A. In hortis nostris.

23. Agaricum album, reticulatum, hirsutum, & fistulosum. In testarum fundis inter saxa ad obturanda earundem testarum foramina inservientia, mense Martio.

Agaricum vocatur a Græcis Ἀγάρικον, & ita dictum ab Agaria, vel Agria Regione Sarmatia, in qua gignebatur, ut tradit Dioscorides, vel ab Agario ejusdem Regionis fluvio, ex quo olim per Illyrium Venetias vehebatur, ut inquit Axtius.

CERATOSPERMUM.

CERATOSPERMUM est plantæ genus, ab Agarico diversum, seminibus corniculatis, aut Lunæ crescentis figura A in superficie B donatum.

Tab. 56.

Ceratosperti species sunt.

1. Ceratospermum aquaticum, crustaceum, crassum, gelatinosum, lubricum, latissimum, extra fulvum, intus album, & instar querni ligni rimosum Tab. 56. fig. 2. In aquatum rivulorum fundo toto anno viget, præsertim tempore brumali, ut in Imprunetæ collibus, videlicet in quodam rivulo Nalbi nuncupato.

2. Ceratospermum nigrum, minimum, discoides, e diversarum arborum ramorum emortuarum corticibus, & præcipue Corylo erumpens Tab. 56. fig. 1. In sylva aucuparia Domini Alexandri de Puccis, juxta Casiniani Ecclesiam, Novembri, atque Decembri mensibus.

3. Ceratospermum minimum, cornucopioides, album, & subhirsutum, seminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnascens Tab. 56. fig. 3. In Regio viridario Boboli, & in quibuscumque aliis locis, ubi arbores prædictæ apud nos reperiuntur.

Ceratospermum dicitur a vocibus Græcis κέρας cornu, & σπέρμα semen, quasi diceretur semen cornutum, vel corniculatum.

LIN-

L I N C K I A.

Tab. 67. **L**INCKIA est plantæ genus inter Agaricum, & Ceratospermum, a quibus differt ob seminum dispositionem, atque situm, quæ in tortuosam, nodosamque lineam Coralli, aut Margaritarum, monilium instar, disponuntur, quemadmodum Microscopium exhibet A, quæ semina ipsi plantæ corpori affiguntur.

Si quis prædicta semina extra plantas intueri cupiat, eadem utatur methodo, quam pag. 74. præscripsimus ad observandos Lichenum flores. In superficie plantæ primæ speciei interdum reperiuntur nonnulla corpora B grani panici magnitudine, & forma, ejusdemque cum planta coloris, ac naturæ, quæ etiam reperiuntur in aliquibus Lichenum speciebus ordinis XVI. Hujusmodi corpora progressu temporis possunt evadere tot plantæ, vel quod sint particule vividæ ejusdem plantæ, vel quod eodem semine sint munitæ; quæ omnia enarrabimus cum exactius opportuno tempore eandem plantam examinabimus, quia nondum de eadem nobis factum est satis.

Linckia species sunt.

1. Linckia terrestris, gelatinosa, membranacea, vulgatissima, ex pallida, & virescente fulva Tab. 67. fig. 1. *Muscus fugax, membranaceus, pinguis, statim post pluvias oritur Bot. Monsp. Nostoch Ciniflorum, & Paracelsi Comm. Acad. R. Sc. An. 1708. pag. 293. & An. 1722. pag. 78. Ulua terrestris, pinguis, & fugax Raii Synops. ed. 3. 64. num. 11.* In incultis, & herbosis locis, in pratis, & pascuis, & in hortis, pluvio, vel humido tempore, ubique apud nos oritur.

2. Linckia palustris, gelatinosa, saxis adnascens, ex obscuro fulva, & conca-
va, vesicam referens Tab. 67. fig. 2. In aquarum rivulis, & potissimum per Murellum montem, ut v. g. ad Garzæ torrentis originem, & per rivulum Molendini, vulgo *il Mulino delle Masse*, ubi per totum brumale, ac vernum tempus viget, sed Aprili mense dumtaxat semina proferre videtur.

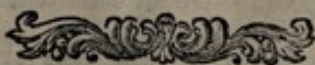
Linckiam diximus in animi argumentum erga D. Joannem Linckium Pharmacopæum Lipsiensem præstantissimum, Rerum naturalium studiosissimum, Regiæque Societatis Londinensis Socium.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ simplicissima, carnosæ, regulares, floribus apetalis, monostemonibus, seu unico filamento constantibus, a semine separatis.

S U I L L U S.

Tab. 68.
69. **S**UILLUS est plantæ genus capitatum, duabus partibus constans, capitulo A, & pediculo B, capitulo in sua perfectione, ut plurimum hemisphærico, idest superne convexo, inferne verò plano, vel paululum fornicato: Cujus centrum C pediculo insidet D, idcirco totum corpus umbraculi imaginem adamussim repræsentat; Pars inferior hujusce capituli E, a superiore F separabilis, & innumeris, & cylindricis tubulis G inter se segregabilibus H composita. In quorumcumque tubulorum ore I, & in suprema pediculi parte D, dum capitulum expanditur, reperiuntur flores K, qui sunt apetalis, monostemonibus, seu unico filamento L constantes, steriles, & nudi, scilicet calyce, pistillo, atque staminibus destituti. Eorundem tubulorum cavitati M adhærent semina N, quemadmodum Microscopium ad litteram O melius demonstrat.

Snilli unicolores, lutei.

SUILLUS esculentus, crassus, totus pallidus. *Porcino, o Ceppatello buono, giallo.* In ericetis, & sylvis cæduis, sed raro oritur.

Bicolores albi, & pallidi.

SUILLUS esculentus, crassus, albus, subtus pallidus, pediculo ventricoso, pariter albo. *Porcino, o Ceppatello buono, bianco.* Provenit in iisdem locis cum superiori, neque illo rarior est.

Sulphurei, & Achata, seu suave-rubentis coloris.

SUILLUS esculentus, Alpinus, crassus, desuper sulphureus, cute lacera, quasi hirsuta, inferne Achata dilutissimo rubore præditus, pediculo ventricoso, supernæ pileoli parti concolore. *Porcino, o Ceppatello zolfino di Abetina, colla parte di sotto del cappello di color rosso bello d'Agata.* In sylvis Abietinis, videlicet circa Camaldulensem Eremum.

Lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, crassus, superne sordide rubens, vel ex rubro ferrugineus, inferne dilute luteus. *Porcino, o Ceppatello buono.* Pluribus in locis circa urbem, & interdum Autumni tempore rustici hunc nundinantur.

5. Suillus parvus, crassus, initio dilute luteus, postea partim concolor, partim fæcem vini simulans, interdum undique ruber. *An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo supina parte coloris vini facum, prona vero luteo* Cimel. Reg. apud Bot. Paris. 59. sub n. 5. *An Fungus porosus, crassus, ruber* Raii Synops. ed. 3. 11. variet. *Forte Fungus E. F. Sterb. Theatr. Fung. Tab. 17. An Fungi luteoli dicti, colorem mutantes, maligni* I. B. 3. 832? *Porcino malefico, o Verrino rosso, malefico, o Fungo cambia colore.* In quercetis, & cæduis sylvis, necnon in ericetis, Vere, & Autumno, cum vulgari crescit.

Rubro-ferruginei, & albidii.

SUILLUS esculentus, crassus, superne ex rubro ferrugineus, inferne albidus, pediculo concolore, rimoso, vel striato. *Pinuzzo buono, di gambo rigato.* Octobri, atque Novembri mensibus in montosis Pinetis, unde Pincolus a nostratibus, idest *Pinuzzo* vocitatur, ut v. g. in Parcæia montis Boni, Juguli, Casiniani, Mosciani, & Divi Martini ad Palmam, aliisque similibus locis.

Ex aureo fulvi, & ex albo pallidi.

SUILLUS parvus, crassus, pileolo desuper ex aureo fulvo, inferne ex albo pallido, pediculo supernæ pileoli parti ejusdem coloris. *Porcinello dorato.* In Regio viridario *Boboli*, per sylvas circa Piscinam Insulæ, & hortos olitorios.

Fulvi, & flavi.

SUILLUS esculentus, crassus, superne fulvus, inferne initio albidus, deinde e flavo subvirescens, pediculo ventricoso, & supernæ pilei parti concolore. *Fungus suillus, esculentus* Casalp. 617. *An Fungus porosus, magnus, nostras* Raii Hist. 100. Por-

Porcino, o *Ceppatello buono di selva colore di foglia morta*, o *leonato*. In montosis sylvis, & præcipue inter ericas, & in foris nostris Vere, & Autumno venduntur.

9. *Suillus esculentus*, superne pulchre fulvus, inferne citrinus, & subtilissime perforatus, pediculo concolore Tab. 68. fig. 1. *Porcino col cappello di sopra di colore leonato bello*, e di sotto insieme col gambo limonato. In *Boboli*, mense Majo.

10. *Suillus esculentus*, crassus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo concolore, rugoso, & aspero. *Leccino*. Mense Septembri, in sylva PP. Franciscanorum loco dicto *la Doccia*.

11. *Suillus crassus*, pileolo desuper fulvo, inferne sordide luteo, pediculo concolore, tenuiori. *Pinuzzo malefico*. In *Boboli*, mense Octobri, per pratula circa Piscinam Insulæ, & in sylvula aucuparia juxta locum dictum *la conserva delle Troie*.

12. *Suillus parvus*, crassus, pediculo, & superna pilei parte fulvis, sericea, perbrevice lanugine infectis, inferna vero ochroleuca Tab. 68. fig. 2. *Porcinello pelofo*. Ad Illicum radices mense Octobri, tam per magnum ambulacrum Imperialis Villæ, quam in Regio viridario *Boboli*.

Obscuri, & flavi.

SUILLUS esculentus, crassus, superne obscurus, inferne initio albidus, deinde ex flavo, sordide virescens, pediculo ventricosus, & supernæ pileoli parti concolore. *Porcino*, o *Ceppatello scuro di selva buono*. Crescit in sylvis ubique, & cum specie num. 8. in foris nostris promiscue venditur.

14. *Suillus perniciosus*, superne obscurus, inferne ochroleucus, pediculo ventricosus, supernæ pileoli parti concolore, radice in mucronem longam sensim attenuatum producta Tab. 69. fig. 3. *Porcino punterolo*, malefico. In quercetis, mense Augusto, per Divi Andreae Moscianni Paræciam, aliisque propinquis locis.

Obscuri, & murini.

SUILLUS esculentus, crassus, desuper obscurus, inferne murini coloris, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & sericea, perbrevice lanugine infecto. *Falchero*. In sylvis circa stabulum Vaccarum, ad Collem ad Cajanum.

Tricolores albi, lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, montanus, crassus, pileolo desuper ex rubro ferrugineo, inferne albedo, pediculo longiore, albo, punctis rubris distincto. *An Fungus Aurantius*, pediculo longo *Sterb. Theatr. Fung. 118. Tab. 15. A. Albarello*, *Arbutarello*, o *Porcinella*. In Pistoriensibus montibus, per Castancarum, & Arbutorum sylvas, Autumnii tempore viget.

Albi, lutei, & obscuri.

SUILLUS esculentus, crassus, viscidus, superne obscurus, inferne subluteus, pediculo brevi, tenui, concolore, punctis, & lituris rubris notato Tab. 69. fig. 1. *Pinuzzo buono*, scuro, di gambo corto, e sottile, puntato di rosso. Novembri, atque Decembri mensibus, in montanis locis, ut in Casiniani, & aliis memoratis Paræciis reperitur.

Fulvi, lutei, & rubri.

SUILLUS esculentus, viscidus, crassus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo subnitium albo, deinde ejusdem coloris, punctulis, & lituris sanguineis notato. *Pinuzzo buono colore di foglia morta, e col gambo giallo puntato di rosso. Figura Fungi porosi, magni, crassi I. B. 3. 833. hinc optime responder; descriptio vero minime. Ubi antedictus reperitur.*

19. Suillus esculentus, viscidus, crassus, superne subfulvi pallescentis coloris, inferne ochroleucus, pediculo concolore, lituris, vel punctulis sanguineis notato. *Pinuzzo buono zolfino, o biancastro, con il gambo puntato di rosso. Cum superioribus.*

Ex obscuro fulvi, lutei, & luteo-rubentes.

SUILLUS magnus, crassus, superne ex obscuro fulvus, inferne luteus, pediculo ex luteo rubente primum, postea simul cum superna pileoli parte ad elegantem ruborem instar fœcum vini vergens. *Fungus Suillus, perniciosus, vulgaris, Casalp. 617. An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo supina parte coloris vini fœcum, prona vero luteo Cistel Reg. apud Bot. Paris. 59. sub num. 5. Verri- no, o Porcino malefico, o Fungo cambia colore di altra sorte. In sylvis montosis Florentia non procul, Vere, & Autumno præsertim.*

21. Suillus esculentus, crassus, magnus, vernus, pileolo supina parte fulvo, prona luteo, pediculo crassiore, concolore, punctis, & lituris rubris notato. *Tab. 69. fig. 2. Pinuzzo maggiore, Marzuolo, di gambo grosso. In Divi Pauli Parœcia, vulgo il piano di S. Polo, Martio mense.*

22. Suillus crassus, superne fulvus, & lævis, inferne luteus, pulpa rosea, pediculo ex fulvo subrubente, ac veluti reticulato. *Pinaccio liscio, di polpa rossa, e di gambo come retato. Mense Octobri, in saltu Oliveti Montis, prope Florentiam.*

23. Suillus esculentus, crassus, superne fulvus, & nonnihil hirsutus, interne, & inferne luteus, pediculo ex fulvo subrubente. *Porcino bastardo, o Pinaccio buono, pelosiccio. In Silva PP. Franciscanorum, vulgo la Doccia, initio mensis Octobris.*

Purpurei, ex aureo fulvi, & rubentes.

SUILLUS crassus, superne purpureus, inferne ex aureo fulvus, pediculo tumido, subrubente. *Pinuzzo malefico, rosso, di gambo corpacciuto. In Boboli per sylvas circa Piscinam Insulæ, tempore supradicto, viget.*

Obscuri, lutei, & medii coloris.

SUILLUS crassus, superne obscurus, inferne luteus, pediculo medii coloris, & summa parte striato. *Pinarello. Mense Octobri, e Senarii Montis saltu habuimus.*

Suillus, qui & Porcinus dicitur a Sue, quia non solum Sues ipsum libenter devorant, verum etiam, quia in locis ubi nascitur commorantur ad pascua.

P O L Y P O R U S.

POLYPORUS est plantæ genus, ut Suillus, sed capitulo in binas partes, ut ille non dirimitur, scilicet pars inferior hujusce capituli A, & 71. a superiore B non separabilis, & non ex fistulis solutis composita, sed

R

instar

instar cribri C, aut Apium favi D, dumtaxat perforata, in cujus foraminulorum ore reperiuntur flores, & in eorundem cavitate semina, quemadmodum in antecedenti genere monuimus.

Polipori unicolores, albi.

POLYPORUS exiguus, coriaceus, albus, lignis adnascens Tab. 70. fig. 7. *Fungus porosus, minor, candidus, siccioris substantia, ex ligno natus D. Breynii, ex libro depicto a Clarissimo Sherardo communicato.*

Cinerei.

POLYPORUS Alpinus, cinereus, pileolo superna parte lacero, & veluti tessellato, inferne instar favi ample perforato Tab. 71. fig. 2. *Coltricione.* Per sylvas Abietinas, Fagineasque, tam in Camaldulensibus, quam in Vallis-Umbrosanis Alpibus, Autumni tempore.

Fulvi.

POLYPORUS coriaceus, fulvus, infundibuli forma, pediculo crassiore Tab. 70. fig. 4. In Castanearum sylvis, mense Septembri, apud nos.

4. Polyporus lignosus, fulvus, infundibuli forma, ad oras fimbriatus, pediculo tenuiore Tab. 70. fig. 8. *Fungus porosus, & lignosus, infundibuli forma D. Breynii. An Fungus campanulus, lignosus Sterb. Theat. Fung. 258. Tab. 27. 1?* Ex libro miniato supradicto depromptus.

5. Polyporus exiguus, coriaceus, fulvus, pileolo concavo, ac in medio nonnihil umbilicato Tab. 70. fig. 9. *Bicchierino de' prati.* Julio mense circa Abbatiam Divi Cassiani, vulgo *Monte Scalari*, juxta locum *la fonte al Faule*.

6. Polyporus exiguus, Alpinus, fulvus, infundibuli forma, pediculo brevior Tab. 70. fig. 10. In Lacus Nigri Alpibus, mense Septembri.

Bicolores, albi, & obscuri.

POLYPORUS esculentus, parvus, pileolo desuper obscuro, inferne tenuissime poroso, & albo, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 3. *Scopetino a nostratibus*, quia inter scopas provenit, ut v. g. in ericetis ad Castrum Martinum, Autumni tempore.

Spadiceo-rufi, & luteo-virides.

POLYPORUS Alni radicibus innascens, molli, & crassa pulpa, pileolo desuper ex spadiceo fulvo, inferne luteo-viridi, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 1. *Fungo di Ontano.* Mensibus Augusto, & Septembri, ad Arni fluvii ripas, in Alnetis præsertim, circa fontem, vulgo *S. Lorenzino*, & paulo supra juxta aquarum scaturigines, in loco dicto *le Balze de' Gesuiti*, in plano Ripulensi.

Albi, & spadiceo-rufi.

POLYPORUS exiguus, pileolo hemisphærico, ex spadiceo rufo, ad oras piloso, subtus albo, romboideis, & amplioribus foraminulis fenestrato, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 5. Mense Majo, in sylvis Florentia non procul, loco dicto *Scandicci alto*.

Albi, & grisei.

POLYPORUS esculentus, parvus, & habitior, ex griseo, & obscuro nigricans, inferne albus, & tenuissime porosus, pediculo cum superna pileoli parte ejusdem coloris Tab. 70. fig. 2. *Fungo Corvo, o Carbonajo*. Mense Octobri, in cricetis Juguli, & Montis Boni, ut in loco *le Montanine*.

Cespitosi, vel ramosi, unicolores, albi.

POLYPORUS cespitosus, & ramosus, albus, *Fungus cespitosus, ramosus, umbellatus, minor, albus* Barr. 117. num. 1290. Icon. 1270. In sylvis prope Viterbum.

Unicolores, pallido-lutei.

POLYPORUS cespitosus, ramosus, pallide luteus. *Fungus cespitosus, ramosus, umbellatus, major, pallide luteus* Barr. 117. num. 1289. Icon. 1269. Non solum cum superiori crescit, sed etiam in *Æquicolorum* montibus variis locis observavimus.

Bicolores albi, & rufi.

POLYPORUS esculentus, ex ingenti, perenni, & tuberosa radice in singulos menses plerumque nascens, superne rufescens, inferne simul cum pediculo albus Tab. 71. fig. 1. *Fungus in saxis proveniens* C. B. Pin. 372. *Fungus supra lapides* I. B. 3. 836. *Fungus in lapide fungoso Neapoli* Casalp. 618. *Fungus Lyncurius Fieræ in Cœna* 47. & 57. *Tuberaster fungos ferens* Bocc. Mus. Part. 1. 293. Tab. 300. *Fungo della Pietra Fungaja*. In Neapolitano Regno, necnon in Pontificiæ ditionis finibus, variis in locis.

Allucinantur, qui credunt, radicem hujus plantæ esse genuinum lapidem; nam nil differt a radice aliarum plantarum ejusdem generis, sed est ampla, perennis, & instar spongiæ, valde perforata, quæ, dum successive crescit, amplectitur, ac tenaciter implicat præter terram A, fragmenta lapidum B, laterum C, lignorum D, carbonis E, & quæcumque in ipsa terra sparsa reperiuntur, quare quædam ex hisce radicibus pendent etiam libras circiter centum. Singulis vero mensibus, & præsertim æstivis ex hujusmodi radicis germine F, producuntur Fungi initio non eadem forma, qua illi, qui e semine immediate proveniunt, sed primum instar Vitulini cornu emergunt G, qui sensim in apice intumescunt H, ac deinde in eodem apice laxantur, & in pileolum infundibuli instar I abeunt. Hujus plantæ duas tantum novimus species, quarum altera est hæc, de qua loquimur, altera inter fungos lamellatos reperitur. Nosque latet, utrum in Fungorum omnigenorum turba aliæ sint plantæ perennanti radice, præter has, & quasdam Agarici species, & Fungoides cespitosum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberosa, perenni Tab. 86. fig. 10. Qui plura desiderant de hac planta, adeant epistolam Marci Aurelii Severini ad Michaëlem Rupertum Beslerum, de Lapide fungifero, editam post Cœnam Jo: Baptistæ Fieræ Patavii 1649. in 4.

Albi, & nigri.

POLYPORUS lignosus, & cespitosus, infundibulum imitans, superne nigricans, inferne cum pediculo albus, areolis carbonariis innascens Tab. 70. fig. 6. *Famiglia di funghi legnosi, delle Carbonaje*. In Pistoriensibus Montibus, Autumali tempore, variis in locis occurrit.

Polyporus dicitur a multis poris, vel a copia multorum foraminulorum, quibus in inferiori pilei parte densissime est cribratus.

E R I N A C E U S .

Tab. 72. **E**RINACEUS est plantæ genus, ut Polyporus, sed inferiore capituli parte A in teretes, & longos denticulos dissecta, ac distributa, super quos B adherent rotunda, vel subrotunda semina C.

Erinacei unicolores, albi.

ERINACEUS esculentus, albus, crassus Tab. 72. fig. 2. *An Fungus pane candidus, prona parte Erinaceus I. B. 3. 828? Steccherino, o dentino bianco, buono.* Nascitur in ericetis, atque arbutetis, & cædis sylvis, mensibus Octobri, & Novembri, ut in Juguli Parœcia, & alibi circa urbem, in cujus foro tempore prædicto venditur.

Lutei.

ERINACEUS esculentus, pallide luteus Tab. 72. fig. 3. *Erinaceus coloris pallide lutei Dill. Cat. Giss. 188. Fungus pulvinatus, Buxei fere coloris, volam manus exaquans, inferne multis appendiculis lingue vitulina instar exasperatus, nullo succo turgens Flor. Altdorf. Steccherino, o dentino dorato, buono.* Ubi antedictus, ac eodem tempore viget.

Fulvi.

ERINACEUS infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fulvo ferrugineo, pileolo desuper veluti sericeo, & pluribus striis circularibus excavato Tab. 72. fig. 4. *An Fungus campanulatus, lignosus Sterb. Theatr. Fung. 258. Tab. 27. I. Steccherino salvatico, color di esca, o di foglia morta.* Cum superioribus.

4. *Erinaceus Alpinus, minor discoides, fulvo-ferrugineus Tab. 72. fig. 7, Steccherino Alpignano, piccolo, colore di foglia morta.* In Fagineis, & Abiegnis sylvis circa Camaldulensem Eremum, mense Augusto.

5. *Erinaceus parvus, hirsutus, ex fusco fulvus, pileolo semiorbiculari, pediculo tenuiore Tab. 72. fig. 8. Fungus non vescus, echinatus, minor, hirsutus, pileolo semiorbiculari, fusco D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Cl. Viri.*

Ferruginei.

ERINACEUS cespitosus, coriaceus, ferrugineus, superne circularibus striis excavatus, & sericeus, pediculo tenuiori. *Famiglia di Steccherini salvatici, colore di foglia morta.* In sylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, loco Scandicci alto, mense Octobri.

Nigri.

ERINACEUS niger, ramosus, non vescus Tab. 72. fig. 6. *Steccherino duro nero, ramoso, non buono a mangiare.* In sylvis, & ericetis Casiniani.

Bicolores, ferruginei, & cinerei.

ERINACEUS ex obscuro ferrugineus, subtus denticulis longioribus, cinereis Tab. 72. fig. 1. *Steccherino maggiore, malefico.* Mense Septembri, in sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, vulgo il Pollajo, loco dicto alle Rose.

Fuli-

Fuliginosi, & cinerei.

ERINACEUS esculentus, pileolo superne veluti squamoso, & fuliginoso, inferne cinereo, pediculo cum superna pileoli parte ejusdem coloris. *Fungus esculentus, echinatus, pileolo superne squamoso, & fuliginoso D. Breynii, eodem libro superius citato.*

Nigri, & plumbei.

ERINACEUS infundibulum imitans, colore pullo, superne sericeus, & circularibus striis excavatus, inferne plumbeus, pediculo concolore Tab. 72. fig. 5. *Steccherino nero, malefico.* Mense Octobri, in prateolo Lunæ inter Cænobium Montis Oliveti, & Rus vulgo *il Boschetto del Sig. Principe di Forano*, necnon in ericetis, & herbidis inter Ecclesiam Casiniani, atque Mosciani, speciatim paulo supra prædium Domini de Arrighis.

Ad hoc genus, & forte ad secundam ejus speciem pertinere videtur Fungus, qui ad pag. 844. Epitom. Camer. inter multos Fungos medium occupat locum.

Erinaceus dicitur ab inferiori pilei parte, quæ est denticulata, vel echinata instar Erinacei animalis.

F U N G U S.

FUNGUS est plantæ genus, tribus antecedentibus generibus simile, sed ejus inferior capituli pars A in laminas tenuissimas, ac plus, minus spissas, dissecta, ac distributa. In earundem laminarum margine B C (Tab. 76. A) nascuntur flores apertali, nudi, constantes ex mero filamento cylindrico, in nonnullis speciebus solitario, seu inter se distincto B D (Tab. 76. A B), in aliis vero in massam, seu floccum C E digesto. In superficie autem utriusque partis supradictarum laminarum undique nascuntur semina rotunda, vel subrotunda, & minutissima F, in aliquibus singillatim dispersa G (Tab. 76. C), in aliis quaternis sibi contigua H. Omnia quæ supradictæ literæ innuunt in Tab. 73. excepta litera A, majora, quam re ipsa sunt, ope microscopii, & delineatoris arte, sunt repræsentata.

Tab. 73.
& 76.

In aliquibus præterea Fungorum speciebus, ac potissimum in iis, quæ in equorum, boum, ac similibus animalium fimo nascuntur (Tab. 75. fig. 9, & Tab. 79. fig. 4.) illud observavimus dignum animadversione, videlicet superficiem earundem laminarum (Tab. 73. I) non seminibus tantum, verum etiam quibusdam corporibus diaphanis, figura vero in nonnullis speciebus conica K, in aliis pyramidata L ornatam esse, quibus corporibus fit sagaci naturæ consilio, ne alteram ex iisdem laminis altera contingat, ne forte semina inter easdem laminas degentia depraventur, vel non decidunt, nisi quando decidere debent, quæ quidem corpora maturo, ac etiam delapso semine concidunt.

Methodus, qua species innumeras hujusmodi generis distribuimus unico ictu oculi ostenditur in Tabula Synoptica subsequente, quæ locum etiam cujuslibet divisionis, atque ordinis demonstrat; quæ quidem methodus a signaturis peculiaribus earundem specierum constituitur, ut v. g. si vel solitaria nascantur, vel plures ejusdem speciei simul junctæ, scilicet ab una tantum radice provenientes, vel ambæ simplices, vel ambæ ramosæ, vel a volvæ, seu involucri diversitate, vel etiam a pediculo non anulato, vel anulato, anulo permanente, aut non permanente, vel a pileolo superne striato, aut non striato, vel quia sunt lactescentes, vel non lactescentes, ac tandem a colorum, & saporum diversitate.

Expli-

Explicatio quarundam ex eisdem signaturis.

Nomine simplicium Fungorum illos intelligimus, quorum ex una radice unus tantum progignitur, qui quidem vel simplex est (Tab. 73.), vel ramosus, in plures Fungos scilicet divisus (Tab. 79. fig. 3.). Quando vero ex una radice plures Fungi producuntur, qui itidem sive simplices sint (Tab. 79. fig. 4. & 5. & Tab. 80. fig. 6. & 7.) sive ramosi (Tab. 79. fig. 1.) cespitosam, seu fasciculosam speciem appellamus.

Pro anulo, sive corolla accipimus membranam illam, quæ multis in Fungorum speciebus medium, vel penes summum pediculum circumcingit (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) & pileoli peripheriæ (Tab. 77. B, & Tab. 78. B) antequam ille dehiscat, adhæret, cui fortasse florum, ac seminum defensio in iis speciebus, quibus opus est, debetur. Hæc corolla in aliquibus permanens (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) in aliis fugax est, seu non permanens; hæc enim dum Fungi pileolus dehiscit, in lanuginem araneorum telæ instar degenerat (Tab. 75. B), vel in fragmenta ad ejusdem pileoli circumferentiam (Tab. 75. C) disrupta remanet, vel tandem per ipsum pediculum, radicem versus descendit (Tab. 80. B) ac tandem diffilatur.

Involucris nomine Fungorum matricem, seu feminale integumentum intelligimus, in quo iidem integri, atque longe exactius formati, quam in aliis plantis accidere asserunt nonnulli, reperiuntur, ut clare patet in quopiam ex iisdem involucris, quæ simul cum Fungo ad magnam molem excrescunt (Tab. 77. C, & Tab. 80. C) quale per verticem sectum exhibet eadem Tab. 77. sub litera E, tum in quodam eorum involucrorum, quæ ad talem magnitudinem non perveniunt (Tab. 80. D) quod longe majus, quam reipsa sit, ostenditur microscopio (Tab. 80. E) & iidem Fungi ab ipso exeunt (Tab. 77. D) eodem modo, quo sane prodeunt omnia animalia a suo involucre instante tempore exclusionis, id quod vere non accidit in iis Fungis, qui a semine non immediate proveniunt, sed quorum semen prius radicem magnam, ac diuturnam progenerat, & efformat, ex qua post aliquot annos Fungi prodeunt eodem modo pag. 131. & Tab. 71. fig. 1. demonstravimus. Supradictum involucrum feminale quibusdam in speciebus evanescit brevi, quia vel nullatenus, vel paulo amplius mole feminis augetur, dum enim semen (Tab. 73. M, & Tab. 74. A) incrementum accipit (Tab. 73. N, & Tab. 74. B) juxta mensuram incrementi involucrum illud, (ut in feminibus plantarum bulbosarum, & earum quas secundarias appellare nobis placuit, ut sunt Cynomorion, Orobanche, Clandestina, Viscum, & similia) disperditur sensim in furfur, vel pollinem, vel in lanuginem, ut clare constat ex duarum specierum horum Fungorum incremento per singulos dies observato (Tab. 73. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. & Tab. 74. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & 15.) Idemque conspicitur tum in illis, qui in interiori parte globorum fimi equini, nasci solent (Tab. 73. O); tum in iis, qui in Illicis foliis germinant sub fig. 1. Tab. 74. tum etiam in iis, quos ostendit asserculus, qui in calce Tabulæ 79. sub fig. 6. exprimitur. Aliis in speciebus supradictum involucrum est permanens, ac in magnam molem excrescit (Tab. 77. C) simul cum Fungo, ut supra innuimus, qui in illo concluditur (Tab. 77. D E) eodem pacto, quo augetur Amnion augescente in dies fœtu humano. Quapropter hoc dumtaxat involucro utemur ad statuendas nonnullas distributiones, relicta alia evanescente involucri specie, utpote quæ ad rem nostram inutilis est propter ejus exiguitatem, atque inconstantiam.

In aliquibus ipsarum specierum dictum involucrum ad radices Fungi omnino remanet (Tab. 76. D, & Tab. 77. F) in aliis prorsus super pileolum in fragmenta

menta divisum, in quibusdam Fungorum speciebus manentia (Tab. 78. C, & Tab. 80. F) in aliis in flocculos degeneratura (Tab. 79. A, & Tab. 80. G).

Superest interim observandum, quod aliquæ ex huiusmodi notis, quæ statuunt differentiam, ac discrimen specierum huius generis, quamvis constantes, possunt tamen aliqua de causa aliquando, vel deficere, vel variare, ut v.g. aliqui ex simplicibus Fungis possunt reperiri cespitosi, vel aliqui ex cespitosi solitarii, sicuti utrique possunt esse, vel simplices, vel ramosi, quæ tamen non in omnibus speciebus accidunt. Volvæ vero, & anuli possunt deesse, quod ariditatis causa ante maturitatem evanescant, vel quod ab insectis devorentur. Lacticinosi quoque apparere possunt sine lacte, ariditatis, & vetustatis causa, sicuti etiam tempore, ac situ: pari modo etiam vel ob nimiam, vel ob nondum perfectam maturitatem modo saturius, modo dilutius colorantur; quamobrem ad perfectam aliquarum specierum minus obviarum notitiam oportet pluries easdem observare, ac insuper diversis temporibus earundem characteres, ac notas inspicere.

Animadvertendum est hic in Fungis cespitosi a nobis omitti subdivisionem eorundem, quæ oritur a diversitate involucrium, tum quia in his Fungorum speciebus eadem involucria oculos plerumque fugiunt, tum quia etiam probabili ratione duobus deberent involucriis donari, quorum alterum est illud, ex quo prodit integer cespes, seu totius plantæ complexus, quod nondum vidimus; alterum vero, quod nobis paruit, & est illud, ex quo quilibet cespitis Fungus (Tab. 79. B) continetur. Quapropter ut huiusmodi involucrium innotescat, unicam tantum speciem Fungorum eodem ornatam exhibemus (Tab. 79. fig. 4.).

Nunc vero Fungorum & characteres, & seminibus, & floribus demonstratis, signaturisque explicatis eorundem distributiones constituentibus, antequam ad specierum enumerationem transeamus, nostrum est aliquid tradere, ac referre de semine nonnullorum Generum ad hanc Classem spectantium, deque iis, quæ ad hanc rem in introductione ejusdem Classis attigimus, ne semen illud fursur, seu pollen eorundem Fungorum, aut insectorum excrementum credatur, immo ut nemo amplius eam sententiam amplecti recuset, quæ omnia universim ab ovo, aut semine produci statuit; quod ut id faciamus, ea nos suadent, quæ etiam nunc afferri videmus a Viris doctis de Fungorum, Tuberum, Mucorumque origine disputantibus. Nonnulli enim harum rerum originem ex semine deducunt, alii fortuitam volunt, alii ancipitem (uti nonnulli Philosophi de quorundam animalium origine existimarunt), nempe tam a semine, quam sine semine gigni posse. Alii denique omnes opiniones scrutati, nulli autem difficultati satisfactientes, nec propriam statuantes opinionem rem totam adhuc in medio reliquerunt. Eorum, qui de Fungorum semine aliquid scripserunt, quidam per jocum tantum de eo verba fecisse videntur, quemadmodum Petronius Arbiter in Satyrico, ubi beati illius Trimalcionis lautitiam referens, ait illum in Indiam scripsisse, ut inde Boletorum semen illi mitteretur. Alii huiusmodi semen Fungis inesse serio autumarunt, quemadmodum ex veteribus illi, quos refert Athenæus lib. 2. Dipnosoph. qui Tubera ex semine nasci sibi persuaserant: Imo eam causam quidam afferebant, eodem teste, cur in littore Mytilenis Tubera nascerentur, quod scilicet e colle Tiaris eorum semina pluvia tempestate ab aquis in subiectam planitiem deferrentur. Attamen nec oculo, nec manu longe maxima pars eorum quidpiam semini simile in Fungis deprehendere valuit. Neque vero id cuiuspiam mirum videri debet, Fungorum enim semen, multo autem magis Tuberum, adeo exile est, atque minutum, ut absque vitri optici subsidio clare, ac distincte spectari minime possit. Quo sane microscopii admirabili invento, cum ætates Galilæo superiores caruerint, nemo utique ex iis, qui ante ipsum scripserunt, ad Naturæ minutias hæc propius intuendas admissus fuit. Qui vero post inventam microscopiorum artem in Fungorum semen inquisiverunt, hi quoque in incepto parum feliciter versati sunt, cum plures quamvis Fungis curiose illustratis
spe

spe sua feminis expiscandi frustrati sint, & qui semen sibi repertum certo persuaferant, rem pro semine, quæ nihil ejusmodi erat, nec aliquid femini analogum, sed potius seminum capsulas pro semine venditarunt. Ejusmodi sunt eæ, quæ in cavitate Fungoidis infundibuli forma, semine fœti, a Tournef. Inst. R. H. p. 560. memorati, reperiuntur. Fungoides hoc a nobis Cyathoidis nomine commodius designatur, ut suo loco inferius dicemus. Quæ hætenus dicta sunt, eo amplius indicio confirmari possunt, quod nemo ex tam magno Scriptorum numero dilucide ostenderit ferendi rationem, & vegetationem juxta unumquodque genus, quod nos primi exhibere aggressi sumus sequentibus observationibus, tum circa Fungorum, tum Mucorum semina.

OBSERVATIO I.

Die decimo Junii 1718. multas horum Fungorum species in suburbano agro collegimus, quos nunquam natos animadverteramus in Regii viridarii, vulgo *Boboli* nemusculis; oportuit autem id facere, ut singularum semina specierum haberemus. Plura idcirco folia extendimus super tabulam in cubiculo nostro Ilicis, Quercus, Lauri, Fraxini, atque similium ex propriis arboribus jamdiu delapsa, nondum verò depravata, seu marcescentia. Singulis foliorum prædictorum speciebus superposuimus vel erectos, vel jacentes quamplures ex iisdem Fungis; in aliquibus plures unius speciei, in aliis vero plurium, eademtaxat de causa, ut quilibet Fungus super eadem folia semen deponeret; quibuscunque tribus, vel quatuor horis elapsis susdeque volvebantur folia, non tantum ut singula semen reciperent, sed præterea ne illud uno tantum loco in acervum cogeretur. Hoc autem peracto, ac portione seminum, quanta opus fuerat, congregata, Fungos abjecimus, & singulas foliorum species in duas partes divisimus, quarum alteram in nemuscula viridarii vulgo *Boboli*, alteram autem extra urbem in saltum Montis Oliveri detulimus. Omnes vero recondidimus loco producendis Fungis idoneo, nempe umbroso, inter folia semiputrida diversi generis ab iis, quæ feminibus Fungorum jam referta erant, atque ita singulas dictas specierum partes disposuimus, ut misceri neque invicem, neque circumjacentibus foliis possent. Quia vero a 20. mensis Augusti usque ad 4. Septembris pluvii aliquot dies interfuere, ideo 20. Septembris Montem Olivetum adivimus, ac die sequenti Bobolim, observaturi an supra prædictos foliorum cumulos peculiariter aliquid reperiremus, & in *Boboli* tantum in aliquibus e memoratis cumulis, & præsertim in illis, qui constabant foliis Ilicis, vel Lauri, (Tab. 77. G G) vidimus ex iisdem feminibus plura ad crassitiem granuli panici adaucta, quorum involucrum in candidissimam, ac tenuissimam lanuginem abierat, omniaque radículas capillares, & subhirsutas egerant H; unde Fungos jam esse enatos conjecimus, atque ita se rem proculdubio habere certiores facti fuimus, cum paucis diebus elapsis in nonnullis, ex eadem lanugine capitula erumpere incipientia I, & in nonnullis totam Fungorum formam se manifeste prodentem, e lanugine rarefacta vidimus K. Post hæc octavo quoque die mensis Octobris, eadem loca adivimus, non modo observandi gratia progressum dictorum Fungorum enatorum, verum etiam intelligendi, si fieri posset, qua de causa in reliquis cumulis nondum nati conspicerentur, quod cum assequi minime valuerimus, idcirco rediimus sæpius ad observandum processum enatorum, nihil manu, sed oculis tantum lustrantes. Circa finem itaque Octobris, & post aliquot dies nunc pluvios, nunc serenos tandem grandiores facti, atque super eadem folia exporrecti sunt plures ex iisdem Fungis, qui nati fuerant ex feminibus per eandem cumulos dispersis. Has observationes pluries iteravimus, initio Æstatis, tum etiam Autumni, sed quia eorum seminum productio a tempestatibus plerumque ipso-

ipforum naturæ opportunis procedit, videlicet a diebus alternatim serenis, atque pluviis, qui non semper opportune accidunt, ideo innumeros pæne casus observavimus, per quos contingit vel eisdem Fungos non nasci, vel eruptionem prævertere, vel protrahere, seu majori, vel minori copia progigni, hinc sequitur, quod in seminandis iisdem feminibus, aliquid certum, atque indubium statuere, perquam difficile sit, præsertim cum nondum accurata animadversione omnia expenderimus, ac indagaverimus; interim tamen, & semina servasse, & Fungos inde natos vidisse nobis in præsentia sufficiat. Si quis autem in animo habeat certam Fungorum culturam invenire, atque utilitatem ex ea percipere, satius arbitramur modum illum, quo hortorum cultores utuntur, adhibere, scilicet per fimi oblonga aggesta, quæ apud eisdem vulgo Gallico nomine *Couches* dicuntur, ex quibus prætenses Fungos educunt, veruntamen ex semine, non e fimo incalescente, ut ipsi putant, quod vel ipsi fimo immiscetur, vel terræ, vel hujusmodi rebus, quæ componendis iisdem oblongis aggestis inserviunt, quorum conficiendorum artem ostendit in suo opere Quintinæus lib. vi. pag. 292. 327. & 333. longe vero exactius idem præstitit Tournefortius in Comm. Ac. R. Sc. An. 1707. pag. 72.

OBSERVATIO II.

Die 5. Novembris eodem anno portionem Peponis oblongi C. B. Pin. 311. vulgo *di Zucca Frataja* palmum longam, & binas uncias latam, atque crassam accepimus, postea mollissimo penicillo semina *Mucoris* capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1. vide suo loco) aliunde collegimus, ac deinde superficiem prædictæ portionis oblinivimus ex altera tantum parte, eamque loco nullatenus ventis, aut Soli exposito collocavimus; Die 10. ejusdem mensis eadem pars undique apparebat alba, ac tenuissima lanugine, veluti candido Gossypio undique conspersa, quæ 12. die fere ad uncialem altitudinem pervenit, & fere griseum induit colorem, aliqua vero filamenta ejusdem lanuginis cum capitulis apparere cœperunt albis. Die 14. reliqua filamenta pariter capitula protulerunt, ac denique die 15. pulla omnia capitula facta sunt, indeque semina ad maturitatem redacta.

OBSERVATIO III.

A Prædictis feminibus, quæ in capitulis dicti *Mucoris* genita sunt, ut supra, die 16. aliam ejusdem Peponis oblongi C. B. Pin. 311. portionem oblinivimus in altero latere, in altero vero semen *Aspergilli* capitati, capitulo glauco, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 1. v. f. loc.) deposuimus, & in utroque latere, eodem temporis intervallo, ut supra innuimus, exorta sunt, eodem modo creverunt, semenque juxta genus suum produxerunt, quod cum pluries fecerimus, iis feminibus semper usi, quæ iterum recens nata planta unaquaque vice dabat, nullum tamen discrimen in inde enatis plantis observavimus.

OBSERVATIO IV.

Die 6. Decembris aliud pariter Peponis frustum ejusdem magnitudinis, ac formæ accepimus, in quo quinque scrobiculos invicem distinctos excavavimus, atque in illis exiguum caricæ fragmentum infectum *Mucore* capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1.) ac jam maturis inseruimus. Die 8. pleræque

que plantarum prædictarum inclinabant capita, aliæ vero dejectæ sunt circa serobiculos, ubi semina deposuerunt; ac proinde die 12. tota frusti illius superficies oblita apparuit eodem Mucore, qui die 18. semina ad maturitatem perduxit. Die 19. dicti mensis aliquibus in locis super memoratum Peponis frustum apparuit lanugo quædam alba, aliis vero in locis cinerea a feminibus exorta casu aliunde in idem Peponis frustum illapsis. Quæ die 20. crescendo procedebat, & una in Botrytem ramosum, cinereum, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 2.) altera in Aspergillum capitatum, capitulo glauco, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 1.) versa est, nigra vero a feminibus nata a nobis impositis prorsus periit.

OBSERVATIO V.

Die 4. Novembris binas Peponis ejusdem buccellas infecimus in lateribus tantum semine Botrytis ramosi, cinerei, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 2.) quarum unam in hypocausto vitreo posuimus, aliam vero exiguo cubiculo fenestra aperta conclusimus. Prædictis in buccellis die 7. & iisdem duobus in lateribus semine oblitis ubique granula apparuerunt, qualia vel in pelle vulgo *Sagri*, vel potius in fragmento Pyri jamdiu secti conspici solent, sed ratiore. Die 8. dicta grana in minutissimam, ac vix perceptibilem lanuginem abierant, ac potissimum ea, quæ in buccella illa hypocausto vitreo inserta conspicebantur. Vespere diei nonæ in ambabus illis partibus lateralibus multum excreverat eadem lanugo, itaut undique velut pruina opertæ apparuerint, seu perinde ac nitrum parietum effloruerint; pars autem superior utriusque buccellæ, in quam non fuerat immissum dictum semen, adhuc erat intacta. Die 13. eadem lanugo in utraque buccella locis prædictis capitula produserat, ea vero in glaucum colorem transierant non absimilia illis, a quibus semina excerpimus, quum nulla apparuerit minima planta alterius speciei Botrytis, vel Mucoris. Veruntamen in superiori parte buccellæ positæ extra hypocaustum vitreum, cespituli quidam exorti fuerant hinc inde albæ lanuginis, qui die 18. in veras plantas abiire, die vero 20. maturuerunt, & tunc innotuit Mucor capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1.) nemine ferente, sed casu tantum illapsis feminibus.

OBSERVATIO VI.

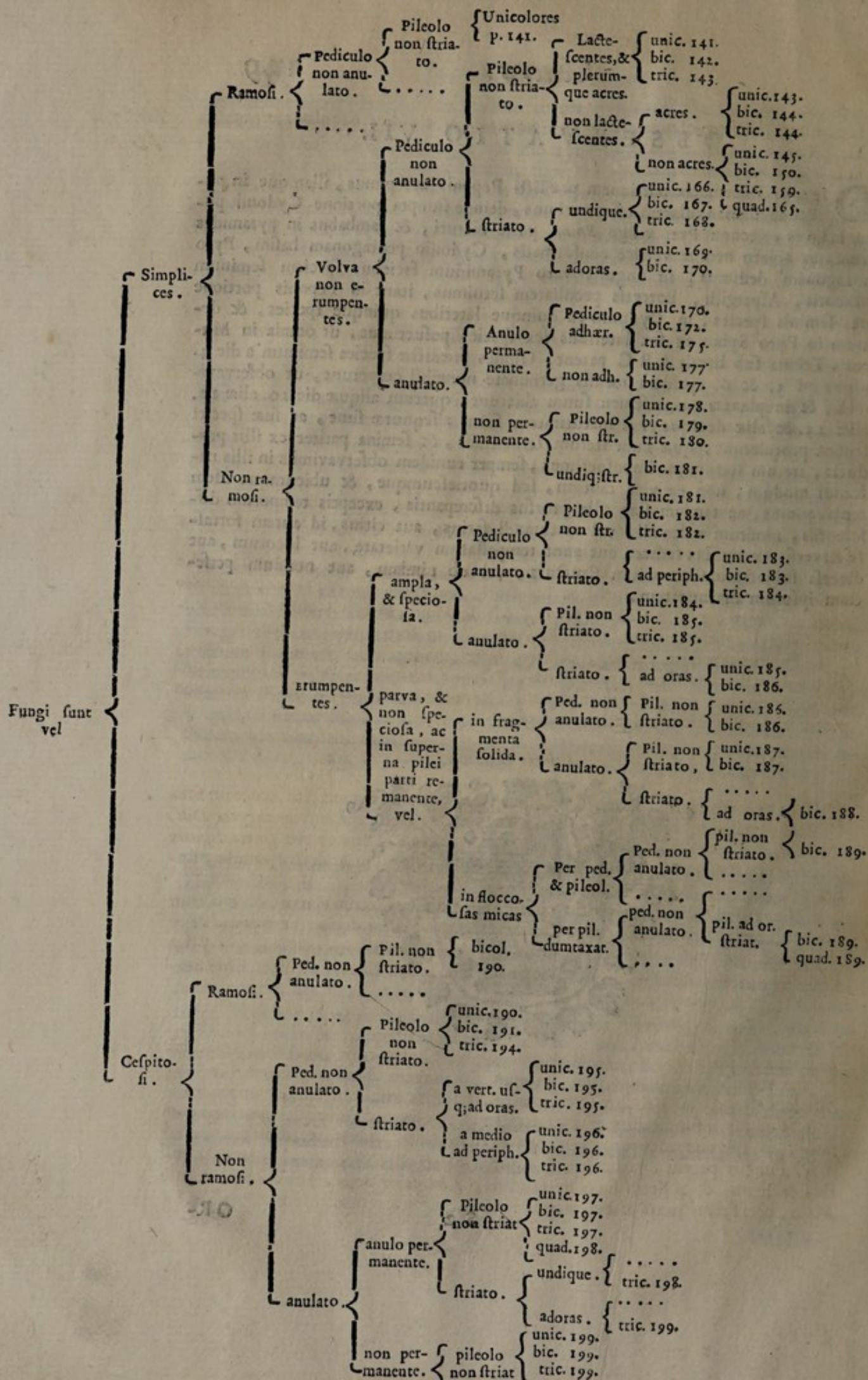
Die 1. Novembris portionem aliam dicti Peponis infecimus semine Aspergilli capitati, capitulis sphaericis, glaucis (Tab. . . fig. 1.) Die 4. nihil mutatum observavimus. Vespere tamen diei 8. superficies dicti Peponis veluti granulosa, eodem modo ut supra in Pyro, & in pelle vulgo *Sagri*, apparerebat, propter copiam flocculorum lanuginis innatæ, ut quasi pruinosa videretur. Die 13. excreverat, atque ad ultimam venerat perfectionem lanugo memorata, quia capitula protulit, ac in plantas sui generis versa est, ac die 18. evanuit. Veruntamen in parte ejusdem portionis Peponis minimo in tractu, ubi fuerat idem Aspergillus, quia semine infectum non fuerat spatium illud, innatum est aliud genus plantæ, quod die 24. clare sese ostendit, & ad maturitatem pervenit, erat autem Botrytes ramosum, cinereum, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 2.) & die 27. in quibusdam locis, ubi Aspergillus die 18. jam perfecte maturuerat, apparuit Aspergillus tenuissimus, albus, Graminis Dactyloidei facie, feminibus rotundis (Tab. . . fig. 3.), quæ plantæ arabæ e feminibus in dictam Peponis portionem casu illapsis enatæ sunt.

OBSERVATIO VII.

Die 30. Decembris portionem prædicti Peponis accepimus, illamque in pyramidem triangularem efformavimus, deinde sumpta portione Cydonii pomi majoris, necnon Pyri vulgo *Spina* pæne maturi, & ambabus in pyramides truncatas ablato nempe vertice conformatis, Cydonio pentagonam basim, Pyro hexagonam dedimus; in singulis vero Pyramidum faciebus speciem seminum Mucoris, Aspergilli, Botrytis peculiarem seruimus, itaut in Peponis portione tres seminis species, in Cydonio ex quinque lateribus quinque species, & demum in Pyro Spino ex sex lateribus sex species posuerimus, ut omnia in Mucoris Tabula sub literis A B C patent. Omnes prædictæ species seminum a die 4. usque ad 5. & 6. ejusdem mensis germinare nonnihil cœperunt, ut observavimus, & in plantas juxta semen suum abierunt, quarum aliquæ die 10. aliæ 12. aliæ 13. & aliæ denique 15. maturitatem suam assequeutæ sunt, ac suæ speciei semina protulerunt, quæ cum iterum seruerimus, & semina pariter ex illis producta, iterum iterumque imposuerimus, semper eundem observavimus in illis nascendi modum, non ea vice tantum, sed quotiescumque, & ubicumque idem tentaverimus, ac tandem sine ulla prorsus discrepantia, exceptis temporum differentiis, nimirum nascendi, vel maturandi serius, aut citius, id autem fortasse diversis ex causis, scilicet aut anni tempestatum varietate, aut locorum, aut diversa subjectorum corporum structura, vel ob nimiam, aut nondum perfectam ipsorum maturitatem.

ORDINIS FUNGORUM SCHEMATISMUS.

- I. *Fungi simplices, seu non cespitosi, nempe ab una radice singulares exeuntes.* Tab. 79.
 II. *Ramosi.* fig. 3.
 III. *Volva non erumpentes.*
 IV. *Pediculo non anulato.*
 V. *Pileolo desuper non striato.*
 VI. *Neque lactescens, neque acres.*

Unicolores, albi.

FUNGUS ramosus, parvus, albus, pileis in tubum veluti contractis Tab. 79.
 fig. 3. *Fungo ramoso.* Mense Octobri, in nemore aucupii DD. de Puccis,
 in loco nuncupato *Casignano*.

- II. *Non ramosi.* Tab. 80.
 VI. *Lactescens, acres, vel non acres.* fig. 1.

Unicolores, albi.

FUNGUS piperatus, albus, crassus, lacteo succo turgens I. B. 3. 823. Inst.
 R. H. 558. *Fungus albus, acris* C. B. Pin. 371. *Peveraccia, o Peperone*, aliis
Sottana. Mense Novembri, in sylvis ubique.

2. *Fungus esculentus, piperatus, totus albus, lacteo succo turgens, lamellis angustioribus, pediculo altiori, & habitiori. Lattajuolo bianco, buono, di gambo grosso, e lungo, e di laminette strette.* Mense Majo, in sylvis circa Regiam Villam Careggi, praesertim in Monte Rivecchi, & in foro interdum venditur.

3. *Fungus piperatus, albus, parvus, lactescens, pileolo plano, umbilicato, subtus lamellis densissimis, perangustis. Peperino lattiginoso, bianco.* Junio mense, in nemoribus circa Carthusianorum Cænobium, & praesertim in loco non procul a praedio dicto vulgariter *il Lastrone*.

Coloris lateritii.

FUNGUS perniciosus, lateritio colore varians, succum acrem, & croceum fundens, pediculo breviori. *An Amanita lateritii coloris, croceo succo turgens* Dill. Cat. Gifs. 179? *Fungo Lapacendro, malefico, che cambia colore, e che goccia liquore di colore di Zafferano.* Mense Majo, & Autumno viget, in ericetis Romulae, Casiniani, Juguli, & Scandicci alti.

2. *Fungus esculentus, lateritio colore immutabili, succum acrem, & croceum fundens, pediculo breviori. Fungo Lapacendro, buono, colore di mattone immutabile, e che goccia liquore di colore di Zafferano.* Mense Augusto, in ericetis Regiae Villae Pratolini, & in Fagineis, atque Abiegnis sylvis prope Camaldulensem Ereum.

Rufi.

FUNGUS pediculo, & superna pileoli parte atro-rufis, lamellis subrufis, seu remissi coloris, succum lacteum, & acrem fundens. *Pepino ceciato.* Mense Octobri, in Boboli per pratula, & sylvas Piscinam Insulae ambientes.

2. *Fungus infundibuli forma, lactescens, rufescentis coloris. Imbutino lattajuolo.* In sylvulis aucupariis territorii Scandicci alti, mense Octobri.

3. *Fungus parvus, pediculo, & superna parte pileoli ferrugineis, lamellis rufis, lacteum, & dulcem succum fundens, Lattajuolo dolce.* In Boboli, mense Majo, per sylvas juxta urbis mœnia.

4. *Fun-*

4. Fungus parvus, lacteum, & dulcem succum fundens, pediculo, & superna pileoli parte rufescentis coloris, lamellis vero ejusdem sed paulo remissioris. *Lattajuolo dolce*. Mense Septembri, in Boboli, & in Montis Oliveti saltu.

5. Fungus acris, lactescens, infundibuli forma, pileolo parvo, saturate, & obsolete rufescente, & quasi ferrugineo, lamellis rufis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Peperino lattajuolo, forte*. In prædicto Boboli, & aliis similibus locis Florentia non procul distitis, mense Septembri.

6. Fungus acris, lactescens, parvus, dilute rufescens, pileolo complanato, & nonnihil umbilicato, circularibus zonulis saturate concoloribus distincto. *Peperino strisciato*. Mense supradicto, in Scandicci alti nemoribus.

Aureo-fulvi.

FUNGUS æstivus, lactescens, ex aureo fulvus, vel ex fulvo aureus, sericea, & perbrevis lanugine quasi infectus, lamellis angustioribus, dilute concoloribus. *Fungo lattajuolo, d'Estate, dorato, e liscio come raso*. Mense Julio, cum antedicto, sed non ita obvius.

Ex atro rufi, vel ex aureo ferruginei.

FUNGUS ex atro rufus, vel ex aureo ferrugineus, aqueo-lacteo, & dulci succo turgens. *Lattajuolo di latte annacquato, dolce*. Novembri, atque Decembri mensibus, uberior crescit per sylvas veluti in Boboli, & in Montis Oliveti.

Rubro-ferruginei.

FUNGUS bulbosus, lactescens, acris, rubro-ferrugineus. *Peperino lattajuolo di radice grossa*. In sylvis aucupariis, Scandicci alti, mense Octobri.

Bicolores, albi, & spadiceo-grisei.

FUNGUS parvus, succo lacteo, & acri exuberans, superne e spadiceo griseus, subtrus cum fistuloso pediculo albus. *Peperino lattajuolo, di gambo voto*. Septembri mense, in iisdem locis cum superiori crescit.

Albidi, & sublutei.

FUNGUS piperatus, lactescens, crassus, pallidus, lamellis albidis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & Lichenis pulmonarii, arborei instar lacunato. *Peperaccia, o Peperone giallo, di gambo bucherattolo*. Mense Augusto, in Fagineis sylvis, circa Camaldulensem Eremum.

Albi, & grisei.

FUNGUS Alpinus, acris, lactescens, desuper e griseo fuscus, inferne cum breviori pediculo albus. *Lattajuolo forte, Alpignano, di Abetina*. Ubi supradictus, ac eodem tempore viget.

2. Fungus parvus, acris, lactescens, desuper griseus, inferne cum pediculo albo. Mense Septembri, in Boboli Regio viridario, per aucupariam sylvam, prope locum, vulgo *la Conserva delle Trote*.

3. Fungus parvus, piperatus, lacteum succum fundens, pileolo griseo, mammoso, papilla acuta, inferne cum pediculo albus Tab. 80. fig. 1. *Peperino con il cappello grigio, fatto a guisa di Poppa*. Mense Octobri, in loco ubi antedictus.

Albi,

Albi, & cinerei.

FUNGUS Alpinus, piperatus, lactescens, & viscosus, pediculo, & superna pileoli parte cinerei coloris, inferne lamellis albis. *Peperino lattajuolo, vischioso, alpestre, di Ahetina.* Augusto mense, in Fagineis, & Abiegnis sylvis prope Camaldulense Cœnobium.

Albi, & obscuri,

FUNGUS parvus, succum lacteum, & acrem fundens, superne colore obscuriori, subtus lamellis, & pediculo albis. *Lattajuolo forte, di cappello scuro.* Mense Septembri, in sylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto *il Pollajo alle Rose*, necnon in Scandicci territorio ubique.

2. Fungus parvus, aqueo-lacteum succum minus acrem fundens, pileolo subobscuri, infundibuli modo cavo, inferne ex albo rufescente, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Peperino di mezzo sapore, col di sopra del cappello scuro.* Mense Octobri, per Iignam sylvam D. Marchionis de Niccolinis, in loco, ut supra, *Scandicci alto.*

Dilute purpurei, & albi.

FUNGUS acris, lactescens, durioris substantiæ, pediculo cum superna pileoli parte fordide, & dilute purpureis, & ad tartarum vini rubri colore accedentibus, lamellis primum albis, deinde rufescentibus. *Peperino duro, col di sopra del cappello di colore pavonazzo, che si accosta a quello del tartaro di vino rosso.* Mense Octobri, inter Ilices, & Cupressus per magnum ambulacrum Regiæ Villæ, vulgo *il Poggio Imperiale*, sicut etiam in Boboli per sylvas circa Piscinam Insulæ, præsertim in prateolo, dicto *della Cavallerizza*, ante areas, ubi olera coluntur.

Tricolores, albi, fusci, & lateritii coloris.

FUNGUS lactescens, acris, pileolo ampliore, centro cavo, & subfusco, reliqua parte zonulis circularibus lateritii coloris dilutis, & saturis alternatim positis veluti fasciata, lamellis, & pediculo albis. *Peperone lattiginoso, di capo nel mezzo concavo, e nericcio, nel rimanente cinto di fasce di colore di matitone, e di sotto tutto bianco.* Mense Augusto, per Scandicci alti nemora.

VI. *Non lactescentes, acris, vel alio fervido, ac peculiari sapore.*

Unicolores, albi.

FUNGUS esculentus, acris, albus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & subtus repando. *An Auricula Leporis, alba Sterb. Theatr. Fung. 119. B. Tab. 15. B.B? Gallinaccio bianco.* In sylvis, ericetis, atque arbutetis Vere, & Autumno, sed rarissime occurrit.

Lutei.

FUNGUS esculentus, acris, pulchre croceus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & subtus repando. *Gallinacci subcrocei coloris, figura auricula Calsalp. 619. Gallinaccio giallo, ordinario.* In sylvis cum superiori, ac eodem tempore exit, sed longe copiosior, ideoque in foro nostro venalis passim prostat.

2. Fun-

Tab. 77.

fig. 2. &

Tab. 78.

fig. 4. 5.

2. Fungus esculentus, acris, colore vitellino, pileolo turbinato, oris expansis, undulatis, ac pulchre lacinjatis, lamellis, seu mavis costis, crispis, & veluti ramosis. *An Fungus angulosus, & veluti in lacinias sectus C. B. Pin. 371. Inst. R. H. 558. Bot. Paris. 60. Tab. XI. n. 14. & 15?* Gallinaccio di colore di torlo d'ovo, e con il dintorno del cappello a falpalà, e il di sotto crespo, e costolato. In Regio Viridario Boboli, & in quamplurimis locis circa urbem, sed non ita obvius.

Hujusmodi Fungus a supramemorato procul dubio diversus deprehenditur; qui in superna pileoli parte colore modo vitellino, modo ex albo rubente, modo carneo reperitur. Proclive fuisset, infernæ pileoli partis nota considerata, novum Fungorum ordinem statuere, sicuti in Parisiensi Botanico factum videmus. Verum cum in plurimis talium Fungorum speciebus nota illa minus clare pateat, adeo ambiguum prima fronte videri possit in novum ne potius, an vero in hunc ordinem referendi veniant, consulto eos omnes sub lamellatorum ordine relinquimus.

Bicolores, albi, & spadicei.

FUNGUS piperatus, non lactescens, pileolo admodum umbilicato, fordide spadiceo, lamellis albis, pediculo firmo, brevissimo, concolore. *Peperone senza latte.* Mense Septembri, in Boboli per pratula Piscinæ Insulæ adjacentia.

Albi, & grisei.

FUNGUS exiguus, odore, & sapore Raphani, pileolo desuper albo, inferne griseo, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Fungo Ramolaccio, minore.* Mense Octobri, secus magnum ambulacrum Regiæ Villæ, inter Cupressus, & Ilices.

Albi, & lutei.

FUNGUS campestris, parvus, luteus, odore Allii, lamellis albis, pediculo superna parte concolore. Tab. 78. fig. 5. *Fungo Aglio de' campi, o campagnuolo.* In fimo equino per agros fuso, Autumnali tempore viget, sed rarus.

Grisei, & nigricantes.

FUNGUS Alpinus, odore, & sapore Allii, pileolo hemisphærico, utraque parte fordide griseo, pediculo præalto tenuiori, nigricante, fistuloso, & veluti sericeo Tab. 78. fig. 4. *Fungo Aglio, Montagnuolo, o Alpigiano.* Mense Augusto, in Camaldulensibus Alpibus, & Vallis-Umbrosæ montibus, tam in umbrosis, quam in apricis locis occurrit.

E cinereo albicans, & spadicei.

FUNGUS non vescus, exilis, e cinereo albicans, pediculo spadiceo, odore Allii D. Breynii (Tab. 77. fig. 2.) Ex libro ejusdem Cl. Viri sæpe memorati depromptus.

Tricolores, rufi, grisei, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS odore, & sapore Raphani, pileolo superna parte pulchre rufo, lamellis densis, griseis, pediculo medii coloris, cum cuticula lacera, veluti subhirsuta. *Fungo Ramolaccio, maggiore.* Octobri, & Novembri mensibus, in nemoribus ubique frequentissimus crescit, præsertim in Boboli, & in saltu montis Oliveti.

VI. Neque lactescentes, neque acres.

Unicolores albi.

Tab. 73.

fig. 5.

Tab. 74.

fig. 3. 4.

7. &c.

FUNGUS esculentus, totus albus, pileolo ampliore, pediculo brevi. *Fungo Biancone*. In sylvis territorii Divi Martini ad Palmam, Autumni tempore.

2. Fungus esculentus, totus albus, pileolo plano, pediculo brevior. *An Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis, Columbettes, Montbelgarden-sibus* I. B. 3. 826? *Fungo Jozzolo*. In Parœcia Divi Andreae, loco dicto a Mo-sciano, necnon ubi antedictus, eodemque tempore viget.

3. Fungus esculentus, albus, pileolo plano, viscidus, lamellis crispis. *Fungo Mugnajo*. In territorio Scandicci, tempore prædicto, per sylvas DD. de Altovitis.

4. Fungus albus, infundibulum imitans, pediculo tenuiori. In Boboli, per sylvas aucuparias Piscinae Insulae adjacentes, tempore Autumnali.

5. Fungus subalbidus, oris laceris, pediculo crassiore, radice granulosa. In aucupariis sylvis per territorium Scandicci alti, ac potissimum in illa DD. de Nerlis, mense Octobri.

6. Fungus albus, parvus, & habitior, pileolo umbilicato, ac in plures partes, tamquam per elasticam vim ut plurimum se dividens, cute lacera. *Fungo bian-co, Stiantereccio*. Mense Octobri, in eodem territorio per sylvam DD. de Vitis.

7. Fungus lutose albus, pileolo plano, pediculo longiore, cylindracco, non fistuloso. Mense Novembri, in eadem sylva.

8. Fungus esculentus, totus albus, farinam recentem molitam redolens. *Bigio-lone bianco, che spira odore di farina di fresco macinata*. Toto Autumno, & No-vembri, ac Decembri mensibus, in eticetis, atque cistetis copiosus provenit.

9. Fungus niveus, perelegans, pileolo subrotundo, cerebri instar crispato, pe-diculo brevior. *Fungo bianco col cappello crespo a guisa di cervello*. In trabe tecti domus cujusdam ab aqua pluviali diu madefacta, mense Septembri.

10. Fungus esculentus, parvus, & habitior, totus albus, & viscidus. *Fun-go Gelofo*. Ad Ulmos, mense Octobri, in Casiniani Parœcia, in nemore Mo-nialium Divae Felicitatis, nuncupato il Bosco di Bruco.

11. Fungus albus, esculentus, pileolo ampliori, fornicato, atque in medio paulisper umbilicato, cute lacera, veluti squamosa, pediculo tenuiori, brevissi-mo. *Fungo cappellone, bianco*. Mense Junio, per sylvas circa Regiam Viam, vul-go Viareggio, in Ilicum, & Quercum caudicibus.

12. Fungus totus albus, infundibulum imitans, pileolo parvo, pediculo lon-giore. Mense Novembri, in Scandiccio alto, per sylvam Nosocomii Bonifacio nuncupati.

13. Fungus parvus, lamellatus, infundibuli forma, totus albus, pileolo ut plurimum in varias lacinias se dividente. Mense Octobri, ubi antedictus.

14. Fungus parvus, totus albus, pileolo plano, ac umbilicato, pediculo brevi. In sylvis aucupariis Boboli.

15. Fungus nemorosus, viscidus, lacteo candore fulgens. *Fungo Valente*. Mense Septembri, in sylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto il Pol-lajo alle Rose.

16. Fungus nivei candoris æmulus, viscidus, lamellis parvis, rarioribus, pe-diculo fistuloso. Mense Septembri, in loco superius citato.

17. Fungus esculentus, lamellatus, candidus, pulvinato pileolo. Mense Octo-bri, per nemus Regiae Villae Castellii, de qua Petrus Bellonius in libello suo de neglecta stirpium cultura Problemate 20. mentionem facit.

T

18. Fun-

18. Fungus parvus, albus, subtus lamellis torosis. Mense Novembri, in Boboli, juxta urbis mœnia.
19. Fungus parvus, albus, pileoli substantia adeo tenui, ut lamellæ ad supernam superficiem transpareant. Mense Octobri, in Boboli, inter Cupressus circa Insulam.
20. Fungus parvus, coriaceus, viscidus, totus albus, lamellis rarioribus, seu inter se longe distantibus. *Lumachino bianco*. In herbosis, & agrorum ambulacris, mense supradicto.
21. Fungus parvus, viscidus, totus albus, pediculo brevior. *Lumachini bianchi, di gambo corto*. In nemoribus circa Regiam Villam Careggi, mense Majo.
22. Fungus fimetarius, hirsutus, subalbidus, pileolo conico, pediculo crassiore. In vasis Mali Limoniæ, aut Aurantiæ recenter stercoreatis, & quandoque per aggestum equini fimi, Vere, & Autumno, interdum vero Æstate, post pluvias.
23. Fungus parvus, totus albus, pileolo in medio umbilicato. *Fungherello di scopeto, bianco*. In sylvis, & ericetis Casiniani, mense Octobri.
24. Fungus parvus, totus albus, gracilior, pileolo hemisphærico, pediculo tenuiori, præalto, radice tumida, in mucronem longum producta. *Fungo diligine, barbato*. Majo mense, per loca herbida, & ambulacta prædij Domini de Chelinis in territorio Scandicci.
25. Fungus pratensis, parvus, albidus, radicibus Graminis Dactyloideis, spicis villosis, Autumni tempore nascens Tab. 74. fig. 3. *Funghino bianchiccio, de' prati, che nasce sopra le radici della Gramigna sanguinella dalle spighe pelose*. In pratis, & pascuis, signanter per pratum Regiæ suburbana Villa.
26. Fungus parvus, totus albus, inter Muscos nascens, pileolo acuto, extensorii forma. *Funghino bianco, col cappello a spegnitojo, che nasce fra il Musco*. Mense Octobri, in nemoribus territorii Scandicci alii.
27. Fungus minimus, candidus, pileolo clypei forma, & veluti angulato, limbo superna parte repando Tab. 74. fig. 4. *Funghino bianco a foggia di Brocchiere, che nasce sopra i pezzi di legni marci*. Tempore supradicto, in sylvulis Boboli, super ligni putridi fragmenta.
28. Fungus minimus, ceræ albæ colore, pileolo plano, in medium fastigiatum, pediculo fistuloso, Musco Polygoni folio innascens. *Funghino di colore di cera bianca, col cappello nel mezzo elevato, e appuntato, che nasce sopra il Musco*. Decembri mense, non solum ubi antecedens, sed etiam in Montis Oliveti saltu.
29. Fungus minimus, candidus, pileolo hemisphærico, pediculo altiori, capillaceo Tab. 73. fig. 4. *Funghino bianco col capo mezzo tondo, e di gambo capillare*. In supradicto Boboli, Septembri mense, præsertim circa Labyrinthum novum.
30. Fungus minimus, candidus, pileolo galericulato, pediculo præalto, angustissimo, vix perforato Tab. 73. fig. 5. *Funghino candido, che nasce sopra i Lecci, ed ha il cappello a foggia di morione*. Super Ilicum caudicibus, mense Octobri, variis in locis.
31. Fungus minimus, totus albus, infundibulum imitans, Musco innascens Tab. 73. fig. 6. *Peverino picciolissimo, bianco, di ragnaja*. In Boboli, per sylvulam aucupariam, prope locum ubi Trutæ servantur, Majo mense.
32. Fungus minimus, infundibuli forma, totus albus, emortuis Gramineis foliis innascens. *Peverino minimo, che nasce sopra le foglie di Gramigna mezza secca*. Tempore Autumnali, per restibiles agros, in Scandicci territorio crescit.
33. Fungus minimus, candidus, pileolo hemisphærico, Ilignis foliis semiputridis innascens Tab. 80. fig. 10. *Funghino candido, che cresce sopra le foglie marce di Leccio*. In Boboli, circa Septembris finem.
34. Fungus minimus, albus, pileolo hemisphærico, in arborum caudicibus, toto Anno post pluvias oritur Tab. 74. fig. 7. *Funghino bianco, diligine, di ca-*
po

po mezzo tondo, che si trova dopo le piogge ne' pedali degli alberi. In Cupressum, & Ilicum caudicibus, ut in Boboli, & in magno ambulacro Regiæ suburbanæ Villæ.

35. Fungus minimus, prorsus albus, inter Muscos nascens. *Fungherello minimo*, che cresce fra il Musco dopo le lunghe piogge. Mense Octobri, post diuturnas pluvias, e locis muscosis prodit.

Leucophæi, grisei, adamantini, cinerei, murini.

FUNGUS esculentus, saturo-cinereus, vel murini domestici coloris, farinam recenter molitam redolens, pediculo crassiore. *Bigiolone*. Toto Autumno, Novembri, atque Decembri mensibus, in ericetis, & cistetis, ut plurimum copiosus provenit, & in foro nostro venditur.

2. Fungus adamantini coloris, pileolo ampliori, fornicato, pediculo brevi, tenuiore. *Fungo di colore diamantino, e come bigio-perla*. Mense Septembri, in Boboli, per nemus supra Amphitheatrum, ad meridiem.

3. Fungus parvus, viscosus, pileolo griseo, semiorbiculato, pediculo fistuloso, simul cum lamellis dilute concoloribus, & quasi leucophæis. *Funghetto viscoso, grigio, di gambo voto, e di colore grigio-bianco, o argentino*. Novembri mense, in Boboli pariter, per nemora juxta mœnia.

4. Fungus parvus, intense griseus, superna pileoli parte lacera, veluti squamosa, pediculo in spiræ modum intorto, & filamentoso. *Stoppone col cappello screpolato, e di gambo storto, e sfilacciato*. Cum prædicto.

5. Fungus griseus, gracillimus, pileolo galericulato, pediculo lineam crasso, præalto, fistuloso. *Fungherello grigio, dilegine, di gambo alto, e sottile*. Mense Octobri, inter Muscos viget, per Scandicci alti sylvas, & potissimum in querceto, vulgo il Bosco del Fratone.

Aurei, lutei, crocei, pallidi, paleacei, straminei.

FUNGUS esculentus, paleacei, seu straminei coloris, pileolo pulvinato, lamellis crebris, tenuissimis, perangustis. *Tirignozzo*. Octobri mense, in sylvis montosis Juguli, Montis Boni, Catiniani, & alibi.

2. Fungus luteus, & ad prasinum nonnihil tendens, pileolo crasso. *Borso-ne*. In nemore Abbatæ Florentinæ, sepius memorato, mense supradicto.

3. Fungus aureus, infundibuli forma. *Pevera malefica, dorata*. In Vallis-Umbrosanis, atque Montis Senarii Abiegnis sylvis, Autumni tempore exit.

4. Fungus parvus, e luteo aureus, molliori substantia, pileolo plano, lamellis rarioribus, pediculo longiore. *Grassello giallo, buono*. Mense Novembri, in Boboli, per nemuscula circa Divæ Brigidæ portam.

5. Fungus parvus, campestris, luteus, pileolo hemisphærico, pediculo longiore. *Giallino cattivo di gambo lungo*. In agris territorii Scandicci, Vere, & Autumno.

6. Fungus parvus, lubricus, aureus, lamellis raris, amplioribus, pediculo crassiore. *Lumacone giallo, che sdrucchiola di mano*. In Boboli, Autumni tempore.

7. Fungus parvus, luteo pallore decolor, pediculo duriore. *Fungo di colore di camoscio, che tira al pagliato*. Ibidem provenit.

8. Fungus ex luteo rufescens, cute supernæ pileoli partis lacera, veluti squamosa. *Fungherello giallo-ceciato, colla parte di sopra del cappello scamosciata*. Mense Octobri, in castanearum sylvis, ultra torrentem Grevem, in Montis Boni territorio.

9. Fungus parvus, sordide, vel obsolete luteus, vel luteus obsolete virescens, capitulo hemisphærico, pediculo in spiræ modum intorto. *Funghetto di colore verde*.

de pania, o verdacchio, col gambo storto a guisa di fune. In Regio Viridario Boboli, mense Octobri.

10. Fungus minimus, aureus, Virgæ aureæ majoris, foliis glutinosis, & grave olentibus, emortuis ramis innascens, pileolo hemisphærico. *Ceppetino*, o *Funghetto dorato di Ceppita*. Mense supradicto, in Casiniani Parcæcia.

Spadicei.

FUNGUS parvus, totus spadiceus, pileolo mammoso, desuper quasi in sericea filamenta lacerato, atque in medietate veluti in papillam acutam assurgente, pediculo tenuiori. *Canapino di buccia sfilacciata, e di gambo sottile*. Circa Maii mensis finem, per sylvulas aucupii Regii Castelli Ruris.

Rufi.

FUNGUS esculentus, crassus, ex rufo albicans, vel ex albo rufescens, lamellis angustissimis, pediculo crassiore. *Soderello degli uccellari*. Januario mense, per nemusculum aucuparium D. de Chelinis, in territorio Scandicci.

2. Fungus totus atro-rufescens, odoratus, pileolo ampliore, fornicato, tenuiori substantia, pediculo brevi, angusto. *Fungo di colore d'Ontano, che inclina all'Isabella*. Mense Octobri, in Montis Senarii sylvis.

3. Fungus parvus, esculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter se longe distantibus. *Fungo color d'Isabella*. In herbidis, & per montosa prata, ut circa Regiam Pratolini Villam, necnon in arenosis juxta Arni ripas, pluribus locis, sicut etiam in territorio Scandicci ad torrentem Grevam, Majo mense.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, crispus, pediculo, & suprema pileoli parte rufis, inferne lamellis ex rufo purpurascens. *Imbutino crespo*. In montis Rivecchi Castaneto, atque etiam in suburbanis Villarum Regiarum sylvulis, nempe Castelli, & Petraræ, mense supradicto.

5. Fungus exiguus, atro-rufescens, pileolo ampliore, tenuis substantiæ. *Fungo di colore ceciato pieno*. Mense Octobri, in Boboli.

6. Fungus exiguus, totus rufescens, lamellis ad pileoli peripheriam non usque excurrentibus, pediculo brevi, radice bulbosa. *Fungherello di colore del rovescio della Vacchetta*. Novembri mense, ubi prædictus, ad Lauros.

7. Fungus parvus, lamellatus, rufescens, florem Genistæ redolens. *Funghetto, che spira odore di fiori di Ginestra*. Mense Octobri, ubi antedictus, per sylvas circa Insulam.

8. Fungus parvus, sordide rufescens, vel ex rufo ferrugineus, cute lacera, pediculo lineam crasso, fistuloso. *Funghetto di color del legno molle d'Ontano*. In Scandiccio ultra Vingonem rivulum, per sylvam, vulgo il Bosco di Bruco, & alibi, necnon in montis Oliveri saltu, mense Decembri.

Fulvi, seu mustellini.

FUNGUS parvus, lamellatus, fulvus, pileolo concavo, & veluti sericeo, lamellis torosis. *Fungo del colore di foglia morta, colla parte di sopra del cappello liscia come seta, e colle laminette muscolose*. Mense Octobri, in Boboli.

2. Fungus parvus, fulvus, pileolo hemisphærico, fornicato, desuper lacero, veluti subhirsuto, pediculo brevior. *Funghino del colore di foglia morta, colla pelle del cappello scamosciata*. Majo, & Octobri mense, in Populetis per Ripulense planum, ultra Rus D. Equitis de Castellis.

3. Fungus parvus, fulvus, pediculo tenuiore, pileolo quasi complanato. *Fungherello di scopeto, del colore di foglia morta, o leonato*. In ericetis montosis Autumno viget.

4. Fun-

4. Fungus parvus, fulvus, seu mustellinus, pileolo extinctorii forma. *Fungo spegnitojo, minore, di gambo lungo, del colore di foglia morta.* Mense Octobri, in nemusculis circa Piscinam Insulæ Boboli.

5. Fungus campestris, minimus, ex fulvo ferrugineus, pileolo hemisphærico, ossis arietinis innatus. *Fungo offerino.* In Scandicci agris, tempore brumali, variis rebus adnascens, & potissimum in ossibus Arietinis.

6. Fungus parvus, Autumnali tempore stercore Bovino innascens, pileolo hemisphærico, supernæ subfulvo, inferne vero saturo, pediculo tenuiori, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. *Funghetto del colore di foglia morta, che l'Autunno nasce nel concio di Bue, e di Vacca.* In pascuis, ubi jumenta degunt.

Obscuri, fuliginosi, fufci.

FUNGUS ex obscuro fulvus, pileolo amplissimo, crasso, hemisphærico. *Fungo cappellone, scuro.* In Monialium Divæ Felicitatis nemore, per Divi Zenobii Paræciam, Mense Octobri.

1. Fungus esculentus, odoratus, parvus, acetabuli modo cavus, obscurus, & ad Olivæ conditæ colorem nonnihil tendens. *Fungo con cappello a ciotola, colore scuro, che tende a quello d'uliva fradicia.* Novembri mense, in Scandicci imi territorio, per Nosocomii Bonifacii agros.

3. Fungus subobscurus, pileolo campanulato, ac desuper in sericea filamentera, veluti lacerato, pediculo præalto. *Fungo Canapone, scuriccio, con la parte di sopra del cappello sfilacciata.* In nemusculis aucupariis, in eodem territorio, mense Octobri.

4. Fungus acetabuli modo cavus, fuliginosus, pediculo præalto. *Gamberello di colore affummicato.* Eodem mense per nemora Nosocomii supramemorati.

5. Fungus parvus, obscurus, pileolo acetabuli modo cavo, ad oras undulato, & ubivis sericeo nitore prædito. *An Fungus foliaceus, vel lamellatus, infundibuli forma, fusco-lividus Bot. Paris. 73. n. 12. Tab. XIV. fig. 1. 2. 3? Fungo scuro con cappello liscio, e lustrante come seta, fatto a ciotola.* In Boboli nemoribus, & circa urbem variis in locis herbidis, Majo, & Septembri mensibus.

6. Fungus parvus, subobscurus, pileolo mammoso, papilla acuta. *Funghetto scuro con cappello a foggia di poppa, col capezzolo acuto.* In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

7. Fungus parvus, obscurus, aut castanei veteris coloris, pileolo hemisphærico. *Fungherello color di guscio di Marrone, o di Castagna vecchia, delle macchie di S. Piero in Grado.* In Pisanis sylvis, præsertim ultra Divi Petri Templum, vulgo *S. Piero in Grado*, tempore supradictò.

8. Fungus parvus, acetabuli modo cavus, colore subobscurus. *Fungo sugherello, (idest suberellus, a substantia corticis Suberis denominatus).* In herbosis prædiorum ambulacris, Mense Octobri per Scandicci planiciem exit.

Violacei, purpurei, janthini.

FUNGUS esculentus, bulbosus, dilute purpureus Tab. 74. fig. 1. *Fungus Boletus, violaceus, exitialis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 5. Grumato paonazzo, o Fungo vedovo.* Novembri, atque Decembri mensibus, in nemorosis locis copiosus provenit, ut in Boboli, Oliveto, atque Senario Montibus, & in foro nostro sæpissime venditur.

1. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo sursum reflexo, & concavo, pediculo longiore, intorto. *Fungo colore di principe, che tira al gridolino.* Octobri mense, per Scandicci territorium ubique.

3. Fungus pileolo, & pediculo dilutissime purpurei, & quasi rufescentis coloris, lamellis vero suave-purpureis. Cum sequenti.

4. Fun-

4. Fungus totus subpurpureus, per vetustatem ad carneum colorem vergens, pileolo extingtorii forma. *Fungo spegnitojo, di color colombino smorto*. Per Scandicci alti nemora, inter semiputrida folia, mense Octobri.

5. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo pulvinato, lamellis valde remissis, pediculo fistuloso, intorto. *Fungo vedovino, di gambo voto, e storto*. Decembri mense, in Boboli.

6. Fungus parvus, subpurpureus, pileolo pulvinato, pediculo non fistuloso. *Vedovino di colore di porpora dilavato, e di gambo pieno*. Mense Octobri, in Scandiccio per sylvam aucupariam D. de Chelinis, & in Regiæ Villæ Castelli nemore.

7. Fungus pileolo parvo, hemisphærico, superne nigro-purpureo, inferne vero valde diluto, & quasi purpureo, pediculo concolore, præalto, intorto, fistuloso. *Bullettone pavonazzo, di gambo lungo, storto a guisa di fune*. In Boboli sub Illicibus, Novembri mense.

8. Fungus dilute violaceus, pileolo parvo, pediculo gracili, præalto, fistuloso. *Fungo chiodo, violetto*. In Abbatie Florentinæ querceto, Autumni tempore.

9. Fungus janthinus, pileolo parvo, quasi semiorbiculato, pediculo tenui, partim glabro, partim subhirsuto. *Bullettoncino di colore fra la porpora, e il violetto, col gambo mezzo peloso*. Circa Novembris initium, in Boboli per sylvas, videlicet inter Theatrum, & pratulum vulgo dell' Uccellare.

Virides.

FUNGUS parvus, totus viridis, & ad aureum nonnihil tendens, ac limacino glutine oblitus, pileolo extingtorii forma, pediculo fistuloso. *Fungo verdino, cattivo, lumacoso*. In herbidis, & hortorum ambulacris, tum in Regio Viridario Boboli, tum in Scandicci planicie, mense Octobri, inter herbas quasi latentem inveni.

Coccinei.

FUNGUS Alpinus, totus saturo-coccineus, seu kermisinus, pileolo hemisphærico. *Fungo Alpigiano di colore Cremisi*. Mense Septembri, per Pistoriensis Montes, in castanearum sylvis viget, ut in locis dictis *la Marefca, e il Teso*.

Bicolores albidis, & leucophæis, grisei, cinerei, plumbei, gilvi, murini.

FUNGUS parvus, leucophæus, lamellis albidis, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, in Scandicci alti nemoribus, præcipue in illo D. Marchionis de Niccolinis.

2. Fungus esculentus, farinam recentem molitam suaviter redolens, pileolo superna parte griseo, inferne lamellis angustissimis, simul cum pediculo albis. *Prunulus vulgo Casalp. 617. An Fungus pileolo rotundiori Mouceron dictus Inst. R. H. 557? Prugnolo nostrale buono, cenerino*. In vepretis, & fenticosis locis, præsertim montosis Vere, & Autumno.

3. Fungus esculentus, pileolo superne e griseo subobscurus, inferne lamellis, & pediculo albis. *Grumato di Vallombrosa*. In Vallis-Umbrosanis sylvis, Vere, & Autumno, & cum sequenti in foro nostro venalis prostat.

4. Fungus esculentus, desuper plerumque prorsus griseus, interdum vero in aliqua parte æneo colore perfusus, inferne lamellis, & pediculo albis. *Calcatreppola*. Non solum ubi antecedens, sed etiam per Senarii Montis saltum.

5. Fungus esculentus, pileolo ampliore, fornicato, tenui substantia, desuper ex plumbeo, & cyaneo albescente, inferne prius albo, deinde griseo, pediculo brevissimo albo. *Cappelloncino*. Ibidem eodem mense provenit.

6. Fun-

6. Fungus odoratus, parvus, infundibuli forma, desuper e griseo spadiceus, pediculo concolore, lamellis torosis, sordide albis. *Grumatella*. Mense Septembri, in Boboli, per sylvam aucupariam prope locum ad servandas Trutas.

7. Fungus esculentus, e griseo rufescens, inferne lamellis, & pediculo albis, in emortua Eryngii radice nascens Tab. 73. fig. 2. *Fungus Eryngii Bot. Monsp. An Fungus laudatissimus ex Acarna Apula Col. Part. 1. 29?* Ciccio. Forte a carnis lotæ colore, vulgo colore di ciccia lavata. Mense Octobri, in territorio Castri Florentini, & circa Villam D. Marchionis de Acciajolis, vulgo Monte Gufoni.

8. Fungus esculentus, pileolo desuper griseo, inferne simul cum pediculo albo *Corniola tardiva*. Novembri mense, per Scandicci alti nemora, præsertim Abbatiae Florentinae.

9. Fungus esculentus, pileolo superne e griseo plumbeo, & veluti squamoso, lamellis simul cum breviori, & habitiori pediculo albis. *Bigione, o Bigiolone*. Autumnali tempore, per Montis Senarii sylvas, & in foro nostro venalis.

10. Fungus esculentus, pileolo desuper murini coloris, inferne lamellis, & tenuiori pediculo, albis. *An Fungus superficie murini coloris, lamellis albicantibus Raii Synops. ed. 2. 335?* Bigiolino. Autumnali tempore, Novembri, atque Decembri mensibus, in ericetis, & cistetis provenit, ac in foro pariter venditur.

11. Fungus esculentus, pileolo desuper cinereo, aut murino, & in filamenta quasi lacerato, inferne candido, & tenuissime lamellato, pediculo plerumque pariter candido, *Bigiolino buono, col cappello per di sopra quasi come filamentoso, e di colore topato, e il disotto tutta bianco*. Majo mense, in arenoso solo inter Populos, loco dicto l' Isolotto.

12. Fungus esculentus, parvus, & habitior, pileolo desuper cinereo, aut murini coloris, ac in filamenta veluti lacerato, inferne lamellis argenteis, pediculo plerumque concolore. *Bigiolino buono, di altra specie, col cappello per di sopra come sfilacciato, e di colore topato, e le laminette argentine*. In Boboli, circa mensis Maii finem, per sylvulas aucupii, juxta locum pro servandis Trutis.

13. Fungus pileolo plano, e griseo subcinereo, inferne albo, pediculo tenuiori, concolore, cylindraceo. Novembri mense, in Boboli, supra Labyrinthum.

14. Fungus pileolo plerumque in plures partes usque ad centrum se dividens, utrinque griseo-spadiceo, superne filamentoso, pediculo albo, in ima, & summa parte tumido. *Fungo Scoppiereccio, che ha il gambo nella base, e nella testa grosso*. Mense Octobri, per Populeta secus Arni ripam, in Ripulensi plano, præsertim ultra D. Equitis de Castellis Villam.

15. Fungus pileolo amplo, fornicato, tenui substantia, superne leucophæo, lamellis angustissimis, albis, pediculo concolore, brevissimo. Mense supradicto, in loco *le Cascine*, in dejectarum arborum truncis.

16. Fungus pratensis, esculentus, parvus, pileolo in medium umbilicato, & ad oras undulato, griseo, inferne albo, & tenuissime lamellato, pediculo brevissimo, pariter griseo. *Berlingozzino de' prati*. Mense Septembri, in prato Regiæ suburbanæ Villæ.

17. Fungus pileolo parvo, hemisphærico, griseo, lamellis simul cum bulboso, & præalto pediculo albis. *Fungo budello*. In querceto Abbatiae Florentinae Autumnali tempore viget.

18. Fungus pileolo desuper griseo, lacunato, & veluti crispo, inferne albo, pediculo concolore, præalto, & intorto. *Fungo crespigno*. In saltuosis Scandicci alti, mense Octobri.

19. Fungus albus, maculis gilvis frequentissime conspersus. *Grigiolino*. In iisdem locis, ac eodem tempore cum antedicto.

20. Fungus minimus, pileolo umbilicato, subcinereo, lamellis & pediculo albis. *Imburino minimo di scopeto*. In Scandiccio alto supradicto, & potissimum in ericeto Domini Marchionis de Niccolinis, Majo mense.

Albi, & lutei.

FUNGUS pileolo parvo, superna parte aureo, inferna cum crassiore pediculo albo. *Faggina dorè*. In Fagineis sylvis, mense Septembri, tum circa Camaldulensem Eremitum, tum circa Vallis Umbrosæ Cœnobium.

2. Fungus pileolo subluteo, pulvinato, crispo, & veluti pustulato, lamellis cum pediculo albis. In nemoribus, Autumnali tempore.

3. Fungus parvus, odoratus, pileolo ampliore, desuper ex luteo rufescente, subtus lamellis crebris, albis, pediculo concolore. *Grumato Maggese*. Majo mense, per aucupariam sylvam, circa medium Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrum.

4. Fungus galericulatus, lubricus, pileolo, & pediculo luteis, lamellis albis. *Giallino lumacoso, che sdrucchiola di mano*. In agris, atque hortorum ambulatoriis, territorii Scandicci, Octobri mense.

5. Fungus parvus, pileolo conico, viscido, & aureo, subtus lamellis, & crassiori pediculo albis. In Abbatia Florentinæ nemore, ad torrentem Grevem, mense Octobri, inter Muscos.

6. Fungus parvus, pileolo conico, superna parte aureo, lamellis, & pediculo tenuiore, albis. In Scandicci planicie, eodemque tempore viget.

7. Fungus parvus, capitulo conico, desuper luteo, & limacino glutine admodum splendens, lamellis, & fistuloso pediculo albis. *Lumachino di capo giallo, e lustro, e di gambo bianco*. Novembri mense, in agris super semiputrida Tritici caulis fragmenta.

8. Fungus minimus, viscidus, pileolo hemisphærico, superna parte, & pediculo aureis, lamellis vero albis. Inter Muscos, per Scandicci alti nemora, Autumni tempore viget.

Albi, & luteo-virides.

FUNGUS esculentus, pileolo pulvinato, desuper e luteo virescente, inferne lamellis, & pediculo albis. Reperitur non tantum cum duobus antecedentibus, sicut etiam in ericetis, & aucupii sylvis prope Regiam Villam Careggi, Majo mense, & Autumno.

Albi, & virides.

FUNGUS esculentus, pileolo pulvinato, viridi, inferne cum pediculo albo.

An Fungus magnus, viridis Sterb. Theatr. Fung. pag. 67. Tab. 5. C? Fungo Verdone. In nemoribus ubique circa urbem, ac potissimum in territorio Scandicci imi, seu inferioris, & alti, Majo, Septembri, atque Octobri mensibus.

2. Fungus pileolo cucullato, viscido, intenso viridi, & quasi vernigine obliato, inferne lamellis, & pediculo albis. *Lumachino verde, inverniciato*. In herbosis, & muscosis locis, circa Florentiam, Octobri mense prodit.

3. Fungus parvus, pileolo pulvinato, virescente, lamellis, & pediculo albis. *Verdaccio di Bosco*. In querceto Abbatia Florentinæ in eodem territorio Scandicci, tempore supradicto.

Albi, & spadicei.

FUNGUS ad superficiem terræ vix apparens, pileolo e spadiceo fulvo, formæ fere extensorii, lamellis, & pediculo albis. *Fangaccio di Pineta*. Sub Pinetis Novembri mense, per Juguli Plebaniam, variis in locis.

2. Fungus e spadiceo flavescens, suprema pileoli parte lacera, veluti hirsuta, pediculo albo, pulvisculo concolore asperso. *Canapino di capo sfilaccicato, e con il*

il piede forforoso. Mense Septembri, in Boboli per aucupariam sylvulam juxta locum la Conserva delle Trote.

3. Fungus ex spadiceo fulvus, pileolo parvo, in medio umbilicato, ad peripheriam rugoso, & crispo, lamellis albis, pediculo præalto, radice tumida, in acutum mucronem veluti producta. *Fungo barbato*. In Boboli per sylvas circa areas olitorias.

4. Fungus esculentus, ex ingenti, perenni, & plerumque complanata radice in singulos menses præcipue æstivos nascens, pileolo desuper ex spadiceo rufo, lamellis, & pediculo albis. *Fungi e sepultis lapidibus quibusdam mensarum modo latis provenientes Card. Lib. 2. de San. tuen. Cap. 45. Fungorum postremum genus e-saxis Port. Phitogom. Lib. VI. Cap. II. & Vill. Lib. X. Cap. LXX. Lapis Phrygius Fungos ferens Mercat. Met. 147. In omnibus fere locis, ubi Polyporus 13. sed rarissime occurrit.*

Albi, & rufi.

FUNGUS esculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo atro-rufescente, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Grumato alberino*. Mense Octobri, in Populeis juxta Arni ripam.

2. Fungus esculentus, infundibuli forma, farinam recenter molitam, admodum redolens, pileolo late rufescente, lamellis, & pediculo albicantibus. *Cimballo, o Grumato del colore del rovescio della vacchetta, che inclina al colore d'Isabella*. In ericetis, & montosis sylvis, tempore prædicto, & in foro nostro venalis prostat.

3. Fungus Alpinus, pileolo ampliore, tum supra, tum subtrus colore ex rufo griseo, pediculo albo, viscoso, ac præduro. *Cappellone di Faggeta*. Mense Septembri, in Fagineis sylvis, circa Camaldulensem Eremum.

4. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo desuper late rufescente, inferne albo, lamellis vix lineam latis, pediculo crassiore, supernæ pileoli parti concolore. *An Fungus pileolo rotundiore Moncezon dictus Inst. R. H. 557? Prugnuolo nostrale, colore d'Isabella*. Aprili mense, in Oliveti Montis saltu, & in Boboli, necnon in sylva aucuparia circa medium Regiæ suburbanæ villæ ambulactum, aliisque similibus locis Vere, & Autumno, sed rarus.

5. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo desuper rufo, & in centro fusco-rufo, subtrus lamellis crebris, duas lineas latis, & pediculo albis. *Prugnuolo di maremma*. In maritimis Tyrtheni sylvis, Martio, & Aprili mensibus, abunde oritur.

6. Fungus esculentus, odoratus, parvus, pileolo rufescente, & umbilicato, lamellis albis, pediculo duriore, longiore, ac fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Circa initium Maii, in agris, & incultis per territorium nuncupatum Brozzi, necnon in locis le Cascine, e l'Isolato.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo semiorbiculato, superne, & inferne fulvo, pediculo albo. *Bigerella*. In omnibus Scandicci alti nemoribus, mense Octobri.

2. Fungus pileolo parvo, fulvo, subhirsuto, lamellis albis, pediculo longissimo, fistuloso, pariter fulvo, & subhirsuto, radice mucronata. Crescit plerumque in iisdem locis ubi antecedens, sed Septembri mense viget.

3. Fungus parvus, campestris, pileolo sursum reflexo, utraque parte atro-fulvo, pediculo albo-griseo, radice bulbosa. Circa dimidium mensis Maii, per prædium D. de Chelini inter faxa pullulat.

4. Fungus pileolo parvo, pulvinato, fulvo, in superficie lacero, lamellis albis, pediculo longo, concolore, radice bulbosa. In sylvis ultra Grevem torrentem per Montis Boni Parœciam, Autumnali tempore.

Albi, & ferruginei.

FUNGUS viscidus, desuper ferrugineus, inferne albus, pediculo supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, per supradictas sylvas.

2. Fungus ex rubro ferrugineus, lamellis albis, pediculo crassiore, supernæ pilei parti concolore. *Rossola cattiva*. In sylvis humidioribus, territorii Scandicci, tempore supradicto.

3. Fungus pileolo superna parte dilute ferrugineo, radiis concoloribus, & saturatioribus eleganter distincto, subtus lamellis, & pediculo albis. *Fanghino*. Per Scandicci alti prædia, Autumnali tempore.

4. Fungus pileolo hemisphærico, parvo, ferrugineo, lamellis albis, pediculo longo, supernæ pilei parti concolore. Mense Octobri, in nemoribus, ubi duo antecedentes.

Albi, & obscuri, aliisque similibus coloribus, videlicet fuscis, seu fuliginosis.

FUNGUS magnus, esculentus, pileolo desuper obscuro, & lacero, ac pereleganti papilla in medio ornato, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. Mense Septembri, in nemoribus Regiæ villæ Pratolini.

2. Fungus esculentus, pileolo desuper subobscurus, inferne albo, pediculo crassissimo Pyriformi, concolore. Mense Octobri, in ericetis, & quercetis Montis Boni, & ultra torrentem *la Greve*.

3. Fungus esculentus, pileolo ampliore, ad oras undulato, desuper obscuro, inferne albo, pediculo brevi, concolore, radice rostrata, peracuta. *Fungo Greco*. In Ilciferis, & Suberiferis sylvis prope Liburni Portum, & mense Octobri in foro ejusdem urbis venditur.

4. Fungus esculentus, odoratus, superne subobscurus, & veluti vernigine oblitus, inferne lamellis, & pediculo albis. Circa villam nuncupatam *Careggi*, in castanetis, atque ericetis, & potissimum in *Monte Rivecchi*.

5. Fungus esculentus, pileolo supina parte obscuro, prona vero cum breviori pediculo alba. *Bigerella*. In Scandicci alti territorio, mense Octobri.

6. Fungus Alpinus, esculentus, vernus, parvus, & habitior, desuper obscurus, inferne, & pediculo albus. Tab. 74 fig. 9. *Fungo Marzuolo, o Dormiente*. Martio mense, in sylvis Vallis-Umbrosæ, atque in Comitatu Vernii, sub nive latet, ac viget.

7. Fungus esculentus, pileolo ex obscuro nigricante, lamellis, & pediculo albis. Octobri mense, in sepibus circa Ecclesiam Divi Andreæ, vulgo *Mosciano*, Florentia non procul.

8. Fungus esculentus, pileolo fornicato, tenuioris substantiæ, superne obscuro, inferne lamellis albis, pediculo longo, cylindrico, non fistuloso, concolore. *Fungo Appassionato*. Aprili mense, in Scandicci alti territorio, in quodam querceto, vulgo *il Bosco del Fratone*.

9. Fungus pileolo fornicato, vertice tantum fusco, reliqua parte albo, lamellis concoloribus, pediculo utroque colore pulchre variegato. *Fungo Serpentino*. In Casignani Parœcia, Vere, & Autumnno.

10. Fungus pileolo obscuro, extindorii forma, cute lacera, & veluti filamentosa, subtus lamellis, & cylindrico pediculo albis. Crescit ut supra, sed sub initio Octobris pullulat.

11. Fungus sterquilinus, pileolo desuper ex obscuro griseo, & in superficie in squamis veluti lacerato, lamellis albis, pediculo concolore, præalto, fistuloso. In tamulis fimi equini, tempore Veris.

12. Fungus parvus, pileolo obscuro ad ferrugineum nonnihil tendente, lamellis albis, pediculo graciliore, supernæ pileoli parti concolore. In Boboli, per sylvulam aucupariam, juxta locum ubi Trutæ servantur, Septembri mense.

13. Fungus parvus, pileolo pulvinato, obscuro, maculis concoloribus, & saturationibus notato, subtus lamellis, & pediculo albis. In nemoribus Scandicci alti, mense Octobri.

14. Fungus pileolo semiorbiculato, parvo, albo, lamellis raris, & longo, præduro, & lineam crasso pediculo albis. Mense supradicto, in sylvosis locis, super dejectis, & putridis lignis non semel vidimus.

Albi, & nigri.

FUNGUS hirsutus, parvus, candidus, tenerrimus, ac facile in aquam solubilis, pileolo in acutum conum fastigiato, lamellis nigricantibus Tab. 73. fig. 3. *Pisciaccane peloso*. In Scandicci territorio, ultra Vingonis pontem, per sylvas, secus Soliæ rivulum, vulgo *il Borro di Soglia*, mense Novembri.

2. Fungus viscidus, pileolo cucullato, superne, & inferne nigro, pediculo albo, fistuloso. *Pisciaccane nero*. In rudertatis locis, tempore Veris.

Albi, & carnei, vel rubri, vel purpurei, aut cærulei.

FUNGUS esculentus, pileolo superne rubro, inferne primum albo, deinde obsolete luteo, pediculo longiore, & crassiore, semper albo. *Rossola buona, di gambo lungo*. Circa Regiam Careggi Villam, in ericetis, & castanetis, per loca vulgo *Monte di Rivecchi*, Majo mense.

2. Fungus nemorosus, tenerrimus, pileolo ampliore, tenuis substantiæ, superne albo, inferne suave-rubente, pediculo fistuloso, perangusto, & supernæ pilei parti concolore. *Pisciaccane di bosco, dilegginissimo*. In nemoribus secus torrentem Grevem, in territorio Scandicci.

3. Fungus esculentus, pileolo pulvinato, desuper rubro, subtus lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola ordinaria*. Ubique in sylvis Autumnali tempore.

4. Fungus parvus, pileolo desuper Amaranthi saturationis colore, inferne lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola minore, colore di Amaranto*. Mense Octobri, in loco Scandicci alti.

5. Fungus esculentus, infundibulum imitans, pileolo viscido, ad oras undulato, saturate rubro, ad laccæ colorem accedente, inferna vero parte, & pediculo albis. *Lardajolo*. Novembri, atque Decembri mensibus, in montis Boni, Juguli, atque Casiniani territorio.

6. Fungus esculentus, magnus, superne purpureus, inferne lamellis raris, & pediculo brevissimo, crasso, ac firmo albis. *Rossola maggiore*. In Juguli Plebania, variis in locis, & per Cœnobii Franciscanorum saltum vulgo *la Riforma* in monte Fesulano, necnon per Boboli sylvas, quemadmodum & sequens, mense Octobri.

7. Fungus esculentus, pileolo supina parte saturo-purpureo, prona vero & pediculo albis.

8. Fungus esculentus, pileolo desuper dilute purpureo, vinoso, & lutose albo vario, lamellis, & breviori pediculo albis. *Rossola mezzana*. Mense Octobri, in Boboli, & Scandicci alti sylvis.

9. Fungus esculentus, albus, & subpurpureus varius, lamellis prorsus albis. In Juguli Plebania, circa locum dictum *le Montanine*, mense supradicto.

10. Fungus in cœnosis nascens, pediculo, & superna pileoli parte purpureo, & albo colore variegatis, lamellis albis. *Fanghino brizzato*. In uliginosis, & cœnosis locis, Autumnali tempore.

11. Fungus esculentus, pileolo desuper dilute janthino, inferne lamellis, & pediculo albis. Mense Decembri, in Boboli, per pratulum vulgo *delle Cacce*.

12. Fungus esculentus, pileolo plano, carneo, vel roseo, subtus albo, pediculo crassiore, fistuloso, concolore, externe rugoso. Mense Octobri, ubi antecedens.

13. Fungus parvus, pileolo mammoso, supina parte ex albo subvinoso dilutissimo colore, prona vero saturo, pediculo candido, vix fistuloso. Septembri mense, in Boboli, per sylvam aucupii, juxta locum *la Conserva delle Trote*.

14. Fungus pileolo, & pediculo cæruleis, lamellis albis. *Vedovino maggiore*. Mense Octobri, ad Sorbos per territorii Scandicci prædia.

15. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, dilute cæruleo, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Vedovino minore, turchino*. In omnibus Scandicci alti nemoribus, mense supradicto.

16. Fungus parvus, pileolo in acutum conum fastigiato, albo, purpureis maculis Tigridis ad instar notato, lamellis pariter purpureis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Brizzatino de' vasi*. In vasis Mali Limoniæ, aut Aurantiæ recenter stercoratis, non raro reperitur.

Leucophai, & rufescentes.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo sursum reflexo, leucophæo, lamellis rufescentibus, pediculo supernæ pileoli parti quasi concolore. *Peverino*. Octobri mense, in sylvis, & ericetis montuosis, speciatim Casiniani, Sophiani, Romulæ, & Juguli.

Leucophai, & fusci.

FUNGUS fimetarius, pileolo extincorii forma, leucophæo, subtus lamellis fuscis, pediculo præalto tenuiore, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. *Pischiacane dilegine*. In sylvis, & agris per Scandicci territorium toto anno post pluvias exit.

Griseo-fusci, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo e griseo fusco, subtus lamellis carneis, pediculo summa pileoli parti dilute concolore, fistuloso. Novembri mense in Boboli.

2. Fungus parvus, pileolo pulvinato, utraque parte subfusco, vel ex griseo fusco, pediculo firmo, ex albo carneo. Decembri mense, in nemore montis Oliveti.

Leucophai, aut grisei, aut cervini, & obscuri, vel nigricantes.

FUNGUS stercorarius, pileolo leviter fastigiato, nitido, & griseo-cervino, inferne obscuro, pediculo crassiore, non fistuloso, supernæ pileoli parti concolore Tab. 73. fig. 1. *Fungo di concio, grigio-cervino, di gambo grosso*. Autumnali tempore, in fimi equini aggestis.

2. Fungus in fimo equino natus, desuper cervini diluti coloris, subtus altius lamellatus, & fuscus, pediculo tenui, fistuloso, ac supernæ pilei parti concolore. *An Prateolo similis Casalp. 618? Fungo di concio, colore di Cervio, sbiadato, e col gambo sottile*. In fimi equini grumis, Vere, & Autumno.

3. Fun-

3. Fungus parvus, pileolo subobscuro, & veluti filamentoso, lamellis, & pediculo griseis. In sylvulis aucupariis Villæ Regiæ Castelli, & Petrariæ, necnon in castanetis, & ericetis montis Rivecchi, circa mensis Maii finem.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, obscurus, lamellis griseis, pediculo ferme concolore. Octobri mense, in Boboli per nemora nascens, prope piscinam, videlicet *nei Boschi del Condotto*. Non differt a n. 14. pag. 145.

5. Fungus pileolo leviter fastigiato, superne obscuro, inferne griseo, pediculo tenuiori longo, supernæ pileoli parti concolore. Decembri mense, in supradicto viridario, inter Ilices, præsertim circa Amphiteatrum.

6. Fungus parvus, eriophorus, pileolo campaniformi, superna parte cervini coloris, & in sericea filamenta lacerato, inferne lamellis concoloribus, pediculo albicante. *Fungo lanifero*. Octobri mense, in viridario Boboli in ambulacro juxta urbis mœnia.

7. Fungus fimetarius, pileolo extinctorii forma, leucophæo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, præalto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. *Pisciaccane spegnitojo, dilegine*. In sylvis, & agris per Scandicci territorium, super bubulo fimo, Vere, & Autumno ut plurimum provenit.

8. Fungus fimetarius, pileolo ex griseo rufescente, rugoso, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, tenuiori, ac fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Mense Octobri, in agris, secus magnum Regiæ suburbanæ Villæ ambulacrum.

9. Fungus parvus, stercorearius, pileolo desuper griseo, cum cuticula lacera quodammodo squamosa, inferne nigricante, pediculo superna pileoli parte saturationis coloris. *Tigratino*. Mense Octobri, in fimo equino cessata fermentatione haud prorsus evaporata.

10. Fungus fimetarius, tenerrimus, pileolo galericulato, cinereo, subtus lamellis nigricantibus, pediculo altiori, perangusto, pariter griseo. *Pisciaccane dilegine, di gambo alto, e fortile*. In tumulis fimi equini non raro oritur.

Spadicei, & grisei.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphærico, e spadiceo-griseo, & filamentoso, lamellis prorsus griseis, pediculo supernæ pileoli parti concolore. *Canapino di altra specie*. In nemore Regiæ Castelli Villæ, mense Octobri.

Spadicei, & olivacei coloris.

FUNGUS pileolo in plures partes, usque ad centrum fere diviso, desuper spadiceo, & filamentoso, inferne lamellis olivaceis, pediculo pileoli supremæ parti concolore. *Fanghino stiantereccio*. Mense supradicto, in Scandicci alto, per agrorum sulcos humidiores.

Lutei, & murini, aut cinerei.

FUNGUS obsolete luteus, pileolo hemisphærico, parvo, lamellis murini coloris, pediculo præalto, tenuiori, fistuloso. *Fungo Chiodo*. In Scandicci nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus pileolo parvo, in pyramidem quadrilateram veluti assurgente, & simul cum longo, fistuloso, & intorto pediculo aureo, lamellis cinereis. *Berretta di Prete*. In Regio viridario Boboli, variis locis, mense Novembri.

Rufi, & subpurpurei.

FUNGUS esculentus, ex rubro subpurpureus, inferne fulvus, pediculo crasso, pyriformi, & supernæ pileoli parti concolore. *Grumato zucchettino*. Ultra Grevem torrentem, in D. Andreae in Percussina Parœcia, per nemora circa, mensis Octobris dimidium.

2. Fungus parvus, pileolo rufo, ac subhirsuto, lamellis dilute purpureis, pediculo intorto, fistuloso, & pileoli supernæ parti concolore. *Pattoncino di gambo storto*. Novembri mense, in Boboli, per ambulacrum juxta urbis mœnia.

3. Fungus pratensis, minimus, superna parte, & bulboso pediculo fulvis, lamellis subpurpureis. *Pattoncino minore*. In herbosis ambulacris, mense Octobri, variis in locis, & præsertim in territorio Scandicci.

Fulvi, & lutei.

FUNGUS pileolo desuper lacero, & veluti filamentoso, fulvi pallescentisque coloris, substantia, & lamellis buxeis, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 2. Octobri mense, in Montis Senarii sylvis.

2. Fungus Alno adnascens, pileolo amplo, clypeato, tenuioris substantiæ, desuper ex fulvo lutescente, inferne lamellis, & pediculo breviori, obsolete luteis. *Fungo giallone, di Ontano*. Tempore supradicto, in alnetis, secus Arni ripam, & potissimum per Ripulensem planum.

Fulvi, & violacei, vel dilute purpurei.

FUNGUS parvus, pediculo, & capitulo fulvis, lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, aliisque similibus locis, Vere, & Autumno.

2. Fungus pileolo parvo, semiorbiculato, superne, & inferne fulvo, pediculo dilute violaceo, crasso, ac in acumen radicem versus desinente. Novembri mense, in Scandiccio alto, per nemora Domini de Ughis.

Albi, & fusci.

FUNGUS pileolo plerumque in plures partes usque ad centrum se dividente, superna parte, & præalto pediculo fulvis, inferne lamellis fuscis, radice bulbosa. In Scandicci alti sylvis, Octobri mense occurrit.

2. Fungus fimetarius, altius radicans, pileolo galericulato, simul cum pediculo fulvo, lamellis subfuscis. In tritici gluma semiputrida nascens.

Fusci, vel obscuri, & purpurei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, superna parte, & pediculo fuscis, lamellis sordide, & dilute purpureis. In Scandicci alti, & Casiniani nemoribus.

2. Fungus pileolo crispo, sursum reflexo, infundibulum imitante, superna parte, & pediculo obscuris, inferna vero lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, mense Novembri.

Obscuri, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, obscuro, in medio umbilicato, & ubivis in sericeas, & tenuissimas squamas quasi lacerato, lamellis carneis, pediculo dilute concolore, fistuloso. Per sylvas tonfiles, seu aucuparias Regiarum Villarum

larum Castelli, ac Petraræ, necnon in castanetis, & ericetis Montis Rivecchi, circa finem mensis Maii.

Obscuri, & nigri.

FUNGUS fimetarius, pileolo desuper obscuro, cute lacera, & quasi filamentosa, lamellis nigricantibus, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. In arenoso solo circa fossarum aggeres, loco dicto *Brozzi*. Majo mense.

Obscuri, & lutei, vel aurei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, obsolete luteo, & ad vitellinum tendente, lamellis obscuris, pediculo præalto, supernæ pileoli parti concolore. In Casiniani Paræcia, variis in locis, Autumnali tempore.

2. Fungus campestris, aureus, pileolo hemisphærico, lamellis obscuro-griseis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. In stercoretis agris, mense Septembri, ultra Montis Boni pontem.

3. Fungus totus luteus, pileolo ampliore, desuper maculis obscuris ubivis radiato. In querceto Abbatæ Florentinæ, sæpe memorato, mense Octobri.

4. Fungus pileolo, & pediculo luteis, punctis subobscuris creberrime notatis, lamellis vero omnino subobscuris. In Juguli, Casiniani, atque Scandicci alti ericetis, Autumnali tempore.

Coccinei, & aurantii coloris.

FUNGUS coccineus, inferne aurantii coloris D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem, a Clarissimo Sherardo nobis communicato.

2. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, desuper coccineo, inferne lamellis aureis, pediculo summa parte plerumque coccinea, ima vero aurea. In Boboli, Octobri mense.

Rubri, & lutei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, croceo, inferne lamellis, & pediculo rubris. In montosis nemoribus, ut circa Pratolinum, Casinianum, Jugulum, & similia, tempore Autumnali.

Tricolores albi, grisei, & spadicei.

FUNGUS pileolo ampliore, extensorii forma, oris laceris, superne spadiceo, & splendente, inferne griseo, pediculo crassiore, cylindraceo, albo. Octobri mense, per Scandicci alti nemora.

Albi, grisei, & lutei.

FUNGUS pileolo desuper dilute luteo, cuticula lacera, & quasi in sericea filamenta abscissa, subtrus lamellis griseo-pallidis, pediculo albo, polline ejusdem coloris consperso. *Fungo canapino, colore di camoscio, e come di paglia.* Septembri mense, in Boboli, per sylvam aucupatiam prope locum ad servandas Trutas.

2. Fungus parvus, superne ex luteo rufescens, inferne griseus, pediculo albo, nitido, fistuloso. Aprili mense, in loco *al Ponte a Greve*, in vepretis, necnon in arenosis juxta Arni ripas, ut in loco *le Cascine, e l'Isolotto*.

Albi,

Albi, grisei, & carnei, vel dilute purpurei.

FUNGUS esculentus, farinam recentem molitam redolens, pileolo desuper cinereo, inferne carneo, pediculo longiore, & crassiore. albo. *Grumato grigio*. Octobri mense, in Cœnobij Franciscanorum saltu, vulgo *la Doccia*.

2. Fungus parvus, superne e griseo rufescens, inferne purpureus, pediculo albo, tenui, cylindrico, fistuloso. Mense supradicto, in arundinetis, circa pontem, loco dicto *Signa*.

3. Fungus esculentus, superne griseus, inferne suave-rubens, pediculo albo, tenui. Ubi antedictus, mense Majo.

4. Fungus esculentus, farinam recentem molitam redolens, pileolo desuper griseo-argenteo, inferne lamellis rarioribus, carneis, pediculo albo. *Prugnolo, bastardo*. Majo mense, circa Abbatiam di *Buonsollazzo*, hodie *della Trappa*.

5. Fungus pileolo desuper e griseo rufescente, vel ex rufo griseo, inferne subpurpureo, pediculo cylindrico, albo, fistuloso. Mense Octobri, in Boboli, per Cupressinam sylvam, juxta urbis portam.

6. Fungus parvus, subcinereus, lamellis purpureis, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti con colore. In Scandicci territorio, in fimo equino, post pluviam interdum oritur.

7. Fungus superna pileoli parte, ex albo grisea, inferne lamellis purpureis, pediculo albido. *Peperino*. In ericetis ubique per Juguli Plebaniam, Vere, & Autumno.

Albi, grisei, & rufi.

FUNGUS esculentus, farinam recentem redolens, pileolo desuper griseo, subtus lamellis primum carneo-rufis, postea fulvis, pediculo albo. *Grumato bastardo*. Octobri mense, in querceto Abbatix Florentinæ sæpe memorato in territorio Scandicci alto.

2. Fungus parvus, gracilis, pileolo ampliore, griseo, lamellis subrufis, pediculo tenui, cylindrico, albicante, fistuloso. Mense Septembri, in Boboli, per sylvas circa Insulam.

3. Fungus parvus, pileolo cucullato, superne e griseo rufescente, lamellis ex aureo fulvis, pediculo prætenui, duro, albo carneo, & tenuissime fistuloso. Aprilis mense, & Majo, in sylvis circa urbem, & per ipsam urbem, ut in Boboli viridario Regio.

4. Fungus elegans, pileolo galericulato, superne rugoso, & ex rufo fulvo, inferne saturo-griseo, & tenuissime lamellato, pediculo radicem versus crassescens, albo, fistuloso, crispo, & serici modo lucente. Novembri mense, in arcis carbonariis per Montis Senarii, & Ruris Radicchiæ nemora.

5. Fungus minimus, pileolo acetabuli forma, centro rufo, reliqua parte alba, lamellis pariter albis, pediculo leucophæo, pulvisculo farinaceo referto. *Imbutino di legni marci*. Septembri mense, super putrida ligna, in sylva aucuparia circa medium ambulacrum Regiæ suburbanæ Villæ.

Albi, grisei, & obscuri, vel nigri.

FUNGUS infundibuli forma, desuper obscurus, subtus lamellis albis, pediculo griseo. In Boboli per pratulum vulgo *della Cavallerizza*.

2. Fungus pileolo pulvinato, desuper e griseo rufescente, inferne subobscurus, pediculo præalto, sesquilineam crasso, fistuloso, & candido. In prædicto viridario, ubi supra, Octobri mense.

3. Fun-

3. Fungus pileolo campanulato, superne ex griseo rufo, subtus lamellis obscuris, vel nigricantibus, pediculo gracili, albo, fistuloso. In Montis Oliveti sylva, mense Decembri.

Albi, fulvi, & spadicei.

FUNGUS parvus, pileolo conico, crassiori substantia, spadiceo, & stuposo, inferne lamellis fulvis, pediculo albo. Fungo canapino. Mense Octobri, per sylvas, & agros recenter aratos.

Albi, fulvi, & rufi.

FUNGUS parvus, pileolo desuper rufescente, inferne lamellis dentatis, fulvis, pediculo cylindrico, albo, tenuissime fistuloso. Mense supradicto, ad populos in loco *le Cascine*.

2. Fungus parvus, pileolo ex rufo albo, lamellis fulvis, pediculo prorsus albo. Septembri mense, in sylvis aucupariis, speciatim in illa D. de Sacchettinis quæ vocatur *il Pollajo alle Rose*.

3. Fungus parvus, pileolo subhirsuto, & veluti araneosa lanugine infecto, colore subrufo, lamellis ex fulvo aureis, pediculo cylindrico, albo. Decembri mense, in Montis Oliveti sylva, per pratulum vulgo *della Luna*.

Albi, rufo-spadicei, & cervini.

FUNGUS odoratus, coriaceus, superne rufo-spadiceus, & subhirsutus, inferne primum albus, deinde rufescens, pediculo duro, cervini coloris. In territorio Scandicci ad quercus, Majo mense.

Albi, fulvi, & obscuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo extensorii forma, fulvo, maculis obscuris notato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fistuloso, tenuissimo, concolore. *Pischiacane pezzato*. In fimi equini aggestis, Augusto mense.

2. Fungus pileolo fornicato, albo, in medio macula nigricante insignito, lamellis fulvis, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore. Novembri mense, in fossarum aggeribus circa Florentiam.

3. Fungus pileolo radiato, seu in tenuissimas partes tanquam radios usque ad centrum se dividente, fulvo, inferne lamellis obscuris, pediculo crassiore, albo, fistuloso, cylindrico. *Pischiacane scapigliato*. In fimi equini tumulis, mense Octobri.

4. Fungus esculentus, fulvus, & veluti filamentosus, lamellis albis, pediculo præalto, obscuro, radice tumida in mucronem longum producta. Novembri mense, in sylvis aucupariis Boboli.

5. Fungus pileolo superna parte fulvo, & filamentoso, ima albo, pediculo præalto, intorto, coriaceo, & subobscurus, radice tumida, in mucronem longius producta. In Casiniani Paroecia, per nemora Monialium Divæ Felicitatis tempore Autumnali.

6. Fungus, pileolo amplo, obtuse fastigiato, atro-fulvo, lamellis obscuris, pediculo longiore, albo. In Abbatia Florentinæ nemore per Scandicci alti territorium.

7. Fungus finetarius, pileolo conico, in superficie lacero, & veluti hirsuto, subfulvo, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso. *Pischiacane peloso*. In fimo equino, tempore Autumnali.

8. Fungus parvus, albus, pileoli vertice nigro, reliqua parte circularibus zonulis fulvis, inter se distinctis veluti interrupta, pediculo cylindrico fistuloso.

Girasole, idest *Solisequus*. Mense Majo, in herbidis, & ambulactis hortorum, atque agrorum viget.

9. Fungus parvus, pileolo fornicato, albo, maculis fulvis, minutissimis confuso, inferne nigricante, pediculo prorsus albo. *Brizzolatino*. In quercuum cavernis, mense Majo, per territorium Scandicci.

Albi, rufi, & ferruginei.

FUNGUS pileolo fornicato, tenuioris substantiæ, ferruginea, aut torrefacta macula in medio insignito, in reliqua parte ex griseo rufescente, & in pulcherrimas, & quasi reticulatas rimas lacerato, lamellis tenuissimis, albis, pediculo concolore, radice tumida. *Bubbolina colla testa ferruginea, o di colore di gatto abbruciato, e col rimanente del cappello grigio, e screpolato in modo che pare retato*. Octobri mense, in Boboli, per pratula circa Piscinam.

Albi, rufi, & obscuri, vel nigricantes.

FUNGUS minimus, pileolo hemisphærico, superne rufescente, inferne albo, & rarissime lamellato, pediculo nigricante, tenuissimo instar fili chalybis, Decembri mense, super delapsa, & semiputrida querna folia per nemora nascens, ut in Boboli per sylvam aucupariam prope locum, ubi Trutæ servantur, & extra urbem in via, quæ ad Templum *le Rose* dictum, ducit.

2. Fungus omnium minimus, super arescentem juncum foliis articulosis, nascens, pileolo hemisphærico, ex rufo fulvo, lamellis albidis, pediculo semiunciali, capillaceo, fusco Tab. 80. fig. 9. In uliginosis nemoribus inter Focensem lacum, & Altumpassum.

Albi, lutei, aut pallidi, & obscuri.

FUNGUS pileolo extensorii forma, apice fusco, reliqua parte pallido, & guttis fuscis notato, lamellis, & longiore pediculo albis. *Grassello schizzato*. Mense Novembri, in sylvis aucupariis territorii Scandicci.

2. Fungus esculentus, pileolo pulvinato, desuper lutei, & obscuri coloris inter se distincti, densissime variegato, inferne lamellis, & pediculo albis. *Giallone col cappello di sopra schizzato di giallo, e di scuro*. Ubi sequens, & antecedens eodem tempore crescit.

3. Fungus esculentus, pileolo desuper luteo, & obscure tincto, nunc commixti, nunc distincti coloris, lamellis, & pediculo albis. *Corgnola giallerella*. In Scandicci alti, atque Montis Boni sylvis frequentissimus, Octobri mense.

4. Fungus parvus, pileolo pulvinato luteo, & obscuro colore vario, lamellis, & crassiore pediculo albis. *Tigratino di tre colori*. In ericetis circa Regiam Prato-
lini villam, mense Novembri.

Albi, lutei, & nigri.

FUNGUS pileolo hemisphærico, sordide aureo, pediculo altiori, albo, lamellis concoloribus, ad oras punctis nigris notatis. In castanearum sylvis, necnon in quercetis, Autumni tempore, sed rarus.

2. Fungus esculentus, pileolo amplo, pulvinato, sordide luteo, lamellis albis, ac per oras nigris punctis notatis, pediculo brevi, crasso, & veluti bulboso. In Scandicci nemoribus, videlicet per quercetum Abbatiae Florentinae, loco nuncupato *le Lane*.

3. Fun-

3. Fungus pileolo conico, sordide luteo, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, albo, fistuloso. *Pisciaccane giallo*. In fimo bubulo, Vere, & Autumno interdum invenitur.

Albi, pallidi, & crocei.

FUNGUS parvus, perniciosus, colore varians, pileolo conico, peracuto, nunc croceo, nunc pallido, interdum utrisque mixto, subtus albo, pediculo fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Octobri mense, per Scandicci planiciem, in ambulacris prædii Domini de Chelinis, inter Gramina vigebat.

Albi, fusci, & purpurei.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo extingtorii forma, vertice fusco, reliqua parte albo, lamellis tenuissimis, & densissimis, concoloribus, pediculo purpureo-cæruleo, radice bulbosa. Septembri mense, circa Regiam Pratolini villam.

2. Fungus pileolo ampliori, extingtorii forma, superficie inæquali, & fusca, lamellis purpureis, pediculo albo, lineis subfuscis, veluti reticulato. *Dormentone*. In nemoribus territorii Scandicci, mense Octobri.

3. Fungus parvus, pileolo desuper fusco-nigro, lamellis albis, pediculo cylindrico, tenuiori, dilute violaceo. *Vedovino di tre colori*. Tempore supradictò, in querceto Abbatiae Florentinae, sapissime memorato.

Albi, leucophai, & spadicei.

FUNGUS pileolo amplo, ex spadiceo flavesceus, cum limbo semper subtus repando, lamellis albis, pediculo brevi, leucophæo. Mense Octobri, in sylvis circa locum dictum *la Romola*.

Albi, murini, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo murino, semiorbiculato, centro in papillam acutam veluti exprorecto, subtus lamellis crebris, albis, pediculo obscuro, radice bulbosa. Octobri mense, in Boboli per nemora juxta citrinas sylvas.

Albi, carnei, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo complanato, obscuro, ac tenuissime corrugato, inferne primum albo, deinde dilute rufescente, & ad carneum tendente, pediculo cylindrico, fistuloso, plerumque albo-pallido. Ibidem per sylvas supra Amphitheatrum, Majo mense.

2. Fungus parvus, pileolo fornicato, e griseo suboscuro, vertice nonnihil umbilicato, lamellis carneis, pediculo cylindrico, albo, tenuiori, vix fistuloso. In sylvis aucupariis Castelli, Petraræ, & per supradictum Boboli.

Pallidi, lutei, & coccinei.

FUNGUS parvus, pileolo conico, aureo, & coccineo vario, lamellis pallidis, pediculo striato, atque intorto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. In Boboli Septembri, atque Novembri mensibus.

Pallidi, lividi, & fusci.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphærico, vertice fusco, reliqua parte, & præalto pediculo pallidis, lamellis lividis. *Giallerello*. Novembri mense ad ficus provenit.

Lutei, cinnabarini, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo conico, partim croceo, partim vivido, cinnabaris rubore refulgens, inferne lamellis nigris, pediculo tumidiore, fistuloso, toto luteo. Cum superioribus tempore jam dicto viget.

Grisei, purpureo-carulei, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo fastigiato, desuper nigro, subtus griseo, pediculo tenuiore, ex purpureo caruleo. Octobri mense, in Scandicci alto per sylvam Domini de Vitis.

Grisei, rubro-ferruginei, & subobscuri.

FUNGUS pileolo cucullato, superna parte, & cylindrico pediculo in subobscuras, & rubro-ferrugineas lineas distinctis atque laceratis, lamellis griseis. *Canapone*. In sylvis aucupii consiliis, Majo mense, variis locis circa urbem occurrit.

Cervini, carnei, & obscuro-fulvi.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, desuper ex obscuro fulvo, & nitido, lamellis altioribus, cervini coloris, cito in atramento solubilibus, pediculo cylindrico, tenuiore, fordide, & dilute carneo. In fistilibus recenter fimo equino stercoretis, Aprili mense.

Cinerei, dilute-purpurei, & obscuri.

FUNGUS parvus, pileolo cucullato, obruso, & umbilicato, atque in sericea filamenta lacerato, obscuro, lamellis dilute purpureis, pediculo tenuiori, cylindrico, cinereo. In Boboli, per ambulacra, secus Aroniarum campum vulgo *il campo de' Lazzeruoli*, Aprili mense.

Rufi, obscuri, & nigri.

FUNGUS parvus, elegantissimus, pileolo umbilicato, ac trilobato, obscuro, lamellis rarioribus, torosis, & rufescentibus, pediculo coriaceo, nigro, fistuloso. Tab. 79 fig. 2. In sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto, *il Pollajo alle Rose* super putridis, & humi projectis arborum truncis.

Fulvi, purpurei, & nigri.

FUNGUS pileolo ex fulvo ferrugineo, & usque ad centrum in plures partes plerumque se dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenuiori, cylindrico purpureo-violaceo diluto, fistuloso. *Vedovino stiantereccio*. Octobri mense, in nemorosis locis Scandicci alti, Casiniani, & in quamplurimis circa Regiam Pratolini villam.

Albi,

Albi, lutei, & medii inter utrumque coloris, scilicet albo-lutei.

FUNGUS Alpinus, parvus, pileolo ex aureo vitellino, subtrus albo, densissime, & tenuissime lamellato, pediculo quasi medii coloris. Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, inter Marefcam, & Tefum.

Ex rubro ferruginei, albi, & medii coloris.

FUNGUS pileolo desuper ex rubro ferrugineo, subtrus lamellis albis, pediculo medii coloris. Novembri mense, in sylvis circa Regiam villam Apiculi, vulgo *di Lappeggio*.

1. Fungus infundibuli forma, desuper rufescens, inferne albus, & tenuissime lamellatus, pediculo medii coloris. Octobri mense, in Boboli per nemora Piscinam circumcingentia, & in pratulo ante locum, ubi peregrina Animalia servantur, vulgo *il Pratino del Condotto*.

3. Fungus parvus, odoratus, infundibulum imitans, pileolo desuper rufo, inferne albo, pediculo medii coloris. Mense supradicto, in Scandicci alti nemoribus, ut in querceto Abbatiae Florentinae.

Grisei, lutei, & medii coloris.

FUNGUS parvus, Autumnali tempore radicibus Alni adnascens, pileolo plano, griseo, lamellis luteis, pediculo medii quasi coloris. *Ontanino*. Ultra Vingtonis Pontem, secus torrentem *Soglia*.

2. Fungus parvus, pileolo hemisphaerico, desuper ochroleuco, & limacino glutine infecto, subtrus griseo, pediculo tenuiori, fistuloso, medii quasi coloris, radice bulbosa Tab. 74. fig. 11. *Lumachino pagliato, di radice grossa*. In herbosis ambulatoriis, mense Majo, post pluvias in agro Scandicci reperitur.

Grisei, obscuri, & medii coloris.

FUNGUS parvus, infundibuli forma, desuper obscurus, inferne griseus, pediculo medii coloris. Variat aliquando totus albus, ideoque non differt a num. 14. pag. 144. Mense Octobri, in Boboli per nemora prope Piscinam Insulae.

Quadricolores albi, suave-rubentes, obscuri, & sulphurei.

FUNGUS pileolo galericulato, cute lacera, & quasi in sericea filamenta scissa, summa pileoli parte alba, media suave-rubescens, reliqua vero subobscura, lamellis crebris, sulphureis, pediculo albo, splendente, & veluti pustulato. *Canapino di gambo bianco, colla superficie tutta piena di sgonfietti*. In supradicto loco, Novembri mense.

Albi, grisei, pallidi, & rubri.

FUNGUS parvus, pileolo hemisphaerico, sordide lutescente, inferne griseo, pediculo albo, maculis rubris notato. *Fungherello col gambo schizzato di rosso*. In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

Albi, dilute caerulei, fulvi, & nigri.

FUNGUS atramentarius, pileolo cucullato, apice fulvo, reliqua parte dilute caeruleo, lamellis nigris, pediculo albo, fistuloso. In stercore canino, mense Majo, per Scandicci planiciem.

Albi

Albi, cinerei, dilute purpurei, & atrii.

FUNGUS pileolo amplo, extensorii forma, vertice atro, reliqua parte cinereo, inferne lamellis, primum dilute purpureis, deinde nigris, pediculo fistuloso, albo, cylindrico. In vinetis, aliisque locis stercoreatis, in territorio Scandicci, Autumni tempore.

Albi, dilute purpurei, subfusci, & atrii.

FUNGUS nanus, pileolo amplo, extensorii forma, vertice atro, reliqua parte subfusco, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo albo, ad radicem tumido. *Cappellone pisciacane*. In eodem territorio post diurnas pluvias, Vere, & Autumno exit.

Tab. 74. fig. V. Pileolo desuper plerumque undique striato.

10. & Tab.

75. fig. 5.

7. 8. 9. & c.

Unicolores albi.

FUNGUS sterquilinus, gracillimus, totus albus, pileolo utrinque, & undique striato, pediculo altiori, tenui, fistuloso. *Fungo dilegine, bianco, col cappello da ambedue le parti rigato*. Per loca Scandicci, in fimo equino, mense Octobri.

2. Fungus gracillimus, Androsacen, vel Acetabulum martinum simulans, primum totus albus, & farina ubivis respersus, postea capitulo utraque parte griseo, ac tandem lamellis ob vetustatem nigricantibus, pediculo fistuloso semper albo, radice stellata Tab. 79. fig. 6. Mense Majo, in viridario Boboli, per nemora, circa Amphitheatrum.

3. Fungus minimus, totus albus, pileolo hemisphaerico, utrinque striato, lamellis rarioribus Tab. 80. fig. 11. Majo, Octobri, atque Novembri mensibus, in supradicto viridario, variis in locis.

Grisei, cinerei, murini.

FUNGUS parvus, campestris, cinereus, pileolo galericulato, striato, pediculo in superficie lacero Tab. 79. fig. 8. Decembri Mense, in agris, ubi demissa segetes nostratibus *Stoppie*, a Latinis stipulae dictae unde *Fungo stopparino minore* a rusticis vocitatur.

2. Fungus minimus, acaulos ferme, griseus, pileolo fornicato, utrinque striato Tab. 74. fig. 8. *Funghino cenerino, rigato, quasi senza gambo, che dopo le piogge si trova ne' pedali de' Lecci*. In caudicibus arborum, per magnum ambulacrum Regiae suburbanae villae, necnon in viridario Boboli affatim provenit.

3. Fungus perpusillus, murini coloris, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synops. ed. 2. 13. num. 16. Inst. R. H. 558. Eum nondum vidimus.

Rufi.

FUNGUS ex rufo fuscus, pileolo hemisphaerico, umbilicato, ac striato, subtus parum lamellato, pediculo praesto, fistuloso, radice in tenuem & longum mucronem producta. *Fungo barbuto*. In Regiae villae Lappoggi sylvis, & alibi in agro Florentino.

2. Fungus parvus, totus rufescens, tenerrimus, pileolo campanulato, utrinque & undique striato, pediculo tenuiori fistuloso. Majo mense, in Boboli per sylvulam aucupariam prope locum ad servandas Trutas.

3. Fun-

3. Fungus parvus, totus atro-rufescens, pileolo desuper undique & leviter striato, subtus rare lamellato, pediculo prætenui fistuloso Tab. 75. fig. 8. Post diuturnas pluvias, in eadem sylva, & eodem mense viget.

Fulvi, seu leonini coloris.

FUNGUS minimus, fulvus, acaulos ferme, pileolo fornicato, & striato, necnon spisse lamellato, pulvisculo concolore referto. *Funghino di colore leonato, rigato, e quasi senza gambo, che cresce dopo le piogge ne' pedali degli Alberi.* Octobri Mense, ad Ilices, post diuturnas pluvias, variis in locis.

Purpurei.

FUNGUS fimetarius, minimus, subpurpureus, pileolo rare & utrinque striato, pediculo perangusto, fistuloso. *Fungherello di concio, col capo rigato, tutto di colore violetto.* Novembri mense, in horto medico insignis Nosocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, super fimi equini tumulos.

Bicolores albi, & cinerei.

FUNGUS minimus, fimetarius, pileolo utrinque & undique striato, cinereo, aut murino, pediculo lanuginoso, & fistuloso, albo Tab. 75. fig. 9. Martio mense, in pecudum fimo, per hortum medicum nostrum.

2. Fungus minimus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo orbiculato plano, utraque parte subcinereo, desuper in medio nonnihil umbilicato, reliqua parte striato, pediculo albo, fistuloso, infra & supra tumido Tab. 79. fig. 9. Hicce fungus fugacissimus, vitam scilicet unico die finiens, primum nobis observatus Mense Aprili hoc anno MDCCXXIX pluvia tempestate in vasis recens repletis arena, fimo vaccino, foliis myrti tritis, & a coriariis abjectis una permixtis, in quibus varii generis plantas alit Rei Herbariæ studio nuper captus Dominus Antonius Cocchius Florentinus Medicus atque amicus noster in hortulo suo pensili domestico Florentiæ ad dextram Arni ripam.

Albi, & rufi.

FUNGUS minimus, bulbosus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo galericulato, desuper undique quasi striato, & rufo-albicante, inferne lamellis, & fistuloso pediculo albis Tab. 79. fig. 10. Mense Aprili ubi præcedens.

Albi, & lutei.

FUNGUS minimus, pileolo hemisphærico, utrinque & undique striato, superna parte luteo, prona vero & fistuloso pediculo albis Tab. 75. fig. 7. *Giallino rigato.* In Abbatæ Florentiæ querceto sæpe memorato, Mense Octobri, inter muscos viget.

Lutei, & nigri.

FUNGUS sterquilinus, gracillimus, pileolo desuper luteo & a vertice ad tertiam fere partem lævi, reliqua vero striato, subtus lamellis nigris, pediculo altiori, sesquilineam crasso, fistuloso & supernæ pileoli parti concolore. *Pisciaccane dilegine, rigato, giallo, e nero.* Circa Florentiam, in fimi equini aggestis, Mense Octobri, sed omnium rarissimus.

Albi

Albi, & obscuri, vel fusci.

FUNGUS campanulatus, pileolo obscuro, vertice lævi, reliqua parte striato, subtus lamellis, & fistuloso, ac cylindrico pediculo albis. *Rigatino di bosco*. Mense supradicto, in nemore Cœnobii PP. Franciscanorum vulgo *la Doccia*.

2. Fungus pileolo ex obscuro griseo, vertice lævi, reliqua parte striato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. *Rigatino di ragnaja*. In sylvulis aucupii Boboli, Majo mense.

3. Fungus parvus, pileolo hemisphærico, utrinque & undique striato, ac albo, vertice vero, & capillaceo pediculo nigris. In omnibus sylvis Octobri mense, & potissimum in Scandicci alti territorio.

4. Fungus capitulo utrinque & undique striato, ac albo, Presbyterorum pileolo aliquatenus simili, pediculo capillaceo nigricante. *Berretta di Prete*. Cum supradicto, eodemque tempore viger.

5. Fungus pileolo candicante, lamellis parvis (concoloribus) pediculo fusco splendente Bot. Paris. 69. num. 58. Tab. 11. fig. 21. 22. 23. Eum nondum vidimus.

Grisei & obscuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo campanulato, desuper obscuro, in vertice lævi, reliqua parte sulcato, costis nitidis, sulcis vero transverse striatis, lamellis griseis, pediculo cylindrico, magis cavo, & supernæ pileoli parti concolore. In horto medico Nofocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, quo tempore non bene meminimus.

2. Fungus fimetarius, minimus, griseus, pileolo cucullato, ubivis striato, lamellis nigricantibus, pediculo supernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 6. In fimo equino, Mense Novembri exoritur.

Rufi, & fulvi.

FUNGUS minimus, gracillimus, Musco Polygoni folio innascens, pileolo gale-riculato, undique & leviter striato, fulvo, inferne rufo-griseo, pediculo angustissimo, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore Tab. 80. fig. 8. In sylvis aucupii Boboli, præsertim juxta locum, ubi Trutæ servantur, Majo mense post pluvias.

Virides & carnei.

FUNGUS parvus, elegans, cantharidum colorem, splendorem & odorem æmulans, pileolo cum vertice lævi, reliqua parte pulchre striato, lamellis carneis, pediculo cylindrico, fistuloso Tab. 75. fig. 5. *Funghetto rigato, con colore, odore, e splendore di Canterelle*. In Montis Rivecchi castaneto, necnon in sylvis villarum Regiarum, Castelli & Petrajæ, mense Majo.

Tricolores albi, grisei vel cinerei, & fusci vel nigri.

FUNGUS pileolo ampliore, hemisphærico, desuper pulchre & undique striato, griseo, inferne lamellis nigricantibus, pediculo cylindræco, albo & fistuloso. In fossarum aggeribus circa locum dictum *Legnaja*, non procul Florentia.

2. Fungus gracillimus, pileolo ampliori, cucullato, cinereo, & a fusco vertice ad tertiam fere longitudinis partem lævi, reliqua vero striato, lamellis pariter cinereis, pediculo albo, præalto, fistuloso & sesquilineam crasso. *Fungo gentile*. Inter herbas humectis locis, Mense Octobri provenit.

3. Fun-

3. Fungus pileolo galericulato, ab imo ad summum striato, griseo & lanuginoso, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo cylindrico, albo, præalto, fistuloso. In Boboli, Autumni tempore, in fimi equini aggestis.

4. Fungus pileolo parvo, conico, argutissime, & undique striato, griseo, subtus lamellis nigris, pediculo altiori, albo, lineam, vel sesquilineam crasso. In supradicto viridario, Novembri mense.

5. Fungus parvus, gracillimus, pileolo griseo, complanato, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte undique striato, lamellis nigricantibus, pediculo albo, lineam crasso, fistuloso. *Rigatino dilegine di concio*. Vere, & Autumno, non solum in agris, sed etiam in sylvis super equino fimo.

6. Fungus fimetarius, pileolo tenuis substantiæ, cinereo, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte striato, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo lineam crasso, albo, fistuloso. In horto Simplicium Nosocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, Majo mense.

7. Fungus minimus, terrestris, tenerrimus, pileolo complanato, vix umbilicato, prorsus striato, & e cinereo rufescente, inferne fusco, pediculo tenuissimo, albo, fistuloso. Mense supradicto, in fœtilibus diu stercoratis sæpe legitur.

8. Fungus minor, tenerrimus, farina respersus, pileolo superne cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris, (pediculo albo) Raii Synops. ed. 2. 13. & 3. 9. & Bot. Paris. 72. num. 11. Eum nondum vidimus.

Tricolores albi, fulvi, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS pileolo desuper fulvo-spadiceo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte rugoso ac veluti striato, inferne lamellis albis, pediculo præalto, medii quasi coloris, radice tumida, in mucronem longius producta. *Fungo barbuto, di capo umbilicato, rugoso, e cresputo, di colore fra'l leonato, e quel di dattero maturo, e colla radice grossetta, che si diffonde in una punta lunghetta*. Per Boboli viridarium multis in locis, & potissimum per aucuparias, & iliciferas sylvas circa olito ias areas, Septembri mense.

2. Fungus pileolo plano, fulvo, undique rugoso, & veluti striato, & inter peripheriam & centrum circulari, saturatiori, & concolori macula notato, lamellis albis, pediculo medii coloris, radice olivæ forma, in acutum & longum mucronem producta. *Fungo barbato crespo, colore di foglia morta colla radice a Olivella, che si estende in una lunga punta*. Per Scandicci alti nemora, mense Octobri.

Obscuri, fusci & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, desuper obscuro, & magis ad oras, quam ad reliquas partes pulchre striato, inferne lamellis fusco-griseis, pediculo lineam crasso, medii coloris & argutissime perforato Tab. 74. fig. 10. In sylvis aucupariis Boboli, Majo mense.

V. Omnia ut in ordine antecedenti, sed pileolo a dimidia fere longitudine usque ad peripheriam, vel circa ipsam duntaxat striato.

Tab. 75.
fig. 6.

Albi.

FUNGUS totus albus, pileolo extensorii forma, vertice per acuto, & ad oras nonnihil striato, pediculo longo, cylindrico, fistuloso, sesquilineam crasso. *Fungo spegnitojo rigato*. In sylvis secus torrentem Grevem, ut in territorio Scandicci, per quercetum Abbatiae Florentinæ, Octobri mense.

Y

2. Fun-

2. Fungus gracilis, totus albus, pileolo hemisphaerico, ad oras striato, pediculo altiori, fistuloso, sesquilineam crasso Tab. 75. fig. 6. *Fungo dilegine bianco, col cappello alquanto rigato*. In fimo equino, vel bubulo, Octobri, atque Novembri mensibus.

3. Fungus parvus, gracillimus, totus albus, pediculo conico, & media sui parte usque ad oras striato, pediculo biunciali, prætenui. *An Amanita parva, alba, pediculo longo, tenui, pileolo conico, striato D. Dillenii?* Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri, a D. Sherardo communicato.

Grisei, aut murini.

FUNGUS, sive Amanita, pileolo plano, orbiculari, oris nonnihil striatis D. Dillenii. Ex libro depicto supradicto, ut etiam sequens.

2. Fungus, sive Amanita parva, utrinque striata, pileolo coniformi, murini coloris Dill. Cat. Giff. 183.

Lutei.

FUNGUS luteus, pileolo hemisphaerico, & a medio ad peripheriam striato, pediculo altiori, fistuloso, sesquilineam crasso. *Giallino rigato*. In nemorosis locis, inter semiputrida folia post diuturnas pluvias Vere, & Autumno oritur.

2. Fungus parvus, flavo-fuscus, pileolo galericulato, a medio ad peripheriam striato. *Amanita parva, striata, flavo-fusci ubivis coloris* Dill. Cat. Giff. 182. Ex libro supradicto depromptus.

Fulvi.

FUNGUS parvus, fulvus, pileolo in obtusum conum fastigiato, & a media sui parte usque ad oras subtilissime striato, pediculo altiori, lineam crasso, & fistuloso. *Fungherello dilegine, colore di foglia morta, col cappello a foggia di campana*. In Scandicci alti nemoribus, mense Octobri.

Albi, & spadicei.

FUNGUS viscidus, pileolo amplo, fornicato, spadiceo, & a medio ad peripheriam striato, costis ab origine ad tertiam fere longitudinis partem laevibus, reliqua parte Margaritarum lineæ in modum nodosis, lamellis, & pediculo albis, *Lumacone rigato*. Majo, Septembri, atque Octobri mensibus, in supradicto Abbatæ Florentinæ querceto.

Obscuri, & nigri.

FUNGUS minimus, Ilignis foliis semiputridis innascens, pileolo semiorbiculato, & a media sui parte usque ad oras striato, superne & inferne obscuro, pediculo capillaceo, nigro. In Ilignis sylvis frequentissimus, ut in Boboli, aliisque similibus locis.

Tab. 75. IV. *Pediculo anulato, anulo permanente, & adharente.*
fig. 1. & 2. V. *Pileolo desuper non striato.*

Unicolores albi.

FUNGUS bulbosus, campestris, esculentus, totus albus, pediculo palmari, non fistuloso, anulo perangusto cincto. *Bubola mezzana, bianca, campagnuola*. Octobri mense, in agris circa Casiniani Ecclesiam.

2. Fun-

Genera.

171

2. Fungus fimetarius, totus albus, pileolo fornicato, squamoso, pediculo cylindrico, obeso, cujus cutis in cincinnatas, & acutas squamas soluta. *Fungo pelliccione, ricciato, maggiore*. In fimi equini tumulis per agros, secus magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*, Octobri mense.
3. Fungus pratensis, totus albus, pileolo, & pediculi cute in multifidas, & cincinnatas squamas pulchre soluta. *Fungo pelliccione, ricciato, minore*. Junio mense, per Scandicci alti territorium, necnon in prato villæ DD. de Puccis, loco dicto *Casignano*.
4. Fungus totus candidus, pileolo ampliore, glutine limacino infecto, pediculo tenuiori, cylindrico, anulo strictiori cincto. *Cappellone lumacoso, bianco, di faggeta*. Mense supradicto, in Fulginati territorio, ultra Divi Bartholomæi Cœnobium, vulgo *S. Bartolommeo di Brogliano*, in quadam Faginea sylva *la Scarosa* dicta.
5. Fungus bulbosus, nemorosus, esculentus, albus, pileolo fornicato, pediculo cylindrico, crasso. Octobri mense, in foro nostro venditur, & in quamplurimis locis extra urbis portam D. Nicolai nuncupatam crescit.
6. Fungus esculentus, nemorosus, albus, pediculo longo, crasso, radice tumida. *Pratajolo di ragnaja, tutto bianco, buono, e di gambo lungo*. In Boboli per sylvas, circa insulam, Novembri mense.
7. Fungus esculentus, pratensis, totus albus, pediculo brevi, obeso. *An Fungus totus albus, edulis Bot. Paris. 75. num. 8. ? Fungus esculentus, pileolo, & lamellis albis Doodii Raii Synops. ed. 2. App. 334. & ed. 3. pag. 2. num. 2. Pratajolo de' prati, tutto bianco, buono, e di gambo corto*. In pratis territorii Scandicci, & in agris ultra torrentem Grevem per Paroeciam D. Andreæ in Percussina.
8. Fungus esculentus, totus albus, & splendescens, pileolo pulvinato, parvo, pediculo altiori, cylindrico, anulo peramplo cincto. *Fungo anellone*. Aprili mense, ad sepes per Scandicci planitiem, & præsertim secus torrentem *la Greve*.
9. Fungus totus candidus, pileolo fornicato, pediculo tenui, anulo strictiori cincto, radice crassa, & pyriformi. *Bubbolina bianca, buona, di radice grossa a guisa di pera*. Eodem mense, & loco provenit.
10. Fungus minimus, albus, pileolo leviter fastigiato, pediculo cylindrico, tenuiori, anulato, fistuloso Tab. 78. fig. 7. In iliciferis sylvis Boboli, & præsertim circa insulam, autumnali tempore.

Lutei, vel crocci.

- F**UNGUS esculentus, odoratus, pileolo fornicato, pediculo longo, cylindrico, anulato. *Leccino giallo*. Ad ilices per sylvam aucupariam D. Marchionis de Niccolinis, sæpe memoratam, Novembri mense.
2. Fungus parvus, totus luteus, pileolo pulvinato cum oris subtus repandis, pediculo tenui, cylindrico, anulo perangusto ornato. *Giallini di gambo corto*. In Boboli, per sylvas circa Amphitheatrum, Septembri mense.
 3. Fungus parvus, croceus, pileolo pulvinato, pediculo longo, angusto, cylindrico, & anulato. In ericetis, & sylvis cæduis Casiniani, Juguli, atque Scandicci alti territorii, Octobri mense.

Purpurei.

- F**UNGUS esculentus, bulbosus, subpurpureus, pileolo complanato, & in superficie lacero, pediculo brevi, anulato. *Bubboletta buona, colore di Agata, o di Principe, sbiadato*. Mense supradicto, per nemora, multis in locis.

Bicolores albi, & grisei, vel cinerei, aut cervini.

FUNGUS esculentus, bulbosus, pileolo lato, nonnihil fornicato, saturo-griseo, vertice papillato, lamellis, & palmari ac anulato pediculo albis. *Bubbola di legine, mezzana*. Autumnali tempore, in querceto Abbatiae Florentinae secus torrentem Grevem.

2. Fungus campestris, bulbosus, pileolo fornicato, desuper cervini coloris, & in vertice quasi fastigiato, subius lamellis albis, pediculo concolore, anulato, & vix fistuloso, radice bulbosa. Per Scandicci territorium, in sylvosis locis, secus eundem torrentem, mense Septembri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo fornicato, desuper griseo-saturo, cute lacera, centro papillato, lamellis albis, pediculo longo concolore, anulo subrecto cincto. In vepretis, & senticosis locis, circa Montis Boni pontem, tempore supradicto.

4. Fungus esculentus, parvus, pileolo griseo, fornicato, atque in medio fastigiato, lamellis albis, pediculo pariter albo, fistuloso, & anulato. In Paroecia D. Andreae in Percussina, pre nemora mense Septembri.

5. Fungus esculentus, pileolo fornicato, griseo-plumbeo, lamellis albis, pediculo concolore quasi cylindrico, anulo perangusto cincto. In praeolis viridarii Boboli, & praesertim circa insulam, Majo mense.

6. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper cervini coloris, cute lacera, lamellis albis, pediculo concolore, anulo perangusto cincto, radice quasi bulbosa. In agris ultra torrentem Grevem, per supradictam Paroeciam multis, in locis, Octobri mense.

7. Fungus esculentus, parvus, pileolo pulvinato, albo, & limacino glutine infecto, lamellis murinis, pediculo pariter albo, gemino, & perangusto anulo cincto. *Granajuolo bianco*. In Paroecia Divi Martini ad Palmam, non solum in agris, sed etiam in pinastreto D. Marchionis de Torrigianis, nec non extra urbis portam, D. Miniati nuncupatam, per loca vulgo *Carraja*, pariter in agris, Majo mense.

Albi, & lutei.

FUNGUS campestris, aestivus, pileolo complanato, albo, lamellis luteis, pediculo longo, cylindrico, supernae pileoli parti concolore, & anulo perangusto cincto. Junio mense, per Scandicci territorium, in praedio Domini de Chelini inter fabas.

2. Fungus parvus, pileolo ochroleuco, lamellis albis, pediculo tumido, supernae pileoli parti concolore, & anulato. *Fungherello colore di camoscio, o di terra gialla*. Nascitur in sylvosis, & apricis locis Paroeciae Divi Martini ad Palmam, necnon in Casiniani tractu, Autumnali tempore, & in libro depicto Domini Baldi saepius indicato ad vivum ostenditur.

Albi, & rufi.

FUNGUS esculentus, bulbosus, pileolo amplo, fornicato, ex rufo fulvo, cute valde lacera, & in filamenta veluti dissecta, lamellis, & anulato pediculo albis. *Bubbola buona, sfilacciata*. In Scandicci alti sylvis, mense Novembri.

2. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo desuper rufescente, & in medio protuberante, inferne albo, pediculo longo, concolore, anulo angusto cincto. In Boboli, mense Octobri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo ex rufo fulvo, cute nonnihil lacera, centro papillato, lamellis, & anulato ac longo pediculo albis. *Bubbola buona*.

In

In sylvis ultra Grevem torrentem, per Montis Boni Paroeciam, Octobri mense.

4. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper ex rufo fulvescente, inferne albo, pediculo cylindrico, præalto, crasso, concolore, & ample anulato. Mense supradicto, per Scandicci planiciem.

5. Fungus esculentus, odoratus, pileolo superne rufescente, inferne albo, pediculo longo, concolore, anulato. Per supradictam planiciem ad ficus, Autumni tempore.

6. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo rufo-ferrugineo, vel atro-rufescente, cute lacera, & veluti squamea, lamellis albis, pediculo fistuloso, concolore, anulo perangusto radicem versus cincto. Octobri mense, per cupressuum sylvam, in Boboli.

7. Fungus bulbosus, esculentus, parvus, pileolo desuper ex albo rufescente, inferne prorsus albo, pediculo concolore, fistuloso, & anulato. In ericetis per Casiniani Paroeciam, & præsertim circa DD. de Puccis villam, mense antedicto.

8. Fungus bulbosus, esculentus, pileolo rufo-spadiceo, vel rufo-griseo, lamellis albis, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & vix anulato. In Boboli, per sylvas circa insulam, mense Octobri.

9. Fungus esculentus, pileolo plano, rufo-fusco, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anulato. Decembri mense, in Scandicci territorio per sylvam vulgo, *il Bosco del Fratone*.

10. Fungus esculentus, parvus, pileolo extensorii forma, patulo, rufescente, lamellis una cum cylindrico, ac anulato pediculo albis. Circa pontem Grevis Aprili mense in vepretis, & fenticosis locis.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo, & pediculo albis, ac maculis fulvis paucissimis infectis, lamellis prorsus fulvis. Ad sepes, & in sylvis oritur, Octobri mense, variis in locis circa urbem.

Albi, & obscuri, vel fuliginosi.

FUNGUS bulbosus, esculentus, maximus, pileolo fornicato, subobscurus, & lacero, centro papillato, lamellis albis, pediculo præalto, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore, anulo firmo cincto. An Fungus pratensis, quem quidam *Scarogias*, alii *Canellas* vocant *Casalp.* 618. ? *Bubbola maggiore*, coll' anello attaccato al gambo. Octobri mense, in Juguli, & Casiniani sylvis, aliisque similibus locis, & in foro nostro venditur.

2. Fungus esculentus, bulbosus, pileolo insigniter echinato, ex obscuro ferrugineo, inferne lamellis subtilissimis, & densissimis albis, pediculo supernæ pileoli parti veluti concolore, & anulo ampliore cincto. *Bubbola spinosa*. In illiceto D. Marchionis de Niccolinis, in loco dicto *Scandicci alto*, necnon in Boboli iisdem, ac consimilibus locis, tempore Autumnali viget.

3. Fungus esculentus, pileolo ex obscuro fulvo-purpurascens, inferne lamellis albis, pediculo ventricoso, supernæ pileoli parti concolore, anulo peramplo cincto, radice veluti rostrata. *Collarone*, o *Sottana di bosco*. In montis Rivecchi sylvis tempore supradicto, & in libro depicto Domini de Baldis Florentini, qui nunc in Anglia apud Clarissimum Sherardum extat, vivis coloribus exhibetur.

4. Fungus bulbosus, esculentus, parvus, pileolo ex obscuro ferrugineo-rufescente, inferne lamellis tenuissimis, albis, pediculo anulato, & supernæ pileoli partis colore nonnihil infecto. In Boboli, Octobri mense.

5. Fun-

5. Fungus esculentus, parvus, totus albus, pileolo fastigiato, maculis subobscuris notato. *Bubbolina buona, odorifera, brizzolata*. In agrorum fossis, atque aggeribus, Octobri mense, variis in locis.

6. Fungus parvus, pileolo albo, & quasi fuligine infecto, atque scrobiculis, seu lacunulis perexiguis excavato, lamellis, & anulato pediculo prorsus albis. In agris, arundinetis, & aggerosis locis, Augusto mense, circa molendinum, vulgo *le mulina di Quinto*.

7. Fungus fimetarius, pileolo obtuse coniformi, fuliginoso, lamellis albis, pediculo concolore, præalto, cylindrico, fistuloso, duas lineas crasso, ac radicem versus anulato. Autumnali tempore, per Scandicci imi, & alti territorium.

Albi, & rubri.

FUNGUS pediculo, & pileolo suave-rubentibus, lamellis albis. In sylvis montis Senarii crescit, Vere, & Autumno, & in libro depicto D. de Baldis, paulo supra memorato, cum sequenti delineatus est.

Albi, & purpurei.

FUNGUS esculentus, magnus, albus, pileolo fornicato, lamellis subrubentibus, pediculo longiore, & crassiore, ample anulato. *Pratajolo maggiore, bianco, buono*. Mense Octobri, in Scandicci alto.

2. Fungus esculentus, major, pileolo lato, pulvinato, superna parte candido, inferne lamellis purpurascens, pediculo brevi, supernæ pileoli parti concolore, & duplici anulo cincto. *Pratajolo maggiore, bianco, di gambo corto, e con doppio anello*. In Ripulensi planitie, & in foro nostro venditur, mense Octobri.

3. Fungus esculentus, albus, pileolo in superficie nonnihil lacero, ad oras angulato, & limbo membranaceo cincto, lamellis dilutissime purpureis, pediculo longiore, plerumque rimoso, pariter albo, radice bulbosa. *An Fungus sylvestris Sterb. Theatr. Fung. 44. Tab. 2. A. Pratajolo col cappello a spicchi di sopra bianco, di sotto vinato smorto, col piede alto, e radice grossa*. In foro nostro ex variis suburbanis locis, ubi alii prateoli inveniuntur, venalem interdum vidimus.

4. Fungus esculentus, albus, pileolo angulato, desuper nonnihil lacero, ad oras limbo membranaceo cincto, lamellis ex albo subpurpureis, pediculo longiore, plerumque rimoso, radice tenuiori. Ad sepes, & in vepretis, mense Majo non raro oritur.

5. Fungus esculentus, pileolo desuper albo, & in superficie lacero, subius subpurpureo, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo parvo cincto, radice candida, reticulata, terræ alte immissa Tab. 75. fig. 1. *Pratajolo di radice profonda, e reticolata*. In arundinetis apud nos, præsertim secus Arni ripas, in loco vulgo *il ponte a Signa*.

6. Fungus esculentus, hortensis, parvus, pileolo desuper albo, & lacero, inferne subrubente, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo tenuiori cincto, radice candida, repente Tab. 75. fig. 3. *Pratajolo di radice serpeggiante*. In hortis Florentiæ, Autumnali tempore sæpe oritur.

7. Fungus esculentus, pratenis, pileolo fornicato, desuper lævi, & candido, inferne subpurpureo, pediculo brevior, ample anulato, & supernæ pileoli parti concolore. *Pratajolo bianco*. Octobri mense, in acclivibus locis ad marginem ambulacri Regiæ suburbanæ villæ, vulgo *lo stradone del Poggio Imperiale*.

8. Fungus campestris, albus superne, inferne rubens I. B. 3. 824. *Fungus pileolo lato, & rotundo C. B. Pin. 370. Inst. R. H. 556*. Septembri, Octobri, atque Novembri mensibus, in pratis, & in foro nostro venditur.

9. Fun-

9. Fungus esculentus, pileolo fornicato, desuper albo, & lævi, inferne vero subpurpureo, pediculo supernæ pileoli parti concolore, anulo peramplo cincto. *Pratajolo Turino*. In pratis circa latifundum Collis ad Cajanum, mense Octobri.

10. Fungus parvus, nitide albus, lamellis carneis, aut roseis, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. In Montis Boni Paroecia per sylvas ultra Grevem torrentem, mense supradicto.

Albo-purpurei, & prorsus purpurei.

FUNGUS esculentus, desuper ex albo purpurascens, & veluti subhirsutus, subtus fordide purpureus, pediculo brevissimo, supernæ pileoli parti concolore, & anulo perangusto cincto. *An Fungus pileolo lato, & rotundo, livido C. B. Pin. 370. Inst. R. H. 556? Pratajolo salvatico, rosso*. Septembri, Octobri, & interdum Novembri mensibus per pratula inter Ilices, & Cupressus in Boboli ante venatoris, & aquæductoris domum.

Pallidi, & lividi, vel grisei.

FUNGUS campestris, esculentus, desuper paleacei coloris, lamellis livido-nigris, pediculo ample anulato, & supernæ pileoli parti concolore. Tempore veris, circa fossas Florentia non procul.

2. Fungus vernus, pileolo superna parte albo-sulphureo, seu ochroleuco, inferius lamellis griseis, pediculo albo, ample anulato, radice bulbosa. Aprili mense, ad fossas, & locos aggerosos, necnon in sylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam crescit.

Grisei, & nigri, vel obscuri.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo fornicato, desuper obscuro, inferne griseo, pediculo anulato, supernæ pileoli parti quasi concolore. In Scandicci alti sylvis, ut in Iliceto D. Marchionis de Niccolinis, mense Octobri.

2. Fungus bulbosus, sterquilinus, pileolo obtuse coniformi, nitido, & griseo, inferne nigricante, pediculo tenuissime fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Eum in agro Pistoriensi, per fimi equini grumulos, Autumnali tempore, semel tantum vidimus.

Tricolores albi, grisei, vel cervini, & purpurei, aut subpurpurei.

FUNGUS bulbosus, esculentus, superne damæ, aut cervini coloris, cute laccata, & veluti filamentosa, lamellis albis, pediculo præalto, anulato, subpurpureo. *Bubbola salvatica*. In Abbatia Florentinæ querceto, mense Octobri.

2. Fungus esculentus, pileolo hemisphærico, griseo-cervino, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo longo, cylindrico albo, anulo perangusto cincto. *Pratajolo salvatico, di gambo lungo, e di anello stretto*. In sylvis, & ad sepes, tempore supradicto.

3. Fungus perniciosus, superne griseus, & leucophæus, inferne dilute purpureus, pediculo albo, brevior, anulato. *Pratajolo salvatico, detto con altro nome Turino minore*. Per Autumnum in urbanis hortis facillime reperitur.

4. Fungus esculentus, superna parte e griseo albus, inferna subrubens, pediculo prorsus albo, radice repente. *Pratajolo salvatico de' canneti, e di radice serpeggiante*. In arundinetis, & ad sepes, per Scandicci planiciem.

5. Fun-

5. Fungus minimus, esculentus, pileolo e griseo subobscuro, cute lacera, lamellis albis, pediculo cylindrico, anulato, subpurpureo Tab. 78. fig. 6. In sylvis Scandicci alti, mense Octobri.

Albi, grisei, & flavi.

FUNGUS vernus, pileolo sulphureo, & ad paleaceum colorem tendente, lamellis griseis, pediculo albo, ample anulato, radice bulbosa. Aprili mense, ad fossas, & locos aggerosos, necnon in sylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam crescit.

2. Fungus esculentus, parvus, pileolo hemisphaerico, desuper pallide luteo, subtus dilute purpureo, pediculo albo, cylindrico, gemino, & perangusto anulo cincto. In agris circa Florentiam, ut in territorio Scandicci, & circa villam, vulgo *l'Imperiale*, post satum, & enatum triticum, ideoque rusticis dicitur *Fungo granajuolo*.

Albi, rufi, & flavi.

FUNGUS esculentus, odoratus, superne rufescens, inferne pallidus, pediculo albo, longo, cylindrico, & anulato. Mense Octobri, in Scandicci imi territorio, ad sepes in sambuci rimis nascens.

Albi, purpurei, & fulvi, vel fulvo-subobscuri.

FUNGUS esculentus, pileolo desuper ex fulvo subobscuro, cute lacera, inferne dilute purpureo, pediculo longo, albo, anulato, ac radicem versus crassescente. *Pratajolo salvatico*. In Regio Viridario Boboli, per fimi equini tumulos, mense Octobri.

2. Fungus esculentus, parvus, acaulis ferme, pileolo fornicato, intenso fulvo, superficie in ampliores squamas veluti scissa, lamellis carneis, vel suave-rubentibus, pediculo brevissimo, albo, anulato. *Pratajolino buono, col cappello leonato, e come scaglioso, e le lamine carnicine, e il gambo corto, e bianco*. In saltu Montis Oliveti, circa dimidium Maii.

Albi, rufi, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS esculentus, e griseo rufescens, inferne albus, pediculo longo, cylindrico, medii coloris, anulo perangusto cincto. In populetis juxta Arni ripam, videlicet in loco *le Cascine*. Octobri mense.

2. Fungus parvus, esculentus, pileolo atro-rufescente, parulo, ac in medio protuberante, subtus albo, pediculo cylindrico, medii coloris, & anulo perangusto cincto. In Boboli sub cupressis prope portam urbis.

3. Fungus minimus, pileolo in medio papillato, undique atro-rufescente, cute lacera, veluti squamosa, lamellis albis, pediculo vix fistuloso, & anulato, medii coloris Tab. 78. fig. 8. In margine viae inter D. Dominici Templum, & cauponam, vulgo *l'Osteria delle tre pulzelle*, prope Fesulas tempore supradicto.

Albi, fulvi, & fusi.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo extensorii forma, vertice fusco, reliqua parte fulva, & veluti squamosa, lamellis albis, pediculo anulato, & supernae pileoli parti concolore. *Bubbola buona, scagliosa*. In Abbatiae Florentinae praedictae querceto, eodemque tempore.

Albi,

Albi, ferruginei, & fusci.

FUNGUS bulbosus, parvus, pileolo extinctorii forma, ferrugineo, & maculis fuscis minutissimis undique infecto, lamellis albis, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. *Bubbolina cattiva*. Novembri mense, in sylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, per Scandiccium altum.

Flavi, rufi, & obscuri.

FUNGUS esculentus, pileolo in medio veluti hirsuto, & flavescente, reliqua parte ex atro rufescente, inferne colore non dissimili, sed valde diluto, pediculo crassiore, obscuro, inter pileolum, & prætenuem anulum striato. In Iliceto Pisas inter, & Liburnum, secus viam publicam, mense Octobri.

Quadricolores obsolete lutei, ferruginei, subpurpurei, & fusci.

FUNGUS bulbosus, esculentus, pileolo complanato, limbo ferrugineo, reliqua parte obsolete luteo, & maculis pariter ferrugineis insignito, subtus lamellis dilute purpureis, pediculo anulato, fusco. *Bubbola buona, di quattro colori*. In sylvis Dominorum de Baldigianis per Scandicci alti territorium, mense supradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo durabili, & eidem pediculo non adherenti A.*

Tab. 81.
fig. 1.

Unicolores, albi.

FUNGUS collinus, candidus, duplici pileolo, *disjunctus* Pont. Comp. Tab. Hæc fungi species, nondum in manus nostras devenit, quapropter ex Auctoris supra memorati fide illum descripsimus ad hujus fungorum seriei complementum.

Bicolores albi, & obscuri, vel fusci.

FUNGUS pileolo lato, longissimo pediculo variegato C. B. Pin. 371. Bot. Par. 74. num. 1. Inst. R. H. 557. Raii Synopf. ed. 3. 3. n. 10. *Fungi longissimo pediculo candicantes, sed maculati esculenti* I. B. 3. 826. xviii genus fungorum esculentorum Clus. Hist. CCLXXIIII. neque hunc vidimus.

2. Fungus quercinus, diplacoides (pileolo conico) Col. Part 1. 337. Raii Synopf. ed. 3. 3. num. 11. *Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo* C. B. Pin. 371. Inst. R. H. 557. Per Campoclatensem agrum variis in locis, obviis, mense Octobri.

3. Fungus bulbosus, esculentus, maximus, pileolo mammoso, obscuro, & in filamenta quasi lacerato, vertice papillato, subtus lamellis albis, pediculo cubitali fistuloso, supernæ pileoli parti concolore, & pariter lacero, corolla amplissima, soluta cincto Tab. 81. fig. 1. *An Fungus pratensis, quem quidam Scarogias, alii Canellas vocant Casalp. 618? Bubbola maggiore, coll' anello non fissato al gambo*. In sylvis circa Latifundium Collis ad Cajanum, mense supradicto.

4. Fungus bulbosus, esculentus, medius, pileo, fornicato, obscuro, & in superficie lacero, lamellis albis, pediculo palmari, supernæ pileoli parti ferme concolore, & pariter lacero. *Bubbola mezzana, detta altrimenti mazza da tamburo*. In iisdem fere locis cum sequenti, ac eodem tempore viget.

5. Fungus bulbosus, esculentus, medius, pileolo desuper obscuro, subtus lamellis albis, pediculo palmari, farto, supernæ pileoli parti concolore, anulo

perangusto soluto cincto. *Bubbola mezzana* coll' anello non attaccato al gambo. Autumnali tempore, in quercetis, ericetis, & sylvis cæduis, per Casiniani, Juguli, Divi Martini ad Palmam, & Scandicci alti Parœciam.

Tab. 75. IV. Pediculo annulato, anulo non permanenti, seu fugaci, qui ut plurimum, dum pileolus dehiscit, in araneorum telam, vel in membranacea frustula, modo ad pediculum B, modo ad pilei circumferentiam C, solvitur, atque disperditur.

Unicolores albi.

FUNGUS major, albus, villosus, & quasi quadrilaterus, dum e terra erumpit, ovum gallinaceum referens, postea adultus in oblongam nolam producitur, & in atramentum resolvitur, pediculo fistuloso, candido, ac anulo fugaci cincto, radice rostrata. *An Fungus albus, ovum referens Raii Synops. ed. 2. pag. 335? Fungo Bozzolo, o Bubbolotto maggiore, Majo, atque Octobri mensibus, in arenoso solo, inter juncos sub populis crescit, in ripis fluviorum ut Arni, & torrentis Grevis.*

2. Fungus minor, villosus, & ex albo rufescens, dum nascitur ovum gallinaceum referens, postea in nolam oblongam producitur, & in atramentum resolvitur, pediculo fistuloso, candido, anulo fugaci cincto, radice rostrata. *Fungo Bozzolo, o Bubbolotto minore. Octobri mense, in pratis, & pascuis, per loca vulgo le Cascine.*

3. Fungus totus albus, pileolo fornicato, pediculo crassiori, quasi cylindrico, anulo fugaci cincto. In territorio Scandicci, pluribus in locis, mense Octobri oritur.

4. Fungus parvus, totus albus, pileolo mammoso, pediculo cylindrico, in spiræ modum plerumque intorto, anulo fugaci cincto. Novembri mense, in Boboli, per sylvas circa Theatrum vetus.

Grisei.

FUNGUS esculentus, griseus, pileolo pulvinato, & in medio nonnihil excavato, pediculo crasso, cylindrico, ac anulo fugaci cincto. Tempore antedicto, in eodem viridario, per sylvas circa Insulam.

Janthini.

FUNGUS bulbosus, janthinus, pediculo longo, crassiori, anulo fugaci cincto. *Fungo vedovo, cappelluto.* In cerretis, plerumque montuosis, videlicet in territorio Scandicci alti, Casiniani, & Juguli, aliisque similibus locis, Octobri mense.

Fulvi.

FUNGUS parvus, totus fulvus, pileolo fornicato, pediculo gracili, cylindrico, anulo fugaci cincto. Tab. 75. fig. 4. In herbosis ambulacris, per Scandicci planiciem, veluti in prædio Domini de Chelinis, necnon in pratis, & pascuis abunde oritur, Majo mense.

2. Fungus fulvus, pileolo expanso, ac leviter fastigiato, pediculo altiori, cylindrico, anulo fugaci cincto. In Divi Andreae in Percussina Paroecia, mense Octobri.

Obsolete lutei.

FUNGUS odore, & sapore Raphanum simulans, obsolete luteus, & ad olivæ conditæ colorem accedens, pileolo pulvinato, in superficie lacero, pediculo anulo fugaci cincto, ac radicem versus crassescente. *Fungo Ramolaccio, di colore giallo brutto, che inclina all'Oliva acconcia, e con la parte di sopra del cappello scamosciata.* Septembri mense, primum in sylva aucupii Domini de Sacchettinis, dicta il Pollajo alle rose, deinde Novembri mense, in Boboli per sylvas secus urbis mœnia, inter lauros, sicut etiam per Scandicci alti nemora.

2. Fungus odore, & sapore Raphanum simulans, obsolete luteus, & ad fulvum colorem tendens, pileolo leviter fastigiato, & quasi subhirsuto, pediculo longo, cylindrico, anulo fugaci cincto Tab. 75. fig. 2. *Fungo Ramolaccio giallo, colla parte di sopra del cappello scamosciata.* In Monte Senario, mense Octobri.

Bicolores albi, & grisei.

FUNGUS pileolo pulvinato, crassioris substantiæ, superne albo, inferne griseo, pediculo cylindrico, fistuloso, pariter albo, anulo fugaci cincto, radice plerumque bulbosa. Aprili mense, in populetis juxta Arni ripas, ut in loco l'Isolotto nuncupato.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo fornicato, superne, & inferne ex rufo fulvo, pediculo albicante, cylindrico, anulo fugaci cincto. In sylvis aucupii, per Scandicci imi, & alti territorium, mense Octobri.

2. Fungus pileolo pulvinato, ex rufo fulvo, lamellis albis, pediculo, supernæ pileoli parti concolore, & anulo fugaci cincto, ac radicem versus crassescente. Crescit ut supra, & potissimum per sylvam aucupii Domini Marchionis de Niccolinis Novembri mense.

3. Fungus esculentus, albus, lamellis dumtaxat fulvis, pediculo crasso, quasi cylindrico, anulo non permanenti cincto. In Boboli per sylvas ante locum animalibus peregrinis servandis, mense Octobri.

4. Fungus pileolo fulvo, & limacino glutine admodum infecto, lamellis primum dilute purpureis, postea supernæ pileoli parti concoloribus, pediculo cylindrico, anulo fugaci cincto, albo, cujus cutis in plures circulares zonulas pulchre, & constanter se dividit. *Lumacone di bosco, con la buccia del gambo, che screpola, e si divide costantemente in fasce circolari smerluzzate.* Septembri, Octobri, Novembri, atque Decembri mensibus, in omnibus sylvis passim oritur, speciatim per Scandicci territorium, & per supradictum viridarium Boboli.

5. Fungus parvus, superne e fulvo spadiceus, inferne atro-fulvus, pediculo cylindrico, albo, & veluti sericeo, ac anulo non permanenti cincto. In horto nostro publico, mense Majo.

Albi, & castanei.

FUNGUS pulvinato pileolo, castanei coloris, inferne lamellis albis, pediculo tumido, supernæ pileoli parti concolore, ac anulo fugaci ornato. In Emporienfi agro, in loco dicto *Cerbajola*, per sylvam paulo supra villam Domini de Salvagnolis, mense supradicto.

Albi, & obscuro-subpurpurei.

FUNGUS parvus, ex obscuro subpurpureus, pileolo hemisphærico, parvo, lamellis albis, pediculo cylindrico, pariter albo, ac anulo fugaci cincto. In Scandicci alti nemoribus, Octobri mense.

Albi, & nigri.

FUNGUS atramentarius, vel potius in atramentum solubilis, pileolo cucullato, primum albo, post lacerationem cutis una cum lamellis nigro, pediculo cylindrico, fistuloso, candido, anulo non permanenti ornato. *Pisciaccane maggiore, bianco, e nero.* In fimo equino, mense Majo, per Casiniani Paroeciam.

Lutei, & fulvi.

FUNGUS esculentus, pileolo desuper paleacei coloris, lamellis atro-fulvis, pediculo supernæ pilei parti concolore, anulo fugaci munito, radice ferme bulbosa. *Grumato giallo.* In Divi Andreae in Percussina Paroecia, mense Octobri.

2. Fungus pileolo fornicato, superne luteo, subtus lamellis fulvis, pediculo fistuloso tumido, supernæ pileoli parti concolore, & anulo non permanenti ornato. In sylvis Scandicci alti, Autumnali tempore.

Lutei, & obscuri.

FUNGUS stercorarius, viscidus, dilute luteus, pileolo fornicato, subtus ex obscuro nigricante, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore, & anulo fugaci instructo, radice bulbosa. In Scandicci alti, atque Montis Boni sylvis super equinum finum adhuc a fermentatione calefactum.

Tricolores albi, leucophai, & obscuri.

FUNGUS parvus, odore gravi, pileolo desuper obscuro, inferne albo, pediculo cylindrico, leucophæo, anulo non durabili prædito. Septembri mense, in Boboli per nemora circa insulam.

Albicantes, ochroleuci, & rufo-pallidi.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper rufo-pallido, lamellis ochroleucis, pediculo longo, cylindrico, albicante, ac anulo momentaneo cincto. Autumni tempore, Pisas inter, & Liburnum, in sylvosis locis.

Albi, rufi, & rubentes.

FUNGUS bulbosus, pileolo hemisphærico, crassioris substantiæ, superne rufescente, inferne subrubente, pediculo albicante, anulo fugaci ornato. In Casiniani Paroecia multis in locis, speciatim per sylvam Monialium Divæ Felicitatis, Octobri mense.

Albi, aurei, & violacei.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper ex aureo pallido, subtus dilute violaceo, pediculo albo, anulo non permanenti cincto, ac radicem versus crassescente. In sylvosis locis Paroeciæ montis Boni, mense supradicto.

Albi,

Albi, rosei, vel suave-rubentes, & nigricantes.

FUNGUS in arenosis nascens, pileolo conico, sex uncias longo, ex albo roseo, vel suave rubente, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, cylindrico, fistuloso, & candido, ac anulo non durabili ornato. *Pisciaccane de' venisti, detto altrimenti Guglia*. In arenosis, & alluvionibus, secus Arni ripas, prope oppidum Montis Varchi, mense supradicto.

Albi, obscuri, & nigri.

FUNGUS bulbosus, pileolo complanato, obscuro, oris sursum reflexis, lamellis nigricantibus, pediculo candido, palmari, fistuloso, anulo non durabili instructo. In Casiniani Paroecia, & alibi super equini fimi tumulos, Autumnali tempore.

Albo-purpurei, spadiceo-pallidi, & fulvi.

FUNGUS viscidus, pileolo fornicato, desuper spadiceo-pallido, ad peripheriam rugoso, lamellis fulvis, pediculo cylindrico ex albo purpurascente, anulo fugaci aucto. In Scandicci alti sylvis, & præsertim in querceto Abbatiae Florentinae, Octobri mense.

Fulvi, violacei, & livido-fusci.

FUNGUS bulbosus, pileolo complanato, livido-fusco, ad oras dilute violaceo, lamellis fulvis, pediculo supernæ limbi pilei parti concolore, anulo non durabili ornato. In Scandicci planicie ad sepes, tempore supradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo ut supra.*

V. *Pileolo desuper ubivis striato.*

Tab. 80.

fig. 3.

Bicolores albo-grisei, & nigricantes.

FUNGUS sterquilinus ex albo griseus, pileolo striato, ac in superficie lacero, vertice nigricante, pediculo cylindrico, albo-griseo, anulo fugaci munito. Tab. 80. fig. 3. Novembri mense, in Boboli, super equini fimi tumulis.

III. *Volva, seu involucrio amplo, & valde apparente erumpentes, ad radicem diu permanente. D.*

IV. *Pediculo non anulato.*

V. *Pileolo desuper non striato.*

Tab. 76.

fig. 1.

Unicolores luteo-pallidi.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pallide-luteus, pileolo pulvinato, pediculo brevissimo cylindrico. Novembri mense, in montis Oliveri saltu, juxta pratulum, vulgo della Luna.

Damæ coloris.

FUNGUS minimus, e volva erumpens, Damæ fusci coloris, & serici instar luens, pileolo leviter fastigiato, pediculo cylindrico. In Scandicci alti nemoribus. Octobri mense.

Bicolo-

Bicolores, albi, & carnei.

FUNGUS magnus, esculentus, e volva erumpens, pileolo villosus, albo, lamellis carneis, pediculo cylindrico, glabro, pariter albo Tab. 76. fig. 1. In Viæ Regiæ sylvis (di Viareggio) super vetustas, & quasi semimortuas arbores, Mense Junio.

2. Fungus parvus, e volva erumpens, pileolo fornicato, albo, & sericeo, lamellis carneis, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. Novembri mense, per herbosa ambulacra, atque fossarum aggeres, in Scandicci territorio.

3. Fungus minimus, odoratus, e volva erumpens, pileolo albo, & veluti sericeo, inferne carneo, pediculo cylindrico, fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. Vere, & Autumno, in Montis Boni Paroecia ultra Grevem torrentem, & per quercerum Abbatia Florentinæ, secus eundem torrentem, in territorio Scandicci.

Albi, & grisei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo supina parte e griseo subobscurus, prona vero primum albo, postea dilute purpureo, pediculo non fistuloso, semper albo, radice bulbosa, Octobri, atque Novembri mensibus, per pratula, & sylvas aucuparias Boboli, necnon ultra Montis Boni Paroeciam in quercetis.

Albi, & lutei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, superna parte luteo, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, pariter albo. In montosis sylvis, videlicet per Scandicci alti, Casiniani, aliosque similes locos, tempore supradicto.

Albi, & virides.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo superna parte viridi, & splendente, lamellis, & cylindrico pediculo, albis. Ad ilices non raro oritur, præsertim in iliceto Domini Marchionis de Niccolinis, sæpe memorato.

Albi, & obscuri.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro nigricante, cute lacera, & veluti squamosa, inferne albo, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore. Mense Septembri, in Boboli viridario Regio.

Grisei, & fusci.

FUNGUS griseus, e volva erumpens, pileolo fornicato, centro fusco, pediculo cylindrico, tenuiore, in superficie lacero, & veluti squamoso. Tempore, & loco, ut supra innuimus.

Tricolores albi, murini, & rufescentes.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, odore, & sapore Raphani, griseus, inferne rufescens, pediculo albo, longo, radice bulbosa. Loppajola. In territorio Genistarum ad tritici palearium inter glumas, & paleas semiputridas, tempore Autumnali.

Albi

Albi, grisei-argentei, & carnei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper griseo-argenteo splendente, subtus carneo, pediculo longo, albo, radice bulbosa. Octobri mense in agris juxta magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, per fimi equini tumulos.

Albi, rufi, & murini.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo leviter fastigiato, desuper murini coloris, inferne ex albo-rufescente, pediculo albo, cylindrico. Juxta palearium in territorio Genistarum, tempore Autumnali.

V. Omnia, ut in antecedenti divisione, sed pileolo a medio ad peripheriam, vel in Tab. 76. ipsa peripheria tantum striato. fig. 2.

Unicolores, albi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, major, totus albus, pileolo obtuse fastigiato, & ad peripheriam striato, pediculo cylindrico, fistuloso, In montosis ericetis, videlicet per Plebaniam Juguli, circa Septembris finem.

2. Fungus e volva erumpens, totus albus, pileolo fornicato, ad oras striato, pediculo cylindrico. In campestribus, mense Novembri, inter triticum provenit, veluti per Scandicci territorium.

Bicolores, albi, & aurei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ex aureo pallido, & a medio, ad oras striato, lamellis, & pediculo albis. Per Plebaniam Juguli, variis in locis, & præsertim in sylvis, & ericetis, vulgo, *le Montanue*.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, ad oras nonnihil striato, griseo-rufescente, inferne albo, pediculo cylindrico concolore, & in superficie pulchre lacerato. In sylva, vulgo, *le Cascine*, necnon in castaneto, nuncupato *il Monte di Rivecchi*, & circa Pratolini villam Regiam, mense Majo copiosus.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo superne griseo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, angustissime fistuloso. In prateolis Boboli, Majo, atque Octobri, mensibus.

Albi, & rufi.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo rufo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo, ac parum fistuloso Tab. 76. fig. 2. In Scandicci agro per castanetum nuncupatum *La palina del Sig. Cavaliere D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra*, secus viam, vulgo *la Corbinaja*.

Albi,

Albi, & fulvi.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo. Novembri, atque Decembri mensibus, in agrorum fulcis inter triticum, per Scandicci planiciem.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras striato, inferne albo, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti veluti concolore, & maculis saturationibus notato. In sylvosis locis per Casiniani, & D. Martini ad Palmam Parocciis.

Albi, & obscuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, & ad oras striato, inferne albo, pediculo concolore, cylindrico, valde fistuloso. In Boboli, ut & in Scandicci alto, Octobri mense.

Tricolores, albi, grisei, & rufi.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo fornicato, desuper griseo, & ad oras tenuissime striato, inferne subrufo, pediculo cylindrico, crasso, albo, fistuloso, ac polline concolore resperfo. In nonnullis Montis Boni nemoribus, ut & Scandicci alti, necnon in Boboli sylvulis, videlicet ante locum peregrinis avibus servandis, Autumni tempore.

Grisei, albi, & medii coloris.

FUNGUS e volva erumpens, superne griseus, inferne albus, pediculo cylindrico, altiori, fistuloso, externe lacero, & medii quasi coloris. In Boboli ubi antedictus.

Obscuri, grisei, & medii coloris.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, & ad oras striato, inferne griseo-albo, pediculo fistuloso, medii quasi coloris. In pratulis Regii viridarii Boboli, & per Montis Oliveri saltum, circa Septembris finem.

Tab. 76. IV. *Pediculo anulato.*

fig. 3. V. *Pileolo ad oras non striato.*

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, magnus, e volva erumpens, totus albus, graviter odoratus, lamellis crebris, & creberrime denticulatis, pediculo obeso, anulato. *Farinaccio*, a nostratibus dictus, ob anulum, qui in micis, & frustula farinacea solvitur, atque disperditur. Septembri, atque Octobri mensibus in ericetis Montis Boni, atque Casiniani, & in forum ab ericetariis affertur.

2. Fungus e volva erumpens, totus albus, pediculo cylindrico, præalto, & anulato. *Bubbola bianca*, o *Uovolo bastardo*. In sylvis Scandicci, Juguli, & Casiniani, Autumnali tempore.

Purpureo-carnei.

FUNGUS e volva erumpens, totus purpureo-carneus, pediculo cylindrico, anulato. *Bubbolina di color colombino, o di principe.* In sylvis Abiegnis Cænobii Vallis-Umbrosæ.

Bicolores, albi, & ochroleuci.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ochroleuco, sive albo-pallido, inferne lamellis, & cylindrico, anulato ac fistuloso pediculo albis. *Bubbolina di colore pagliato, e bianco.* Octobri mense, in sylvis Pisas inter, & Liburnum.

2. Fungus esculentus e volva erumpens, parvus, pileo desuper paleacei coloris, inferne lamellis albis, pediculo altiori, fistuloso, cylindrico, & anulato, pariter albo. *Bubbolina di gambo alto, bianca, e colore di camoscio.* In Scandicci alti nemoribus, necnon in sylvis aucupii Boboli, Autumni tempore.

Albi, & grisei.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo desuper dilute griseo, inferne cum fistuloso, ac anulato pediculo albo Tab. 76. fig. 3. In pratis, & ambulacris Boboli, Septembri mense.

Albi, & subpurpurei.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, albus, pediculo palmari, cylindrico, & anulato, maculis subpurpureis notato. *Cocolla buona, bianca, col gambo spruzzato di macchie porporine, o di principe.* Novembri, atque Decembri mensibus, in agrorum sulcis inter triticum, variis in locis circa urbem.

Fulvi, & rufescentes.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo extensorii forma, obtuse fastigiato, utraque parte fulvo, pediculo cylindrico, anulato, præalto, & ex albo rufescente. In ericetis, & dumetis, locis plerumque montosis, ut in Divi Andreæ, Martini, Casiniani, & Scandicci alti Paroeciis, Autumni tempore.

Tricolores sulphureo-grisei, albi, & pallidi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex sulphureo griseo, quandoque prorsus griseo, inferne albo, pediculo nunc concolore, nunc pallido, cylindrico, altiori, anulato, & fistuloso. Octobri mense, in Boboli nemoribus, præcipue circa Insulam.

V. Pileolo ad oras striato.

Tab. 77.
fig. 1.

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras striato, pediculo cylindrico, anulo ampliore cincto. *Cocolla bianca, buona, maggiore.* In agris juxta semitas, Novembri mense.

2. Fungus e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras breviter striato, pediculo cylindræo, anulo perangusto cincto. *Uovolo salvatico, bianco.*

Menſe ſupradiſto, ſecus magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, inter cupreſſuum, & ilicum ordines.

3. Fungus eſculentus, e volva erumpens, totus albus, pileolo ad oras ſtriato, pediculo cylindrico, ampliore, anulato. *Uovolo buono, bianco*. Cum ſequenti, ſed raro apparet.

Bicolores aurei, & pallidi.

FUNGUS planus, orbicularis, aureus (Tab. 77. fig. 1.) C. B. Pin. 371. Inſt. R. H. 557. *Fungi lutei, magni diſti Jaſeran ſpecioſi I. B. 3. 831. Uovolo ordinario*. Vere, & Autumno tempore, in ſylvis ubique oritur, & in foro noſtro affatim venditur.

Albi, & rubri.

FUNGUS pileolo deſuper ſature rubro, & ad laccæ colorem accedente, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo palmari, cylindrico, & anulato. *Uovolo malleſico, roſſo*. In abjegnis, & fagineis ſylvis circa Vallis-Umbroſæ Cœnobium, Auguſto, & Septembri menſibus viget.

- Tab. 80. III. *Volva, ſeu involucro parvo, & minus apparente erumpentes, quod in ſuperna*
fig. 4. *pileoli parte F in fragmenta ſolida diſſectum, ac diſtributum diu remanet.*
IV. *Pediculo non anulato.*
V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*

Unicolores albi.

FUNGUS totus candidus, parvus, e volva erumpens, pediculo non anulato, ac radicem verſus ſenſim, & leviter craſſeſcente Tab. 80. fig. 4. *Tignofa bianca, ſenza anello*. Octobri menſe, in Boboli per cupreſſinam ſylvam prope urbis portam.

Bicolores albi, & cinerei, aut plumbei.

FUNGUS pernicioſus, e volva erumpens, viſcidus, ſuperne ſubcinereus, ſubſtas lamellis albis, pediculo non anulato, pariter albo, radicem verſus ſenſim, & leviter craſſeſcente. *Fungi albi, venenati, viſcidi I. B. 3. 826. Vivum, vel recentem non vidimus, ſed depictum tantum habuimus.*

Albi, & ſubobſcuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſuperna parte ſubobſcuro, inferne albo, pediculo non anulato, pyramidato, pariter albo, radice bulbosa. *Tignofa bianca, e ſcura, ſenz' anello*. In nemoribus Scandicci alti, Autumno reperitur, ſpecialim in querceto Abbatix Florentinæ.

Albi, & ſordide purpurei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſordide purpureo, & ad fuſco-ferrugineum colorem tendente, inferne lamellis albis, pediculo pyramidato, non anulato, ſupernæ pileoli parti concolore, radice bulbosa. *Tignofa cattiva, roſſa, e bianca, ſenz' anello*. In iſdem locis cum ſuperioribus eodem tempore prodit.

IV. Omnia ut in divisione antecedenti, sed pediculo anulato.

Unicolores albi.

Tab. 7.
fig. 18.

FUNGUS magnus, totus albus, esculentus, e volva erumpens, pediculo præalto, anulato, radice bulbosa. *Tignosa bianca, maggiore de' campi, di radice grossa.* In agris circa Carthusianorum Cœnobium, & præsertim in loco dicto *il podere del Lastrone*, mense Octobri.

2. Fungus magnus, e volva erumpens, candidus, esculentus, inodorus, in arenosis nascens, pediculo præalto, cylindrico, & anulato, radice rostrata. *Tignosa bianca, buona, di radice appuntata, e torta.* Junio mense, in Scandicci agro, secus torrentem Grevem.

3. Fungus esculentus, totus albus, bulbosus, e volva erumpens, pediculo anulato. In sylvis supra torrentem Grevem, ultra Montem Bonum, per Parociam Divi Andreæ in Percussina, Septembri mense provenit.

4. Fungus esculentus, e volva erumpens, parvus, totus candidus, pediculo anulato, cujus cutis in reflexas, obtusas, & quasi in se convolutas squamas dissecta, ac pulchre distributa solvitur. *Bubbola bianca, minore, colla buccia del gambo sciolta in ricci.* In pratis, & montosis pascuis, speciatim circa Cauponam tabellionum, vulgo *l'Uccellatojo*, mense Majo.

Bicolores albi, & grisei, aut cervini.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper griseo, ac limacino glutine infecto, pediculo cylindrico, crassiore, albo, & anulato, radice bulbosa. *Tignosa bianca, e grigia, lumacosa.* In Scandicci alti tractu, per nemora Domini Marchionis de Niccolinis, Octobri mense.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper griseo, inferne albo, pediculo pariter albo, anulato, imam partem versus sensim crassescente, radice bulbosa. Tab. 78. fig. 1. *Tignosa grigia, e bianca non lumacosa.* In locis ubi antedictus, speciatim per sylvam Domini de Ughis.

3. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper griseo, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anulo strictiori cincto, radice bulbosa. *Tignosa grigia, minore.* In Scandicci territorio a Domino de Chelinis inventus, & nobis communicatus.

4. Fungus esculentus, magnus, e volva erumpens, pileolo desuper cervini dilutissimi coloris, lamellis albis, pediculo pariter albo, ample anulato, cujus cutis in oblongas, obtusas, ac deorsum pulchre convolutas squamas dissecta, ac distributa solvitur, radice acuta, & veluti rostrata. *Tignosa maggiore, buona, con la buccia del gambo sciolta in ricci.* Mense Majo, in territorio Scandicci, circa Rus Domini Marchionis de Niccolinis, in agris, & secus ambulacra.

Albi, & spadicei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper spadiceo, inferna parte & cylindrico, ac anulato pediculo albis. In omnibus sylvis territorii Scandicci, Autumnali tempore.

Albi, & rubri, aut purpurei.

FUNGUS magnus, e volva erumpens, pileolo superne rubro-aureo, inferne albo, pediculo anulato, concolore, radice bulbosa. *Uovolo salvatico, malefico, rosso, o tignosa maggiore rossa, e bianca.* In Montis Senarii nemoribus, tempore supradicto.

2. Fungus bulbosus, magnus, e volva erumpens, pileolo desuper rubro, inferne albo, pediculo anulato, palmari, externe concolore, interna parte rubro, cujus cortex circa radicem in plures partes, tamquam vi elastica, plerumque dirumpitur. *Tignosa rossa, e bianca, col gambo scoppiereccio*. In Paroccia D. Andreae a Mosciano, per castanetum Monialium Divæ Felicitatis, Novembri mense.

3. Fungus esculentus, Alpinus, e volva erumpens, desuper subrubens, subtus lamellis, & longo pediculo albis, radice bulbosa. In sylvis abiegnis, circa Camaldulense Cœnobium, Septembri mense provenit.

4. Fungus bulbosus, esculentus, Alpinus, e volva erumpens, pileolo superna parte rubro, inferna, & anulato pediculo albis radice bulbosa. *Tignosa piccola, bianca, e rossa di Valle Ombrosa, detta altrimenti Tignosa minore, non rigata*. In Vallis-Umbrosanis, atque Pistoriensibus montibus, locis sylvosis oritur.

5. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper vinoso lurido colore tincto, inferne albo, pediculo anulato, supernæ pileoli parti concolore. In Scandicci alto, per sylvam aucupariam Domini Marchionis de Niccolinis, & in castaneto Monialium Divæ Felicitatis, paulo supra memorato, Octobri mense.

Albi, & ex obscuro purpurascens.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro purpurascens, dilute tincto, inferne albo, pediculo crassiore, ample anulato, pariter albo, radice bulbosa. *Tignosa maggiore, scura*. In Montis Senarii nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo ex obscuro purpurascens, inferne albo, pediculo nunc albo, nunc subpurpureo, anulato, radice bulbosa. Circa villam Regiam Careggi, in castaneto nuncupato olim *il Monte de' divelti*, seu mons pastinationum, nunc *il Monte di Rivecchi*, Majo mense.

Albi, & obscuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, inferne albo, pediculo longo, anulato, concolore, radice bulbosa. Octobri mense, in Boboli per nemus aucupii, juxta locum *il Conservatorio delle Trote*.

2. Fungus esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, inferna parte, & vix anulato pediculo albis. *Tignosa bigia, minore*. Mense suprascripto, in saltu Cœnobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

Tab. 78.
fig. 2.

V. Pileolo desuper, vel a medio ad peripheriam, vel per ipsam peripheriam tantum striato C.

Bicolores albi, & aurei.

FUNGUS bulbosus, e volva erumpens, pileolo superna parte aureo, & ad oras striato, inferna, & anulato pediculo albis, radice bulbosa Tab. 78. fig. 2. *An Fungus non vesens II, Flor. Prus. pag. 88. N. CCXXIV? Tignosa dorè, o Uovolo malefico, minore, rosso, e bianco, rigato*. In Montis Boni, Divi Andreae in Percussina, & Juguli, Parocciis, Autumnali tempore.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, parvus, pileolo superna parte griseo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo longo, cylindraco, pariter albo, anulo perangusto cincto, radice bulbosa. In Montis Rivecchi castaneto, paulo supra memorato, mense Majo.

Albi,

Albi, & spadicei .

FUNGUS bulbosus, esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper spadiceo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo anulato, concolore, imam partem versus crassescente, radice bulbosa. *Tignosa bionda*. In Scandicci alto, Novembri mense viger.

Albi, & obscuri.

FUNGUS bulbosus, esculentus, e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, & ad oras striato, inferne albo, pediculo, cylindrico, anulo perangusto cincto. *Tignosa bigia, rigata*. Octobri mense, post diuturnas pluvias, in nemore prope Cœnobium Patrum Franciscanorum vulgo *la Riforma*.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo desuper ex obscuro griseo, ad oras striato, inferne albo, pediculo concolore, anulato, imam partem versus crassescente, radice bulbosa. *Tignosa bigia, minore, rigata*. In Montis Boni, ultra Grevem torrentem, ericetis, & sylvis cæduis, mense supradicto.

III. Volva, seu involucri parvo, & minus apparente erumpentes, quod in minutos veluti floccos per supernam pileoli partem B, & etiam per pediculum, tanquam in anulum C resolvitur, & brevi tempore evanescit.

Tab. 81.

fig. 3.

IV. Pediculo non anulato.

V. Pileolo desuper non striato.

Bicolores fulvo-ferruginei, & grisei.

FUNGUS pileolo hemisphærico, fulvo-ferrugineo, lamellis, & fistuloso, ac tenuiore pediculo griseis Tab. 81. fig. 3. Mense Majo, in sylvula aucupii Boboli, circa Trutarum conservatorium,

III. Volva, ut in divisione antecedenti, sed in superna pileoli superficie partim in floccosis micis GG, partim in stellata portiuncula HH dumtaxat, remanente.

Tab. 80.

fig. 2. 5.

V. Pileolo a vertice, ad oras striato.

Albi, & plumbei.

FUNGUS, qui vix e volva egressus in atramentum resolvitur, pileolo campanulato, plumbeo, vertice lævi, reliqua parte striato, pediculo cylindrico albo, fistuloso, radice rostrata Tab. 80. fig. 5. In horto pharmaceutico Nosocomii D. Mariæ Novæ Florentiæ, Novembri mense, super gallinarum fimo enatum vidimus.

Quadricolores plumbei, rufi, albi, & pulli.

FUNGUS, qui vix e volva egressus in atramentum resolvitur, pileolo campanulato, vertice lævi, & griseo-rufo, reliqua parte tenuissime striato, & plumbeo, lamellis densissimis, pullis, pediculo albo, fistuloso, inferiora versus fissim, & leviter crassescente, radice in longissimum mucronem producta Tab. 80. fig. 2. *Fungo lesina, di pollina*. Eodem loco, ac tempore, cum antedicto.

Altera, quæ jam sequitur hujus generis divisio, quatuor tantum notis nobis signanda venit, saporum nota, quum non admodum inter se diversi sint, omissa, ac pariter involucri nota ob causas pag. 135. memoratas.

I. Fun-

- Tab. 79. I. *Fungi cespitosi, seu fasciculosi, nempe ab una tantum radice plures exeuntes*.
 fig. 1. II. *Ramosi*.
 III. *Pediculo non anulato*.
 IV. *Pileolo superne non striato*.

Bicolores albi, & grisei.

FUNGUS ramosus, maximus, pileolo desuper griseo, inferne lamellis, & lanuginoso pediculo albis Tab. 79. fig. 1. *Famiglia di Funghi ramosi, buoni, con altro nome detta Fungagnina, cioè piccola Fungaja*. Octobri mense, in sylvis ad Pesam torrentem, in Paroecia Divi Michaelis ad Turrim.

- Tab. 78. II. *Non ramosi*.
 fig. 3.

Unicolores albi.

FUNGUS esculentus, odoratus, infundibuli forma, multiplex, superne albidus, inferne prorsus albus, pediculo brevi, lanuginoso. Decembri mense, in ripis Arni, ad populos nigras.

2. Fungus ex una radice multiplex, totus albus, infundibuli forma, pediculo tumido. Per nemora Paroeciarum tam Casiniani, quam Scandicci alti Septembri mense.

3. Fungus esculentus, infundibuli forma, albus ex una radice multiplex, pileolo in plures partes se dividente, tenuioris substantiæ, & in superficie lacero, radice modo brevi, modo longissima. Vere, Æstate, & Autumno provenit ad radices populi, & sambuci, unde nostratibus dicuntur; Familiæ nempe Populeæ, vel Sambucinæ.

4. Fungus Alpinus, parvus, candidus, viscidus, ex uno pede multiplex, pediculo cylindrico. Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, inter Castaneas, speciatim loco dicto *il Teso*.

5. Fungus parvus, totus albus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido. Tempore prædicto in Regio viridario Boboli, in sylva juxta locum ad servandas Trutas.

6. Fungus minimus, fasciculosus, candidus, pediculo cylindrico. In hortis, & pomariis urbanis ad pyros, aliasque arbores, Octobri mense.

Grisei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, bulbosus, griseus, pileolo fursum reflexo, & acetabuli modo cavo, lamellis dilute concoloribus. In Pistoriensibus montibus ad fagorum radices, mense Septembri.

Rufi.

FUNGUS esculentus, ex una radice multiplex, sature rufescens, lamellis primum albis, postea concoloribus, pediculo duro, plerumque crispo, & complanato, ac radicem versus in acutum sensim attenuato. *An Stultorum cuculli fasciculos Sterb. Theatr. Fung. pag. 239. Tab. 25. Hæc Famiglia di gambe secche, idest siccorum crurum soboles*. In sylvis passim oritur, & in foro nostro venalis prostat, Majo, Septembri, atque Octobri mensibus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, totus rufescens, pileolo fornicato, tenuis substantiæ, lamellis perangustis, pediculo cylindrico. In nemoribus, loco, & tempore prædictis.

3. Fun-

3. Fungus parvus, rufus, ex una radice multiplex, pileolo complanato, & ad oras plerumque undulato, & sursum reflexo, pediculo brevi, fistuloso, subhirsuto. Majo mense, per viridarium Boboli, præsertim in nemore aucupii, ante locum nuncupatum *il Giardinetto di Madama*.

Fulvi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, fulvo-spadiceus, pileolo crasso, utrinque turbinato, ac desuper veluti subhirsuto, pediculo, & lamellis primum quasi concoloribus, postea obscuris. Octobri mense, in Scandicci alti nemoribus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, fulvus, pileolo fornicato, pediculo tenui, cylindrico. Ad dejectas ilices, Novembri mense variis in locis circa urbem.

Spadicei.

FUNGUS cespitosus, elegans, pileolo fornicato, spadiceo, in superficie veluti in perexiguas squamas pulchre lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, supernæ pileoli parti concolore. In Vallis-Umbrosanis sylvis, Æstivo tempore.

Aurei, lutei, aut pallidi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, rupicapriini, seu lutei pallescentis coloris, pileolo semiorbiculato, viscido, pediculo cylindrico. *Famigliola buona, colore di camoscio*, seu ibicum colore. In sylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto *il Pollajo alle Rose*, mense Decembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, totus luteus, pediculo radicem versus sensim, & nonnihil attenuato. In nemoribus, sed rarus.

3. Fungus perniciosus, intense aureus, ex uno pede multiplex, ad oleam nascens, pediculo radicem versus sensim & leviter attenuato. *Fungo olivo, dorato, malefico*. Majo, Septembri, atque Novembri mensibus, per sylvas ad sepes, & in agris, præcipue ad oleas,

Albi, & lutei.

FUNGUS esculentus, odoratus, ab una radice multiplex, totus albus, centro dumtaxat pileoli luteo. Novembri mense, ad populorum emortuarum pedamenta, ultra pontem Moscianensem

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, citrini coloris, ac limacino glutine infecto, lamellis, & cylindrico, ac fistuloso pediculo albis. *Famiglia di lumachini limonati, e bianchi*. Circa palearia, in Scandicci territorio, & alibi, mense Octobri.

Albi, & grisei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extensorii forma, griseo, lamellis albis, pediculo præalto, cylindrico, pariter albo. *Pisciaccane spegnitojo*. Autumnali tempore, super equinum finum.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, griseo, & nonnihil rugoso, subtus concolore, pediculo albo, alto, cylindrico, fistuloso. In horto Societatis Botanicæ, super finum equinum, Septembri mense.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, tenui substantia, ac desuper albo, inferne griseo, pediculo cylindrico, fistuloso, supernæ pileoli parti concolore. In Boboli nemoribus, circa insulam, mense Septembri.

Albi,

Albi, & purpurei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, totus albus, purpureis, ac radiatis maculis, veluti acu pictis notatus, pileolo parvo, extinctorii forma, pediculo longo, radicem versus sensim crassescente. *Famiglia di spegnitoli, buona, brizzolata.* In quercetis, aliisque cædis sylvis Scandicci alti, Casiniani, & Juguli, Octobri mense provenit.

Albi, & obscuri, fusci, vel nigri.

FUNGUS cespitosus, esculentus, parvus, pileolo pulvinato, superne obscuro, inferne cum cylindrico pediculo albo. *Olmario buono.* Ad ulmorum radices, mense supradicto, erumpit.

2. Fungus parvus, obesus, ex uno pede multiplex, superne fusco-nigricans, inferne, cum brevi, ac ventricoso pediculo albus. *Carbonajo*, ab atro colore, tamquam carbonum. Octobri mense, per Scandicci alti sylvas, in arcis, vel foveis carbonariis crescit.

3. Fungus ex uno pede multiplex, tenerrimus, pileolo in longum, & acutum conum attenuato, fusco, lamellis concoloribus, pediculo altiori, cylindrico, albo, punctis sulphureis notato. *Famiglia di pisciacani cattivi, detti altrimenti Guglie.* In stercore canino, vernali tempore per Scandicci territorium, ac alibi circa urbem oritur.

4. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, obscuro, lamellis albis, pediculo brevissimo, laterali pileoli parti ferme affixo, & pariter albo. In agris, & aggerosis locis per locum vulgo *Brozzi*, mense Majo.

Leucophai, & spadiceo-rufi.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper e spadiceo rufo, in medio nonnihil umbilicato, & villosus, inferne lamellis multifidis, leucophæis, pediculo nonnihil tumido, & supernæ pileoli parti ferme concolore. Circa Regiam *Lappeggi* villam per nemora, Autumnali tempore.

Grisei, & obscuri, vel fusci, aut pulli.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex e griseo subfuscus, pileolo hemisphærico, pediculo cylindrico, spiræ modo intorto, ac punctis nigris notato. Per herbosa ambulacra Boboli, mense Novembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, obscurus, & ad purpureo-ferrugineum tendens pileolo pulvinato, subtus lamellis griseis, pediculo cylindrico, angustissime perforato, & supernæ pileoli parti concolore. Pisas inter, & Liburnum, circa Templum Divi Petri in Grado, per sylvas, mense Octobri.

3. Fungus stercorearius, capitulo leviter fastigiato, e griseo fulvescente, inferne pullo, pediculo cylindrico, subtilissime perforato, & supernæ pileoli parti concolore. Octobri mense, in fimi equini tumulis ad urbis nostræ mœnia.

Cinerei, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, Alpinus, esculentus, pileolo desuper cinereo-griseo, inferne lamellis copiosissimis, eleganter rufis, pediculo dilute concolore. *Orcella Cast. Dur. 191.* Septembri mense, in Pistoriensibus montibus, *Mammola*, in Vallis-Umbrosæ territorio *Sardinella*, & in Senensi agro *Orcella* vocatur.

Rufi,

Rufi, & ex rufo ferruginei.

FUNGUS parvus, pileolo amplo, superne eleganter rufo, inferne primum albo, deinde concolore, pediculo ex rufo ferrugineo, inferiora versus sensim attenuato. Ad sepes mense Majo viget, circa urbem nostram.

Fulvi, & ferruginei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, fulvo, lamellis ferrugineis, pediculo cylindrico, ferme fistuloso, & supernæ pileoli parti concolore. In agris stercoreatis, mense Majo, per Oliveti Montem.

Obscuro-fusci, & nigricantes.

FUNGUS cespitosus, parvus, gracillimus, pileolo campanulato, ex obscuro fusco, lamellis nigricantibus, pediculo prætenui, vix lineam crasso, & supernæ pileoli parti concolore. *Famiglia di Pisciacani, chiamata altrimenti di spegnitoi minori.* In fimi equini aggestis, Vere, & Autumno, variis in locis circa Florentiam.

Lutei, & carnei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo conico, infra, & supra roseo, vel carneo, pediculo cylindrico, fistuloso, luteo Tab. 78. fig. 3. In resectis tabescentibus truncis oritur, Veris tempore.

Lutei, crocei, aurei, & prasinii.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileoli vertice, croceo, vel aureo, reliqua parte dilute concolore, inferne lamellis prasinis, pediculo cylindrico, fistuloso, luteo. In sylvis aucupii Boboli, Vere, & Autumno, necnon in Scandicci alti territorio ad sepes, & interdum ad ficus.

Lutei, & subnigri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extensorii forma, per vetustatem in plures partes, tamquam elastica vi se dividente, & subnigro, inferne luteo, pediculo fistuloso, cylindrico, supernæ pilei parti concolore. In pratibus ad umbras, & in hortorum, & prædiorum ambulacris, mense Octobri.

Aurei, & lutei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo aureo, & sursum reflexo, lamellis, & cylindrico pediculo luteis. Ad quercus, Novembri mense, præsertim in margine prædii Domini de Vitis, in Scandicci alti territorio.

Aurei, & ex albo rufescentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo inæquali, clypeato, desuper ex aureo rufescente, in medio vero saturatoris coloris, inferne lamellis rufis, pediculo cylindrico, fistuloso, concolore, sericea, ac perbrevis lanugine infecto. *Funghi Pasquali di fico*, quod ad ficus radices Paschali Nativitatis tempore, apud nos ubique in hortis oriantur.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte eleganter rufo, lamellis sinuatis, pediculo ex aureo ferrugineo, cylindrico, & fistuloso. In Boboli, mense Septembri.

Aurei, aut lutei, & fulvi.

FUNGUS luteus, ex uno pede multiplex, pileolo usque ad centrum in plures partes plerumque se dividente, ac desuper maculis fulvis ob lacerationem cutis veluti asperso. Mense Octobri, ad quercus, per sylvas aucuparias in Scandicci alti territorio.

2. Fungus minimus, ex uno pede multiplex, pileolo conico, aureo, lamellis, & pediculo fulvis. In equini fimi globulis Vere, & Autumno.

Tricolores, albi, spadicei, & ex obscuro fusci.

FUNGUS esculentus, odoratus, ex uno pede multiplex, superna pileoli parte spadicea, inferna alba, pediculo longo, & ex obscuro fusco. *Famiglia buona, odorosa.* Majo mense, in foro nostro emimus, sine notitia unde venerit.

Albi, griseo-rufi, & ex livido subpurpurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, desuper e griseo rufescente, inferne lamellis ex livido subpurpureis, pediculo fistuloso, albo. Aprili, & Majo mensibus, ad populos in arenosis plerumque provenit, ut in loco dicto *l' Isolotto*.

Albi, grisei, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo obscuro, concavo, cum oris subtus repandis, lamellis griseis, pediculo albo, radicem versus attenuato. Octobri mense, per Plebaniam Juguli variis in locis.

2. Fungus cespitosus, duriusculus, esculentus, parvus, pileolo superna parte obscuro, inferne griseo, pediculo albo. Septembri mense, in foro venditur, & a nonnullis *Soderino*, & ab aliis, ut in Pistoriensibus montibus, *Piazzajolo* dicitur.

Albi, rufo-grisei, & aurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex rufo griseo, subtus lamellis albis, pediculo cylindrico, aureo, fistuloso. Decembri mense, in montis Oliveti nemore.

Albi, obscuri-fusci, & nigri.

FUNGUS cespitosus, pileolo ampliori, extinciorii forma, ex obscuro fusco, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso. *Famiglia di Funghi spegnitoj, maggiori, di due colori.* In sylvis ad quercus, Octobri mense.

Rufi, obscuri, & purpurei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo extinciorii forma, rufo, maculis obscuris in vertice notato, lamellis, & pediculo purpureis. In dumetis ad arbores, mense supradicto.

IV. *Omnia ut supra, sed pileolo a vertice usque ad oras striato.*

Unicolores grisei, aut cinerei.

Tab. 74.
fig. 5.
Tab. 79.
fig. 5. 7.

FUNGUS parvus, totus griseus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo tenui, fistuloso Tab. 79. fig. 5. Majo mense, in quodam vase ligneo aqua semipleno ortum vidimus.

2. Fungus parvus, cinereus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo longo, capillaceo, fistuloso. Mense Octobri, ad arbores, & super ligni putridi fragmenta.

Obscuri, vel subfusci.

FUNGUS parvus, cespitosus, obscurus, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo crassiore. Decembri mense, in locis consimilibus, ut superior.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, subfuscus, pileolo galericulato, ubivis striato, pediculo tenui, fistuloso. Majo mense, in Scandicci alti nemoribus, ad detruncatas, & semiputridas arbores.

Albi, & cinerei.

FUNGUS fimetarius, parvus, cespitosus, fugax, pileolo fornicato, utraque parte cinereo, desuper striato, ac in medio pulchre umbilicato, subtus lamellis raris, ad tubum quemdam coeuntibus, eidemque junctis, cui inferitur pediculus albus, & fistulosus Tab. 79. fig. 7. Mense supradicto in horto simplicium Societatis Botanicae nostrae, super vaccinum, & ovinum fimum.

Albi, & nigri.

FUNGUS cespitosus, parvus, pileolo fornicato, utraque parte albo, desuper striato, ac in medio pulchre umbilicato, subtus lamellis raris, tubo cuidam firmatis, cui inferitur pediculus capillaceus, nigricans Tab. 74. fig. 5. Octobri, atque Decembri mensibus, ad ulmos confitas secus viam ad Templum D. Mariae de Pace ducentem, & in nemoribus etiam occurrit, necnon per magnum ambulatorium Regiae suburbanae villae, ad ilices.

Tricolores albi, murini, & obscuri.

FUNGUS soboliferus, fugax, pileolo galericulato, obscuro, vertice laevi, reliqua parte subtilissime striato, lamellis murinis, pediculo albo, fistuloso Tab. 79. fig. 4. In Pecudum fimo, circa finem Aprilis, in horto simplicium Societatis nostrae tantum vidimus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo griseo, & ubivis striato, inferne nigricante, pediculo albo, fistuloso. Ad arborum radices, Vere, & Autumno.

Albi, rufi, & nigricantes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, rufo-fulvo, vertice laevi, reliqua parte striato, subtus lamellis nigricantibus, pediculo albo, fistuloso.

An Fungus parvus, parvi galeri formam exprimens, rufus C. B. Pin. 373. Forte Fungorum noxiorum xviii. genus Clus. Hist. CCLXXII, Item forte Fungi venenosi

tertia species Dod. Pempt. 482? Ad arborum, & lignorum emortuorum pedes, tum in sylvis, tum in agris, & in hortis passim, Octobri, atque Novembri mensibus.

2. Fungus sterquilinus, fugax, ex uno pede multiplex, pileolo fastigiato, rufescente, & striato, lamellis primum obscuris, postea nigricantibus, pediculo altiori, albo, fistuloso. Aprili, & Majo mensibus, in horto nostro sæpe memorato super ovinum finum.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, rufo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte striata, subtus lamellis albicantibus, pediculo fistuloso, nigricante. In fimi equini aggestis, Autumnali tempore, cum reliquis congeneribus crescit.

Tab. 75. IV. Pileolo a vertice ad medium lævi, reliqua parte vel undique, vel juxta peripheryam striato.
fig. 9.

Unicolores grisei.

FUNGUS Alpinus, cespitosus, pileolo conico, griseo, a medio ad peripheryam striato, lamellis torosis, remissi coloris, pediculo fistuloso, pariter griseo. Octobri mense, per Pistorienses Alpes, variis in locis, ad putrida ligna.

Bicolores albi, & lutei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte albo, ac desuper circum oras striato, pediculo luteo, fistuloso. Provenit interdum in aucupariis nemusculis per territorium Scandicci alti, interdum etiam in dumetis, & sylvis cædis.

Dilute purpurei.

FUNGUS cespitosus, dilute purpureus, pileolo galericulato, a medio ad verticem crispo, reliqua parte striato, pediculo tenuiori, & altiori, fistuloso. *Famiglia di funghi colore di Principe.* Per viridarium Boboli, Octobri mense.

Albi, & grisei.

FUNGUS fasciculosus, pileolo ampliori, cucullato, a medio ad verticem lævi, & griseo, reliqua parte striato, & albicante, lamellis, & altiore, ac fistuloso pediculo albis. In disruptis salicis fragilis caudicibus, Octobri mense.

Grisei, & obscuri.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, obscuro, & nitido, ad oras striato, lamellis, & pediculo griseis Tab. 75. fig. 9. In cricetis montosis, videlicet per Casiniani, & Divi Martini ad Palmam tractus.

Albi, griseo-fusci, & livido-purpurascetes.

FUNGUS cespitosus, pileolo extensorii forma, e griseo-fusco, & a medio ad peripheryam striato, inferne lamellis ex livido purpurascetibus, pediculo albo, fistuloso. Decembri mense, ad vitium pedamenta.

Albi,

Albi, lutei, & obscuri.

FUNGUS fasciculatus, pileolo obscuro, extensorii forma, a medio ad peripheriam striato, lamellis albis, pediculo altiori, luteo, fistuloso. In fimi equini aggestis, Vere, & Autumno, non semel vidimus.

III. *Pediculo anulo permanenti cincto.*

IV. *Pileolo desuper non striato.*

Tab. 80.

fig. 6.

Unicolores rufi.

FUNGUS atro-rufescens, ex uno pede multiplex, esculentus, pileolo parvo, pediculo crassiore, cylindrico, anulo perangusto cincto. *Famiglia di funghi rigagni.* Ex Clusentino, & Pistoriensis agro in forum nostrum Vere, & Autumno allatus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, ex rufo aureus, postea ad fulvum colorem tendens, pediculo anulato, fistuloso, radice bulbosa Tab. 80. fig. 6. Novembri mense, per Scandicci alti nemora.

Lutei, vel aurei.

FUNGUS esculentus, totus luteus, ex uno pede multiplex, pediculo longo, cylindrico, anulato. *Famigliola gialla, buona.* Ad quercus, Autumnali tempore viget, quem in foro nostro sæpe adportatum vidimus.

2. Fungus esculentus, luteus, nanus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido, anulo perangusto, cincto. Mense Octobri, Pisas inter, & Liburnum, in sylvis ad ilices.

3. Fungus esculentus, ex uno pede multiplex, aureus, pediculo longo, cylindrico, anulo perangusto cincto, radice bulbosa. *An Fungus aureus, ex eodem pediculo multiplex Inst. R. H. 559?* In Boboli, per sylvas circa insulam, mense Octobri.

Albi, & grisei.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper griseo, & veluti in squamas lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, concolore, anulo perangusto cincto. In foro nostro, mense Februario tantum vidimus.

Albi, & fulvi.

FUNGUS minimus, ex uno pede multiplex, pileolo, & pediculo fulvis, lamellis albis. Octobri mense, in iligna sylva Domini Marchionis de Niccolinis ad Scandiccium altum.

Tricolores albi, mellini, & subobscuri.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, desuper mellino, subtus albo, pediculo cylindrico, anulato, plerumque subobscuri. In sylvis & agris ad arborum radices, Octobri mense.

Albi,

Albi, flavo-subobscuri, & aenei coloris.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper e flavo subobscuro, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, anulato, & aeneo colore tincto. Octobri mense, in sylvis aucupii Boboli.

Albi, grisei, & purpurei.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, griseus, inferne sordide, & dilute purpureus, pediculo albo, cylindrico, & anulato. *Famiglia di pratajoli.* Tempore Autumni, in Valle Arni per viam a Florentia ad oppidum Montis Varchi ducentem, necnon in territorio Scandicci.

Albi, rufi, & fulvi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper rufo, & protuberante centro, inferne fulvo, pediculo albo, anulato, & circa medium tumido, ad radicem vero in rostrum veluti incurvato, atque attenuato. Octobri mense, in Scandicci alto, per ilicetum Domini Marchionis de Niccolinis.

Albi, rufo-fulvi, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex rufo fulvo, subtus albo, pediculo altiori, cylindrico, anulato, subobscuro. *Famiglia buona, bianca, e leonata.* Autumni tempore, in sylvis ubique, necnon in hortis, ac pomariis, ad arborum radices, & in foro nostro obvius.

Quadricolores albi, cervini, fulvi, & obscuri.

FUNGUS esculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariae arboreae instar lacunulis excavato, colore primum obscuro, postea fulvo, & tandem in subalbidum faciescente, inferne lamellis lineam latis, cervini coloris, pediculo albo, ample anulato. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello strettissime, e coll'anello largo.* Ad populos, & aceres campestris, Vere, & Autumno exit, unde nostratibus *Pioppini*, idest *Acerini*, & *Alberini* idest *Populei* vocantur.

2. Fungus esculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariae arboreae instar lacunulis excavato, colore primum obscuro, postea fulvo, & tandem in subalbidum faciescente, inferne lamellis cervinis, semiunciam latis, pediculo albo, anulo perangusto cincto. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello larghe, e d'anello stretto.* Cum superiori eodem tempore crescit, & in foro nostro pariter venditur.

Inter omnes Fungos lamellatos hi duo supra relati in hoc tantum differunt ab aliis, quod pars pilcoli superior facile separatur ab inferiori, uti evenit in Suillis.

Tab. 81. IV. Pileolo a vertice, ad oras striato.
fig. 4.

FUNGUS cespitosus, parvus, pileolo galericulato, & striato vertice fusco, reliqua parte spadiceo, subtus lamellis albis, pediculo brevi, cylindraco, radicem versus anulato Tab. 81. fig. 4. In aggerosis locis, necnon in fimi equini aggestis, tempore Veris exit.

IV. *Pileolo ad oras tantum striato.*

Tab. 81.

fig. 2.

Albi, spadicei, & purpurei.

FUNGUS esculentus, ex uno pede multiplex, pileolo desuper ex spadiceo flavescente, ad oras nonnihil undulato, subtus albo, pediculo subobscuro, inferiora versus crassescente, & veluti bulboso Tab. 81. fig. 2. *An Fungi ex uno pede plurimi, pediculis longis, albis, inferiora versus crassescantibus, capitulis parvis inversis, superne fuscis, subtus luteis Raii Hist. Tom. 3. 26 ? Prope Florentiam in sepibus, secus anfractuofam viam, quæ ducit a Templo Pacis, ad Divi Leonardi, Autumni tempore.*

III. *Pediculo anulo fugaci, seu non permanenti cincto.*

Tab. 80.

IV. *Pileolo desuper non striato.*

fig. 7.

Unicolores aurei, lutei, vel pallidi.

FUNGUS obesus, aureus, ex una radice multiplex, pileolo fornicato, centro umbilicato. *Famiglia di gialloni di bosco. Octobri mense, in Scandicci alto, per sylvam Domini Marchionis de Niccolinis ad ilicum radices.*

2. Fungus ex una radice multiplex, totus aureus, pileolo nonnihil fastigiato, pediculo cylindrico, in superficie lacero, & veluti filamentoso. Ad cerros in Apennino, in loco dicto *la Falterona*, Novembri mense.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo in medio saturate croceo, ad latera vero diluto, subtus lamellis sulphureis, pediculo cylindrico, fistuloso, concolore Tab. 80. fig. 7. In Regio viridario Boboli, per sylvam aucupii, & prope locum ad ructas servandas, Octobri mense.

Bicolores albi, & obscuri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, subobscuro, subtus lamellis albis, pediculo longo, supernæ pileoli parti concolore, & inferiora versus crescente. Autumni tempore Pisas inter, & Liburnum ubique, & in foro utriusque urbis venduntur, ibique dicuntur *Semenzini*.

Albi, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo conico, rufescente, inferne concolore, sed ad griseum tendente, pediculo albo, cylindrico, fistuloso. In Boboli Octobri mense, per pratula juxta olitorias areas.

Tricolores albi, grisei, & rufi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo leviter fastigiato, rugoso, rufescente, & subhirsuto, inferne lamellis griseis, pediculo albo, fistuloso, radicem versus nonnihil crassescente. In sylvis Pisas inter, & Liburnum, Autumni tempore.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, desuper rufescente, inferne griseo, pediculo albo, cylindrico, fistuloso. Tempore supradicto, per castanetum latifundii vulgo *la Fattoria delle Ginestre*.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo subrufo, lamellis griseis, pediculo cylindrico, albo. Per Ripulense planum, in populeta juxta Arni ripam, inter magnum prædium Domini de Castellis, & Molendina Rovezzani, Vere, & Autumni.

Albi,

Albi, pallidi, & rufescentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo desuper pallido, subtus lamellis albis, pediculo cylindrico, atro-rufescente, ac pulvisculo supernæ pileoli parti colore asperso. Octobri mense, in sylvis Pisanis, atque Liburnensibus.

Albi, flavescences, & fusci.

FUNGUS Alpinus, bulbosus, ex uno pede multiplex, pileolo superna parte obscuro, & stuposo, inferne albo, pediculo flavescente. In saltu Cænobii Alvernæ montis, mense supradicto.

Albi, glauco-argentei, & nigri.

FUNGUS in arenosis nascens, ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, & glauco argenteo, splendente, inferne lamellis amplioribus, nigris, pediculo fistuloso, candido, radice rostrata. *Fungus multiplex, ovatus, cinereus Bot. Paris. 73. num. 16. Tab. XII. fig. 10. & 11.* Autumnali tempore, in populetis juxta Arni ripas, speciatim ultra magnum prædium Domini Equitis de Castellis in Ripulensi plano.

Quod fungorum species quasdam perniciosas, aut lethiferas subinde appellaverim, hoc vulgi verbis convenienter tantummodo dictum esse notari omnibus velim, non vero quod rem certo ita se habere experimento compertum habeam. Quin imo aliquæ memoratarum, quæ hic veneficæ audiunt, aliis in locis esui aptæ judicantur. Præterea ipsæ, quas perniciosas vulgus putat, villicorum fraude in foro quotidie veneunt, nullo tamen, quod quidem notum sit, ementium incommodo; nisi si quando vel nimia vorantium ingluvie, vel ob stomachum aliis ciborum generibus infarctum, & jam oppletum fiant perniciosiores. Quemadmodum memini olim contigisse pictori, qui mihi species omnes ad vivum eleganter expressit. Huic cum Fungos, qui apud nos *olivi* dicuntur pag. 191. memoratos delineandos misissem, is eorum forma captus in sartagine elixatos paullo avidius, una cum matre jam sexagenaria comedit. Nondum post prandium duabus horis exactis ventris torminibus, ambo graviter correpti fuerunt, atque inde alterum olei potus, alterum theriaca assumpta non ægre liberavit.

Fungus Græcis dicitur μύκός, a quo fortasse Latinis Mucus derivatur, quo Fungi plerumque affluunt. Ipsa Latina vox Fungus a Græco φύω, idest nascor, videtur deducta, quod sponte nasci crediti sint. Longius petitas vix asserendas putamus Etymologias a funere, & agendo, vel a fugando, quas tamen videre est apud D. Jo: Philippum Breynium Diff. med. de Fung. Officinalibus Cap. 1. num. 2. Et Franciscum Van Sterbeeck Theat. Fung. pag. 3. Arridet potius, si qua alia, quam Josephus Baldus in tractatu suo de Fungis nondum edito assert, ut nempe ab Æolico σπόγγος pro communi σπόγγος, quod est spongia Latinis, Fungus factus sit, quod Fungi omnes spongiosæ sint natura.

FUNGOIDASTER.

Tab. 82. **F**UNGOIDASTER est plantæ genus capitatum, ut Fungus, a quo differt, capitulo utraque parte lævi veluti A B, semine autem C in nonnullis speciebus in superna D, in aliis in inferna superficie E præditum.

Fungoidastri semine in superna parte donati.

FUNGOIDASTER parvus, ex spadiceo rufescens, capitulo villoso, sphærico, pæne fornicato, Fungis semiputridis innascens, semine stellato Tab. 82. fig. 1. *Fungo di fungo morto.* Decembri mense, in nemore Monialium Divæ Ursulæ.

Scan-

Scandicci alti incolæ super *Fungis piperatis*, albis, lacteo succo surgentibus L. B. semiputridis natum pluries nobis ostenderunt.

2. *Fungoidaster parvus*, gelatinosus, lubricus, pileolo subviridi, oris subreus expandis, pediculo aureo, fistuloso Tab. 82. fig. 1. *Fungus gelatinus*, flavus Bot. Paris. 58. Tab. XIII. num. 7. 8. & 9. *Fungherello di gelatina di colore verde gajo, e dorato*. Novembri mense, in Boboli per pratula, & herbosa ambulacra.

3. *Fungoidaster minimus*, discoides, albus, semine ovato donatus, foliis, vel lignis semiputridis innascens Tab. 82. fig. 3. *Funghini di foglie, e di legni fradici*. Mense supradicto, in eodem viridario.

4. *Fungoidaster minimus*, incarnati coloris, acaulis ferme, Anagyridi non fetidæ, & semimortuæ innascens Tab. 82. fig. 4. *An Lichenoides tuberculiformis, amœne purpureum Raii Synops. ed. 3. 71. num. 50. Funghetti incarnati di legni morti*. In saltu, qui est prope stabulum vaccarum D. Marchionis a Castilione, & in Falteronæ jugo, Septembri mense.

Fungoidastri semine in inferna parte donati.

FUNGOIDASTER cespitosus, superne fuscus, inferne cinereus Tab. 82. fig. 5. *Trombetta di morto maggiore a cespì*. Novembri, Decembri, atque Januario mensibus, in sylvis locis circa urbem.

6. *Fungoidaster*, qui *Fungoides nigricans*, majus, cornucopiæ forma Bot. Paris. 57. Tab. XIII. fig. 2. & 3. Eum nondum vidimus.

7. *Fungoidaster*, qui *Fungoides tubæ acusticæ* forma, fuscus, externe cinereus D. Breynii Tab. 82. fig. 6. Ex libro depicto ejusdem Cl. V. sæpe memorato.

8. *Fungoidaster Alpinus*, infundibuli forma, cinereus Tab. 82. fig. 7. *Trombetta di morto cenerina Alpestre*. In sylvis Alpinis ad lacum nigrum, Septembri mense.

9. *Fungoidaster* infundibuli forma, ex obscuro fulvus. *Trombetta di morto, di colore leonato*. Circa Autumni initium per montosa, & saltuosa loca non raro invenitur.

10. *Fungoidaster minimus*, infundibuli forma, pullus Tab. 82. fig. 8. Tempore supradicto in populetis secus Ani ripam, per planum Ripulense.

Fungoidaster dicitur, quasi planta ad Fungum, & Fungoides accedens.

PHALLUS.

PHALLUS est plantæ genus capitatum A, emergens e volva crassissima B, ex duabus membranis constructa CC, inter quas humor gelatinosus concluditur D, cujus pediculus spongiosus est E, ac fistulosus F, & tubulo cuidam membranaceo G, volvæ centro adnexo velut artificiose arte inferitur, sustinet verò pileolum galericulatum, ac undique instar favi, aut interioris bovilli ventris cellulorum H, in nonnullis autem speciebus umbilico pervio I donatum; in omnibus vero crusta callosa obductum K, quæ per maturitatem in foetidissimum liquorem paulatim colliquescit L, & guttatim fluit M, in quo semina minutissima continentur N.

Liquor prædictus in aquam demersus cum ipsa commiscetur, & semina in vasis fundo deponit. Corpus rotundum, quod ad dexteram imæ partis Tabulæ sub litera O reperitur, est volva, antequam inde Phallus erumpat, alterum vero, quod ad sinistram exhibetur P, est idem corpus, per verticem sectum, & Phallum in sinu suo latentem demonstrat.

Phalli pileolo cellulato, ac umbilico pervio summa parte instructo, donati.

PHALLUS vulgaris, totus albus, volva rotunda, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, ornato Tab. 83. *Fungus foetidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. Boletus Phalloides Inst. R. H. 562. Fungus Phalloides L. B. 3. 843.*

Fungus Phalloides Raii Synops. ed. 3. 12. & Cat. Pl. Angl. ed. 2. 122. ic. *Phallus Hollandicus*, vel *Batavicus* Lugd. 1398. *Fungus Phalloides*, *Batavicus*, pileo laciniato, & veluti crispo *Raii* Hist. Tom. 3. 25. *Sterb. Theatr. Fung.* 277. num. 140. Tab. 30. A. B. C. D. *Lumacone tutto bianco*, di guscio, o invoglia tonda. Octobri, atque Novembri mensibus, in arundinetis, multis in locis, præsertim in Scandicci solo.

2. *Phallus albus*, volva ovata, externe purpurascens, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, ornato. *Lycoperdon Vallisnerianum*, *Κυρσίδες Ponted. Comp. Tab. 3.* *Lumacone bianco*, di guscio, o invoglia rossa, e ovata. Tempore supradicto, in arenoso solo in Scandicci territorio, juxta Grevis ripam, prope sylvam aucupii Dominorum de Altovitis.

3. *Phallus albus*, parvus, pileolo cellulato, ac summa parte umbilico pervio, & peramplo ornato. Circa Viterbum, in sylvis locis, Autumnali tempore tantum vidimus.

Phalli pileolo cellulato, umbilico pervio destituto, ornati.

PHALLUS *Alpinus*, volva subrotunda, alba, pileolo cellulato, umbilico pervio carente, pediculo dilute fulvescente D. Brun. Abbatis Tozzi. Hujus icon occurrat apud Jac. Petiverium in Tabulis, quæ ab ipso Tozzianæ appellantur. Invenitur per sylvas circa Vallis Umbrosæ Cænobium, tempore supradicto.

Præter supra memoratas Phallorum species, nonnullas alias describunt Botanici, quæ nondum ad manus nostras pervenerunt, verum cum harum plures parum graphice delineatæ sint, & descriptæ, arduum est, an supra memoratis conveniant, an vero differant, definire. Nihilominus eas ipsas recensebimus, ut integrum sit alii cuicumque de re adeo perplexa judicium suum interponere.

1. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides*, *Virginianus*, glande tessellato D. Banist. *Raii* Hist. tom. 3. 25.

2. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides*, parvus, seu penis caninus, *Virginianus* D. Banist. Ejusd. ibid.

3. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides Gallicus*, pileo rugoso (absque umbilico) Ejusd. ibid. & *Sterb. Theatr. Fung.* pag. 280. num. 141. Tab. 30. H. I. *Fungi Phalloidis genus* I. B. 3. 845. xxiii. *genus perniciosorum Fungorum 5. species Clus. Hist. CCLXXXI.*

4. *Phallus Hadriani Junii* (capitulo non cellulato, sed umbilico pervio donato) Clus. hist. CCXCV. Lob. Icon part. 2. 275. *Fungus marinus* Dod. Pempt. 483.

5. *Phallus*, qui *Fungus Phalloides major*, *Germanicus*, pileolo corrugato *Sterb. Theatr. Fung.* 281. num. 114. 3. Tab. 30. K. L. M.

Phallus, aut potius *Ithyphallus*, apud Græcos φάλλος, membrum virile sonat, & ἰθυφάλλος membrum virile erectum, nudata glande; nam hæc Planta hominis pudendum representat.

PHALLO-BOLETUS.

Tab. 84. **P**HALLO-BOLETUS est plantæ genus capitatum inter Phallum, & Boletum medium, a primo enim differt quod volva & callosa crusta capitulum obducente destituatur, tum etiam quod seminibus minutissimis A, per capituli superficiem B, conspersus sit: a Boletis vero discriminatur quod capituli inferior pars patula sit C, & usque ad verticem cava, ubi demum pediculo connectitur, ut spectari potest in Phalli ab imo ad summum secti figura.

Phallo-Boleti species sunt

1. *Phallo-Boletus esculentus*, pileolo conico, ampliore, subobscuris, pediculo leucophæo, fistuloso Tab. 84. fig. 1. *Spugniolo cappelluto maggiore*, scuro. Martio, Aprili, atque Majo mensibus, nascitur in arenosis locis in loco dicto *Brozzi*, tum etiam circa fossas udas in loco nuncupato *Campi*, & in forum nostrum rarissime deportatur.

Phal.

2. Phallo-Boletus esculentus, pileolo ampliore, rufescente, & crispo, pediculo leucophæo, fistuloso, striis reticularis insignito Tab. 84. fig. 2. *Spugnulo di capo tondo, di color cecciato*. In Casiniani Paroecia variis in locis ad rudera.

3. Phallo-Boletus esculentus, pileolo parvo, conico, ex fulvo subobscuro, pediculo leucophæo, fistuloso Tab. 84 fig. 3. Aprili mense in populeto juxta Arni ripam, loco dicto *l'Isolotto*, necnon in planicie urbis Prati juxta fossas, præsertim loco dicto *Mezzana*. A rusticis venditur indiscriminatim cum Boletis.

Supra memorato, quemadmodum, & proxime insequenti plantarum genere plures species accedere potuissent, quæ apud Sterbeekium in ejus Fungorum Theatro prostant, sed cum liber ille Flandrice sit scriptus, nempe lingua nobis prorsus peregrina, & descriptiones plantarum quas linguæ illius peritus nobis interpretatus est, mutilæ sint, & breviores quam par erat, eas omittere coacti sumus. Nobis tamen tabulas, quas affert, curiosius lustrantibus, certo constitit, figuras in Tab. 10. literis DD, H notatas ad genus supra memoratum, reliquas vero ad proxime insequens pertinere.

Phallo-Boletus dicitur, quasi planta ad Phallum, & Boletum accedens.

B O L E T U S.

BOLETUS est plantæ genus a Phallo-Boleto diversum, capitulo infra clauso A, quod ibi pediculo jungitur. Tab. 85.

Boleti species sunt.

1. Boletus esculentus, rugosus, amplior, & orbicularis (Tab. 85. fig. 1.) Inst. R. H. 562. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iii. Clus. Hist. CCLXIII. Spugnulo di capo tondo*. Aprili mense, in arenosis agris, atque exsiccatis foveis, præsertim per planiciem Florentiam inter, & Pratum, cum sequentibus in forum nostrum advehitur, & venditur.

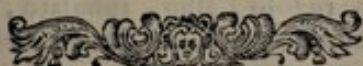
2. Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infectus (Tab. 85. fig. 2.) Inst. R. H. 561. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infectus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus, vel cavernosus, sive merulus, ex albo nonnihil rubescens I. B. 3. 836. Primi generis esculentorum fungorum species 1. Clus. Hist. CCLXIII. Etruscis, Spugnulo lungo, cecciato, Romanis vero, Trippetto*. Toto Aprili mense, venditur ut supra.

3. Boletus esculentus, rugosus, fulvus Inst. R. H. 561. *Fungus porosus, coloris ex fulvo fusci C. B. Pin. 370. Fungus rugosus, vel cavernosus, sive merulus, fuscus I. B. 3. 836. Primi generis esculentorum fungorum species 11. Clus. Hist. CCLXIII. Cum supradicto*.

4. Boletus esculentus, in metam fastigiatus Inst. R. H. 562. *Fungus porosus in longitudinem, meta instar excrecens C. B. Pin. 370. Primi generis fungorum esculentorum species iiii. Clus. Hist. CCLXIII. In Italia numquam vidimus, sed per Germaniam tantum*.

5. Boletus esculentus, compressus, dense foraminulatus, & per longitudinem costatus, e cinereo virescens, pediculo crassiore, albo Tab. 85. fig. 3. In Casiniani, & Divi Pauli Paroeciis, per agros.

Boletus βωλῆτης dicitur a voce Græca βωλή, idest gleba, ob figuram inequalem, & superficiem perforatam, ut in glebis observatur.

D I S T R I B U T I O III.

Plantæ simplicissimæ, plerumque non capitatæ, seminibus in superficie ornata.

F U N G O I D E S.

Tab. 86. **F**UNGOIDES est plantæ genus, cujus signatura a figura potissimum pendet. Nonnullæ enim species cyathum A, aliæ pyrum inversum B, quædam infundibulum C, vel scutellam D, vel lentem E, vel denique hypocraterem F forma simulant. Rursus aliquæ species ornatae pediculo G, aliæ eodem destitutæ H; Omnes vero seminibus minutissimis I, vel rotundis, vel ovatis supernam partem infectæ, quæ semina deinde vel contractis, dum explicantur plantæ, fibris, vel levissimo quovis etiam lenis auræ succussu in altum instar fumi, aut scintillarum K ejiciuntur.

Fungoidea fungiformia.

FUNGOIDES magnum, tricuspidatum, oris retro reflexis, obsolete luteum, pediculo fistuloso. In Lacus nigri Alpibus sub fagis, Octobri mense.

2. Fungoides, quod Boletus Autumnalis, lutescens D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri.

3. Fungoides fungiforme, crispum, laciniatum, & varie complicatum, pediculo crasso, striato, rimoso, ac fistuloso Tab. 86. fig. 7. *Fungus pro capitulo lacinias aliquot laciniatas, folia querna imitantes, emittens Raii Hist. tom. 3.*

25. *An Fungus terrestris, pediculo striato, & cavernoso, capitulo plicatili, subtus plano D. Dod. Raii Fasci. in Synops. ed. 1696. in calce præfationis. Pasta sciringa, terrestre.* Novembri mense post diuturnas pluvias in nemoribus ubique.

4. Fungoides fungiforme, crispum, & laciniatum, ex obscuro fuscum, pediculo striato, rimoso, ac fistuloso, tenuiori. In nemoribus humidioribus, veluti prope rus vulgo dictum *la Radicchia*.

5. Fungoides fungiforme, crispum, & laciniatum, superne nigrum, inferne albidum, pediculo fistuloso, crassiore, albo. *Fungo canino, o Fungo monacella fetido.* In aggeribus rivuli Vingonis in territorio Scandicci, mense Aprili.

6. Fungoides fungiforme, crispum, laciniatum, & varie complicatum, superne subobscurum, inferne simul cum fistuloso pediculo album Tab. 86. fig. 8. *Fungus Monacella Port. Vill. Lib. X. & Clus. Hist. CCXCI.* In iisdem locis cum superiori reperitur.

7. Fungoides fungiforme, pullum, crispum, & varie complicatum, pediculo tenuiori, non fistuloso Tab. 86. fig. 9. Decembri mense, in prato Sacelli vulgariter nuncupati *il Romitorio di Bifonica*.

8. Fungoides fungiforme, crispum, & varie complicatum, superne sature griseum, & ad subobscurum vergens, inferne cum pediculo non fistuloso, album. In Regio viridario Boboli, per sylvas supra Amphitheatrum.

9. Fungoides fungiforme, galericulatum, superne e fulvo subfuscum, inferne griseum, pediculo longiore, rugoso, albo, tubulato, intestinorum forma. Aprili mense, in territorio Scandicci, per fossas prædii Abbatæ Florentinæ, loco dicto *le Lame*.

Fungoidea cava, aut plana, pediculo donata.

FUNGOIDES pyxidatum, coriaceum, maximum, sordide virefcens, pediculo donatum. *Ciotolone*. In loco dicto *le Rose* ad sepēs, Decembri mense.

2. Fungoides infundibuli forma, griseum, externe costis, seu venis ramosis, & invicem implexis munitum. Majo mense, in Regio viridario Boboli.

3. Fungoides fuscum, acetabuli forma, externe ramificatum, sive Fungoides maximum, pyxidatum Bot. Paris. 57. num. 4. Tab. XIII. fig. 1. Hoc nondum videre contigit, adeoque subdubitemus an cum supramemorato prorsus conveniat, an diversam potius speciem constituere dicendum sit.

4. Fungoides cespitosum infundibuli forma, fulvum, pediculo donatum. *An Peziza acetabuliformis* Dill. Cat. Gifs. 194? *Imbutini di bosco, colore di foglia morta*. Octobri mense, per Scandicium altum, variis in locis.

5. Fungoides cespitosum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberosa, perenni Tab. 86. fig. 10. In Imprunetæ Plebania prope Lojanum, ad castanearum sylvas, mense Aprili.

Hujus Plantæ radix perennis est, ac tribus plerumque tuberculis constat, quorum quidem quod medio loco consistit L, Fungoidea profert, atque alit, alterum M, quod jam senio effatum, ac marcidum, cavum intus, atque inane conspicitur, anno elapso idem munus obit, tertium vero N omnium minimum, eidem muneri præstando instanti anno destinatur. Si Fungoidea, ex hujusmodi bulbosa radice prodeuntia, esui paulò aptiora essent, ac majora, planta hæc cæterarum more in hortis coli posset quemadmodum ipsi fecimus in Horto publico Florentino, cum in Historia hac fungorum scribenda occupati essemus, quo tempore non modo e radicibus suis sibi perpetuo succedentibus quotannis prodire eam spectavimus, sed e seminibus quoque in terram sponte elapsis exorientem, quod Philobotanis pluribus tunc temporis a nobis demonstratum fuisse meminimus.

6. Fungoides pyxidatum, intus coccineum, externe albidum, pediculo prorsus albo Tab. 86. fig. 5. *An Peziza acetabuliformis, coccinei intus coloris* Dill. Cat. Gifs. 194? *Pisside scarlattina*. In Scandicci alti nemoribus, Autumnali tempore semel tantum comperimus.

7. Fungoides hypocrateris forma, pediculo donatum, superne fulvum, inferne album Tab. 86. fig. 6. *Fungo sottocoppa*. Per Boboli nemora, mense Novembri.

8. Fungoides globosum, striatum, griseum, pediculo longo, albo, fistuloso Tab. 86. fig. 3. Aprili mense, in populetis juxta Arni ripas, sed rarissime occurrit.

9. Fungoides parvum, pyxidatum, externe ex obscuro griseum, interne nigrum, & pellucidum Tab. 86. fig. 11. Tempore prædicto, in Scandicci territorio.

10. Fungoides griseum, infundibuli forma, pendulum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 13. Januario mense, in Regio viridario Boboli.

11. Fungoides minimum, cernuum, coccineum totum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 12. Brumali tempore, per Montis Senarii saltum, super emortua ligna natum observavimus.

12. Fungoides minimum, pyxidatum, album, externe hirsutum, pediculo donatum Tab. 86. fig. 15. Mense Majo, in Regio viridario Boboli per sylvam aucupii ante locum nuncupatum *il Giardinetto di Madama*.

13. Fungoides minimum, pyxidatum, obscurum, externe hirsutum, pediculo donatum. Mense Januario, in eodem viridario, per agrum vulgariter dictum *il campo de' Razzernoli*.

14. Fungoides minimum, infundibuli forma, candidum, pediculo incurvo donatum. In Plebania Campo-Pauli dicta, vulgo *Campoli* per sylvas, mense Januario.

15. Fungoides minimum, infundibuli forma, albicans, pediculo donatum, hederæ foliis semiputridis innascens Tab. 86. fig. 14. In supradicto viridario Boboli, mense Novembri.

Fungoidea scutellata, sive olmoidea.

- F**UNGOIDES scutellatum, majus, ceræ flavæ colore. *Fungus tenuis, ceræ flavæ similis, ventricosus, mortarium referens, Romanus Bocc. Mus. Part. 1. 300. Lycoperdon Mortarii forma Inst. R. H. 561. Scodellaccia, o berrettaccia ai concio.* Brumali tempore, in fimi equini tumulis, necnon in agris eodem fimo impinguatis.
2. Idem album. Cum supradicto, eodemque tempore, sed raro.
 3. Fungoides angulatum, acetabuli forma Inst. R. H. 560, *Fungi Pezice Plinii Col. Part. 1. 335.* In Regiarum Villarum Castellæ, & Petrajæ sylva aucupii, vulgo *la Ragnaja di Castello, e della Petraja*, initio Maii legimus.
 4. Fungoides crispum, & undosum, acetabuli forma, intus, & foris obscurum. In Boboli per pratula ante locum animalibus peregrinis servandis, necnon per Montem Bonum, speciatim in loco *la Ricciaja*, Octobri mense.
 5. Fungoides scutellatum, asperum, sordide album. Extra portam Divi Nicolai in populetis.
 6. Fungoides scutellatum, asperum, & veluti aculeatum, fulvum. In fœtilibus recens stercoreatis interdum reperitur.
 7. Fungoides scutellatum, album, & glabrum. In sylvis, & ericetis, Octobri, atque Novembri mensibus exit.
 8. Fungoides scutellatum, interne album, externe obscurum, & subhirsutum Tab. 86. fig. 4. Autumnali tempore, in umbrosis, atque humectis sylvis, inter putrida folia,
 9. Fungoides scutellatum, album, foris hirsutum. Eodem loco, ac tempore cum prædicto.
 10. Fungoides scutellatum, pullum, foris hirsutum, intus glabrum. Decembri mense, in Imprunetæ Plebania, per D. Andræ ad Balneolum Paroeciam, in pratulo Eremitæ Divi Stephani ad Bifonicam.
 11. Fungoides scutellatum, coccineum, intus glabrum, foris ubivis pilosum Tab. 86. fig. 17. In fossis viæ publicæ, atque prædiorum inter Florentiam, & Pontem ad Sevem, necnon in Scandicci alti territorio, Novembri mense.
 12. Fungoides coccineum, oris pilosis, acetabuli forma Inst. R. H. 561. *Peziza acetabuliformis, coccinea, marginibus pilosis Dill. Cat. Gifs. 195. & Raii Synops. ed. 3. 19. num. 14. Fungus arboreus, acetabuli modo cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard. Raii Synops. ed. 2. 19. num. 41.* In nemore *le Cascine* dicto, & alibi, Autumnali tempore.
 13. Fungoides coccineum, acetabuli forma Inst. R. H. 561. *Fungus membranaceus, seu coriaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremisino saturo S. Dale Raii Synops. ed. 2. 19. num. 39. & ed. 3. 18. num. 5. Fungi perniciosi gen. 24. species secunda Clus. Hist. CCLXXXVII. Parva concha marina, colore coccineo Sterb. Theatr. Fung. 242. Tab. 26. D. Fungus colore chermesino pulcherrimo, adnatus ligno Aldrov. Dendr. 168. Scodelline scarlatte.* In Scandicci planicie, & circa urbem Prati, plurimis in locis Vere, & Autumno vidimus.
 14. Fungoides obscurum, scutellatum, crassioris substantiæ, externe subasperum. Mense Majo, post pluvias, in sylvis aucuparii Boboli, præsertim prope locum ubi Trutæ servantur.
 15. Fungoides scutellatum, minimum, atro-purpureum, & ad pullum vergens. In Scandicci alto, per ambulacrum Ruris Domini de Vitis, mense Septembri.
 16. Fungoides scutellatum, pullum, interne lucidum, & quasi vernigine infectum. Crescit in nemoribus Divi Zenobii ad Casinianum.
 17. Fungoides scutellatum, semisphæricum, sordide coccineum, externe villis obscuris obsitum. Februarii mense, in viridario Boboli, per ambulacrum juxta sylvam aucupii vulgo *la Ragnaja dove è il conservatorio delle Trote*.
 18. Fun-

18. Fungoides parvum, nigrum, interne læve, externe rugosum, & striatum Tab. 86. fig. 18. Martio, & Aprili mensibus, in Scandicci alii sylvis.

19. Fungoides scutellæ non nimis cavæ forma, candidum, membranaceum, musco innascens. In montosis, & muscosis locis, ut plurimum.

20. Fungoides minimum, scutellatum, niveum, in caudicibus arborum post pluvias toto anno oritur. In Boboli viridario, & in ambulacro Regiæ suburbanæ villæ, ad ilices.

21. Fungoides scutellatum, minimum, membranaceum, candidum, arborum caudicibus innascens. Per Cercinam Plebaniam in loco nuncupato *Castiglioni*, mense Septembri.

22. Fungoides coccineum, lentiforme, oris pilosis Tab. 86. fig. 19. Ad foveas, & in aggerosis locis.

23. Fungoides minimum, scutellatum, atropurpureum, intus splendescens. Mense Septembri, in Scandicci alto, seu superiore, per sylvam aucupii D. Marchionis de Niccolinis.

24. Fungoides minimum, scutellatum, vernum, aureum, externe polline concolori aspersum. Aprili mense, juxta urbem nostram, & in ipsa quoque urbe secundum vias, variis locis legitur.

25. Fungoides scutellatum, patulum, minimum, aureum, externe subhirsutum *Forte Peziza lutea, parva, marginibus pilosis Raii Synops. ed. 3. 18. num. 7? An Peziza lutea, minima, verna Dill. Cat. Gifs. 195?* In Ripulensi plano per fossas aquis jam plane carentes.

26. Fungoides minimum, lentiforme, vix cavum, fusco-rubrum, externe hirsutum, & obscurum D. Cocchius Majo mense, in hortulo pensili suo nobis primum demonstravit.

27. Fungoides coccineum, minimum, oris non pilosis. Extra portam Divi Miniatis inter muscos tempore prædicto, & in mœniorum urbis nostræ rimis, ante horrea in loco dicto *l'Uccello* etiam erumpit.

28. Fungoides aureum, omnium minimum, turbinatum, & vix cavum, foliis cupressi semiputridis innascens Tab. 86. fig. 20. Januario mense, in Boboli viridario, ad putrida cupressum folia.

29. Fungoides spadiceum, membranaceum, omnium minimum. In sylvis extra urbem, & in Regio viridario Boboli, in arborum detruncatarum cæsuris.

Fungoidea turbinata, aut pyri inversi, vel vasis fusorii forma.

FUNGOIDES pyri inversi forma, ore lacero, & veluti coronato, ex albo griseum Tab. 86. fig. 2. *Scodelle a pera di concio*. In fimo equino, tempore brumali.

2. Fungoides pyri inversi forma, cespitosum, ex fulvo fuscum. Circa palearia, & in triticea gluma, tempore supradicto.

3. Fungoides pyri inversi forma, intus coccineum, ore veluti marginato, extra corallinum, & glabrum. Mense Januatio, in saltu Franciscanorum, vulgo *la Doccia*, secus aquæductum.

4. Fungoides coccineum, cupulam glandium referens. In Vallis Arni populetis, videlicet circa Montem Varchium, tempore Autumnali, super tabefacta ligna.

5. Fungoides pyri inversi forma, intus griseum, exterius subobscurum. Martio mense, per sylvam vulgo *le Cascine*.

6. Fungoides infundibuli forma, exterius album, intus coccineum. In prateolis Boboli, tempore supradicto, circa Insulam.

7. Fungoides maximum, vasis fusorii forma, subalbidum Tab. 86. fig. 1. In Camaldulensibus, & Vallis-Umbrosanis sylvis Vere, & Autumno.

8. Fungoides parvus vasis fusorii forma, perangustum, & quasi tubulatum, albidum. Ubi antedictum, necnon per Montis Senarii saltum.

Fun-

9. Fungoides minimum, vasi fusorii forma, niveum, externe hirsutum, pendulum Tab. 86. fig. 16. Januario mense, in Boboli per sylvam, vulgo *la Ragnazza accanto la conserva delle Trote*.

Fungoides dicitur, quasi planta ad Fungum accedens.

C L A V A R I A.

Tab. 87. **C**LAVARIA est plantæ genus in Botanico Parisiensi pag 39. constitutum, nulla tamen propria, qua a ceteris distinguatur, assignata nota, nos proinde studiosorum gratiam inituri ipsam definimus plantæ genus carnosum, non ramosum, Herculeam clavam quadantenus referens A, interne plerumque fæctum, raro cavum B, externa superficie lævi, ac feminibus minutissimis C, undique referta.

Clavaria non cespitosa.

CLAVARIA major, lutea Tab. 87. fig. 1. *Mazza d' Ercole gialla*. In Scandicci alti nemoribus tempore Autumnali, atque Brumali.

2. Clavaria major, alba. *Lycoperdon Clavæ effigie* Inst. R. H. 564. *Fungus clavatus, albidus, pistillaris, species crepitus Lupi* Bocc. Mus. part. 1. Tab. 307. *Mazza d' Ercole bianca*. Cum superiore provenit.

3. Clavaria major, atro-rufescens, crispa Tab. 87. fig. 2. *Mazza d' Ercole cecinata, crespa*. Iisdem fere locis, ac tempore cum superioribus.

4. Clavaria major, ex rufo sordide aurea, vertice plano, & nonnihil cavo Tab. 87. fig. 3. *Mazza d' Ercole dorata, col capo spianato*. Loco, & tempore eodem, ac antedicta, & speciatim in aucuparia sylva D. Marchionis de Niccolinis.

5. Clavaria media, albo-lutea. *Mazza d' Ercole mezzana, pallida*. In sylvis locis Senarii montis, tempore prædicto.

6. Clavaria Ophioglossoides, nigra (Tab. 87. fig. 4.) Bot. Paris. 39. num. 3. Tab. VII. fig. 3. *Fungus Ophioglossoides, non descriptus Raii* Cat. Plant. Angl. 122. & Hist. 104. *Fungus Ophioglossoides* Ph. Brit. Mer. Pin. & Raii Synops. ed. 3. 14. num. 5. *Mazza d' Ercole a lingua di serpe, nera*. In Regio viridario Boboli per herbida, & umbrosa ambulacra, necnon per Scandicci alti sylvas, & circa Ereum vulgo *di Bifonica*, tempore Autumnali.

7. Clavaria, quæ Fungus Ophioglossoides, viridis, serpentiformis D. Breynii. Ex libro depicto ejusdem Clarissimi Viri.

8. Clavaria minima, nigra, clavi effigie, pediculo subhirsuto Tab. 87. fig. 8. *Mazza d' Ercole nera, piccola, o fungo chiodo*. In Scandicci alti nemoribus, tempore prædicto.

9. Clavaria lutea, minima Tab. 87. fig. 5. *Fungi parvi, lutei, ad Ophioglossoides nigrum accedentes Raii* Cat. Plant. Angl. & Synops. ed. 2. 16. n. 13. *Fungoides clavatum, minimum* Dill. Cat. Giss. 189. & Raii Synops. ed. 3. 14. 2. 1. *Mazza d' Ercole minima, gialla*. In Regii viridarii sylvulis, atque ambulacris, Autumnali tempore.

10. Clavaria alba, pistillari forma Bot. Paris. 39. num. 2. Tab. VII. fig. 5. Eam adhuc videre non contigit.

11. Clavaria rufescens, triuncialis, tenuissima Tab. 87. fig. 7. Circa Novembris initium, post diurnas pluvias in eodem viridario per nemus prope Cellam vinariam.

12. Clavaria minima, nivea Tab. 87. fig. 6. In sylvosis locis abunde oritur, Vere, & Autumno.

13. Clavaria omnium minima, sordide alba Tab. 87. fig. 9. *Mazza d' Ercole, minima, bianchiccia*. Novembri, atque Decembri mensibus, in fistilibus hortorum terra stercoreata repletis, ut plurimum.

Clav-

Clavaria cespitosa.

CLAVARIA cespitosa, major, candida Tab. 87. fig. 10. *An Fungus terrestris, digitatus Park. Theat. 1318? Ditola scempia, o famigliuola di mazze d' Ercole bianche.* Circa Octobris initium, in summa parte saltus Cœnobii Patrum Franciscanorum, vulgo *la Doccia*.

2. Clavaria cespitosa, media, lutea Tab. 87. fig. 11. *Ditola scempia, o famiglia di mazze d' Ercole gialle.* Per nemuscula viridarii Boboli, Autumnali, & Brumali tempore exit.

3. Clavaria vermiculata, non fistulosa, candida Tab. 87. fig. 12. In aggeribus viæ Florentinæ, ad D. Mariæ Imprunetanæ Templum ducentis, loco dicto *Monte*, Mense Februario.

4. Clavaria vermiculata, fistulosa, candida Tab. 87. fig. 13. *Cannelli de' prati.* In herbosis ambulatoriis prædii D. de Chelinis, in Scandicci territorio, Octobri, atque Novembri mensibus.

Hinc excludenda videtur *Clavaria militaris crocea Bot. Paris. 39.* quæ potius Lichen-Agaricis adnumeranda videtur, prout indicavimus pag. 104.

Clavaria dicitur a forma, Clavam Herculeam quodammodo representante.

C O R A L L O I D E S.

CORALLOIDES est plantæ genus carnosum, ramosum instar Coralli A, & Tab. 88. læve, in superficie seminibus minutissimis B infectum.

Coralloidis species sunt.

1. Coralloides flavum Inst. R. H. 562. *Fungus ramosus, flavus I. B. 3. 837. Ditola gialla.* Veris, & Autumni tempore, in ericetis montosis ubique, & in foro nostro venale prostat.

2. Coralloides albidum Ibid. *Fungus ramosus, albidus I. B. 3. 837. Ditola bianca.* Cum supradicto.

3. Coralloides dilute purpurascens Ibid. *xix genus esculentorum Fungorum ii. species Clus. Hist. CCLXXV.* Cum superioribus, sed raro.

4. Coralloides dilute rufescens. Cum antecedentibus, sed non ita obvium.

5. Coralloides album, corniculis dilute purpureis. Octobri mense, in Juguli Plebania, per locum dictum *le Montanine*, in sylvis.

6. Coralloides igneum, vel corallini coloris, corniculis brevioribus Tab. 88. fig. 2. *Ditola corallina.* In Montis Boni ericetis, & sylvis cæduis, Octobri mense.

7. Coralloides dilute luteum, corniculis expansis, brevioribus, & ramosioribus, in summitate bifidis Tab. 88. fig. 4. Ut superius, in sylvis ultra Grevem torrentem.

8. Coralloides luteum Barr. Icon. 1260. Tempore, & loco eodem cum antecedentibus, & subsequenter.

9. Coralloides rufescens, corniculis brevioribus. In sylvis Vallis-Umbrosæ, & Octobri mense in foro nostro venditur.

10. Coralloides corniculatum, griseum, parvum. Per cupressuum sylvas in Boboli viridario, prope portam urbis, Octobri mense.

11. Coralloides album, ramulis bifurcatis, tenuioribus, longis. *Coralloides ramis longioribus praditum Barr. Icon. 1280.* In eodem viridario per omnes sylvas juxta urbis mœnia, Novembri mense.

12. Coralloides ramosum, ex rufo carneum, platyceron, seu latis cornibus, apicibus brevioribus Tab. 88. fig. 3. Cum superioribus, in omnibus sylvis Piscinam ambientibus, necnon per Scandicium altum, in sylva aucuparia D. Marchionis de Niccolinis, eodem mense.

13. Coralloides rufescens, corniculis tenuioribus, bifidis Tab. 88. fig. 1. In viridario Boboli jam dicto, necnon per Scandicium altum in querceto Abbatiz Florentinæ, Octobri, atque Novembri mensibus.

14. Coralloides parvum, cristatum, rugosum, & verrucosum, album Tab. 88. fig. 6. In ilicetis Pisas inter, & Liburnum, temporibus prædictis.

15. Coralloides parvum, gelatinosum, cæruleum. In Vallis-Umbrosæ nemoribus, semiputridis, & tabidis lignis adnascens.

16. Coralloides luteum, parvum, Juniperi caudicibus adnascens Tab. 88. fig. 5. *An Fungi Juniperini Martii, seu spongiola ad ramorum exortus frequentes Flor. Aldorf? Ditola di Ginepro.* Prope Ecclesiam Casiniani, ad Juniperos, mense Novembri.

17. Coralloides minimum, capillare, dilute violaceum. In Boboli viridario per sylvam aucupariam prope locum ad Trutas servandas, Octobri mense.

Coralloides dicitur quasi planta ad Corallum accedens.

B Y S S U S.

Tab. 89.
& 90.

BYSSUS est plantæ genus, a præcedenti distinctum, quod meris filamentis cylindricis, aut ramosis A, aut non ramosis B, aut utriusque formæ C, constat. Ex his filamentis prout diversas species perlustraveris, quædam longa AB, quædam breviora D, quædam etiam brevissima E reperies. Differt quoque a Conferva, quod eadem filamenta, neque recentia, neque exsiccata ullis externis nodis F aspera appareant; a Botryte vero, quod diuturnior sit, neque fugacis adeo naturæ, & quod ejus semina spicatum, vel racematim disposita non appareant, sed secundum cauliculorum longitudinem G locata. Quædam ex his plantis coriacea, quædam herbacea substantia donantur. Plures sericorum filamentorum congeriem, ut Conferva, referunt, aliæ tapetem, aut villosum sericum, aliæ murinam, vel felinam pellem, aliæ ovinum vellus, feltrum aliæ, vel pannum, quædam demum araneorum telam eleganter simulant, quemadmodum in iconibus tabularum patet. Semina, quæ in quibusdam videre contigit, vel rotunda apparebant, vel oblonga.

Byssi species sunt.

1. Byssus maritima, Confervoides, ramosa, viridis, sericum referens Tab. 89. fig. 1. In litore maris ad Caietam, præsertim Molam versus, Majo mense, & Junio, abunde oritur.

2. Byssus palustris, Confervoides, non ramosa, viridis, filamentis crassioribus, fetas aprinas æmulantibus Tab. 89. fig. 6. *An Conferva Plinii, setis porcinis similis Mer. Pin. & Raii Synops. ed. 3. § 8. n. 5?* Prope Pisas, in aquosis foveis, secus viam, ad locum *le Cascine* ducentem.

3. Byssus palustris, Confervoides, non ramosa, viridis, sericum referens, filamentis longis, tenuissimis Tab. 89. fig. 7. In agro Florentino, multis in locis, ut inter urbem, & Regiam villam vulgo *il Poggio a Cajano*.

4. Byssus minima, saxatilis, aurea, inodora, filamentis partim simplicibus, partim ramosis Tab. 89. fig. 2. *Byssus aurea, Derbiensis, humifusa Petiv. Gazoph. Decad. V. n. 122. Tab. 10. n. 3. Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 6. Muscus croceus, saxigena, holosericum referens, seu Byssus petraea Ejusd. ed. 2. 40. n. 2. Lapis crinitus Rar. Mus. Besl. Tab. XXXVI.* Hyberno tempore, multis in locis circa Florentiam, ut in rimis, & cavernulis super ingentia, & tartarea saxa, prope stabulum vaccarum Domini Marchionis de Castilionis, sicut etiam in lapidosis per Imprunetæ colles, veluti juxta Molendinum vulgo *Nalbi*; crescit insuper per montem Ferratum, & per Falteronæ juga: a Londino quoque a Domino Sherardio habuimus.

5. Byssus Germanica, minima, saxatilis, aurea, Violæ Martiæ odorem spirans Tab. 89. fig. 3. *Herbula muscosa, Viola odorem spirans Agric. de Nat. Foss. lib. V. Jolithos, seu lapis violaceus (herbula potius) Schwenck de Foss. Sil. 382. Lapis Aldenbergensis odoris violacei Rar. Mus. Besl. Tab. XXIX.* Per Saxoniam, Bohemiam, Silesiam, atque Borussiam, variis in locis invenimus.

6. Byf-

6. Byssus minima, cinerea, tenuissima, plerumque non ramosa, inodora, basi seu carne crassiore, junioribus arboribus ima parte, terræ proxima, innascens, eamque convestiens Tab. 89. fig. 4. *An Byssus pulverulenta, violacea, lignis adnascens Raii Synops. ed. 3. § 6. num. 3? Fungus violaceus, herpetis modo irrepens lignis Ejusd. ed. 2. App. 336.* In viridario Boboli variis in locis, & potissimum circa Labyrinthum novum.

7. Byssus terrestris, viridis, herbacea, & mollissima, filamentis ramosis, & non ramosis Tab. 89. fig. 5. *An Byssus tenerrima, viridis, vellutum referens Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 1?* Verno tempore, in hortis ad umbras, necnon ad sepes, & circa fossas udas, & stillicidia.

8. Byssus minima, palustris, obscura, crassioribus filamentis, plerumque simplicibus Tab. 89. fig. 8. Juxta pontem Montis Boni, per stillicidia, & scaturigines secus rivulum vulgariter il *Borro di Rimari*, necnon per Imprunetæ colles, in rudibus Molendini nuncupati *Nalbi*.

9. Byssus major, speluncis, & cellis vinariis innascens, latissima, primum alba, deinde aurea, postea fulva, filamentis crassioribus, & longioribus, fissilibus Tab. 90. fig. 1. *An Byssus arborea, barbata, fulvi coloris Raii Synops. ed. 3. § 7. n. 9. Pseudospongia fungoides, fulva, lignis adnascens Ejusd. ed. 2. App. 334. Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6?* In speluncis, & ferri fodinæ fornicibus, non procul a Seravitia in Etruria, præsertim in monte vulgo *di Stazze-ma*. Gignitur etiam in fornicibus cellarum vinariarum, quæ diu clausæ nullo spiraculo gaudent, quandoque etiam in tubis, & canalibus ligneis, aquam ducentibus, invenitur.

10. Byssus latissima, speluncis, & cellis vinariis innascens, feltrum, vel pannum laneum simulans, primum alba, deinde nigra, filamentis tenuissimis, non ramosis Tab. 89. fig. 9. *An Fungus spongiosus, niger, reticulatus, doliolis vinosis adnascens Raii Synops. ed. 2. 18. n. 37. & ed. 3. § 7. n. 10. Fungus spongiosus, niger, pannum laneum textura simulans, doliolis vinosis adnascens Pluk. Alm. 164?* Oritur in iisdem locis, in quibus antecedens.

11. Byssus sericea, fulva, perelegans, tenuissima, & ramosissima, rimis terræ innascens, & glebas circumvestiens Tab. 90. fig. 4. Per viridarium Boboli, in aggerosis locis, veluti ante pratulum Officinæ Aromataria.

12. Byssus purpurea, delicatissima, arborum corticibus adnascens, brevissimis, ac tenuissimis filamentis Tab. 90. fig. 3. *An Byssus pulverulenta, violacea, lignis adnascens Raii Synops. ed. 3. § 6. n. 3?* Autumnali, atque Brumali tempore, in ilicum corticibus per viridarium supradictum, & præsertim ante ostium cellæ vinariæ.

13. Byssus subpurpurea, lichenis facie, lauri caudicibus constanter innascens, filamentis brevissimis invicem implexis, & colligatis Tab. 90. fig. 2. In sylvis ad lauros copiosissima.

14. Byssus palustris, subobscura, filamentis non ramosis, brevibus Tab. 89. fig. 10. In aquis calidis Montis Grotti, non longe a Patavio.

15. Byssus aquatica, tenuissima, atro-virens, pellem murinam referens, brevissimis, & simplicibus filamentis Tab. 89. fig. 11. Brumali tempore, in canali, seu aquæductu horti medici nostri.

16. Byssus sericea, ex viridi nigricans, filamentis brevibus, partim bifidis, partim integris Tab. 90. fig. 9. Per supradictum viridarium, & ad quercus, secus viam a Carthusianorum Cœnobio ad Montem Bonum ducentem, & alibi circa urbem.

17. Byssus sulphurea, lichenis facie, tenuissima, ac densissima, feltrum, & pannum laneum textura simulans Tab. 90. fig. 6. In eodem viridario paulo ante vivarium vulgo *del Forcone*, Julio mense, ad ilices.

18. Byssus cespitosa, nigra, filamentis ramosis, & non ramosis Tab. 90. fig. 7. Ad arbores per sylvam aucupariam, qua initium rivuli Vingonis tegitur prope rus DD. de Puccis, in Casiniani Parocchia.

19. Byssus minima, cærulea, non ramosa, musco innascens Tab. 90. fig. 8. Per viridarium Boboli, ut in sylvulis ante cellam vinariam supradictam ad saxa supra muscos squamosos, Martio, & Aprili mense viget.

20. Byssus minima, saxatilis, nigra, ramosissima, viticulis nudis Tab. 90. fig. 5. In collibus sterilioribus Imprunetæ, ad saxa, Januario, & Febuario mensibus oritur.

Byssus vocatur, quia cum latius plerumque se diffundat, byssinam, latamque tellurem representat.

B O T R Y T I S.

Tab. 91. **B**OTRYTIS est plantæ genus, a Byssu dumtaxat discretum vitæ brevitate, & seminum racematim A, vel spicatum B, in cauliculis, vel ramorum summo, constanti dispositione.

Botrytidis species sunt.

1. Botrytis comata, grisea, caule simplici, crassiore, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Mussa grigia, arborea*. Per semitas secus magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, ad marcidam, & semiputridam ligna, & tritici culmos, tempore brumali, non raro invenitur.

2. Botrytis non ramosa, alba, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Mussa bianca, col seme a grappoli*. Omnium vulgarissima est, & in quibuscumque corporibus, dum corrumpuntur, invenitur.

3. Botrytis ramosa, cinerea, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 2. *An Fungus bombycinus, murini coloris, e simo felino, tenuissimis capitulis D. Pluk. Alm. & Mor. Hist. Oxon. part. 3. sect. 15. 641. n. 6?* Eodem loco, quo superior, oritur.

4. Botrytis spicata, grisea, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 4. *An Byssus pulverulenta, incana, farina instar strata Raii Synops. ed. 3. 56. n. 2? Mussa terrestre, grigia, spicata*. Septembri mense, in orto simplicium Societatis nostræ, variis in locis ad umbram, præsertim per ambulacra, fornicibus tecta.

Botrytis dicitur a voce Græca βότρυς racemus, id est racemosa, nam in hac planta semina racematim nascuntur.

Quod vero ad serendi, & seminum vegetationem spectandi rationem attinet, tam in hoc plantarum genere, quam in proxime descripto, eadem usaveniunt, quæ in observationibus pag. 137. 138. & 139. expositis memoravimus; lectoris proinde cædio parentibus iterum hic minime repetenda.

A S P E R G I L L U S.

Tab. 91. **A**SPIRGILLUS est plantæ genus, a duobus supra memoratis diversum, seminum dispositione. Ea enim vel rotunda A, vel ovata B semper deprehendimus, quæ in longa, recta, ac nodosa filamenta necuntur C, quæ filamenta in quibusdam plantis rotundæ placentæ D, vel subrotundæ E inhaerent: in aliis vero nudi caulis summo F, vel ramulis G absque ulla placenta, affiguntur in modum spicarum graminis dactyloides. Eadem hæc filamenta ob maturitatem sponte decidunt, quo tempore semina etiam invicem disjunguntur, veluti A, B.

Aspergilli species sunt.

1. Aspergillus capitatus, capitulo glauco, seminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Mussa turchina, gambata*. In Mali Limonii, atque Cidonii, & Pyri, nec non in Cucurbitæ frustulis, & aliis similibus semiputridis rebus oriri plerumque solet.

2. Aspergillus capitatus, capitulo aureo, seminibus rotundis. *Mussa dorata, gambata*. Cum antedicto, sed rarissime invenitur.

3. Aspergillus capitatus, capitulo pullo, seminibus rotundis. *Mussa nera, gambata*. Ubi supra memorati reperitur.

4. Asper-

4. Aspergillus capitatus, omnium minimus, albus, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 2. *Muffa gambata, minore, bianca*. Per cellas vinarias in vasis vitrei veste.

5. Aspergillus cespitosus, densissimus, initio niveus, deinde aureus, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 5. *Muffa dorata, senza gambo*. Decembri mense, in ericetis montosis Casiniani, aliisque similibus locis, & per Regium viridarium Boboli, ad arborum radices, in earundem cavernulis.

6. Aspergillus niveus, cespitosus, feminibus rotundis Tab. 91. fig. 7. *Muffa bianca, minore, senza gambo*. Decembri mense, post diuturnas pluvias, in iligni corticis rimis, per ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ.

7. Aspergillus cespitosus, ex obscuro nigricans, feminibus ovatis Tab. 91. fig. 6.* *Muffa nera, senza gambo*. Toto anno viget in asseribus, quibus cancelli contemuntur, & ad ligneas columnas, in Regio viridario Boboli.

8. Aspergillus albus, tenuissimus, graminis dactyloïdis facie, feminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Muffa bianca a disciplina, o a foggia di gramigna sanguinella*. In dimidiato, & semiputrido Malo Limonio dumtaxat eum vidimus.

9. Aspergillus terrestris, cespitosus, ac ramosus, albus Tab. 91. fig. 4. *Muffa bianca, terrestre, ramosa*. Junio mense, in Regio viridario supramemorato.

Aspergillus dicitur a forma aspersorii, quo in Sacris utimur, quam præsefert.

P U C C I N I A.

PUCCINIA est plantæ genus, vel simplex A, vel ramosum B, tenuissimis, & ferricis filamentis C, horizontaliter, quemadmodum in clava Tiphina, dispositis D, constans. Qua vero ratione filamenta hæc, in centro plantæ E, connexa sint, ob plantæ exiguitatem, oculus ne optico quidem vitro armatus discernere valuit. Eadem de causa liquido nondum constitit an semina, quæ filamentorum summo adhærent F, tenui membrana conveſtiantur, an vero eadem destituta sint. Primæ speciei plantæ, quæ adhærent trunco *Cedri folio Cupressi C. B.* naturali magnitudine expressæ sunt; secundæ vero speciei quadruplo majores, ope microscopii, quemadmodum & alia omnia, quæ eadem Tabula ob oculos ponuntur.

Pucciniæ species sunt.

1. Puccinia non ramosa, major, pyramidata Tab. 92 fig. 1. Mense Martio, in Hostiensis litore, super juniperos, & cedros semivivas tantummodo, eam observavimus.

2. Puccinia ramosa, bifurcata, omnium minima, candidissima, pruinaam referens Tab. 92. fig. 2. Octobri mense, per viridarium Boboli, super dejecta & putrida ligna semel vidimus.

Hujusce plantæ nomen grati animi monumentum esse voluimus erga Thomam Puccinium Patricium Pistoriensem, publicum in Florentino Lyceo Philosophiæ, & in Divæ Mariæ Novæ Nosocomio Anatomæ Professore, qui celeberrimo Laurentio Bellinio præceptore usus, & amico, eximius apud nos medicus, paucis ante annis omnibus bonis, ac præcipue literarum, & artium cultoribus flebilis, occidit.

D I S T R I B U T I O I V.

Plantæ simplicissima, feminibus interna parte donata.

C L A T H R U S.

CLATHRUS est plantæ genus subrotundum, & quasi turbinatum A, clathri, aut retis instar fenestratum, ac marsupii more cavum, quod antequam e volva emergat BB massam quamdam in sinu suo C fovet, quæ constat partim, ex puriore glutine D, partim ex grisea subobscura materia E, veluti farina leviter madefacta,

ac va-

Tab. 92.

Tab. 93.

ac valide subacta, feminibus minutissimis F infecta, quæ dum Clathrus extra volvam G egreditur, & sese explicat, in olidissimum liquorem colliquefcit, & guttatim fluit H.

Liquor hic in aquam immiffus semina deponit, ut in Phallo tradidimus. Corpufcula, quæ ad literam I funt expreffa, demonftrant plantulas juniores e feminibus hujus generis recenter enatas, præfertim ultimum, quod femine vix eft majus.

Clathri fpecies funt.

1. Clathrus ruber Tab. 93. *Boletus cancellatus*, purpureus *Inst. R. H.* 561. *Fungus rotundus*, cancellatus *C. B. Pin.* 375. *Fungus pannis laceris fimilis*, igneus. *Ejusdem* 372. *Fungus*, quem ignem fylveftrem vocant *Casalp.* 619. *Fungus Coralloides*, cancellatus *Clus. Hift. App. alt. Auct. Lupi crepitus*, vulgo *Vefcia Col. part. 1.* 336. *Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, intus punctis rubris, creberrimis pictam emittens, calyce squamofa exceptam Raii Hift. Tom. 3. 25. Boletus ramosus, coralloides, fætidus Comm. Ac. R. Sc. An. 1713. pag. 92. Fuoco falvatico roffo. Majo, Novembri, atque Decembri menfibus, in arundinetis, & ad fepes, necnon in vepretis, non raro oritur.*

2. Clathrus albus. *Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, albam intus, punctis nigris creberrimis pictam, emittens, calyce squamofa exceptam Raii Hift. Tom. 2. 25. Fuoco falvatico, bianco. In iisdem fere locis cum antecedenti, fed rariffime occurrit.*

3. Clathrus flavefcens. *Boletus cancellatus Inst. R. H.* 561. *Fungus Coralloides cancellatus, flavefcens Barr. Ic.* 1265. *Fuoco falvatico, giallo. Eum adhuc non vidimus.*

Clathri nomen his plantis indidimus, quod ea clathrata, ac cancellata, retis, aut ferrata feneftra inftar appareant.

C L A T H R O I D E S.

Tab. 94.

CHLATHROIDES eft plantæ genus, antequam e volva emergat rotundum A, vel turbinatum B, ubi vero extra eam C prodiit, ellipticum D. Id cavum non eft, uti Clathrus, fed miris modis contextum undique argutiffime inftar retis, in cujus unoquoque intervallo E rotunda, & arida femina G acervatim continentur. Literæ A, B, D, E demonftrant plantas integras, & difsectas, ope microfcopii naturali forma majores, litera vero H plantas volva inclufas naturali fua magnitudine, quemadmodum lirera I eas, quæ e volva dudum prodierunt.

Clathroidis fpecies funt.

1. Clathroides purpureum, pediculo donatum Tab. 94. fig. 1. *Fungo Filograna. Majo, Junio, Decembri, Januario, & Februario menfibus, in Scandicci alti nemoribus, præfertim in iliceto D. Marchionis de Niccolinis, necnon in Regio viridario Boboli, tum in fylvula juxta locum pro fervandis Truttis, tum etiam prope cellam vinariam.*

2. Clathroides purpureum, pediculo carens Tab. 94. fig. 2. In emortuis lignis per fylvas inter Juguli, & Cafiniani Ecclefias, tempore prædicto.

3. Clathroides flavefcens, pediculo carens. Putridis lignis, poft plu vias Augufto, atque Septembri menfibus, per hortum Societatis Botanicæ Florentinæ innafci folet.

Clathroides dicitur, quafi planta ad Clathrum accedens.

C L A T H R O I D A S T R U M.

Tab. 94.

CLATHROIDASTRUM eft plantæ genus A, a Clathroide diverfum, non modo volva, a qua prodit, difficulter fpectabili, & valde fugaci, verum etiam quod cauliculo, quo medium trajicitur ab imo ad fummum, inftitutum fit, ut recte confpicitur in planta integra B, & dimidiata C vitri optici ope infignter aucta. Vera autem plantæ magnitudo ea eft, quæ figura DD repræfentatur, quam figura AA paulo ampliata vides.

Clath-

Clathroidaetri species sunt.

1. Clathroidastrum obscurum, majus Tab. 74. fig. 1. Per Campoclarensem agrum, mense Junio, in ligni putridi cavernulis.

2. Clathroidastrum obscurum, minus Tab. 94. fig. 2. In horto simplicium Societatis nostræ, ad palos, & columnas, mense Januario.

Clathroidastrum dicitur quasi planta ad Clathroides accedens.

M U C O R.

MUCOR est plantæ genus rotundum D E, cujus nonnullæ species pediculo sunt donatæ F, ideoque aciculæ formam præferunt, aliæ eodem pediculo destituuntur E. Omnes disrumpuntur inordinate G, & singulari cavitate donantur H, in qua nidulantur rotunda, & minutissima semina I, placentæ K affixa, uti per microscopium luculenter apparet.

Tab. 95.

Mucores pediculo donati.

MUCOR vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, pediculo griseo Tab. 95. fig. 1. *Mucedo capitulo diaphano, deinde viridi, & postremo nigro* Malp. de plant. in aliis veget Tab. XXIX fig. AB. 1. *An Fungus capillatus, pendulus* Petiv. Gazoph. Tab. 72. fig. 13. *Muffa nera.* Hujus Icon eleganter videtur expressa, & a microscopio, & ab arte longe ampliata apud Robertum Hook in sua Micrographia schemate 12. fig. 1. necnon apud Sterbeek in Theat. suo Fungor. pag. 289. Tab. 31. Reperitur super iisdem corporibus, in quibus Aspergillum, & Botrytem nasci tradidimus.

2. Mucor albus, minimus Tab. 95. fig. 2. *Muffa minore, bianca.* In fimi equini tumulis, super culmi triticeï fragmentis, Novembri, atque Decembri mensibus plerumque.

Mucores pediculo carentes

MUCOR globosus, lactis coagulati candorem, & substantiam æmulans Tab. 95. fig. 3. Novembri mense, in saltu Montis Senarii, super detruncato, & semiputrido Abjetis caudice.

4. Mucor minimus, cespitosus, candidus Tab. 95. fig. 4. *Muffa a cespis bianca.* Novembri mense, in agris circa Regiam villam, & in horto nostro Societatis Botanicæ, super semiputridis culmi triticeï tumulis.

Quod ad rationem Plantas hæc serendi, earumque ortum spectandi attinet, consuli debent Observationes pag. 137. 138. 139. dudum expositæ, ad quas pertinent Icones literis A B C signatæ.

Mucor, ab Etruscis dicitur Muffa, cujus vernacula vocis etymon, forte a Græca voce Mephiti ortum ducit, quæ fetorem sonat; nam planta hæc, dum in locis provenit clausis, ad quæ solares radii non pertingant, ut in cellis vinariis, aut doliis, male olentem spirat odorem, quem iidem Etrusci peculiari nomine vocant Tanfo. τῶν τῶν, idest Sepulchro, cui simile quid olet.

L Y C O G A L A.

LYCOGALA est plantæ genus, vel rotundum A, vel subrotundum B, aut reniforme C, cortice singulari donatum, interna parte reticulatum D, ac crassiori humore repletum, qui vulnerata planta guttatim diffluit E, in quo continentur rotunda, & minutissima semina F, quæ tamen plantâ, atque intus concluso humore pingui, exiccatis, melius conspiciuntur.

Lycogalæ species sunt.

Tab. 95.

1. Ly-

1. *Lycogala griseum*, majus Tab. 95. fig. 1. *Vescia lattajola*, grigia di quercia. Novembri mense, in quercuum caudicibus, speciatim per Scandicci alti territorium.
2. *Lycogala globosum*, grani pisi magnitudine, æris recocti colore Tab. 95. fig. 2. *An Fungus coccineus, minimus, capite sphaerico, liquore flavesciente repleto Raii Synops. ed. 2. 336?* *Vescia lattajola rossa*, di albero. In horto Societatis Botanicae, Septembri, atque Februario mensibus, ad ligna uda, atque semiputrida.
3. *Lycogala globosum*, rubrum, grani panici magnitudine, & forma Tab. 95. fig. 3. Octobri mense, Pisas inter, & Liburnum, ad subera.
4. *Lycogala luteum*, omnium minimum, reniforme Tab. 95. fig. 4. In viridario Boboli, ad dejectarum arborum truncos semiputridos.
5. *Lycogala terrestre*, cespitosum, æris recocti colore Tab. 95. fig. 5. *Vescia lattajola rossa, terrestre*. In tumulis terræ ad montanos agros fecundandos sparsim aggestis, atque excoctis igne vepribus, ac genistis immisso, ad triticum, vel fecalem serendam; rustici nostrates *fornelli* vocant, Septembri, atque Octobri mensibus.

Lycogala dicitur a vocibus Græcis λυγος, Lupus, & γάλα, lac, quasi diceretur, lac lupinum.

M U C I L A G O.

Tab. 96. **M**UCILAGO est plantæ genus, veluti A. B. C. D. quod recens muco, aut mucilagini ex variis rebus constata adeo simile est, ut primo intuitu, una, eademque res esse videatur. Præcipue vero planta illa, quæ sub figura 2. extat, non modo substantia, quod omnibus quidem solemne est, sed figura quoque ipsa mucum egregie simulat. Hoc igitur plantæ genus singulari cortice munitur E, qui per arefcentiam in fufurem F paulatim omnino resolvitur. Substantia autem in prima specie, membranulis tenuissimis G interrupta, & tamquam in cellulas subdivisa H, in aliis nequaquam I quantum quidem videre licuit, in omnibus vero constat ex seminibus minutissimis K, filamentis invicem connexis L, tamquam placentæ alligatis.

Mucilaginis species sunt.

1. *Mucilago æstiva*, rufescens, hemisphæroidea, caudicibus arborum innascens Tab. 96. fig. 1. In arborum corticibus æstivo tempore.
2. *Mucilago crustacea*, alba Tab. 96. fig. 2. *Moccicaglia*. In pratis, & nemoribus, variis quisquilis innascens, Brumali tempore.
3. *Mucilago alba*, ramosa, radices arborum fibrosas simulans Tab. 96. fig. 3. Octobri, atque Novembri mense, per viridarium Boboli in arborum cæsuris, & potissimum ilicibus, & lauris,
4. *Mucilago minima*, clavæ effigie, lacteum candorem simulans, pediculo donata Tab. 96. fig. 4. Aprili mense, per sylvam Montis Senarii, & brumali tempore, per viridarium Boboli multis in locis, & non longe a Liburno secus rivulum, vulgo *l' Ardenza*.
5. *Mucilago minima*, fungelli effigie, primum rufa, postea cinerea Tab. 96. fig. 5. Autumnali tempore, in agris secus magnum ambulacrum, vulgo *lo stradone dell' Imperiale*, in fimi equini aggestis.
6. *Mucilago minima*, non crustacea, alba, grani panici magnitudine, & forma Tab. 96. fig. 7. In foliis semiputridis, necnon in cupressuum, & ilicum stipitibus, tum per magnum ambulacrum Regiæ suburbanæ villæ, Decembri mense.
7. *Mucilago minima*, crustacea, alba, capsulis grani panici magnitudine, & forma, dense positis Tab. 96. fig. 6. Per supradictum viridarium, super semiputrida arborum folia, brumali tempore.
8. *Mucilago alba*, crustacea, capsulis inter se longe distantibus Tab. 96. fig. 8. Crescit eodem loco, eodemque tempore, & in consimilibus rebus reperitur.
9. Mu-

9. Mucilago crustacea, colore plumbeo, elegantissimo, capsulis minimis, densissimis Tab. 96, fig. 9. In eodem fere loco, quo tres antecedentes, & præsertim in sylvulis super Amphitheattum ad meridiem, Majo mense.

Mucilago dicitur quasi planta ad Mucum, accedens.

LYCOPERDON.

LYCOPERDON est plantæ genus, plerumque rotundum, interdum subrotundum, vel pyriforme, pariterque vel pediculo donatum, vel destitutum; tribus, ut plurimum corticibus A, B, C instructum, quorum primus a secundo aperte sejungitur, & vel in membranaceas portiunculas, modo amplas DD, modo parvas EE, vel in aculeos sive crassos sive tenues FFF resolvitur. Secundus autem BB a tertio CC in nonnullis speciebus invicem manifeste dirimitur, in quibusdam vero non ita clare apparet. Tertius cortex C a pulpa, seu carne H non divellitur nisi alterutrius laceratione veluti G. Est verò hujusmodi pulpa magis, minusve spongiosa, & in duas dividitur substantias H, I, natura clare distinctas; quæ inferiorem locum I occupat, nullam subit mutationem, diuque permanet, altera, quæ superiorem H, per maturitatem, partim in filamenta K, partim in vix conspicua semina L citissime resolvitur. Utraque partim per foramen in summo hians M, in auras abeunt N, partim interno parieti O, in velleris speciem firmata remanent.

Tab. 97.

Lycoperda pediculo, vel altiori base donata.

LYCOPERDON album, totum aculeatum, altiori base donatum Tab. 97. fig. 1. *Vescia gambata, bianca, tutta spinosa, di Mugello.* Majo mense, & Autumno, in ericetis, & castanetis, variis in locis, unde ad urbanum forum deportatur.

2. Lycoperdon album, aculeatum, basi altiori, crispa, & nonnihil aspera. In iisdem fere locis cum antecedente, & in foro pariter venditur.

3. Lycoperdon griseum, hirsute asperum, breviori base. Ubi duo antecedentia, & in foro eodem modo venale prostat.

4. Lycoperdon album, lanuginosum, corticem primarium manifeste exuens Tab. 97. fig. 2. *Vescia bianca, buona, che butta manifestamente la scorza.* Septembri mense, per viridarium Boboli.

5. Lycoperdon album, coniforme, altiori basi insidens, totum asperum. Vere, & Autumno in sylvis, & dumetis, necnon in pascuis abunde oritur.

6. Lycoperdon album, asperum, leviter fastigiatum, basi altiori, & crispa donatum. *An Lycoperdon excipuli chimici forma* Inst. R. H. 564. Bot. Paris. 122. Tab. 12. fig. 15? Per viridarium supra memoratum, & præsertim in sylvula aucuparia, prope locum ad Truttas servandas.

7. Lycoperdon album, cordis effigie, transverse positum, pediculo brevi donatum. In horto medico nostro, Octobri mense, tantum vidimus.

8. Lycoperdon parvum, subasperum, pyri inversi forma, obscurum. Inter pinus, & populos, per locum vulgo *le Cascone*.

9. Lycoperdon parvum, album, clavatum, aculeis quadrilateris, & quadripartitis asperum. *An Lycoperdon minimum, verrucosum* Inst. R. H. 564. Bot. Par. 122. Tab. 12. fig. 16? In sylvulis Boboli, veluti circa labyrinthum veterem, & novum, mense Septembri.

10. Lycoperdon (album, mammosum) Parisiense, minimum, pediculo donatum Inst. R. H. 563. Tab. 331. EF *Vescia gambata, piccola, cattiva.* Januario, & Februarii mensibus, in sylvis locis, necnon ad sepes, vepres, ac agorum limites, & in muscosis locis passim.

Supramemoratam, ut & proxime insequentem plantam, ante seminis maturitatem nobis datum non fuit oculis usurpare. Verum rem totam perpendenti verisimillimum fit, eas, ubi e terra prodeunt, ad maturitatem dudum perductas esse. Ideo cum ad generis hujus plantas suo ordine collocandas necessum habuerimus, eas ante seminis maturitatem penitus introspicere, quod nonnisi aliqua cum difficultate contingit, non adhuc pro certo habemus, an ad hoc genus referendæ fiat, an potius novam constituere censeretur debeant, præsertim quum vertice in tubulum quemdam, ut ad litteram P patet, desinant, quod in aliis hujus generis plantis est inusitatum. Interim certi sumus eas ad nullum insequentium generum proprie pertinere.

11. Lycoperdon album, mammosum, pediculo longo, & veluti squamoso, ac fistuloso donatum Tab. 97. fig. 7. *Vescia gambata, cattiva, di gambo come scagliofo*. Mense Septembri, in sepibus, secus viam publicam, quæ a templo D. Mariæ, vulgo *la Madonna della Quercia*, ad D. Dominici Cœnobium ducit.

12. Lycoperdon omnium minimum, album, unguibus equinis putrescentibus innascens Tab. 97. fig. 8. *An Fungi parvi, globosi, ex ungue equino putrescente enati Raii Synops. ed. 3. 13. num. 15. Tab. 1. fig. 3?* Decembri mense, extra urbem nostram, ad ripam Arni, in loco ubi equos jugulant, atque excoriant, nuncupato *la Sardigna*.

Lycoperda absque pediculo, vel nulla basi donata.

LYCOPERDON esculentum, majus, subobscure, & subasperum. *Vescia maggiore, bigia, buona da friggere*. Vere, & Autumno, in montosis ericetis, & ab ericetariis, junco transfixum ad urbem venum portatur.

2. Lycoperdon niveum, sphaericum, superficie in areolas adamantis instar dissecta, ac distributa Inst. R. H. 564. *Fungus carnosus, niveus, globosus, adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 306. Vescia maggiore, bianca, da friggere, colla scorza affaccettata*. Cum supradicto.

3. Lycoperdon esculentum, obscurum, echinis quadrangularibus, & quadripartitis insignitum Tab. 97. fig. 5. *Vescia scura, buona, spinosa di Mugello*. Ibi dem provenit.

4. Lycoperdon esculentum, nitidum, molle, albo-cervinum, radicibus crassioribus præditum. Extra portam a Cruce nuncupatam, in prædiolo, vulgo *la Loggetta*, Septembri mense.

5. Lycoperdon turbinatum, leucophæum, aculeis simplicibus, & rigidiusculis exasperatum. Per viridarium Boboli, in sylva juxta locum ad servandas Truttas.

6. Lycoperdon album, globosum, nitidum, esculentum. Autumnali tempore, in ericetis montosis, ut per Casiniani Paroeciam, & alibi, & in foro venale prostat.

7. Lycoperdon globosum, candidum, nitidum, & esculentum. Octobri mense, per Juguli Plebaniam, in loco *le Montanine* dicto.

8. Lycoperdon globosum, luteum, glabrum, & nitidum. In ericetis, & sylvis cædis Scandicci alti, eodem mense.

9. Lycoperdon sphaericum, esculentum, cortice nitido, & nigro, pulpa alba. In arcis carbonariis, variis in locis circa urbem, mense supradicto.

10. Lycoperdon globosum, album, cortice primario in stellulas elegantissimas dissecto, ac distributo Tab. 97. fig. 3. Novembri mense, in Scandicci alti sylvis.

11. Lycoperdon sphaericum, album, cortice primario in furfuraceas portiunculas abeunte Tab. 97. fig. 6. In ericetis non raro oritur, & cum reliquis congeneribus in foro venditur.

12. Lycoperdon esculentum, album, parvum, cortice primario in adamantinas cuspides veluti pentagonas, & quadripartitas secto. Majo mense, per Paroeciam Divi Martini ad Palmam, in pineto Domini Marchionis de Torrigianis.

13. Lycoperdon esculentum, hemisphaericum, griseum, villis, seu aculeis tenuissimis, non extantibus, obductum Tab. 97. fig. 4. In Juguli Plebania, loco dicto *le Montanine*, Octobri mense.

14. Lyco-

14. *Lycoperdon esculentum*, obscurum, castaneæ formam simulans. Per Scandicci alti nemora, Novembri mense.

15. *Lycoperdon esculentum*, hemisphæricum, album, cortice primario in adamantinas cuspides ferepentagonas soluto. Per supradictam Plebaniam, variis in locis, Autumnali tempore.

16. *Lycoperdon esculentum*, album, globosum, aculeis crassioribus, quadrilateris, & quadripartitis munitum. An *Lycoperdon minimum*, verrucosum *Inst. R. H.* 564? Ibidem cum superiore.

17. *Lycoperdon sphæricum*, luteum, parvum, non asperum. In truncis, vel asseribus pineis semiputridis, plurimis in locis.

Lycoperdon appellatur a vocibus græcis λύκος, *Lupus*, & πῆδος *Pedo*, crepitum ventris edo, quasi dices, *Lupi crepitum*.

LYCOPERDOIDES.

LYCOPERDOIDES est plantæ genus, a *Lycoperdo* distinctum, quod unico cortice A, atque uniformi substantia B instructum sit. Insuper, quod hujusmodi substantia spongiosa non sit, sed in nitidas, & duriusculas cellulas C dissecta, ac distributa, quarum singulæ glebulam D sinu suo recondunt ex numerosa congerie seminum E filamentis invicem implexis, & colligatis F, tamquam placentæ adhærentium conflatam.

Tab. 98.

Lycoperdoidis species sunt.

1. *Lycoperdoides album*, tinctorium, radice amplissima Tab. 98. fig. 1. *Vesicia lupaja*. Autumni tempore, in restilibus, & sterilibus agris, necnon in ericetis, locis montosis plerumque, videlicet in Casiniani, Juguli, Montis Boni, Scandicci alti, & Divi Martini ad Palmam Paroeciis, ac aliis similibus locis oritur.

2. *Lycoperdoides tuberosum*, ferrugineum, arrhizon, pulpa nigra Tab. 98. fig. 2. Tempore prædicto, in locis, ubi antecedens.

3. *Lycoperdoides tuberosum*, flavescens, multiplex Tab. 98. fig. 3. In Liburnensi agro, a Vallis Benedictæ Cænobio non procul, secus rivulum dictum *la Cigna*.

Lycoperdoides dicitur quasi planta ad *Lycoperdon* accedens.

LYCOPERDASTRUM.

LYCOPERDASTRUM est plantæ genus, a *Lycoperdoide* diversum, cortice in nonnullis speciebus per verticem ordinate in plures radios instar coronæ regiæ A, in aliis inordinate B, dehiscente, qui tamen in omnibus eodem tempore a substantia C divellitur. Hujusmodi substantia per cellulas non nitidas, & tenaces, ut in *Lycoperdoide*, sed molles, & lanuginosas subdivisa est, ac distributa, cellulae vero D eodem modo seminibus minutissimis E in massam compactis F, & filamentis pariter alligatis G replentur. Eadem substantia, ubi semen jam maturum dimisit, in parvum globulum H contrahitur.

Tab. 99.

Lycoperdastrum species sunt.

1. *Lycoperdastrum rotundum*, majus, leucophæum, pulpa fordide cærulea Tab. 99. fig. 1. *Vesicia tartufo*. In incultis, & quiescentibus agris, necnon in ericetis, & præsertim per Scandicci alti territorium, Autumni tempore.

2. *Lycoperdastrum leucophæum*, cortice verrucoso, pulpa fordide cærulea. In sylvis Pisas inter, & Liburnum, Septembri mense.

3. *Lycoperdastrum obscurum*, altius radicatam, pulpa atro-purpurea, cute lacerata, & in furem veluti soluta. An *Fungus Lupinus*, globosus, squamis fuscis variegatus, πολύρριζος *Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 2?* Tempore supra memorato, in Casiniani, Juguli, Montis Boni, & Scandicci alti sylvis, ut & in Boboli viridario.

6. Lycoperdastrum obscurum, altius radicaturn, pulpa atro-purpurea, cure lacera, veluti punctata Tab. 99. fig. 3. Septembri, atque Octobri mensibus, in iisdem fere locis cum antecedente.

7. Lycoperdastrum, quod Lycoperdon e flavo virescens, squamatum Bot. Paris. 122. n. 4. *Lycoperdon verrucosum, sphericum, pediculo donatum, e flavo rufescens, punctulis fuscis aspersum Eiusdem Tab. XVI. n. 7. An Fungus Lupinus globosus, lutescens, πολύρριζος Bocc. Mus. part. 1. Tab. 305. fig. 1?* Hoc, & sequens, nondum vidimus.

8. Lycoperdastrum, quod Lycoperdon cepæ facie Bot. Paris. 123. n. 13. Tab. XVI. fig. 5. 6.

9. Lycoperdastrum autumnale, flavescens, cortice tenuiori, lævi, pulpa sordide purpurea Tab. 99. fig. 2. Mense Octobri, in Divi Zenobii nemoribus, paulo supra Casiniani Ecclesiam.

10. Lycoperdastrum tuberosum, arrhizon, fulvum, cortice duriore, crasso, & granulato, medulla ex albo purpurascens, semine nigro, crassiore Tab. 99. fig. 4. *Tubera Cervina C. B. Pin. 376. Lob. Icon. 276. Tuberum genus, quibusdam Cervi Boletus I. B. 3. 851. In Bohemiæ, atque Silesiæ sylvis, & præcipue in valle Gigantum circa Iseræ fluvii originem, mense Septembri nobis primum a venatoribus demonstratum fuit.*

Ad hoc quoque genus spectare videtur *Fungus subcærulea pulpa, arillis flavis refertus Bocc. Rarior. Plant. 23.*

Lycoperdastrum dicitur quasi planta ad Lycoperdon, & Lycoperdoides accedens.

G E A S T E R.

Tab. 100. **G**EASTER est plantæ genus rotundum, duplici cortice constans, quorum primus in plures radios, usque ad basim, stellæ instar A omnino finditur; alter vero per verticem tantum stellato B, vel radiato C, vel fimbriato D osculo aperitur. Substantia autem a secundo cortice non disjungitur, & quemadmodum in Lycoperdastro, in lanuginosas cellulas dissecta est, ac distributa E, atque eodem modo seminibus, & filamentis donata. His notis addendum, quod huiusmodi substantia, & semina per maturitatem, partim per osculum supramemoratum extra plantam egrediuntur F, partim intus manent, & interno ejusdem parieti G adhærent, ut in Lycoperdo supra monuimus.

Geastri species sunt.

1. Geaster major, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 1. *An Fungus pulverulentus, crepitus lupi dictus, coronatus, & inferne stellatus Raii Synops. ed. 3. 27. n. 11. Tab. 1. fig. 1?* Autumni tempore, in Boboli viridario per sylvas Insulæ propinquas, ac eam ambientes.

2. Geaster medius, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 3. *An Fungus stellatus, carnei coloris Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 4?* In montosis sylvis, & ericetis frequens.

3. Geaster asper, parvus, umbilico coronato, pediculo perbrevis donatus Tab. 100. fig. 2. Octobri mense, inter cupressus ad imum ambulacri ruris DD. de Puccis, prope Casiniani Ecclesiam.

4. Geaster major, umbilico, seu osculo stellato Tab. 100. fig. 4., & 6. Mense Septembri, in Vallis Umbrosæ sylvis copiosus, nec non per Imprunetæ Plebaniam, ut in Lojani cædua sylva. Fig. 6. eadem planta jam effræcta exprimitur.

5. Geaster medius, radiis plerumque multifidis, umbilico, seu ore stellato Tab. 100. fig. 5. *An Lycoperdon vesicarium, stellatum Inst. R. H. 564. Tab. 331. fig. G. H?* In montosis sylvis ubique, eodem tempore viget cum prædictis.

Geaster dicitur a Græcis vocibus γῆν terra, & ἀστὴρ stella, ac si terrestrem stellam diceret.

C A R P O B O L U S .

CARPOBOLUS est plantæ genus, quod dum volva AA concluditur rotunda una cum ipsa figuram affectat B, deinde ambo ita in vertice dehiscent, ut campanæ inversæ formam æmulentur limbo inæquali, ac dentato CD, quemadmodum inter se disjuncta spectantur ad literas E. F: Plantæ centro adhæret fructus sphaericus GG membrana H tenuissima tectus, & ex seminibus minutissimis compactus I, liquore quodam pellucido demersus, quo exhalato, Carpobolus illico ex cavo F convexus efficitur K, idque momento temporis, ea violentia, ut tormenti bellici instar fructum in altum ejaculetur L. Eo vero ejecto, convexam illam formam illico amittit, ac dimidia sui parte subsidit, quæ introsum inflexa in alterius partis sinum adigitur M. Hæc autem omnia microscopii ope observanda sunt.

Dum generis hujus plantas perlustraremus plura olim ligni marcidi frustula Carpobolis onusta veluti fig. 1. arcula lignea ulnam longa, dimidiam vero lata, atque alta inclusimus, ea vero in cubiculo nostro deposita, nocte insequente non aliter ac talitro percussa creberrime insonuit. Reperti deinde mane fructus operculo, vel parieti undique adhærentes.

Carpoboli species sunt.

1. Carpobolus Tab. 101. fig. 1. In Boboli per nemus supra cellam vinariam inter conservatoria glaciei super semiputrida ligna, & fructus cupressus, aliasque similes res, Autumni tempore post pluvias abunde oritur.

2. Carpobolus aureus, volva alba, fructu obscuro, seminibus subrotundis, albicantibus Tab. 101. fig. 2. In sylvis montosis veluti per Casiniani, & Juguli Patricias, ad arborum vetustarum radices, super cariei, e trunco decidentis aggestos tumulos constanter provenit, Brumali tempore.

Carpobolus a Græcis vocibus καρπός fructus, & βάλλω jacio, ac si plantam fructum ejaculantem diceret.

T U B E R .

TUBER est plantæ genus sub terra nascens, radice, caule, foliis destitutum, figura plerumque subrotunda, cortice inæquali, cuspidibus multifariam sectis, ac veluti adamantinis A aspero, & horrenti, substantia callosa B, rimis angustissimis, anfractuosis CCC undique interrupta, ut in plura frustula, quemadmodum Nux muscata, divisa videatur, capsulis D vesicæ in morem mollibus, subrotundis, ac minutissimis ubique infecta, in quarum singulis continentur modo bina E, modo terna F, modo quaterna G, rotunda, vel subrotunda, & verrucosa semina H. Capsulæ, semina, & placentæ frustulum, quæ seorsim exhibentur in Tabula, ope microscopii grandiori forma expressa sunt. Eodem monstrante visi aliquando nobis sumus spectasse capsulas in binas partes ab invicem omnino sejunctas II, per verticem sponte sua dirimi. Hujusmodi vero capsulæ, & semina eadem fere methodo spectari debent, qua Lichenum flores pag. 73. observari monuimus.

Tuberis species sunt,

1. Tuber brumale, pulpa obscura, odora Tab. 102. *Tubera Math. 544. I. R. H. 565. Tartufo nero di Norcia.* In Nursiæ montibus, toto hyemali tempore effoditur.

2. Tuber æstivum, pulpa subobscura, minus sapida, ac odora. *Tuber albidum Casalp. 613. Tartufo nostrale.* In Boboli viridario, atque aliis similibus locis sylvosis circa Florentiam, Julio mense, plerumque viget.

Dicta autem sunt Tubera, quasi tumores terra, a similitudine tumorum, qui in animalium corporibus aliquando spectantur. Sunt enim prominentia quadam supra reliquam superficiem extantes, Græcis οὐδῆματα, idest tumores, & inflationes.

C Y A-

CYATHOIDES.

Tab. 102. **C**YATHOIDES est plantæ genus, cyathi, vel crucibuli ABC, vel scutellæ D formam repræsentans, tenui, ac coriacea substantia: dum adolescit, oris hiatus a pellicula tenuissima E tegitur, fructibus lentiformibus F interior cavitas repletur G, qui vel prope centrum, vel ad circumferentiam, brevissimo pediculo, seu umbilicali funiculo H firmanitur. Fructus massa callosa, aut glutine tenacissimo I replentur, commixto seminibus ovatis, minutissimis K, quæ ante memorati glutinis corruptionem, vel maturationem, in tertia specie perspicue, in aliis difficulter conspici possunt. Si cui vero ante glutinis corruptionem semina conspiciere volupe fuerit, ei gluten illud aqua macerandum, deinde pultis in modum subigendum, quo pacto semina tandem vitro optico clare conspiciet.

Cyathoidis species sunt.

1. Cyathoides cyathiforme, cinereum, & veluti sericeum Tab. 102. fig. 1. *Fungus minimus, liqueis tabellis areolarum hortorum adnascens* C. B. Pin. 374. *Fungus minimus, sine petiolo perniciosus* I. B. 3. 847. *Fungus minimus, ἀνώμα* Clus. Hist. CCLXXXVII. *descript. Fungus pyxioides, seminifer* Flor. Prus. pag. 98. *Fungi calicyformes, seminiferi* Mentz. Pug. Tab. 6. & Mars. Dissert. de Gen. Fung. 17. Tab. A. *Fungoides infundibuli forma, semine factum* Inst. R. H. 560. Bot. Par. 56. Tab. XI. num. 6. 7. Vere, Autumnali, atque Brumali tempore, in sylvis ad ligna putrescentia, necnon in agris, & circa palearia, super triticeos culmos tabefactos.

2. Cyathoides cyathiforme, obscurum, externe hirsutum, interne plumbeum, glabrum, & striatum Tab. 102. fig. 2. *Fungoides infundibuli forma, semine factum, interne striatum, externe hirsutum* Bot. Paris. 57. Tab. XI. n. 4. 5. *Fungus seminifer, externe hirsutus, interne striatus* D. Dood. Raii Hist. Tom. 3. 21. & Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 20. n. 22. *Fungus σπυρματίας, calyculatus* Bocc. Mus. part. 1. Tab. 301. fig. 1. *Peziza calyciformis, lentifera, hirsuta* Dill. Cat. Plant. Giss. 196. Hujus Icon occurrit etiam in Flora Prussica in ima parte Tabulæ paulo supra enunciata. In sylvis, & vepretis non raro oritur, interdum in iisdem fere locis cum antecedente.

3. Cyathoides luteum, crucibuliforme Tab. 102. fig. 3. Novembri, atque Decembri mensibus, cum reliquis suæ indolis, necnon in Boboli viridario, variis in locis.

4. Cyathoides scutellatum, ore crispo, fructibus nigris, majoribus Tab. 102. fig. 4. Autumnali tempore, in sylvis, & agris per Scandicci alti territorium.

5. Cyathoides, quod Fungus feminifer, minor, fere hemisphæricus Raii Synops. ed. 2. App. 333. & ed. 3. 20. num. 21. Tab. 1. Hoc adhuc non vidimus.

Cyathoides dicitur a forma cyathi, quam refert.

Ad decimam octavam Classsem referri debent,

Arbores, flore apetalò cum fructu conjuncto.

ORNUS.

Tab. 103. **O**RNUS est plantæ genus, flore A apetalò, duobus scilicet perbrevibus staminibus B, apice reniformi C instructis, constante, inter quæ exurgit pistillus D, qui deinde abit in fructum E, linguiformem, planum, membranaceum, semen F a basi G ad medium H includentem, ejusdem pene formæ. His notis addenda sunt folia pinnata II, seu communi costæ adnata, cujus apex in folium impar definit.

Orni species sunt.

1. *Ornus vulgaris*, excelsior, racemis florum confertis, fructu longiore, cordiformi. *Fraxinus excelsior* C.B. Pin. 1. 174. *Fraxinus* Dod. Pempt. 833. & Lugd. 83. Cam. Epit. 64. Provenit in Italia, multis in locis, ubi mense Martio florentem invenimus.

2. *Ornus vulgaris*, excelsior, racemis florum confertis, fructu longiore, acuto. Cum superiori, & apud nos in Etruria, in saltu Cœnobii Alvernæ montis tantum conspeximus.

3. *Ornus Italica*, præcox, non ita excelsa, folio minori, racemis florum confertis, fructu ampliore, acuto Tab. 103. fig. 1. In sylvis maritimis Pisanis copiosa oritur, ubi mense Januario floret.

4. *Ornus Italica*, humilior, foliis minoribus, & acutioribus, racemis florum inter se longe distantibus, fructu oblongo Tab. 103. fig. 2. In agro Florentino juxta pontem ad Cerbajam, necnon circa rus Domini Marchionis de Acciajolis, nuncupatum *Monte Gufoni*, mense Majo, florentem vidimus.

Ornus, ut tradit *Vossius* in suo *Etymologico* dicitur quasi ὄρεινος, idest montanus.

Ad decimam nonam Classẽ referri debent.

Arbores flore amentaceo, in eadem arbore, separato a fructu squamoso.

O S T R Y A.

OSTRYA est plantæ genus, a Carpino diversum fructu, Lupuli fructum æmulante A, nempe ex pluribus vesiculis B, composito, axi C squamatim affixis. Harum unaquaque semen concluditur D trilaterum, & acuminatum E, Viperinum caput quodammodo repræsentans. Tab. 104.

Ostryæ species sunt.

1. *Ostrya Italica*, Carpini folio, fructu longiore Tab. 104. fig. 1. *Ostrya Ulmo similis*, fructu racemoso, Lupulo simili C.B. Pin. 427. *Carpino nigro* Cast. Dur. 96. *Fago similis prima*, vulgo *Carpinus Casalp.* 38. In montosis Etruriæ sylvis ubique, & a nonnullis *Carpine nero* vocitata, & ab aliis *Carpinella*.

2. *Ostrya Italica*, Carpini folio, fructu breviori, & habitiori Tab. 104. fig. 2. Cum antecedenti.

Ad hoc genus pertinere facile arbitramur *Ulmum Virginianam*, fructu Lupulino *Banister* Cat. Stip. Virg.

Ostrys, vel *Ostrya* dicitur a Græca, & primigenia voce ὄσπυς, vel ὄσπυα, apud *Theophrastum* occurrente Hist. pl. lib. 3. cap. 10.

P I N A S T E R.

PINASTER est plantæ genus a pinu diversum foliis dumtaxat exquisitè triangularibus D, & a tubo squamoso E semper quinis egredientibus. Tab. 19.

Pinastri unicam speciem novimus.

1. *Pinaster* Bellon. de Conif. 19. *Pinus sylvestris*, montana, tertia C.B. Pin. 491. *Pinus* cui officula fragili putamine, sive *Cembro* J. B. 1. 251. *Pinus sylvestris Cembro* Tabern. Icon. 939. & Math. 102. Copiose provenit apud Allobroges, variis in locis, ut tradit *Bellonius* loco supracitato, necnon in Tirolensibus montibus, præsertim circa Tridentum, & in Baldo Monte etiam occurrit.

Ad hoc quoque genus spectare videtur *Pinus* foliis ab eodem exortu quinis *Plum.* Cat. Plant. Amer. 17.

Pinaster dicitur quasi planta ad Pinum accedens.

Ad

Ad vigesimam Classsem referri debent.

D I S T R I B U T I O I.

Frutices flore monopetalo, cujus pistillus abit in fructum mollem, in duo loculamenta divisum.

J A S M I N O I D E S.

Tab. 105. **J**ASMINOIDES est plantæ genus, flore monopetalo tubulato, & pene campanæ, vel infundibuli forma, plerumque incurvo AA, ore in quinque, vel sex, & quandoque in plures æquales partes secto, ex cujus calyce B surgit pistillus C infimæ floris parti DD, instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum subrotundum E, divisum in duo loculamenta GG, septo intermedio discreta F, seminibusque fœtum, plerumque reniformibus H, placentæ I affixis.

Jasminoidis species sunt.

1. Jasminoides aculeatum, Salicis folio, flore parvo, ex albo purpurascente Tab. 105. fig. 1. *Jasminum frutescens*, aculeatum, flore yanthino Com. Ac. R. Sc. A. 1711. pag. 420. *Rhamnus spinis oblongis*, flore candicante C. B. Pin. 477. *Rhamnus cortice albo*, Monspeliensis I. B. 1.31. *Rhamnus primus* Dod. Pempt. 754. Clus. H. ft. 109. Lugd. 141. Circa Florentiam ad sepes, ut recte monet Rajus, tum in Sylloge pag. 219. tum in Hist. pag. 1592. necnon Jo: Bauh. loco supra citato. Rustici nostri eo utuntur ad muniendas sepes, atque iis *Spina da corone di crociffi* vulgo audit.

2. Jasminoides aculeatum, humile, Halimi minoris folio, flore majori, violaceo, fructu crassiore, per maturitatem flavescente Tab. 105. fig. 2. *Rhamnus Palestinus*, spinis longissimis, & acutissimis, flore violaceo H. Mauroc. Apud nos in hortis tantum colitur.

3. Jasminoides Africanum, Jasmini aculeati foliis, & facie Comm. Ac. R. Sc. Anno 1711. pag. 420. & Dill. Nov. Plant. Gen. 159. *Rhamnus alter*, foliis falsis, flore purpureo C. B. Pin. 477. *Rhamni primi species altera* Clusii I. B. 1.32. Clus. Hist. 109. & Lob. Icon. 180. *Rhamnus primus*, alter Dod. Pempt. 754. Hoc nondum vidimus.

Jasminoides dictum quod flore & fructu ad Jasminum quodammodo accedat.

D I S T R I B U T I O II.

Frutices flore monopetalo, rotato, cujus pistillus abit in fructum multicapsularem.

L E D U M.

Tab. 106. **L**EDUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido, e cujus calyce BB surgit pistillus CC mediæ floris parti D instar clavi infixus, qui deinde abit in fructum E subrotundum, striatum, in apice dehiscens F, quinque capsularem G, seminibusque fœtum ut plurimum minutissimis H, axi I, tamquam placentæ affixis.

Ledi speciem unicam novimus.

1. *Ledum foliis Serpilli*, ad margines cilia instar pilosis, flore purpureo Tab. 106. *Chamacistus hirsuta* C. B. Pin. 466. *Cistus pumilus*, montis Baldi, forte Austriacus, *Myrtifolius* I. B. 2. 19. *Chamacistus* VIII. Clus. Hist. 76. Non longe a Salisburgo, in loco dicto *Reichen-hall*, secundum viam publicam Augusto mense, floribus onustum vidimus, unde in hortum nostrum transtulimus, ubi per biennium feliciter germinavit, & flores, fructusque protulit.

Ad hoc genus forte spectare debent sequentes plantæ.

2. *Cistus Ledon*, foliis Salicis angustifoliæ C. B. Pin. 468. *Rosmarinum sylvestre* æqu. I. B. 2. 24. Clus. Hist. 84. Hanc, & sequentem numquam vidimus.

3. *Ledum Rosmarini folio* Tabern. Icon. 1070. *Ledum foliis Rosmarini alterum* Lob. Icon. 125. *Rosmarinus sylvestris quorundam* I. B. 2. 23. *Rosmarinum sylvestre* Cam. Epit. 546.

4. *Rosmarinus sylvestris*, minor Camerarii I. B. 2. 24. *Rosmarinum sylvestre*, minus Cam. Epit. 547. Planta hæc amici optimi D. Joannis Hieronymi Zannichellii Pharmacopæi Veneti liberalitate in manus nostras, flore tamen orbata, devenit.

Ledum, & *Ledon* Latinis, *Gracis* vero λῆδον dicitur ob pinguiorem, & lentum humorem, qui ab iisdem *Gracis* λῆδαον appellatur, quo eadem planta aliquantisper inficitur.

D I S T R I B U T I O I.

Ad vigesimamprimam Classẽ referri debent.

Arbores, flore rosaceo, cujus pistillus abit in fructum.

F R A X I N U S.

FRAXINUS est plantæ genus, flore rosaceo A, quatuor, vel quinque petalis Tab. 107: B angustissimis, & longioribus, in orbem positis, & calyci C C insidentibus constante. Embryo vero in iis plantis, in quibus inveniri solet (neque enim in omnibus reperitur) ab eodem calyce surgit D, ac deinde abit in fructum, cui cum Orni fructu fere omnia conveniunt.

Fraxini species sunt.

1. *Fraxinus major*, juglandis folio, fructu obtuse mucronato Tab. 107. fig. 1. Ex sententia D. Vaillant, cui plures ex his plantis communicaveram, huic referenda videtur *Fraxinus florifera*, botryoides Inst. R. H. 577. Mor. R. H. Bles. Raii Hist. Tom. 3. 94. Non solum frequens inter Pisas, & Florentiam, ut Tournefortius ex assertione Clarissimi Sherardi tradit, verum etiam per universam Etruriam in sylvis locis sponte crescit, & in agris ad vites sustinendas colitur.

2. *Fraxinus major*, juglandis folio, fructu breviori, acuto, lanceolato Tab. 107. fig. 2. Iisdem fere locis.

3. *Fraxinus major*, folio subrotundo, latiore, altius crenato, inferne subrufa lanugine secundum costam, & nervos obducto, fructu angustiore, retuso Tab. 107. fig. 3. Videre est in eadem planta folia subrotunda, & alia circinata, unde unam, eandemque fortasse plantam ducimus cum *Fraxino rotundiore folio* C. B. Pin. 416. I. B. 1. 177. Inst. R. H. 577. Provenit in iisdem locis cum superioribus.

4. *Fraxinus major*, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu cordiformi Tab. 107. fig. 4. In sylvis, & in arvis colitur ad vites sustinendas.

5. *Fraxinus major*, juglandis folio latiore, undulato, rarius, & altius crenato, fructu angustissimo, retuso. In saltu stabuli Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.

6. Fraxinus major, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu brevi, cordiformi. Secus Arni ripam in sylva DD. de Giraldis, loco dicto *Girone*.
 7. Fraxinus major, folio latiore, & brevior, in mucronem longius producto, fructu retuso, & veluti cordiformi. Cum antecedentibus.
 8. Fraxinus major, Frangulae foliis, leviter crenatis, fructu minimo, angusto, & acuto. Per saltus stabuli Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.
 9. Fraxinus major, foliis Laurinis, undulatis, & rarius crenatis, fructu longo, angusto, lanceolato, peracuto Tab. 107. fig. 6. Reperitur in D. Petri ad Careggium superius Paroecia, secus rivulum vulgo *Terzollina*, per aucupariam sylvam DD. de Donis.
 10. Fraxinus major, rubra, foliis juglandis, minoribus, fructu serotino, obtuse mucronato. Secus Arni ripam per sylvam aucupariam DD. de Giraldis, supra nominatam.
 11. Fraxinus major, juglandis folio, angustiore, fructu longo, obtuso, cordiformi. In saltu circa stabulum Vaccarum D. Marchionis de Castilionibus.
 12. Fraxinus major, folio longiore, ad oras undulato, fructu. . . . Circa Garzæ fluminis originem, locis saltuosus.
 13. Fraxinus minor, foliis oblongis, & angustis, fructu tenni, retuso Tab. 107. fig. 7. In monte Fesulano, per sylvam Cœnobii Franciscanorum, loco dicto *la Riforma*.
 14. Fraxinus major, juglandis folio, florifera, & non fructifera. *Ornus vulgaris, sterilis Ponted. Antholog. 300.* Cum superioribus.
- Fraxinus dicitur, ut tradit Isidorus Ethymologiarum Lib. 17. cap. 7. quod in asperioribus locis, montanisque fragis nascatur.*

D I S T R I B U T I O I I.

Frutices flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum mollem monopyrenum.

E U G E N I A.

Tab. 108 **E**UGENIA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B, quodammodo cucullatis, in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D mollem, seu baccam subrotundam, coronatam, & nonnihil sulcatam E, officulo fœtam F, nucleum crassiusculum includente G.

Eugeniae speciem unicam novimus.

1. Eugenia Indica, Myrti folio, deciduo, flore albo, fructu suave rubente, molli, leviter sulcato, & odore Tab. 108. *Myrtus Indica, foliis rigescentibus, latis, ac recurvis, parum odoratis Cat. Plant. Hort. Pis. An Myrti folio arbor, cortice argenteo, foliis oblongis, ad basim latioribus, acuminatis, inodoris, ex adverso sitis, flore pentapetalo, pallide albicante Sloane Hist. Plant. Jam. 78. Tab. 187. Raii Hist. tom. 3. Dendrol. 35?* Planta hæc longe rarissima, Goa primum delata est ad R. C. **COSMI III. MAGNI ETRURIAE DUCIS** una cum pluribus aliis, inter quas *Jasminum Indicum, Mali Aurantiæ foliis, flore albo, amplissimo Breyn. Prodr. 2. & C. P. H. Pis.* Diu vero excultæ sunt in horto Regiæ Villæ Castelli, quam memorat Petrus Bellonius in libello De neglecta stirpium cultura Probl. XXII. Inde tamen decem ab hinc annis Eugenia in hortos publicos Florentinum, atque Pisanum, rogatu nostro, cui **SERENISSIMI M. DUCIS** benignitas annuit, deducta fuit, ubi etiamnum viget, ac flores, fructusque quotannis feliciter profert.

Hanc

*Hanc plantam immortalis suo nomine insigniri concessit SERENISSIMUS PRINCEPS EUGENIUS SABAUDIAE, S. R. I. MARESCALLUS, EXERCITUM DUX, AUREI VELLERIS EQVES, &c. &c. &c. qui plurimis, difficillimis-
que bellis sagaci cura felicissime gestis gloriam invicti Ducis adeptus, maximisque
negotiis ab AUGUSTISSIMO CÆSARE adhibitus, sapientiam & ipse coluit sem-
per, cujus precipua pars rerum Naturæ contemplatio est, & bonarum artium cultores
liberalitate, ac favore est prosequutus. Ejus præsertim erga rem herbariam studii nobile
argumentum esse possit celeberrimus jam toto orbe hortus, ipsi consitus varioribus plantis un-
dique conquisitis, nosque ipsi singulare monumentum in museo nostro servamus, plan-
tas scilicet fere omnes a Clusio descriptas Germani soli, a tanto Heroi nobis missas.
Quæ quidem omnia divini tantum ingenii vi fieri posse veteres Sapientes existimasse
videntur, ad Minervam Jovis filiam, & bellicam virtutem, & in rebus agendis
consilium, & doctrinarum, atque artium studia referentes.*

F I N I S.

I N D E X

GENERUM PLANTARUM.

=====

Æ gilops. pag. 35.	Fungoides. 204.	Oryza. 35.
Ægiopoides. 36.	Fungoidaster. 200.	Ostrya. 123.
Agaricum. 117.	G easter. 120.	P anicastrilla. 36.
Agrostarium. 35.	Glaucoides. 21.	Panicum. 35.
Anagallidastrum. 14.	Gramen. 35.	Papia. 20.
Anguina. 12.	H epatica 3.	Parthenium. 34.
Anthemis. 32.	Hordeum. 35.	Phalaris. 35.
Anthoceros. 10.	J asminoides. 224.	Phallus. 201.
Arundo. 35.	Ischæmum. 35.	Phallo-Boletus. 202.
Aspergillus. 212.	Juncago. 43.	Phoenix. 35.
Avena. 35.	Juncoides. 41.	Pinastr. 223.
	Juncus. 37.	Polydactylon. 35.
	Jungermannia. 6.	Polyporus. 129.
B ellidastrum. 32.	L acryma Job. 36.	Pseudo-Cyperus. 54.
Beilis-Leucanthemum 34.	Laurentia. 18.	Pseudo-Triticum. 35.
Blasia. 14.	Ledum. 224.	Pseudo-Orchis. 30.
Boletus. 202.	Lenticula. 15.	Pseudo-Ruta. 21.
Bonarota. 19.	Lenticularia. 15.	Puccinia. 213.
Botrytis. 212.	Leontodontoides. 31.	R iccia. 106.
Bromos. 35.	Lichen. 73.	S alvinia. 107.
Buccaferrea. 72.	Lichen-Agaricus. 103.	Santolinoides. 31.
Byssus. 210.	Lichenoides. 105.	Schoenantium. 35.
C alamus Aroma- 43.	Linagrostis. 53.	Scirpo-Cyperus. 46.
ticus. 43.	Linckia. 126.	Scirpoides. 52.
Carex. 66.	Linokarpum. 22.	Scirpus. 49.
Carpobolus. 221.	Lolium. 35.	Scorodoprasum. 24.
Ceratosperrum. 125.	Lunularia. 4.	Sesamum. 36.
Chamæmelum. 34.	Lycogala. 215.	Sesamastrum. 36.
Clathrus. 213.	Lycoperdon. 217.	Sphærocarpos. 4.
Clathroides. 214.	Lycoperdoides. 210.	Sorgum. 35.
Clathroidastrum. 214.	Lycoperdastrum. 219.	Spartum. 35.
Clavaria. 208.	M ays. 36.	Suillus. 126.
Coralloides. 209.	Marchantia. 1.	T argionia. 3.
Cyathoides. 222.	Marfilea. 5.	Tillea. 22.
Cynomorion. 17.	Melanoschœnus. 46.	Tozzia. 19.
Cyperella. 53.	Milium. 35.	Trifoliastrum. 26.
Cyperus. 44.	Monorchis. 30.	Triticum. 35.
Cyperoides. 55.	Montia. 17.	Tuber. 221.
D rypis. 24.	Mucilago. 216.	V alantia. 13.
E rinaceus. 132.	Mucor. 215.	Vallisneria. 12.
Eugenia. 226.	Muscoides. 9.	Vallisneroides. 13.
F estuca. 35.	Muscus. 108.	Z annichellia. 70.
Fluvialis. 11.	O rchiastrum. 30.	Zea. 35.
Franca. 23.	Ornus. 222.	
Fraxinus. 225.		
Fungus. 133.		

I N D E X

NOMINUM PLANTARUM,

Quæ in propriis locis quæri debent.

Alga. V. Vallisneroides. 13.
 Algoides. V. Zannichellia. 70.
 Allium. V. Scorodoprasum. 24.
 Alsine. V. Anagallidastrum. 14.
 Montia. 17. Glaucoides. 21. Fran-
 ca. 23.
 Amanita. V. Fungus. 141.
 Anagallis. V. Glaucoides. 21.
 Anonis. V. Trifoliastrum. 28.
 Anonyma. V. Tozzia. 20.
 Antyllis. V. Franca. 23.

Bellis. V. Bellidastrum. 32. Bellis-Leu-
 cantthemum. 34.
 Boletus. V. Phallus. 201. Clathrus. 214.
 Byssus. V. Botrytis. 212.

Cali. V. Franca. 23.
 Cameraria. V. Montia. 18.
 Carduus. V. Drypis. 24.
 Centunculus. V. Anagallidastrum. 14.
 Cæpa. V. Scorodoprasum. 25.
 Chamæcistus. V. Ledum. 225.
 Chamædrys. V. Bonarota. 19.
 Chamæmelum. V. Santolinoides. 31. An-
 themis. 32. 33. Perthenium. 34.
 Cistus. V. Ledum. 225.
 Conferva. V. Byssus. 210.
 Coris. V. Franca. 23.
 Coralloides. V. Lichen. 79. Lichen-Aga-
 ricus. 104. Agaricum. 122.
 Corallina. V. Buccaferrea. 72.
 Corallo-Fungus. V. Agaricum. 125.
 Cotula. V. Parthenium. 34.
 Crucjata. V. Valantia. 13.
 Cucurbita. V. Anguina. 12.

Cyperus. V. Scyrpo-Cyperus. 46. 48. 49.
 Cyperella. 53. Carex. 69.

Dens Leonis. V. Leontodontoides. 31.

Erica. V. Franca. 23.
 Euphrasia. V. Tozzia. 20.

Fraxinus. V. Ornus. 223.
 Fucus. V. Fluvialis. 11. Buccaferrea. 72.
 Fungoides. V. Cyathoides. 222.
 Fungus. V. Polyporus. 130. Erinaceus.
 132. Byssus. 211. Suillus. 127. Fungoi-
 daster. 201. Phallus. 201. Coralloides.
 109. 210. Agaricum. 117. 118. 119.
 Botrytis. 212. Mucor. 215. Lycogala.
 216. Lycoperdon. 218. Geaster. 220.
 Cyathoides. 222. Cynomorion. 17.

Glaux. V. Glaucoides. 21.
 Gramen. V. Panicastrella. 36. Carex. 66.
 67. 68. 69. 70. Juncago. 44. Juncus.
 39. 40. 41. 42. Juncoides. 41. 42. Cy-
 peroides. 56. Cyperella. 53. Buccafer-
 rea. 72.

Hederula. V. Lenticularia. 16.
 Hepatica. V. Marchantia. 2. Lunula-
 ria. 4. Riccia. 107.
 Herbula. V. Byssus. 210.

Jolithos. V. Byssus. 210.
 Juncoides. V. Juncus. 39.

Jun.

Juncus. V. *Juncoides*. 42. *Juncago*. 44.
Melanoschænus. 46. *Scirpo-Cyperus*.
 47. *Scirpoides*. 51. *Linagrostis*. 54.
Cyperoides. 58.

Lens. V. *Lenticularia*. 16.
Lenticula. V. *Salvinia*. 107. *Lenticula*.
ria. 16.
Lichen. V. *Marchantia*. 2. *Hepatica*. 3.
Targionia. 3. *Lunularia*. 4. *Marfī-*
lea. 5. *Jungermannia*. 7.
Lichenastrum. V. *Marfīlea*. 5. 6. *Junger-*
mannia. 8. 9. 10. *Lichen*. 77. 81.
Fungoidaster. 101.
Limodorum. V. *Pseudo-Orchis*. 30.
Lingua. V. *Agaricum*. 123.
Linum. V. *Linagrostis*. 54.
Lithophytoides. V. *Lichen-Agaricus*. 104.
Lotus. V. *Trifoliastrum*. 29.
Lychnis. V. *Franca*. 23.
Lycoperdon. V. *Clavaria*. 208. *Lycoper-*
dastrum. 220. *Geaster*. 220.

Matricaria. V. *Anthemis*. 33.
Meilolus. V. *Trifoliastrum*. 29.
Millegrana. V. *Linokarpum*. 23.
Monacella. V. *Fungoides*. 104.
Muscus. V. *Jungermannia*. 6. 7. 8. *Mu-*
scoides. 9. 10. *Lichen*. 76. 77. 78.
Linckia. 126.
Musco-Fungus. V. *Lichen*. 82. 90. *Li-*
chenoides. 106.
Myrtus. V. *Eugenia*. 226.

Nostoch. V. *Linckia*. 126. *Lichen*. 76.

Orchis. V. *Orchiastrum*. 30.

Papyrus. V. *Cyperus*. 44.
Peziza. V. *Fungoides*. 206.
Phalaris. V. *Cyperoides*. 63.
Pinus. V. *Pinaster*. 223.
Polygonum. V. *Tillea*. 22. *Linokarpum*.
 22. *Franca*. 23.
Portulaca. V. *Montia*. 18.
Potamogeton. V. *Vallisneria*. 12. *Bucca-*
ferrea. 72.
Pyrethrum. V. *Santolinoides*. 31.

Quadrifolium. V. *Franca*. 23.

Rapunculus. V. *Laurentia*. 18.
Rhamnus. V. *Jasminoides*. 224.
Rosmarinum. V. *Ledum*. 225.
Rubia. V. *Valantia*. 13.

Scirpoides. V. *Carex*. 67.
Scirpus. V. *Melanoschænus*. 46. *Scirpoi-*
des. 52.
Sempervivum. V. *Tillea*. 22.
Spina Umbella. V. *Drypis*. 24.
Stultorum Fung. V. *Fungus*. 190.

Tanacetum. V. *Anthemis*. 33.
Trifolium. V. *Trifoliastrum*. 26. 27.
 28. 29.
Tubera Cervina. V. *Lycoperdastrum*. 220.

Veronica. V. *Bonarota*. 19.
Ulmus. V. *Ostrya*. 223.
Ulva. V. *Marfīlea*. 6.

I N D E X

I T A L I C U S .

Garico. 119.
Albarelo. 118.
Albatrello. 118.
Alberino. 198.
Alpigiano. 142.

B*erlingozzino*. 151.
Berretta di Prete. 157. 168.
Berrettaccia. 206.
Bicchierino. 130.
Bigerella. 153. 154.
Bigolino. 151.
Bigiolone. 145. 147. 151.
Bigione. 151.
Biodo. 49.
Borsone. 147.
Brizzatino. 156.
Bubbola. 170. 172. 173.
 176. 177. 178. 184.
 185. 187.
Bubbolina. 162. 171. 174.
 177. 185.
Bubboletta. 171.
Bubbolotto. 178.
Bullettoncino. 150.
Bullettone. 150.

C*alcatreppola*. 150.
Canapino. 148. 152. 157.
 159. 165.
Canapone. 164.
Cannelli de' prati. 209.
Carbonajo. 192.
Cappellone. 153. 166.
Cappelloncino. 150.
Carpine. 223.
Carpinella. 223.
Cardela. 122.
Cerrena. 122.
Ceppatello. 128.

Ceppetino. 148.
Cicciolo. 151.
Cimballo. 153.
Ciotolone. 205.
Coltricione. 130.
Cocolla. 185.
Collarone. 173.
Corgnola. 162.
Corniola. 151.

D*entino*. 132.
Ditola. 209. 210.
Dormentone. 163.

E*rba Ciuccia*. 24.
E sca. 118.

F*aggina*. 151.
Falebero. 128.
Famiglia, o *Famigliola*.
 122. 131. 132. 190.
 191. 192. 193. 194.
 196. 197. 198. 199.
Fangaccio. 152.
Fanghino. 154. 157.
Fegatella. 3.
Fungagnina. 190.
Fungberello. 147. 148.
 149. 165. 170. 172.
 201.
Fungbino. 146. 156. 166.
 167. 201.
Fungbetto. 147. 148. 149.
 201.
Fungo Aglio. 144.
 Alpigiano. 150.
 Appassionato. 154.
 Anellone. 171.

Barbato. 153. 169.
Bozzolo. 178.
Budello. 151.
Canapone. 149.
Canapino. 159. 161.
Canino. 204.
Carbonajo. 131.
Cappellone. 145. 149.
Cbiodo. 150. 157.
Corvo. 131.
Crespigno. 151.
di Concio. 156.
Dilegine. 146. 166. 170.
Dormiente. 154.
di Filongrana. 214.
Gelofo. 145.
di Gelatina. 124.
Gentile. 168.
Granajolo. 176.
Greto. 154.
Jozzolo. 145.
Istrice. 122.
Lanifero. 157.
Lapacendro. 141.
Lefina. 189.
Marzuolo. 154.
Mugnajo. 145.
Oliivo. 191.
d' Ontano. 130.
 158.
Offerino. 149.
Pasquale. 193.
Pelliccione. 171.
della Pietra Fungaja.
 131.
Ramolaccio. 144. 179.
Ramoso. 141.
Scoppiereccio. 151.
Serpentino. 154.
Sottocoppa. 205.
Spegnitojo. 169. 149. 150.
 Stian-

Stiantereccio. 145.
Stopparino. 166.
Sugberello. 149. 167.
Valente. 145.
Vedovo. 149. 178.
Vedovino. 150.
Verdino. 150.
Verdone. 152.
Fuoco salvatico. 214.

G *Allinaccio*. 143. 144.
Gamberello. 149.
Gelone. 122.
Giallino. 147. 152. 167. 171.
Giallerello. 164.
Giallone. 162.
Girasole. 162.
Grassello. 147. 162.
Granajolo. 172.
Grifole. 119.
Grigiolino. 151.
Grumato. 149. 150. 152.
 153. 160.
Grumatella. 151.
Guglia. 181.

I *Mbutino*. 141. 148. 151.
 160. 205.

L *Lardajolo*. 155.
Lattajolo. 141. 142. 143.
Leccino. 171.
Lingua. 118. 119. 120.
 122. 123.
Loppajola. 182.
Lumacone. 147. 170. 179.
 202.
Lumachina. 146. 152. 165.

M *Ammola*. 192.
Mazza d' Ercole. 208. 209.
Moccicaglia. 216.
Muffa. 212. 215.

O *Ntanino*. 165.
Orcella. 78. 192.
Orecchiaccio. 124.
Olmavino. 192.

P *Ancuculio*. 118.
Pasta Sciringa. 204.
Pattoncino. 158.
Pelliccia di Re. 119.
Peperino. 141. 142. 143.
Peperone. 142. 143. 144.
Pepino. 141. 142. 143.
Pevera. 147.
Peveraccia. 141. 142.
Peverino. 142. 143.
 146. 156. 160.
Piazzajolo. 194.
Pinarello. 129.
Pinuzzo. 127. 128. 129.
Pinaccio. 129.
Pioppino. 198.
Pisciacane. 155. 156. 157.
 161. 163. 167. 181.
 191.

Pisside. 205.
Porcinello. 127. 128.
Porcinella. 128.
Porcino. 127. 128.
Pratajolo. 171. 174. 175.
 176.
Prugnuolo. 150. 153. 160.

R *Agagno*. 122.
Raspa. 78.
Rigatino. 168. 169.
Roccella. 78.
Rossola. 154. 155.

S *Ala*. 57.
Sardinella. 192.
Scialino. 45.
Scodellaccia. 206.
Scodella. 207.
Scodelline. 206.
Scopetino. 130.
Soderino. 194.
Soderello. 148.
Sottana. 173.
Spina da Crocifissi. 224.
Spugniolo. 202. 203.
Steccherino. 132. 133.
Stoppone. 147.
Striglia. 120.

T *Artuso*. 221.
Tignosa. 186. 187. 188.
 189.
Tigratino. 157. 162.
Tirignozzo. 147.
Trombetta. 201.

V *Edovino*. 150. 156.
 163. 164.
Verdaccino. 152.
Verrino. 127. 129.
Vescia. 216. 217. 218.
 219.
Uovolo. 184. 185. 186. 187.

APPENDIX.

Pag. 3. l. 19. ad primæ Hepaticæ speciem addenda.

HUjusce Plantæ, vel saltem illi affinis folium expressum videre est in Botanico Parisiensi Tab. XXXIII. fig. 8. eaque ibi describitur nomine *Hepatica reticulata*, ac verrucosa, cui synonymon appositum est *Lichen*, seu *Hepatica lunulata epiphylllocarpus* Raii Hist. 125. num. 7. quod revera ad Lunulariam nostram pag. 4. descriptam proprie pertinet.

Pag. 5. Primæ Marsileæ speciei, tamquam synonymon adde.

Hepaticoides Cichorei crispifolius Bot. Par. 100. num. 8. Tab. XIX. fig. 2. licet ibi ceu nondum descripta exhibeatur.

Secundæ Marsileæ speciei synonymon forte.

Hepaticoides Hepatica facie Bot. Paris. 99. num. 1. quod ibidem eadem esse planta traditur cum *Lichene petraeo*, cauliculo calceato 4. C. B. Pin. 362. quem verius ad primam Marsileæ speciem retuleris.

Quartæ Marsileæ speciei synonymon.

Hepatica arborea, globuligera Bot. Par. 98. num. 8. Tab. XXIII. fig. II.

Pag. 8. *Jungermanniæ* speciebus foliis bifidis addenda sequens.

Jungermannia Alpina, viticulis tenuioribus, pinnatis, foliis quadratis, ac tridentatis, perexiguus. In jugis Falteronæ, ad arbores.

Pag. 27. Ad secundum *Trifolii* ordinem adde.

3. *Trifolium* annuum, rotundifolium, corymbiferum, erectum, album, caule non fistuloso, siliquis tetraspermis nunc utraque parte æqualibus, nunc inferna tantum leviter sinuatis, seminibus rotundis. In agro Neapolitano præcipue Puteolum versus, secus litus maris.

4. *Trifolium*, quod *Trifolium Orientale*, altissimum, caule fistuloso, flore albo Coroll. Inst. R. H. 27. Bot. Par. 195. *Melilotus*, qui *Trifolium Orientale*, altissimum, caule fistuloso, flore albo *Ejusdem* Tab. XXII. fig. 5. Hujus neque plantam, neque siliquam vidimus, sed quantum ab icone, & descriptione ejusdem Auctoris conjicere possumus ad hoc genus spectat, & respectu habitu totius plantæ, ad hunc ordinem. Antequam eruditissimorum virorum *Sherrardii*, ac *Boerhaavii* liberalitate Parisiense Botanicon in manus nostras pervenisset, suspicio fuerat, an non planta hæc ad priorem *Trifolii* speciem ordinis quarti referenda esset, ideoque sub eadem, quamvis subdubitanter, supramemoratum *Trifolium* collocavimus. Re tamen melius perspecta quin nullatenus eo pertineat minime dubitamus.

Ad tertium *Trifolii* ordinem adde.

Trifolium, quod *Melilotus Parisiensis* humifusus, foliis serratis, glabris Tab. XXII. fig. 1.

Pag. 40. l. 14. post num. 2. adde.

Forte *Funcus foliatus*, minor, floribus per ramulos sparsis Bot. Par. 109. Tab. XX. num. 1.

Pag 44. spem Philobotanis feceramus nonnulla ad Papyri historiam spectantia proferendi. Attamen iniqua temporum conditione ab incepto depulsi sumus, cum nec observationes opportunas diligentius instituere licuerit, nec aliis gravioris momenti distentis rei ceteroquin satis negotiosæ vacare. His igitur aliisque absolvendis alteram Operis hujusce Partem destinamus.

Pag. 66. ad ordinem II. adde.

I. Capitulis ut supra, sed in eadem planta pluribus c.

Pag. 107. *Riccia* speciebus addenda sequens.

Riccia major, foliis latioribus, glaucis, aspergine chrySTALLINA perfusis. In ericetis maritimis, ubi potissimum per hyemem aquæ stagnant veluti juxta Bulgarium in Etruria.

Pag. 125. num. 22. post verba lapidem innascens adde.

Mucedinis plantulam intra lignorum, & caulium medullam, in pane quoque intra rimulas, & spatia non raro observavimus Malp. de Plant. in aliis veget. Tab. 28. fig. T. V.

Pag. 192. ad Fungos albos, obscuros, & fuscus, vel nigros sub num. 3. post verba punctis sulphureis notato adde.

Fungi plurimi ex uno pede albicantes, pediculis longissimis, tenuibus, tuberculis nigris, scabris, capitulis longis in conum acutum fastigiatis Raii Hist. Tom. 3. 25.

Pag. 222. Ad tertiam *Cyathoidis* speciem adde.

Hujus icon occurrit etiam apud Bocconium Musei P. 1. Tab. 301. sine ullo nomine, super numeri notam I.

F I N I S.

Marchantia

Tab. 1.

Fig 2

Fig 4

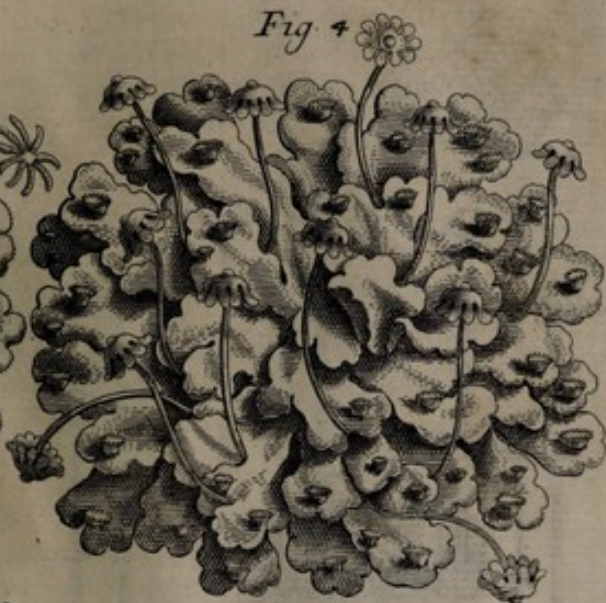

Fig 5

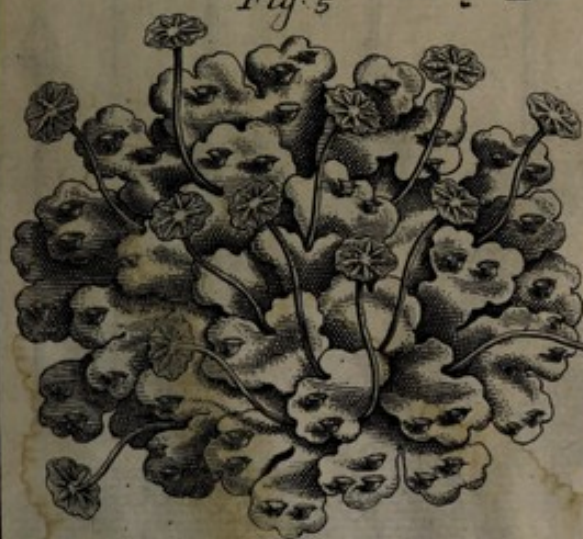

Fig 6

Fig 3

Ausp. Canon Josephi Suarez Equitis D. Stephani et Socij Acad Bot Flo.

Tab. 1

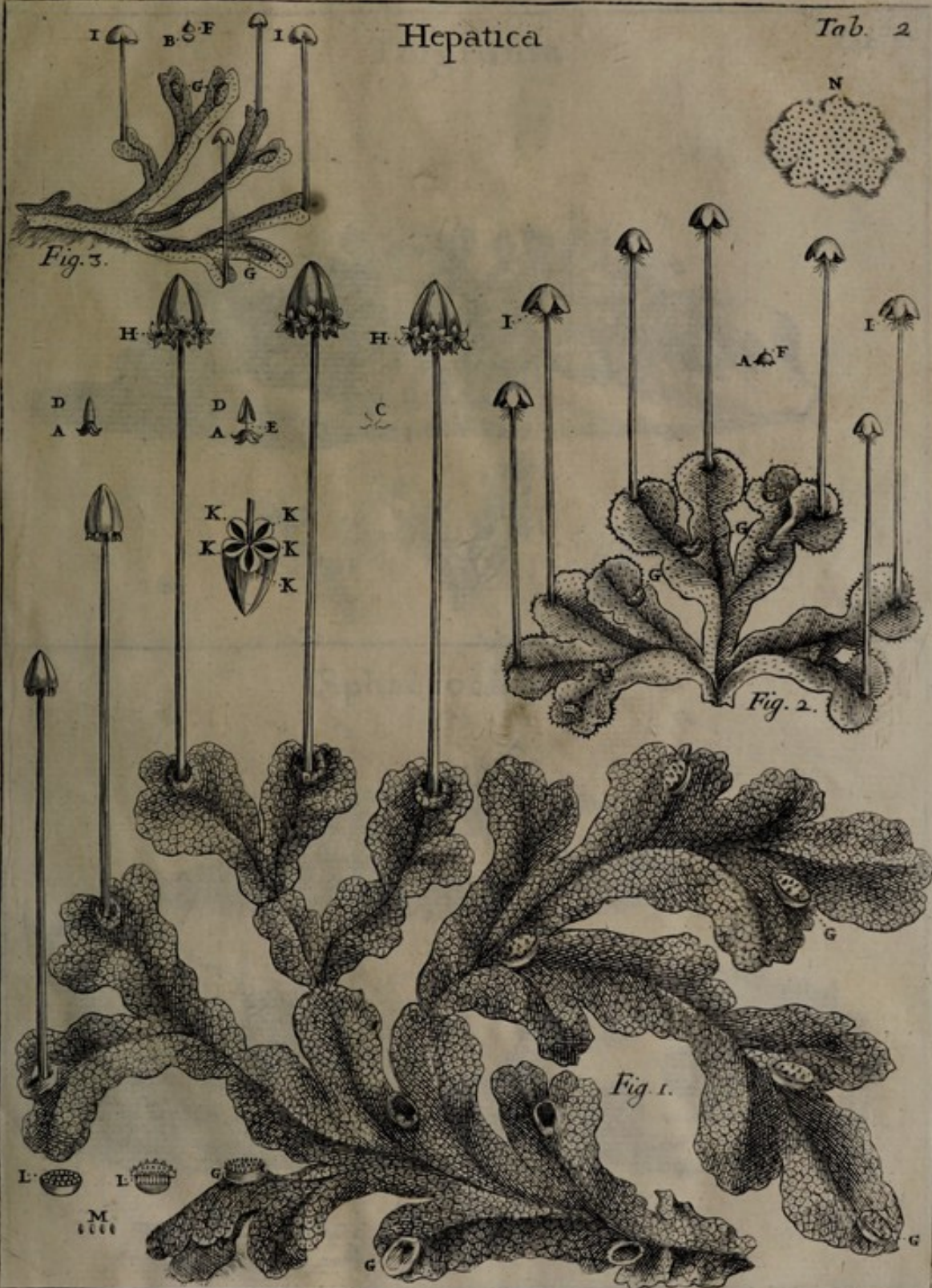
MINERALIA

Fig. 1. *Pinus palustris* Mill. (Pinus strobus L.)

Hepatica

Tab. 2

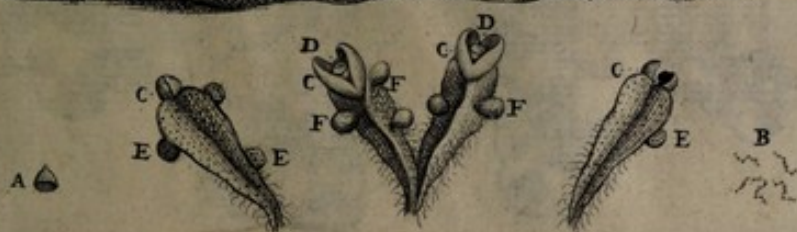

Auspicijs Eminentiss^{mi} Laurentii Corfinij S.R.E. Cardinalis

Targionia

Tab. 3

Sphaerocarpos

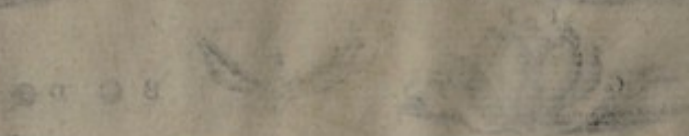
Ausp. Gypriani Antonini Targionij Medic. Prof. et Socii Acad. Bot. Flor.

Tab. 1

Taligonia

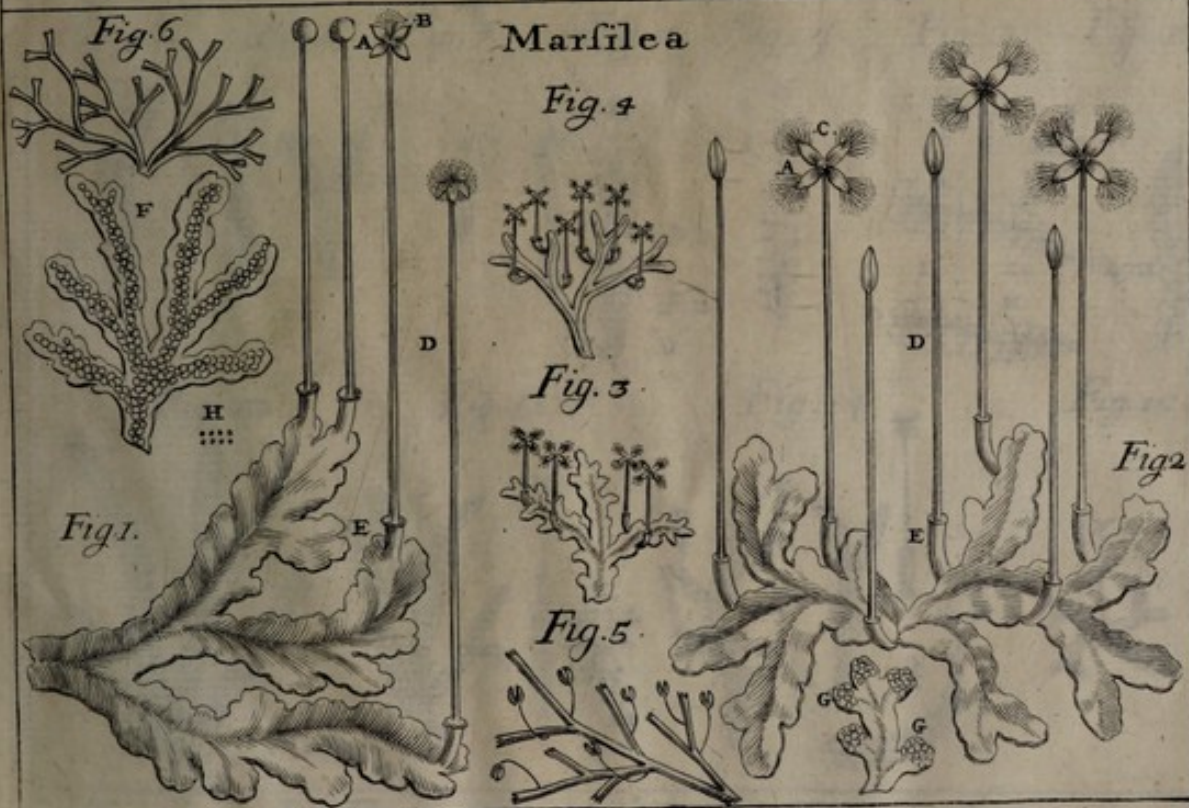
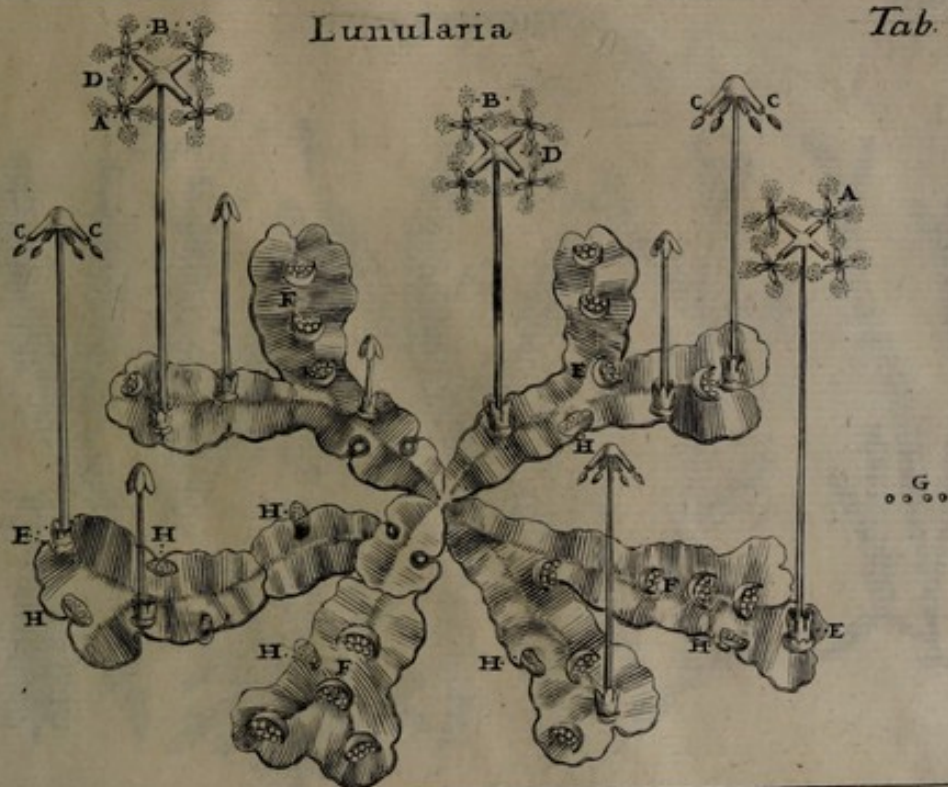
Sphaetocarpus

Tab. 2. Sphaetocarpus. Taligonia. Sphaetocarpus. Taligonia. Sphaetocarpus. Taligonia.

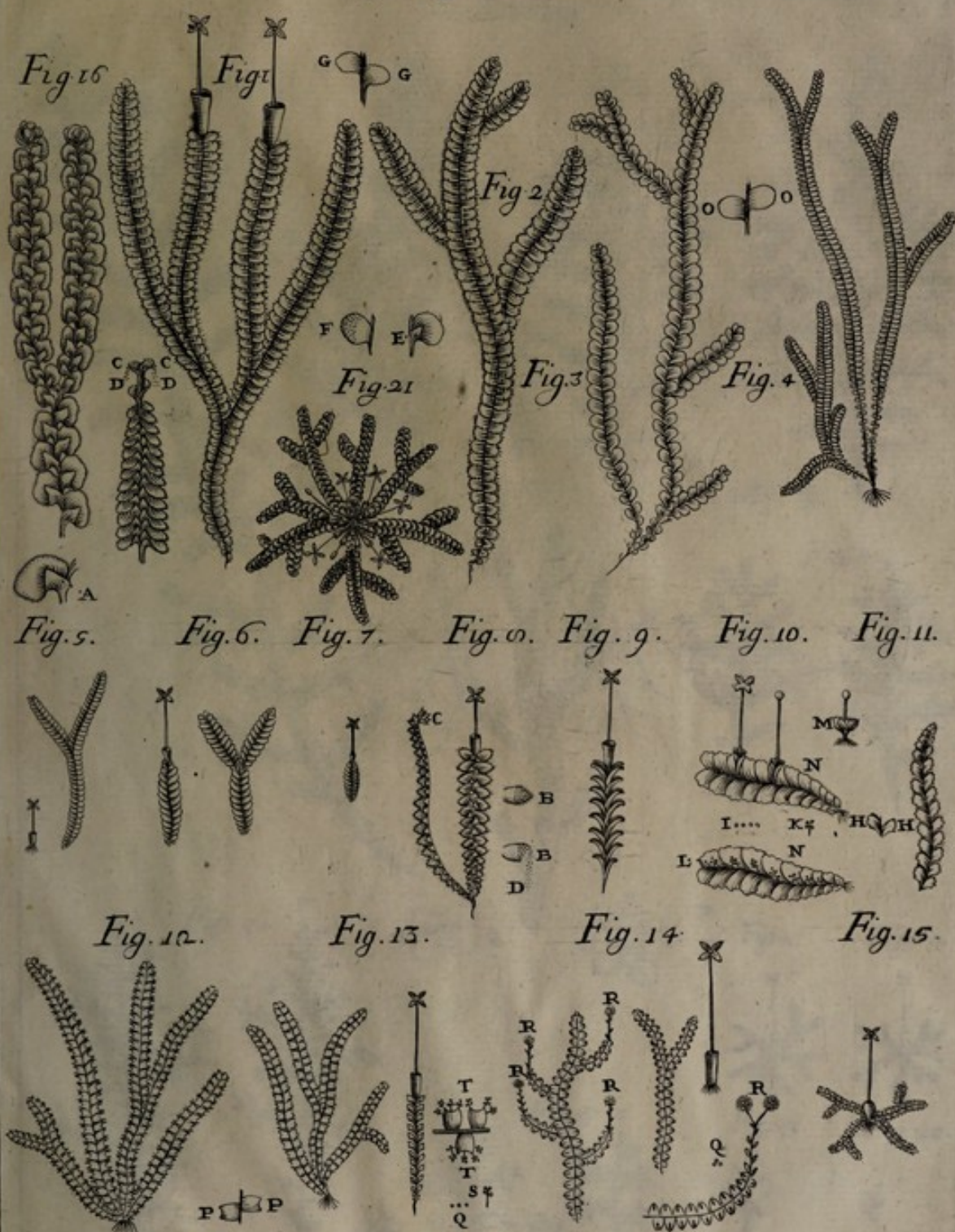
Lunularia

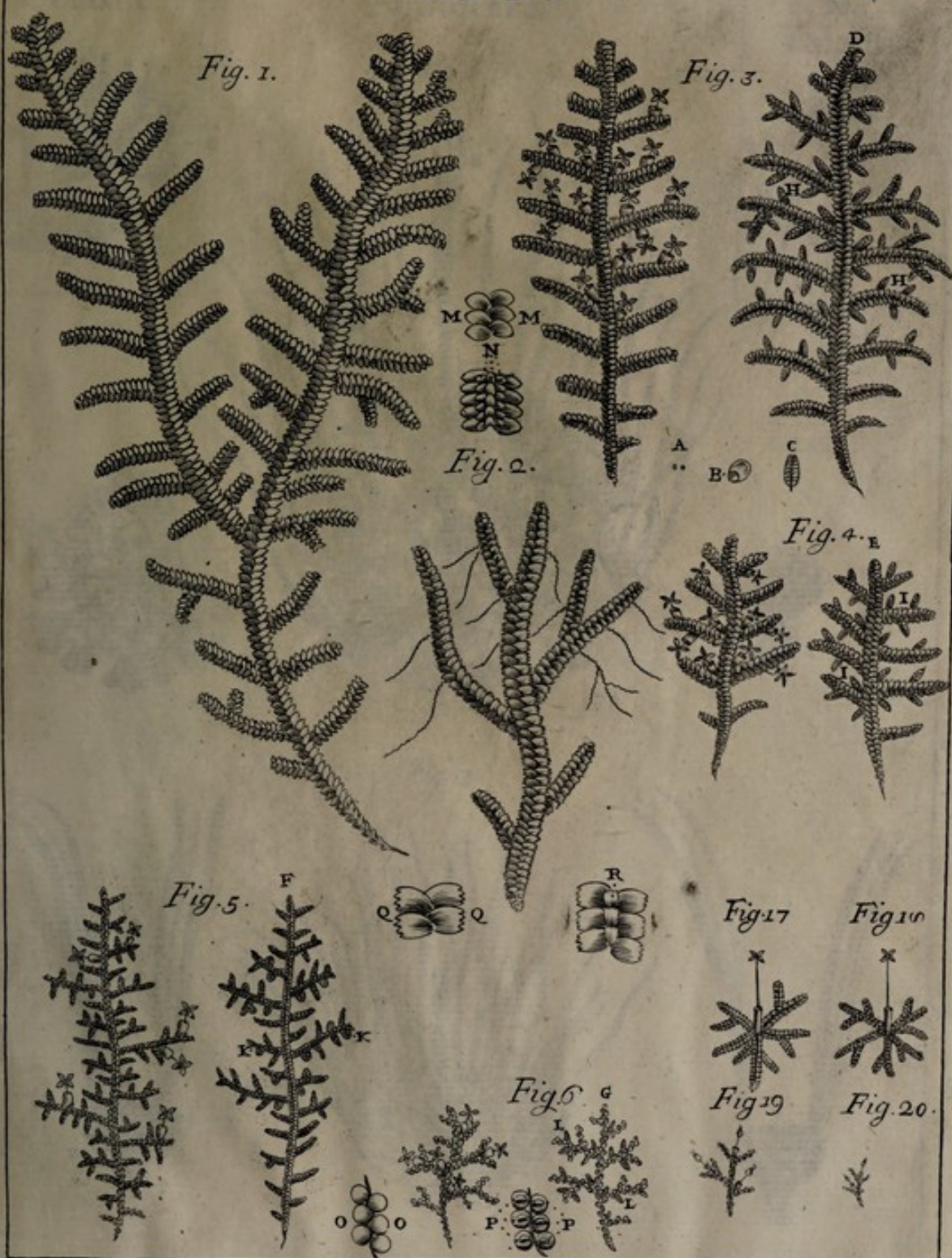
Tab. 4

Ausp. Com. Ludovici Ferdin. Marfilii Bonon. Acad. R. Paris et Lond. Soci.

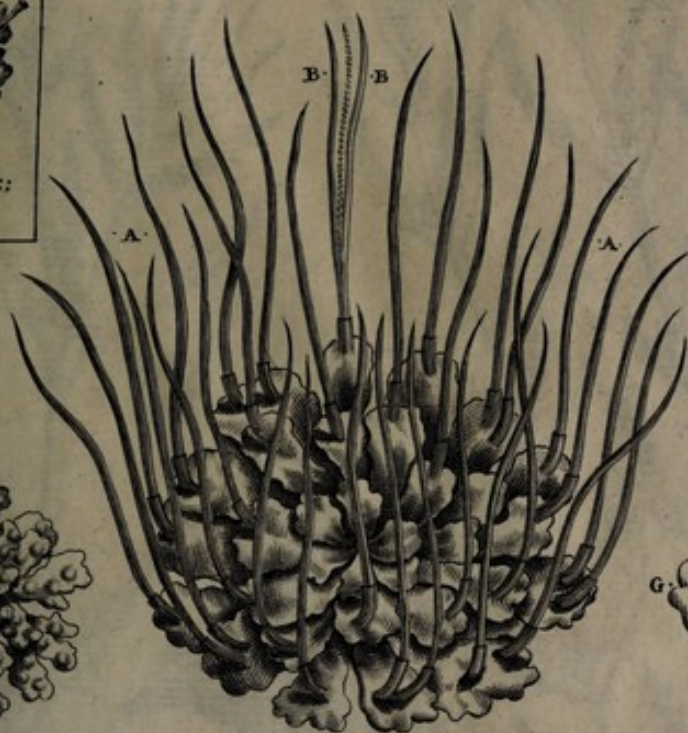

Blasia

Anthoceros

Fig. 1

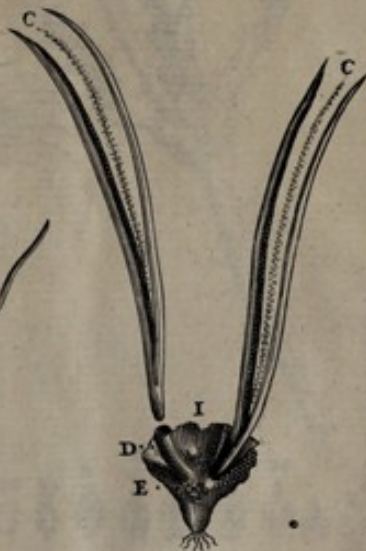
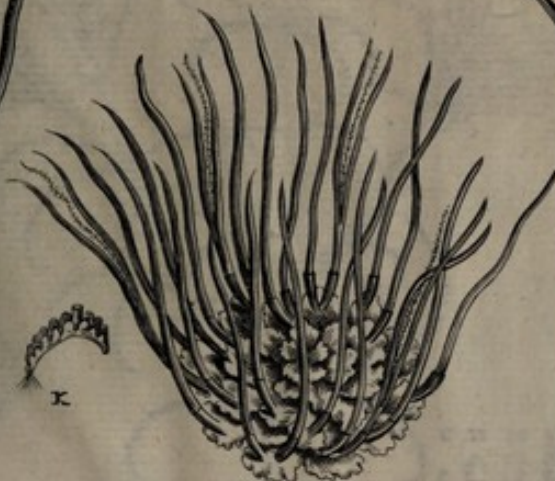

Tab. 7
Valantia

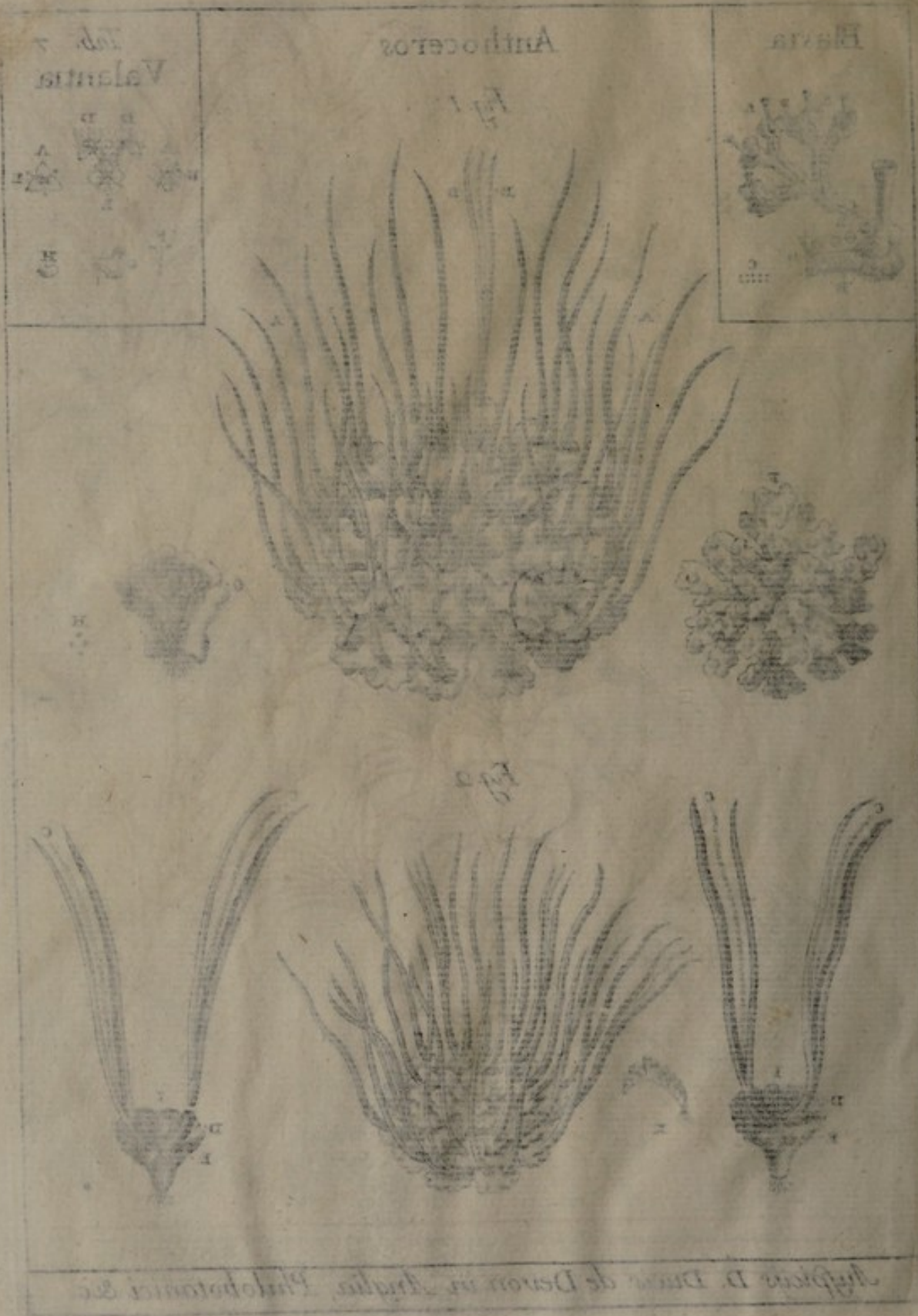

H

Fig. 2

Auspicijs D. Ducis de Devon in Anglia, Philobotanici &c.

-Fluvialis

Tab. 8

Auspicijs Leonardi C.F. Bonaxotæ Patricii Florentini

Fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Officinalis Leonardi C.F. Bonarum Patris Florentini

Anguina

Tab. 9

Auspiciis Joannis Altoviti Patricii Florentini

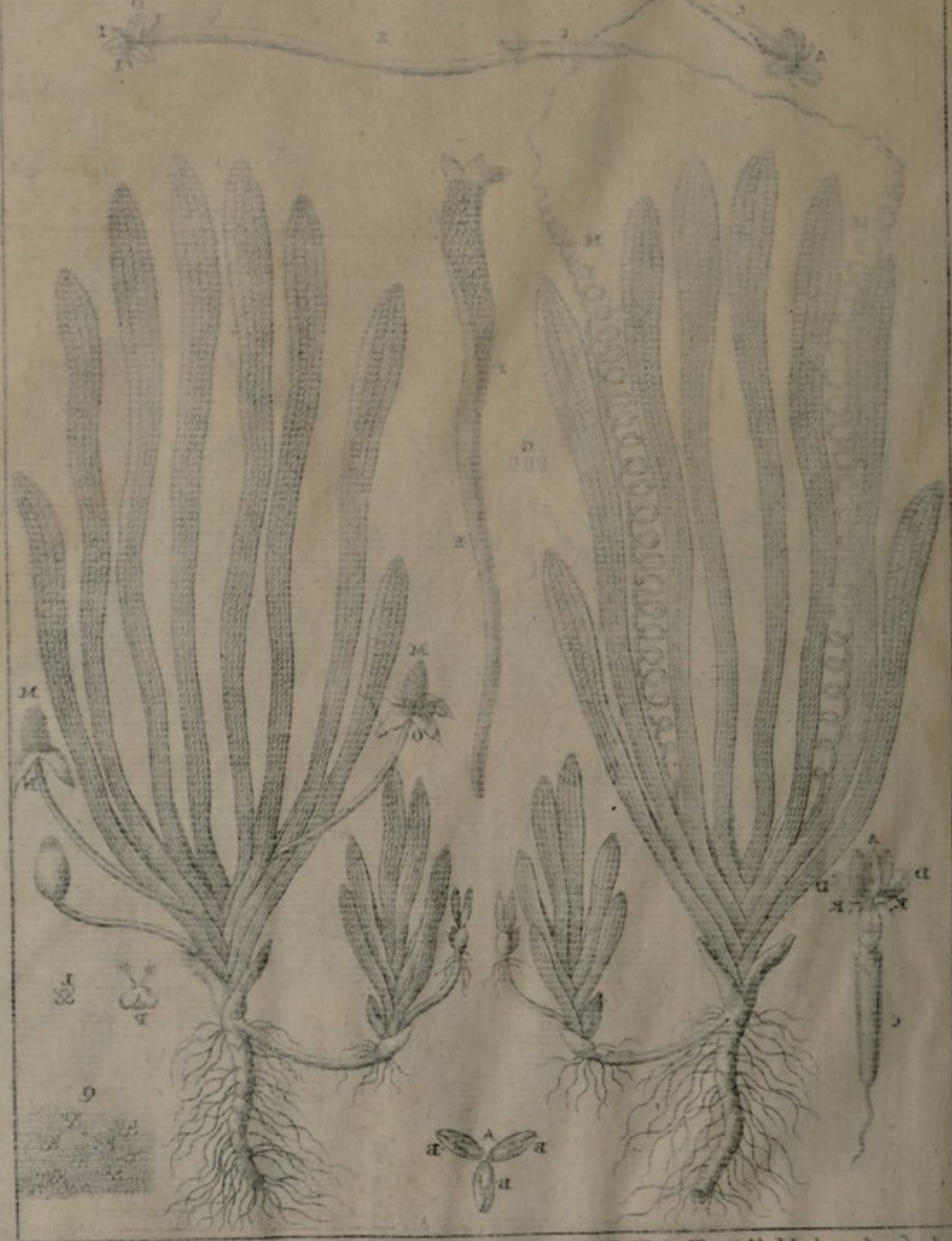

Vallisneria

Vallisneroides Tab 10

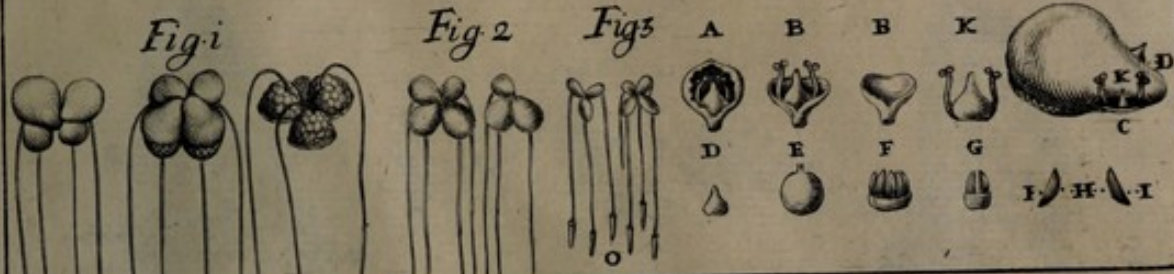

Ausp. Ant. de Vallisneria. Pub. Pe Theor. Med. Prof. Pat. et Aug. Rom. Imp. Car. VI. Arch.

Lenticula

Tab. 11

Lenticularia

Fig. 1

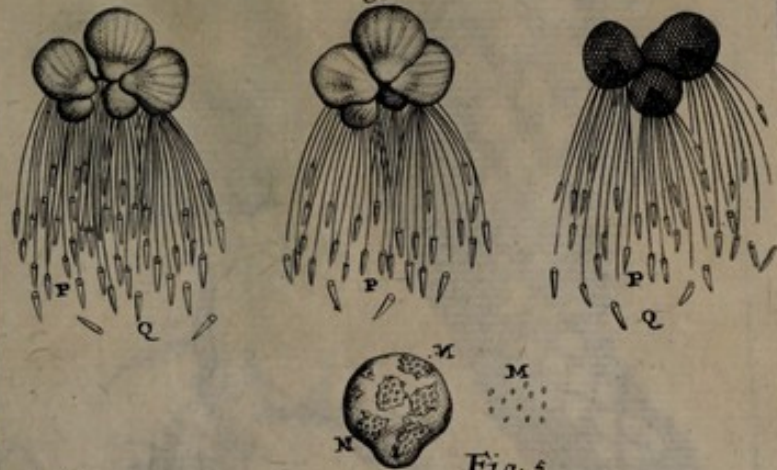
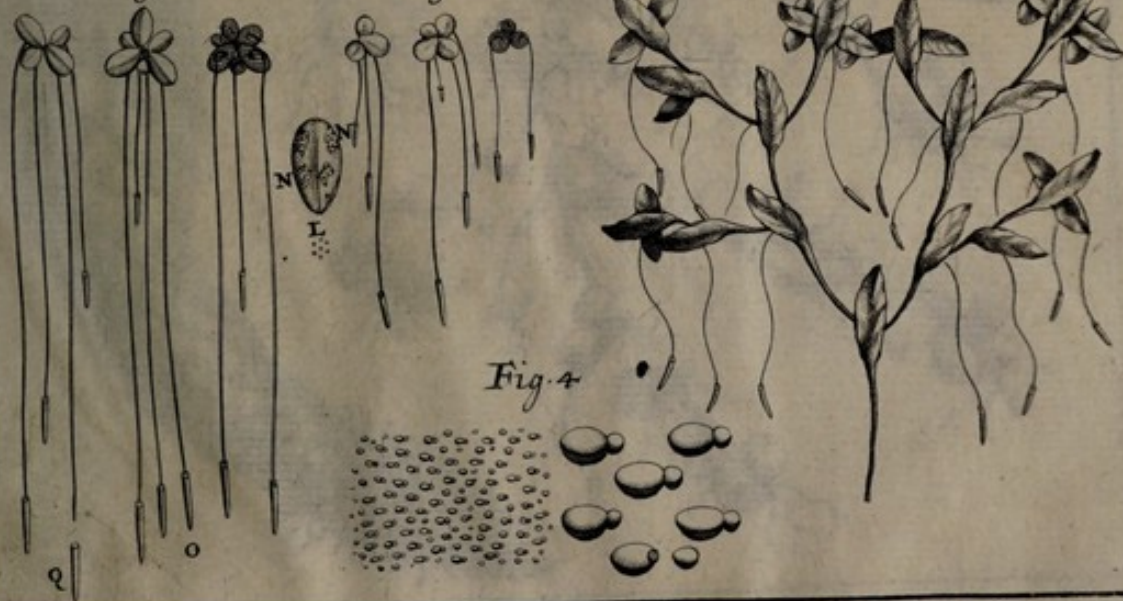

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 5

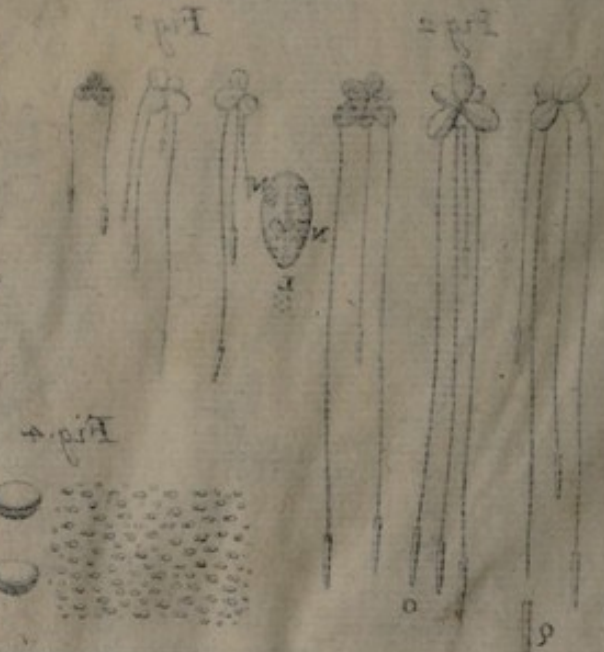
Ausp. Gulielmi Mylii M. Doct et Pract Lugd Bat

Tab. II

Lenticularia

Lenticularia

Artep. Gulesian. Myrm. M. Doct. et Præc. I. n. d. B. a. s.

Cynomorion

Tab. 12

Auspicijs Philippi Mariae Guadagnij Equitis S. Stephani.

Cydonia

Figurae Tabulae Plantarum Cydonia

Montia

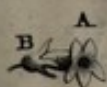
Tab. 13

Ausp. Josephi Montij Phil. D. Bonon. Bot. Prof. et in Scient. Inst. Nat. Hist.

Laurentia

Tab. 14

Ausp. Marci-Antonij Laurentij Phil: et Med: Bonon:

Verbena

Verbena officinalis L. et alia. Bononiensis. et alia. Bononiensis.

Tab. 10

Torilis

Joseph D. Smith, Esq. & Co. Lith. & Print. N. York. R. S. Landman & Son. Phila.

Papia

Tab. 17

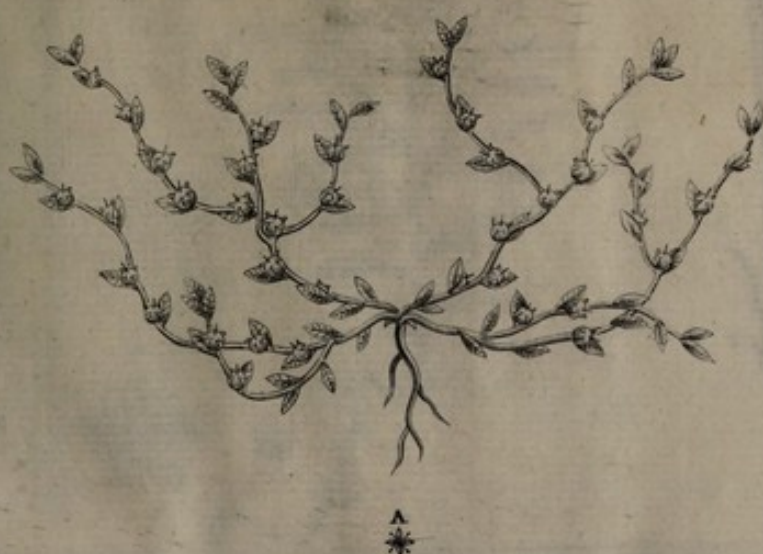
Auspi Iosephi del Papa R.C.S. Cosmi III M.D. Etruria Archiatri.

Glaucoides

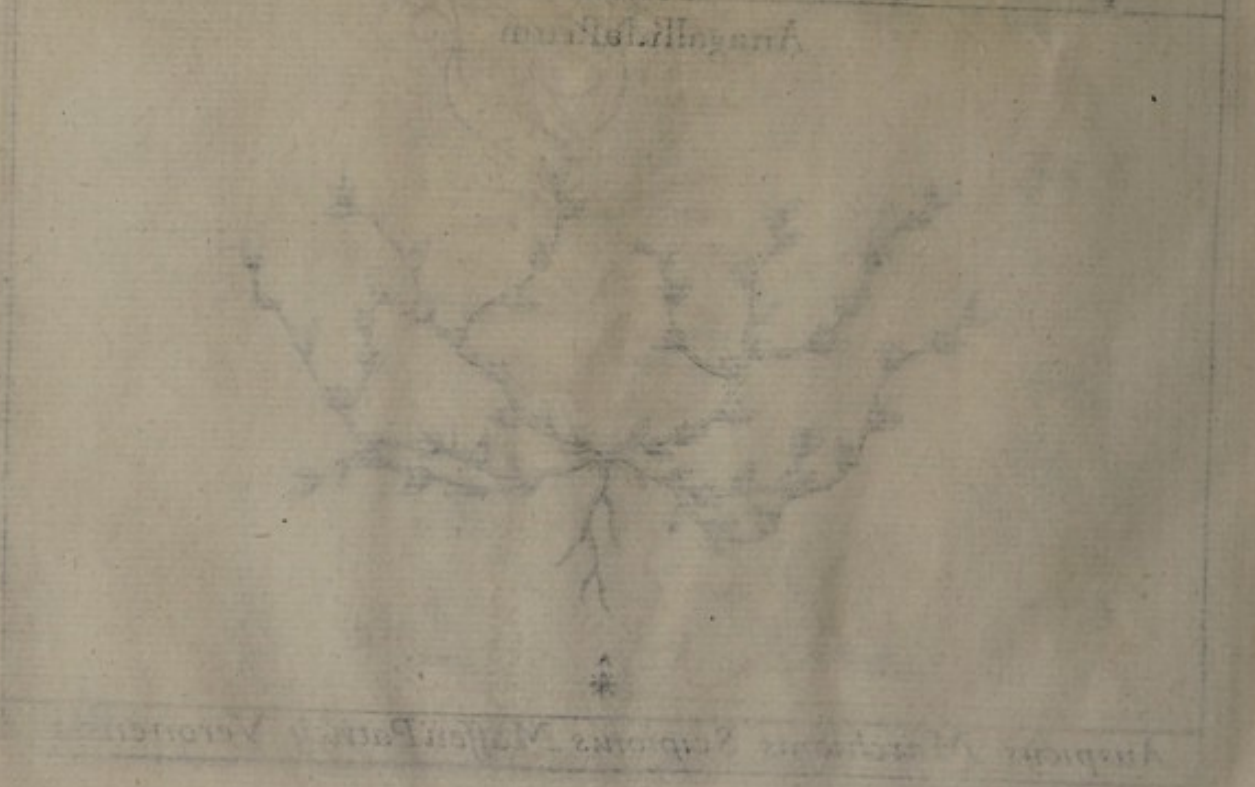
Tab. 18

Anagallidastrum

Auspicijs Marchionis Scipionis Maffei Patricij Veronensis.

Pseudo-Ruta

Tab. 19

Auspiciis Laurentii Patarolæ Cuius Veneti

Pseudo-Ruta

Pinaster

Aspidistra laurifolia Potamogeton Virens

Tillea

Tab. 20

Ausp. Mich. Ang. Tillyjin Pis. Acad. Lector ord. et Hort. cust. et R. S. Londinensis Socij

Tab. 20

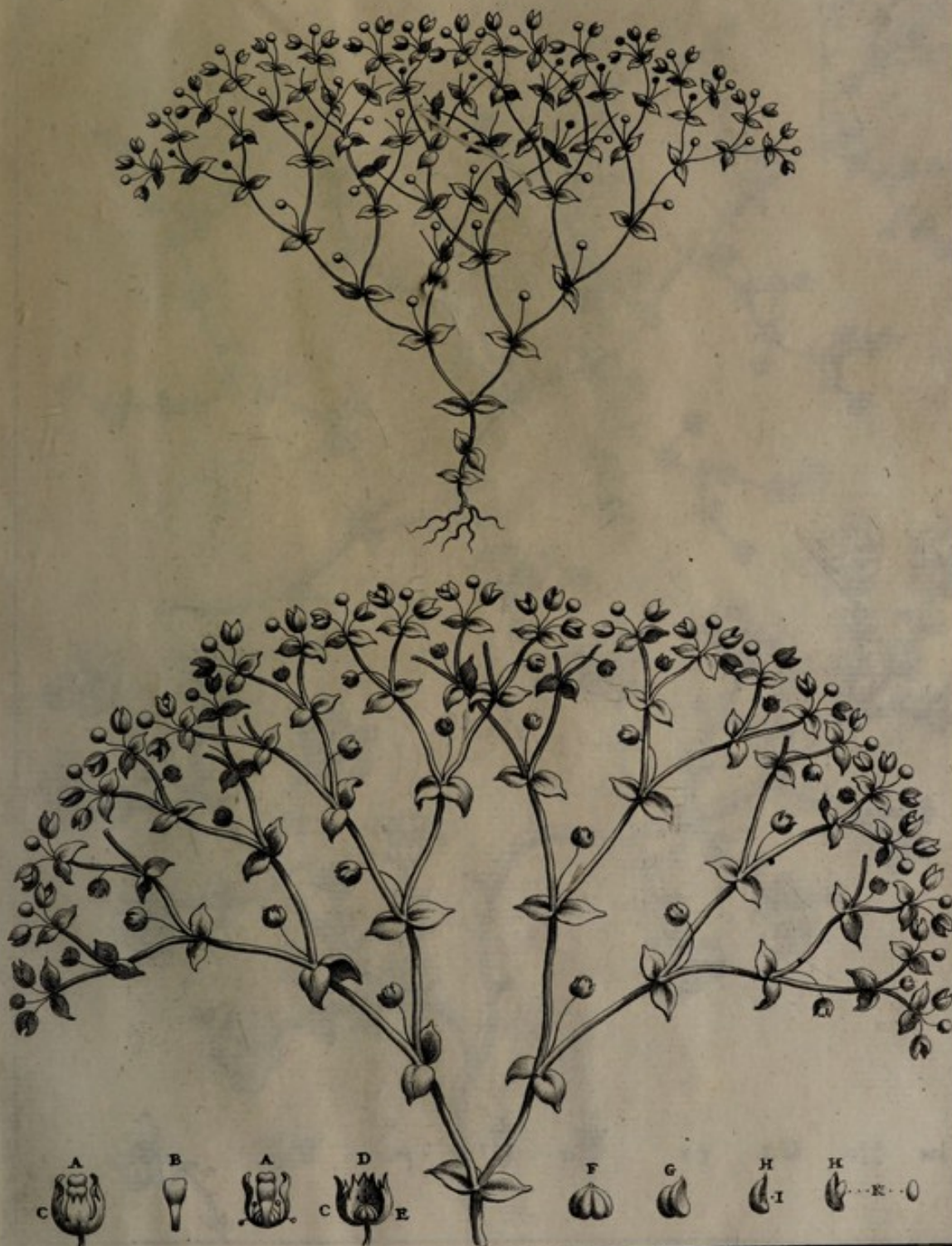
Tilia

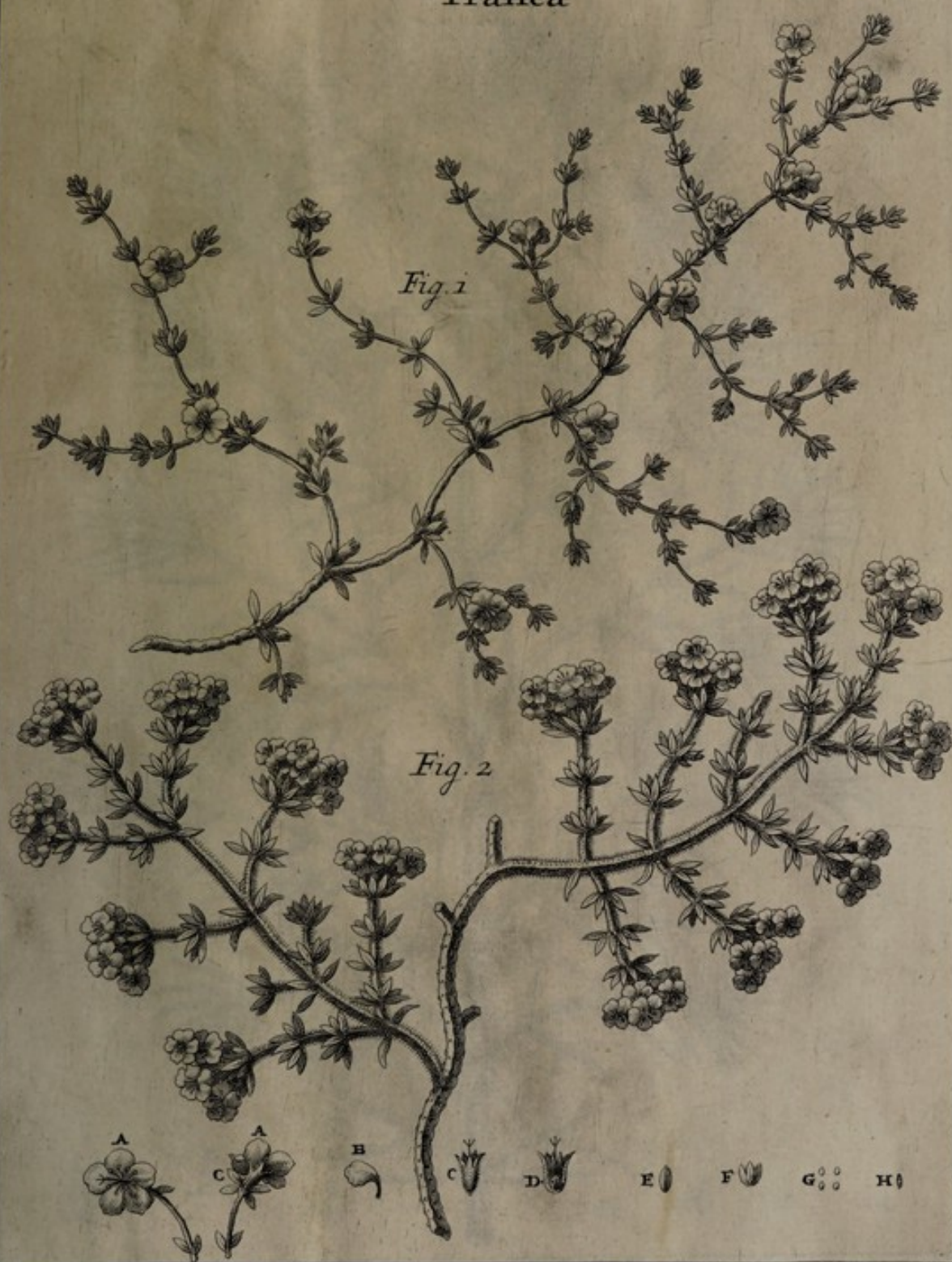
Handwritten text at the bottom of the page, likely a title or description, partially obscured by the border.

Linocarpum

Tab 21

Ausp. Illma ac Rm̃i D. Lazari Pallaviciniy Archiepi Thebarum et
Nuntij Aptici apud R.C.M.D.E.

1876

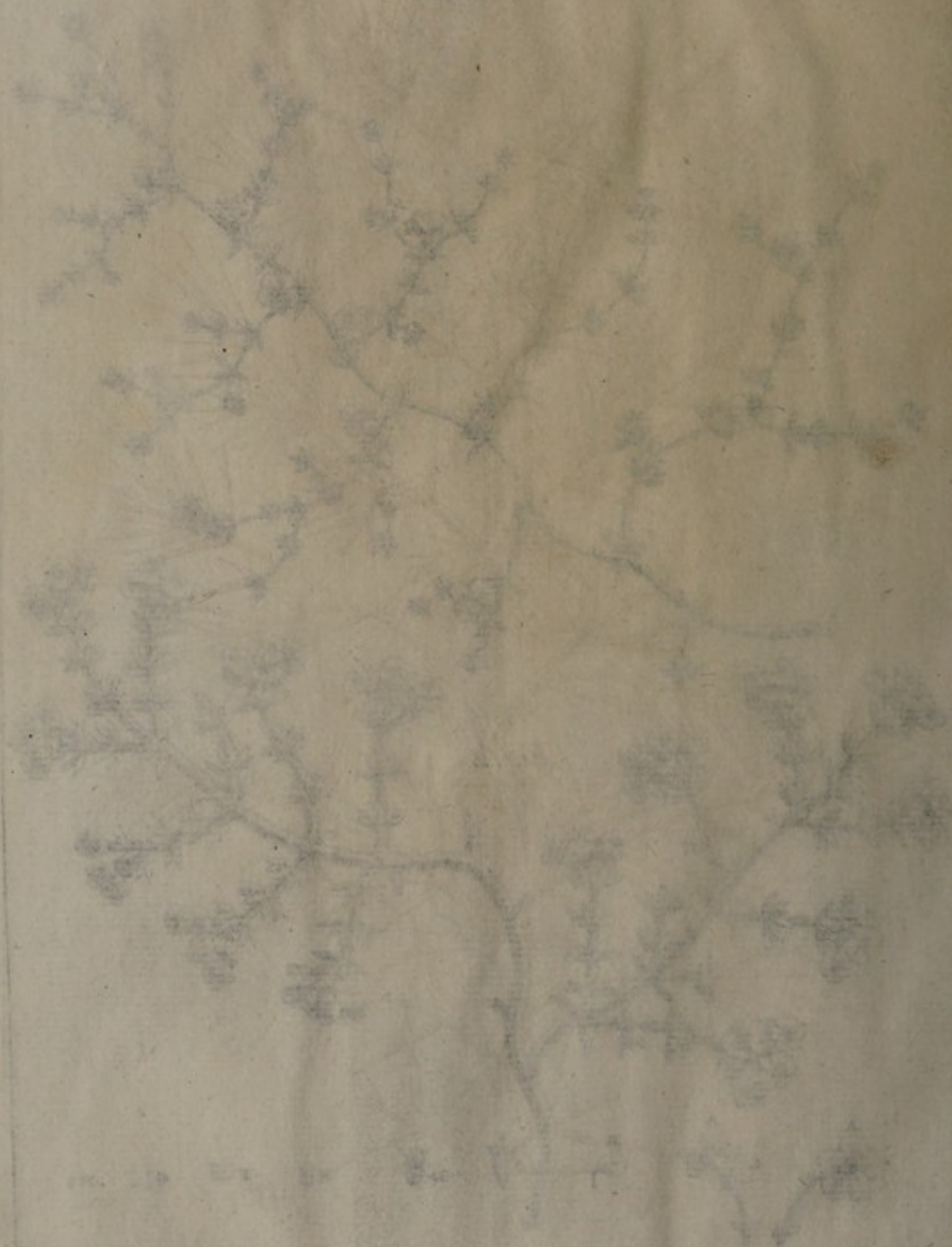

Illustration of a flowering plant branch, possibly a rose, with several small, five-petaled flowers and thorns.

Drypis

Tab. 23

Ausp: D. Blasij Biagij Mon^{ch} Botanici Congnis Vallis-Umbrosæ.

Scorodoprasum

Tab. 24

Auspiciis D. Antonii Marice Salviati Ducis Julianensis &

Trifoliumstrum

Tab. 25

Ausp. Frid. Ruysch Anat. Bot. Chi. Amst. Prof. Ac. Leop. et. S. R. Brit. Soc.

Pseudorchis

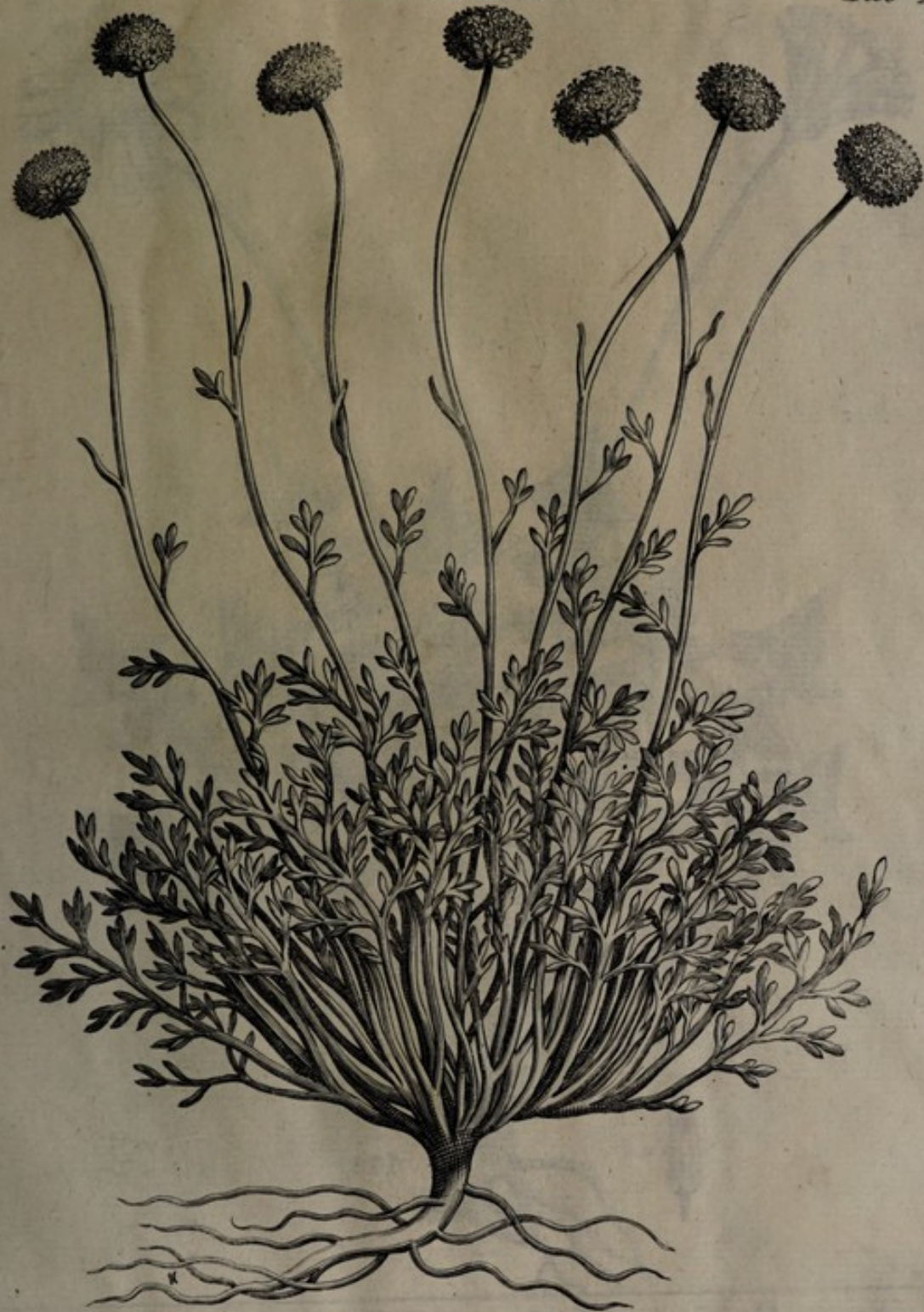
Orchistrum

Monorchus

Santolinoides

Tab. 27

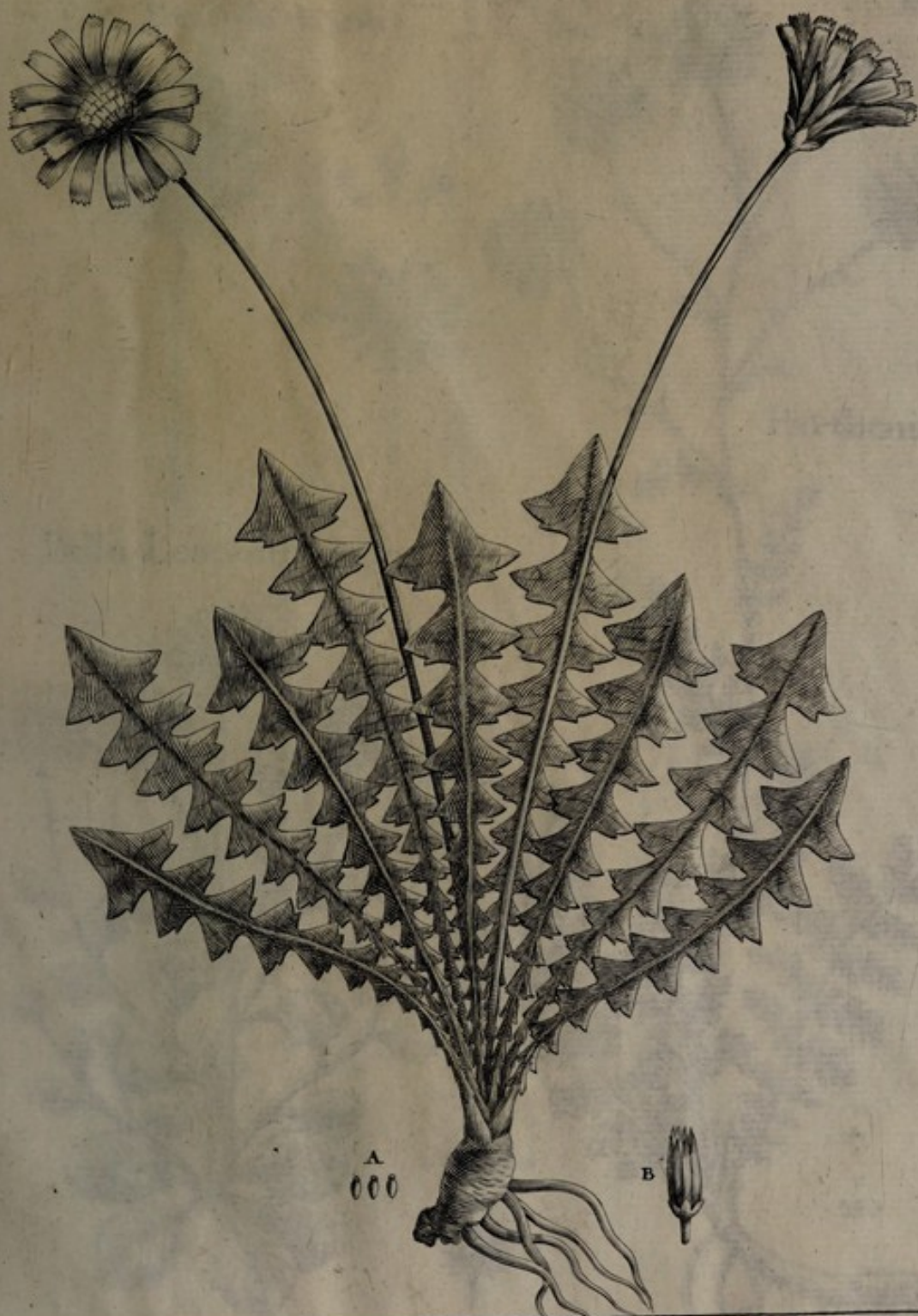
Auspicijs D. Comitiss de Pembroke, et Mountgomery, Nob. Angli

Tab. 27

Santolinoides

Illustration de Santolinoides, par M. de Lamarck, N. 27.

Auspicijs Ab. Marchionis Francisci Riccardij

Bellidastrium

Tab. 29

Parthenium

Bellis-Leucanthemum

Ausp Vgoliri Antonii Gryfonii Patric Flor D Steph Equiti

Tab 20

Parthenium

Anthemis

Tab. 30

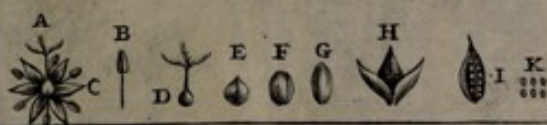
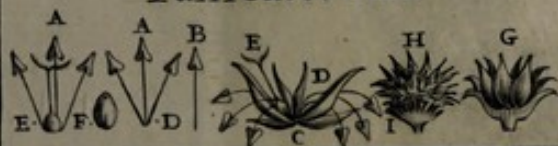
Ausp. Marchionis Andreac Alamannij Patritii Florent

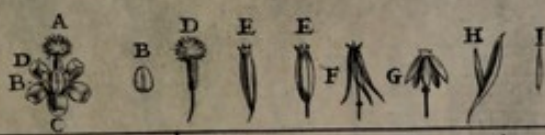
Panicastrella

Juncus

Juncoides

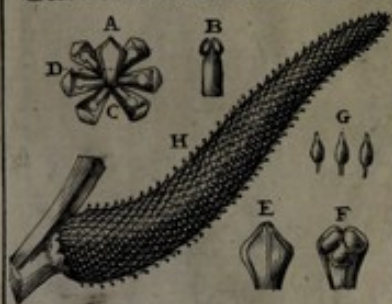
Juncago

Calamus Aromaticus

Cyperus

Melanoschoenus

Scirpo-Cyperus

Scirpus

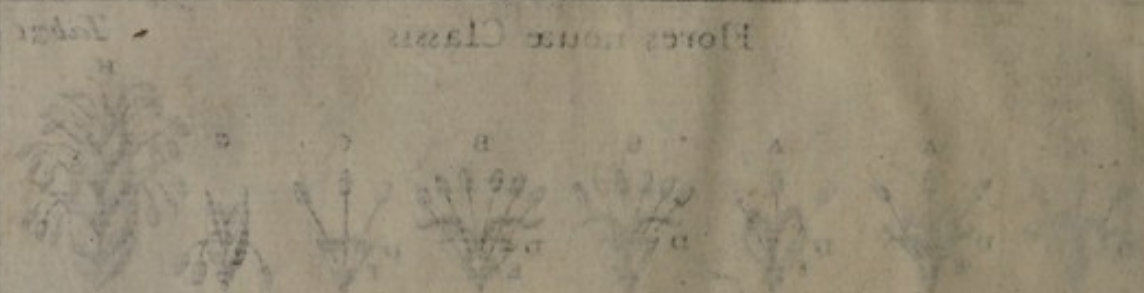
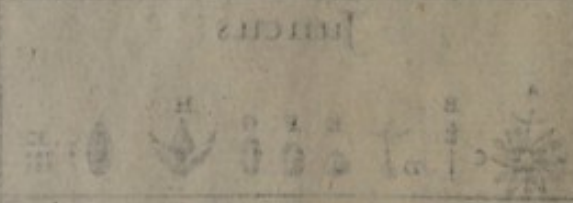
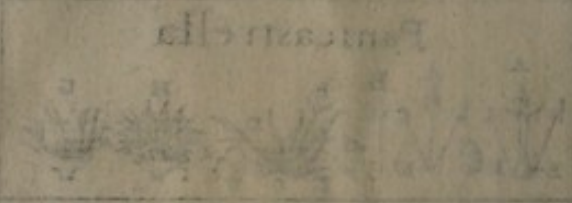
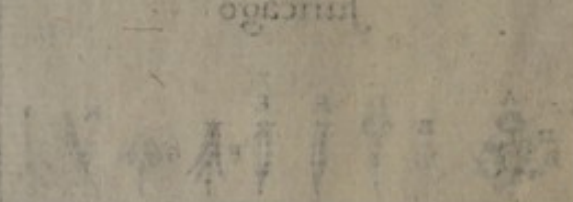
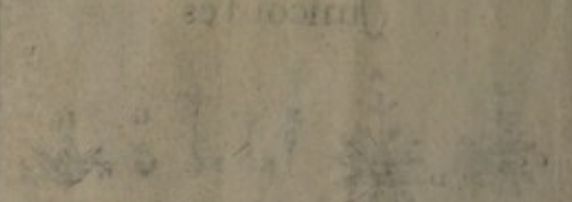
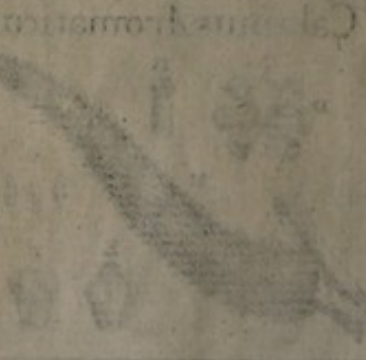
Scirpoides

Linagrostis

Pseudocyperus

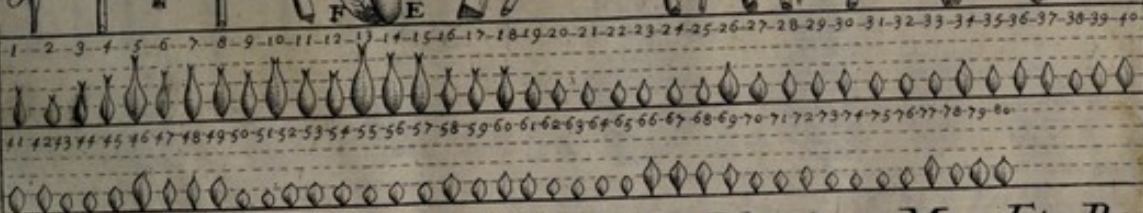
Cyperella

Flora Nova Classis					
					
Panicum			Panicum		
					
Panicum			Panicum		
					
Panicum		Panicum		Panicum	
					
Panicum		Panicum		Panicum	
					
Flora Nova Classis					

Cyperoides

Tab. 32

Ausp. Ser. Ann. M. Aloy. Electr. Palat. Rheni ac Mag. Etr. Pr.

Carex

Tab 33

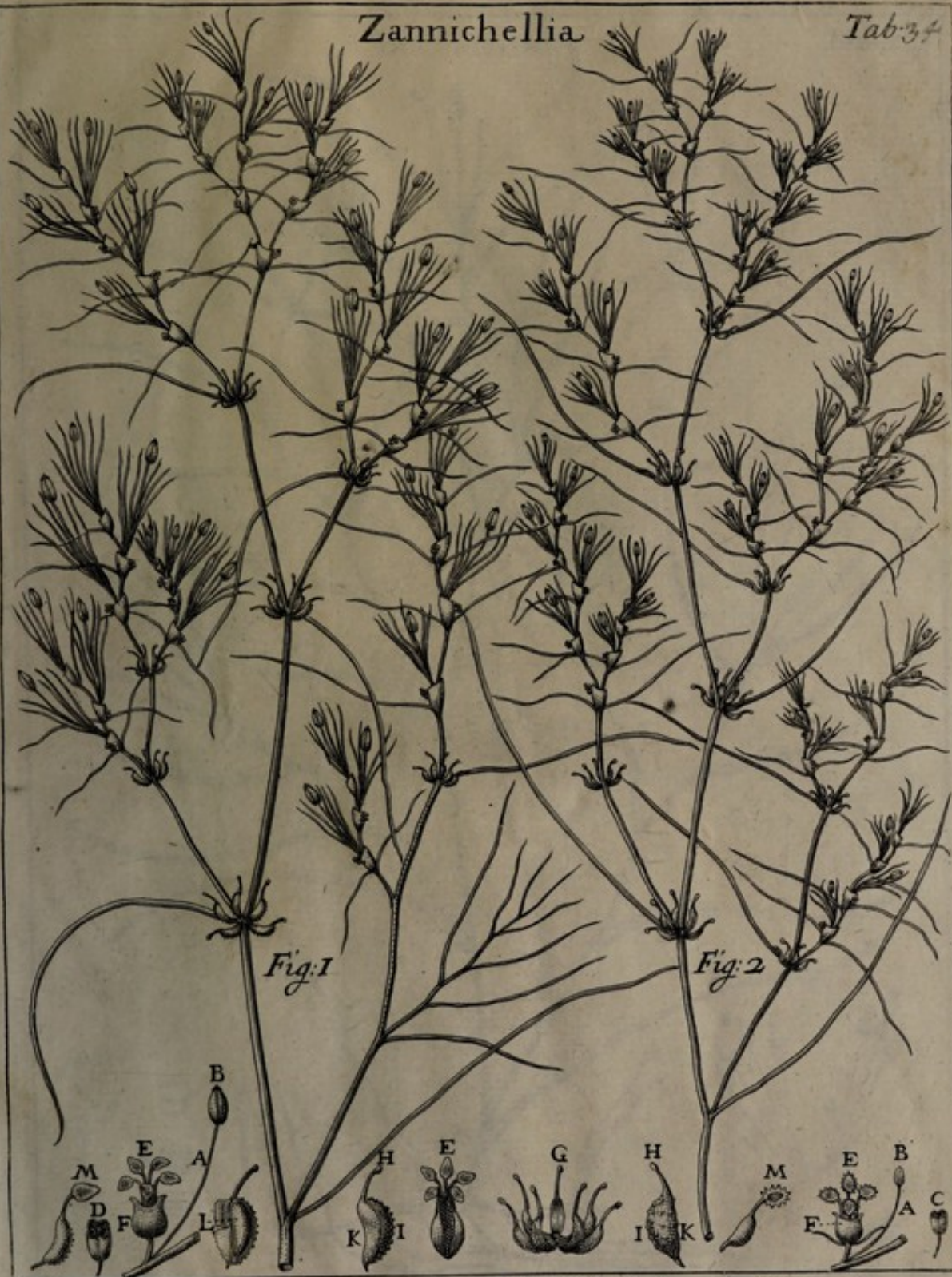

Ausp. Francisci Colman Armig. M. Brit. Regis. Apud R. C. M. E. D. Revid.

Zannichellia

Tab 34

Ausp. D. Ioannis Hieronymi Zannichellij Philobotanici Veneti

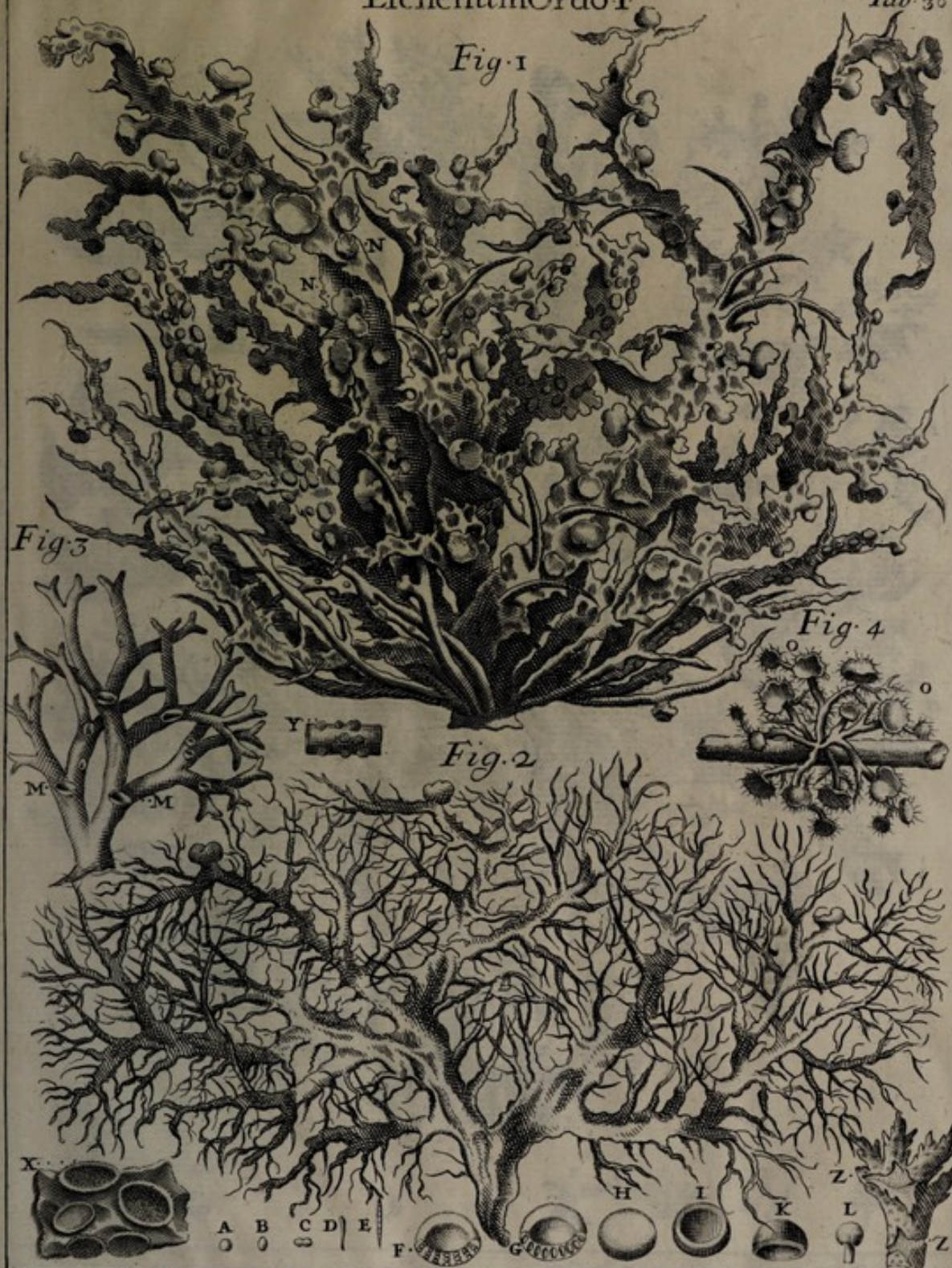
Buccaferrea

Tab. 35

Ausp. Comitif Camilli Antonii Boccadiferri Patricii Bononiensis

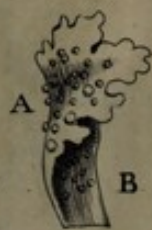

Ausp D. Brunonis Tozzij Ab Valfani c R^{ia} S^{re} Londinensi, & Bot^{ca} Floræ

Ordo III

Tab 38

Ordo IV

Fig. 1

Fig. 2

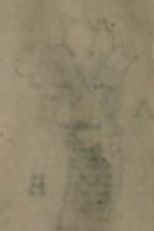
Fig. 3

Auspiciis Ioannis Gexinij Patritii Florentini

Tab. 3

Ordo III

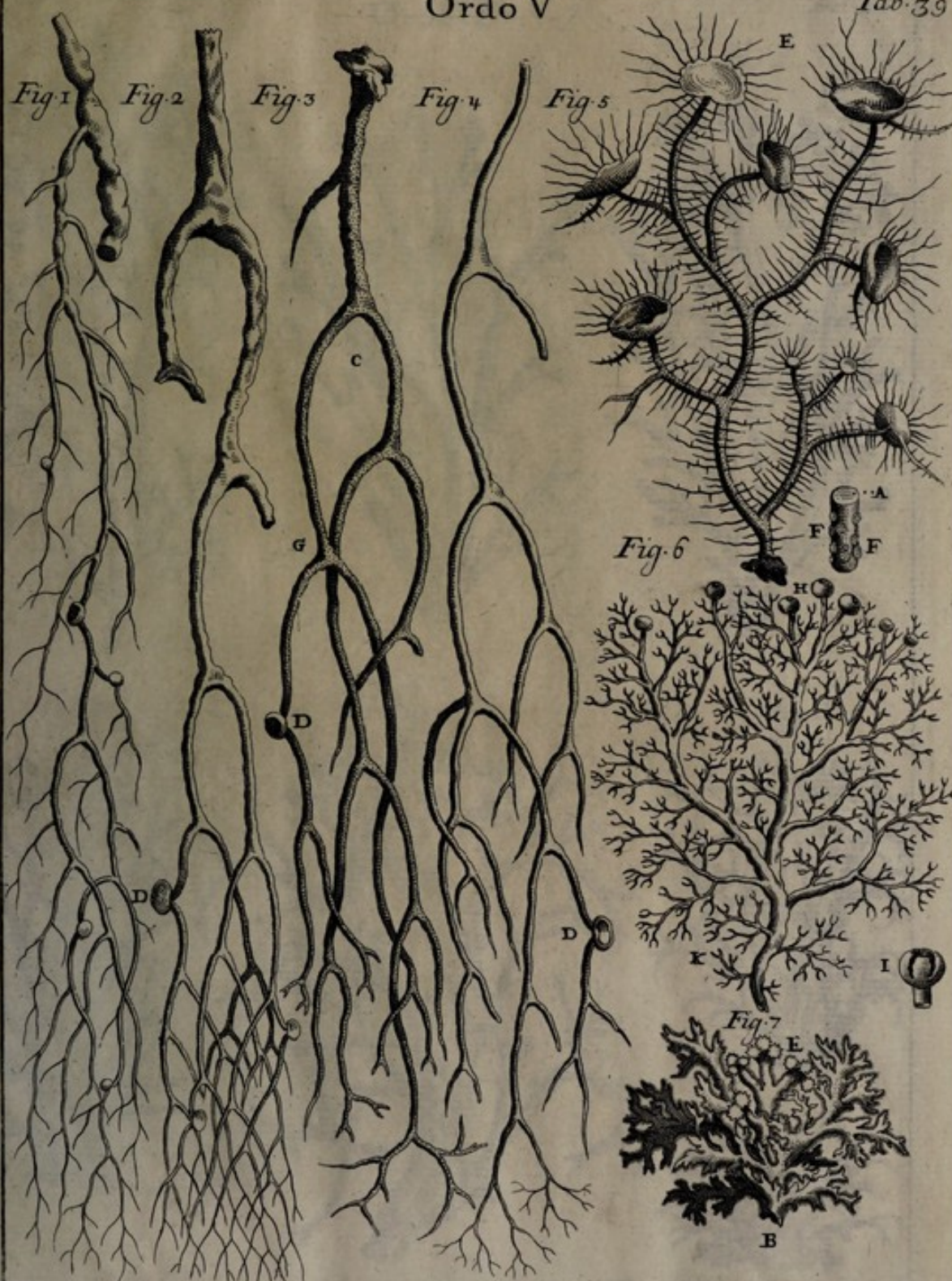
Ordo VI

Thymus latifolius, Germ. Bot. Hort. Bot.

Ordo V

Tab. 39

Ausp. Baronis Andreæ Franceschij Nob. a cubiculis RCMDE et Ste Electr. Palat

Ordo VI

Tab. 40

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 6.

D

Auspic. R. Pr. Amedei Cerchiaij Praecept. Nobilium Ephedrorum Aulæ R. C. I. G. MED.

IVob510

PLANTAE R. P. AMERICAE SEPTENTRIONALIS. PARS II. C. 1. 1.

Ordo.VIII.

Tab 41.

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Fig.7

Fig.8

Fig.1

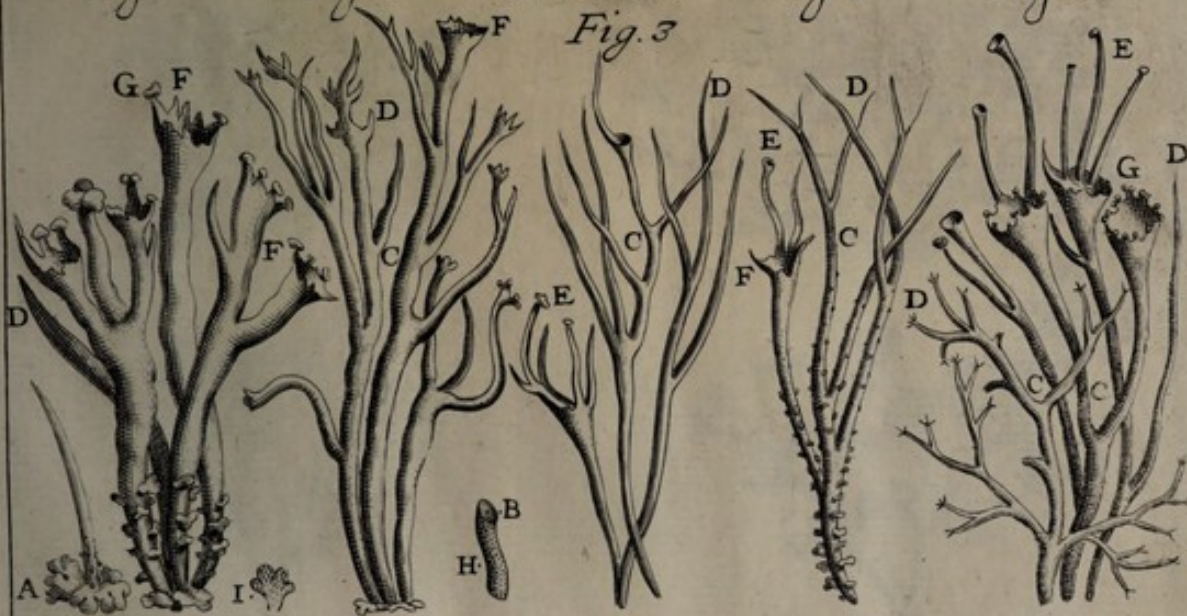
Fig.2

Ordo.VII.

Fig.4

Fig.5

Fig.3

Tab. 41

Ordo VIII

Fig. 2

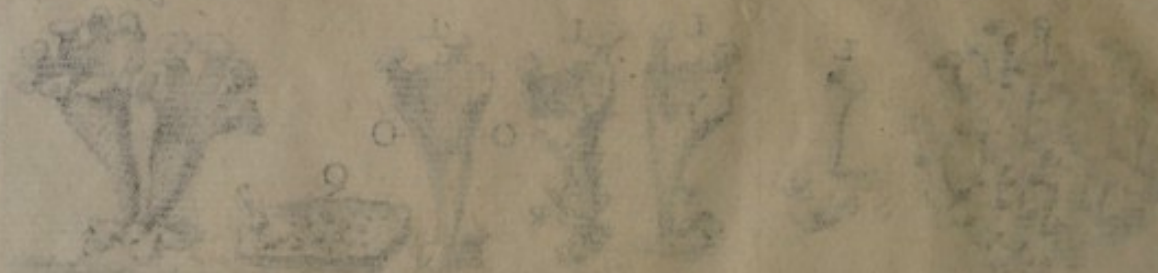

Fig. 8

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Ordo VII

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Ordo IX

Tab. 42

Fig. 3

Ordo X

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 2

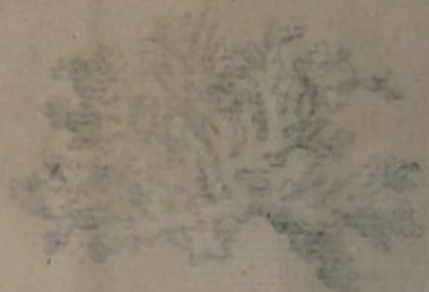
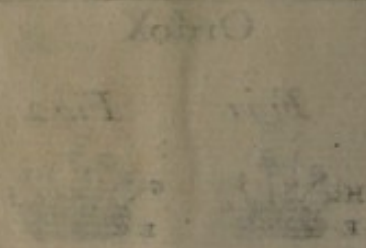

Auspice Marchionis Scipionis Capponi Patritii Florentini

Tab. 22

Orchid. I.

Orchid. I.

Classis Monocotyledonae. Caput. Patris. F. 22.

Ordo XI

Tab. 43

Ordo XXIII

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

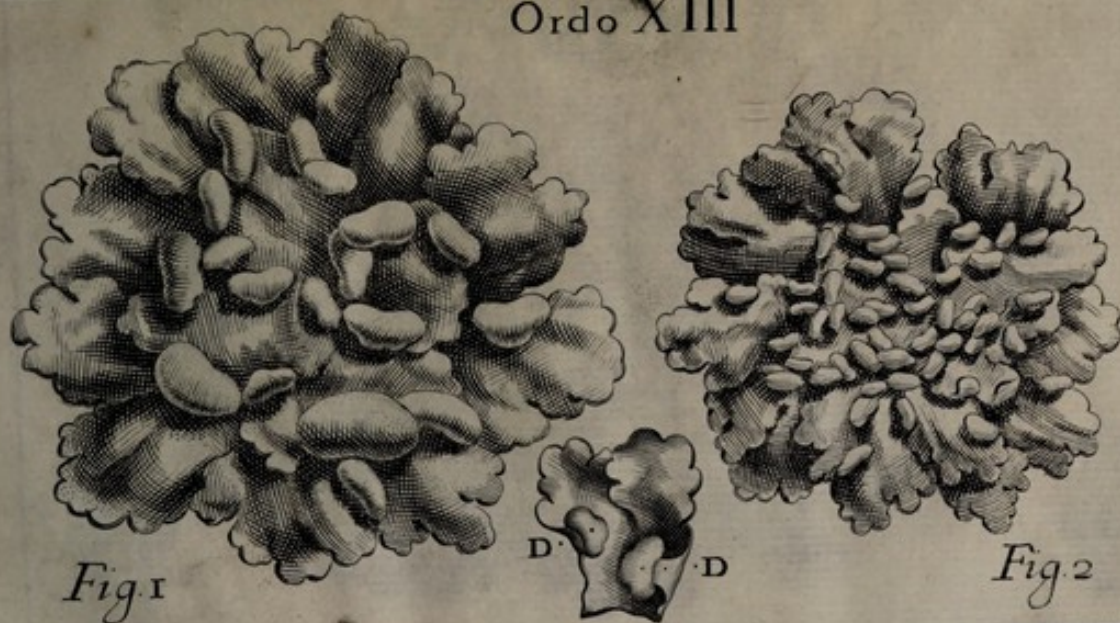

Ordo XII

Tab. 44

Ordo XIII

Auspiciis Marchionis Cosmi Riccardii

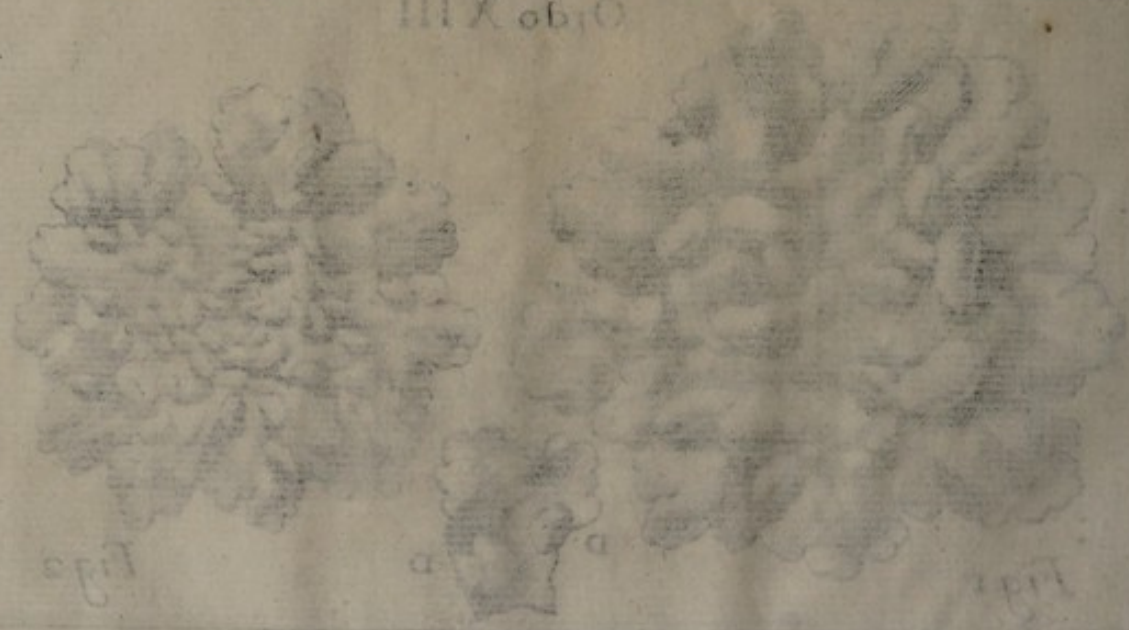

Tab 34

Ordo XII

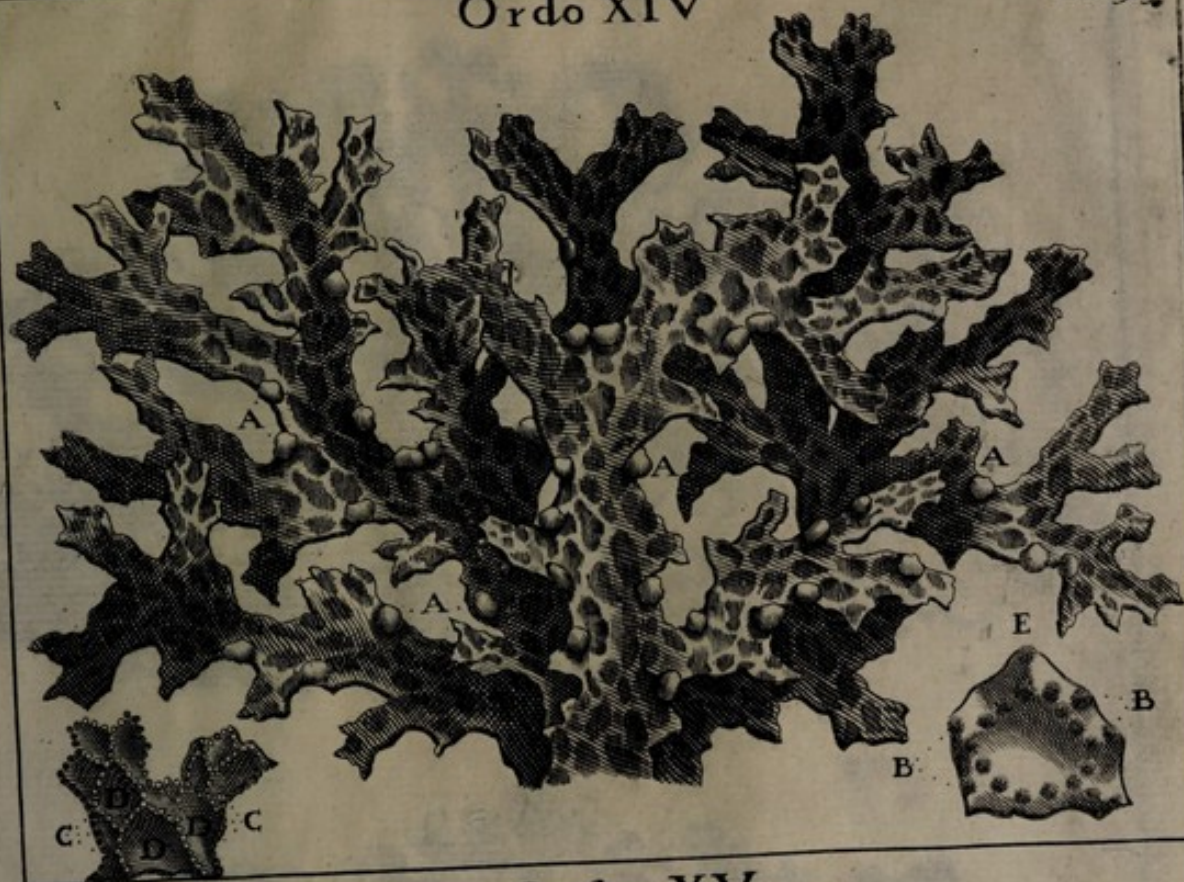
Ordo XIII

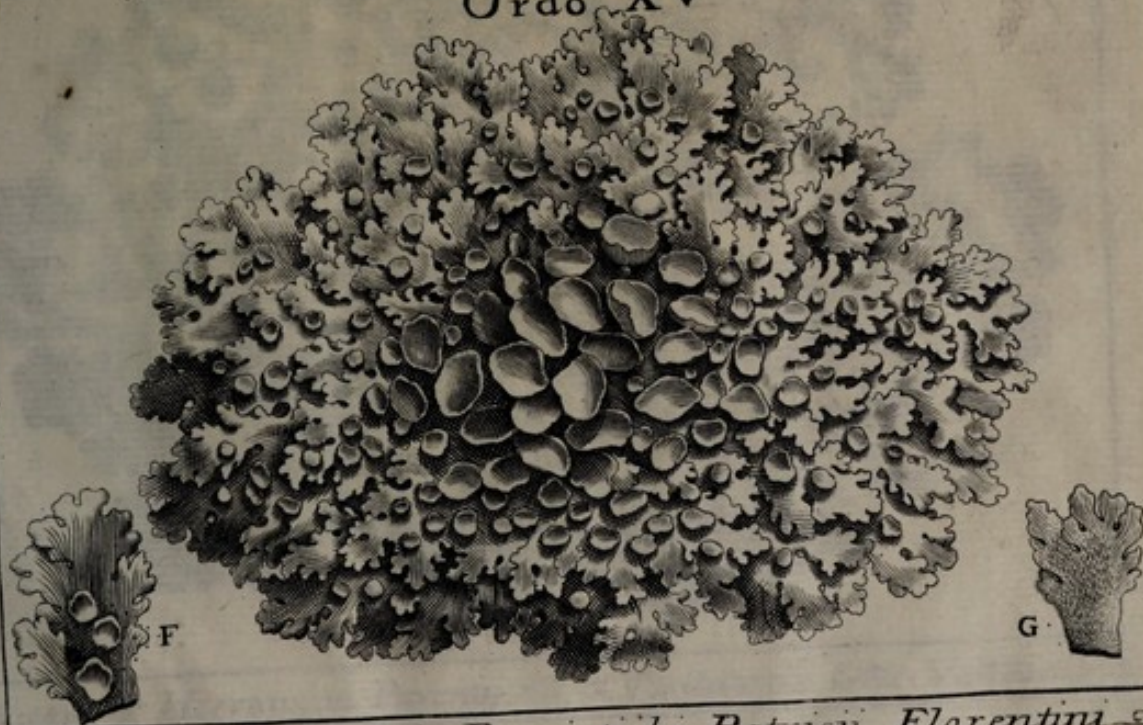
Aspidium Orchidaceae Cornu Riccardia

Ordo XIV

Tab. 45

Ordo XV

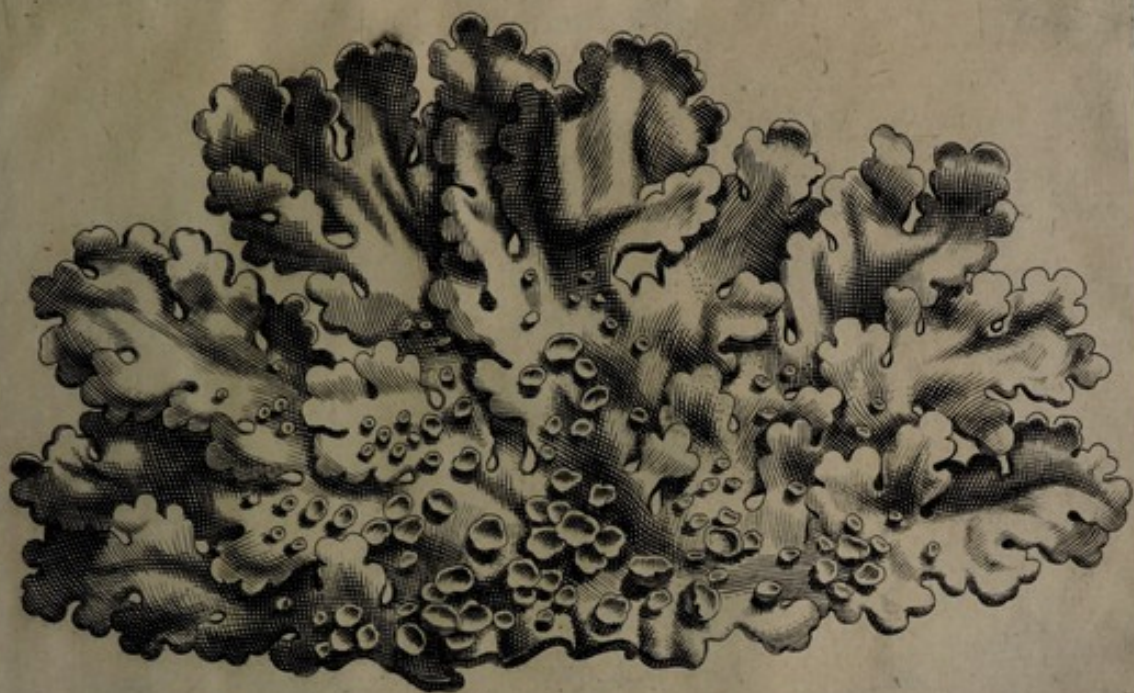
Auspicijs Nicolai Panciatichi Patricij Florentini

Ordo XIV

Ordo XV

Ausp. D. Hieronymi Parentij Ab^{is}, & Visitatoris G^{ra}vis Valfani

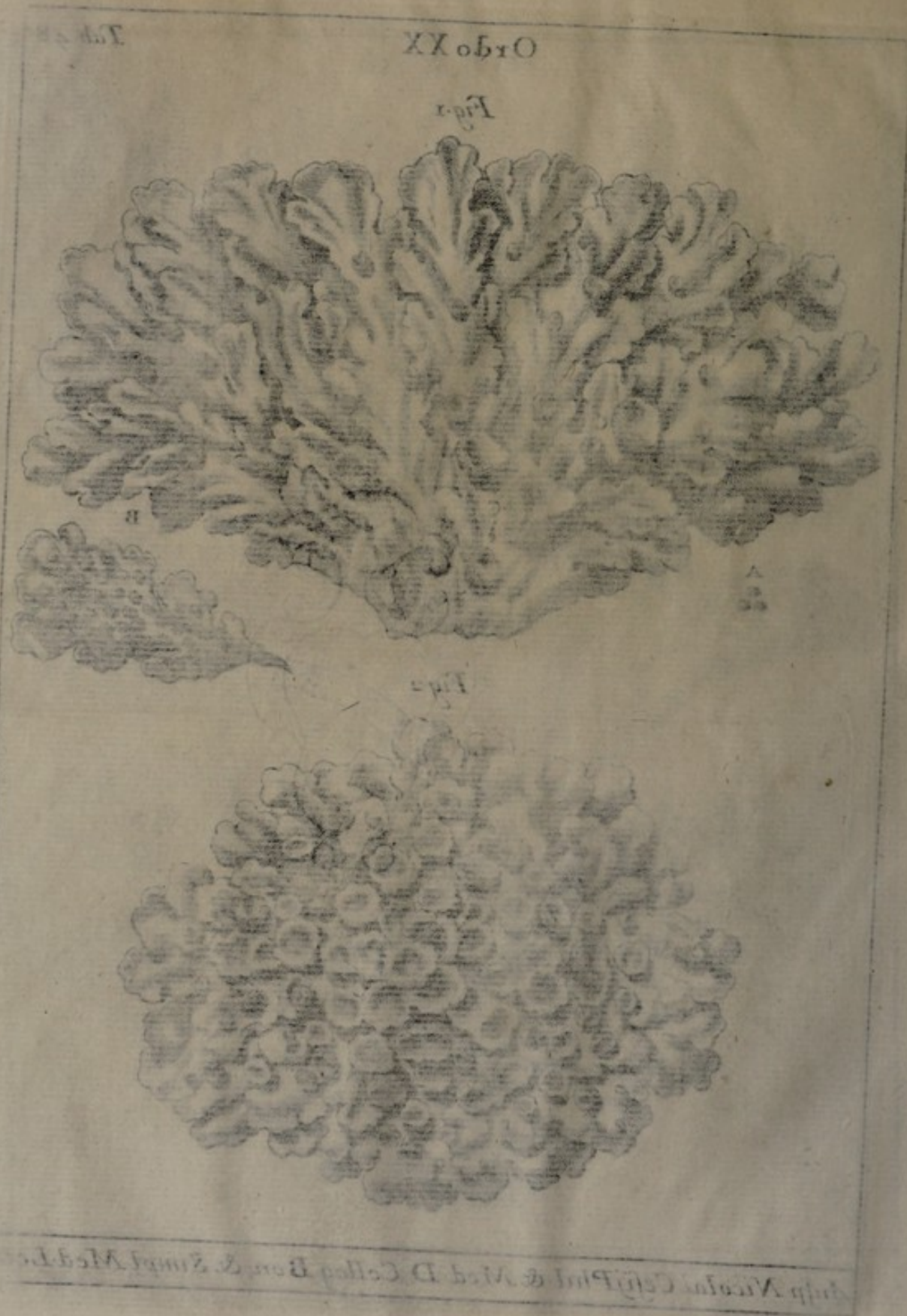

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 28

Ordo XX

Fig. 1

Fig. 2

Suppl. Vocab. Cens. Pin. & Med. D. Collep. Bon. & Zimpf. Med. L.

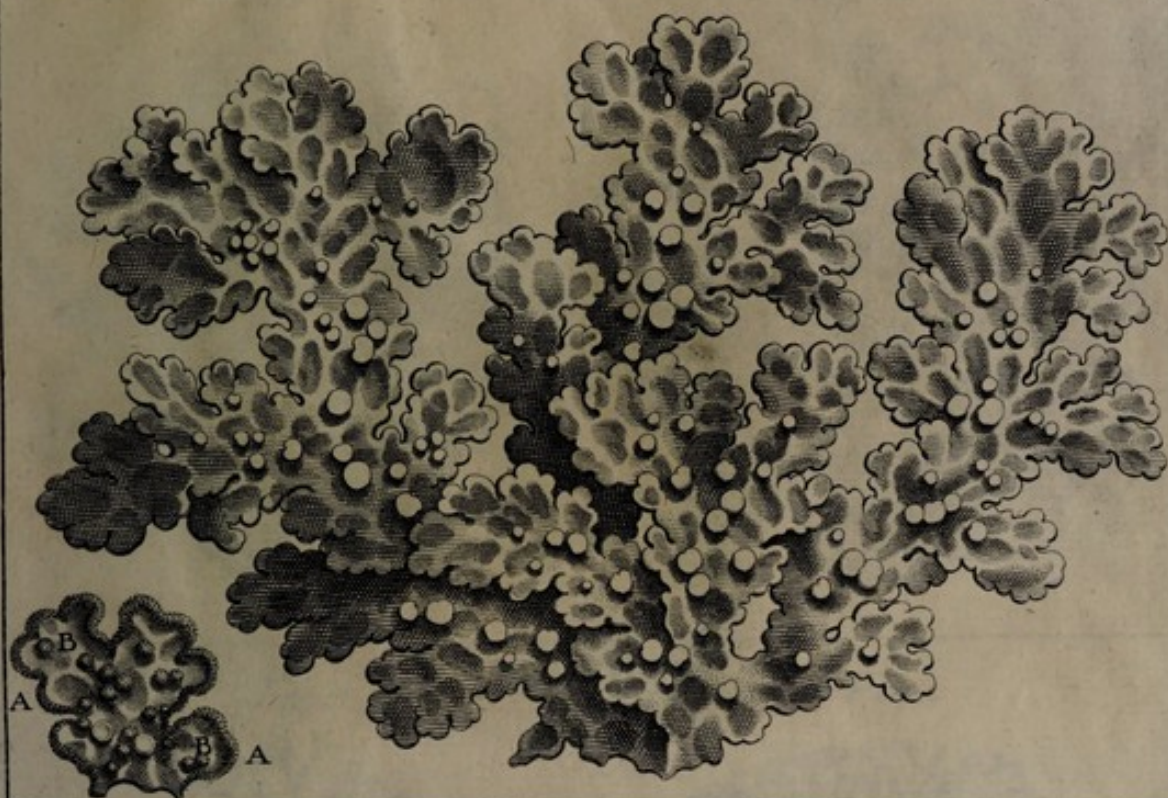

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 22

Ordo XVI

Figs

Ordo XVII

Figs

Ausp. Comit. Senatus Pompey Herodotus Pothus Romanus

Ordo XXIV

Tab 50

Fig. 1

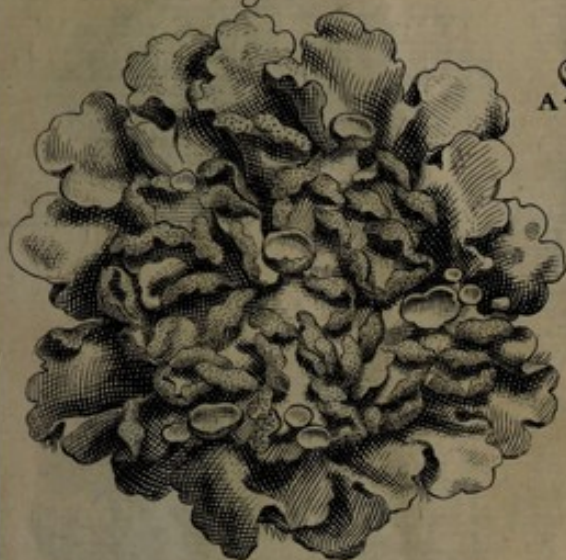
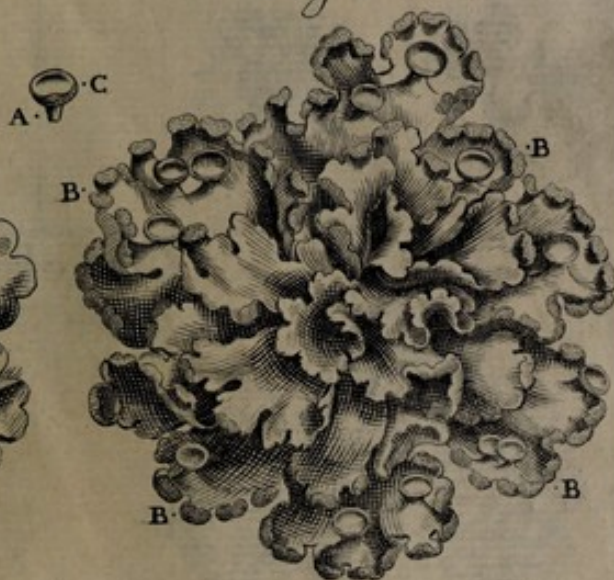

Fig. 2

Ordo XXV

Fig. 1

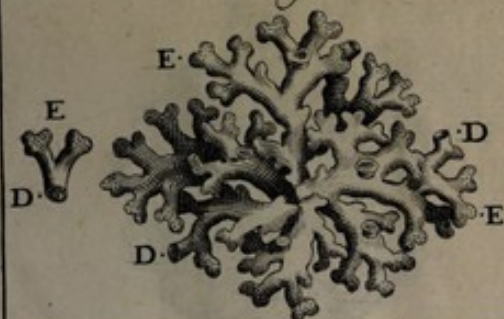

Fig. 2

Ordo XXVI

Fig. 1

Fig. 2

Ordo XXVII

Ordo XXVIII

Tab. 52. D. Blasi. Brachyactis Botanical. Comp. in Valler. Umbrota

Ordo XIX

B
C

Ordo XXIX *Tab. 51*

Ordo XXX

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

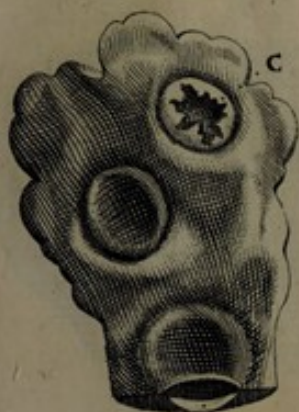

Fig. 6

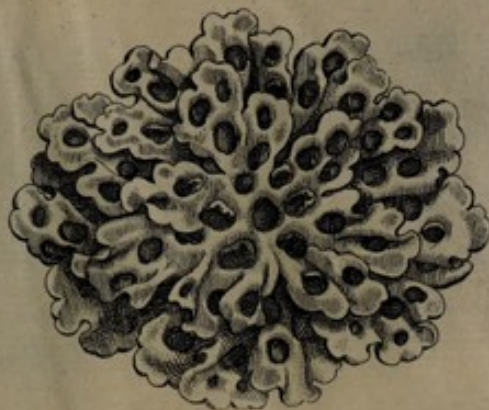

F
000

XIX 0610

B

Ordo XXXIV

A

D
8

F

E

G

Ordo XXXIII

Ordo XXXII

H

K

M

0000
L

Fig. 1

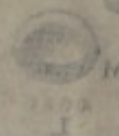
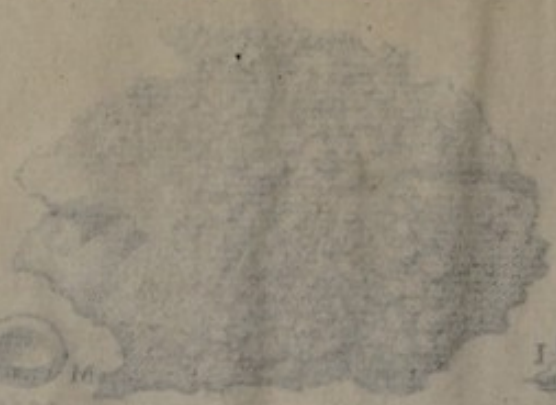

Fig. 1

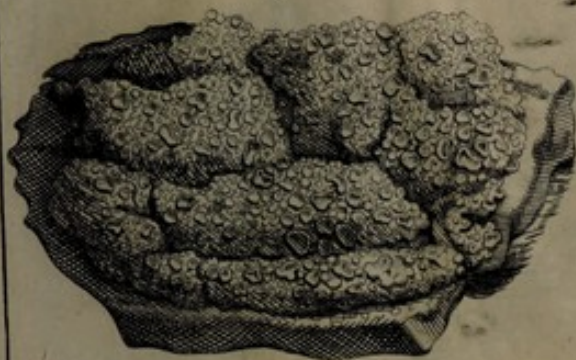

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

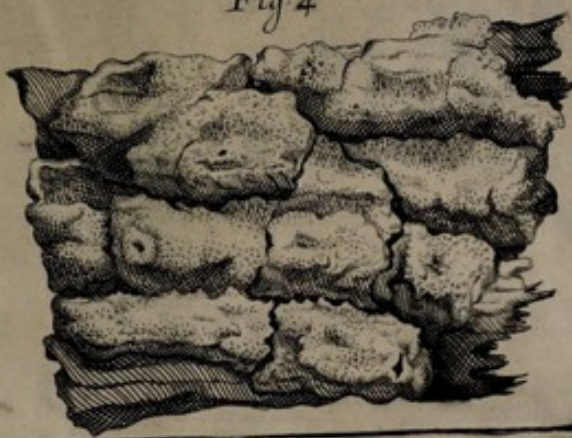

Fig. 5

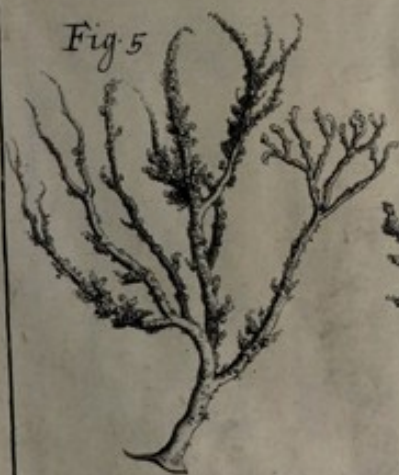

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

Tab. 53

Fig. 1

Fig. 2

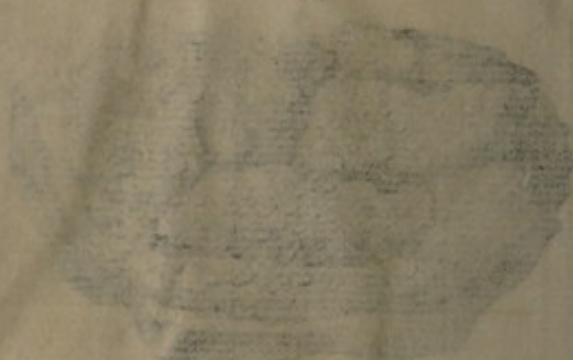

Fig. 3

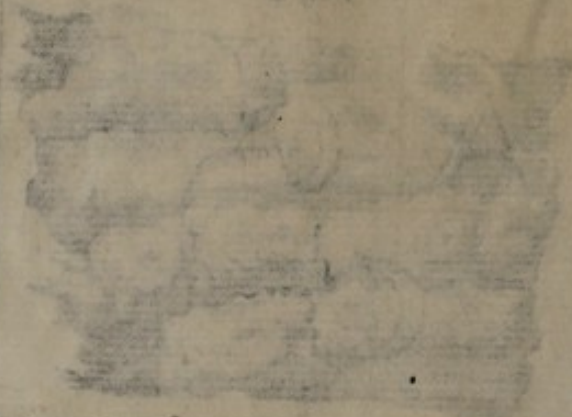

Fig. 4

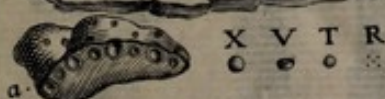
Abies balsamea (Mill.) B.S.P.

Fig. 4

Fig. 5

Ordo II Tab. 54
Fig. 1

X V T R
O O O O

Fig. 1 Ordo XXXVI Fig. 2

A
00

Fig. 3

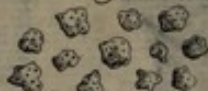

Fig. 2

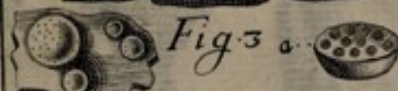

Fig. 3

Fig. Ordo XXXVII

Fig. 8

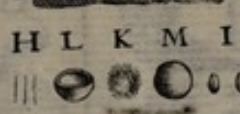

Fig. 9

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Ordol Tabla

Fig. 4

Fig. 1

XVI R

Fig. 2

Fig. 10 XXXVII

Fig. 3

Fig. 9

Ordol XXXVII

Fig. 8

Fig. 7

HLKMI

Fig. 6

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Adip. Guillelmi Scherach M. D. Rector Soc. Commerciorum Scholae

Lichen-Agaricus

Tab 55

Ordo I
Fig. 1

Fig. 2

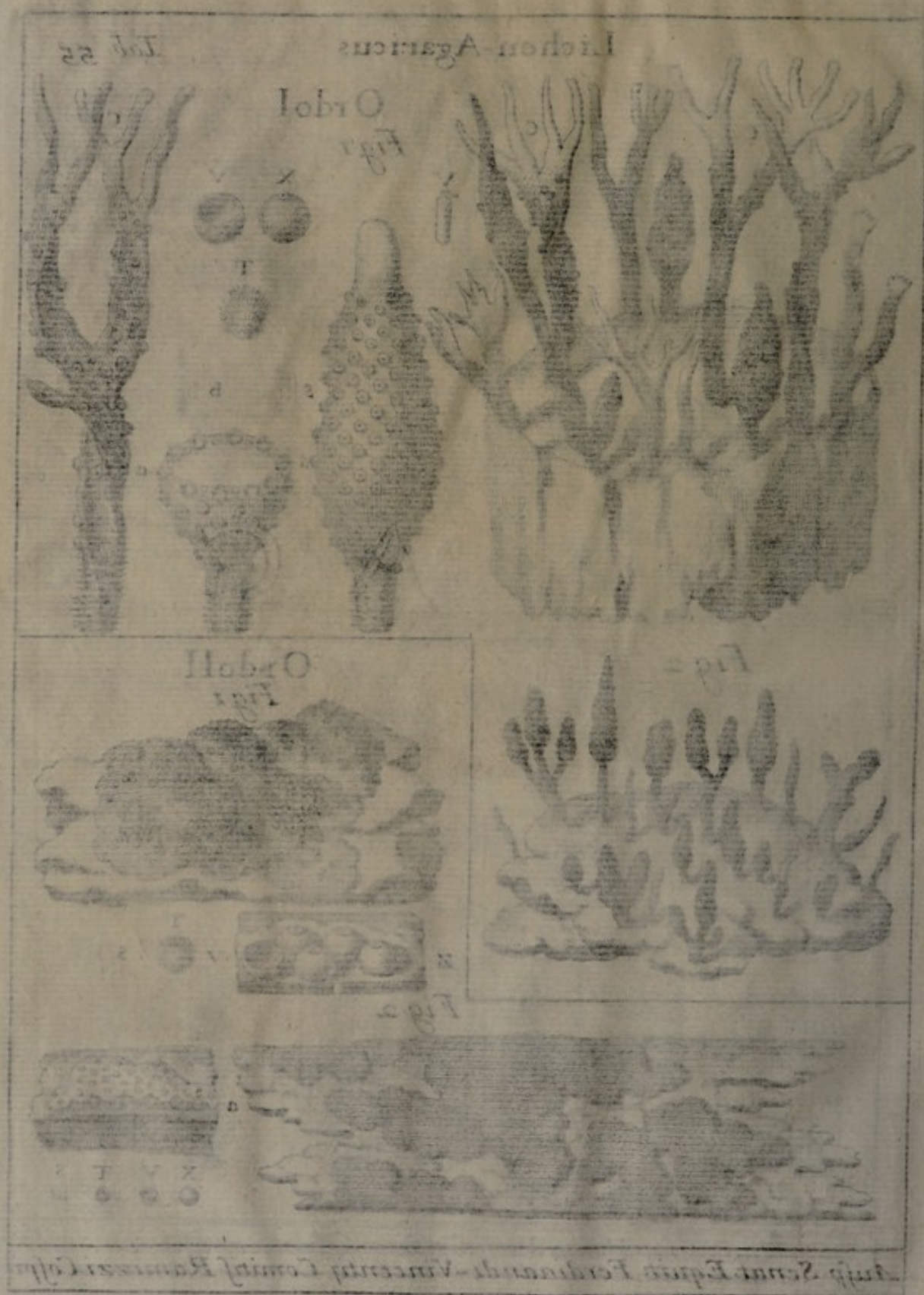

Ordo II
Fig. 1

Fig. 2

Lichenoides
Fig. 1

Tab 56

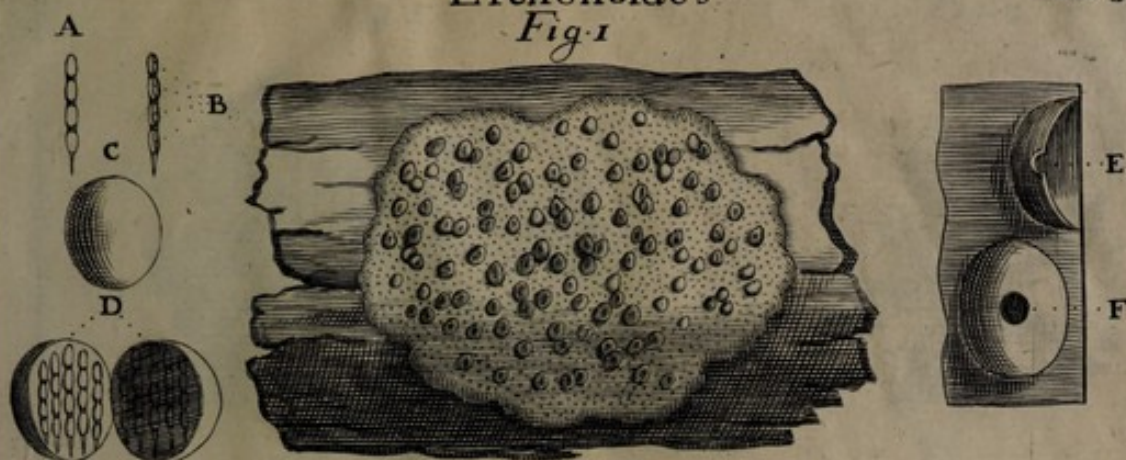

Fig. 2

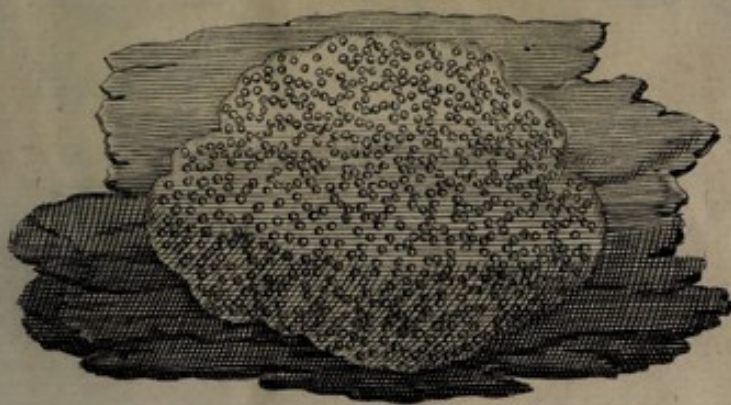

Fig. 3

Ceratospermum
Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Auspiciis Josephi Attiae Senioris Liburnensis. D.

Tab. 56

Lichenoides

Fig. 1

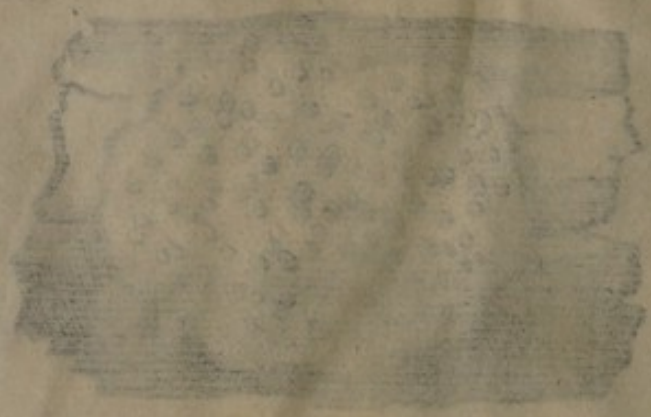
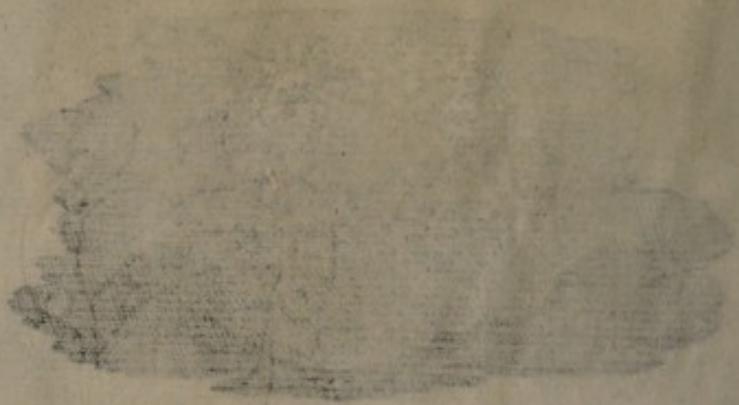
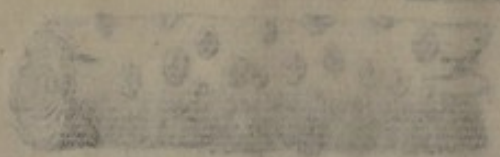
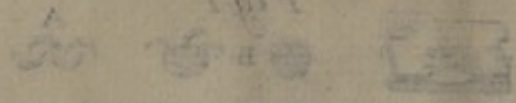

Fig. 2

Cetraria

Fig. 1

A
X
B

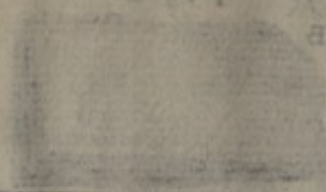
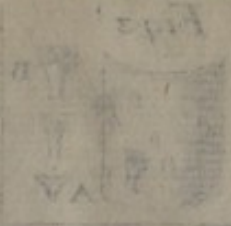
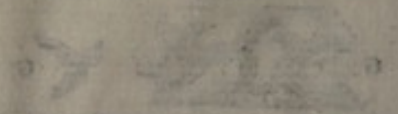
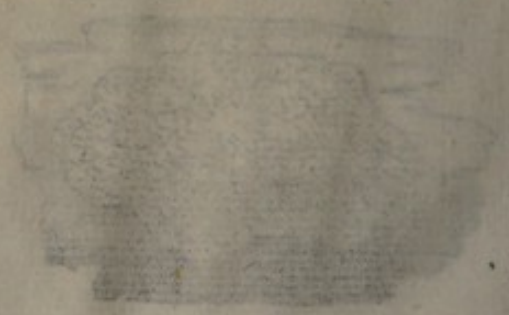

Fig. 1

Chapman, John Allen & Son, Albany, N.Y.

Fig. 1.

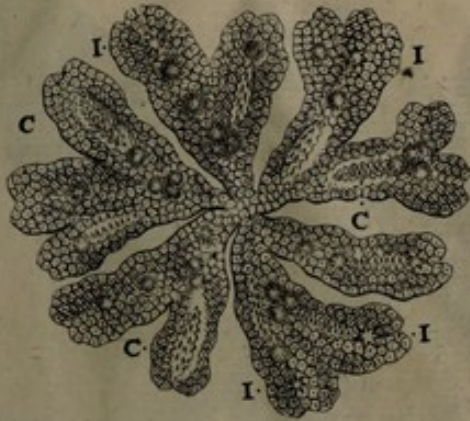

Fig. 2.

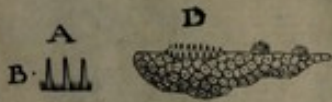

Fig. 3.

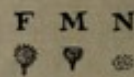

Fig. 4.

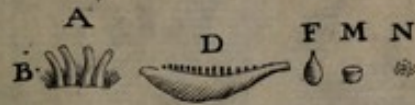

Fig. 5.

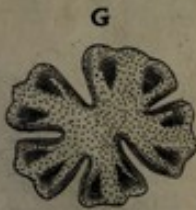

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

Fig. 9.

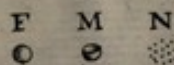

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

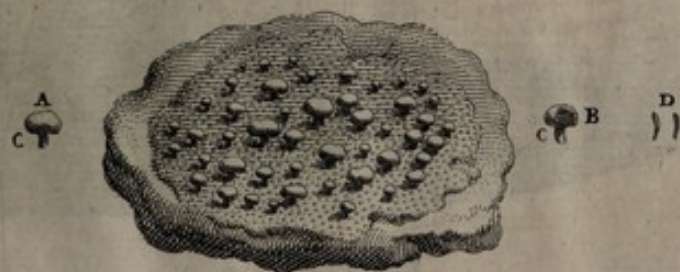
Simul. Tab. 25. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Muscus

Tab. 59

Lichenum Ordo XXV

Ausp. Hier. S. R. I. Com. de Caimo S. C. et C. M. ad R. C. M. Et D. Abl. ext.

Trichomanes Ord. XXV

Auth. H. B. K. - Cor. de C. M. et R. C. M. F. D. H. B. K.

Ordo I

Auspiciis Richardi Richardson Medicinæ Doctoris

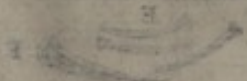
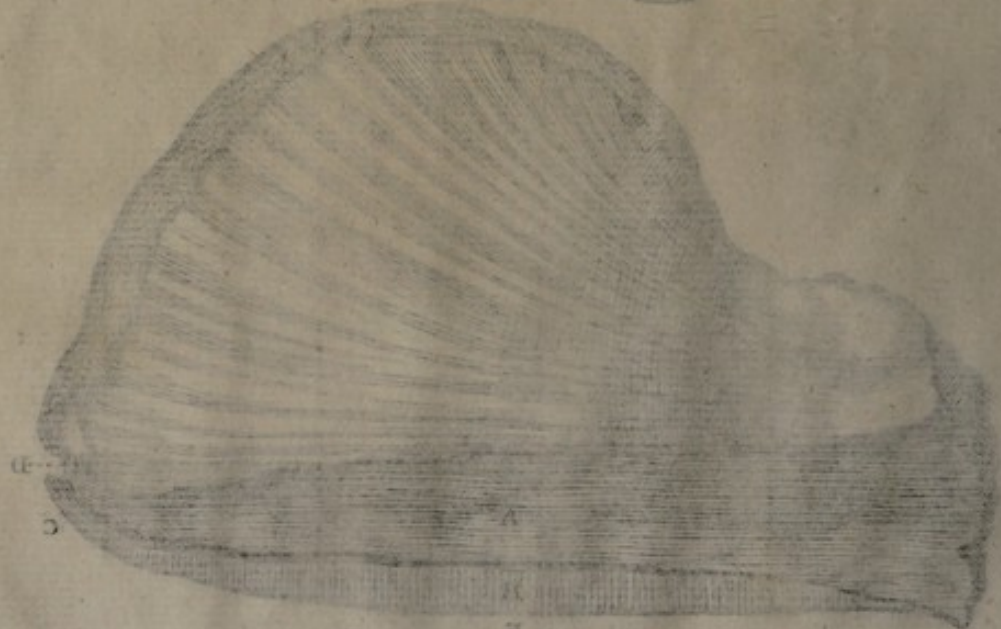

Fig: 1

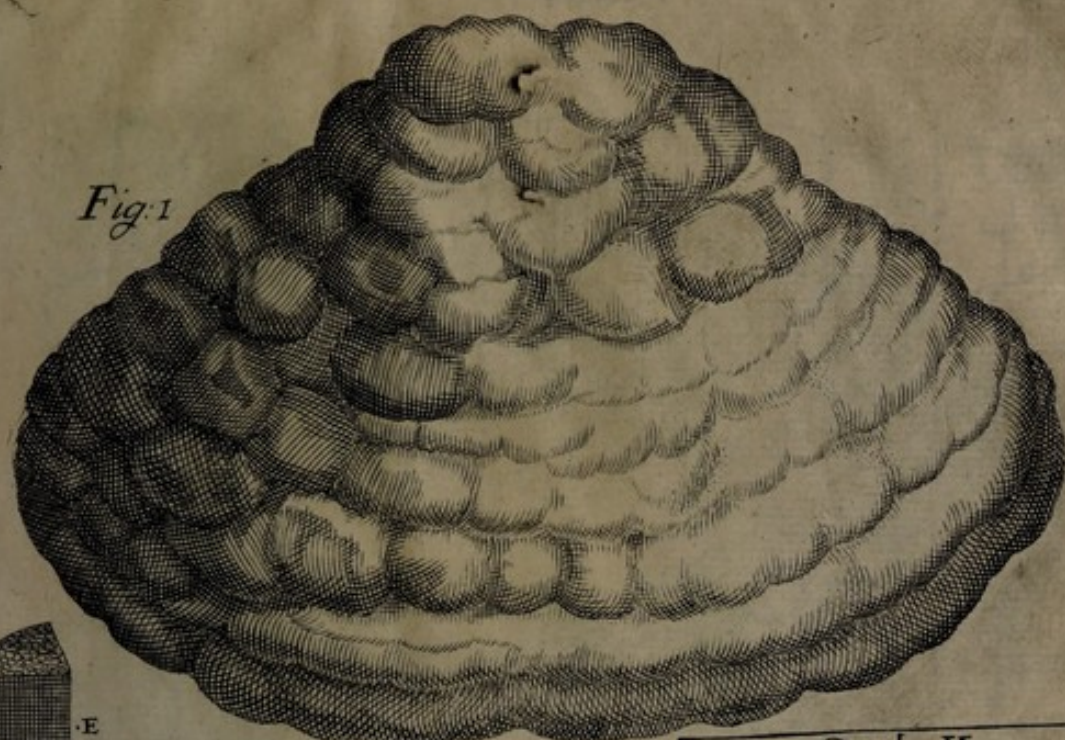

Fig: 2

Ordo II

Tab. 61

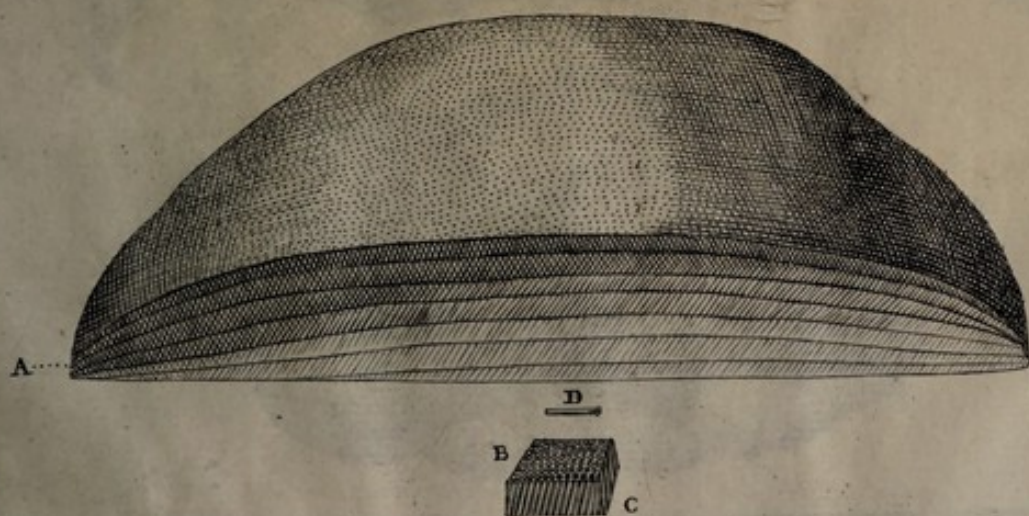
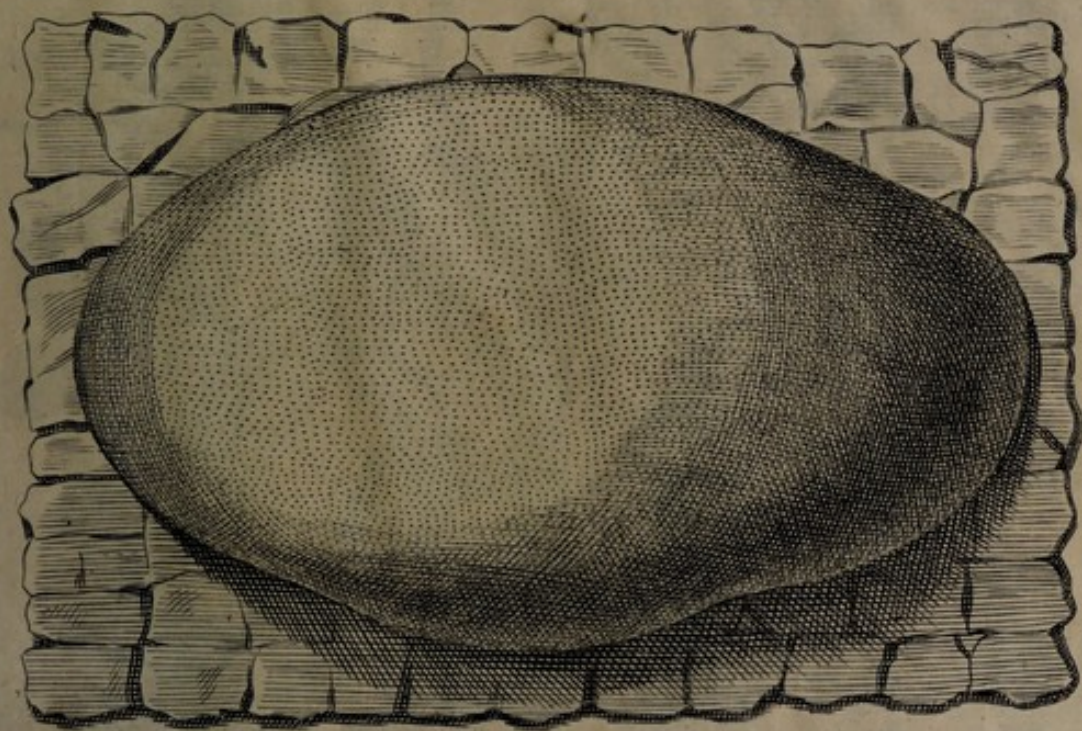
Ordo III

Ordo II

Neap. Nicolai (Gurtin in Reg. Acad. Neap. Br. Mus. Nat. Hist.)

Auspiciis Richardi Mead M.D. Regiæ Societatis Sodalif

Ausgew. Joseph. Bartsch. H. Nat. Hist. Cult. exim.

Ordo V

V. 50

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

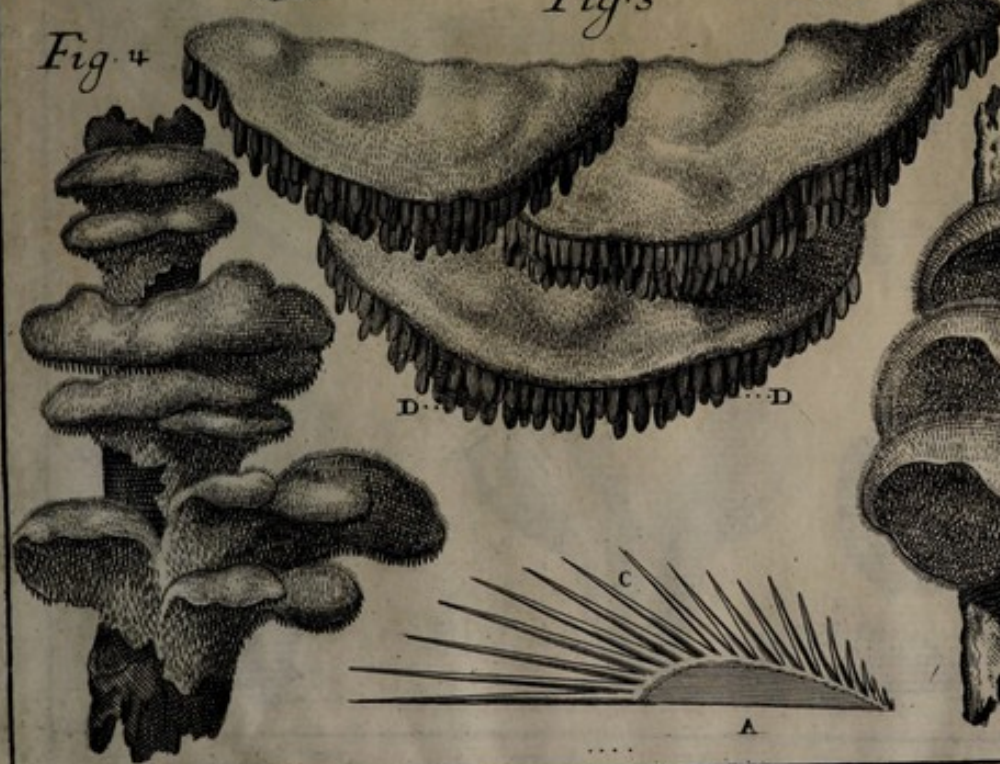
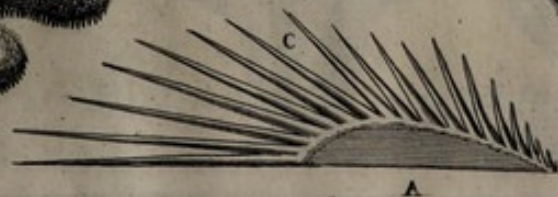

Fig. 4

Fig. 5

A

B

Fig: 1

Fig: 2

Fig: 3

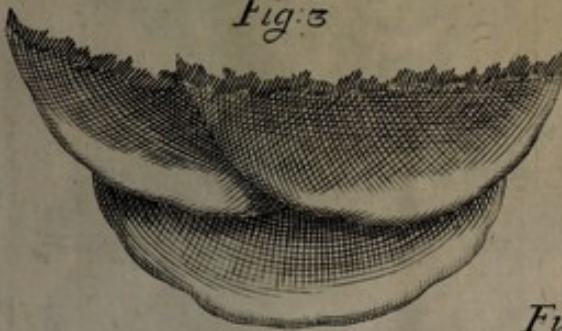

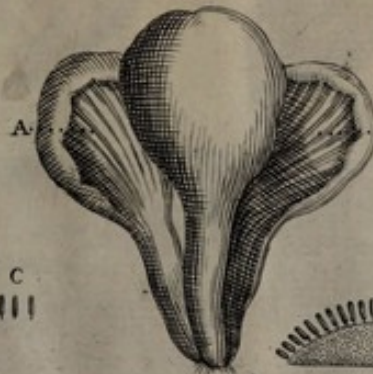
Fig: 5

Fig: 6

Fig: 4

Fig: 7

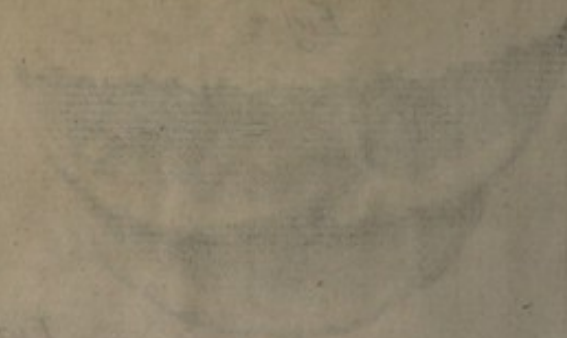
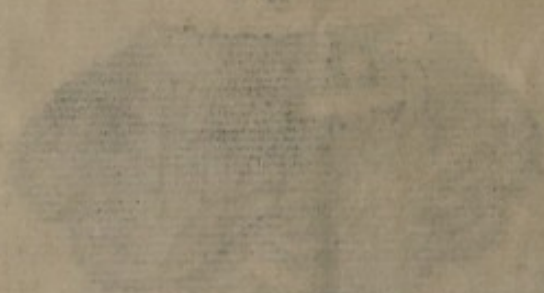

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 4

Fig. 3

A

Fig. 6

Fig. 5

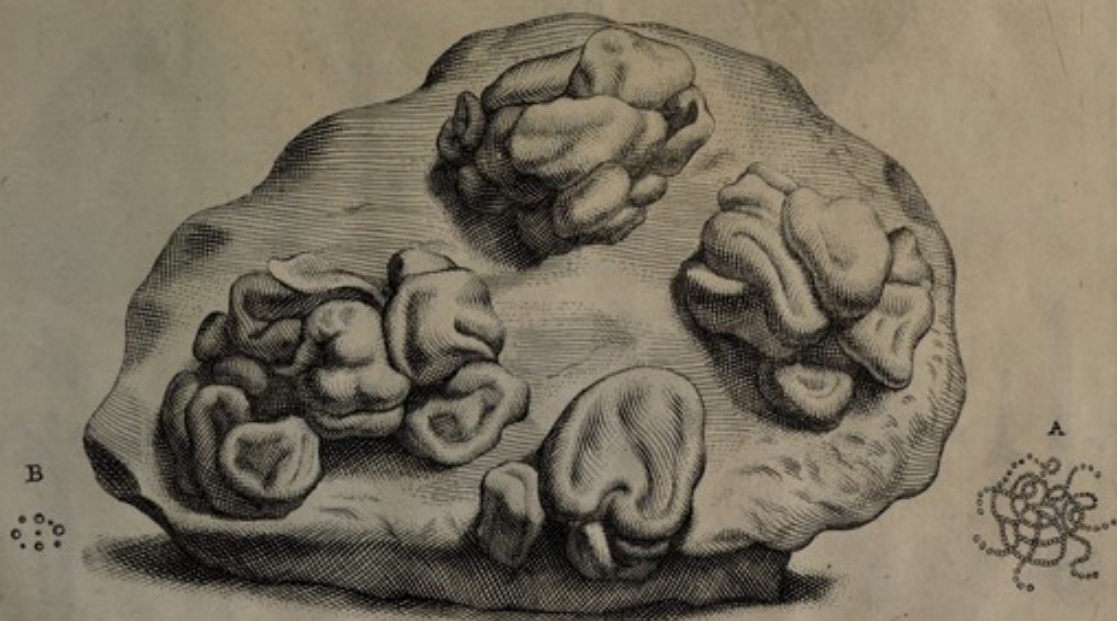
Fig. 7

Fig. 1

Fig. 2

XXVII

Linckia

Fig. 1

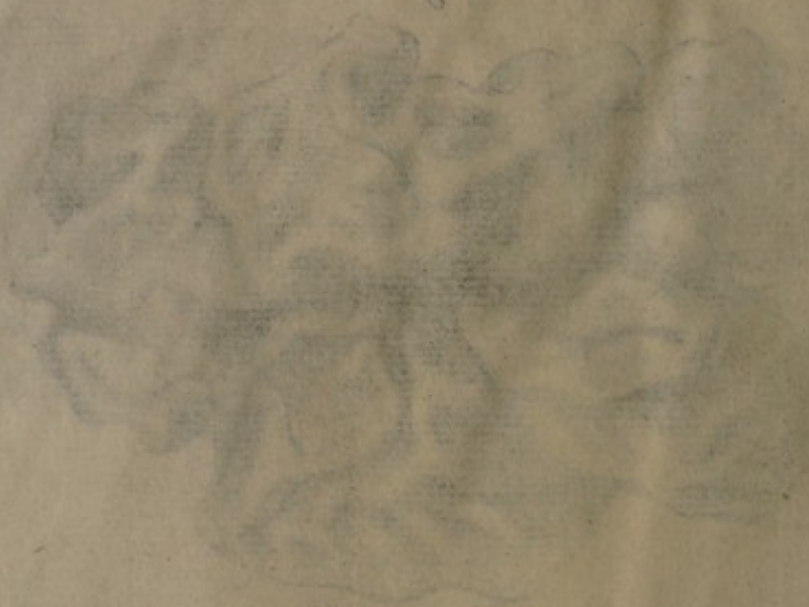

Fig. 2

Dr. J. L. Smith, M.D. & Co. Proprietors, New York

Auspiciis Caroli Thomae Strozza Socij Acad. Bot. Floren.

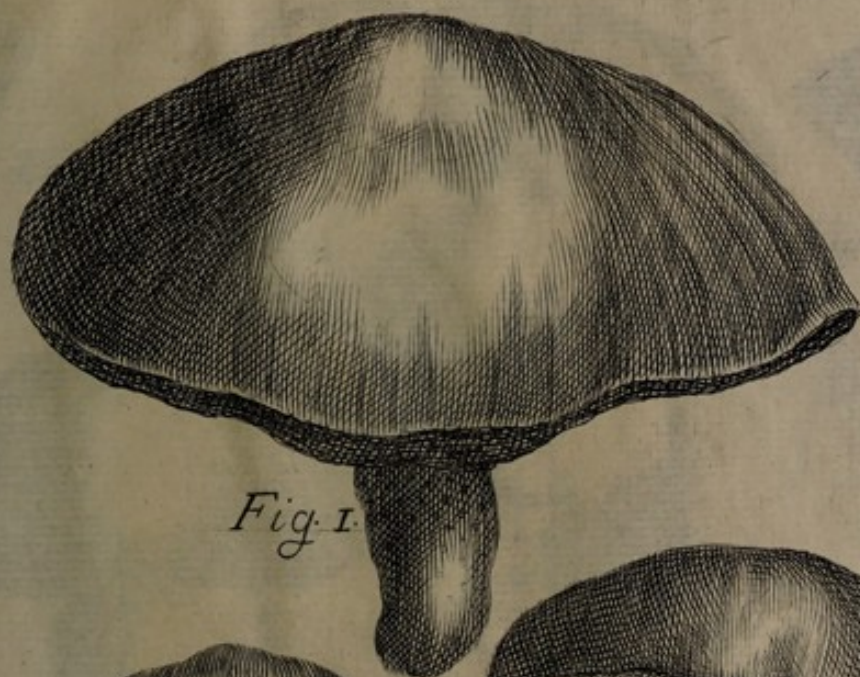

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Auspicijs Ab. Antonij Niccolini Patricij Florentini.

Tab. 1

Ampicis Ab. Antoni Nicolai Florentini

Polyporus

Tab: 70

Ausp. Marchionis Laurentii Puccij Patric Flor R. C. Auditoris.

Tab. 10

Polyborus

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

Fig. 9

Chap. Macdonald's Journal of the Birds of the North

Auspiciis Cerchii de Cerchiis Senatoris Florentini

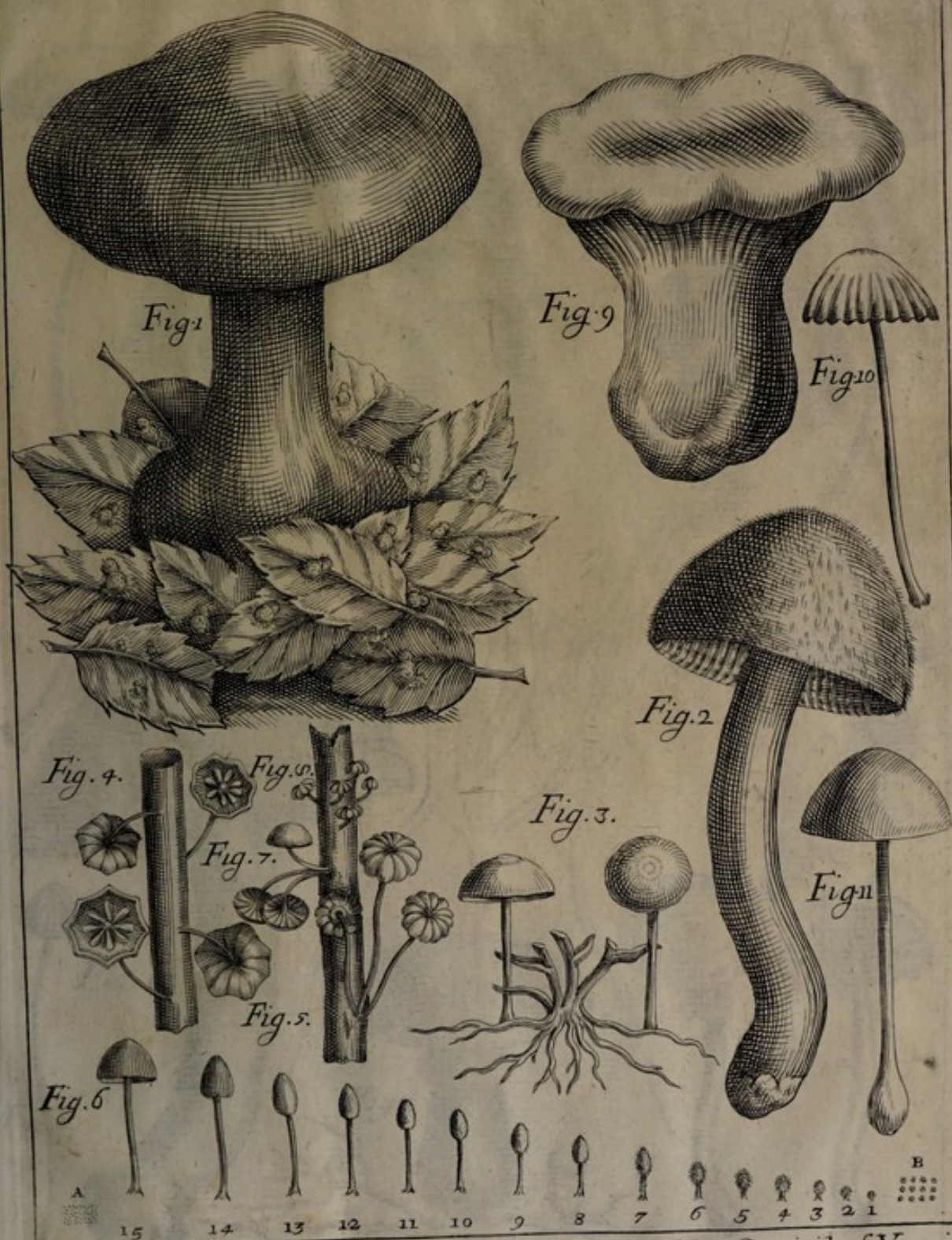
Auspiciis Nicolai Ginorij Senatoris Florentini

Auspicijs Jacobi Sherard Regiae Societ. Sodalif

Auspicijs Abbatij Cosmi Gualterotti Bardijex Comitibus Vernii

Auspi. Vincentii Bartolini Patric. Flor. D. Steph. Equi.¹⁵

Auspicius Marchionis Antonij Francisci Acciaiolii

Auspiciis Marchionis Joannis Luce Pallavicini

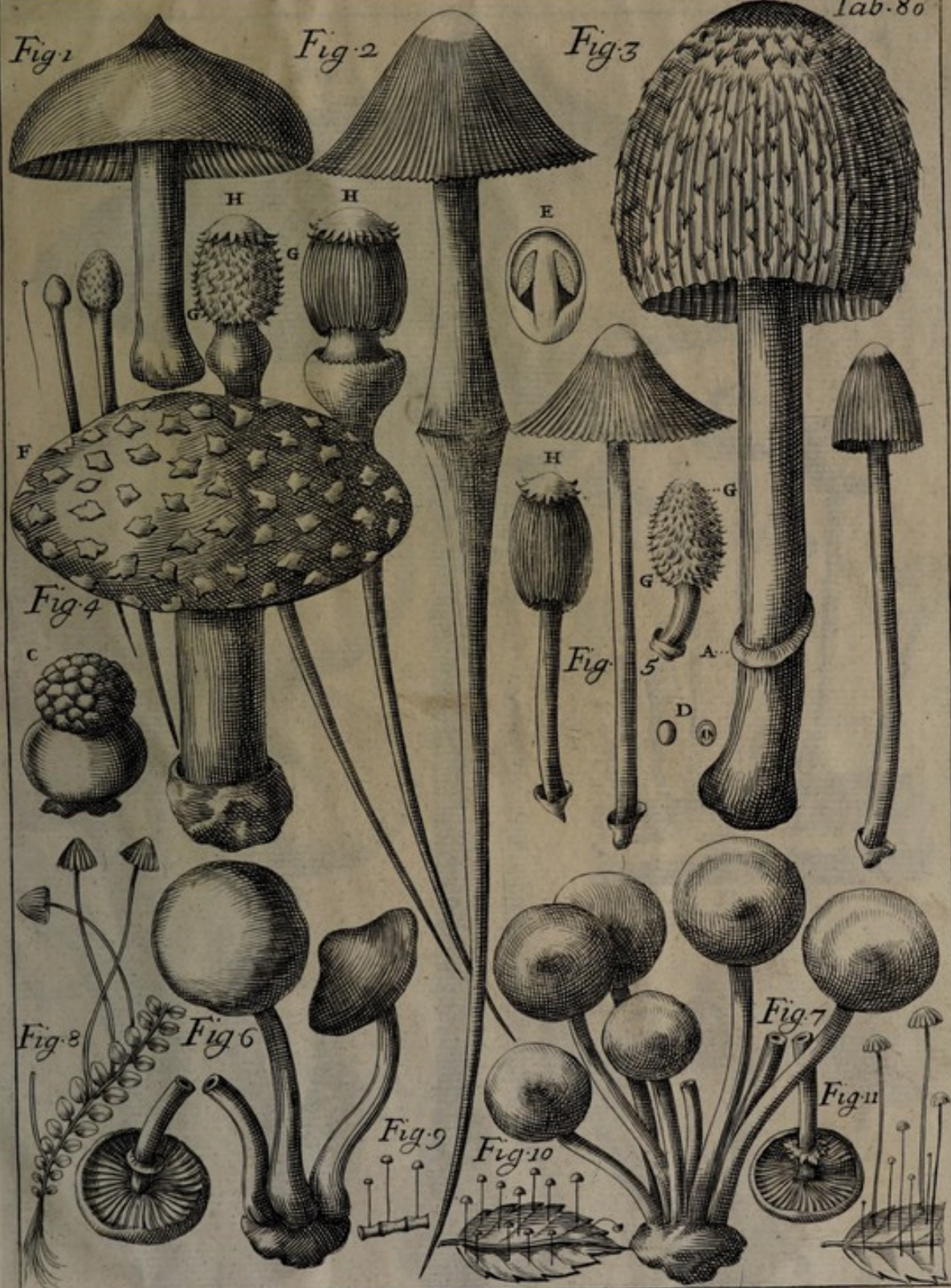
Auspiciis Joannis Baptistae Lucattinii Equit. D. Stephani

Auspicus Joannis Baptistae Lucae Episcopi D. Stephani

Fig. 1. *Boletus edulis*. Fig. 2. *Boletus edulis*. Fig. 3. *Agaricus muscarius*. Fig. 4. *Agaricus muscarius*. Fig. 5. *Agaricus muscarius*. Fig. 6. *Agaricus muscarius*. Fig. 7. *Agaricus muscarius*. Fig. 8. *Agaricus muscarius*. Fig. 9. *Agaricus muscarius*. Fig. 10. *Agaricus muscarius*.

Auspiciis Octavii Ricciardij Patricii Florentini

Tab. 81

Fig. 1

Agaricus, Omnia, Reticulatus, Patens, Pteridinus

Fungoidaster

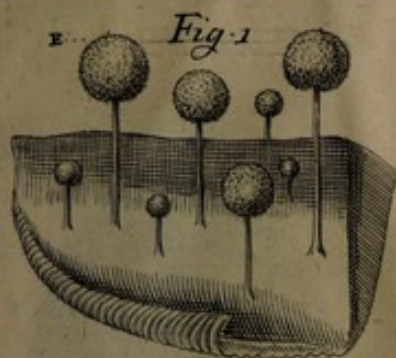

Fig. 1

Fig. 3

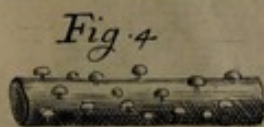

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 2

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

Phallo-Boletus

Tab. 84

Fig. 1

Fig. 2

B.

Fig. 3

A.

Ausp. Antonij Mæ Valsalva Phil. & Med. D. Bon. ac Anat. Prof.

Boletus

Tab. 85

Fig. 1

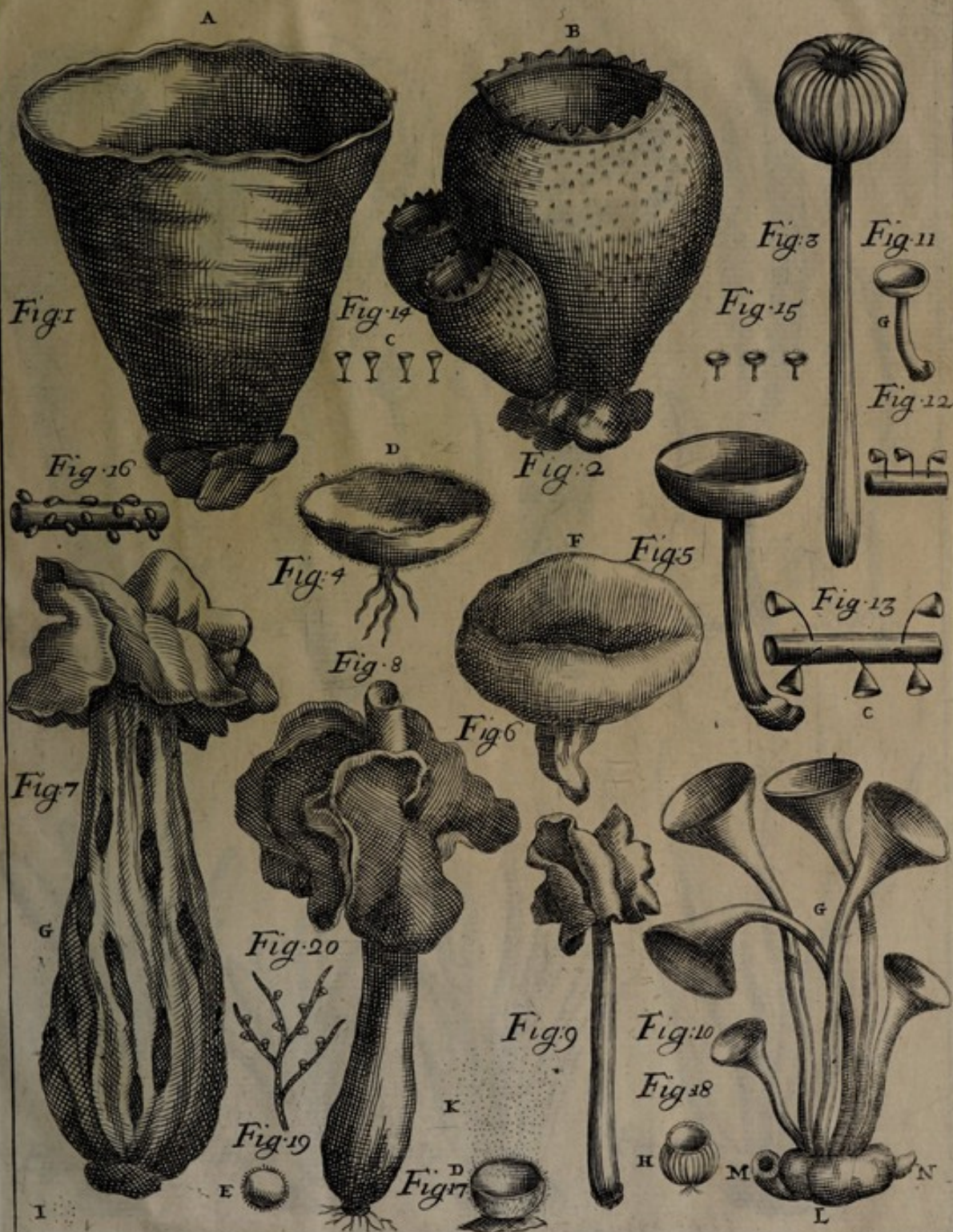
Fig. 2

Fig. 3

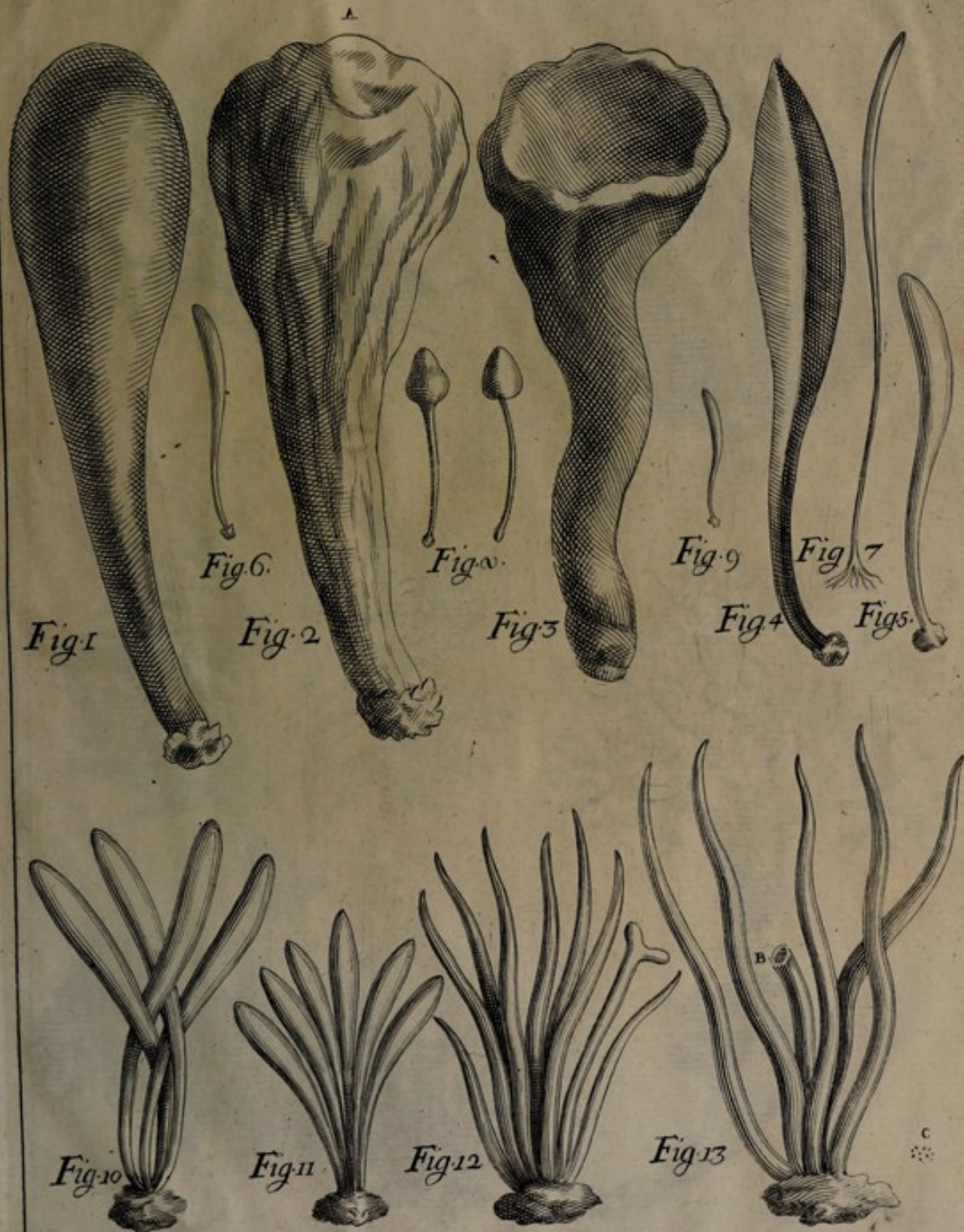

Clavaria

Tab. 87

Ausp. Hieron : Mariae Pasquah Equitis S Stephani et Socij Acad. Bot. Flo.

Asper Hicron. Mariae Bapstus. E. quibus daphnionibus hinc.

Coralloides

Tab. 82

Fig: 1

Fig: 2

Fig: 3

Fig: 4

Fig: 5

Fig: 6

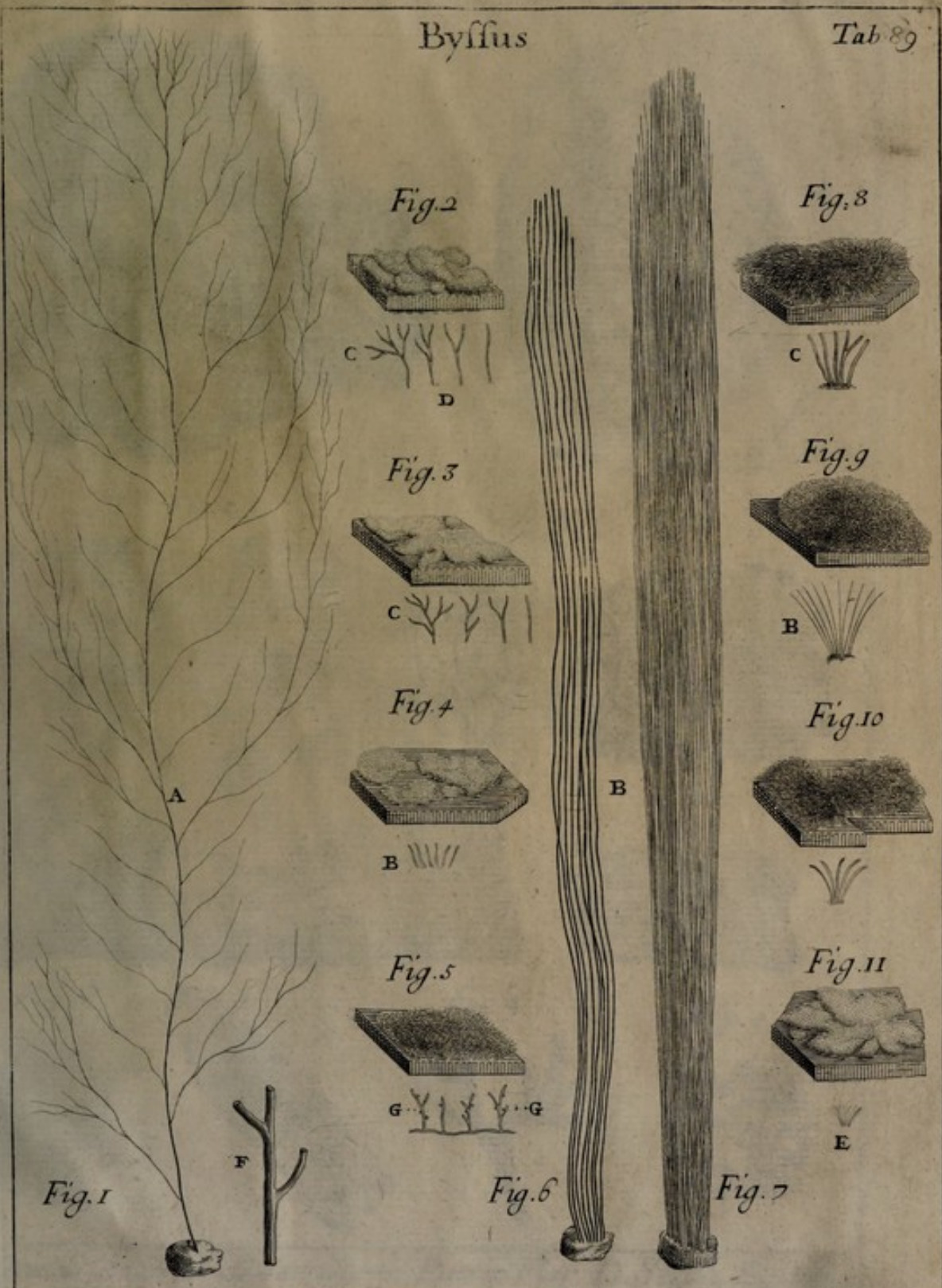

B

Byffus

Tab 89

Ausp. Fr. Julii Ginorij Equ Hierosol et M. Prioris Messanensis.

Fig. 1.

Fig. 2.

Tab. 90.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

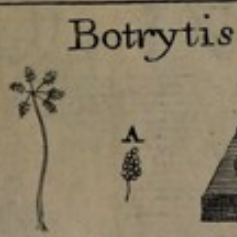
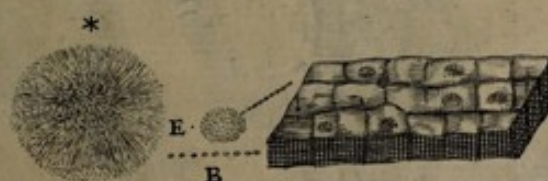
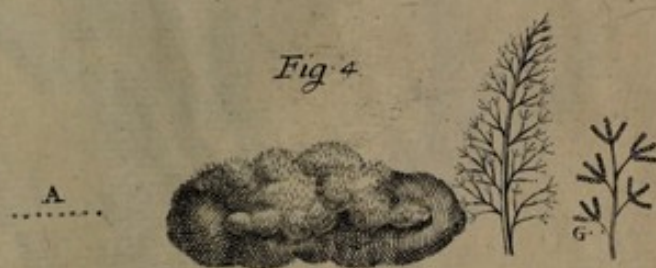
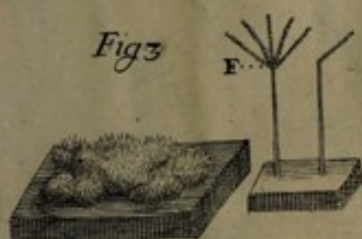
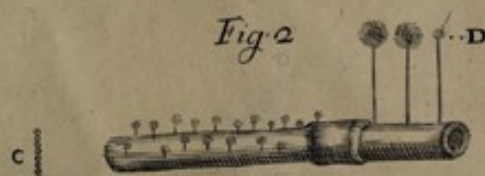
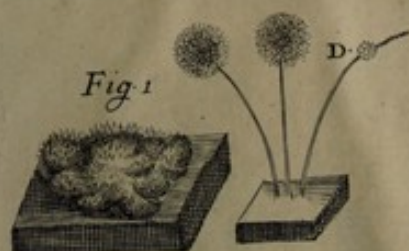
Fig. 9.

Auspiciis Auerardi Serristorii Patric. Flor. D. Steph. Equitis

Aspergillus

Tab. 91

Ausp. nobilem Ephchorum aulæ R. C. I. G. I. M. D. E. inseruentium.

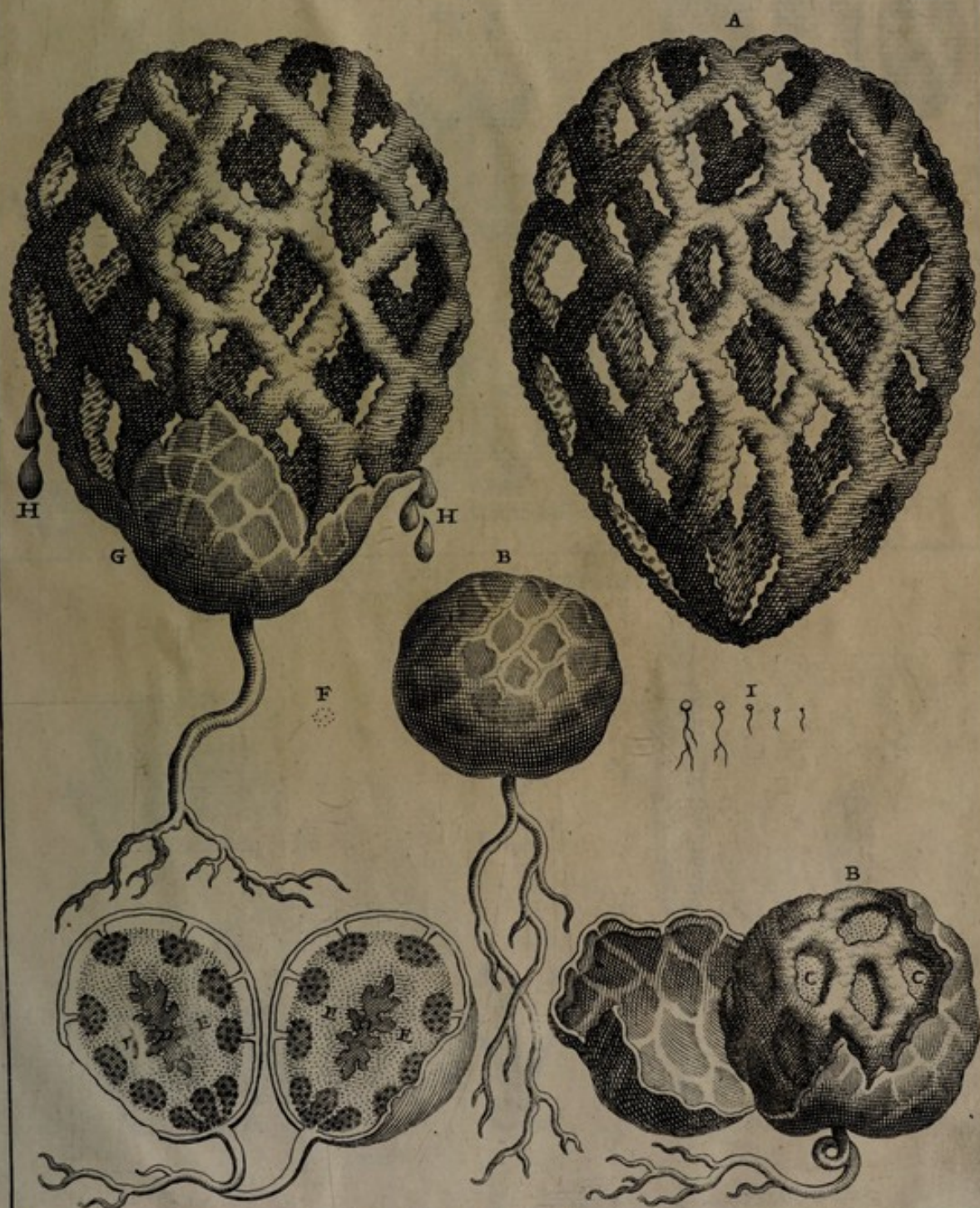
Tab. 2

P. 100

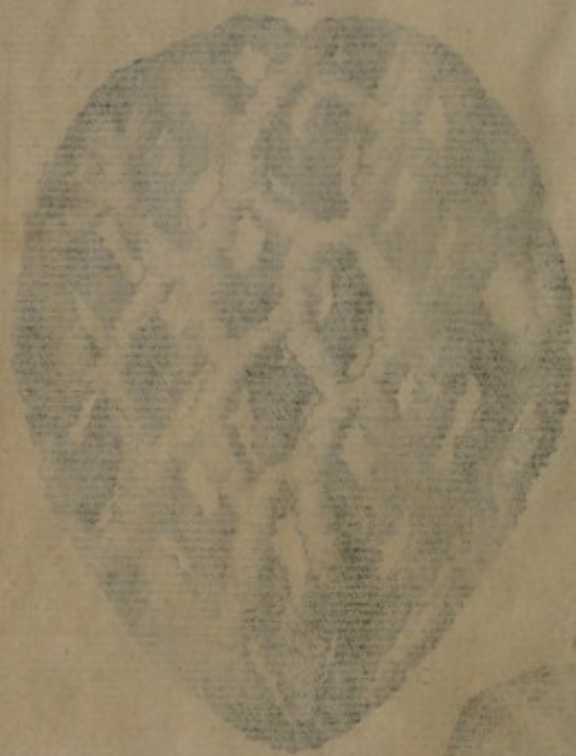
John J. Thompson & Co. Printers, 100 N. 3rd St. Philadelphia

Clathrus

Tab. 93

Auspicijs Gerardi Noodt. I. C. A. Antecess: in Acad. Lugd. Bat.

11788

Clathroides

Tab. 94

Fig. 1

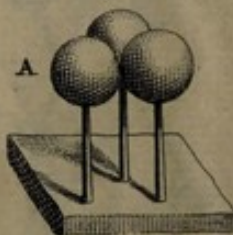
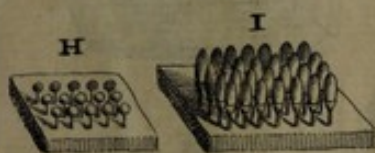
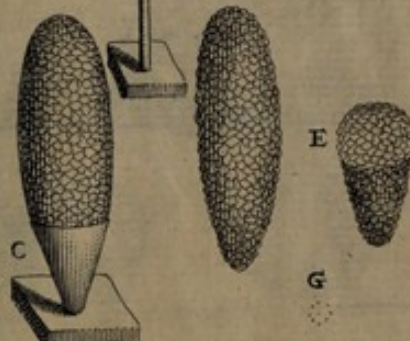
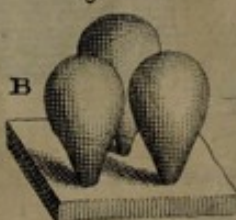

Fig. 2

Clathroidastrum

Fig. 1

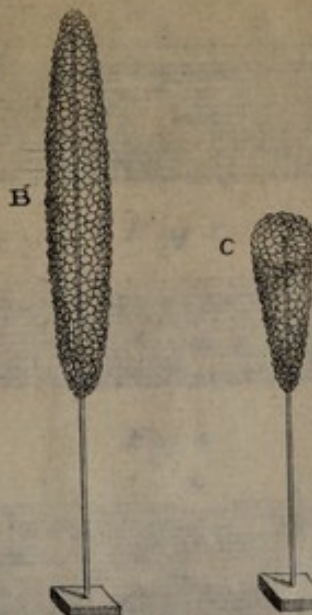
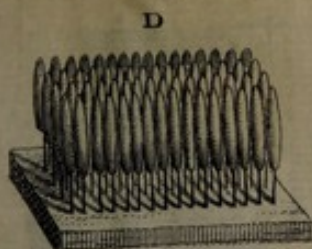
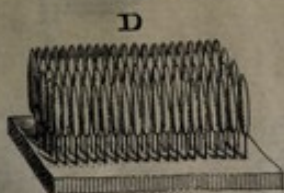
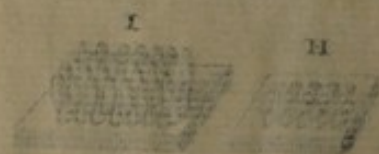

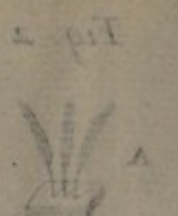
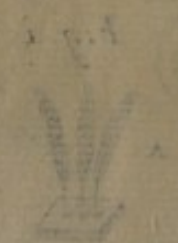
Fig. 2

Clathroides

Clathroides

Mucor

Tab: 95

Fig: 1

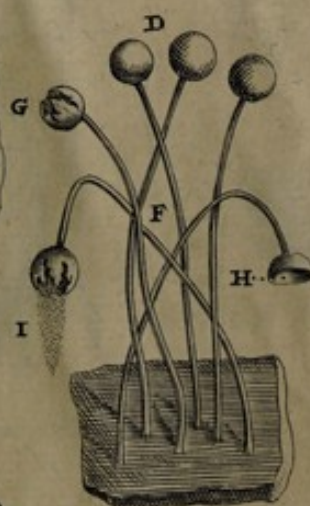
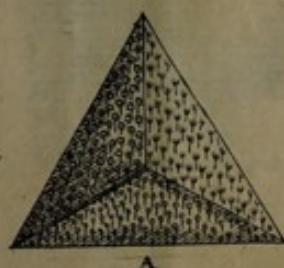

Fig: 2

Fig: 3

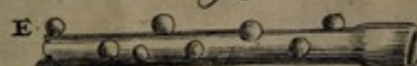

Fig: 4

Lycogala

Fig: 1

Fig: 5

Fig: 2

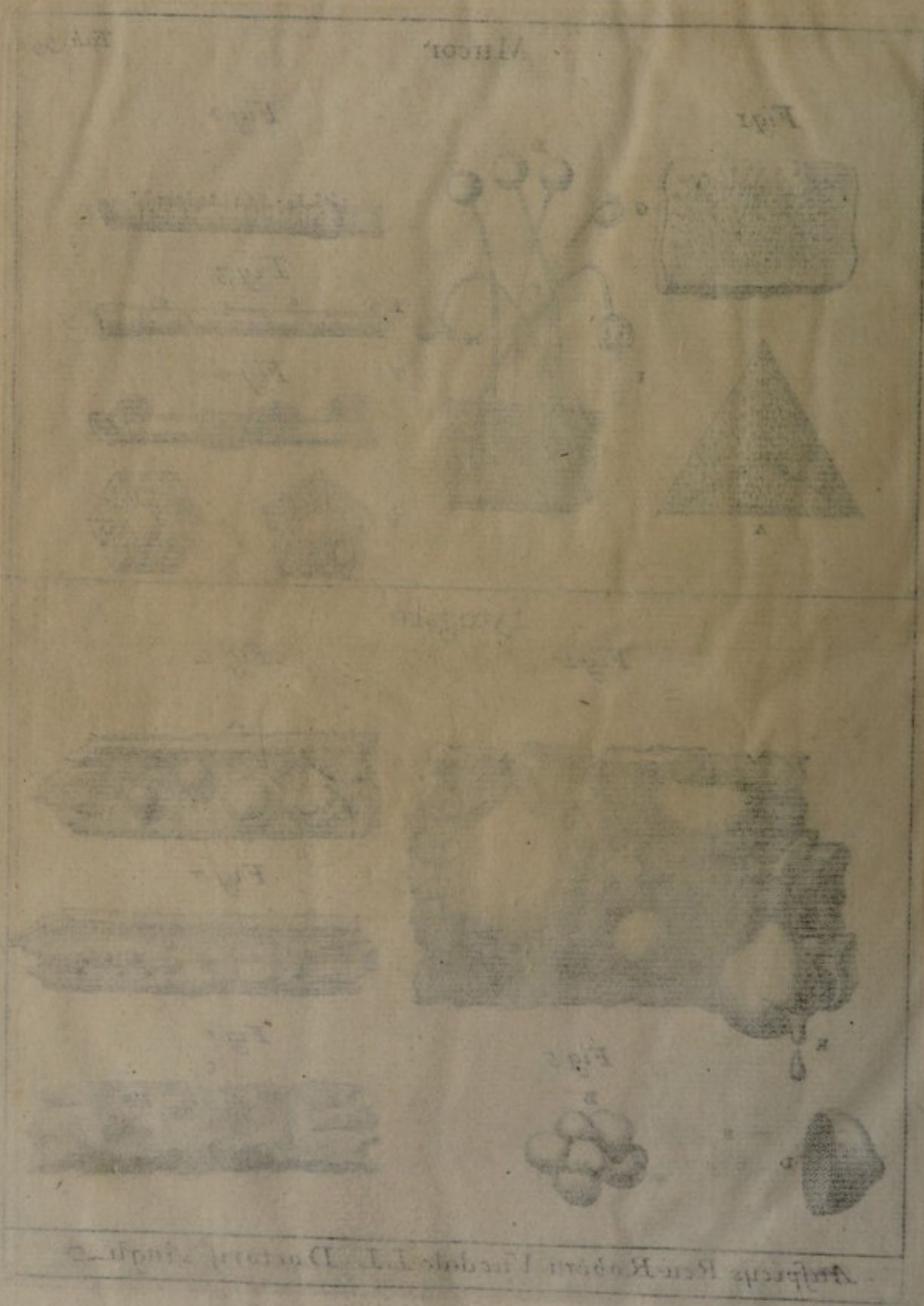
Fig: 3

Fig: 4

Aspicijs Rev Roberti Vucdale LL. Doctoris Angli

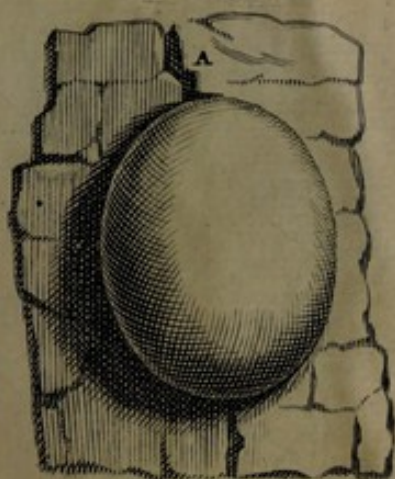

Fig. 1

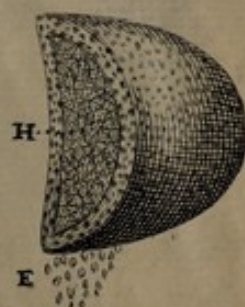

Fig. 3

Fig. 2

Fig. 3

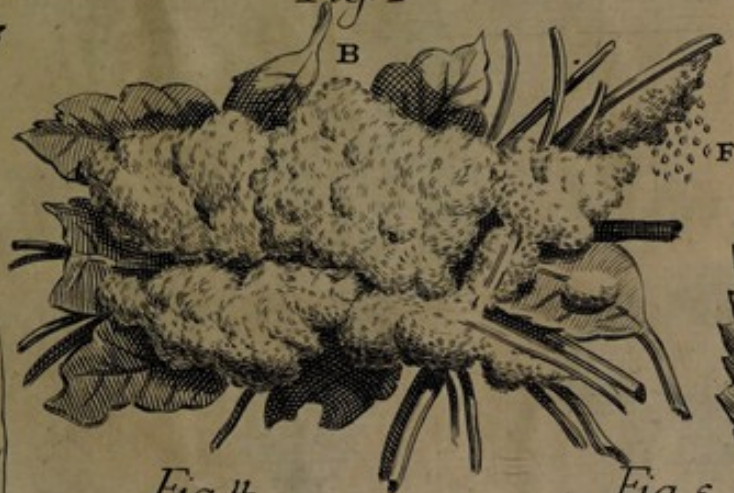

Fig. 4

Fig. 5

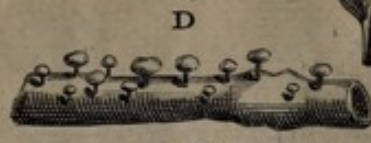

Fig. 6

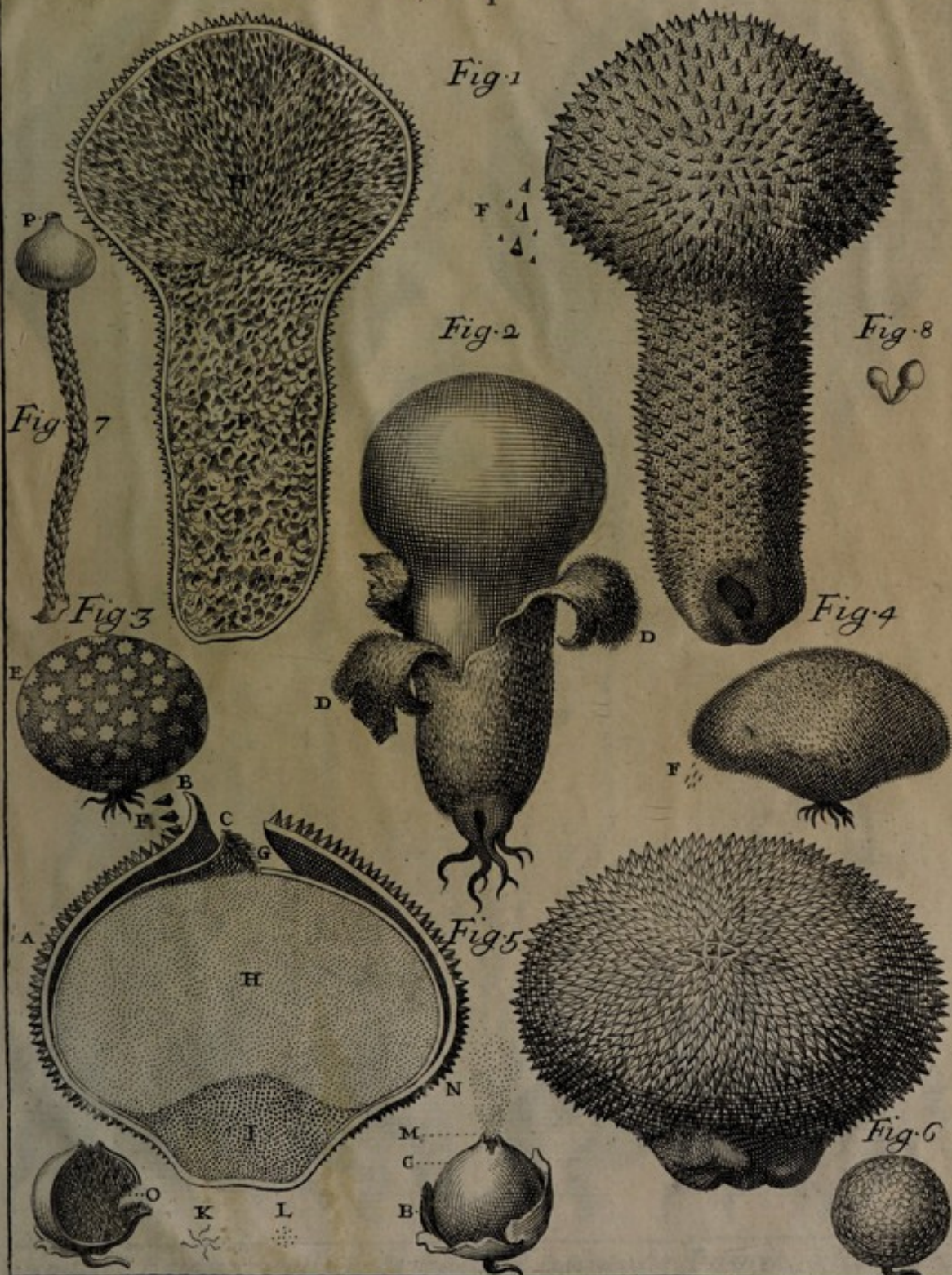
Fig. 7

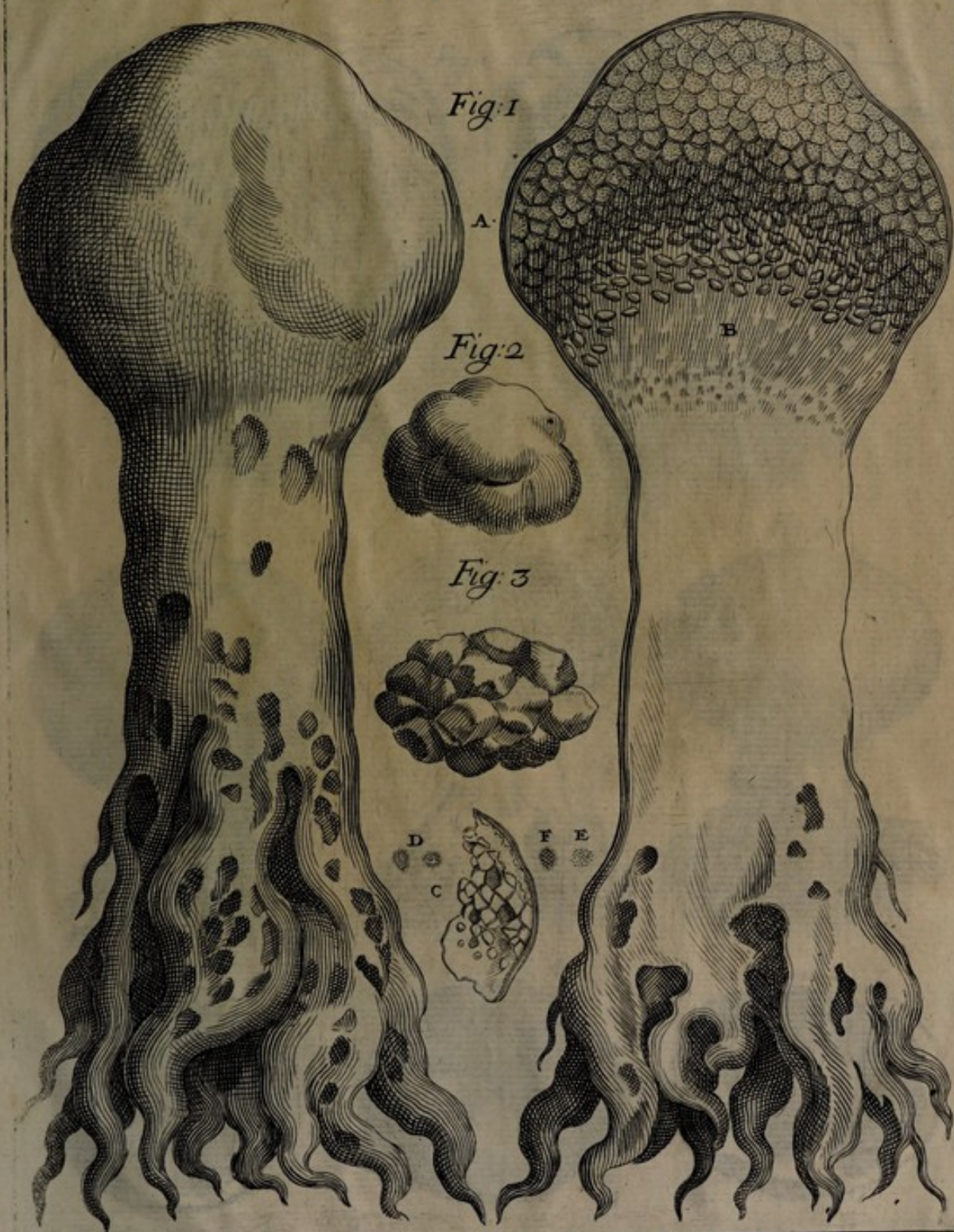
Fig. 8

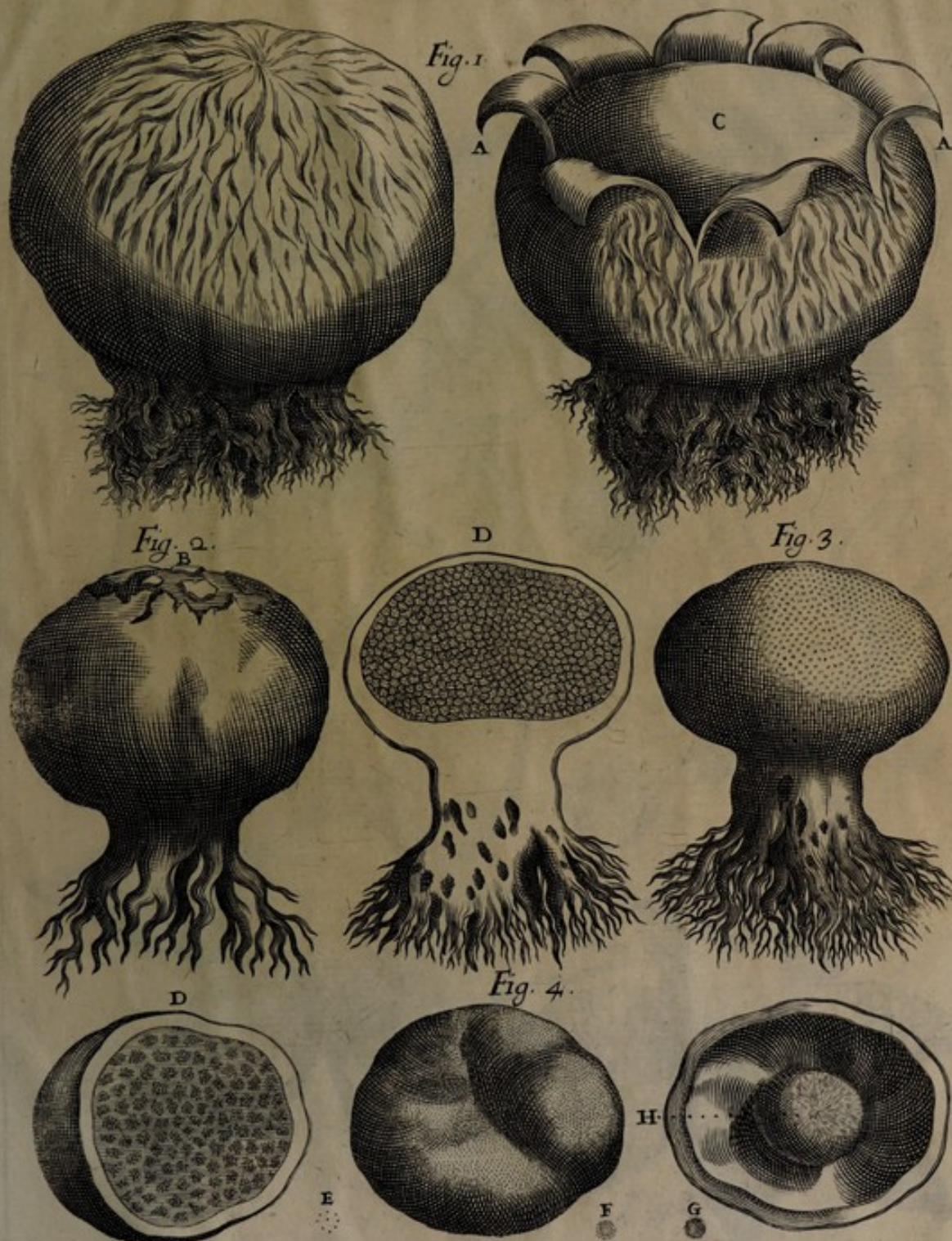

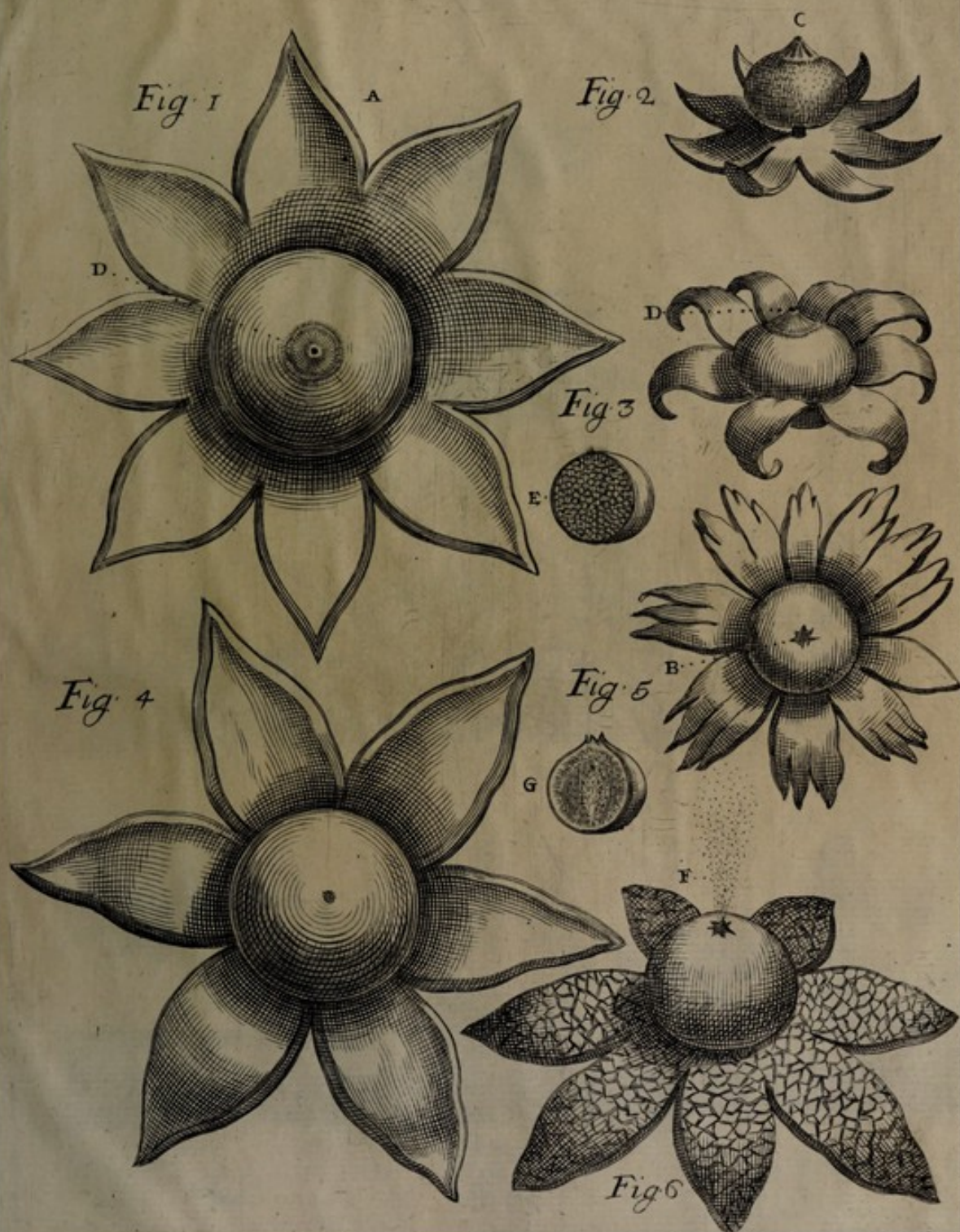
I.

Carpobolus

Tab: 101

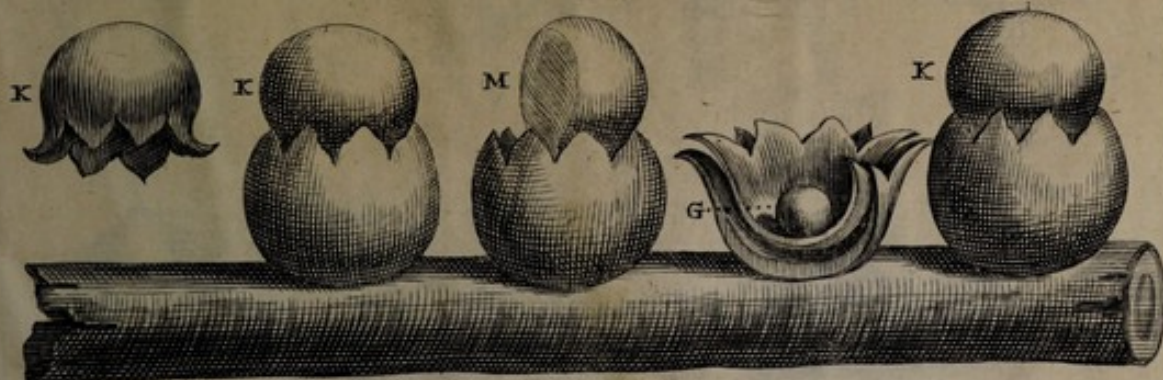
Fig: 1

Fig: 2

L

G

H

I

Auspiciis Caroli Dubois Soc: Ind: Thesaurarii et Reg: Soc: Sodalit

Tab. III.

Caricatura

Fig. 1.

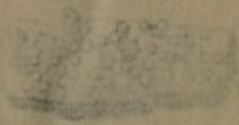

Fig. 2.

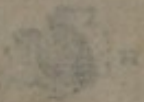
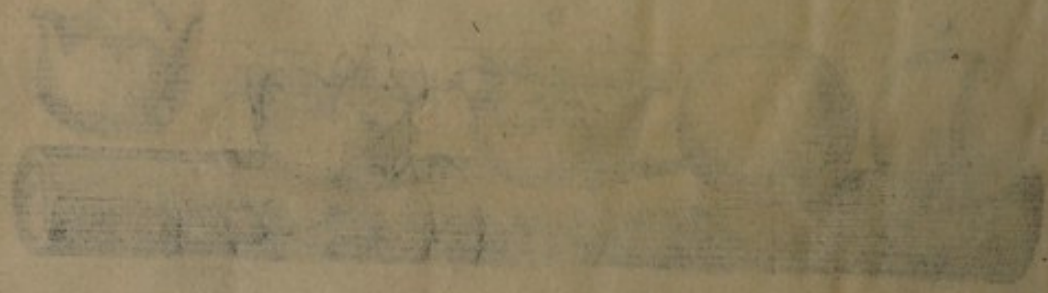
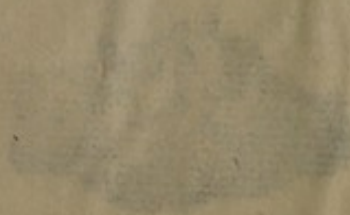
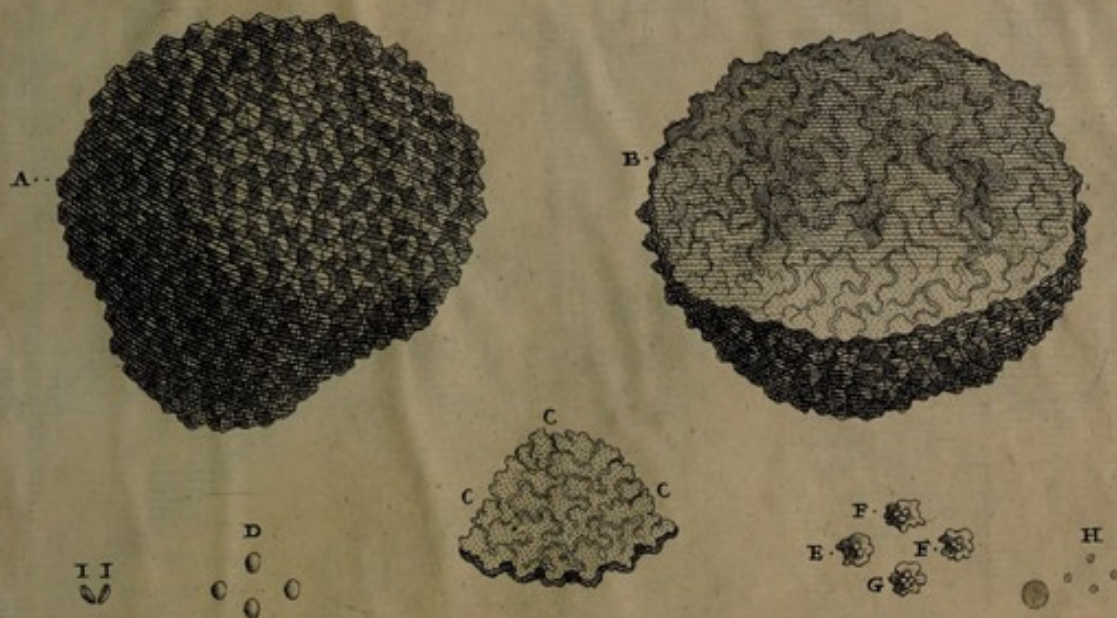

Fig. 3.

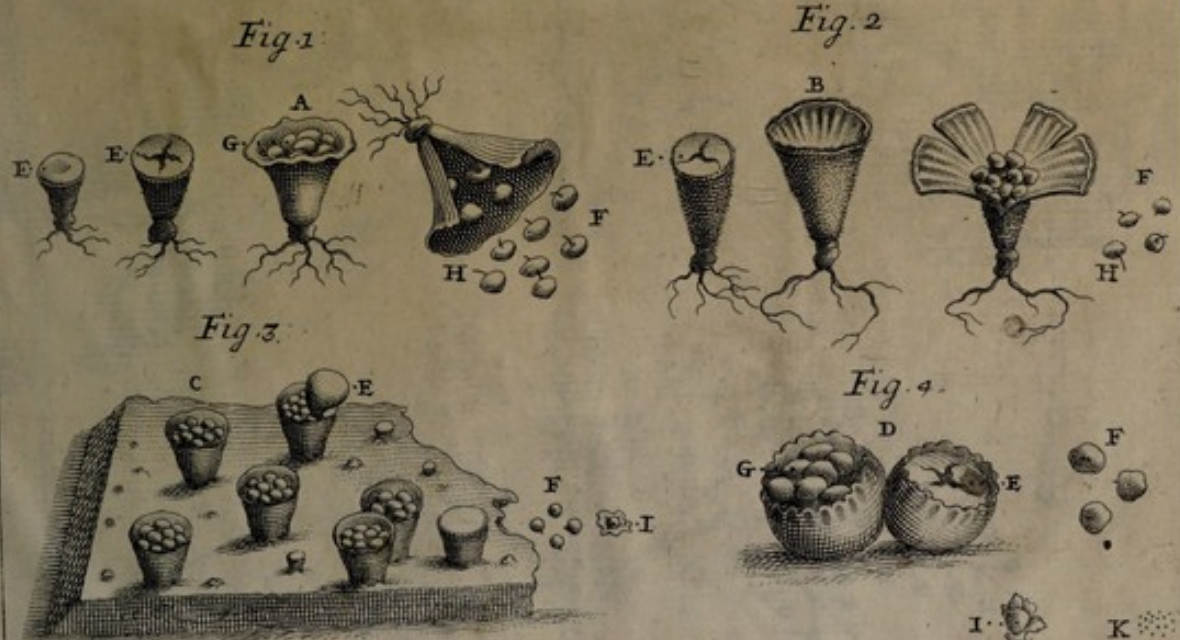
Caricatura

Tuber

Tab. 102

Cyathoides

Auspiciis Philippi Martellij Patricij Florentini.

Ostrya

Tab 104

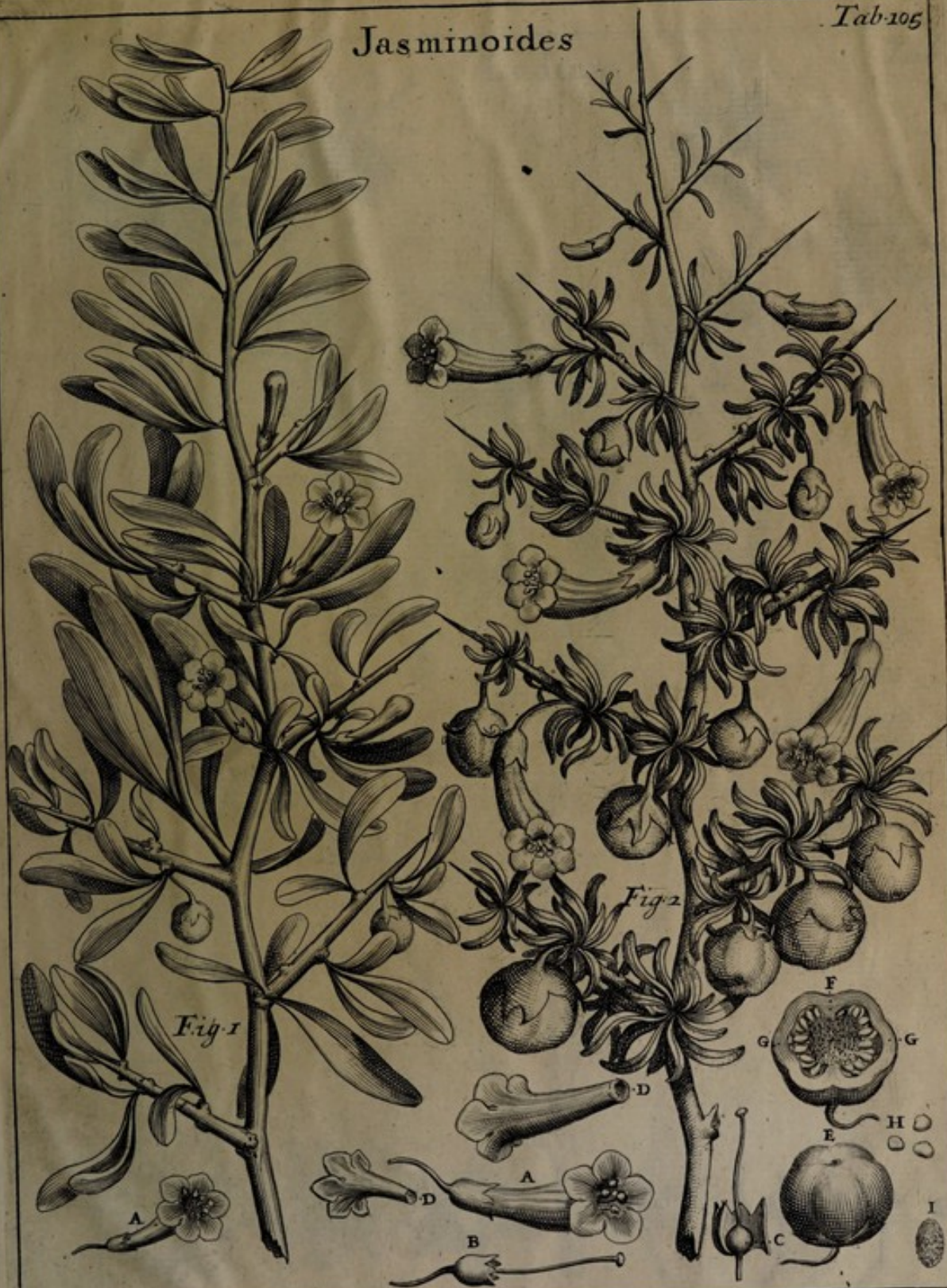

Auspicijs Instituti Scientiarum Bononiensis.

Jasminoides

Tab. 105

Auspiciis Rossi Antonii de Martinis Patricii Florentini

Ledum

Tab. 106

Auspicius Christini Martinellij Patricij Veneti

Fraxinus

Ausp. Abb. Io. Vincentij Capponij Patric. Flor.

Ausp. Serenissimi EUGENII Principis Sabaudice &c.

Xo

BT

